

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

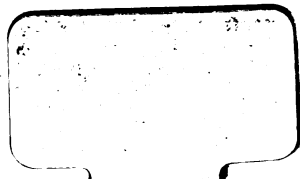
600042710K

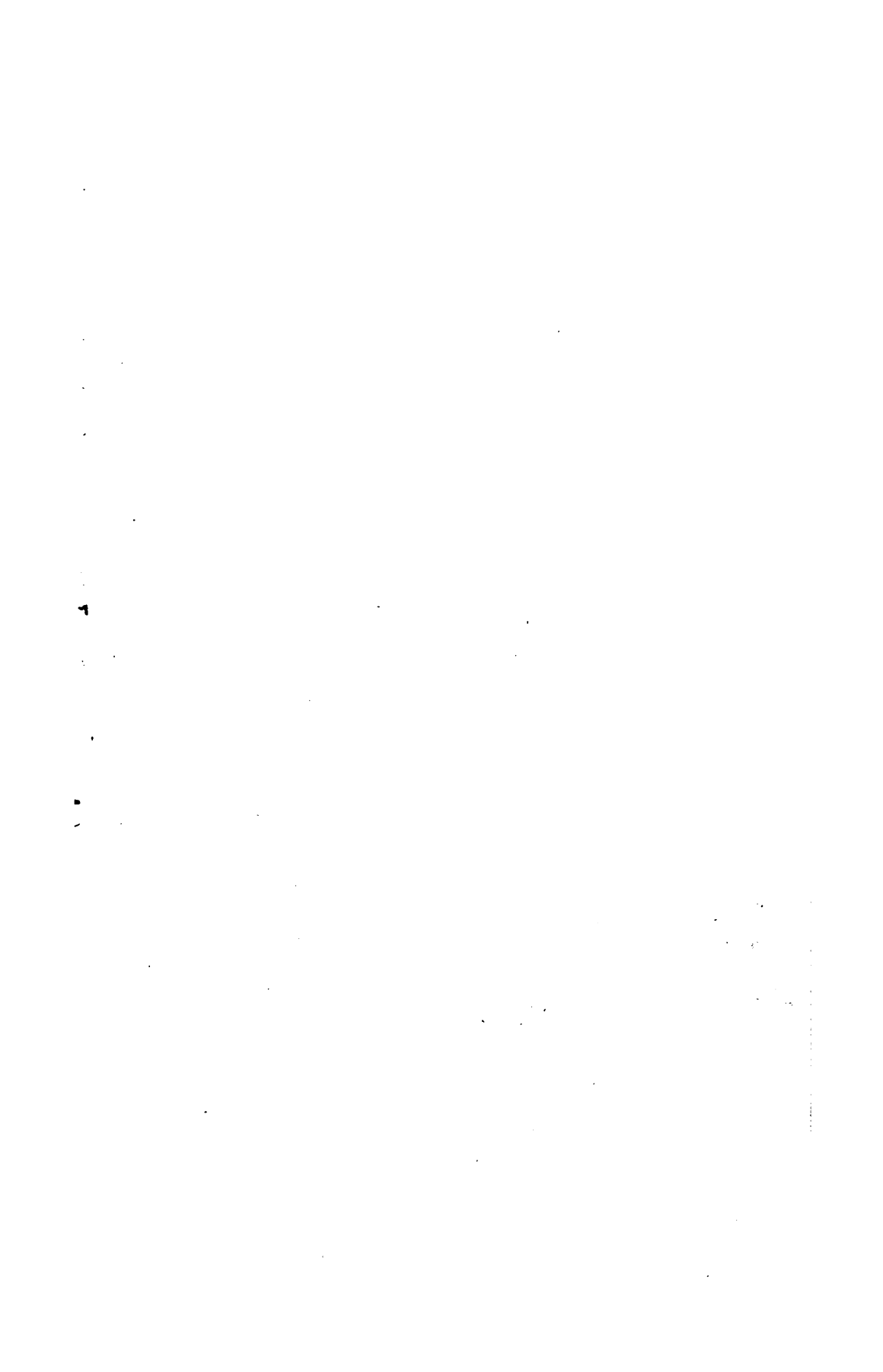
33.

613

= C Text Lat V. 30

= C Lat V. 70.

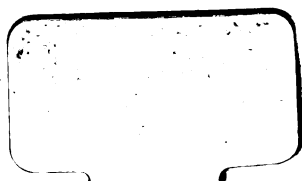
600042710K

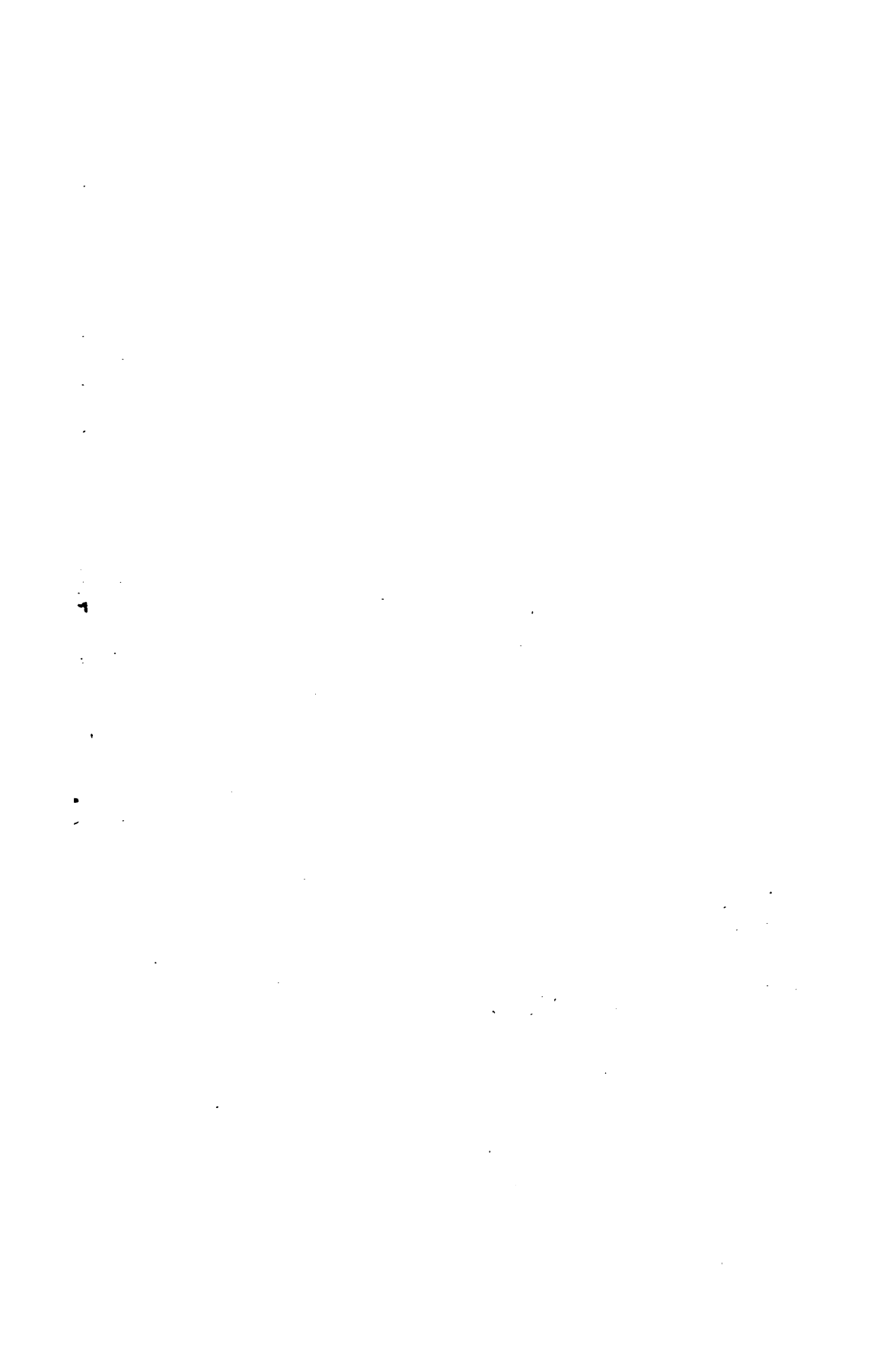
33.

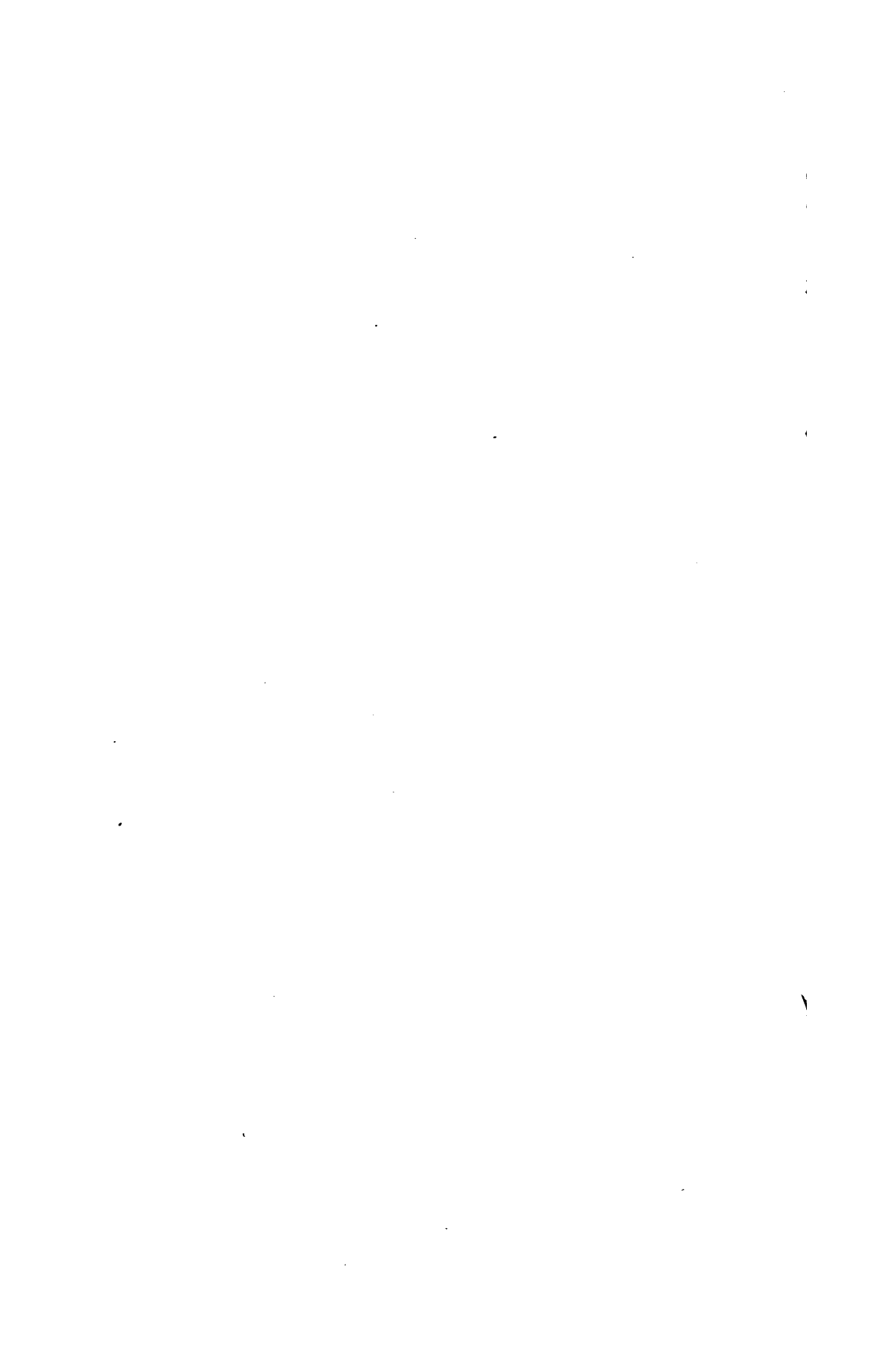
613

= C Text Lat V. 30

= C Lat V. 70.

M. TERENTI VARRONIS

DE

LINGUA LATINA

LIBRORUM QUAE SUPERSUNT

EMENDATA ET ANNOTATA

A

CAROLO ODOFREDO MUELLERO

ANNO MDCCCXXXIII.

VE NEUNT LIPSIAE,

IN LIBRARIA WEIDMANNIANA.

613.

913.

PRAEFATIO EDITORIS.

Inter criticos constat, classicorum quos vocant scriptorum nullum afflictiore conditione ad nostram aetatem pervenisse, quam Varronis de Lingua Latina ad Ciceronem libros. Huius rei in causas dum inquiero, adductus sum in opinionem, iam natalitium sidus grave fuisse his libris, vel, ut apertius loquar, iam tum cum primum in publicum prodirent, aliquam partem vitiorum eos secum tulisse, quibus nunc frustra remedia quaerimus. Itaque criticam horum librorum historiam, quam in hoc prooemio enarrabo, ab eo ipso tempore ordiar, quo illi a Varrone scripti sunt.

M. Terentium Varronem, scimus, cum Pompeianas partes et in Hispania et in Graecia strenue defendisset, post pugnam Pharsalicam, anno ab U. c. DCCVI commissam, a Caesare in gratiam receptum rediisse in patriam, atque in recessu villarum delitescens quasi renovato studio literis totum incubuisse: pro republica tam securi animi, ut, Cicerone teste (ad famil. IX, 6.), in perturbatissima etiamtum civitate prope solus in portu esse videretur. Ac statim post reditum de lingua Latina scribendi consilium ab eo initum esse, intelligitur ex epistola eiusdem Ciceronis (ad Atticum XIII, 12.) anno ab U. c. DCCIX scripta, in qua ille Varronem, queritur, iamdudum sibi magnam et gravem *προςφώνησιν* denunciasset: biennium autem praeteriisse, cum ille *Καλλιπιδής* assiduo cursu cubitum nullum processisset. Cicero autem cum se iam parasset, ut ad id quod ille misisset, antidoron referret *αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λόγῳ*, si fieri posset: nunc consilio mutato, praevertere eum hoc genere appellationis, eoque ipso excitare voluit ut cursum maturaret. Quod cum sibi proposuisset, transtulit ad M. Terentium Academicos libros, aliorum antea honori destinatos, ita ut eos non solum illi inscriberet, sed etiam ipsum in iis loquentem induceret. Qui Ciceronianus Varro in prooemio primi libri (Academ. poster. I, 1, 2.), cum etiam Atticus, quod illius Musae diutius silerent, conquestus esset, nec tamen illum cessare,

sed celare quae scriberet, existimare se addidisset: *Minime vero, respondet; intemperantis enim arbitror esse scribere quod occultare velis: sed habeo opus magnum in manibus, quod iam pridem ad hunc ipsum* (Ciceronem dicit) *quaedam institui; quae et sunt magna sane et limantur a me politius.* Haec verba, quae, quanquam nuper tentata a Guilelmo Rein (Quaestiones Tullianae p. 29.), sic ut posui sana et omni mendo libera esse censeo, ostendunt, libros de Lingua Latina inchoatos quidem tum fuisse a Varrone, sed nondum de manibus depositos (ut dicitur Acad. post. I, 1, 3.) et ne partem quidem eorum etiamtum ad Ciceronem transmissam. Quocirca etiam in epistola, una cum Academicis quattuor libris ad Varronem missa (ad famil. IX, 8.), Cicero se teneri non potuisse, profitetur, quominus ipse studiorum suorum coniunctionem declararet, cum Varro *tardius faceret*, id est ex Ciceronis interpretatione, *diligentius.*

Non discrepant ab his, quae ex Ciceronis literis colliguntur, eae temporum notationes, quae ex ipsis Varronis de Lingua Latina libris confici possunt. Nam quod in quinto horum librorum (§. 100.) legitur, camelopardalin nuper Alexandria adductam, id Varro scribere non poterat ante annum ab U. c. DCCVII, quo Caesar post Pharnacen devictum Romam reversus Circensibus ludis primus hoc spectaculum Romanis proposuit. Proximo anno, a. U. c. DCCVIII qui confusionis dicitur, cum fasti a Caesare emendarentur, Varronem intelligitur sextum ex libris suis perscriptum quidem jam habuisse, sed retractasse tamen postea, et quaedam ad novas fastorum rationes exegisse, alia autem quae cum his non concinunt, incorrecta reliquisse. Nam Saturnalia et Opalia iis diebus a Varrone (VI, 22.) memorari, quibus Caesar eas ferias tribuerat, apertum est, et observatum iam a Popma (p. 129. ed. Bipont.): contra, quod scriptor (VI, 13.) dicit, cum intercaletur, ultimos quinque dies Februario mensi demi, id non convenit fastis Iulianis, quibus bissexto intercalato inferiores dies Februario non demuntur, sed unus potius dies ei mensi additur; at convenit antiquiori consuetudini, ex qua ante quinque illos dies Mercedonius mensis intercalabatur, et huic dies, quibus Februarius deminutus erat, in fine adiciebantur. Alio loco (VI, 88.) conieci, viros sacris Apollinaribus faciundis et libris Sibyllinis inspiciendis constitutos, qui in codicibus Varronis XII viri scribuntur, XVI viros a scriptore dictos esse, cum Caesarem constet anno ab U. c. DCCVII quindecimviris, qui antea fuerant, sextum decimum addidisse. At poterat sane etiam eo tempore, quo numerus ad sedecim creverat, ut postea ab omnibus factum esse videmus, quindecimvirum nomen reti-

neri; neque ex ea re quidquam colligi potest, quod non aliunde certius et liquidius appareret. Neque quidquam efficitur ex numero DCC annorum, quot inter suam aetatem et Numam Pompilium intercessisse scribit Varro (VII, 3.); cum non cavillari debeamus, etiamsi scriptor in numero explendo paulo liberaliorem se praestitit.

Sic Ciceronis et ipsius Varronis consensu certissime comprobatum est, annis ab U. c. DCCVIII et DCCIX scriptorem in his libris elaborandis operae non pepercisse. Nunc quaestio instituenda, duobusne qui secuntur annis, DCCX et DCCXI, Varro libros hos absolverit et ad Ciceronem miserit. Quod, si quidem hi libri ad Ciceronem omnino missi sunt, necessarium est, nam sub finem a. DCCXI Ciceronem diem obiisse constat. Mortuo autem Ciceroni hos libros inscriptos esse non credibile, cum saepius (V, 1. VI, 97. VII, 109. 110.) illum vivum alloquatur Varro, et se illi missurum esse hos libros profiteatur (nam quod eos se ad illum *misisse* dicit, in eo verbum perfectum proinde, atque in epistolis solet, intelligendum est), et Ciceroni inscribi non potuerint libri, nisi qui vivo destinati erant. Vivo autem si missi sunt, confitendum erit, Varronem ingens opus citius absolvisse, quam ab homine illo, promptissimo ad scribendum sed cunctantiore ad edendum, expectari poterat. Nam anno DCCIX ne tres quidem priores libros, qui Septimio inscripti erant, et primum omnium, qui cui destinatus fuerit, incertum est, in publicum ediderat (qui si editi fuissent, Atticus illum celare velle quae moliretur, dicere non poterat): num credibile, proximo biennio non hos solum libros, sed alios viginti a Varrone simul uno partu profusos esse? Atque Varronem viginti quattuor de Lingua Latina libros composuisse, omnesque a quinto inde ad quartum et vicesimum usque ad Ciceronem inscriptos fuisse, Grammaticorum testimoniis certiores facti sumus. Tantam quidem librorum molem sibi parari si Cicero rescivisset: repressisset, credo, etiam morae impatientiam, nimis prurientem illam in gloriolam, qua se salutatione doctissimi Romanorum ornatum iri expectaverat. At ne mireris, quod hac mea opinione ignorasse fingatur Tullius, quid amicissimus ipsi Terentius moliretur: id non magis mirum est, quam quod eo tempore, quo Academica posteriora conscribebat, quam philosophandi rationem ille potissimum probaret, non ex illius ore acceperat, sed coniectando tantum assequi studebat. Et fefellit eum coniectura, nam cum putaret illum Antiochi Academici philosophandi genere maxime delectari (ut scribit ad Atticum XIII, 19. et similiter ad famil. IX, 8.), atque ei propterea huius Antiochi, qui e nova in veterem Academiam remigraverat,

partes defendendas tribuisset: ex ipsis his de Lingua Latina libris intelligitur, Varronem eodem tempore Stoeae addictissimum fuisse, ex qua derivata sunt, quaecunque de mundo, de anima, de diis placita largiore manu, quam a grammatico exspectaveris, in his libris dispersa inveniuntur. Itaque Cicero non sensisse videtur, Varronem a vetere Academia, quam Antiochus instauraverat, ad Zenonem (quem etiam Aelius, Varronis magister, secutus fuerat, teste Cicerone in Bruto 56, 206.) transiisse eodem fere tempore, quo ipse novae Academiae, quam Arcesilaus inchoaverat, in castra discesserat. Omnino Varronem Cicero magis propter doctrinae famam et studiorum quandam communionem suspexisse, quam commode et familiariter eo usus esse videtur: tam cautus et offensarum pavidus in epistolis agit cum homine, cuius ingenium, ex Sabina austeritate colorem quandam retinens, acre quidem et subtile, ieiunius tamen et minus mobile, mirum quantum abhorrebat a Tullii animo mollius composito et impotentius aestuante et, ut assolent id genus ingenia, ubi commovebatur, in magnam et sententiarum et verborum ubertatem exundante.

Sed haec scripsi non aliam ob causam, nisi ut tela praeverterem, quae forte diversa a parte venire possent. Nunc redeo in viam, in qua iam progrediendo eo perventum est, ut minus probabile appareat, Varronem, qui anno DCCIX nullum dum ex libris de L. L. edidisset, proximo biennio in omnibus XXIV libris perficiendis et politius limandis sibi satisfecisse. Hoc minus probabile esse intelleximus; at illud plane incredibile, post annum DCCXI a Varrone haec scripta in publicum edita esse. Quid igitur restat? Nonne hoc unum, ut eos libros a Varrone editos esse omnino negemus? At sic, dum minus probabilia vitamus, incurrimus in sententiam specie longe perversissimam atque etiam ridiculam, non editos esse libros, quos etiam nunc manibus tenemus.

His ex angustiis effugium, quod nobis iam undique praeclusisse videbamur, praebet historia anni illius reipublicae liberae fatalis,

Quo cecidit fato consul uterque pari.

Hoc cum Pompeianarum maxime partium reliquiae, quibus Divus Iulius pepercerat, et quidquid inter Romanos libertatis tenacius esse videbatur, proscriptionibus saevissime vexaretur: etiam M. Terentium Varronem, hunc ipsum nostrum Romanae doctrinae principem, sicut Ciceronem, proscriptum esse, sed feliciorum illo instantem mortem latebris vitavisse, testatur Appianus (B. C. IV, 47.): cuius de fide in ea re cur dubitaret Schneiderus p. 238., nihil fuisse quominus dicam, non prohibeor carissima mihi venerabilis senis memoria. Verum

enim vero confirmatur Appiani testimonium ipsius Varronis indicio (apud Gellium III, 10.), qui in primo Hebdomadum libro, quem septuagesimum octavum vitae annum ingressus, id est anno ab U. c. fere DCCXV, scripsit, ad eum diem CCCCLXXXX libros se composuisse profitebatur: *ex quibus aliquammultos, cum proscriptus esset, direptis bibliothecis suis non comparuisse.* Iam quid apertius, quid certe cogitatu proclivius, quam libros de Lingua Latina, etiamtum in scriniis Varronis reconditos, hoc tempore protractos, et ab homine literarum amantiore exceptos, et, ne penitus perirent, qua forma et specie erant, librariis permissos, transscriptos, in publicum editos esse? Sic si mecum statuis, a Varrone hi libri editi sunt et non editi, ad Cicero-nem autem scripti et non scripti.

Hactenus disputavi ex probabilibus: nunc demonstrare studebo, ipsam horum librorum formam esse eam, ut appareat, accelerato et quasi immaturo partu eos editos esse. Non insistam quidem in ea re verbis Varronis Ciceroniani, *politi*us haec a se *limari*: at notabo tamen, de Re Rustica libros multo magis politam et elegantius elaboratam speciem offerre, quam de Lingua Latina non modo singulos locos, sed universum opus. Sed ex ipsis his libris documenta pro-traham laboris nondum absoluti; eaque, cum numero multa sint, in classes quasdam digeram, levioribus praemissis, *scilicet ut roret antequam plu*at.

Varro de iisdem rebus eadem dicit diversis locis. Sic vocabulum iubar iisdem poëtarum versibus adductis bis explicat, VI, 6. VII, 76. Canis, quod canat, ut signa canunt, dictus esse traditur V, 92. et VII, 32. Merces explicatur V, 44 et 178. non sine levi discrimine; itaque hoc exemplum iam proximis accenseri poterit.

Varro de iisdem rebus diversa tradit diversis locis. Sic V, 71. lympham ab aquae lapsu lubrico dictam scribit, VII, 87. a Nympha. Gravius est alterum exemplum, quod VI, 52. vaticinari a vesana mente dictum statuit, idque post, cum de poëtis dicendum sit, id est septimo libro qui est de poëticiis vocabulis, explicatius se scripturum pollicetur; hoc autem libro (VII, 36.) vates a versibus viendis dictos esse memorat, idque de poëmati cum scribat, id est singulari de poësi opere, se ostensurum esse promittit. Itaque non solum sententiam suam de etymo v. vatis, sed etiam consilium suum de argumento tractando inter scribendum mutaverat; atque, quominus quae prius scripserat, ut debebat, retractaret, prohibitus est.

Varro alia correxit, alia quae cum illis intime cohaerent, non correcta reliquit. Exemplo sunt fasti Caesaris,

quos iam ostensum est, contra antiquum usum observari VI, 22, non observari VI, 13.

Varro, cum libros suos passim sed obiter et festinantius retractaret, nonnulla addidit, quae cum prius scriptis arte committere et commissuras tereti digito laevigare dimisit. Sic VII, 60. a Varrone primum scriptum erat: *In Mercatore: non tibi istuc magis dividiae 'st quam mihi hodie fuit; dividia ab dividendo dicta, quod divisio distractio est doloris; itaque idem* (id est Plautus) *in Curculione ait.* Postea post verbum ex Mercatore adscripsit: *Hoc itidem et in Corollaria Naevius*, quo tum nexus versus et explicationis interrumpitur, tum pronomen idem a Plautino versu divellitur, tanquam ad Naevium referendum esset: quam iuncturam misere hiare quis diffiteri possit? Eiusdemmodi exemplum est VII, 54.

Varro libri sui margini multa adscripserat, postea ipse ea non sine mutatione verborum cum sententiis ante scriptis vincturus, quae deinde imperiti librarii, qui ne multa indiligentius efferrent, ille iam inter scribendum metuerat (VIII, 51.), quoquo modo poterant, ordini verborum insererunt. Sic locum de amphibiis V, 78., qui in omnibus libris legitur, nego, ullo modo a Varrone scribi potuisse, nisi forte sic:

Sunt etiam animalia in aqua quae in terram interdum exeant, alia Graecis vocabulis, ut polypus, hippopotamios, crocodilos, alia Latinis, ut rana, anas, mergus; e quis rana a sua dicta voce, anas a nando etc.

a quo Graeci ea quae in aqua et terra possunt vivere vocant ἀμφίβια.

Nunc cum librarii ea verba, quae dextra parte adscripsi, ante vv. *e quis* interseruerint, omnis sententiarum nexus quasi dirumpitur; sed excusabis tamen illos, si observaveris, etiam post *interdum exeant* posita illa verba orationis tenori officere. At fortasse haec verba, dices, glossema redolere: quanquam me iudice alienam speciem habent a glossematis, quae in libris scriptis melioris notae agnoscuntur, omnibus. Alterum igitur ponam locum (X, 5.), quem cum in annotando demonstraverim sic ut in libris habetur stare non posse, hic nulla mora interposita formam eius subiiciam, qua in codice ipsius Varronis manu scripto eum extitisse arbitror:

Sunt qui tris naturas rerum putant esse simile, dissimile, neutrum, quod alias vocent non simile, alias non dissimile: simile esse et dissimile, si videatur esse

Sed quamvis tria sint simile,

ut dixi, neutrum, si in neutram partem praeponderet, ut, si duae res, quae conferuntur, vicenas habent partes, et in his denas habeant easdem, denas alias ad similitudinem et dissimilitudinem aequae animadvertendas. Hanc naturam plerique subiiciunt sub dissimilitudinis nomen. Quare quoniam fit, ut potius de vocabulo quam de re controversia esse videatur, etc.

dissimile, neutrum, tamen potest dividi etiam in duas partes sic, quodcunque conferas, aut simile esse, aut non esse.

Verba quae margini adscripti, a Varrone non possunt alio consilio apposita esse, nisi ut sententiae: *Hanc naturam plerique subiiciunt sub dissimilitudinis nomen*, locum occuparent: quippe quae ad argumentorum connexionem infirmior videri posset. Librarii autem, cum id non intelligerent, eam paulo superiore loco infererunt, et sic universum locum plane pessumdederunt. Etiam graviore vulnere afflicta est ea sexti libri pars, qua de mentis agitationibus animique affectibus dicitur. In qua cum vocabula, quorum etyma aperiuntur, in libris sic disposita invenirentur: cogitare, consilium, reminisci, comminisci, eminisci, meminisse, metuere, tremor, curare, recordare, velle, lubere, metuere, meminisse, monere, maerere, laetari; atque hic ordo non solum humani ingenii actionum naturalem ordinem mire conturbet, sed etiam, quae de eodem vocabulo dicenda erant, intolerabili modo divellat: non poteram non luxatis membris iuncturam suam sic reddere, ut ordo fieret hic: cogitare, consilium, reminisci, comminisci, eminisci, meminisse, meminisse, monere, curare, recordare, velle, lubere, metuere, metuere, tremor, maerere, laetari. Itaque eo, quod locorum de v. meminisci et de v. metuo dimidia partes suo loco motae, et alterna vice inter se permixtae essent, quod aberrante ab altera in alteram paginam librarii oculo fieri potuisse non incredibile est, harum turbarum causa intelligi et effectus tolli videbatur. At, ut verum fatear, non penitus tollitur sententiarum nunc connexarum discrepantia, sed eo magis offendit, quod nunc continua oratione et uno quasi spiritu v. meminisse scriptor primum pronunciat a mente, deinde a memoria dictum esse, memoriam autem a manendo: quae sic coniuncta ab homine sano et, non dico memoria, sed oculis valente, scribi potuisse, quis asseverare audeat? Quamobrem etiam in hoc loco Varronis *δεύτεραι προοιτίδες* agnoscendae erunt, ex quibus cum duo additamenta de etymis verborum meminisci et metuo provenissent, ea primum margini adscripta, postea permutatis inter se locis in verborum ordinem irrepsisse statuemus. Quod explicandi subsidium etiam loco de spondendo VI, 70.

utiliter adhiberi poterit, et loco peius affecto X, 18...20. Hoc enim loco, res ipsa clamat, divisionem casualium vocabulorum in articulos et nominatus praeponendam fuisse partitioni generum, in quae tum articuli tum nominatus dividuntur. Nunc haec ita turbata sunt, ut antequam totum distinctum sit, partes eius tractentur et dividantur. Sed etiam hac in re nobis non plane satisfacimus illa anteponendo, haec inferiore loco collocando; et insunt, quae Varronis secundas curas cum prioribus non diligenter commissas et compositas arguant. Certe quae de articulorum divisione et eorum imperfecta analogia dicuntur, ea iisdem fere verbis repetuntur §. 20., ut ea scriptor quo loco poneret incertus ex illo huc transferre voluisse videatur. Postremo commemoro locum X, 44., cuius conditionem, qua in libris habetur, ex errore librariorum Varronis archetypum primum transscribentium in annotatione satis explicuisse mihi videor.

Haec omnia quanquam ita comparata sunt, ut criticum angere et fallere possint: in plerisque tamen horum librorum partibus, si singula addititia removerimus, agnoscimus scriptorem ordine disputantem et stilum eius festinantem quidem et negligentiore, sed non temere tamen per materiam suam decurrentem. Alia autem species est septimi libri, quae farrago potius est locorum poëticorum, quam iusta poëticae dictionis tractatio, quae ad finem quidem quodammodo perducta, sed nullomodo absoluta dici potest. Nam cum Varro poëticorum verborum explicationem eodem ordine disposuerit, quo volgaria vocabula duobus prioribus libris exposuit (v. V, 13. VI, 3. 35. VII, 5.): tum in singulis argumentis componendis sibi constare volebat. Hinc, ubi de locis dicit, primum caelestia, deinde quae in terris et aqua sunt collocat; sic sibi respondent scripta V, 16...20 et VII, 6...14., atque V, 21...40 et VII, 15...23. Et ubi de iis agit, quae sunt in locis, primum dicit de immortalibus, deinde de mortalibus, ut sibi respondeant V, 57...74 et VII, 26...29, atque V, 80 sqq. et VII, 34...38. 41...46. Ubi denique tempora persequitur: eadem fere res recurrunt, quas in priore libro tractaverat, et similia sunt inter se VI, 4...11 et VII, 72...79. Sed hisce rebus in septimo libro immiscentur non pauca, quae ab eo ordine alienissima sunt. Nam quae VII, 50. 51. posita sunt de iugula et vesperugine et supremo tempore: ea cum disputatione de temone et iubare similibusque ad diei noctisque tempora spectantibus coniungi, ideoque reiici debebant ad VII, 73-76. Ad eundem locum *aurora rutilans* ex inferiore VII, 83. retrahenda fuisse videtur. Explicatio autem vocabulorum cassabundus et carere, quae VII, 53. 54. legitur, si quid

video, ad ea pertinet, quae *adsignificant tempus*, sive ad temporalia verba, id est ad VII, 80 sqq. Iam si eas res, quas modo dixi, sustuleris, habebis in ea parte libri relictum locum de nominibus militaribus (perduellibus, latronibus, congerronibus, adscriptivis, ferentariis, rorariis) continuo ordine decurrentem eumque egregie convenientem quinti libri argumentis, sic ut inter se conferenda sint V, 87...91 et VII, 49. 52. 55...58. Hinc in argumento disponendo multos huius libri locos uncis circumductis notavi tanquam suo ordine nondum positos. Quanquam ipse ultro confiteor, ne forte hoc disputandi genus in anxiam et molestam *μικρολογίαν* degeneret, non nimis cavillandum esse, si scriptor in ea materia etiam tenuiore quadam similitudinis specie se duci patitur, atque licere interdum in hoc disserendi genere incertis passibus securumque, quo pedes ferant, huc illuc vagari.

Postremo ad sententiam, quam proposui, confirmandam hoc quoque animadvertendum est, scriptorem extremo libro septimo, postquam *apud poëtas* multa reliqua esse verba dixit, quorum origines aperiendae essent, vocabula explicanda petere ex unius Naevii poematis maximeque eius comoediis, quas in annotando demonstravi secundum literas dispositas esse. Videtur igitur Varro Naevii fabularum corpus, quas proinde ac Plauti fabulas conquisitas et compositas in scriniis habebat, percucurrisse, et quae sibi in iis prae caeteris *γλωττώδη* esse viderentur, in chartas coniecisse: qua in lectione etiam illa arbitrator a Varrone observata et superioribus adiecta esse, quae supra VII, 60 et 54. ut incommode illata notavimus. Quae cum sic se habeant: nulla apparet causa, cur solum Naevium hoc explicationum genere illustraverit, et licebit augurari, scriptorem etiam ex Ennii et Plauti et Lucilii poematis similem glossematicorum verborum syllogen propositurum fuisse: nisi supervenisset tempus illud, quo ultiores omnes curae, quae his libris impendendae erant, fatorum lege abrumpebantur.

Haec habui argumenta, quibus fidem facerem meae sententiae, Varronis de L. L. libros, quanquam ad finem usque perscriptos, nondum tamen ultimis curis expolitos fuisse, cum inscio, ut puto, et invito auctore in lucem protraherentur. Etiam sic tamen hi quattuor et viginti Varronis de L. L. libri grammaticae Latinorum doctrinae primarius fons essent, si ea forma extarent, qua ab antiquis tractabantur. Nunc explicandum qui factum sit, ut labes iis inferretur, illa qua ab origine adpersi erant, longe perniciosior.

Ne disputationis quae nunc instituenda est, consilium et finis ampliore rerum complexu minus attentum fallat:

statim ponam summa sententiarum capita, quae postea defendam et explicem. Sunt ea haec:

Omnes scripturae horum librorum fontes manant ex uno codice manuscripto.

Hic liber magna foliorum parte lacer, foliis transpositis confusus, lacunosus, corruptelisque omnis generis refertus erat, sed iis tantum, quae casu et inscitia, non consilio et emendandi studio proveniunt.

Idem liber non sine siglis sive scripturae compendiis scriptus erat literatura satis antiqua, ea forma quam postea describemus.

Quidquid non describendo ex hoc codice ad nos pervenit, nullam habet fidem antiquitatis, sed, si specie sua magis commendatur, ab hominibus antiquarum literarum non imperitis ea aetate, qua id genus studia in Italia redintegrabantur, inventum et illatum est.

Denique plerumque nihil facilius, quam scripturam ex illo codice derivatam distinguere ab his philologiae nascentis rudimentis.

In recensu codicum manuscriptorum, qui nunc primum instituendus est, incipiam a libris bonae notae, qui iam excussi et quorum scriptura enotata est. Sunt hi:

1. Florentinus (F.) sive Laurentianus codex, olim in Marciana bibliotheca asservatus. Membranaceus est, saeculoque XI scriptus esse dicitur. Variantem scripturam enotavit Petrus Victorius, cuius copiis Spengelius usus est, qui de eo libro disserit p.VI. Etiam Niebuhrius scripturam huius libri enotatam habuit, nonnullis locis aliter atque apud Victorium est. V. V, 41. 46.

2. Gothanus (G.), membranaceus, forma quadrata. Scriptura elegans, et specie antiqua, sed haud dubie saeculo demum sextodecimo imitatione expressa, quod Fr. Blumio auctore affirmo. Eidem volumini inest Asconius Pedianus. In priore quinti libri parte secunda manus interpolatorum librorum lectiones intulit; in margine etiam recentiores emendationes notatae sunt, velut *rudentisibilus* Criniti coniectura. Librum hunc bibliothecae Gothanae praefectorum benevolentia in usus meos concessum cum Spengeliano Varrone comparavit iuvenis diligentissimus, Regelius, Sem. phil. sod. Quae ex hoc codice Varronis orationi ad stabiliendam eius formam subiecta non sunt, in extremo hoc libro collocavi, etiam levissima quaeque, ut unius saltem codicis integram formam et scripturam lector sibi repraesentare posset.

3. Havniensis (H.), chartaceus. Scripturae varietas a Niebuhrio adolescente enotata ex eo libro, postea in Spengeli usum concessa est. V. Spengel. p. X.

4. Parisiensis primus (a.), in bibliotheca Regia n. 7489., chartaceus. Parisiensium librorum variantem scripturam Spengelio excerpit V. D. Donndorf.; sed ex Spengeliana *Varietate lectionis codd. Paris.* multis locis, quid illi obtulerint, non satis liquet. Hinc scripturae inde depromptae saepe diffusus adieci: *ut videtur*, quibus locis ut codices iterum inspiciantur suadeo. V. de hoc libro Spengel. p. XI.

5. Parisiensis secundus (b.), in bibliotheca Regia n. 6142., chartaceus. Desinit in VIII, 7. p. 396. l. 8. ed. Spengel. V. Spengel. p. XIII.

6. Parisiensis tertius (c.), in bibliotheca Regia n. 7535. Fragmentum, quod tantum quintum librum usque ad §. 122. sive p. 127. l. 6. ed. Spengel. continet. V. Spengel. p. XVI.

7. Codex manuscriptus, quo Adrianus Turnebus usus est. Hic praestantissimis accensendus. Nescio, an idem hic sit atque *aureus ille Varronis liber*, quem in bibliotheca Memmiana (id est praesidis iudicii *de Mesmes*) inesse scribit Is. Vossius Epist. ad Heinsium Sylloge Burmann. T. III. p. 563.

8. Fragmentum Cassinense, quod asservatur in Monte Cassini in bibliotheca Monasterii Ord. Benedict. n. 361. (Hanc notitiam debeo Fr. Blumio). Complectitur id locum de Argeis inde a v. *Capitolium* V, 41. usque ad *trib. libris* V, 56. Scripturam inde proposuit Morgagnus. V. annot. ad V, 41.

In libris nondum collatis hi sunt, quorum notitiam quandam cum lectoribus communicare possum.

1. Vaticanus 1556. (Vat. *α.*), chartaceus (nisi quod fol. 1 et 135. membrana est), quadratae formae. Continent eius folia 1...134. varia lexica Latina, literis cursivis quas vocant scripta: folia 135...172. Varronem de L. L. literis uncialibus scriptum. Saeculi XIV esse videtur. Secunda manu totus interpolatus est, marginique passim parva addimenta et locorum e notis scriptoribus sumptorum indicatio adiecta. Complectitur omnia quae in aliis codd. habemus; iisdemque vitiis laborat. Scripturam variantem huius et caeterorum Vaticanorum ad VII, 1. 2. 3., sicut lacunarum notationes, exscripsit mihi V. D., qui nunc Romae de antiquis literis et monumentis egregie meret, Olaus Kellermann.

2. Vaticanus 2942. (Vat. *β.*) chartaceus, formae quadratae. Folia 1...74. continent Ioannis Bocatii de montibus

fluminibus lacubus funtibus nemoribus paludibus et sylvis librum; folia 81...190 b. Varronis de L. L. quae supersunt. Pluribus vitiiis scatet quam Vat. *α*.

3. Vaticanus 3308. (Vat. *γ*.), chartaceus, formae octonariae. In pagina prima inscriptum est

265

Fragmenti di Varrone de L. L.

Fulv. Urs.

Erat igitur inter libros, quibus Ursinus utebatur, cuius consiliis in Varrone emendando obsecutus est Scioppius. Continent folia 1...76. binis columnis Varronis de L. L. libros inde a verbis *comitatum vocant* V, 91. usque ad ultima, quae supersunt. Consentit huius codicis scriptura plerumque cum Vat. *α*., ita ut ex eodem codice transcriptus esse videatur: sed etiam Vat. *β*. saepe cum his, ubi a reliquis discedunt, ita conspirat, ut hi tres Vaticani codicum non interpolatorum in gente propriam quandam stirpem efficiant. Sic VII, 1. omnes tres habent *rapina*, non *ruina*. Itaque qui horum codd. unum *α*. contulerit, omnes contulerit.

4. Guelferbytanus quoque est ex codd. non interpolatis, Florentini non dissimilis, nisi quod vitiiis multo pluribus deturpatur. Interdum conspirat cum Vaticanis, sicut in initio libri VII: *repens rapina* (cui v. suprascriptum *al. ruina*) *aperuit*. Scripturam variantem l. V. initii et l. VII, 1...14. mecum communicavit V. D. Schneidewin, etiam plura ultro pollicitans, si iis utendi tempus et otium mihi fuisset.

5. Mediolanensis, Ambrosianus, Scr. 71. Membranaceus hic, quadratae formae. Continet folia LXXVI, singula XXX versuum. *Ex libris Annib. Comeri* legitur in prima pagina. Elegantissime scriptus est, sed recentiore tempore, ex bono tamen et antiquo exemplari ut videtur. Graeca verba initio libri accurato studio depicta sunt, postea omissa et lacunis notata. Librorum nulli sunt numeri. In iis quae deficiunt notandis et scriptura magna esse videtur similitudo huius libri et Paris. a. Haec omnia debeo admirabili Blumii mei diligentiae. Cf. *Iter Italicum Supplem.* p. 8.

6. Mutinensis, n. 212. Membranaceus est, quadratae formae. Magnus eius nitor, titulis rubricatis, et primis litteris partim aureis, partim caeruleis. Constat ex foliis quinario numero compositis; in quoque pagellarum latere scripti sunt XXXIV versus. Insunt huic libro Cato de agricultura, Varro de R. R., et de L. L. libri, qui sexies quina folia complent. Scripturae similis elegantia atque Ambrosiani; maior vetustas. Incipit liber: *M. Ter. Varronis de ling. lat. et de disciplina originum verborum ad Ciceronem liber quartus explicit: incipit quintus. Quemadmodum*

vocabula essent imposita: quibus ex verbis insignis huius libri fides cognosci potest. Graecorum verborum loco lacunae sunt. Etiam alias multae lacunae; maiores quibus verbis indicatae sint, passim in annotatione dixi. In margine et inter versus varia scriptura saepe adiecta est, fortasse ex parte a prima scribentis manu. Haec varia scriptura ex alio codice enotata videtur, non ex ingenio correctoris: quod colligo ex iis quae Blumius enotavit. Cuius viri mihi desideratissimi nomen, magno mihi est gaudio, quod et hoc loco appellare, et in annotatione saepius cum aliis iureconsultissimorum virorum nominibus iungere licebat, qui viri, quo sunt Latinarum literarum amore, eo etiam huic Varroni insigniter profuerunt.

* Horum librorum quae sit conditio et dignitas, ex his quae dixi ferme intelligitur. Aliorum tenuior extat memoria, sed etiam hanc nolui iis invidere, qui ea uti poterunt. De Memmiano obiter dixi quae rescivi. — Romae in bibliotheca Barberina n. 2160. codex Varronis de L. L. V. Blumii Iter Ital. Supplem. p. 155. — In bibliotheca Chigiana Cod. H. VII, 219. Varro de L. L. liber eleganter scriptus a. 1440. quadrata forma. Retulit Blumius. — Stuttgardiensis Varronis codex in bibl. Regia, initio XV saeculi scriptus esse dicitur. — Salmasii in manibus Varronis codex erat, ex optimis unus, ut videtur. V. ad Solinum p. 386. (547.). — Gronovius Observ. I, 1. p. 11. (12.) de loco: „*Omnes Quirites inlicium visite huc ad iudices*” haec scripsit. „Sic tres Florent. et Basil. et Vossianus Mss.”

Inter hos libros, non infitior, nonnullorum, maxime Mutinensis, dum eos recenseo, denuo mihi desiderium moveri; et si Varronis de L. L. libris eam formam imprimere mihi proposuissem, quae per plura saecula mansura esset, illum diligenter collatum habere debebam. Nihilominus persuasissimum habeo, ex omnibus codicibus his collatis criticarum copiarum, quae non numero sed pondere aestimantur, augmentum tam tenue futurum, ut in hoc scriptore tot vitii, quibus nulla a libris medela expectari potest, oppresso vix ea sentiri possit. Quod colligo ex eorum librorum conditione, qui accuratius noti sunt, quos his literis designavi: FGHabc. Horum codicum nullus ex alio eorum descriptus est, sed, quanquam Florentino palmam non praecipio, tamen sua sibi quisque propria habet et bona et mala. Omnium communis est fons, quem plerumque accurate exprimunt. Quo factum, ut in annotatione mea sexcenties codices coniuncti opponantur volgatae, i. e. interpolatae scripturae (codd. et vg.). Id significat eam scripturam reperiri in omnibus libris FGHabc. (post V, 122. in FGHab., et post VIII, 7.

in FGHa.); idque plane idem valet ac si dixeris eam in antiquissimis illis membranis fuisse, ex quibus solis fluxit quidquid in his libris antiquitatis habet auctoritatem. Contra ubi hi inter se discrepant, partim scripturae compendia varie intellecta, partim orthographicae rationes mutatae, partim oculorum calamitiae varii errores in causa sunt. Quam discrepantiam ut aliquo modo illustrem, exempla ponam quaedam, in quibus antiquissimus ille liber quae habuisse videatur, littera X signabo.

1. *ut taceas eam* (X. F.) V, 57.

ut tatas eam (a.) *ut at at. scam* (bc.)

ut cataseam (G.) *ut tota seam* (H.)

2. *haec* (FGb.) scriptam, *ec* ut videtur, in X. V, 112.

ec (a.) *et* (c.)
esse (ex *ee*, H.)

3. *e quo* (X.) V, 141.

eo (F.)

esse o (H.) *et e* (G.) *cae o* (a.) om. b.

4. *—que siet* (X.) VI, 86.

que sierit (F.) *que si et* (b.)

quae si erit (G.)

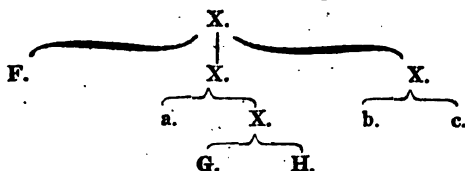
quaesiverit (Ha.)

5. *sola terrae* (X. Fb.) V, 22.

sola arae (a.) *sola terum* (c.)

sola a re (G.) *sola are terrae* (H.)

In hoc ultimo exemplo Havniensis lectio conflata esse videtur ex corrupta et genuina, ita ut ex duobus libris, altero in subsidium adhibito, transcriptus esse videatur. In universum autem aestimanti plurima sumpsit Havniensis ex libro, qui Gothani simillimus erat; quo factum ut hi duo saepe consentiant, ubi a caeteris aliquantum discedunt (velut V, 34. VII, 8.). Florentinus propriae familiae caput est, cui ea, quae in interpolatis libris ex antiquiore forma relictæ sunt, accensenda esse, infra demonstrabimus. Parisiensium codicum b. et c. multae sunt lectiones peculiares, pleraeque corruptissimae, nonnullae autem proximae ad veram formam; etiam hi duo libri artiore inter se vinculo contineri videntur. Posthaec si quis figuram sibi proponi optaverit, qua cognatio horum librorum oculis subiciatur: hoc habeto quasi stemma, in quo X. codices, qui non extant, significat.

Accedimus ad graviorem quaestionem, quae fuerit antiquissimi illius libri, ex quo nostri omnes transcripti sunt, forma et conditio et scriptura.

Primum, etiamsi non multum refert, iuvabit tamen cognosce, membranae, ex quibus liber ille compositus erat, quantae et quomodo iunctae fuerint. Idque intelligitur partim ex transpositione locorum, facta in quinto libro, inde a V, 23. Ubi quae in commodum legentium nunc in meo exemplari recte disposita habentur, in libris scriptis et editis omnibus sic se excipiunt:

A. *ut Sabini* (V, 32.) . . . . . *Septimontium* (V, 41.)

B. *demissior* (V, 23.) . . . . . *ab hominibus* (V, 32.)

Haec inverso ordine ponenda esse, primus viderat Georgius Bucanani, idque docuerat Turnebum (*Adversar. XX*, 29. *Commentar. p. 18.*). Nunc observes velim, ea quae litera A signavi, circiter MMCCCC literas continere, quae B designat, MMD.: inter quos numeros quae est discrepantia, praesertim si liber non sine siglis scriptus erat, nullius momenti habenda erit. Uterque igitur locus, ne dubites, eodem spatio, id est uno folio continebatur, quod cum altero connexum erat; atque in ligando codice et complicandis pagellis, foliis his duobus inverso ordine collocatis, confusio illa orta est. Ante hunc locum confusionis libri quinti literae exputantur circiter MMMMMMMCCCC, id est ter MMCCCCLXVI. Facile in-

telligitur, haec in tribus foliis scripta fuisse, quae cum quarto illo unum efficiebant quaternionem. Itaque foliorum ordo, qui in antiquissimo codice obtinebat, hac figura repraesentari poterit, in qua folia inter se nexa per A et B, eiusdem folii exterius et interius latus per 1 et 2 significamus.

I.	II.	III.	IV.	III.	II.	I.
A.	A.	A.	B.	A.	B.	B.
1.2.	1.2.	1.2.	1.2.	1.2.	1.2.	1.2.

Rationes, quas iniimus, consolidantur notatione lacunarum decimi libri, quam ex bonis codicibus acceptam tenemus. Nam X, 24. legitur in his: *hic desunt tria folia in exemplari*, et X, 34. iterum: *hic desunt tria folia*. Quae media inter has lacunas relicta sunt, constant circiter MMMMCXXXX literis, quo numero duo folia expleri poterant, si paulo laxioribus versibus vel parciore notarum usu perscripta erant. Sic intelligitur, ex quaternione periisse tria exteriora folia, relictum fuisse medium unum, hac figura:

(I.	II.	III.)	IV.	IV.	(III.	II.	I.)
(A.	A.	A.)	A.	B.	(B.	B.	B.)

Denique, ut omnia inter se concinant, quae decimi libri pars post alteram trium foliorum lacunam est, literas habet circiter septiesdecies mille; complebant igitur integrum quaternionem, cuius quodque folium erat literarum MMC. Ex hac quaternionum ratione explicatum etiam est quod initio septimi libri aliorum codicum scribae unum folium, aliorum novem cartas excidisse putarunt: hi praeter folium quod desiderabatur, totum quaternionem intercidisse opinabantur. Atque quod de pagellarum spatio hac computatione certiores facti sumus, nescio an aliquid facere possit ad lacunas animadvertendas, cum, si folium lacerum erat, hinc duas lacunas eiusdem spatii, pagellae dimidia intervallo inter se disiunctas, oriri necesse esset. Exemplam tamen, quae huc pertinere possent, non satis certa videbantur.

Lacunae, quod vitiorum genus omnium maxime hos libros deturpavit, ex parte sunt maiores, quibus tota, nec raro etiam plura folia absumpta sunt. Quot folia deessent, librarii ex quaternionum ratione, de qua diximus, intelligere poterant. Sic V, 162. notantur duo folia deesse, VII, 1. unum vel novem cum dimidio, VII, 23. unum, VII, 26. decem lineae (ubi in scribendis obscuris Saliorum verbis scriba antiquissimi codicis defecisse videtur), VIII, 84. quatuor folia, X, 23. et 35. tria folia. Ubicunque ex antiquissimo codice defectus notatus est, additus etiam est numerus foliorum vel versuum, quot desiderarentur: postea ab interpolatoribus saepe additum est: *Quaedam desunt*, et barbaro

vocabuli usu: *Parum deest*; coniectura ex nexu sententiarum capta, quam interdum etiam fefellisse illos, unum ex pluribus exemplum est VIII, 10. Nihilominus etiam ii libri, qui antiquum codicem religiosius reddunt, lacunas permagnas quasdam sine notatione transmiserunt: quod factum esse post VI, 78. et 85. atque post IX, 48. et 70., in annotatione demonstravi. Mirum accidit, quod pluribus locis, quibus magna disputationis pars desideratur, pauca verba relicta sunt, quae utrimque omni nexu soluta, velut de naufragio tabulae, in gurgite vasto natant. Huiusmodi sunt verba: *nam manu asserere dicit* VI, 64., quanquam illo loco non multa absumpta sunt; eiusdemmodi dicta de manupretio et mancipio VI, 85., et de acquirendo VI, 79.; quae non modo nexu soluta, sed ne suo quidem loco reposita intelliget, qui argumenti dispositionem consideraverit, cum ex inferiore quadam lacuna, quae post VI, 85. indicata est, servata ea esse appareat. Atque ne geminum eius rei exemplum requiramus, locum de gladiatorum cognominibus, IX, 71. non ex ea lacuna, cui quasi imminet, sed ex superiore, ad IX, 48. notata, relictum esse, iisdem rationibus ostendi potest. Tertium, sed minus apertum exemplum reperitur IX, 75. Ex quo colligitur, ex ruina multorum foliorum lacinias quasdam superfuisse, in quibus scripta, ne perirent, ab eo librario, qui has reliquias resarcinavit, quo loco ei videbatur, reposita sunt.

Multo crebrius orationis tenor interrumpitur minoribus lacunis, per omnes libros dispersis. Quarum pars ex eadem vetusti codicis miserabili conditione ortae esse videntur, qua maxime in summis et extremis pagellis totos saepe versus absumptos esse credibile est. In hoc numero habere possis lacunas totorum versuum, quas explere studui V, 59. VI, 4. 51., et unius vel duorum vocabulorum VII, 2. VIII, 10. Sed multo saepius scribis sua ipsorum oscitantia fraudi erat, ut, cum post breve spatium idem vocabulum recurreret, oculis ab altero ad alterum transsilirent et, quae media erant, praeterirent. Hoc per homoeoteleuta errorum genus qui rarius in codicibus inveniri et cautissime adhibendum esse monent: nae illos Varronis libri, quantam id in scriptoribus antiquis vastitatem facere potuerit feceritque, optime docere poterunt. Hoc quam verum sit, agnoscetur statim, si comparabitur locus VI, 59. cum eodem apud Gellium, qui scriptor Varronis libro nostris multo meliore usus est. Maxima autem detrimenta hoc vitiorum genere accepit liber septimus; ubi cum post verbum, in quo obscurius aliquod vocabulum inest, idem vocabulum eadem forma recurrere soleat, velut in hoc exemplo (VII, 57.): *nam illum tibi ferentarium esse amicum inventum intelligo: ferentarium a ferendo:*

multis locis verba, quae media sunt, exciderunt, sicut haec ipsa: *esse amicum inventum intelligo: ferentarium*. V. etiam VII, 43. 87. 98. 105. atque eodem libro VII, 21. 23. 26. 33. 70. 106., quibus locis singula vocabula, quae bis poni debebant, semel tantum scripta extant. Eadem autem medicina tam multis locis certam et indubitatam salutem affert, ut desperatissimis quibusque eam admoveere, non inconsultum putaverim. V. V, 6. 50. 165. VI, 38. VIII, 21. 56. IX, 3. 6. 59. 88. Qua in re, qui probabile illud, quod similium exemplorum numero et consuetudinis observatione efficitur, ponderare didicerit, fatebitur, puto, prae illo etiam id quod in emendando facilius videri possit, saepe nos aspernari debere. Sic IX, 47. ubi in libris est: *dico non dissimilitudines quoque sequi*, faciliorem, quam vocant, correctionem esse non nego: *dico nos similitudines quoque sequi*; probabiliorem autem multo, affirmo: *dico non dissimilitudines solum nos, sed similitudines quoque sequi*. Saepe etiam, ubi simili specie vocabula secuntur, eodem errorum genere prius omissum et restituendum est, ut *latum* ante *Latini* V, 122., *si* ante *sic* IX, 18., et multa eiusdemmodi, quibus etiam annumerari potest *casinea messes* ortum ex: *casina sine amet*, VII, 106.

Ut a versibus et vocabulis omissis ad syllabas et literas veniam: miratus sum, quod tot locis verborum, maxime nominum, quae ut ignota non poterant facile expleri, primae syllabae in libris desiderantur. Sic V, 43. *infumam* in codicibus est *funam*, *finam* vel similiter; idemque vitium Gothanus codex habet etiam V, 75. V, 58. loco v. *Samothracum* in Havniensi est *motrachum*, et postea *Samothracia* in omnibus codicibus est *abrhacia* vel similiter. V, 65. correxerit *patet*, ubi in codicibus *et* legitur. V, 85. *Neapoli* a Varrone scriptum est, in libris *apoli*. V, 112. pro *magmentaria* in libris legitur *mentarea*. VI, 25. restitui *Compitalibus* ex scriptura codicum *ut alibi*. VIII, 76. *est* loco v. *deest*, et *sint* pro *desint* in codicibus est. Multo rarius huiusmodi defectus notantur tum in mediis vocabulis, velut *pertendo* pro *pertendendo* V, 2., et *frequenti* pro *frequentati* V, 107., quorum vitiorum causae apparent; tum in extremis, velut *conca* pro *concavo* VII, 7. et *item* pro *templa* VII, 8. Unde suspicor illius erroris in initio vocabulorum propriam quandam fuisse causam, quae nescio an fuerit mos in antiquissimis libris manuscriptis, ut in Gaii institutionum palimpsesto, observatus, non verba tantum, sed etiam syllabas, si in summa pagina primae collocantur, maiore litera inchoandi. (V. Koppius de codice Gaii. *Zeitschr. für gesch. RW.* T. IV. p. 473 sqq.) Certe si in extrema pagina *ne et* in proxima summo loco *Apoli* scriptum est: facili errore hae

syllabae pro integro nomine accipi poterant. Denique literas singulas, breviter monendum, omitti maxime in initio vocabulorum propter eandem literam in fine proximi positam. Sic VI, 90. quod pro *circum moeros* scriptum fuit *circum oeros*, unde factum *auras* et *aras*, et *accusavit rogum* pro *accusavit Trogum*: larga inde errorum seges pullulavit.

Post ea quae in libris praeterita sunt, tractabo locum de additamentis quibusdam, quibus iam antiquissimum illum librum depravatum fuisse, ex omnibus iis intelligitur, qui inde transcripti sunt. Hoc genus vitia multo saepius voluntate scribentium, quam casu oriuntur, sed interdum tamen etiam casu proveniunt: velut si librarius oculis ad simile vocabulum in superioribus recurrentibus, ut eadem verba bis scribat, inducitur, sicut praecurrens visus facit ut media omittat. Quae cum frequentissima sit vitiorum causa: illud quoque consentaneum interdum factum esse, atque invenitur in his locis VIII, 38. IX, 3. 45. (qui locus hoc vitiorum genere plurifariam corruptus erat), et in singulis codicibus etiam saepius, ut in Gothano VIII, 7. Aliud genus additamentorum, quod criticis satis notum neque a Varronis libris alienum est, originem trahit a duplici lectione, in unam ita confusa, ut eadem notio bis recurreret: cuius generis vitia removeere studui VIII, 57. IX, 58. Sed etiam a culpa glossematum explicationis vel correctionis causa adiectorum in quibusdam locis liberari non poterunt ii libri, qui caeterum ab interpolandi studio alieni, ea quae scripta erant, simplici fide reddiderunt: unde intelligitur, insiticia illa, quae pauca sunt, iam fuisse in antiquissimo illo codice. Id genus glossemata reperiuntur his locis, quorum partem Spengelius iam indicaverat, V, 59. VI, 69. VII, 17. VIII, 17. 77., quibuscum conferantur similes VI, 25. 83. et anceps illa quaestio de Cornelio Stilone V, 148. atque v. *fastidium* pro cupidine subiectum V, 146. Veruntamen haec pauca emblemata toto caelo differunt a continuo illo explicandi, emendandi, explendi studio, quod postea Varronis libri perpassi sunt.

Locorum transpositorum duas causas iam memoravimus, alteram Varronis ipsius curas secundas, alteram fragmenta ex vasto illo horum librorum naufragio singulari fato servata, et a librariis, harum reliquiarum sospitatoribus, non iusto loco reposita. Praeter haec transpositionum genera, minores quasdam indagasse mihi videor: V, 44. 73. 100. 141. IX, 68. X, 72., quibus commutatum quidem esse verborum ordinem, apertum videtur, quare id factum sit, non aequè apparet.

Ut autem, antiquus ille codex qua fuerit conditione, penitus perspiceretur: scire opus esset, quo literarum genere scriptus fuerit. Ac Niebuhrii reperio fuisse sententiam, ab

eo in scriptis minoribus collectis p. 260. obiter indicatam: multa vitia cum in Ciceronis orationibus, tum in Varronis de L. L. libris ex usu Langobardicarum literarum orta esse. Cuius iudicii quae sint documenta, doleo quod a viro immortalis memoriae exquirere iam non concessum est. Nunc satis habeo notare, literarum commutationes, quae in libris nostris saepissime reperiantur, esse inter *t* et *c*, etiam inter *t* et *l*, inter *c* et *g* (ut *lugere* pro *lucere* VI, 79.), inter *l* et *i* atque *t* et *i* (sic IX, 16. *statim* restitui ex *si enim*), inter *n* et *u*, inter *m* et *in* vel *iu*, atque *nu* et *mi*, inter *ae* et *e*, inter *a* et *u* (unde multa indicatiui et coniunctivi confusio), inter *ii* et *u*, inter *b* et *u*. De caeteris plura dicere cum supervacaneum habeam: ultimum quod posui aliquot demonstrabo exemplis; in quibus ut in sequentibus omnibus scripturam a me receptam recta, codicum vel omnium vel plurimorum certe inclinata literarum forma indicabo.

VII, 2. servavit	—	<i>servabit</i>
IX, 89. significabit	—	<i>significavit</i>
VII, 63. vibices	—	<i>vivices</i>
VII, 67. bovis	—	<i>vobis</i>
VIII, 81. Arvernus	—	<i>arbernus.</i>

Hinc firmatur correctio, quam adhibui Plautino versui VII, 67.

obscoena viscera	—	<i>obscoenabis cera.</i>
------------------	---	--------------------------

Literas in antiquissimo codice in initio et fine vocabulorum quam minimis spatiis inter se disiunctas fuisse, ex magno numero eorum locorum elucet, quibus consonantes a fine verborum, quibus adhaerebant, avolsae et perperam ad proxima vocabula translatae, vel utroque loco positae sunt. Pauca ex hoc genere ponam.

VII, 34. nuptiis camillus	—	<i>nuptiis scamillus</i>
VII, 64. a binis obolis	—	<i>sabini sobolis</i>
VI, 37. una sin	—	<i>unas in</i>
IX, 28. pisces an e	—	<i>pisces sane</i>
IX, 29. similitudine, sint	—	<i>similitudines intra.</i>

Multo magis necessaria critico in his libris officium facturo est observatio vocabulorum, quae quod in antiquissimo codice notis sive siglis scripta erant, librariorum inscitia confusa sunt. Quod notarum genus ne quis a codice, qui Florentino vetustior et certe ante XI. saeculum scriptus est, alienum esse putet: libros rescriptos in auxilium appellasse sufficit eos, ex quibus Gaii Institutiones et Fragmenta Vaticana deprompta sunt. Ac si civilis prudentiae voluminum notarii compendiaria hac scribendi via magis usi sunt, quam qui eleganter eruditus classicorum scriptorum libros trans-

scribebant: etiam Varronis libri inter scripta peculiaris cuiusdam Artis sunt, quos admodum antiquo aevo compendiosius exarari coepta esse probabile fit.

Ingens multitudo est exemplorum, quibus pronomina, praecipue relativa, commutata reperiuntur, ita ut hoc vocabulorum genus criticorum ausibus nunc omnium maxime obnoxium esse videatur. Ponam exempla; in quibus si multa sunt quae ex Varronis exemplari a me correcto deprompta sunt, ne turpissimo vitio ea mihi sumere videar, quae demonstrari debent: pleraque tamen moneo in iis certissima esse et iam dudum cognita, atque ex his etiam novitulis inventis probabilitatis magnam speciem accedere.

VI, 62. qui	—	quod
V, 21. qui G.	—	quod FH. quo cett.
V, 23. qui	—	quae
V, 166. qui	—	quam
VI, 69. qui idem G.	—	quidem
V, 28. qui Anio	—	quanto
VI, 53. quod	—	qui
V, 33. quod	—	quos
VII, 95. quod et	—	quae
VII, 77. quod	—	et
IX, 1.} quod	—	cum
X, 67.} quod	—	cum
V, 21. hinc quod	—	hoc cum
V, 24. quod fuit	—	quavis
V, 120. quis	—	quod his (iis)
VI, 72. quoi quis	—	quisquis
IX, 34. quoi que	—	quoque (quaeque G.)
X, 9. quem	—	quod
V, 45. quid	—	quod id b. id quod. cett.
X, 3. quoius quid	—	quoiusque
VIII, 27. quoius	—	quod ius
IX, 102. quoiusque	—	quisque
VIII, 50. quam quaius	—	quavis
V, 34. 116. 141.} quo	—	quod
VII, 17. VIII, 31.} quo	—	quod
V, 5. quo	—	quorum
V, 96. quo	—	qua
V, 92. quo	—	cum
VII, 1. quo id	—	quid
V, 143. eius quo	—	eiusque
VIII, 50. qua	—	quae
V, 66. qua	—	qui
VI, 41. qua	—	quia
VII, 7. quaqua	—	qua quia
X, 7. ita quae	—	itaque
X, 11. ad quae	—	atque
VII, 42. quorum	—	quod
VII, 42.} quom	—	quo
IX, 41.} quom	—	quo
IX, 108.} quom	—	quo

V, 23. }	quom	—	quod
VIII, 29. }			
V, 4. quom	—	quem (quae H.)	
VI, 73. quom quod	—	quod cum	
IX, 31. quom a.	—	quam	
X, 77. quom	—	quoniam	
V, 65. quoniam	—	qua	
IX, 83. quoniam	—	quo (cum F.)	
V, 66. 108. quare (quor?)	—	quorum	
V, 23. }	quoad	—	quod
VIII, 46. }			
X, 29. quippe	—	quare	
VI, 94. quin	—	quom	
V, 21. quoque	—	quod	
V, 33. quoque	—	quo sive	
VII, 4. neque	—	qui	
VI, 79. que quaestor	—	conquaestor.	

Ex his similibusque exemplis perspicitur, relativas formas plerasque iam in antiquissimo illo codice singulis fere literis notatas fuisse, ita ut ex *q. e.* (*quod et*) facile fieri posset *quae*, ex *q. is* (*quod his*) *quis*, et praecipue *quo* et *quod* et *quom* minimo inter se discrimine discreta fuisse. Eo facilius relativa pronomina tum, ubi plura continuo posita erant, omitti, tum, quod miror tamen toties factum esse, temere geminari poterant. Utriusque rei haec habeo exempla:

VI, 39. quod quae	—	quae
VIII, 59. quod	—	quod cum
X, 6. quoi	—	quin quoi
VII, 7. qua	—	qua quia
IX, 8. quom	—	quod cum
V, 6. quouismodi	—	qui quouismodi
IX, 30. quoniam	—	quoniam qua
IX, 109. quocirca H.	—	quocirca quare.

Etiam aliis locis *quod* male additum tollendum erat (V, 7. 94. VI, 43. IX, 64.) sicut *qui* IX, 43., addendum autem *quam* IX, 18. X, 41.

Succedant aliorum pronominum cognatorumque vocabulorum inter se permutatorum exempla.

V, 12. id	—	is
V, 148. id	—	id est
VII, 9. idem	—	id
VI, 74. idem	—	ideo
VII, 31. idem est	—	idem
VII, 39. id est	—	idem (non item)
VII, 15. id est	—	idem GHb.
V, 90. inde	—	in die
V, 97. inde	—	ida
IX, 65. inde	—	id est
VI, 45. indeque	—	in id quod
V, 94. inde est	—	idem

VII, 99.	quidem	—	quid est F.
V, 83.	in eo	—	ideo
V, 43.	illico	—	in eo
X, 21.	eodem	—	eius
VI, 13.	ei deo	—	ideo
VI, 21.	ita	—	ideo
VIII, 34.	ita esse	—	idem (id est F.)
VII, 14.	item	—	ita
V, 96.	hic	—	hinc
V, 21.	hinc	—	hoc
IX, 52.	huic	—	huiusce
VIII, 92.	his	—	quis.

Quod his exemplis immiscui, *id est* in varias formas mutatum, *id* in libris Varronis saepe per I. significatur, unde factum est, ut etiam VII, 42. *Egeriai* in Fa. mutatum sit in *egria* I., in GH. in *egria id est*, atque ut VIII, 67. pro nomine vocalis I in FG. legatur *id est*, quo errore G. etiam IX, 76. laborat. Pro hac nota aliam .s. ponit Parisiensis liber b. V, 137., quod proprium est signum v. *scilicet* (ut in H. X, 18.). Attamen *id est* etiam per *ide* vel similiter notatum fuisse, ostendit tum *idem* cum eo permixtum, tum hoc exemplum:

VI, 82. despicio — *id est spicio* FGab.

Transimus ad exempla permutatarum vocalium *et* et *est* et affinium vocabulorum.

VII, 87.	} est	—	<i>et</i>
VIII, 31. 37.			
IX, 59.	} est	—	<i>ut</i>
V, 140.			
V, 74.	et arae	—	<i>ea re</i>
V, 143.	urbes et	—	<i>urbs est</i>
V, 74.	Diana et	—	<i>Dianae</i>
IX, 105.	sacrificor et lavat	—	<i>sacrifico relavat</i>
VI, 52.	erit	—	<i>ea F.</i>
IX, 56.	erat	—	<i>et (etiam H.)</i>
VIII, 36.	feminae	—	<i>femina est</i>
V, 169.	proportione	—	<i>proportio est b.</i>
VI, 58.	enuntiare	—	<i>et nuntiare</i>
VI, 40.	ἔρμα	—	<i>est TYMA</i>
V, 177.	esse	—	<i>eae a. hae G.</i>
V, 141.	e quo	—	<i>esse o H. eae o a.</i>
V, 112.	haec	—	<i>eae a. esse H.</i>
IX, 67.	e	—	<i>et F. a GH.</i>
VI, 69.	etiam	—	<i>est</i>
VII, 17. 83.	etiam	—	<i>enim.</i>

Apparet, *est* et *et* eadem litera *e* non multum variata, atque *esse* et *eae* eiusdem geminatione, *ee* et *ee*, significatum fuisse. Unde intelligitur etiam, qui factum sit, ut V, 155. *causae* et *esse* in libris variant; nimirum illud *ce* (*cae*), hoc *ee* scribebatur.

Adiungimus exempla permutationis particularum *ut*, *ita*, *vel*, *ubi* et similium

VII, 105.	}	ut	—	<i>et</i>
IX, 68.		ut	—	<i>est</i>
V, 109.		ut	—	<i>vel</i>
VIII, 10.		ut	—	<i>vel</i>
V, 140.		ut	Ha.	<i>vel</i> FGb.
V, 141.		uti	—	<i>ubi</i>
VI, 53.		ubi	—	<i>ut</i>
VII, 21.		ubi	—	<i>ibi</i>
V, 29.		ita	—	<i>ut</i>
X, 52.		vel	—	<i>ut cett.</i>
V, 172.		unde	—	<i>ut de.</i>

Saepe particulae enim, *nam*, *nunc*, *non* ita confusae sunt, ut notis eas scriptas esse appareat.

VI, 30.	enim	—	<i>est</i>
V, 12.	enim	—	<i>animi</i> (āi H.)
VII, 11.	ea enim	—	<i>enim</i>
VII, 12. 13.	Enni	—	<i>enim</i>
VI, 25.	nunc	—	<i>nec</i>
VI, 73.	nunc	—	<i>ne</i>
V, 46.	Caelio nunc	—	<i>Celione</i> F. <i>Caelion</i> G.
VI, 13. IX, 79.	nam	—	<i>non</i>
VII, 58.	nam inde?	—	<i>ndo</i>
VII, 45.	Pomona	—	<i>pomorum nam</i>
IX, 79.	non	—	<i>nam</i>
IX, 108.	non esse	—	<i>nosse</i>
VIII, 43.	num	—	<i>nunc.</i>

Ex his particulis enim ut in Gaio *en* cum obliqua lineola per *n* ducta scriptum puto; ex hoc *en* facile *ai*, et *animi* fieri poterat. Attamen in H. VI, 19. pro *enim* scriptum est *e*, unde *die* in VI, 28. sumpsimus mutari potuisse in *die enim in*. Contra ex *Hesiona enimvero* VII, 107. in GH. factum est *esionam vero*. *Nunc* notatum esse per *nc* (c supra scriptum esse solet in Gaio, v. Goeschenii Ind. p. 458.), apparet ex iis quae proposui. Negativa particula quod una litera *n* significata est, inde factum, ut permultis locis omitteretur. Sic *non* addendum fuit VII, 2. VIII, 39. IX, 10. 19. 55. 59. 68. 79. X, 67. 82., multo saepius quam delendum, ut VIII, 32.

Pauca adiciam de aliis nonnullis particulis.

VII, 105.	sed soluti	—	<i>dissoluti</i>
VII, 5.	sed ita	—	<i>dis</i>
X, 31.	sed	—	<i>si</i>
VIII, 34.	dissimilibus	—	<i>his similibus</i>
X, 1.	et saepius: similitudinem	—	<i>dissimilitudinem</i>
IX, 16.	tamen	—	<i>tum</i> F. <i>aut</i> G. <i>autem</i> a.
IX, 34.	autem G.	—	<i>cum</i> F. <i>aut</i> H.
X, 32.	ac	—	<i>ab</i>
IX, 25. 26.	ac	—	<i>an</i>

IX, 17.	mellor. ac	—	<i>meliora</i>
VI, 17.	ab	—	<i>aut</i>
IX, 25.	ab	—	<i>ad</i>
VII, 95.	apud? Dorsenum	—	<i>ad obsenum.</i>
V, 36.	propter	—	<i>per G.</i>
VI, 48.	per avia it	—	<i>pavet</i>
V, 18.	prius	—	<i>posterior.</i>

Quod ultimo loco positum est, inde ortum esse videtur, quod pro *prius* scriptum esse putabant *p'rius*, atque *p'*, ut in Gaio manuscripto (v. Goeschenii Ind. p. 465., opus in ea re longe utilissimum), *post* significare videbatur.

Ex siglis aliorum vocabulorum pauca notavi. Verbum sic fere *vb.* scriptum fuisse, duo exempla significare videntur, quanquam inter se diversissima.

IX, 101.	infecta verba G.	—	<i>infectaba F. infecta cett.</i>
VIII, 10.	quae verba	—	<i>quorum.</i>

Cf. etiam IX, 3. 109. *Natura per na*, *rationes per roes*, *oratores per ores*, *causa per ca* expressum fuisse, ex his locis elicere possis.

IX, 57.	natura	—	<i>na H. nam G. cf. IX, 63.</i>
VIII,	rationes	—	<i>oras</i>
VII, 41.	maior erat oratores	—	<i>maiore ratione</i>
X, 42.	oratione	—	<i>ore G.</i>
VIII, 48.	caeruleo	—	<i>causa (ca b.) ceruleo.</i>

Quirites, qui in Ciceronis Erfurtensi codice (teste Wundero Varr. lectt. Cod. Erfurt. p. LXI.) cum voculis *quare* et *cur* confunduntur, videntur etiam in Varroniano libro *qres* scripti fuisse: nam ubi nunc legitur

VI, 94.	qui Quirites	—	habent codd. <i>qui ros.</i>
---------	--------------	---	------------------------------

Cos., ita ut significet consul, scriptum reliqui VI, 88.; hinc nata in codice Erfurtensi confusio pronominis *eos* et *v. consul*. V. Wunder. p. XXXVII. PR. a librariis VI, 54. partim his siglis redditum, partim in *populum Romanum* conversum est, cum eo loco praetorem significet: eadem notarum ambiguitas est in Gaio (v. Goeschenii Ind. p. 471.), et in Ciceronis Erfurtensi codice. V. Wunder. p. XIII. Ut in Ulpiani Vaticano codice pro nostra *nra* scriptum, atque ex *nam* alias *nam* factum est (v. Lindemann. ad Pompei. p. 474.): sic Varroni reddidi:

V, 29.	nostrum, ubi codd. <i>non.</i>
--------	--------------------------------

In fine vocabulorum modo et ut puto etiam modum per m^o designatum fuisse, ex his codicum vitiiis perspicere mihi visus sum:

VIII, 1. Quom oratio FGH.	—	<i>quomodo ratio ab.</i>
IX, 114. quoque modo	—	<i>quo quando F. quo qñ G.</i>
X, 41. quomodo	—	<i>quom</i>
VI, 60. quom	—	<i>quomodo</i>
VIII, 16. eiusdemmodi	—	<i>eiusdem</i>
VII, 61. omnimodum edulium	—	<i>omne medulium.</i>

Ex vulgaribus autem vocabulorum terminationibus maxime *us* et *bus* et *am* compendiarie via scripta errores pepere-
runt tales:

IX, 105. sacrificatur	—	<i>sacrificaturus</i>
V, 25. odor ibi	—	<i>odoribus</i>
VI, 94. ibus	—	<i>ibi. Cf. VI, 25.</i>
VIII, 44. natura	—	<i>naturam</i>
X, 48. naturam	—	<i>natura, et saepe.</i>

Haec omnia proposui et exemplis illustrare studui, ut appareret, quae ferme fuerit conditio et forma eius libri, ex quo solo, si excipimus fragmenta ab aliis grammaticis scriptoribus passim servata, omnis nostra huius operis manat notitia.

Nunc ad tertiam fatorum, quibus hi libri agitati sunt, partem pervenio, ad interpolatorum studia. Quae cum iam Turnebus et Scaliger in exemplaribus Romae ab Augustino editis nonnullis locis agnovissent: nostro tempore Leonhardus Spengelius de Varrone optime meruit, quod genuinam et interpolatam orationis formam in hoc scriptore muro quodam dissepsit, qui nunquam sine summo horum librorum periculo transsiliri poterit. Ego tantum absũm, ut ab hoc propugnaculo gradum retulerim, ut etiam firmitus id mihi emunivisse videar: quod si quibus aliter videbitur, eos rogabo ut accuratius criseos a me exercitae leges introspiciant. Sed primum dicendum, quibus in libris extet interpola haec horum librorum forma.

1. Codex B., cuius scripturam Petrus Victorius enotavit, Spengelius proposuit.

2. Codex, ex quo Varronis de L. L. libros edidit Antonius Augustinus anno p. Chr. MDLIII. (quod genus exemplaria Spengelius non novisse videtur; quae describit, a. MDLVII. typis expressa sunt; ex antiquioribus unum in bibliotheca Gottingensi asservatur).

Hi libri inter se simillimi interpolationem ostendunt perfectam quasi et absolutam, id est nulla verecundia cohibitam, quin, quae obscura et soloeca videbantur, ad eam orationis formam refingeret, qua interpolatores ipsi usi essent, si libros

de L. L. scripsissent. Sed facile ad credendum est, ad hunc Varronem, qui primus non stribligines et aenigmata, sed sermonem in plerisque facilem et sensus non expertem offerre videbatur, stupuisse eius aetatis homines, neque hunc quasi caelo donatum a quoquam eripi sibi passos esse. Quo factum, ut haec interpolata forma per omnes, qui sequebantur editores, Henricum Stephanum, Dionysium Gothofredum, Popmam, Bipontinos propagata sit, atque iure in nomen volgae scriptura venerit. Sed est etiam aliud interpolatorum librorum genus, cuius ad exemplum ponendum adsunt hi libri:

3. Codex, ex quo primum hi libri a Pomponio Laeto Romae MCCCCLXXI. editi sunt.

4. Codex Lipsiensis, chartaceus, in bibliotheca Senatus asservatus, cuius partem meo nomine rogatus a Wachsmuthio V. Cel. diligenti cura contulit doctus iuvenis Jahn Kiloniensis. Hic autem liber Pomponiani tam similis est, eique exceptis minutulis quibusdam mutationibus tam presse adhaeret, ut vel ex eodem manuscripto libro, vel, quod multo probabilius est, ex ipsius Pomponii exemplari transcriptus esse videatur. Nam Pomponium codici suo non perinde mancipatum fuisse, sed etiam hinc inde ex obscuris codicis literis aucupatum esse sententias, ex ipsius testimonio discitur. Codex enim, quo utebatur, quanquam illa interpolationis labe tactus, nondum tamen penitus eam hauserat; sed medius quodammodo natabat inter eos libros, qui incorrupta fide ex antiquissimo codice descripti sunt, et Augustini illum *διοκνευασμένον*. Quod ita se habere uniuscuiusque pagellae apud Spengelium scriptura varians comparata ostendit.

Nunc ut ad ea, quae supra iam significavi, demonstranda me convertam, quod dixi, interpolatam hanc formam alii superstructam non esse fundamento, nisi codici illi antiquissimo, communi omnium librorum fonti, ita ut omnia, quae apud Laetum et Augustinum diversa reperiuntur a scriptura FGHabc., non tradita ex antiquitate sed noviorum ingeniorum inventa habenda sint: id eiusmodi esse quisque intelligit, ut exemplis propositis plene probari non possit. Sed pro exemplis sit testimonium, etiamsi a me in mea causa prolatum infirmius videri possit: perlegisse me hos libros eo consilio, ut intelligerem, quidquamne esset in volgata, quod aliam originem manifesto argueret, sed repperisse me nihil, quod non aut ex vetusta illa bonorum librorum scriptura aut ex ingenio mediocriter docto et exercitato provenisse credibile esset. (Unum excipio locum, de quo postea dicam.) Ac vero omnis illa calamitas, qua libros melioris notae adfectos esse vidimus, communis etiam est huic librorum ge-

neri, transpositiones, lacunae, verba propter homoeoteleuta omissa. Huic fortasse opponi possit, aliquem certe esse locum, quo editio princeps et Augustini codex ex integriori archetypo sua sumpsisse videantur, initium septimi libri; ac certe, si illud initium, quod in codicibus FGHabc. deest, cum plerisque criticis a Varrone scriptum haberemus: omnis illa de interpolatione doctrina labasceret, et solum, cui innitimur, pedibus nostris subtrahi videretur; nam, si uno hoc insigni loco eius formae, quam interpolatam vocamus, auctor libris multo magis integris usus est: quo iure multis aliis locis, quibus non spernendae speciei scripturam offert, negabimus eum ex eodem fonte hausisse uberius scaturiente? At enim vero quod hic ponitur, falsum est; nam septimi libri initium aequae facticium esse, atque caetera omnia, quibus interpolatores illi volnera celare magis quam sanare studuerunt, in annotatione satis demonstratum puto. Itaque etiam quod V, 92. non sine specie veritatis additum est etymon *beati*, coniectura interpolatores supplevisse, persuasissimum habeo. Uno loco, X, 16. (hic est, quem supra iam excepi) duo vocabula *et languescit*, ab interpolatore addita esse, ut contendam animum inducere nequeo, et confiteri cogor, his saltem verbis pleniorē fuisse codicem, ex quo ed. princ. fluxit. V. etiam VI, 64.

Iam si intellectum est, codices interpolatos, antequam interpolarentur, fuisse eiusdem gentis, quam notis FGHabc. significamus: ulterius progredimur quaerentes, cuiusnam stirpis fuerint ex iis, quas supra (p. XVII.) tanquam in stemmate descripsimus. Atque omnia inter se comparanti dubium esse nequit, quin Florentinus vel codex Florentini simillimus fons fuerit et Pomponiani et Augustiniani libri. Permultis enim locis scripturae auctores ita discedunt in partes, ut hinc stent codices GHab., illinc Florentinus cum Laeto et Augustino et codice B. Sic, ut insignia quaedam afferam exempla, quae VI, 27. VII, 12. 46. VIII, 13. VIII, 26. desunt illis, non desunt his libris; contra VII, 12. in fine quaedam verba, quae omittunt hi, non omittunt illi; sic VIII, 41. *Diona et Theona* est in Florentino et interpolatis libris, *deona et atheona* in GHa., cuiusmodi multa facili negotio cumulari possunt. Sed quibusdam tamen locis interpolata scriptura nata esse non potest, nisi ex concursu alterius stirpis; certe nescio qua alia ratione explicari possit, quod X, 21. verba: *cum quo conferas*, iusto loco posita sint in F., non extent in GHa., falso loco extent in ed. princ. et vg., unde colligitur, ea in codice quodam margini adscripta et ab aliis omissa, ab aliis male illata fuisse. Atque V, 140. scriptura cod. B. *est vehiculum dictum, est ab aliis etiam*

dictum arcera facta est ex ea, quam habet G. est vehiculum dictum est aliisve etiam dictum ab his vel arcera, quae ex iis, quae habent FHab.: est vehiculum dictum est aliis vel (ut) arcera incommoda repetitione vocabulorum dictum aliis (unde factum ab his) vel originem ducit.

Qua materia usi sint interpolatores illi, satis dictum esse videtur: quali ipsi fabri fuerint doctrina ingenioque, non difficilius intellectu. Italos fuisse homines, renascenti antiquarum literarum studio haud leviter imbutos, a scriptorum quibus Varro uti solet, lectione non alienos, ex omni volgae scripturae tenore intelligitur. Plautum eos ad manus habuisse, inde apparet, quod VII, 93. ex corruptis hisce: *ab regia*, recte restituerunt *abegi ab*, scilicet ex Menaechmis, nam coniectura credo eos id assequi non valuisse. Quid quod loco VII, 105., quo in libris legitur: *hoc verius esse*, Verrii Flacci, post Varronem doctissimi grammaticorum, nomen intulerunt (*hoc Verrius Flaccus esse* habet cod. B. ed. princ.); sanequam infeliciter, nam nihil ab illo loco magis alienum est. Neque hoc postea quisquam non vidit: aliis autem locis intempestiva illorum criticorum doctrina maiores turbas dedit, ut in Corneli Gallii et Aelii Stilonis, Cassii et Accii nominibus.

Haec cum infitias ire nemo possit: mirabuntur fortasse multi, quod volgae huius formae, quae tot locis manifesta in fraude deprehenditur, non usquequaque contemptorem me praebuerim, sed multis locis, ubi vg. et codd. sibi opponuntur, illam adsciverim, hos deseruerim; scilicet eos locos, qui etiam plures sunt, quibus volgatam scripturam repudiavi, silentio transire solitus, quippe quibus ad codices ipsos provocare praestabat. Iam quod volgatam illam non raro restitui, id feci nunquam nisi bene sciens, me non scripturam antiquitus traditam, sed a criticis hominibus excogitam reponere. Sed in Varronis libris tam larga errorum seges, tantusque fuerat scribarum stupor, ut iam philologia nascens et cruda pueritiae rudimenta ponens permulta recte corrigere valuerit, quae nisi ab illis olim correctae essent, nunc corrigeremus. Leviter et incogitanter ageret, qui novitiis figmentis pro auctoritate antiquitatis niteretur, sed perverse et insane, qui probabilia inventa, quia interpolatorum essent, aspernaretur, et pro illorum simplicitate suorum commentorum artificia commendare laboraret.

Attuli ex historia horum librorum ea, quae ad eos emendandos maxime necessaria videbantur. Criticorum, qui in eodem opere elaborarunt, nomina et merita recensere,

tum hoc loco minus utile visum, tum post doctam operam, quam Spengelius in ea re posuit, supervacaneum. Rholandellum interpolatam Pomponii scripturam saepe ad sanio-rem formam meliorum codicum revocasse, Baptistam Pium et Michaellem Bentinum nonnullos locos coniectura sanasse, Adrianum Turnebum tum libro probi coloris adhibito tum egregio, quo valebat, acumine et sano iudicio omnium maximos in emendando Varrone profectus fecisse, Gasparem Scioppium, Ursini et codicibus et doctrina adiutum, multis locis ea proposuisse, quae in ordinem recipienda essent, gratus confiteor: at tamen nunc, postquam perspectum est, quibus fundamentis superstruenda sit iusta horum librorum forma, omnibus his criticis non tanquam ducibus in Arte exercenda obtemperandum, sed singulis tantum locis de lumine eorum nostrum accendendum est. Iosephum Scaligerum in hac nuncupatione consulto omisi, quanquam nonnullis locis veram eum intelligens adhibuisse medicinam: in universum tamen aestimanti huius viri praeclarum ingenium exultavisse magis in doctrina et poetarum Latinorum Graecorumque multiplici lectione explicanda, quam ad hos Varronis libros emendandos aciem intendisse videbitur. Quid quod non raro sua ipse doctrina seductus, quae oculis subiecta et prona ad intellectum erant, e longinquo petitis postponit; veluti cum V, 153. in versu Plautino scripturae ed. princ. et Rholandelli *adventu*, quam Turnebus eodem tempore rectissime tuebatur et explicabat, alteram interpolatam *ad vectim* praefert, eamque magna doctrinae copia exornat et defendit. At vero, si hoc loco quaedam de ea re addere licet, verba: *circus noster ecce adest*, neque de palo in medio posito dici potuerant; neque eiusmodi ludum in fabula actum esse probabile: contra militem, quem caeteri ludificabant, ipsum dici circum, id profecto sapit comicos sales. Quapropter de vecti in annotatione nihil posui, cum varias criticorum opiniones exagitare mei instituti esse non posset. Post aetatem Scaligerorum quam longa fuerit horum librorum oblivio et quam diutina incuria, pluribus dicere taedet. G. D. Koeleri Literae criticae in Varronem de L. L. anno MDCCLXXXX scriptae pauca continent; quibus nunc uti possis; his paucis diligenter usus sum. Spengelius non modo princeps fuit, qui interpolatam librorum formam, ex qua dici non potest quot errores et vitia in nostros historiarum et antiquitatum grammaticaeque artis libros transfusa sint, a plerisque eorum partibus removerit; sed idem etiam ad veram formam redintegrandam non pauca acute excogitavit, quae ex lege mei instituti a verecundo annotationis recessu in lucem altioris loci tollenda erant. Qui vir cum Emendationum Varronianarum

rum Specimine I., quod scripsit Monaci a. MDCCCXXX., naviter se in eo stadio decurrere monstrasset: ipse fortasse in hoc curriculum non descendissem, nisi illum nunc aliis curis districtum esse, ex ipsius ore accepissem. Etiam Guilelmi Papii, qui Lindemanno in hac Grammaticorum operum parte absolvenda se nunc socium adiunxit, Lectiones Varronianae Berolini MDCCCXXIX editae quaedam sani iudicii exempla continent. Quem libellum cum ab ipso auctore transmissum acciperem, comperi simul, me officisse quodammodo ipsius modestiae, quippe qui maiorum appetens rudimenta illa latere neque multam eorum mentionem haberi voluerat.

Mihi Musa Varronis subrisisse primum videbatur, cum inter studia Rerum Etruscarum, quae Argeorum recensens genuina forma fuerit et quid Varro de Tatii aris dixerit et similia quaedam intelligere coepissem: ex quo tirocinio, Romanarum rerum scientiam Varrone studiosius emendato, non minus augeri posse quam incognito adhuc veteris scriptoris libro ex palimpsesto quodam codice eruto, coniectura augurabar. Qua re commotior, animique saucius, donec quid hac ratione effici posset intellexissem, bis terque in assiduam horum librorum lectionem me ingurgitabam, atque in familiaritatem hominis mei ita me insinuare conabar, ut eius et in sentiendo et in dicendo propria penitus addiscere stude-rem. Haec pars studiorum meorum unica est, cui aliquantum tribuerim: neque diffiteor, me propter eius gravitatem, cum in sententiis per caliginem obiectam aucupandis defixus essem, neglexisse quaedam alia, quae a me expectari potuisse sentio. Nam ex criticorum operibus, quae Varronis emendandi pericula facta essent, cum anquirere coepissem, ut post Spengellii messem stipulam corraderem: mox intellexi, subsecivarum mearum horarum spatium infructuosius collocari non posse, atque uno die in lectitandis et pensitandis his ipsis libris transacto me multo plus proficere, quam tribus in illo negotio consumptis.

Etiam antiquitatum Romanarum denuo pervestigandarum aliis magis copiam facere, quam ipse earum rerum, quae ex Varrone emendatiore diligenter cum aliis scriptoribus collato nunc melius perspicere poterunt, fructum praeripere volui. Omnino, in annotando parcior, tantum eos lectores, qui ipsi, quid Varro cogitaverit, cogitando assequi studerent, tanquam usu paulo exercitator quidam, hic illic adiuvere volebam. Spero tamen fore, ut qui in Urbis situm et loca, vetustae Italiae superstitiones, festorum dierum rationes, Romanorum res publicas et prudentiam civilem, antiquorum poetarum scripta, linguae denique Latinae progressum et

conditionem studiosius inquirent, etiam hac brevi annotatione nodos quosdam solutos et capita nonnulla ad ampliorem tractationem praeparata inveniant. Ex Adriani Turnebi Adversariis et eiusdem commentariis et emendationibus in libros M. V. de L. L., anno MDLXVI post patris obitum ab Odone filio editis, quibus iniquius Stephani iudicium ita nocuisse videtur ut recentiores iis rarius uterentur, atque ex Scaligeri et Popmae adnotatione utilissima quaeque deprompsi, pleraque largioribus commentariis relinquenda duxi. Neque tamen, etiamsi amplius opus condendum suscepissem, recoquenda putassem omnia: quorum maxima parte iamdudum in lexica et similes libros relata multo commodius nunc utitur natio philologorum. Omnino in hoc philologiae statu vela contrahenda et sarcinas abiiciendas censuerim, ut expeditius ad id quo omnis nostra doctrina spectat, interiori humanae mentis scientiam, tendamus: sin pergamus, ut multi inceperunt, mercatus Lipsiensis assessores philologiaeque caupones, vereor ne quidquid altioris spiritus in pectoribus magistellorum resedit, ingenti mole superingesta plane suffocetur.

Ab exagitando Varrone, qua in re multus est Scaliger, plane abstinui: etymologia Latina alium sibi et ampliorem multo campum flagitat. Sermonem autem Varronis ex ipso hoc de L. L. opere addiscere studui, ne libris quidem de Re Rustica sic ut aequum erat comparatis, quippe quorum forma quo fundamento niteretur, non perinde cognoveram. Qua in re, si qui potius praeceptores sunt quam historiographi linguae Latinae, ii, magnopere vereor, ne me indigentiae incusent in Varronis stilo refingendo. Mihi post fontes scripturae examinatos Varroni multa concedenda esse videbantur, quae, sic sine necessitate usurpata, a Cicerone abiudicanda essent. Quantum licuerit Varroni variare modos et tempora, ostendunt annotata ad VI, 82.; quantum in personis verbi, intelligitur ex locis huiusmodi: IX, 15. *et hi qui pueros in ludum mittunt, iidem barbatos non docemus*; in generibus verbi, ex X, 16: *conferri non oportet ac dicere*. Non offendit in Varrone durior casuum iunctura, ut haec: IX, 7. *quae possunt dici atque illic praeterii*; neque transitus ex oratione recta in obliquam (v. annot. ad V, 34.), aut ex obliqua in rectam (cuius exemplum est IX, 43.), et, quae res apud eum cum illa coniunctissima est, ex nominativo in accusativum (v. ann. ad V, 37.), neque accusativi cum infinitivo suspensi a vv. *ut putant* (V, 23. IX, 74.). Nominativum genera et numeri inaequali modo *προς το σημαίνονμενον* construuntur, ut V, 88. X, 62. Structurarum confusione accensendi erunt loci huius generis:

*In haec sunt tripartita verba, quae sunt aut etc. (V, 10.). De attractionis variis generibus, de anacoluthis et ellipseos, saepe admodum durae, exemplis quae passim notata sunt, indicavi in Indice. Omnium autem maxime intellectui offecisse videtur singularis illa relativorum membrorum coacervatio et implicatio, quae Varroni mire placuisse videtur. Sic ubi scribere poterat (VII, 39.): Ab Lucanis elephantem Lucam bovem dictum putat Virgilius, ab eo quod nostri Lucanam bovem eam putassent; bovem enim maximam quadrupedem, quam habebant, vocabant, et in Lucanis Pyrrhi bello primum viderant apud hostes elephantos —, haec tali orationis ambitu comprehendere maluit: *In Virgilio commentario erat: Ab Lucanis Lucas; ab eo quod nostri, quom maximam quadrupedem, quam ipsi haberent, vocarent bovem, et in Lucanis Pyrrhi bello primum vidissent apud hostis elephantos, ... Lucanam bovem quod putabant, Lucam bovem appellassent.* Haec structura, cuius exempla multa sunt, si nimis vincta et implicata est: aliis locis apud Varronem, tanquam iunctura deficiente, hiant orationis membra, ut cum dicit (VI, 82.): *spectare dictum ab specio antiquo, quo etiam Ennius usus, ... et quod in auspiciis distributum est, qui habent spectionem, qui non habeant:* quae sic, quomodo iungenda fuerint, apparebit: quo etiam Ennius usus, et quo olim usos esse apparet, quod in auspiciis distributum est etc. Ac periodum X, 44. *Similiter in verborum declinationibus est bivium, ... quod sit primo versu .. secundo .. tertio, itaque fiunt per obliquas decl. analogiae hoc genus etc.,* ita quidem accuratius iungere posses, si scriberes: *quod, si sit .., ita fiunt:* at vero illud plane Varronianum existimo, cui licuisse puto coniunctivum sumptionis (nam *sit sit* est: *fac ut sit*) cum ipsa particula causali iungere, idque membrum laxiore structura ei sententiae, cui subiungendum illud fuisset, praemittere. Caeterum diutius lectitanti habent etiam hi libri, quibus placeant, argutam breviter et gratam negligentiam: quam abesse tamen fatebimur a prooemiis librorum, quibus Varronem, sicut postea Plinium, anxiam magis curam impendisse apertum est. Horum in membris concisis, argutuleque compositis, et interdum poetico ornatu illuminatis (v. maxime V, 5 et seqq. VII, 1 sqq.) aliquid mihi deprehendisse videor de Hegesiae rhetoris ambitioso et molesto dicendi genere (de quo Boeckhius dixit in Praef. Ind. Lectt. sem. hlb. 1824.), quod Varroni nostro egregie placuisse, Ciceronem testem habemus (ad Atticum XII, 6.).*

Quas in his libris orthographicas rationes custodiverim, ex his apparebit. Primum hic error mentibus, quibus forte

inhaeret, evellendus erit, eas rationes, quae in Varronis libris manuscriptis observantur, easdem esse, atque formulam scribendi ab ipso Varrone probatam. Quid quod etiam meliores codices nostri eo usque ab illa ratione desciverunt, ut nonnullae eius formae nonnisi in vitiosis locis, qui quid significarent librarii non intellexerant, emendatricem eorum manum effugere et quasi delitescere potuerint. Sic, ubi Varro *iei* scripsit, codices, uno F. excepto, habere solent *lei* (v. X, 1. 2. 5. 35.); *Argei* delituit in H. IX, 89., nimirum quod de Argis urbe dici non intelligebatur; simili errore IX, 28. *hinnulei* servatum est; *infeineiteis* a Spengelio VIII, 50. ex corruptissima codicum scriptura: *in iufei in ei teis*, feliciter enucleatum est. Cf. etiam V, 33. Et quamquam VIII, 36. *Terentiei* et *Terentieis* et X, 50. *Baebiei* et *Baebieis* in F. et aliis codicibus servatum est: iidem tamen IX, 80. cupressi et fici scribi solitum esse per EI diserte testantur, iidemque nihilominus scribunt *cupressi* et *fici*. Quae conferri velim cum Spengelii Praef. p. LXIV. LXV. Nunc si quis, Augustini exemplum probans, in nominativo multitudinis omnibus vocabulis hoc EI reddendum esse existimet, hunc ut advertat rogo, in lege de Thermensibus, Varronis aetate scripta, eodem casu et numero legi AMICEI et LEIBERI; et quis nobis adiurabit, Varronem constantiorem fuisse? Consuetudo enim loquendi, ut Varro verissime monet, est in motu, et antiqua forma, cum in quibusdam vocabulis iam obsolevit, in aliis etiamtum retineri potest. Alterum documentum, quo codicum fidem in ea re aestimare possis, praebet vocabuli usus patricus casus, *usuis* (qua forma Varronem in omnibus eiusmodi vocabulis usum esse, docet Gellius N. A. IV, 16.), servatus tantum in *naturae et suis* (IX, 4.) et *usui species* (X, 73.), semper autem mutatus in *usus*, ubi librarii, quid significaret, intelligebant. Similiter *cassuis* corruptum erat X, 62. Etiam elisionem vocalis in verbo *est*, quam Ciceronis de R. P. codex servavit, Varroni reddendam esse, monstrant quaedam vestigia, ut *eos* VI, 31. quod facilius in *eo 'st*, quam in *eo est* mutatur, et *opust* quod manifesto inest scripturae librorum VIII, 10. cf. VII, 60. Denique *siet*, quod Varronem ut Ciceronem saepe scripsisse credibile, nunquam nisi ex corrupta quadam forma restitutum est. V. VI, 86. IX, 77. 81.

In aliis rebus Varronis libri manuscripti antiquiorem formam saepe, sed non semper praestant. Ita plurimis locis in casu accusandi *parteis* et *partis*, *simileis* et *similis*, interdum etiam in nominativo *omneis* et *omnis* praebent (de quibus quae notare non inutile videbatur, indicavi in Indice); multis aliis locis nos in ea forma restituenda deserunt. Hac

autem in re num quidquam nostro arbitrio constituere audebimus, qui ex Varrone didicerimus, Romanos tum temporis pronuntiassse gentis, sed mentes et dentes (VIII, 67.)? Itaque, nisi accuratioris scientiae aditum nobis ipsi praeccludere velimus, abolitis iis quae non magna quidem sed aliqua tamen cum fide nobis traduntur, codicum, quos optimos habemus, quia unici sunt, vestigia presse sequenda, et obsoletior forma nunquam erit usurpanda, nisi codice quodam probae notae auctore. Quam legem ita observavi, ut, etiamsi persuasissimum habeam, Varronem in casu accusandi non nisi *simileis* s. *similis* scripsisse (v. ann. ad VIII, 69.), consensui tamen librorum ita obtemperarem, ut non raro etiam *similes* tenerem. Patrici casus contractae formae in I exempla quaedam posui ad inscriptionem quinti libri, et reperiuntur plura, maxime in propriis nominibus (ut *Tati* V, 74. *Meli* V, 157. *Tarquini* V, 159. *Mamuri* VI, 45. *Enni* VII, 12. 19. et saepius. *Cassi* VII, 21. *Papini* VII, 28. *Corneli* VII, 39. *Acci* VII, 65. *Terenti* VIII, 14.; rarius in huiusmodi vocabulis: *pomeri* V, 143. *convivi* V, 168. quod ex a. receptum): nihilominus, cum Varronem ipsum hanc contrahendi consuetudinem reprehendisse sciamus, ubi in libris omnibus erat *Virgilii*, *Ennii*, *Cassii* (ut VI, 7. VII, 39. 82.), hoc non mutare debebam. Etiam in aliis nonnullis formis I ex I I contractum, codicum scripturam imitatus, recepi, cuius rei certissimum exemplum est *idem*, multitudinis forma. I vocalis ubi sequentis consonantis potentia in U mutatur, atque hoc libri offerebant, ubique recepi. Sic ante L in *tubulustrium* (VI, 14.); interdum ante F in *pontufex* V, 83.; ante M in *maxume* et *proxumus*; sed saepe etiam cum libris omnibus *maximè* et *proxime* scribendum erat, quanquam Varronem, non crediderim, Caesari sic praecipienti obsecutum esse. Quod V, 83. *pontufex* et *pontifices*, et VIII, 77. *pauperrumus* et *pauperrima* scripsi, eius rei rationem quandam reddidi, quam valere putavi ad codicum auctoritatem sustentandam, non ad corrigendam scribendi consuetudinem. *Traiciendo* V, 115., *deici* VII, 24. et similia recepi ubi libri offerebant, in quibus sine dubio saepe oblitterata sunt, ut VII, 44. *deici* a Rholandello restitutum est ex scriptura *duci*. Cf. VII, 1. *Repraehendo* et *compraehendo* ex Gothano libro fortasse ubique restituendum erat. V. annot. ad IX, 91. *Mille* et *milia* quod ex lege pronuntiationis antiquae ubique distinguere licuit: hoc praestantiae nostrorum librorum aliquod documentum est. In committendis praeverbis cum verbis optimos codices expressi, cum in ea re summa cautio adhibenda sit: nam quod Niebuhrius (in conspectu orthogr. Cicer. de R. P.) in Cicerone propter conlata damnaverit collega,

propter ecflorescere effrenati: id iniuria factum est. Praeverbum enim eo magis integrum servat formam suam, quo minus tum diutino usu, tum significato cum verbo coalescente peculiarem sibi vim et potentiam amisit; quae cum multo magis conspicua esset in conlata et ecflorescere, quam in collega et effrenatis, etiam pronunciatio diversa esse debebat.

In una tamen re mihi non constitisse videbor, dico in eo, quod etiam nullo codice addicente literarum complexus VU et QVU mutavi in VO et in QVO aut CU. Etenim videbatur mihi haec res ab illis aliquantum distare, cum ex genuina consonantis U pronunciatione appareat, aevum et sequuntur ne ore quidem Romano proferri potuisse. Atque habentur etiam in libris Varronis manuscriptis, maxime in Florentino, multa verae et antiquae scripturae exempla, velut ea, quae sexcenties recurring, *quouis*, *quoi*, *quom*, *quor* (cuius loco saepe extat *quur* nunquam a me admissum), deinde *volt* X, 53., *clivos* X, 158. (propter quod, cum accusativum putarent, librarii etiam *Publicios* scripserunt), *imburvom* ex vestigiis codicum erutum V, 127., *obliquom* X, 50., *loquuntur* IX, 85. *Relicum* habes VII, 69. sed *delicuum* VII, 106. (ut *relicuum* semel extat apud Ciceronem de R. P.). *Sequuntur* legitur X, 71., *secuntur* VIII, 25., mutatum a plerisque in *seruntur* V, 33., et alibi, V, 88., in *sequitur*, quod lineolarum numero illi exaequatur, ut *cocuntur* in *coquitur* V, 98. Atque librarios innumeris locis ex *secuntur* fecisse *sequuntur*, hinc quoque intelligitur, quod VIII, 58. ubi verbum *seco* et *secor* requiritur, libri plerique *sequo* et *sequor* vel similia ostendunt. Nunc vellem tamen etiam in hac re minus curiosus fuissem, primum quia saepe dubium est, QVO an CU scriptum fuerit, tum quia, quod mihi proposueram, literas ad rationem illam exigere, in sententiis defixus non raro oblitus sum. Sic Varroni reddendum fuerat his locis: V, 39. 42. 146. 148. 161. 173. VI, 21. VII, 3. VIII, 67., *arvos*, *antiquom* vel *anticum*, *equom* vel *ecum* (quo utroque etiam M. Caesar ad Frontonem utitur, cuius rei documentum habemus codicem omnium praestantissimum, II, 7. p. 77. 78. ed. Francof.), *cavom*, *novom*, *tritavom* et *atavom*, *accusativos*. Sed in ipso illo *novom* incertus haerebam, sicne scribendum esset an quod primo aspectu mirabile videtur *noum*. Habet id tamen codex H. VI, 59., atque simillimum id est formae *boum* et, quod apud Varronem VIII, 74. extat, *Ioum*, ex quibus exemplis intelligi videtur, etiam complexum literarum OVO habuisse aliquid, quo deliciores aures offenderet, ita ut altero U eliso ex OVU facere mallerent OU.

Non minus fluctuasse interdum, fateor, iudicium meum in scribendis Graecis Latinisve literis. In universum hanc

mihi legem tuli, Graecas literas non esse usurpandas, ubi in nullo bono codice vestigium peregrinae literaturae reperitur. Varro enim, in ea re plane a Romanorum antiquiore usu desciscens, Graecorum nominatum formas saepe immutatas in Latinum sermonem transtulit. Certe in meo exemplari ex codicum vestigiis eruta leges, ut *Citieus* pro *Citiensis* V, 59., sic etiam *Palantieis* et *Athenaeis* V, 53. VIII, 35., et similiter *Samothrece* VII, 34. ut *Threca* V, 14., *Lato* VII, 16., *etymologos* VI, 39., *Pythonos* VII, 17., *Diona*, *Theona*, *Iona* (annot. ad VII, 16.), *analogian* IX, 34. et saepissime, *Olympiadas* VII, 20.; et fortasse etiam *Pythagora* VII, 17. Latinis literis exprimendum erat. Contra Graecis literis ubi utendum sit, monstrat tum ipsa Graecarum literarum imitatio, qua in plerisque F. unus omnium insignis est, quanquam hic quoque non raro Latinas usurpat ubi Graecis opus erat; tum primarum literarum vocabuli indicatio, quae in H. et A. non raro invenitur, quanquam ille etiam integra vocabula Graeco non raro servavit; tum vocabuli praetermissio, qua Gbc. et plerumque etiam A. Graecarum literarum inscitiam profitentur. Nunc horum indiciorum ubi nullum aderat, eo semper animus inclinabat, ut Latinas, quae in omnibus libris erant, literarum formas servarem: sed constantia in ea re vertisset in vecordiam, si etiam *nomina barbarica*, quae sic scripta sunt in omnibus codicibus, non *νόμια βαρβαρικά*, VII, 70. in meum exemplar transtulissem. Cf. ann. ad V, 122. VI, 33. VII, 14.

Quod reliquum est, ut quomodo mei commentarii intelligendi et aestimandi sint, breviter indicem: lectores rogo ut meminerint, me id unice curare voluisse, ut Varro rectius distinctus (quod omnium maxime neglectum erat) et emendatus formam sui similiorem indueret, eaque forma quibus in rebus ab auctoritate bonorum librorum discreparet, intelligi posset. Itaque id mihi maxime cavendum erat, ne quid nisi monito lectore in ordinem reciperem, quod bonorum codicum fundamento non niteretur. In minoribus autem rebus, ut in orthographicis rationibus, unus codex si meliora obtulisset, inde sumebam quibus opus erat; in gravioribus, ut plurium consensu stabilitum esset, quod ponerem, postulabam. Quo firmamento ubi destitutum me videram, de ea re disertis verbis monui. Quam autem scripturam libri interpolati sive scripti sive typis expressi, et critici, qui Varroem tractaverunt, finxissent vel probassent: id me annotaturum non promisi, nisi ubi in refingenda scriptura his subsidiis utendum esset. Non enim id mihi proposui, ut historiam formae horum librorum in annotando describerem,

quod utilissimum profecto est negotium sed a meo proposito alienum; neque, cum Spengelii copiis ita uterem, ut inde depromerem quibus ad novam formam condendam opus esset, in alienam messem involare (indignum et intolerandum facinus), et maioris illius operis, cui suum semper constabit integrum pretium, utilitatem deminuere volui.

Codd. in annotando dixi eos tantum, qui ab interpolationis culpa liberi et nuper accurate collati essent, id est EGHabc.; quorum pleniora nomina supra p. XII. XIII. proposita sunt. Ut facilius esset variantis scripturae contutus, et, quid antiquissimus ille codex habuerit, intellectus: hanc saepe scribendi rationem usurpavi, ut minora discrimina parentheses signis indicarem. Itaque V, 13.: *enim (n c.) horum de quis (quibus G.)* GHabc. idem significat ac si scriptum esset: *enim horum de quibus G. enim horum de quis* Hab. *n horum de quis c.*

Vocabulum in annotatione sic scriptum *ultimae*] semper eadem forma in ipsam scriptoris orationem receptum est; id si pluries in hac legitur, neque alio vocabulo addito distinctum est, ad primum eius formae vocabulum respicitur, quod post proximo loco annotata reperitur.

Ne novitia inventa pro antiquitus traditis venditare viderer: scripturam a codicibus non satis tutam (sed potest eadem tutissima esse a sensu et argumento) asterisco (*) notavi. Crucis autem signum (†) nonnullis locis addidi, qui etiam nunc cruces sunt interpretum et criticorum. Caetera signa, quibus usus sum, explicatione non egere videntur.

Nunc quem librum diu in sinu fovi et iam non sine anxietate dimitto, eum commendo philologis non ad calumnian- dum, sed lectitandum. Diu est, ex quo hic scriptor ex philologorum fere omnium scriniis exulavit: nunc ita certe praeparatum accipiunt, ut neque ex arbitrio refectum, neque nimia morositate et superstitione obscuratum legere et intelligere possint. Multum abest, ut perfectae et absolutae cri- seos exemplum hunc Varronem me ponere, mihi persuaserim: verum tamen, si post Spengelii atque meas curas tertius quidam *ἐπεδωκε* gradum fecerit non minorem nostris: hunc pollicebor horum fragmentorum formam iam veram et genui- nam et, si dicere fas est, tanquam ad exemplar ex ipsa Varronis bibliotheca raptum expressam nobis esse redditurum.

ARGUMENTA VARRONIS DE LINGUA LATINA LIBRORUM.

Quae nunc non extant, omnia his signis ( ) inclusa sunt; quae non suo loco posita esse videntur, hisce [ ].

(L. I. De origine Linguae Latinae. Priscian. I, 7. p. 37. Kr. Spengel. p. VII.

II—VII. Pars prima. De impositione vocabulorum.

II—IV. De etymologica arte, s. de disciplina verborum originis.

II. Quae contra eam dicuntur.

III. Quae pro ea dicuntur.

IV. Quae de ea; id est quae forma sit etymologicae.)

V—VII. A quibus rebus vocabula imposita sunt, s. de verborum originibus.

V. De vocabulis locorum et quae in his sunt.

Prooemium. §. 1—10. Quid sibi proposuerit scriptor; de causis obscuritatis rei, et de gradibus explanandi verborum origines. 11—13. De partitione rerum; locum cum corpore coniunctum esse.

I. De locis. 14. 15. De loco ipso. 16—20. locorum divisio: A. de caelo. B. 21—23. de terra et humo. 24—30. de humore, puteo, lacu, fluviis et similibus. 31—33. de divisione terrarum, et agrorum quinque generibus. 34—40. de agro et mensuris eius, agrique colendi varietate. De Urbe. 41. 42. Capitolinus mons. 43. 44. Aventinus mons. 45. Argeorum descriptio. a. 46—48. in Suburana regione. b. 49. 50. in Exquilina. c. 51. 52. in Collina. d. 53. 54. in Palatina. 55. 56. de tribubus agri Romani.

II. Quae in locis sint. A. De immortalibus. 57—64. Principes dei Caelum et Terra; idem quod calidum et humidum, quod anima et corpus. Eorum vinctiois vim esse Venerem. Saturnus caelum, Ops et Ceres terra. 65—67. Idem dei Iuppiter et Iuno; idemque, qui Iuppiter, Dis pater. 68. 69. Sol et Luna idem, qui Apollo, Diana, Proserpina, Iuno Lucina. 70—72. Ignis et aqua Volcanus, Lympha, Neptunus, alii. 73. 74. Aliorum deorum nomina explicantur. B. De mortalibus. i. De animalibus: a. 75. 76. in aëre. b. 77. in aqua. c. 78. 79. in aqua et terra. d. in terra. α. de hominibus. 80—82. de hominibus dictis ab honore. 83—86. a rebus sacris. 87—91. a re militari. 92. a fortuna. 93. 94. ab arte et studio. β. 95—99. de pecore. 100. 101. de feris. ii. 102—104. De virgultis et similibus. iii. De manu factis. 105—108. De victu, qui e terra provenit. 109—112. de pecudis carne. 113. 114. de lana et vestimentis inde factis. 115—117. de armis. 118—127. de mensis et vasis ibi locatis. 128. de sellis et arcis. 129—133. de mundo et vestibus mulierum. 134—140. de instrumentis rusticis. 141—159. De aedificiis, id est de oppidis vicisque et foris, in quibus de foro Romano multisque Urbis aedificiis et locis. 160—162. de aedibus privatis. 163—165. de portis Servianorum murorum (*de his pleraque interciderunt*) et antiquioribus. 166—168. de lectis. 169—174. de pecunia signata. 175—183. pecuniae vocabula ab usu deprompta. 184. Conclusio.

VI. De vocabulis temporum et earum rerum, quae dicuntur cum tempore aliquo.

Prooemium. 1. 2. Libri argumentum. De vocabulorum mutationibus.

I. De temporibus. 3. Quid sit tempus. A. De naturalibus temporis discriminibus. 4—7. De temporibus dictis a. a motu solis ac caeli diurno. b. 8—9. a motu solis annuo, qui aliter est ac caeli. c. 10. a motu lunae. d. 11. de lustro, seculo, aevo. B. De civilibus temporum vocabulis. i. De diebus. a. Qui dies deorum causa instituti sint. 12—24. de statutis feriis Ianuarii, Februarii, Martii, Aprilis (*Maius excidisse videtur*), Quintilis, Sextilis, Octobris, Decembris mensium. 25. 26. de annalibus diebus et conceptivis feriis. b. Qui dies hominum causa constituti sint. 27—32. De certis mensium diebus, de diebus fastis nefastisque, et similibus. ii. 33. 34. De mensium nominibus.

II. De rebus, quae in temporibus fuunt. 35—40. De verbis primigeniis atque derivatis et compositis. 41. 42. De agendo et tribus actionum gradibus. A. Primus gradus, mentis agitatus. 43—50. De verbis cogitationis voluntatisque et similibus. B. Secundus gradus, cum pronuntiamus quae mente agitavimus. 51—55. de verbis a fando dictis. 56—60. de loquendo et pronuntiando et quae cum his coniuncta sunt. 61. 62. de dicendo et docendo. 63. 64. de disputando et disserendo et similibus. 66. de legendo. 67. 68. de murmurando aliisque a similitudine soni dictis. 69—74. de spondendo. 75. de canendo. 76. de orando. C. 77. 78. Tertius agendi gradus, in quo distinguitur inter agendum et faciendum et gerendum. i. de agendo (*hic multa interciderunt*). De iis, quae certis corporis partibus aguntur. a. 79—82. quae oculis percipiuntur. b. 83. quae auribus et naribus. c. 84. de iis quae ore percipiuntur. d. 85. de iis quae manu aguntur (*Fragmentum solum superest*). ii. de faciundo (*hic locus totus intercidit; nisi fortasse huc pertinent dicta de acquirendo 79.*). iii. De gerendis rebus (*huius capitis nil nisi locus de inlicio superest*). 86. 87. locus ex censoriis tabulis, de inlicium et ad conventionem vocando. 88. 89. locus ex commentariis consularibus item de inlicium et ad conventionem vocando explicatur. 90—93. de moeris vocare idem esse quod inlicium vocare, demonstratur ex commentario anquisitionis M. Sergii Quaestoris. 94. 95. quid inlicium sit et quomodo fiat. 96. De verbis ex Graeca lingua ductis. 97. Conclusio.

VII. De verbis quae a poëtis sunt posita.

Prooemium. 1—4. De difficultate expediendorum verborum vetustorum.

I. A. 5. De locis. 6—13. Tempia ex Ennio, tescia ex Accio, tueri ex Ennio, extemplo ex Ennio. 14. Polus et signa, apud Accium. 15. Terrarum amfracta Accii. 16. Titanis Trivia Ennii. 17. Umbilicus terrarum ex Incerto. 18—22. Loca quaedam terrarum singula, ex Pacuvio, Accio, Ennio, Cassio. 23. Fretum apud Pacuv., aequor Pacuv., ratis Naev.

B. De his quae in locis sunt. [24. 25. De bubus infulatis, ut videtur.] 26—29. Casmenae Enn., cascus apud Ennium, Manilium et alios. [30. ambages Lucil. 31—33. adagio ex Valerio Sorano; adagio de canes; trabes ut canes.] 34. Camilla Pacuv. 35. subulo Enn. 36. Fauni vatesque Enn. 37. paluda virago Enn. 38.

Epeus fumificus Plaut. [39. 40. *Luca bos* Naev.] 41. orator Enn. 42—45. Ennii locus de Numae institutis. 46. catus Enn. [47. piscium genera ex Lucilio. 48. cava cortina Enn.] 49. perduelles Enn. [50. iugula stella Plaut. et similia. 51. supremum Naev.] 52. latro Plaut. [53. cassabundus et diabathra Naev. 54. carere Plaut.] 55. congerro Plaut. 56. adscriptivi Plaut. 57. ferentarii Plaut. 58. rorarii Plaut. 59. triportenta Pacuv. (*Lacuna*). 60. dividiae Plaut. 61. syncerastum Plaut. 62. trames Plaut. 63. vibices Plaut. 64. 65. de meretricibus nonnulla ex Cistellaria Plauti. 66. mulieres axitiosae ex Astraba Plauti. 67. stribula Plaut. 68. scobina Plaut. 69. gralator Plaut. 70. praefica Plaut. 71. Coclites ex Ennio et Plauto.

II. A. De temporibus. 72. Nox intempesta ex Cassio. 73—75. temo Enn. 76. iubar Enn. 77. crepusculum Plaut. 78. concubium Plaut. 79. conticinium Plaut.

B. De his rebus quae adsignificant aliquod tempus. 80. reciprocus Acc. 81. proversus Plaut. 82. *Andromache*, Alexander Enn. [83. *Aurora rutilans* Acc.] 84. scortari Terent. 85. numen Acc. [86. epityrum Plaut.] 87. 88. lymphari, aleyon Pacuv. 89. comiter Enn. 90. cape Atil. 91. cicurare Pacuv. 92. ferme Naev. 93. euax et similia ex Plauto, Egnio, Pompilio. 94. clepsere Lucil. 95. mandier ex Matio. 96. 97. obscaenum ex Matio. 98. crevi Plaut. 99. frequens Plaut. 100. fossari Enn. 101. mussare Enn. 102. averruncare Pacuv. 103. 104. pipulo et alia onomatopoëtica ex Plauto et aliis. 105. nexum Plaut. 106. delicum Plaut. 107. 108. Promiscua ex Naevio. 109. 110. Conclusio huius operis partis.

VIII—XIII. Pars secunda. De declinationibus.

VIII—X. De declinationum disciplina.

VIII. Quae contra similitudinem declinationum (*ἀναλογίαν*) dicantur.

Prooemium horum trium librorum. 1—21. De declinatione. 3—8. Cur inducta sit in sermonem hominum. 9—20. In quas formas declinari verba voluerint. 21—24. Quemadmodum declinetur. De differentia naturalis generis (*ἀναλογίας*) et voluntarii (*ἀνωμαλίας*).

Disputatur contra analogiam ex mente Crateteorum:

I. Contra universam analogiam. 25.

A. 26—30. Ex utilitate, cui sufficiat sola consuetudo. In rebus caeteris propter utilitatem inaequalitatem esse.

B. 31. 32. Ex elegantia, propter quam in aliis rebus placere inaequalitatem.

C. 33. Consuetudinem regnare solam; analogia igitur non opus esse.

D. 34—36. Ex contrario, quod etiam a dissimilibus non solum similia, sed saepe eadem fiant.

E. 37. 38. Analogia quod non sit ubique, esse nusquam.

F. 39—43. Similitudinis notioni non convenire, quae de analogia proferantur.

II. Quod ad partis singulas orationis. 44. De quattuor orat. partibus, verbis appellandi, dicendi, iungendi, adminiculandi.

A. 45. Appellandi partes quattuor: provocabula, vocabula, nomina, pronomina; et 46. haec singulatum triplicia, ad sexum, multitudinem, casum. 47—49. Neque sexus, neque multitudinis, neque casus formas esse ad analogiam factas.

I. 50. 51. Generatim dicitur de provocabulis: qui, is.

II. 52. De vocabulis, quorum quattuor declinationum genera.

a. De declinatione nominandi. 53—57. Huius generis esse triplices radices, a vocabulo, a nomine, a verbo; in nullo horum servari analogiam. 58—62. De participiorum et compositorum nominum anomaliam.

b. De declinatione casuali. 63. Casuum numerum sibi non constare. 64. 65. Barbarorum vocabulorum diversam declinationem. 66. Eiusdem casus diversas formas. 67—74. A similibus dissimilia fieri in declinatione.

c. De declinatione augendi. 75—78. Neque in his servari analogiam, nam in multis unum duosve gradus deesse.

d. De declinatione minuendi. 79. Etiam in hac multa linguae deesse.

III. De nominibus. 80—84. Descendere ea tum a nominibus, tum a vocabulis; in neutris servari analogiam. (*Hic locus duabus lacunis interrumpitur.*)

(*Facile intelligitur, deesse huic libro partem, qua*

IV. *de pronominibus, deinde*

B. *de dicendi verbis (ubi de diversa forma simplicis caepe et compositi accipe dicebatur, v. VII, 90.).*

C. de iungendi,

D. de adminiculandi verbis agebatur. *Ultimo loco dicebatur de discrepantibus scriptorum de analogia sententiis, v. VIII, 111.).*

Ex hac libri parte atque, ut puto, ex conclusione argumentorum, hausta sunt, quae leguntur apud GELLIIUM II, 25.: M. Varronis liber ad Ciceronem de Lingua Latina nullam esse observationem similium docet, inque omnibus paene verbis consuetudinem dominari ostendit: Sicut cum dicimus, inquit, lupus lupi, probus probi, et lepus leporis; item paro paravi, lavo lavi, pungo pupugi, tundo tutudi, et pingo pinxi. Cumque, inquit, a coeno et prandeo et poto, et coenatus sum, et pransus sum, et potus sum dicamus: et a destringor tamen et extergeor et lavor, destrinxi et extersi et lavi dicimus. Item cum dicamus ab Osco, Tusco, Graeco, Osce, Tusce, Graece: a Gallo tamen et a Mauro Gallice et Maurice dicimus. Item a probus probe, a doctus docte; sed a rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. Idem M. Varro in eodem libro: Sentior, inquit, nemo dicit, et id per se nihil est: assentior tamen fere omnes dicunt. Sisenna unus assentio in senatu dicebat; et cum postea multi secuti, neque tamen vincere consuetudinem potuerunt.

IX. Quae pro similitudine s. analogia dicenda sint.

Prooemium. 1. Cratetis doctrina. 2. 3. Aristarchum analogiam coniungere cum consuetudine. 4—6. De trinis copulis discernitur, naturae et usuis, multitudinis et finis, personarum.

I. 7. Pro universa analogia.

A. Consuetudinem non pugnare cum analogia. 8. 9. Nam consuetudinem rationis non esse expertem. 10. 11. Consuetudinem, si mala sit, emendandam esse; 12—15. sic eam in aliis rebus emendari. 16. 17. Corrigendum esse usum populi paulatim, maxime a poetis; 18. et rectam consuetudinem sequendam. 19—22. Amissa revocanda, nova ratione introducenda esse, sicut in aliis rebus fiat.

B. Analogiam regnare ubique; 24—30. ut in tota rerum natura, sic in hominum corpore et humana voce; 31. 32. inter linguas variorum populorum; 33. itaque pugnare contra naturam, qui contra analogiam pugnent. 34. 35. De duobus analogiae generibus, naturali et voluntario.

C. Singula crimina analogiae obiecta diluuntur. 36 — 39. De quaternis rebus, quibus declinatio regatur, re, usu, natura declinationis et figura.

I. 40 — 44. Contra ea, quae ex similitudinis notione opponebantur. V. VIII, 40 — 43.

II. 45. Contra id quod postulabatur, analogiam aut ubique servandam esse, aut nusquam. V. VIII, 37. 38.

III. 46 — 48. Contra id quod delectationem et utilitatem afferre dicebatur dissimilitudo. V. VIII, 26 — 32.

(Post haec multa deesse intelligitur. Transibatur enim ab universa analogia ad

II. analogiam in singulis orutionis partibus observatam. Hic disputabatur:

A. de appellandi verbis;

I. de provocabilis et pronominiis;

II. de vocabulis, et

a. de declinatione nominandi; contra VIII, 53 — 57. Intelligitur ex iis, quae secuntur, Varronem hanc arctioribus finibus circumscripsisse, ita ut haec, quae nominandi declinatio ab aliis grammaticis dicebatur, magnam partem impositioni tribueretur. Hic locum suum tenebant, quae dicta contra Crateteos VIII, 35. loquentes, servata sunt a CHARISIO p. 81 P.: Albani dicuntur ab Albano, Albenses autem ab Alba Fucente: cuius rei causam Varro ait esse, quod analogia in naturalibus nominibus tantum servatur, in voluntariis vero negligitur. Et cf. quae dicuntur) 49. 50. de verborum inaequalitate, quae non sit in declinatione, et 51 — 54. de singularibus verbis, quorum nulla requirenda esse analogia. Posthaec 55 — 62. dicitur de declinatione sexus, in qua analogiam eo non tolli, quod multorum verborum non omnia sint genera, propter usum. 63 — 69. Similiter in declinatione multitudinis analogiam coniungi cum usu; contra VIII, 46.

b. 70. De declinatione casuali; contra VIII, 49.: etiam in hac non esse analogiam, ubi usus et natura non subsit. [Sed cetera omnia, quae de analogia in casibus servata dicenda erant, hoc loco desunt. Contra quod h. l. 71. legitur de Faustinis, Cascelianis, Scipionariis diversa ratione dictis, id pertinet ad superiorem de declinatione nominandi locum.]

c. 72. 73. De declinatione augendi; contra VIII, 76 — 78.

d. 74. De declin. minuendi; contra VIII, 79. [*Sequitur locus, 75 — 80., de variatione in declinatione casuali, contra VIII, 48. 49., qui manifesto pertinebat ad disputationem §. 70. inchoatam.*] Deinde, 81 — 88., de numerorum vocabulis ex analogia impositis.

III. 89. 90. (*post lacunam*) De nominibus homonymis et synonymis quaedam. 91. De similitudine nominum ex transitu cognoscenda; contra VIII, 68. 92 — 95. Quid omnino simile sit in declinationibus.

B. 95. De temporalibus verbis. 96 — 100. In temporibus servari analogiam, modo tempora recte inter se coniungantur. 101 — 103. Cur non omnium verborum omnia sint tempora et personae. 104. Reprehensiones ad perfectum verbum, et 105 — 107. passivum genus pertinentes solvuntur. 108. 109. Etiam in verbis non unam formam, ut rectum casum, spectandam esse docetur. 110. De participiis.

Ultimo loco, 111. 112., de causa discrepantium de analogia sententiarum dicitur. 113 — 115. Argumentis pro analogia finis imponitur.

X. De forma doctrinae de declinationibus.

Prooemium. 1. 2. Instituitur ordo disputationis.

I. De similitudine et dissimilitudine. 3. 4. Quid sit simile et dissimile. 4. 5. An tertium aliquod sit neutrum. 6. Qua in re aliquid alicui simile sit, spectandum. 7 — 10. In verbis multa videri similia, quae non sint, unde multi errores in declinationibus. 11. 12. Exigendam esse similitudinem ad verborum materiam atque materiae figuram, i. e. declinationem. 13. Divisiones horum generum: 14. Prima verborum quae declinantur et quae non declinantur. 15. 16. Secunda eorum, quae a natura et quae a voluntate declinantur. 17. Tertia divisio eorum quae a natura declinantur in quattuor orationis partes. Eae sunt:

A. 18. Pars casualis, cuius sunt partes duae: nominatus et articuli, utrumque et finitum et infinitum. 19. In his articulos vix adumbratam habere analogiam. 20 — 22. In nominatibus distinguendum genus, speciem, casum, exitum, unde transversos et directos declinationis ordines oriri. 23. Transversorum ordinum, i. e. casuum, forma demonstratur. (*Hic cum tria folia exciderint, deest omnis doctrina de casibus; deinde exciderunt etiam pleraque de*

directis ordinibus, i. e. de numero et genere, dicta praeter §. 24.). 25—29. Spectandam esse verbi figuram, flexuram, transitum, ut similitudo cognoscatur. 30. In articulis quaedam eadem, quaedam aliter esse.

B. Pars temporalis. 31. Eius declinatum species esse sex, cum personis; 32. quattuor, sine personis; 33. accedere ad has species a copulis divisionum quadrinis.

C. Pars quae casus et tempora habet, 34. hoc genus esse participale.

(Hic desunt altera tria folia. Apertum est, hoc loco dictum fuisse de quarta parte, D., ea quae neque tempora neque casus habeat. Deinde disputatio transferebatur ad locum:

II. De ratione, quam appellant λόγος. Huius quaedam relicta sunt): 35. 36. ubi docetur, rationem esse et in his verbis quae imponuntur et quae declinantur; sed rationem eandem nondum efficere analogiam.

III. De proportionē, quae vocatur ἀναλογία. 37—44. Analogia quid sit. Esse eam duarum semper rationum. 45—50. Analogiae duo genera, coniunctum et deiunctum. 51—53. Analogiae fundamentum sumi vel impositionem, vel declinationem: sed praestare principium ponere in obliquis sive naturalibus casibus, quam in impositionibus sive rectis. 54—62. Praestare proficisci a multitudinis forma quam a singulari. 63—68. De discriminum triplici genere, in rebus, in vocibus, in utroque; horum generum tertium solum perfectam continere analogiam. 69—71. De tribus declinationum generibus, vernaculo, adventitio et ex peregrino hic nato.

IV. De consuetudine. 72. 73. Analogiae ut in sermonem perducantur, accedere debere usum; cuius tres esse species, consuetudinis veteris unam, consuetudinis huius alteram, tertiam neutram.

Conclusio. 74—78. Analogiae definitio: verborum similium declinatio similis, non repugnante consuetudine communi (propter singulos et populum), ex quadam parte (poëtarum causa), explicatur. 79—82. In quibus non debeat quaeri analogia. 83. 84. In quibus debeat quaeri analogia. [*De hoc libro non multa in fœe interciderunt.*]

(XI—XIII. De declinationibus generatim.
V. VIII, 24. Ad eandem partem referendae sunt appella-

L ARGUMENTA VARRONIS DE LING. LAT. LIBRORUM.

tiones: de copia verborum, VIII, 2 et 20.; et: de formulis verborum, X, 33. Fragmenta proposita sunt p. 265 sq.

XIV..... Pars tertia: ut verba inter se coniungantur. V. VII, 410. Sed nescio, syntaxis Varroniana tam elaborata et profligata fuerit, ut omnes undecim libros ad ultimum usque complere potuerit; an scriptor in inferioribus libris ad usum vocabulorum et orationis ornatum et similia argumenta transgressus sit. V. Fragmenta horum librorum p. 267 sq.)

MENDA TYPOGRAPHI ET ALIA ANTE LECTIONEM CORRIGENDA.

- P. IX. . . . v. 16. scribe ea paulo.
 7. text. v. 3. — consistit.
 8. annot. v. penult. scribe v. VII, 73.
 16. text. v. 10. scribe "erat olim".
 23. annot. v. 24. — ait Gac.
 24. text. v. 18. — alitur".
 — annot. v. 6. — e IX, 54.
 35. text. v. 21. — lituo".
 39. — v. 16. — Lucana.
 43. annot. v. 1. — Osanno.
 — text. v. 18. — humorem".
 45. annot. v. 11. — Lac. in Ga.
 — — v. 12. — eas a.
 47. — v. 13. — trullen F.
 50. — v. 2. — orinara Ga.
 52. — v. 6. — resclusum Ha.
 54. — v. 13. — uteretur G. uterentur b.
 60. — v. 20. — vocatur] Ga.
 62. — v. 18. — inigget.
 73. text. v. 4. — liberum.
 78. — v. 11. 12. — appelletur.
 85. annot. v. 17. 18. — fas, is] Victor. fas vg.
 90. — v. 19. — qui hac F.
 96. — v. 20. 21. — dici numo F. diciminimo G.
 104. — v. 4. — sensum] H. sensu cett.
 107. — v. 8. 9. Hi versus inverso ordine positi sunt.
 111. — v. 18. 19. scribe cannatum.
 120. text. v. 8. — utique.
 — annot. v. 18. — tectum quem F.
 133. — v. 17. — mysteris Ga.
 140. — v. 11. — omittunt Gb.
 144. — v. 23. — (grege GH.
 153. — v. 5—11. ad estur annotatio praeponenda est ei quae per-
     tinet ad epityrum.
 162. — v. 23. scribe messes (esses GHa.)
 175. — v. 10. — PRAECONEIS.
 181. — v. 7. — Diona et Theona] F.
 — v. 20. — expectari codd.
 185. — v. 1. adde nominativis codd.
 191. — v. 16. scribe Vatiniorem Ha.
 193. — v. 1. — ut"] G. om. cett. codd.
 196. text. v. 1. — magistratuum.
 — annot. v. 9. — magistratuum.
 207. — v. 5. — dixi interponit.
-

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS

TO THE PRESIDENT OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
FROM THE DEAN OF THE FACULTY
SUBJECT: [Illegible]

[The following text is extremely faint and largely illegible due to the quality of the scan. It appears to be a formal letter or report, possibly discussing university affairs, faculty matters, or a specific incident. Key words that are partially visible include 'university', 'faculty', 'department', 'committee', 'report', 'recommendation', 'action', 'steps', 'proceedings', 'meeting', 'discussion', 'conclusion', 'recommendations', 'action', 'steps', 'proceedings', 'meeting', 'discussion', 'conclusion'.]

M. TERENTI VARRONIS
DE LINGUA LATINA
AD CICERONEM
LIBER QUINTUS.

1. **Q**uemadmodum vocabula essent imposita rebus in CAP. 1
lingua Latina, sex libris exponere institui. De his p. 3
tris ante hunc feci, quos Septumio misi: in quibus Bip.
est de disciplina, quam vocant *ἐτυμολογικήν*. Quae p. (5)
contra eam dicerentur, volumine primo: quae pro ea, Durd.
secundo: quae de ea, tertio. In his ad te scribam, p. 12
a quibus rebus vocabula imposita sint in lingua Latina, Speng.
et ea quae sunt in consuetudine apud poëtas. 13

Inscriptio libri in codd. varie traditur et magis e Varronis verbis effecta esse, quam antiquissimorum librorum incorrupta fide niti videtur. TERENTI] hunc genitivum retinui ex F. Sic *Pacui* V. §. 7. *Enni* V, 68. *Lanui* V, 162. *Mani filii* VI, 90. cf. VIII, 36. Nam Romanos tum temporis sic locutos esse constat, quanquam Varrone ipso dissuadente (quod a Charisio I, 59 sq. Putsch. tradi intellexit Spengelius). Qui etiamsi usum vetustum emendare volebat, non poterat statim in inscriptione ab eo desciscere. Cf. Suerdsioei Vindiciae praecepti Bentleiani de genit. subst. in IUS et IUM desinentium. QUINTUS] F., in inscriptione librorum qui secuntur sibi constans. Eademque ratione libros numerant codd. Vaticani 3308 et 1556. Quam antiquitus usitatum fuissè, Spengelius evicit testibus Grammaticis. Obloquitur quidem Guil. Pape *Lectiones Varron.* (Berol. 1829.) p. 40., sed desidero argumenta. Qui librum hunc quartum dicunt, cod. Vaticanus 2942 ed. Ald. aliaeque, hos induxerunt Varronis ipsius verba perperam explicata. In nonnullis codd. et edd. hic liber primus dicitur, in aliis nullus numerus est.

§. 1. *Tris ante hunc* libros Varro fecit de impositione, sed unum, ut ex inscriptione colligitur, ante hos tres de causis linguae Latinae similive argumento. *imposita*] Impositionem verborum (*ὀνοματοθεσίαν*) Varro dicit formam primariam, unde fiunt declinatus. Cf. VII, 1. 32. VIII, 1. 7. IX, 34. X, 15. 51. In fine §. punctum reduxi, a Spengelio deletum.

2. Quom uniusquiusque verbi naturae sint duae, a qua re et in qua re vocabulum sit impositum (itaque, a qua re sit pertinacia quom quaeritur, ostenditur esse a pertendendo, in qua re sit impositum, dicitur quom demonstratur, in quo non debet pertendi et pertendit, pertinaciam esse; quod, in quo oporteat manere, si in eo perstet, perseverantia sit): priorem illam partem, ubi, quor et unde sint verba, scrutantur, Graeci vocant *ἐτυμολογίαν*, illam alteram *περὶ σημαينوμένων*; de quibus duabus rebus in his libris ⁴promiscue dicam, sed exilius de posteriore.

¹⁴ 3. Quae ideo sunt obscuriora, quod neque omnis impositio verborum extat, quod vetustas quasdam delevit; nec quae extat, sine mendo omnis imposita; nec quae recte est imposita, cuncta manet (multa enim verba literis commutatis sunt interpolata); neque omnis origo ⁽⁶⁾est nostrae linguae e vernaculis verbis; et multa verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut hostis, nam tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur, nunc dicunt eum, quem tum dicebant perduellem. 4. In quo genere verborum aut casu erit illustrius unde videri possit origo, inde repetam. Ita fieri oportere apparet, quod recto ¹⁵casu quom dicimus impos obscurius est esse a potentia, quam quom dicimus impotem; et eo obscu-

2. *uniusquiusque*] G. *uniuscuiusque* cett. *Quoius, quoi, quom* ponam, ubi nūus modo obtulerit bonae notae liber. *pertendendo*] vg. *pertendo* codd., idque reponi volt Spengel. p. 661. At solet Varro in derivandis verbis ablativum cum praep. ab iungere: *ab equo, a spiciendo*, nisi cum nominativum vel praesentis primam personam adhibere necesse est. Eadem est sententia G. Pape p. 48. *pertendit*] codd. *pertenditur* coni. Vertranius. Sed Varro saepius verbis activis sic utitur, ut nullam addat personam. In seqq. *si in eo perstet*. VI, 55. *fallacia quae propterea quod fando quem decipit, ac contra quam dixit faciat*. 73. *spes — quod tum sperat, quom quod volt fieri putat*. Cf. V, 176. VI, 77. *priorem*] Hic punctum tollendum erat. Idem suadet G. Pape p. 42. *quor*] G. *cur* cett., nisi quod a. hic et ubique *quur*. Sed Varro vix ullo in verbo u consonantem et vocalem ita commisit, ut illa praecederet, haec sequeretur, quod ne fieret antiquiores Romani multis modis cavebant. *Quor* boni libri habent VII, 2. 3. 109. VIII, 68. 71. X, 1.

4. *quom*] retinui ex vg. *quem* FGabc., *quae* H. V. de permutatione formarum relativarum Praefatio. *pos* significare potius pontem

rius fit si dicas pos quam impos, videtur enim pos significare potius pontem quam potentem. 5. Vetustas pauca non depravat, multa tollit. Quem puerum vidisti formosum, hunc vides deformem in senecta. Tertium seculum non videt eum hominem, quem vidit primum. Quare illa quae iam maioribus¹⁶ nostris ademit oblivio fugitiva, secuta sedulitas Muti et Bruti retrahere nequit. Non, si non pótuerō indagare, eo ero tardior; sed velocior ideo si quivero; non mediocreis enim tenebrae in silva ubi haec captanda; neque eo quo pervenire volumus semitae tritae; neque non in tramitibus quaedam obiecta, quae euntem retinere possent. 6. Quo verborum novorum ac veterum discordia omnis. In consuetudine communi⁵ quot modis literarum commutatio sit facta qui animad-¹⁷ verterit, facilius scrutari origines patietur verborum; reperiet enim esse commutata, ut in superioribus libris ostendi, maxime propter bis quaternas causas. Literarum enim fit demptione aut additione, et propter earum adtractionem aut commutationem, item syllabarum productione * aut correptione, denique . . . . . one * :

videbatur, quia liquidam *n* ante sibilantem Latini obscurius pronunciabant. Hinc *fros* apud Varronem, de quo Popma ad h. l., CESOR, COSOL, TERMESES in titulis notis, et multa de quibus C. L. Schneider. Gramm. Lat. I, II. p. 457 sqq.

5. *Muti et Bruti*] de iurisconsultis Mucio et Bruto explicat Turnebus. Mihi proverbialis esse videtur dictio. *mediocreis*] Fa. *mediocris* bc. *mediocres* GH. Varronem hac in EIS s. IS terminatione etiam nominativos plur. interdum concludere, multa monstrant exempla, ut: *omneis* V, 65. VI, 2. ex F. *omnis* VII, 74. IX, 29. ex F. *parteis* V, 21. 56. ex F. *simileis* IX, 43. item ex F. *umboneis* V, 115. ex F. *disparilis* VIII, 67. ex a. *maris* IX, 62. *lentis* IX, 34. Sed apertius Varro ipse suo tempore alios *hae puppis*, *restis*, alios *hae puppes*, *restes* dixisse docet, VIII, 66.

6. *Quo*] conl. *quorum* codd. Quo eo sensu, quo hinc. Similiter VI, 4. VIII, 58. IX, 38. De permutatione verborum v. Praefatio. In *consuetudine*] interpunctione seiunxi a prioribus. *scrutari*] se huic verbo anteponit unus F. quem sequitur Spengel. Etiam hoc loco pronomen indefinitum cogitatione supplendum. V. ad §. 2. *reperiet*] *repperiet* a. *adtractionem*] F. *arctationem* ab. *tractionem* GH. cod. Turnebi. Adtractionem dicere videtur quam nos assimilationem. * *aut . . . one* *] Lacunam indicavi et ex parte explevi, ita ut causa appareret eadem, propter quam Varronis sexcenti loci mutili sunt, *ὁμοιοτέλετον*. V. Praef. De transpositione elementorum hoc quarto loco dixisse videtur

quae quoniam in superioribus libris, quouismodi essent, exemplis satis demonstravi, hic commonendum esse

¹⁸ modo putavi.

7. Nunc singulorum verborum origines expediam; quorum quatuor explanandi gradus. Infimus is quo etiam populus venit: quis enim non videt unde arenifodinae et viocurus? Secundus, quo grammatica ¹⁹escendit antiqua, quae ostendit, quemadmodum quodque (7) poëta finxerit verbum, confinxerit, declinarit. Hic Pacuvi rudentum sibilus, hic incurvicervicum pecus, ²⁰hic clamyde clupeat brachium.

8. Tertius gradus quo philosophia ascendens pervenit, atque ea quae in consuetudine communi essent aperire coepit, ut a quo dictum esset oppidum, vicus, via. Quartus ubi est aditus ad initia rerum: quo si non perveniam, scientiam ad opinionem aucupabor, quod etiam in salute nostra nonnunquam facit quom aegrotamus medicus.

9. Quodsi summum gradum non attigero; tamen secundum praeteribo, quod non solum ad Aristophanis lucernam sed etiam ad Cleanthis lucubravi. Volui

Varro: sed et hanc geminam proposuerat. quouismodi] ante h. v. codd. qui inserunt. commonendum] admonendum HGa.

7. is quo] con. in quo codd. quo Scioppius. arenifodinae] con. aretofodinae codd. nisi quod ex F. aurifodinae affertur. Vel, ut Turnebus voluit, scribendum cretifodinae; descendit] con. Scioppius. descendit codd. De illo verbo C. L. Schneider. Gramm. Lat. I, II. p. 552. confinxerit, declinarit] scripsi suadente Spengelio. quod confinxerit quod declinarit codd. Pacuvi] Spengel. pacui GHc. pacu a. parvi Fb. Pacuvius vg. rudentum sibilus] codd. Atque ita Cic. ad fam. VIII, 2. et Serv. ad Aen. I, 87. Quo consensu cogimur, ut Criniti coniecturam: rudentisibilus improbemus. Ipsum sibilus Pacuvii tempore novicius fuisse videtur. Fr. H. Bothe Poëtae Scen. Lat. V, I. p. 147. non recte refert, Varronem aperte: rudentisibilus habere. incurvicervicum pecus] Loc. plenior extat ap. Quintil. I, 5, 67. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 148. clamyde cl. br.] Loc. plenior ex Hermiona Pacuvii ap. Nonium p. 87, 25. s. v. clypeat: Currum liquit, chlamyde contorta astu clypeat brachium. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 126.

8. ascendens] codd. ascendens cum Scioppio Spengel. ad initia rerum] con. regis codd., quod Victorius et Scaliger proverbiali locutione dictum putabant. ad initia rei con. Augustinus. et initia rerum Vertranius. facit] H. ut videtur. fecit cett. quom] G. cum cett.

9. Cleanthis] Stoicorum igitur grammatica doctrina ex Varrone partim instaurari poterit. Inter eos etiam Cleanthem his rebus studuisse,

praeterire eos, qui poëtarum modo verba ut sint ficta ²¹ expediunt; non enim videbatur consentaneum, quaerere me in eo verbo quod finxisset Ennius causam, negligere quod ante rex Latinus finxisset; quom poëticis multis verbis magis delecter quam utar, antiquis magis utar. quam delecter. An non potius mea verba illa quae ⁶ haereditate a Romulo rege venerunt, quam quae a poëta Livio relictæ?

10. Igitur quoniam in haec sunt tripartita verba, quae sunt aut nostra aut aliena ²² aut oblivia: de nostris dicam cur sint, de alienis unde sint, de obliuiis relinquam. Quorum partim quo ita invenerim partim quo * ita opiner scribam. In hoc libro dicam de vocabulis locorum et quae in his sunt; in secundo de temporum et quae in his fiunt; in tertio de utraque re a poëtis comprehensa.

11. Pythagoras Samius ait omnium rerum initia esse bina, ut finitum et infinitum, bonum et malum, vitam et mortem, diem et noctem. Quare item duo, status et motus: quod stat aut agitur, corpus; ubi agitur, locus; dum agitur, tempus; quod est in agitu, actio. Quadripartitio magis sic apparebit: corpus est ut cursor; locus stadium qua currit; tempus hora qua currit; actio cursio.

12. Quare fit ²³ ut ideo fere omnia sint quadripartita, et ea aeterna, quod neque unquam tempus quin fuerit motus, eius (8)

ex ipso h. l. discimus. De Chrysippi et Diogenis inventis v. Io. Classen de gramm. Graecae primordiis p. 72 sqq.

10. partim quo*] coni. supplevi. V. D. in censura Varronis Spengelii (Paedag. Phil. Literaturblatt zur allg. Schulzeitung 1827. 2bth. II. N. 1. p. 5.) proposuit: quorum partem quotum invenerim ut opinor scribam.

11. initia esse bina] Non plane Varro consentit cum Aristotele, Metaph. I, 5. p. 986. Bekk.: ἑτέροι δὲ τῶν αὐτῶν τοῦτων (τῶν Πυθαγορείων) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ οὐστοιχίαν λεγομένας, πῆγας καὶ ἀπειρον, περὶ τὸν καὶ ἄρτιον, ἐν καὶ πλήθος, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἄρῃον καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν καὶ κινούμενον, εὐθὺ καὶ καμπύλον, φῶς καὶ σκότος, ἀγαθὸν καὶ κακόν, τετραγώνον καὶ ἑξαγώνον. Recte Varro omnibus praeponit finitum et infinitum, quippe fontem ceterorum principiorum. V. Amad. Wendt de rerum principiis sec. Pythagoreos c. II. Quadripartitio haec, cuius Varro studiosissimus est, respicitur VIII, 44. Oratio secunda, ut natura, in quattuor partis.

12. fuerit] vg. fuerint codd. eius enim] vg. eius animi codd. (āi H.) eius ac mundi coni. Spengelius. eius omne censor, quem

enim intervallum tempus; neque motus ubi non locus et corpus, quod alterum est quod movetur, alterum ubi; neque ubi id agitur, non actio ibi. Igitur initiorum quadrigae: locus et corpus, tempus et actio.

13. Quare quod quattuor genera prima rerum, totidem verborum; horum iam de binis, locis et iis rebus quae in his videntur, in hoc libro summatim ponam. Sed qua cognatio eius erit verbi quae radices egerit extra fines suas, persequemur: saepe enim ad limitem arboris radices sub vicini prodierunt segetem. Quare non, quom de locis dicam, si ab agro ad agros hominem, ad agricolam pervenero, aberraro. Multa societas verborum, nec Vinalia sine vino expediri, nec curia Calabra sine calatione potest aperiri.

2 14. Incipiam de locis ab ipsius loci origine.
25 Locus est, ubi locatum quid esse potest. Ut nunc dicunt conlocatum, veteres id dicere solitos, apparet; apud Plautum:

*Filiam habeo grandem cassam dote atque in-
locabilem,*

Neque eam queo locare quoquam;

apud Ennium:

§. 10. dixi. cf. VI, 3. ubi id agitur] scripsi. ubi (qm. GHa.) is (his bc.) agitatus (agitus G.) codd. ubi sit agitatus yg.

13. horum iam de binis] coni. horum enim de quib. F. enim (nc.) horum de quib. (quibus G) GHabc. Spengel. Emend. Varron. p. 10. coni. totidem verborum (n. horum corruptam eiusdem verbi lectionem habet), e quib. de locis. iis rebus] his rebus codd. Nescio an Varro, ut idem pro iidem (v. ad V, 57.), scripserit etiam is pro iis, unde librarii tot locis his effinxerunt. Certe etiam ubi is nominandi casu ponitur, interdum libri his habent, velut V, 21. VII, 19. Item hisdem, quod est in libris VIII, 35. ex isdem factum est, non ex iisdem. Et notum est, Latine dictum esse dis et deis, diis autem dissyllabum non fuisse. Atqui eadem ratio esse videtur formarum eis, iis et is. prodierunt] GH. prodire F. et, ut vid., abc. quom] G.

14. ab] Scioppius. sub codd. potest.] sic interpunxi. Dicit V., veteres locatum esse aliquid dicere solitos, ut tunc collocatum dicebant. Plautum] Aulul. II, 2, 14. cassam ... inlocabilem] ex Plauti libris. cassa .... inlocabili Varronis codd. Ennium] Locus ex incerta tragoedia (Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 77.) de Orpheo

*O terra Threca, ubi Liberi fanum in civium
Moero locavi.*

15. Ubi quidque constitit, locus; ab eo praeco dicitur locare, quod usque id emit, quoad in aliquo²⁶ consistit pretium; inde locarium, quod datur, in stabulo et taberna ubi consistent. Sic loci mulieres, ubi nascendi initia consistunt.

16. Loca naturae secundum antiquam divisionem³ prima duo, caelum et terra; deinde particulatim utriusque multa. Caeli dicuntur loca supera et ea deorum: terrae loca infera et ea hominum. Ut Asia, sic caelum dicitur modis duobus. Nam et Asia, quae²⁷ non Europa, in qua etiam Syria; et Asia dicitur prior pars Asiae, in qua est Ionia ac provincia nostra.

17. Sic caelum et pars eius, summum ubi stellae, et id quod Pacuvius, quom demonstrat, dicit:

*Hoc vide circum supraque, quod complexu
continet*

Terram,

quoi subiungit:

Id quod nostri caelum memorant.

dictus esse videtur.

Threca] i. e. Θρηκη, e coni. dedi. *treca* FHc. *trecha* G. *tēca* a. *trita* b. Tacitus Bekkeri, Ann. II, 64—66., *Thracia*, ut poetae saepius. *Moero*] b. ut vid., et c. fort. *muro* Fa. *maro* GH.

15. *quidque*] FG. *quisque* b. *quicquam* a. *quiquam* H. *quidquam* c. *usque id emit*] i. e. praeco, cum opus aliquod locat, id a conductoribus emere dici potest, quod opus praestandum certa pecunia soluta reipublicae acquirit. In hoc emendi negotio eo usque procedit, dum pretium certo loco consistit. Ita ut locum explicarem, suasit Goe-schenius.

16. *naturae*] *natura* codd. *caelum et terra*] De eadem rerum divisione Varro ap. Augustin. de C. D. VII, 6. ac] FGabc. om. H. Uncis inclusit Spengel, non recte, nam Asia provincia constabat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia; Ionia plerasque civitates liberas habuisse videtur. Utraque est in Asia minore, quae a Varrone pars Asiae dicitur.

17. *Hoc vide*] Apud Ciceronem de N. D. II, 36, 91. Pacuvius: *Hoc quod memoro nostri caelum, Graii perhibent aethera*. Quod memoriter scripsisse Ciceronem puto. Contra Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 112. cum G. I. Vossio a Varrone adiectum esse volt verba *Id quod*. Lu-

- (9) A qua bipartita divisione Lucilius suorum unius et viginti librorum initium fecit hoc :

²⁸ *Aetheris et terrae genitabile quaerere tempus.*

8 18. Caelum dictum scribit Aelius, quod est caelatum : aut, contrario nomine, celatum, quod apertum est. Non male, quod prius* multo potius a caelo quam caelum a caelando ; sed non minus illud alterum de celando potuit dici, quod interdiu celatur, quam quod noctu non celatur. 19. Omnino ego magis puto a Chao choum, hinc cavum* et hinc caelum, quoniam, ut dixi, *hoc circum supraque, quod complexu continet terram* cavum caelum. Itaque dicit Andromacha nocti :

²⁹ *Quae cava caeli signitenentibus conficis bigis ;
et Agamemnon :*

*in altisono caeli clipeo,
cavum enim clipeum ; et Ennius item ad cavationem :
caeli ingentes fornices.*

cilius] coni. Scaliger. *Lucretius* codd. Eadem nominum confusio VII, 94. De qua egerunt etiam Eichstad. de vita et carm. Lucretii p. LXV sq. Alb. Forbiger. de T. Lucretii Cari carm. dissertatio p. 77. Osann. ad Caecil. Apulei. p. 18. Necdum locus persanatus videtur.

18. *Aelius* hic est Stilo, Grammaticorum Romae ante Varronem doctissimus, non Gallus, qui de verborum ad ius civile pertinentium significatione scripsit. Hunc interpolati libri Varroni obtrudunt ; de illo Gellius X, 21. conferendus cum Varron. VI, 59. Plinius N. H. II, 5. hanc caeli a caelando derivationem ipsi Varroni tribuit. *contrario nomine*] FGHa. i. e. *καὶ ἀντιπαραφωρ.* a contrario nomine bc. ut videtur. *celatum*] b. *caelatum* cett. *prius*] coni. posui. *posterior* codd. unde Spengel. *posterius*. Sed etiam hoc sensum pervertit, et poterant librarii primam litteram v. prius pro compendio praepositionis post habere. *de celando ... celatur ... celatur*] coni. *de caelando ... caelatur ... caelatur* codd. Sed Varro dicit, non opus esse illa *καὶ ἀντιπαραφωρ* derivatione, sed, si caelum a celando dictum sit, potuisse hoc fieri, quod stellae in caelo fixae interdiu solis splendore obscurantur. Sed postea ipse hanc etymologiam improbat.

19. *ego*] bc. *eo* cett. *choum*] FG. *chorum* H. *chouum* a. *conum* b. in c. glossema: *choncavum hodie dicimus*. Festus: *cohūm poetarum coelum dixerunt a chao, ex quo putabant coelum esse formatum*. Cohum alii dixerunt choum, ut inchoo alii inchoho. *hinc cavum**] coni. addidi, propter ea quae secuntur. *Andromacha*] F. ut vid. *androma* GHac. *andromeda* b. *Andromeda* Scaliger. *Andromachae Ennii* tribuit G. I. Vossius, v. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 36. *in altisono*] De hoc Ennii ex Iphigenia fragmento v. VII, 72. *caeli ing.*] cf. Cic. de Orat. III, 40. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 77.

20. Quare ut a cavo cavea et caullae et con-
vallis, cavata vallis: et caelum a cavatione; ut³⁰
cavum sit ortum, unde omnia apud Hesiodum, a
Chao, a cavo caelum.

21. Terra dicta ab eo, ut Aelius scribit, quod⁴
teritur; itaque terra in Augurum libris scripta cum R
uno. Ab eo colonis locus communis qui prope oppi-
dum relinquatur, territorium, quod maxime teritur;
hinc linteum quod teritur corpore, extermentarium;
hinc in messi tritura, quod tum frumentum teritur, et
trivolum, qui teritur: hinc fines agrorum termini,³¹
quod eae parteis propter limitare iter maxime teruntur;
itaque hinc, quod is in Latio aliquot locis dicitur, ut
apud Accium, non terminus sed termen, hinc Graeci
quoque *τέρμονα*; pote vel illinc; Euander enim, qui
in Palatium venit, e Graecia Arcas. 22. Via
sicut iter, quod ea vehendo teritur, iter itu; actus³²
quod agendo teritur; etiam ambitus est quod circum-
eundo teritur, nam ambitus circuitus, ab eoque XII
Tabularum interpretes ambitus parietis circuitum esse⁹
describunt. Igitur tera terra, et ab eo poëtae appel-
larunt summa terrae quae sola teri possunt, sola

20. *caullae*] Scaliger. *cavile* Fac. *cauillae* GH. *caville* b. et
caelum a cavatione] conl. et cavete cavitione FGHab. et cavace cavi-
tione c. a cavo] a om. codd. Ad h. l. cf. Apulei. de diphth. p. 135. Os.

21. *Augurum libris*] De his dixi Rerum Etruscarum III, 5, 5.
messi] ac. *messe* cett. ut vg. *qui*] G. Augustinus in mg. ex libris.
quod FH. quo cett. Hoc qui Varro adhibere solet instrumentali, ut ita
dicam, casu. v. V, 124. 166. VI, 82. hinc quod is in Latio] conl.
hoc cum his (is c.) in latino (latio F.) codd. hoc cum in latino is a.
De his v. ad §. 13. De confusis quom et quod v. Praef. hinc Graeci
quoque *τέρμονα*; pote vel illinc] conl. hoc Graeci quod *termona*, pote
vel illinc F. hoc Graeci quod G. et sic in cett. plus minusve verborum
deest propter Graecum *τέρμονα* et sequentia non intellecta. Concedit Varro,
Latinum terminus posse etiam profectum esse a Graeco *τέρμων*.

22. *via sicut*] conl. *vias quidem* Fac. *via siquidem* G. *vita*
siquidem H. *via quidem* b. Meae lectioni officit, quod non intelligitur,
quid viae commune sit cum terendo, nam de vocabulis a terendo derivatis
loquitur Varro. Pape Lect. Varr. p. 56. 57. quomodo locum interprete-
tur, non satis assequor. Restat aliquid vitii. *itu*] conl. *iterum*
codd. Sed v. V, 35. et Digestor. VIII, 3. Itus, aditus, ambitus ad
monumenta notus est. *ambitus*] cf. Festus s. v. Heineccii Antiqu.
Rom. II, 3, 4. *sola teri*] solo teri conl. Turneb. Scaliger.

terrae. 23. Terra ut putant eadem et humus;
(10)ideo Ennium in terram cadentis dicere:

cubitis pinsibant humum.

³³Et quod terra sit humus, ideo is humatus mortuus,
qui terra sit obrutus. Ab eo, quom Romanus com-
bustus est, si in sepulcrum eius abiecta gleba non est,
aut si os exceptum est mortui ad familiam purgandam,
donec in purgando humo est opertus (ut Pontifices dicunt,
quoad inhumatus sit), familia funesta manet. Et dicitur
⁴⁰humilior qui ad humum | demissior, infimus humil-
(12)limus, quod in mundo infima humus.

24. Humor hinc; itaque ideo Lucilius:

Terra abit in nimbos imbremque;

⁴¹Pacuvius:

terra exhalat auram atque auroram humidam
humectam. Hinc ager uliginosus humidissimus;
hinc udus uvidus; hinc sudor, quod fluit* deorsum
in terram. 25. Unde sumi pote, puteus, nisi
potius quod Aeolis dicebant, ut *πύταμον τὸν ποταμὸν*,

23. Ennium] Enium c. Ennius cett. Locus ap. Both. P. Sc. L. V, p. 77. Homericum *ἐλε γαῖαν ἀγοστῶ* recte confert Turnebus. quom] coni. quod codd. quia b. quod quom Scaliger. si] addidi cum Turnebo. sepulcrum locus vocatur ab eo ipso tempore, quo gleba in os iniecta erat, Cicerone teste. Ea glebae in os injectio relicta erat, antiquorum populorum more, ex antiquiore inhumationis usu. Exceptum autem dicitur os, ut puto, cum ad sacra, quibus purgabatur familia, facienda os, id est calva corporis cremati, supra terram extra sepulcrum relinquebatur. Ceterum v. Intpp. ad Cicer. de Legg. II, 22. a Turnebo inde, ap. Moser. p. 679. quoad] vg. quod FGab. De foliis transpositis, hic ordini suo restitutis, v. Praef. qui] coni. quae codd. infima humus] nam ut Varro ap. August. de C. D. VII, 6. aether summus, tum aër, deinceps aqua, infima humus.

24. abit] abc. ut Augustinus emendaverat. abiit cett. Lucilius] Lucilii reliquiae coll. F. Dousa Incert. 96. p. 12. sola terrae] Post haec verba Spengel. Emend. Varr. p. 18. inculcat locum: *Ager dictus* usque ad *fidem praestant* (§. 34 — 40.). Non assentio, quod hoc loco, ubi de terra universa dicit, melius humus ei adiungitur, quam ager; infra, postquam divisionem terrae fecerat, agrorum genera et partes iustiore loco explicantur. Quanquam ultro concesserim, locos hos omnes: de humore, de terrae divisione, de agri generibus, de Septimontio, de agri Romani divisione, a Varrone melius disponi potuisse. Pacuvius] Locus inter incerta ap. Bothium P. Sc. L. V, 1. p. 148. quod fluit] Sic, ne locus, coniecturis multum vexatus, sine sensu relinqueretur, scripsit quamvis codd. terram] b. terra cett.

25. ut *πύταμον τὸν ποταμὸν*, sic *πύτεον α potu*] Buttmannus probabiliter. ut *ποταμὸν* (potamon GH. potamen a. pacu-

sic πύτεον a potu, non ut nunc φρέαρ. A puteis op-⁴²
pidum Puteoli, quod incircum eum locum aquae
frigidae et caldae multae; nisi a putore potius, quod
putidus odor ibi saepe ex sulphure et alumine. Extra¹²
oppida a puteis puticoli, quod ibi in puteis obruebantur
homines, nisi potius, ut Aelius scribit, puticulae
quod putescabant ibi cadavera proiecta. Qui locus
publicus ultra Exquilias, itaque eum Afranius sublu-
culos* in togata appellat, quod inde suspiciunt per-
petuo lumen.

26. Lacus lacuna magna, ubi
aqua contineri potest. Palus paululum aquae in alti-⁴³
tudinem, et palam latius diffusae. Stagnum a Graeco
στεγνόν, quod non habet rimam; hinc ad villas rotunda
stagna, quod rotundum facillime continet, anguli ma-
xime laborant.

27. Fluvius quod fluit, item
Flumen, a quo Lege praediorum urbanorum scribitur:

Stillicidia fluminaque ut fluant ita cadantque.

Inter haec hoc interest, quod stillicidium eo quod⁴⁴
stillatim cadat; flumen quod fluit continue.

28. Amnis id flumen quod circuit aliquid; nam ab ambitu
amnis; ab hoc qui circum Aternum habitant, Ami-
ternini appellati. Ab eo qui populum candidatus cir-

men bc.) sic potura potu (potum GH.) codd. nisi potius quod Aeoles
dicebant πύτεον, ut ποταμόν sic poteum a potu Boecklius. Cf.
VI, 84. et Rer. divinar. XIV. ap. Gell. I, 18. φρέαρ] ΦΡΕ F. om.
cett. Puteoli] ut puteoli codd. odor ibi] coni. odoribus codd.
Aelius] Eiusdem loci vestigia quaedam extant apud Festum s. v. puteum
p. 200. Lindeman. Restituit hunc Ursinus ex Varrone, sed Aelium pro
Stilone (ad §. 18.) Gallum dixit. puticulae] codd., an non recte
dubito, cum apud Festum puticuli fuisse videatur. Afranius] Bothe
P. Sc. L. V, 2. p. 200. subluculos*] coni. scripsi propter Varronis
explicationem. cuticulos codd.

26. non habet rimam] Scaliger. nomen (non c.) habet primam
codd. maxime] G. maxime cett.

27. fluminaque] vg. flumina quae codd., nisi forte abc. que ha-
bent. flumina, aquae coni. Scaliger. Hanc legem sive formulam, qua
in servitute stillicidii constituenda utebantur, integram a Varrone exhiberi
non necesse; neque opus ut intericiatur uti nunc sunt (Heinecc. Antiq.
Rom. II, 3, 5.), vel scribatur, quod suavit Spengelius: still. fluminaque
uti nunc fluant caduntque, ut ita fluant cadantque.

28. aliquid] Hab. aliquod Fc. aliquot G. Aternum] vg.
alterunum Fc. alterum annum H. aliter unum G. alterum ab.

- cum it, ambit; et qui aliter facit, indagabili† ex ambitu causam dicit. Itaque Tiberis amnis quod ambit Martium campum et Urbem. Oppidum Interamna dictum, quod inter amneis est constitutum; ⁴⁵ item Antemnae, quod ante amnis, qui Anio, influit in Tiberim: quod bello male acceptum consenuit. 29.
- (13) Tiberis quod caput extra Latium, si inde nomen quoque exfluit in linguam nostram, nihil ad ἐτυμολόγον Latinum; ut quod oritur ex Samnio Volturnus, nihil ad Latinam linguam; at, quod proximum oppidum ab eo secundum mare Volturnum, ut ad nos iam, ut Latinum vocabulum: ita Tiberinus nostrum; et colonia enim nostra Volturnum, et deus Tiberinus.
- ¹³ 30. Sed de Tiberis nomine anceps historia; nam ⁴⁶ suum Etruria, et Latium suum esse credit; quod fuerunt qui ab Thebri vicino regulo Veientum dixerunt

it]a. ut vid., ut vg. id codd. indagabili†] codd. Sed nihil corruptius. Inter alia proponi poterat: *interrogatus lege ambitus*; ut apud Sallustium est: *interrogare aliquem legibus ambitus*. Ita aliter facit perinde esset ac si dixisset: qui non tantum populum circumit, sed sodalitia conducit, et similia. qui Anio] con. Spengelius. quanto codd. In omitendo verbo substantivo magna est Varronis licentia. Cf. §. 58. neque ii Samothracas dei, qui Castor et Pollux, et similia saepe.

29. ad ἐτυμολόγον] ad con. addidi. Graecam vocem solus servavit F. at] vg. ad codd. proximum] proximumum G. proximumum cett. ut ad nos] ut con. addidi. Constructio eadem quae saepe in Varrone observatur. Praeponere solet relativa membra iis unde pendent, ut in his ipsis: *Tiberis quod caput extra Latium, si inde nomen quoque exfluit in linguam nostram*. v. VIII, 3. IX, 3. 69. ut Latium] con. ad Latium codd. ita] con. ut codd. nostrum] con. codd. non, quod a compendio nrm cum lineola supra literam r non multum distat. Volturnum] vg. Volturnus codd.

30. ab] codd. nisi quod a. habet a. Item V, 71. ab Tiberi, 137. ab terra, 169. ab tribus. VI, 14. ab Tusculanis. IX, 81. ab tressibus. Vereor ne his omnibus locis abs ponendum sit, quanquam id eo tempore, Cicerone teste, tantum in accepti tabulis manebat. Nam Varro in usu harum formarum, ubi vocabula disiuncta coeunt, easdem fere leges observasse videtur, quas lingua Latina in componendis vocabulis. Quocirca ab praeter vocales etiam liquidas l et r et sibilantem s antecedere solet, ab lacu, ab ritu, ab sue, ut dicitur ablego et abrumpo et absisto. Rarius cum n iungitur, nunquam cum m, sed dicitur a magnitudine, a muro, ut amoveo. Inter medias d saepe a Varrone committitur cum ab, ab decem, ab diis, ut in abdo et abdico. Sed ut abtraho et abterreo non admissum est (puto quia b ante t pronunciando p fieret, et praepositio a hanc mutationem refugit): ita mihi persuadere non possum, ab terra a Varrone scriptum esse, sed abs terra sicut abs te. Forma a, cum lingua senescente magis evalesceret, saepe pro antiquiore ab posita est. Sic quo

appellatum Thebrim; sunt qui Tiberim priscum nomen Latinum Albulam vocitatum literis tradiderunt, posterius propter Tiberinum regem Latinorum mutatum quod ibi interierit, nam hoc eius ut tradunt sepulcrum.

31. Ut omnis natura in caelum et terram divisa 6 est, sic caeli regionibus terra in Asiam et Europam. Asia enim iacet ad meridiem et austrum, Europa ad septemtriones et aquilonem. Asia dicta a Nympha, a qua et Iapeto traditur Prometheus. Europa ab 47 Europa Agenoris, quam ex Phoenice Mallius scribit taurum exportasse, quorum egregiam imaginem ex aere Pythagoras Tarenti fecit.

32. Europae loca multae incolunt nationes. Ea fere nominata aut translaticio nomine ab hominibus, | ut Sabini et Lucani, 33 aut declinato ab hominibus ut Appulia et Latium: 34 utrumque ut Etruria et Tusci. Qua regnum fuit Latini, universus ager dictus Latium, particulatim oppidis cognominatus, ut a Praeneste Praenestinus, ab Aricia Aricinus.

33. Ut nostri Augures publici disserunt, agrorum sunt genera quinque, Romanus, Gabinus, Peregrinus, Hosticus, Incertus. Romanus dictus, unde Roma, ab Romulo. Gabinus ab oppido Gabis. Peregrinus ager pacatus, qui extra Romanum et Gabinum, quod uno modo in his 35

loco Varro (VI, 59.) *ab novo* scribit, eodem Gellius X, 21. *a novo*. VIII, 26. librarii verba *ab luo luam* in *abluo abluam* mutaverunt. Quapropter forma *ab*, ubi unus modo probus codex obtulerit, recipienda erit. *Veientum*] H. ut vid. *vehientum* Fb. *vehentum* c. *vinietium* G. *veientium* a.

31. *Agenoris*] GHabc. *filia* vg. add. quod nescio an non habeat F. *Mallius*] *Manlius* G. fort. ac. *Manilius* Bentinus. *Pythagoras* est notissimus artifex, Myronis aemulus, non, de quo Lobeck. *Aglao-pham*. p. 924. cogitat, philosophus Samius. De eadem statua Tatianus c. Graec. c. 53. *declinato*] codd. *declinata* ut vg. Spengel. *Tusci*] Scaliger. *tuscia* codd. *Latium*] vg. *latius* codd., quod ab hoc sermonis genere abhorret.

33. *publici*] FGc. *publice* Hab. *publicei* Scaliger, probabiliter. V. ad VIII, 36. 50. *ab Romulo*] *ab* (a ab.) *romo* Fabc. *Gabis*] FHabc. *gabiis* G. Varro haec et similia ex vulgari sermone, contractionis amantissimo, retinuisse videtur. Sic. boni codd.: *Publicis* V, 158. *Esquilis* 159. (Ga.) *Faleris* 162. (F.) *praeverbis* VI, 38. (ab.) *mysteris* VII, 34. (Ha.) Minus probanda *censoris* VI, 86. (H.) et *volun-*

secuntur auspicia. Dictus peregrinus a pergendo, id est a progrediendo; eo enim ex agro Romano primum progrediebantur. Quocirca Gabinus quoque peregrinus, sed quod auspicia habet singularia, ab reliquo discretus. Hosticus dictus ab hostibus. Incertus is ager, qui de his quatuor qui sit, ignoratur.

34. Ager dictus in quam terram quid agebant, ³⁶et unde quid agebant fructus causa: alii quod id Graeci ¹⁰dicunt *ἀγρόν*. Ut ager quo agi poterat, sic qua agi actus. Eius finis minimus constitutis in latitudinem pedes quatuor, fortasse an ab eo quatuor, quod ea quadrupes agitur; in longitudinem pedes CXX; in quadratum actum et latum et longum esse CXX. Multa antiqui duodenario numero finierunt, ut XII decuriis actum. 35. Iugerum dictum iunctis ³⁷bus actibus quadratis. Centuria primo a centum iugeribus dicta, post duplicata retinuit nomen, ut tribus multiplicatae idem tenent nomen. Ut qua agebant, (11) actus: sic qua vehebant, viae dictae; quo fructus convehebantur, villae; qua ibant, ab itu iter appellarunt, qua id anguste, semita ut semiter dictum.

taris IX, 35. (a.) Cf. notata ad V, inscr. et §. 13. *secuntur*] G. *seruntur* cett. *feruntur* vg. *Sequuntur* Varronem neque dixisse, neque scripsisse certum videtur (cf. ad V, 2.), sed vel *sequuntur*, vel *secuntur*, ut *loquuntur* et *locuntur*, *reliquom* et *relicum*. Hoc *secuntur* librarios fefellisse videtur. *Sequi auspicia* eodem sensu dictum puto, quo *sequi leges*, *sequi rationem*. *quoque*] Scaliger. *quo sive* (sine b.) codd. *quod*] Turnebus. *quos* codd. *habet*] Turnebus. *habent* codd. Dixi de h. l. *Rerum Etruscarum III, 5, 4.*

34. *alii quod*] Spengel. e lectione *aliquod* FGc. *aliquid* Ha. om. b. An fortasse Varro scripsit *ali* (ut idem) *quod*? *quo*] Turneb. Sciopp. *quod* codd. *fortasse an*] v. VII, 40. VIII, 7. Scaliger ad Varr. de R. R. III, 6. p. 240. ed. Durdrecht. *esse*] conl. Spengel. *esset* codd. Cf. V, 46. *Ab eis dictus vicus Tuscus, et ideo ibi Vortumnum stare*; et supra §. 23. VI, 64.

35. *Iugerum*] cf. de his Niebuhr. R. H. II, p. 705. ed. sec. *Centuria* rectius explicatur a Niebuhrio R. H. II, p. 177., Varrone ipso, de R. R. I, 10. docente, centurias fuisse centenorum hereditiorum, hereditu binorum iugerum. *primo a*] vg. *primo G. primum H. primum* cett. *tribus*] vg. *tribus actibus* codd. Locum Varronis exprimi Columella de R. R. V, 1. *qua agebant*] Augustinus ex libris. *quae agebant* codd. *viae*] vg. *actus viae* codd. Idem etymon *viae* s. *veo* de R. R. I, 2, 14. *ab itu*] vg. *ab abitu* (habitu Fc.) codd.

36. Ager cultus ab eo quod ibi cum terra semina coalescant, ut inconsitus, incultus. Quod primum ex agro plano fructus capiebant, campus dictus; posteaquam proxima superiora loca colere coeperunt, a colendo colles appellarunt; quos agros non colebant³⁸ propter silvas aut id genus, ubi pecus posset pasci et possidebant, ab usu suo saltus nominarunt. Haec etiam Graeci *νομάς*, nostri nemora. 37. Ager quod videbatur pecudum ac pecuniae esse fundamentum, fundus dictus; aut quod fundit quotquotannis multa. Vineta ac vineae a vite multa. Vitis a vino, id a vi; hinc vindemia, quod est vinidemia aut viti-demia. Seges ab satu, id est semine. Semen quod non plene id quod inde; hinc seminaria; sementem, item alia. Quod segetes ferunt, fruges; a fruendo fructus; ab spe spicae, ubi et culmi, quod in summo campo nascuntur, et summum cul-³⁹men. 38. Ubi frumenta secta, ut terantur et¹¹arescant, area. Propter horum similitudinem in urbe loca pura areae; a quo potest etiam ara deum, quod pura; nisi potius ab ardore, ad quem ut sit, fit ara; a quo ipso area non abest, quod qui arefacit ardor est solis. 39. Ager restibilis qui restituitur ac reseritur quotquotannis; contra qui intermittitur, a

36. *coalescant*] coni. *coalescebant* codd. ut] Hb. et FGa. om. H. Post codd. addunt *ab* quod omisi. Hinc orta vulgata: *et ab eo quod inconsitus.* *posset*] scripsi. *possit* codd. *possidebant*] Festus p. 209. Lindem. *possessions* appellantur agri late patentes publici privatiq[ue], quia non mancipatione, sed usu tenebantur, et ut quisquam occupaverat, collidebat (*colebat*). Cf. Niebuhr. R. H. II. p. 162., qui etiam nostro loco uti poterat.

37. *plene*] coni. *plano* codd. Varro semen a semis dictum putat. *sementem*] FGab. *sementum* Hc. *sementes* vg. Sed reliqui illud, quia et aliis locis oratio in accusativum abruptius transit, ita ut modo passivum dicitur, modo activum dicunt supplendum sit. V. [¶], 88. 142. *fructus*] h. v. Varro infra V. 104. a ferundo ut fruamur dictum censet; ita ut sibi non satis constare videatur.

38. *potest ara deum*] esse addit b., ut vg. Sed non opus est. Nam Varro saepius sic: *possunt in Latio quoque haec eadem ficta* V, 96. *id a θράμβω potest dictum* VI, 68. *potest id ab acciando* VII, 58. Cf. V, 118. VI, 58. 60. VII, 75. Item: *hoc primum debuit pastoribus caseus*, intellige esse, V, 108.

novando novalis. Ager arvus et arationes ab arando; ab eo quod aratri vomer sustulit, sulcus; quo ea terra iacta id est proiecta, porca. 40. Prata

dicta ab eo, quod sine opere parata. Quod in agris
 40 quotquotannis rursum facienda eadem, ut rursum capias
 fructus, appellata rura. *Dividit illico Siccus**, scribit
 Sulpicius, *plebei rura largiter ad aream*. Praedia
 dicta, item ut praedes, a praestando, quod ea pignore
 data publice mancuspis fidem praestent.

5 41. Ubi nunc est Roma, erat olim Septimon-
 (12) tium, | nominatum ab tot montibus, quos postea urbs
 47 muris comprehendit. E quis Capitolium dictum,
 quod hic, quom fundamenta foderentur aedis Iovis,
 caput humanum dicitur inventum. Hic mons ante
 48 Tarpeius dictus a virgine Vestale Tarpeia, quae ibi
 ab Sabinis necata armis et sepulta; quocius nominis
 monumentum relictum, quod etiam nunc eius rupes
 Tarpeium appellatur saxum. 42. Hunc antea mon-
 tem Saturnium appellatum prodiderunt, et ab eo
late Saturniam terram, ut etiam Ennius appellat.
 Antiquum oppidum in hoc fuisse Saturnia scribitur.
 Eius vestigia etiam nunc manent tria: quod Saturni

39. *arationes*] i. e. agri publici qui decumis impositis ab aratori-
 bus colebantur: qua de re Turnebus ad h. l. prudenter agit. *porca*]
 Aliter Varro de R. R. I, 29. *dicitur porca quod ea seges frumentum*
porricit.

40. *illico Siccus**] conl. in eos eius codd. Cogitavi de L. Siccio,
 qui cum Icilio legem de Aventino publicando pertulerat. *Illico* suavit
 Blumius. *Sulpicius* quis sit, incertum. Servius Sulpicius Rufus Ictus,
 Varronis aequalis, a Turnebo intelligitur. *largiter*] F. *largitur* cett.
 ut vid. omnes. *pignore*] codd. *pignori* vg. Est ea formula inter
 solennes, in quibus dativi antiqua forma servata est. Cf. *Praetor, qui*
praeiret iure et exercitu V, 81. *qui dant quique accipiunt foenore* Plaut.
 Curcul. IV, 1, 19. Alia Schneider. Gramm. Lat. II, I. p. 202. *man-*
cupis] conl. Ribbentrop. *mancupes* codd. *mancupi* Vertranius.

41. Ad locum de Urbe lectiones excerpti Cassinensis affert, et de
 iis disputat Io. Bapt. Morgagnus (*Raccolta d'opuscoli scientif. Venet.*
 T. IV. p. 3 sqq.). Nuper de eo quaesitum est in Boettigeri „*Kunst und*
Alterthum“ Fasc. 1. p. 69. et a Bunsenio in Descr. Urbis Romae. T. I.
 p. 688 sqq. *erat olim*] addidi. Similiter Spengel. Emend. Varron.
 p. 18 n. *Septimontium*] F. referente Niebuhrio R. H. I. p. 400. ed.
 sec. Turnebus. *septem montium* cett. Cf. Festus s. vv. Sacrani et Septi-
 montium.

42. *Ennius*] in Annalibus. Ennii Annalium fragmenta post Meru-

fanum in faucibus; quod Saturnia porta, quam Iunius⁽¹⁴⁾ scribit ibi, quam nunc vocant Pandanam; quod post aedem Saturni in aedificiorum legibus privatis parietes *postici muri* sunt scripti.

43. *Aventinum* aliquot de causis dicunt. Nae-
vius ab avibus, quod eo se ab Tiberi ferrent aves; ⁴⁹
alii ab rege Aventino Albano, quod ibi sit sepultus;
alii *adventinum* ab adventu hominum, quod commune
Latinorum ibi Dianae templum sit constitutum. Ego
maxume puto, quod ab advectu; nam olim paludibus
mons erat ab reliquis disclusus, itaque eo ex urbe ad-
vehebantur ratibus: quouis vestigia, quod ea, qua tum
vehebantur, etiam nunc dicitur *Velabrum*, et, unde
escendebant, ad infumam novam viam locus sacellum ⁵⁰
Velabrum. 44. *Velabrum* a vehendo. *Velatu-*
ram facere etiam nunc dicuntur, qui id mercede faciunt.
Merces dicitur a merendo et aere. Huic vectura *
quadrans; ab eo Lucilius scripsit:

Quadrantis ratiti,

quia ratibus transibant.

45. Reliqua Urbis loca olim discreta, quom Ar- 8
georum sacraria in septem et XX partis urbis sunt dispo-

lae curas ed. E. S. L. I. v. 125. *in faucibus*] erat παρὰ τῇ ὑψί-
του λόφου κατὰ τὴν ἑνὸς τῆς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς φέρουσας τὸ Καπιτώλιον,
ut Dionys. Hal. I, 34., sive in ima parte convallis inter arcem et Capito-
lium. *Iunius*] cf. ad VI, 33. *quod post aedem*] Etiam hoc in
vestigii Saturniae urbis, quod parietes post aedem Saturni versus Capito-
lium in legibus aedificiorum privatis (quibus de aedificiis exstruendis con-
stituebatur, ut in Puteolana parieti faciundo lege ap. Gruter. p. 207.)
postici muri, tanquam ad posticam Saturniae regionem pertinentes, dice-
bantur. Hinc corrigenda Descr. Rom. I. p. 145 sq.

43. *Naeivius*] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 26. *adventinum*] con-
aventinum codd. *maxume*] G. *maxime* cett. *advectu*] F. *aventu* a.
adventu bc. *adventum* H. *eventu* G. **vehebantur, etiam nunc**
addidi coni. *ea qua advectum, dicitur*, coni. Spengel. Emend. Varron.
p. 11. *infumam*] coni. Spengel. Turnebum fere secutus. *rumam* F.
funam H. *finam* Ga. *finam* bc. De infima nova via Gell. XVI, 17.
(coll. Liv. V, 32. 50. 52.) et infra VI, 24. *Velabrum*] coni.
labrum codd.

44. *vectura*] coni. *vecturae qui ratibus transibant* codd. Hinc
verba: *quia ratibus transibant* post *ratiti* transposui. *Lucilius*] Rel.
coll. F. Dousa, Inc. 100. p. 13. cf. Festus s. v. Ratitum quadrantem
p. 228. Lind.

45. *partis*] Gac. *partes* cett. Accusativus *partis* VIII, 44. IX, 34.
X, 17. 20. *pagteis* V, 55. IX, 30. X, 6. 18. *sunt*] G. et abc. ut vid.

⁵¹sita. Argeos dictos putant a principibus, qui Hercule Argivo venire Romam et in Saturnia sub-
runt. E quis prima est scripta regio Suburana,
cunda Exquilina, tertia Collina, quarta Palatina.

46. In Suburanae regionis parte princeps est
lius mons, a Caelio Viblenno Tusco duce nobili,
cum sua manu dicitur Romulo venisse auxilio co-
Tatium regem: hinc post Caelii mortem, quod ni-
munta loca tenerent neque sine suspicione essent,
ducti dicuntur in planum. Ab eis dictus vicus Tusco-
⁵²et ideo ibi Vortumnus stare, quod is deus Etru-
15.princeps. De Caelianis qui a suspicione liberi esse
traductos in eum locum, qui vocatur Caeliolus, a
Caelio nunc coniunctum. 47. Huic iunctae
rinae et inter eas quem locum Ceroliensem app-
tum apparet, quod primae regionis quartum sacrar-
scriptum sic est:

*Ceroliensis, quarticeps circa Minervium qu-
Caelio monte iter in Tabernola est.*

(15) Ceroliensis a Carinarum iunctu dictus Carini-
⁵³postea Cerolia, quod hinc oritur caput Sacra-

sint cett. Ex hoc loco sumere solent, urbem tum fuisse divisam in septem
et viginti partes: quod Varronis verbis non significatur. Sed sacrarium tu-
tum disposita sunt. *venere] venerunt G. Suburana] q. et l.*
ut vid. suburbana cett. codd.

46. Caelio] F. coele GH. cele a. similiter bc. *Tatium] en-*
Fr. Puccius. Latinum codd. Caelii] codd. ut vid. omnes *(celi G.)*
cum Caelio nunc] coni. Bunsen. p. 691. cum Celion, supra n. addito
F. ex collatione Niebuhrii. quom caelion G. cum celion H. cum celio
ac. in celio b.

47. Huic iunctae*] addidi e coni., unde, quomodo locus trans-
potuerit, apparet. Huic ad Caelium montem pertinet. *Cerolis-*
sem] vg. ceroniensem codd., praeter G. qui cironiensem. *Cerolis-*
sis] cerolienses FGHc. cerulienses a. ceruliensis b. *quarticeps] q-*
quae (que b.) triceps codd. e] coni. in codd. iter] coni. *iter] b-*
itur cett. Bunsen. p. 692. mavolt ut locus sic suppleatur: qua in *(Cel-*
monte (vel in Celium montem) itur: via sinistra in tabernola est. *His*
Minervae Captae delubrum erat, Caelius ex alto qua mons descendit a
aequum, Hic ubi non plana est, sed prope planta via est. Ovid. F. II.
835. postea Cerolia] Pro his et sqq. Bunsen. p. 693. Postea sacra-
quod hinc oritur etc. (intellige: eo loco sacrarium Argeorum est). Me qu-
in sententiam viri egregii pedibus eam, retinet praeter alia, quod sic Ce-
roliensis nomen inexplicatum relinquitur. Varroni autem, qui Urbis huc
hactenus tantum enarrat, ut nominum etyma explicet, frigidus etiam i-
stirpe investiganda lusus potior videbatur quam nullus conatus. Ita esse

Viae ab Streniae sacello, quae pertinet in Arcem, qua sacra quotquot mensibus feruntur in Arcem, et per quam Augures ex Arce profecti solent inaugurare. Huius Sacrae Viae pars haec sola volgo nota, quae est a foro eunti primore clivo. 48. Eidem regioni attributa Subura, quod sub muro terreo Carinarum: in ea est Argeorum sacellum sextum. Subura Iunius scribit ab eo, quod fuerit sub antiqua Urbe: quoi testimonium potest esse, quod subest ei loco qui Terreus murus vocatur. Sed ego a pago potius Succusano dictam puto Succusam: *quod in nota etiam* nunc⁵⁴ scribitur tertia litera C non B. Pagus Succusanus quod succurrit Carinis.

49. Secundae regionis Exquiliae. Alii has scripsere ab excubiis Regis dictas: alii ab eo quod excultae a rege Tullio essent: *alii ab aesculetis.* Huic origini magis concinunt loca vicini, quod ibi Lucus dicitur Facutalis et Larum et Querquetulanum sacellum et Lucus Mefitis et Iunonis Lucinae: quorum angusti fines: non mirum, iamdiu⁵⁵ enim late avaritia nunc est. 50. Exquiliae duo

multi Varronis loci fateri cogunt. *Cerolia*] Turnebus. *Cerionia* codd. *Arcem qua*] vg. *arce* (cum lineola c.) codd. *arte* b. *Huius Sacrae Viae*] De eadem re Festus p. 238. Lindem.: *Itaque ne eatenus quidem, ut vulgus opinatur, sacra appellanda est a Regia ad domum Regis sacrificuli; sed etiam a Regis domo ad sacellum Streniae, et rursus a Regia usque in Arcem.* *primore*] Aldina. *primoro* codd. *proximoro* esse in F., si recte intelligo, dicit Bunsen. p. 693., qui coni. *proxima sacro*.

48. *in ea*] vg. *in eo* codd. *quod in nota etiam*] coni. addidi, coll. Quintil. Inst. I, 7. Accedit auctoritas Bunsenii p. 694.

49. *Exquiliae*] scripsi. *esquiliae* G. *esquiliae* b. *exquilinae* ut vid. cett., quod Spengel. p. LXVIII. praeferre videtur. Sed iidem §. 50. *Exquiliae.* *scripsere*] F. *scripserunt* cett. *Tullio*] vg. *tullo* (nillo H.) codd. De Servii domo in Exquilis v. Solin. I, 25. Liv. I, 48. Varro V, 159. Festus s. v. Patricius vicus. *alii ab aesculetis*] coni. addidi. Assentitur Bunsen. p. 696. *Lucus*] vg. et c. ut vid. *locus* GHab. *lacus* F. et excerpt. Cassinense. *dicitur*] a. et excerpt. Cassinense. om. cett. *Facutalis*] *falcutalis* G. *facutalis* cett. *fagutalis* vg. Fortasse an Varro in antiquis nominibus interdum vetustam litteraturam, in qua c pro g erat, servaverit. Certe §. 50. *facutalem* servandum erat: quanquam *ficulinis* contra libros scribere non audeo. *et* ante *Querquet.*] coni. addidi. *est* post *Querq.* exc. Cassin. *nunc*] Fb. ut vid. *unae* H. *une* c. *unde* Ga.

montes habiti, quod pars *Oppius, pars* Cespeus
mons suo antiquo nomine etiam nunc in sacris appella-
tur. In sacris Argeorum scriptum est sic:

16 *Oppius mons, princeps Exquilis ouls lucum Fa-
cutalem; sinistra via secundum moerum est.*

56 *Oppius mons, terticeps cis lucum Exquelinum,
dexterior via in Tabernola est.*

*Oppius mons, quarticeps cis lucum Exquelinum,
via dexterior in Figulinis est.*

*Cespius mons, quinticeps cis lucum Poetelium,
..... Exquilinis est.*

57 *Cespius mons, sexticeps apud aedem Iunonis
Lucinae, ubi aeditumus habere solet.*

51. Tertiae regionis colles quinque ab deorum
fanis appellati, e quis nobiles duo colles. Viminalis
a Iove Vimino, quoi ibi arae; sunt qui, quod ibi
vimineta fuerint. Collis Quirinalis ob Quirini fa-

50. *Oppius pars*] ut adderetur, paene necessarium habui. *Ex-
quilis ouls]* emehdavi. Accedit Bunsen. p. 696. *exquilisouis* F. *quilistyoius* a.
quilisouis G. *quilisonis* c. *quilistius* b. *quisoius* H. Hartung de casi-
bus p. 195. hoc et sequentibus locis *pos* inserendum putavit, intelligens et
ipse praepositionem deesse. Sed *cis* et *ouls* ceteris omnibus aptiora, cum
haec sacra a pontificibus certo quodam circuitus ordine obeunda fuerint.
lucum] vg. *lucum* FGHa. *latum* bc. *facutalem]* *facutalem* FHc.
facultatem Gab. Cf. Solin. I, 26. *Tarquinius Superbus (habitavit) Es-
quiliis supra clivum Pullium ad Fagutalem lucum,* et infra V, 152.
via] Scioppius. *quae* codd., quam lectionem Bunsen. p. 696. retinet. Quod
sequitur in vulgata lectione: *Oppius mons bicepsos simplex,* tum codd.
auctoritate destituitur, tum propter *os* sine nomine manifestarium tenetur
emblemata. Neque mihi adhuc persuasit Bunsen. p. 696., necesse esse ut
secundum quoque sacrarium fuerit in Oppio. Poterat esse in declivore
quadam Exquiliarum parte. *terticeps cis]* conl. *terticepsois* Fa. *terci-
ceps ois* b. *tertocepsois* c. *lucum]* vg. *lucum* FHac. *latum* b. *quar-
ticeps cis]* conl. *quatricepsos* FH. *quarticepsois* G. *quadricepsos* b. *lu-
cum]* vg. *lucum* FGa. *locum* H. *latum* c. *via dexterior]* vg. *viam
dexteriore* codd. *in Figulinis]* *imis Exquiliis* conl. Bunsen. p. 696.
non probabiliter. *Cespius]* conl. et accedit Bunsen. p. 697. *sceptius*
FGH. *septius* c. *septimus* b. *quinticeps cis]* *quinticepsois* FHa. *quin-
ticepsois* G. *qui noticepsois* c. *qui noncepsois* b. *lucum]* vg. *lucum*
FG. *locum* H. *latum* bc. *La* a. *Lacunae* signum interposui. Bunsen.
p. 697. scr. *Exquiliis est.* *Cespius]* Fabc. *ceptius* GH. *aedem
Iunonis Lucinae]* de hac Ovid. F. II, 435. III, 245.

51. *quoi]* conl. *quod* codd. *vimineta]* G. ut vg. *vimina nata* b.
Turneb. Augustinus ex libris. *vimitata* a. *vimina* cett. *ob]* addidi,

num; sunt qui a Quiritibus, qui cum Tatio Curibus venerunt Romam, quod ibi habuerint castra. 52. (16) Quod vocabulum coniunctarum regionum nomina oblite-⁵⁸ ravit: dictos enim collis plureis apparet ex Argeorum sacrificiis, in quibus scriptum sic est:

Collis Quirinalis, terticeps cis aedem Quirini.

Collis Salutaris, quarticeps, advorsum est Apollinar, cis aedem Salutis.

Collis Martialis, quinticeps apud aedem Dei Fidi in delubro ubi aeditumus habere solet.

Collis Latiaris, sexticeps in vico Instelano⁵⁹ summo, apud auraculum†: aedificium solum est.

Horum deorum arae, a quibus cognomina habent, in eius regionis partibus sunt.

53. Quartae regionis Palatium, quod Palantieis cum Euandro venerunt, aut quod Palatini Aborigines ex agro Reatino, qui appellatur Palatium, ibi consederunt. Sed hoc alii a Palanto uxore Latini putarunt; eundem hunc locum a pecore dictum putant quidam; itaque Naevius Balatium appellat. 54. Huic¹⁷

quod item in codd. nonnullis deest V, 129. Quiritibus] codd. nisi quod H. Quiritebos. cf. Serv. ad Aen. VII, 710. Curetibus yg.

52. collis] Gabc. colles cett. plureis] FH. pluris Gabc. Sed in hoc vocabulo diphthongus EI tenacius haesit quam in aliis multis. Hinc plureis et complureis saepius etiam post Varronis aetatem. terticeps] terticepsiois FGHa. anticepsiois c. anticeps b. Apollinar cis] con. polinarois G. pilonarois FH. pilonaris a. pilomātis b. Bunsen. p. 698. dubius haeret inter hanc et suam coniecturam: adversum est pulvinar i. e. Solis, de quo Quintil. 1, 7. Martialis] Scaliger. mutialis GH. mucialis Fabc. Dei Fidi] G. defidi Fc. deidefidi ab. dei fidii G. De eius templo in Martiali colle Dionys. IX, 60. Latiaris] yg. latiores FG. latioris Hac. lacioreis b. auraculum†] codd. auguraculum Turnebus, quod non improbat Bunsen. p. 699.

53. Palantieis] i. e. Παλάντιες, con. palantes FGHbc. pallantes a. aut quod] vg. qui et FGHa. quod et c. qui etiam b. Interpungebatur antea post Palatini. Palanto] con. Palantio Fc. palantio Ha. Pallantia G. palancia b. Palantho Spengel. V. de hac Palanto Festus s. v. Pallatium, cum interpret. p. 575. Alia etymologia Palatii Varroni tribuitur a Servio ad Aen. VIII, 51. Naevius] Bothe P. Sc. L. V, 2. p. 26.

⁶⁰ Germalum et Velias coniunxerunt, quod in hac regione scriptum est:

Germalense quinticeps apud aedem Romuli;

et

Veliense sexticeps in Velia apud aedem deum Penatium.

Germalum a germanis Romulo et Remo, quod ad ficum
⁶¹ ruminalem ibi inventi, quo aqua iberna Tiberis eos detulerat in alveolo expositos. Veliae unde essent, plures accepi causas, in quis quod ibi pastores Palatini ex ovibus ante tonsuram inventam vellere lanam sint soliti, a quo vellera dicuntur.

9   55. Ager Romanus primum divisus in parteis tris, a quo tribus appellata Tatiensium, Ramnium, Luce- rum: nominatae, ut ait Ennius, Tatienses a Tatio, Ramnenses a Romulo, Luceres, ut Iunius, a Lucumone. Sed omnia haec vocabula Tusca, ut Volnius, qui tragoedias Tuscas scripsit, dicebat.   56. Ad

⁶² hoc quatuor quoque parteis Urbis tribus dictae ab locis Suburana, Palatina, Exquilina, Collina; quinta quod sub Roma, Romilia. Sic reliquae tri-
ginta ab his rebus, quibus in tribuum libro scripsi.

10   57. Quod ad loca, quaeque iis coniuncta fuerunt,
(17) dixi: nunc de his quae in locis esse solent. Immor-
talia et mortalia expediam, ita ut prius quod ad deos
pertinet dicam. Principes dei Caelum et Terra. Hi
⁶³ dei idem qui Aegypti Serapis et Isis, etsi Arpocrates
digito significat ut taceas eam. Idem principes in Latio

54. *Germalum*] ab. ut vg. cett. *cermalum*, quod non improbarem, si inferiore quoque loco codd. offerrent, etiam ob Festum s. v. *Cermalus. regione*] vg. *religione* codd. *Aedem deum Penatium*] huius situs optime cognoscitur e Dionysio I, 68. *ibi*] excerpt. Cassin. et ii (hi G.) *ibi* codd.

56. *triginta*] Turnebus ex libris. *texta* F. *trita* Gab. *tria* H. *tribuum libro*] coni. Spengelius. *in tribum libros* codd. Indicat fortasse Varro unum ex libris de Rebus Humanis.

57. *idem pro iidem*, ut in seq. et §. 65. VI, 34. 52. VIII, 64. IX, 15. 19. 26. *ut taceas eam*] F. *ut tota seam* H. *ut tatas eam* a. *ut cataseam* G. *ut at at. seam* bc. Nihil a lectione F. recessi quanquam multa h. l. tentata sunt cum ab interpolatoribus tum a criticis Varro dicit, se aperire, quae sit Isis natura et significatio, etsi Harpocra-
tis notus ille gestus, eam naturam in arcanis habendam esse, declaret

Saturnus et Ops. 58. Terra enim et Caelum, ut Samothracum initia docent, sunt Dei Magni et hi quos dixi multis nominibus. (Non quas Samothracia ante portas statuit duas virilis species aeneas, Dei Magni; 18 neque, ut volgus putat, ii Samothraces Dei qui Castor et Pollux; sed ii mas et femina.) Et hi quos Augurum 64 libri scriptos habent sic: *Divi qui potes*, pro illo quod Samothraces *ἑοὶ δυνάτοί*. 59. Haec duo, Caelum et Terra, quod anima et corpus. Humidum et frigidum terra *eaeque corpus, caldor caeli et inde anima*, sive:

*Ova parere solet genus pennis condecoratum,
Non animam,*

ut ait Ennius et post:

inde venit divinitus pullis

Ipsa anima;

sive, ut Zenon Citieus, animalium semen ignis is qui 65 anima ac mens. Qui caldor e caelo, quod hic innumerabiles ac immortales ignes; itaque Epicharmus de mente humana dicit istic:

Est de sole sumptus ignis, isque totus mentis est:

58. *Samothracum*] *mothrachum* H. *motracum* bc. vocabulo de-
curtato, quod noto ob sequentia. *Samothracia*] edd. vetustae, et
Servius ad Virg. Aen. III, 12. *abrhacia* F. *ambratia* G. *ambraci* b.
ambracia ut vid. ac. Praeter alios de hoc loco egerunt Salmas. ad Spar-
tiani Hadr. 14. et Lobeck. Aglaopham. p. 1244. Varro hoc spectat, ut cae-
lum et terram ab origine deorum loco cultos demonstret, quod Varronianae
physiotheologiae principium est. Hi igitur sunt etiam dei magni Samo-
thracum, non fratrum illae species in propatulo positae. *Dei qui*]
codd. ut vid., quanquam Spengel. *dii* ex vg. retinuit. *sed hi mas*
et femina] interpunctione mutata a seqq. seiunxi. *ἑοὶ δυνάτοί*] vg.
THEOE ΔΥΝΑΤΟΕ F. om. GH. De abc. nihil notatum.

59. *eaeque . . . anima*] lacunam in nullo cod. significatam con-
supplevi. Ex caelo animam natam esse, Varro dicit, vel ita ut aura cae-
litus veniens se animalium partui insinuet, vel ita ut ipsum animalium semen
animam in se habeat. *parere*] G. ut vg. *parere* cett. codd. *Ennius*]
Epicharmo. Locus in Ennio Hesselii p. 182. ex Varrone, Prisciano, Dio-
mede. *inde venit*] ap. Hessel. p. 183. *pullis*] post h. v. *insi-*
nuans se non est in codd. Additum est ex Enniano loco ap. Lucretium
de R. N. 1, 117. *Zenon Citieus*] Uti poterant hoc loco Tenneman-
nus Hist. philos. T. IX. p. 63 sq. et Ritterus Hist. phil. T. III. p. 606.
Varronis physiologia maximam partem Stoicis debetur: hi eam Heraclito
acceptam referebant. *anima*] vg. *animam* codd. Post v. *mens* in-
terpunctum. *Epicharmus*] Ennii locus ap. Hessel. p. 175. corruptus
affertur. *dicit*] ait ac. *lidem dicit* addunt ante v. *de*. Quocirca Spen-
gelio p. XL. utrumque spurium visum est. *isque*] quod ante h. v. in
codd. est: *id est, sol est*, suadente Spengelio, ut glossema induxi.

ut humores frigidae sunt humi, ut supra ostendi.
 60. Quibus iunctis caelum et terra omnia exgenuerunt,
 quod per hos natura:

⁶⁶ *Frigori miscet calorem atque humori aritudinem.*

Recte igitur Pacuvius quod ait:

Animam aether adiugat,

et Ennius: *terram corpus quae dederit, ipsam capere, neque dispendi facere hilum.* Animae et corporis discessus quod natis is exitus, inde exitium, ut, quom in unum ineunt, initia. 61. Inde omne

⁶⁷ corpus, ubi nimius ardor aut humor, aut interit, aut, si manet, sterile; quoi testis aestas et hiems, quod in altera aër ardet et spica aret, in altera natura ad nascendum cum imbre et frigore luctare non volt et potius ver exspectat. Igitur duplex causa nascendi ignis et aqua; ideo ea nuptiis in limine adhibentur quod coniungit. Hinc et mas ignis, quod ibi semen; aqua (18) femina, quod fetus alitur humore. 62. Et horum

19 vinctionis vis Venus; hinc Comicus:

⁶⁸ *huic victrix Venus,*

Videsne haec?

non quod vincere velit Venus, sed vincire. Ipsa Victoria ab eo, quod superati vinciuntur. Utrique testis poësis quod et Victoria et Venus dicitur Caeligena.

60. *Quibus iunctis*] conl. *quibus iuncti* codd. Ante h. v. interpunxi. *Frigori miscet*] Et haec ex Ennii Epicharmo, p. 179. Hessel.

Sed eadem a Varrone dicta esse Promethei L. I, ex Nonio s. v. aritudinem, notat Scaliger. *Pacuvius*] Chryse. Bothe P. Sc. L. V, l. p. 115.

adiugat] Nonius Marcellus p. 75. Mercer. *adiungat* Varro- nis codd. *dederit*] Scaliger, Scioppius, e IX, 37. *peperit* GH. *de-* perit cett. Loqus pingui Minerva in versus heroicos, quorum numeros Varro solverat, redactus ap. Hessel. p. 176.

natis is exitus] Sciop- pius. *nati si (ri H.) sexius (secius F. sepius b.)* codd. *nati sic exeunt* conl. Pape Lectt. p. 59.

61. *altera*] conl. *altero* codd. ut vg. Sed post haec *altera* in FGHa. est. *potius ver*] vg. *totius vere* codd. *nuptiis*] Explica- tius de ea re egit Varro de Vita P. R. II. ap. Nonium s. vv. fax et titio et foelix. *hinc*] Ha. *hic* cett. *alitur*] conl. *ab eius* codd.

62. *Et*] Ante h. v. *ἰκνοτιγμῇ* interpungebatur. *vinctionis vis*] conl. sicut Pape p. 59. *iunctionis vis* conl. Turnebus. *iunctione suis* (*sumit* G.) codd. Quod in codd. esse solet *iunctio*, ambiguum est inter iunctio et uinctio. *Comicus*] vg. *comicos* codd. *huic victrix*] Incertum unde sumptum. Bothe P. Sc. L. V, ll. p. 276. *Caeligena*

Tellus enim quod prima vineta Caelo, Victoria ex eo. Ideo haec cum corona et palma, quod corona vinculum capitis, et ipsa a vinctura dicitur vieri id est vinciri, a quo est in Sota Ennii:

Ibant malaci viere Veneriam corollam;

palma, quod ex utraque parte natura vineta habet⁶³ paria folia. 63. Poëtae de caelo quod semen igneum cecidisse dicunt in mare ac natam e spumis Venerem, coniunctio ignis et humoris quam habet vim, significant esse Veneris. A qua vi natis dicta vita, et illud a Lucilio:

Vis est vita, vides, vis nos facere omnia cogit.

64. Quare quod caelum principium, ab satu est dictus Saturnus, et quod ignis, Saturnalibus cerei superioribus mittuntur. Terra Ops, quod hic omne opus, et hac opus ad vivendum; et ideo dicitur Ops mater,⁷⁰ quod terra mater. Haec enim

terris genteis omnis peperit et resumit denuo, quae dat cibaria, ut ait Ennius. Quae quod gerit fruges, Ceres: antiquis enim C quod nunc G.

Venus dicitur, non quod *Οὐρανία* appellatur, sed quod Caeli e virilibus orta est.

Tellus quod prima vineta Caelo Varroni dicitur, id ab Hesiodi narratione aliquantum discedit, sed pertinet tamen ad Titanas in sinum Telluris inclusos, quapropter illa *ἐν τῷ σπονδαζέειν Γατα πέλωρη στενωμένη*, Theog. v. 159. *viere id est vinciri* con. Scioppius. *viere est vincere* (vincere G.) codd., qui locum perperam interpunctum habent. *Sota* codd. (Ha. sic: *in sota*.) *Asoto* Ald. *Sotadico* Scaliger. Et verum est, Ennium Sotadicos versus scripsisse. V. Festus in Exc. s. v. Cyprio bovi p. 45. Lindem. Sed erat etiam liber Ennii *Sota*, laudatus a M. Caesare Epistol. ad Frontonem IV, 2. (Supplem. Fronton. e Cod. Vatic.): Nunc etiam Festo s. v. tonsam p. 272. Lindem., ubi legitur *Ennius in Asota*, reddendum erit *in Sota*. *Ibant malaci* Ennii fragm. ed. Hessel. p. 184. *palma* con. Scaliger. *palmam* codd. Pendent haec ab antecedentibus, quapropter non *τελειαν*, sed *μίσσην* posui interpunctionem.

63. *Poëtae* Hesiodus Theog. v. 181 sqq. *coniunctio* con. Scioppius. *coniunctione* codd. *habet* c. (i. e. *habet cum lineola*.) *haberent* H. *habent* F. *hnt*, cum lineola, Gab. *significant esse Veneris* con. Spengel., quanquam in constituendo toto loco a vero paulum aberrans. *significantes se veris* (severis Habc.) codd. *veris* pro *Veneris* etiam VI, 16. est in Ha. *Lucilio* Lucilii Reliquiae ed. Fr. Dousa Incert. 32.

64. *terris genteis* Ennius, Epicharmo ut videtur. V. Ennii fragm. ed. Hessel. p. 178. Sed ibi locus ponitur ut a Scaligero pro arbitrio relictus est. *C quod nunc G* con. *quod nunc* (inde H.) et codd.

65. Idem hi dei, Caelum et Terra, Iuppiter et Iuno, quod, ut ait Ennius,

*Istic est is Iuppiter quem dico, quem Graeci
vocant*

*Ἄερα, qui ventus est et nubes, imber postea,
Atque ex imbre frigus, ventus post fit, aër
denuo.*

*Haecce propter Iuppiter sunt ista quae dico tibi,
Quoniam mortalis atque urbes belluasque omneis
iuvat.*

71

20 Quod hinc omneis et sub hoc, eundem appellans dicit:

Divomque hominumque pater rex.

Pater quod patefaciat semen, nam tum esse conceptum patet*, inde cum exit quod oritur. 66. Hoc idem magis ostendit antiquius Iovis nomen; nam olim Dio-
(19)vis et Diespiter dictus, id est dies pater. A quo
72 dei dicti qui inde, et dius et divos, unde sub
divo, Dium Fidius. Itaque inde eius perforatum tectum, ut ea videatur divom id est caelum; quidam negant sub tecto per hunc deierare oportere. Aelius Dium Fidium dicebat Diovis filium, ut Graeci Δίοςκο-

65. Idem hi] codd. nisi quod ii bc. Dixi de hac forma contracta annot. ad §. 57. Interpunctio huius loci quam maxime laborabat. *Istic est]* Ennii fragm. p. 180 sqq. *Ἄερα]* aërem FGB. ut vid. *arem c.* Sed Graecum fuisse h. l. vocabulum, inde intelligitur, quod id om. H. et lacuna est in a. Ultima syllaba arsi producitur, neque opus ut scribatur *quique*, sicut fecit Columna. *ventus]* vg. *ventis* codd. *Haecce]* coni. Spengel. *haec* codd. *istaec* Turnebus, Columna. *Quoniam]* coni. *qua* codd. nisi quod H. *quia* ut videtur. IX, 30. habemus *quoniam qua* pro *quoniam*, ortum illud ut videtur e dittographia vocabuli *quoniam* et siglae. V. Praef. *hinc]* coni. Spengel. *hic* codd. *Divomque]* Ennii fragm. p. 146. *Divom* coni. *divum* codd., quod Ennii tempore Romano ore pronunciari non poterat. *esse]* coni. *est* codd. *patet]* coni. *et* codd.

66. *Diovis]* De hoc et coniunctis nominibus bene nuper disputavit Max. Schmidt in Iahnii Annalibus Phil. et Paed. a. 1831. T. XII, 3. p. 333. *Diespiter]* *Dispiter* F. quod alienum ab hoc loco. *id est]* idem F. *dies]* i. e. diei, patrico casu, de quo C. L. Schneider Gramm. Lat. II, 1. p. 355. *dius]* c. ut videtur. om. ab. *dies* cett. *divos]* *divus* codd. V. dicta ad §. 2. *divom]* *divum* codd. *per hunc]* i. e. per Dium Fidium. Locos Plutarchi Quaest. Rom. 28. et Varronis ap. Non. s. v. rituis contulit Scaliger. *Δίοςκορον]* *diöscoron* Fac. *diostonem* b. om. H. lacuna in G., unde intelligitur Graecum fuisse vocabulum.

gov Castorem, et putabat hunc esse Sancum ab Sabina lingua, et Herculem a Graeca. Idem hic Dis pater dicitur, infimus qua est coniunctus terrae, ubi omnia ut* oriuntur, ita* aboriuntur: quare, quod finis ortus,⁷³ Orcus dictus. 67. Quod Iovis Iuno coniux et is caelum: haec terra quae eadem tellus, et ea dicta, quod una cum Iove iuvat, Iuno, et regina, quod huius omnia terrestria.

68. Sol, vel quod ita Sabini, vel solus ita lucet ut ex eo deo dies sit. Luna vel quod sola lucet noctu, itaque ea dicta Noctiluca in Palatio; nam ibi noctu lucet templum. Hanc, ut Solem Apollinem, quidam Dianam vocant; vocabulum Graecum alterum,⁷⁴ alterum Latinum, et hinc, quod luna in altitudinem et latitudinem simul eat, Diviana appellata. Hinc Epicharmus Enni Proserpinam quoque appellat, quod solet esse sub terris. Dicta Proserpina, quod haec ut serpens modo in dexteram, modo in sinistram partem late movetur. Serpere et proserpere idem dicebant, ut Plautus quod scribit:

Quasi proserpens bestia.

69. Quae ideo quoque videtur ab Latinis Iuno Lu-21 cina dicta, vel quod et ea terra, ut Physici dicunt,⁷⁵

putabat] Vertranus et Fr. Puccius. *putabant* codd. *Sancum*] Scalliger. *sanctum* codd. *Dis pater*] coni. *dies pater* Fc. *diespiter* Gab. *diaespiter* H. De Dite patre Varronem dixisse, facile intelligitur. Varro, qui omnia numina ad partes mundi revocat (Augustin. de C. D. VII, 6.), caelum, qua terram tangit et ambit (nam caelum terram undique complecti, dixerat supra §. 17.), Ditem patrem et Orcum dictum esse existimat. *qua*] coni. *qui* codd. *ut* oriuntur*] coni. *aboriuntur* GH. *oriuntur* cett. *ita**] coni. III b. *vi* cett. *quare*] coni. *quorum* codd. Fortasse an Varro *quor* scripserit, quod sic adhibitum esse videtur V, 108. et ex lectione G. IX, 93. *ortus*] coni. *ortum* codd. *Orcus*] Turnebi cod. *ortus* cett.

68. *Sol*] vg. *sola* codd. *solus*] Scioppius. *solum* codd. *vocabulum*] quod ante h. v. in codd. est: *Apollinis*, id omisi cum Scioppio tanquam glossema. Epexegesis esse existimavit Pape Lectt. Varr. p. 45. *eat*] Scioppius. *et* codd. *Enni*] G. *Enni* cett. V. annot. ad Inscr. libri. Ennii fragm. ed. Hessel. p. 183. *Plautus*] Poenulo V, 2, 74.

69. *quoque*] GHa. om. cett. Quo que sic transpositum non offendet. V. ex. gr. V, 82. *a quo is quoque magister populi appellatus.* *ab*] Hbc. *a* cett. V. annot. ad §. 28. *et ea*] coni. *e* GH. *est e* cett. codd. *altera* Turnebi cod. *est et* coni. Spengel. Respicit Varro

et lucet; vel, quod ab luce eius, qua quis conceptus est, usque ad eam, qua partus quis in lucem, luna iuvāt, donec mensibus actis produxit in lucem, ficta a iuvando et luce Iuno Lucina: a quo parientes eam invocant, luna enim nascentium dux quod menses huius. Hoc vidisse antiquos apparet, quod mulieres potissimum supercilia sua attribuerunt ei deae; hic enim debuit maxime collocari Iuno Lucina, ubi a diis lux ⁷⁶datur oculis. 70. Ignis a gnascendo, quod hinc nascitur, et omne quod nascitur ignis gignit; ideo (20) calet, ut qui denascitur eum amittit ac frigescit. Ab ignis iam maiore vi ac violentia Volcanus dictus. Ab eo quod ignis propter splendorem fulget, et fulgor et fulmen et fulgur et fulguritum* quod fulmine ictum contrariis diis.

71. Ab aquae lapsu lubrico lymphā. Lymphā Iuturna, quae iuvaret; itaque multi aegroti propter id nomen hanc aquam petere solent. A fontibus et ⁷⁷fluminibus ac ceteris aquis dei, ut Tiberinus ab Tiberi, et ab lacu Velini Velinia, et Lymphae

Anaxagoram Democritumque, qui lunam habebant *σπερμα δίαυρον ἔχον ἐν ἑαυτῷ πηδία καὶ ὄρη καὶ φάμαγγας*. Plutarch. Plac. Philos. II, 25. V. Anaxagorae fragmenta illustr. ab Ed. Schaubäch. p. 161. *ab luce eius*] diei addere, quanquam in proclivi erat, religioni habui, cum vocabulorum usu quotidiano tam tritorum frequens semper fuerit ellipsis. *luna*] coni. Scioppius. *una* codd. *in lucem*] post h. v. *ὑποστιγμῶν* posui pro *τελείῃ*. Ita etiam Pape Lectt. Varr. p. 45. *antiquos*] antiquas FGHa. Sed vulgatam retinui.

70. *gnascendo*] conieci propter etymologiam. *nascendo* codd. *nascitur*] codd. idque defendi iis videtur, quae ad §. 2. annotavi. *quod hinc nascitur omne, et quod* Scaliger. *gignit*] Augustinus in marg. ex libris. *scindit* cett. *et fulgor*] F. et abc. ut videtur. om. GH. cum sequenti *et*. *et fulguritum**] coni. addidit Turnebus. om. codd. Pape Lectt. Varr. p. 60. *fulgur* h. l. dici putat rem fulgure ictam. At qui condebat fulmina sive fulgura, quanquam ipsam flammam bidentali cingere non poterat, credebatur tamen *dispersos fulminis ignes colligere*. De qua re dixi Rerum Etruscarum. III, 7, 4. *diis*] codd. Sed aut *dis* aut *deis* scribendum erit.

71. *Lymphā*] cf. VII, 87, ubi *Lympha a nympha*. Quare Varro iure inconstantiae arguitur a Doederlinio Etymologiar. et Synonymorum I. L. V. II. p. 14. *hanc*] coni. *hic* GH. *hinc* cett. Varro loquitur non de lacu Iuturnae, qui erat in foro ad Castoris, sed de saluberrimo Iuturnae fonte iuxta Numicium fluvium. Multa de hoc Serv. ad Aen. XII, 139. *ceteris aquis*] vg. *ceteras aquas* codd. *ab*] Ha. *a* cett. De qua

Commotiae* ad lacum Cutiliensem a commotu, quod ibi insula in aqua commovetur. **72. Neptunus**, quod mare terras obnubit ut nubes caelum, ab nuptu id est opertione ut antiqui, a quo nuptiae, nuptus dictus. **Salacia** Neptuni a salo. **Venelia** a veniendo ac ventu illo, quem Plautus dicit:

Quod ibi dixit qui secundo vento vectus est ⁷⁸
Tranquillo mari: ventum gaudeo.

73. Bellona a bello nunc, quae **Duellona** a²² duello. **Mars** ab eo, quod maribus in bello praest, aut quod ab Sabinis acceptus, ibi est **Mamers**. **Quirinus** a **Quiritibus**. **Virtus** ut viri vis a virilitate. **Honos** ab honore sive onere, itaque honestum dicitur quod oneratum, et dictum:

Onus est honos qui sustinet rempublicam.

Castoris nomen Graecum. **Pollucis** a Graecis nomen quod est*, in Latinis literis veteribus inscribitur, ut *Πολυδεύκης*, **Polluces**, non ut nunc **Pollux**. **Concordia** a corde congruente. **74. Feronia**, **Minnerva**, **Novensides** a Sabinis. **Paulo** aliter ab⁷⁹ eisdem dicimus **Herculem**, **Vestam**, **Salutem**,

re dixi annot. ad §. 28. *Commotiae** vg. *comitiis* codd. *commotis* August. marg. ex libro. Insulae huius natantis multa extat memoria; de Lymphis Commotiis unus Varro testis adesse videtur.

72. terras] vg. *et terras* codd. *a quo nuptiae, nuptus dictus*] *a quo nuptu nuptiae dictae vel nupta dicta*, conl. Scaliger. Quod placeret, si mutatione opus esset. *Venelia*] codd. nisi quod *venalia* a. *vanalia* c. *Venilia* vg., ut legitur ap. Virgilium Aen. X, 76. *ventu*] Scioppius. *vento* codd. *ibi*] codd. nisi quod G. ubi. *ille* vg. ex Plauti libris, Cistellar. I, 1, 15. Bacchiaci sunt versus.

73. ab S.] a vg. om. codd. *Quiritibus*] *Quiribus* H. Fortasse *Curibus*. *honore sive*] conl. *honesto* codd. *honera* scribitur etiam infra VI, 77. *Onus est honos*] Sententia iusto trimetro expressa, quales multae Romae sine auctoris nomine ferebantur. *nomen quod est*] conl. h. l. posui, nam in codd. ea verba post *veteribus* leguntur. *Πολυδεύκης*] a. ut videtur. *Polydeuces* F. *pollidnceps* Gb. *pollid eunceps* c. om. H. *Polluces* ad Etruscum *Pultuke* ut proximam originem referendum.

74. Novensides] FGHa. *noversides* bc. Non opus *Novensiles* inferre, nam *Novensiles sive per l sive per d* scribatur, non referre, docet Mar. Victorin. de orthogr. p. 2470. Putsch. *Herculem*] codd. nisi quod *hecrealem* b. *hercalem* c. Dubium tamen h. l. id nomen. *Hereni*

Fortunam, Fortem, Fidem. Et arae Sabinum linguam olent quae Tati regis voto sunt Romae dedicatae; nam ut Annales dicunt, vovit Opi, Florae, Vedio, Iovi Saturnoque, Soli, Lunae, Volcano et Summano itemque Larundae, Termino, Quirino, Vortumno, Laribus, Dianae Lucinaeque. E quis nonnulla nomina in utraque lingua
 80 habent radices, ut arbores quae in confinio natae in utroque agro serpunt: potest enim Saturnus hic de alia causa esse dictus atque in Sabinis, et sic Diana et de quibus supra dictum est.

- 11 75. Quod ad immortaleis attinet, haec; deinceps
 (21) quod ad mortalis attinet videamus. De his animalia in tril^{is} locis, quod sunt in aëre, in aqua, in terra. A summa parte ad infimam descendam. Primum nomen omnium*: alites ab alis, volucres a volatu. Deinde generatim: de his pleraeque ab suis vocibus ut
 81 haec: upupa, cuculus, corvus, hirundo, ulula, bubo; item haec: pavo, anser, gallina, columba. 76. Sunt quae aliis de causis appellatae, ut noctua, quod noctu canit ac vigilat, lusciniola, quod luctuose canere existimatur atque esse ex Attica
 23 Progne in luctu facta avis. Sic galeritus et motacilla, altera, quod in capite habet plumam elatam, altera quod semper movet caudam. Merula, quod mera id est sola volitat; contra ab eo graguli, quod gregatim, ut quidam Graeci greges γάγρα. Fice-

(Marteam) coni. Scaliger. haec: Palem idem. Laram vg. Fortem] ac. ut Ald. fontem FG. frontem Hb. Et arae] coni. ea re (id est ē are) codd. Florae Vedio Iovi Saturnoque] coni. floraeve dio iovi saturnoque G. florae vedio iovi saturnio quae H. floraeve dio iovi saturnoque Fac. flore vel iovi saturnoque b. Sic ut locum constitui, confiunt XII arae. Dixi de ea re Rerum Etruscarum III, 3, 8. Diana et] coni. dianae codd.

75. omnium*] coni. nominem codd. generatim] i. e. non universe, sed secundum singula genera. Sic Varro V, 146. et alii. ab alis] Turnebus. alii codd.

76. galeritus] c. ut vid. galericus FH. gallericus Gab. graguli] Fab. graculi cett. Illud defenditur inscriptione numi, de quo Forcellius Lex. tot. Latin. s. v. Locum hunc tangit Quintil. Inst. 1, 6. post med. γάγρα] coni. Scaliger. gergera codd. Dixi de h. l. Rerum Etruscarum Introd. I, 2. p. 13.

dula et miliariae a cibo, quod alterae fico, alterae milio fiant pingues.

77. Aquatiliū vocabula animalium partim sunt ¹² vernacula partim peregrina. Foris muraena quod ⁸² *μύραινα* Graece, cybium et thunnus, quodius item partes Graecis vocabulis omnes, ut melandrya atque uraeon. Vocabula piscium pleraque translata a terrestribus ex aliqua parte similibus rebus, ut anguilla, lingulaca, sudis; alia a coloribus ut haec: asellus, umbra, turdus; alia a vi quadam ut haec: lupus, canicula, torpedo. Item in conchyliis ⁸⁵ aliqua ex Graecis, ut peloris, ostreae, echinus. Vernacula ad similitudinem, ut surenae, pectunculi, ungues.

78. Sunt etiam animalia in aqua quae in terram interdum exeant, alia Graecis vocabulis ut polypus, hippopotamios, crocodilos, alia Latinis ut rana, anas, mergus; †a quo Graeci ea quae in aqua et terra possunt vivere vocant *ἀμφίβια* † e quis rana a sua dicta voce, anas a nando, mergus quod mer- ⁸⁴ gendo in aquam captat escam.

79. Item aliae in hoc genere a Graecis, ut querquedula *κερκουρίς*, halcedo quod ea *ἀλκυών*; Latina, ut testudo quod testa tectum hoc animal, lolligo quod subvolat, litera commutata, primo volliigo. Ut Aegypti in flumine (22) quadrupes, sic in Latio, nominati lytra et fiber,

77. muraena] vg. murena codd. *μύραινα*] vg. myraena FG, quod fortasse recipiendum. miraena H. mirena a. minera c. om. b. cybium] a. ut videtur, sicut vg. cytybium F. citibium G. om. Hbc. et thunnus] Victorius. et tiunnus F. et thinnius GH. et thinnus a. eathenus bc. melandrya] melanderya F. melander GHac. meleander b. lingulaca sudis] b. ut videtur, sicut vg. lingula casudis (cassudis G. cafudis F. casulis c.) codd. surenae] vg. syrenae GHa. syrene c. sirene F. sirenes b. Nomen aliunde non cognitum.

78. hippopotamios] F. Eadem terminatione est voc. in c.; in -ius exit GHa. in -os, ut vg., b. anas] vg. om. codd. †a quo . . . . ἀμφίβια †] haec cum Scioppio addititia habeo.

79. κερκουρίς] con. cerceris codd. nisi quod b. om. cercuris Ald. ἀλκυών] con. ἄλ H. alcyon bc. halcyone F. alition G. om. a. Ut Aegypti] Hoc colon cum sequentibus interpunctione coniunxi, cum antea disiungeretur. Neque quidquam deesse existimo. lytra] vg. lyra F.

lytra quod succidere dicitur arborum radices in ripa
⁸⁵ atque eas dissolvere, ab λύω*; fiber, extrema ora fluminis dextra et sinistra maxume quod solet videri et
²⁴ antiqui fibrum dicebant extremum, a quo in sagis fimbriae et in iecore extremum fibra, fiber dictus.

80. Quae sunt hominum propria primum, deinde de pecore, tertio de feris scribam. Incipiam ab honore publico. Consul nominatus, qui consuleret populum et senatum, nisi illinc potius unde Accius ait in Bruto:

Qui recte consulat, consul fuat.*

⁸⁶ Praetor dictus, qui praeiret iure et exercitu; a quo id Lucilius:

Ergo praetorum est antidire.*

81. Censor, ad quouis censionem, id est arbitrium, censeretur populus. Aedilis, qui aedes sacras et privatas procuraret. Quaestores a quaerendo, qui conquirerent publicas pecunias et maleficia, quae triumviri capitales nunc conquirunt; ab his postea, qui quaestionum iudicia exercent, Quaestores dicti. Tribuni militum, quod terni tribus tribubus Ramnium, Lucrem, Titium olim ad exercitum mittebantur. Tribuni plebei, quod ex tribunis militum primum tribuni plebei facti qui plebem defenderent, in secessione Crustumerina.

82. Dictator, quod a consule dicebatur, quoi dicto
⁸⁷ audientes omnes essent. Magister equitum, quod summa potestas huius in equites et accensos, ut est summa populi dictator, a quo is quoque magister populi appellatus. Reliqui quod minores quam hi magistri, dicti magistratus, ut ab albo albus.

lytra GHabc. Item in sequentibus. λύω*] coni. *lytra* Fa. *lyara* G. *lytra* Hc *hira* b. *extrema*] Scioppius. *ab extrema* codd. *maxume*] G. *maxime* cett.

80. *Accius*] FG. *tatius* H. *taccius* abc. Fortasse *L. Accius fuat**] ex emend. Augustini dubitanter scripsi. Sic Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 192. *consulciat* FGH. *consulcia* a. *consul ciat* b. *consul fiat* c. *iure*] v. annot. ad §. 40. *antidire**] coni. *ante et praeire* codd. *ante praeire* vg. et sic Fr. Dousa Lucil. fragm. Incert. 98. *praeire* coni. Turnebus.

81. *Titium*] *ticium* Fac. *tacium* H. *taccium* G. *tatium* b. *secessione Crustumerina*] v. Niebuhr. R: H. I. p. 630. ed. alt.

**83. Sacerdotes universi a sacris dicti. Pon-¹⁵
tifices, ut Scaevola Quintus Pontufex Maximus di-
cebat, a posse et facere ut pontifices: ego a ponte ar-
bitror; nam ab his sublicius est factus primum, ut²⁵
restitutus saepe, quom in eo sacra et uls et cis Tiberim⁸⁸
non mediocri ritu fiant. Curiones dicti a curiis, qui
fiunt ut in his sacra faciant.** **84. Flamines,**
quod in Latio capite velato erant semper, ac caput
cinctum habebant filo, flamines dicti. Horum singuli⁽²³⁾
cognomina habent ab eo deo quoi sacra faciunt; sed
partim sunt aperta partim obscura. Aperta, ut Mar-
tialis, Volcanalis; obscura Dialis et Furinalis,
quom Dialis a Iove sit, Iovis enim, Furitalis
a Furina quouis etiam in fastis Furinales feriae sunt.
Sic flamen Falacer a divo patre Falacre. **85.⁸⁹**
Salii a salitando, quod facere in comitio in sacris
quotannis et solent et debent. Luperci, quod Lu-
percalibus in Lupercali sacra faciunt. Fratres Ar-
vales dicti sunt, qui sacra publica faciunt propterea
ut fruges ferant arva, a ferendo et arvis fratres arva-
les dicti. Sunt qui a fratria dixerunt; fratria est
Graecum vocabulum partis hominum, ut Neapoli etiam

83. ut Scaevola] F. a cett. interponunt. *Scaevola Quintus]*
nomina sic in codd. collocata recte tuetur Turnebus. *Pontufex]* F.
pontifex cett. Illud antiquius, ut *carnufex* (ita ex. gr. cod. Suritanus
Plauti Capt. V, 4, 22.), *artufex* ap. Varron. IX, 18. ex cod. G. Neque
tamen *pontufices* scripsi, sed *pontifices*, ut est in codd., eandem legem
observans, quae agnoscitur in *consul* et *consilium*, in *mancupo* et *man-
cipium*, multisque aliis. *potifices]* Turnebus ex libris. *pontifices*
codd. *quom]* Ga. *quo* H. *cum* cett. *in eo]* con. *ideo* codd.
Varronem putavi de Argeis cogitare, quos pontifices et Vestales virgines
Idibus Maiis quotannis de ponte sublicio in Tiberim iecisse constat. V.
infra VII, 44. Ovid. F. V, 621. Festus s. v. Argei et Sexagenarii, Plutarch.
Quaest. Rom. 32. *uls]* vg. *vis* Fbc. *ius* Ga.

84. in Latio] codd. nisi quod *in lano* H. *licio* con. Scaliger.
om. Scioppius. Retinui ea verba, quod flaminum apud alias Italiae natio-
nes aliae poterant esse religiones. Legas velim, quae de titulo Anagniae
urbis portae inscripto: *Flamen sume sameptum*, narrat Marcus Caesar
M. Frontoni, Epistol. IV, 4. *Iovis enim]* i. e. nam Iupiter Iovis
dictus est. V. supra §. 66. et de elliptico dicendi genere §. 28. *Fa-
lacre]* cf. annot. ad VII, 45.

85. salitando] F. Spengel. *saltando* cett. *comitio* vg. *comitiis*
codd. *fratria]* Phratriarum Neapolitanorum multa extat memoria.
Strabo V. p. 246. Tituli ap. Ignarram de phratr. Neapolit. *Neapoli]*
Turnebus. *apoli* GHac. *a poli* b. *apolini* F.

nunc. Sodales Titii dicti ab Titii avibus quas in auguriis certis observare solent. 86. Feciales

quod fidei publicae inter populos praeerant; nam per hos fiebat ut iustum conciperetur bellum, et inde desitum† ut foedere fides pacis constitueretur. Ex his

20 mittebantur antequam conciperetur, qui res repeterent, et per hos etiam nunc fit foedus, quod *fidus* Ennius scribit dictum.

16 87. In re militari praetor dictus, qui praeiret exercitui. Imperator ab imperio populi, qui eos qui id attentassent oppressit hostes. Legati, qui lecti publice, quorum opera consilioque uteretur peregre magistratus, quive nuncii senatus aut populi essent. Exercitus, quod exercitando fit melior. Legio, 26 quod leguntur milites in delectu. 88. Cohors,

quod, ut in villa ex pluribus tectis coniungitur ac quidam fit unum, sic hic ex manipulis pluribus copulatur.

91 Cohors, quae in villa, quod circa eum locum pecus coërceretur: tametsi cohortem in villa Hypsicrates dicit esse Graece *χοῖρον* apud poëtas dictam. Manipulos exercitus minimas manus quae unum secuntur signum. Centuria qui sub uno centurione sunt, quorum centenarius iustus numerus. 89. Milites, quod trium

milium primo legio fiebat, ac singulae tribus Titien-
sium, Ramnium, Lucerum milia singula militum mitte-
(24) bant. Hastati dicti qui primi hastis pugnabant, pilani qui pilis, principes qui a principio gladiis:

86. inde desitum†] codd. om. Vertranius, Scioppius. Fortasse: cum desitum (bellari). Similiter Popma.

88. hic] coni. his codd. hic significat in exercitu. Deinde *τελειω* posui *στυγμην* post v. copulatur. Antea nulla erat. coërceretur] v. coreretur F. cooreretur GH. cohereretur a. et b. vel c. coheretur b. vel c.

Hypsicrates] Ald. ipsicrates codd. Scripsit is, Gellio teste, super iis quae a Graecis acceptae sunt, *χοῖρον*] Turnebus. *χο* H. Lac. in Ga. cohorton cett.

Manipulos] codd. nisi quod manipuli a. De accusativo inter nominativos mixto v. annot. ad §. 37. secuntur] coni. sequuntur GHb. sequitur F. et ac. ut videtur. V. ann. ad §. 33. Centuria] F. centuriae cett. qui] coni. quae codd.

Fefellit librarios structura *πρὸς τὸ σμικρύνειν*. Infra IX, 4. de copulis personarum, qui eis debent uti.

89. milium] G. millium cett. Sed milia omnes in sequentibus, sicut infra VI, 36. Sunt Grammatici etiam nunc, qui mile rectius dictum

ea post commutata re militari minus illustria sunt. Pi-⁹²
lani triarii quoque dicti quod in acie tertio ordine
extremis subsidio deponebantur; quod hi subsidabant,
ab eo subsidium dictum, a quo Plautus:

Agite nunc, subsidite omnes quasi solent triarii.

90. Auxilium appellatum ab auctu, quom accesserant ei qui adiumento essent alienigenae. Praesidium dictum, qui extra castra praesidebant in loco aliquo, quo tutior regio esset. Obsidium dictum ab obsidendo, quo minus hostis egredi posset inde; item ab absidendo, quom id ideo facerent quo facilius demi-⁹³nuerent hosteis. Duplicarii dicti, quibus ob virtutem duplicia cibaria ut darentur institutum.

91. Turma terima (E in U abiit) quod ter deni equites ex tribus tribubus Titensium, Ramnium, Lucerum fiebant. Itaque primi singularum decuriarum decuriones dicti: qui ab eo in singulis turmis sunt etiam nunc terni. Quos hi primo administros ipsi sibi adoptabant, optio-²⁷nes vocari coepti, quos nunc propter ambitiones tribuni faciunt. Tubicines a tuba et canendo, similiter Liticines. Classicos a classe, qui lituo cor-⁹⁴nuve canunt, tum cum classes comitiis ad comitatum vocant.

autament. *ea post commutata re militari*] V. de h. I. Niebuhr. R. H. T. III. p. 116. *Plautus*] Est inter fragmenta Frivolariae. Bothe Plaut. T. III. p. 560. Cf. Festus s. v. subsidium. *subsidite*] vg. *subsedite* G. *subsidete* Fac. *subsidiere* H.

90. dictum] est dictum F. qui] Gac. quod Hb. quia F. contra Varronis morem. inde] b. ut videtur, sicut vg. in die FGHa. in diem c. absidendo] coni. absidendo Fc. obsidendo GH. asidendo a. obsidendo b. obsidendo s. obsidendo coni. Pape Lectt. Var-ron. p. 39.

91. Titensium] Rholandell. taciensium FGb. ticiensium H. ticensium a. Liticines] a. ut vid. sicut vg. litigines FGHb. litricines c. Post h. v. et addit F. ut vid., sicut vg. Id om. cett. codd. Classicos] accusativum non mutavi propter ea, quae ann. ad §. 37. dicta sunt. lituo] coni. item codd. cornuve canunt] coni. cornuve canit bc. cornu vocant cett. codd. Post haec vv. codd., ut videtur omnes, ut, quod omisi. tum cum] Ubi haec coniunguntur, quom non solet reperiri in libris. V. §. 95. VI, 58. 95. VII, 54. Quanquam VI, 73. scribimus: tum sperat quom. Crediderim tamen cum a Varrone praelatum esse, ubi relativam particulam demonstrativae respondere indicare volebat. comitatum] Vertranus. comitatum codd. Cf. ad h. I. VI, 92.

17 92. Quae a fortuna vocabula, in his quaedam minus aperta, ut pauper, dives, miser, beatus, sic alia. Pauper a paulo lare. Mendicus a minus, quoi quo opus est minus nihilo est. Dives a divo, qui ut deus nihil indigere videtur. Opulentus ab ope, quoi ea opime. Ab eadem inops, qui eius indiget, et ab eodem fonte copis et copiosus. Pecuniosus a pecunia magna; pecunia a pecu; a pastoribus enim horum vocabulorum origo.

18 93. Artificibus maxuma causa ars; id est ab arte medicina ut sit medicus dictus, a sutrina sutor, non a medendo ac suendo, quae omnino ultimae earum rerum radices, ut in proximo libro aperietur. Quare quod ab arte artifex dicitur nec multa in eo obscura, (25)relinquam. 94. Similis causa quae ab scientia

96 vocatur aliqua, ut praestigiator, monitor, nomenclator: sic etiam quae a studio* quodam dicuntur, cursor, natator, pugil. Etiam in hoc genere, quae sunt vocabula, pleraque aperta, ut legulus . . . . . alter ab cleis, alter ab uvis. Haec si minus aperta: vindemiator, vestigiator et venator: tamen inde est vindemiator, vel quod vinum legere dicitur, vel quod de viti id demunt, vestigiator 28a vestigiis ferarum quas indagatur, venator a ventu, quod sequitur verbum adventum et inventum.

92. quo] conī. cum codd. nihilo] conī. Scioppius. nullo codd. videtur.] Post h. v. quae vg. leguntur: *Beatus qui multa bona possidet*, non sunt in codd. nisi forte in b. ea] GH. eae Fabc. opime] ed. princeps aliaeque. optime GHa. opimae Fbc. copis] Augustinus. copis codd. Apud Priscianum cops est. pecu; a] scripsi. pecua GHa. pecu cett.

93. ultimae] conī. ultima huic rei codd. Hoc huic rei tanquam e *διετορραφίᾳ* ortum delevi.

94. studio*] Scioppius. spatium codd. Veram, lectionem adhuc latere puto. legulus . . . . .] lacunam indicavi, quanquam in codd. non significatam. Vg. interponitur et vindemiator. Sed* plura deesse puto. inde est] conī. idem codd. id est vg. V. de eius generis vocabulorum permutatione Praef. Post h. v. quod addunt codd. quod omisi. quas indagatur] GH. et fortasse ac. quasi indagator cett. quod sequitur verbum] i. e. quo cum verbo coniunctum est. Cf. VIII, 12. Haec (homo, scribit) sequitur et locus et tempus. Acute tamen Scaliger: a vento, quod sequitur cervum ad ventum. Posses haec vv. translata putare e sequentibus.

95. Haec de hominibus. Hic quod sequitur de 19
pecore, haec. Pecus ab eo quod perpascebant (a quo ⁹⁷
pecunia universa, quod in pecore pecunia tum con-
sistebat pastoribus); et standi fundamentum pes, a quo
dicitur in aedificiis area pes magnus, et qui negotium
instituit pedem posuisse: a pede pecudem appellarunt,
ut ab eodem pedicam et pedisequum. Et pecu-
lia tori* atque oves aliudve quid, id enim peculium
primum. Hinc peculatum publicum primo, tum
cum pecore diceretur multa et id esset coactum in
publicum, si erat aversum. 96. Ex quo fructus ⁹⁸
maior, hic est qui Graecis usus. Sus, quod *ῥς*, bos,
quod *βοῦς*, taurus, quod *ταῦρος*, item ovis, quod
ὄις, ita enim antiqui dicebant, non ut nunc *πρόβατον*.
Possunt in Latio quoque ut in Graecia ab suis vocibus
haec eadem ficta. Armenta, quod boves ideo ma- ⁹⁹
xume parabantur, ut inde eligerent ad arandum; inde
arimenta dicta; postea tertia litera extrita. Vitulus,
quod Graece antiquitus *ἰταλός*, aut quod plerique ve-
geti, vigitulus. Iuvenus iuvare qui iam ad agrum

95. pecunia] em. Augustinus. pecora codd. consistebat pasto-
ribus] ordinem h. vv. invertunt Fa. et standi] Posses: et quod
standi, scribere. Certe sic nexus sententiae accuratius indicatus esset.
Sed Varro laxiore non raro utitur sententiarum conformatione. Duplex
affertur, ut saepe fit, vocabuli pecus etymon, a perpascendo et a pede.
Aliter de h. l. sentire videtur Pape Lectt. Varr. p. 44. pedisequum]
Aut scribendum pedisequom aut pedisecum. peculia tori* atque]
coni. peculatoriae codd. nisi quod peculatorem b. pecularie c. pecu-
lacoriae Turnebi cod. tori scribere ausus sum pro tauri. cf. polulis V,
167. colis IX, 76. Quanquam postea scribitur tauri, sed haec in formis
inconstantia multis locisprehenditur. tum] coni. ut codd. Rela-
tivi et conditionalis membri eadem est compositio, quam notavimus ad
§. 29. esset] vg. esse codd. in publicum] in publicum a.

96. Ex quo fructus maior cum antecedentibus adiungi solet,
coniunxi cum sequentibus. Dicit Varro, eius pecoris, ex quo fructus
praecipuus capi possit, hic i. e. in Italia eundem esse usum atque in
Graecia: quapropter etiam nomina esse communia. Demonstrativi prono-
minis ante relativum durior ellipsis, ut in his eius sive huius desideratur,
satis frequens est in Varronis libris. Cf. VI, 78. VII, 88. quo] coni.
qua codd. hic] coni. hinc codd. Sus] addidit post alios Spengelius.
om. codd. propter usus. Graeca om. codd. F. tamen habet hys et BYC
et oīs, et pro ῥς et βοῦς lacuna est in GHabc. πρόβατον habere viden-
tur Ha. probaton F. om. b. lacuna in Ge. Latio fortasse F. ut vg.
latino cett. codd. ἰταλός] Graecia enim antiqua (ut scribit Timaeus)
tauros vocabant ἰταλούς, Varro de R. R. II, 5.

colendum posset.

97. Capra carpa, a quo scriptum *omnicarpae caprae*. Ircus, quod Sabinus fircus: quod illic fedus, in Latio rure edus; qui in urbe, ut in multis A addito, aedus. Porcus, quo

¹⁰⁰ Sabinis dictum APRIMO PORCOPOR, inde porcus nisi si a Graecis, quod Athenis in libris sacrorum scripti *κάπρω καὶ πόρκω*.

98. Aries, quod eum dicebant *ἀρήν* veteres, nostri arviga, hinc arvignus.

(26) Haec sunt quarum in sacrificiis exta in olla, non in ¹⁰¹ veru cocuntur, quas et Accius scribit et in pontifici

97. *ircus*] codd. excepto G. qui *hircus* ut vg. *fedus*] codd. praeter GHa. qui *foedus*. *edus*] codd. nisi quod *aedus* F. *haedus* G. Aspiratione parcissime veteres usos et oedos ircosque dixisse, testis Quintil. I, 5, 20. Marcus Terentius scribit *hedum lingua Sabinorum*. *fedum vocatum*, Romanosque corrupte *hedus* pro eo quod est *fedus* habuisse, sicut *hircus* pro *fircus* et trahere pro *traferere*. Haec Apuleius de not. aspir. 13. p. 94. Osann., non optimis ut videtur Varronis codicibus usus. De Sabinorum usu litterae F dictum est Rer. Etrusc. Introd. I, 11. p. 43 sq. et a G. F. Grotefendo *Neues Archiv f. Philol. u. Paedag.* 1892 p. 123. *aedus*] De hac rusticae et urbanae linguae differentia VII, 96. Diomedes II. p. 447. Putsch. ex Lucilio. Apuleius de orthogr. §. 3 p. 125. Osann. cum dicit: *Haedus scribit Terentius Varro in libris de origine Latinae linguae quibusdam placuisse per AE diphthongon notare ut a verbo edo in quibusdam suis casibus discreparet; aliis vero visum esse ait, ut aspirationis nota hanc differentiam faceret*, non hoc solo loco usus esse videtur. *Sabinis dictum*] conii. *Sabini (Sabino II.) dicto* codd. APRIMO PORCOPOR] codicum litteras reddidi, in quibus latere puto formulam sacrificulorum Sabinorum, similem Eleusinae, quae sequitur, et tabularum Iguvinarum verbis solennibus, in quibus APRVPH et PVRKA saepe recurrunt. POR videtur in lingua Sabina eadem esse terminatio, quae in illis Umbriae monumentis PER in POPLYPER et similibus. *inde*] vg. *ide* (idie GH.) codd. coniungentes id cum por. De libris sacrorum Atticis iisdem loqui videtur, de quibus Cicero ad Atticum I, 9., id est de *Εὐμολιδῶν πατρίους*, ea aetate in publicum editis. Cf. R. R. II, 4. *κάπρω καὶ πόρκω*] vg. est porcae (porie G.) porco codd. est illud ortum ex ea in capro; quapropter eo omisso lectionem G. et vg. scriptum postposui ei, quam cett. codd. habent: scripta.

98. quod] H. qui cett. eum] vg. eam codd. *ἀρήν*] conii. ares codd. praeter b. qui *αργη* ut videtur. Aries, qui etiam dicebatur ares, veteres nostri arviga, hinc arvigas Lindemann. ad Festum p. 447. qui etiam cetera huius loci emendare studuit. *arviga*] *ariuga* F. cf. Festus s. v. harviga. Hesychius *ἀρήν, ἀρῆν πρόβατον*. *arvignus*] vg. *ariugas* Fa. *arvigas* GH. *arvigas* bc. Haec] antiquae dictum pro *hae*, ut V, 75. 137., et nisi fallor hic pro *hi* VI, 73. Feminini forma haec magis nota est, quam masculini *hi*. Pertinet autem haec ad arvigas hostias. *quarum*] scripsi cum Lindemanno. *quorum* codd., falsi nimirum specie neutrius generis in v. haec. in olla] vg. molla G. in ollo F. et similiter cett. cocuntur] scripsi. coquuntur codd. nisi

libris videmus. In hostiis eam dicunt arvigam quae²⁹ cornua habeat, quoniam is, quoi ovi mari testiculi dempti, et *cornibus caret*; ideo ut natura versa vervex declinatum.

99. Pecori ovillo quod agnatus, agnus. Catulus a sagaci sensu et acuto; hinc canis, nisi quod, ut tuba ac cornu aliquod signum cum dent canere dicuntur, quod hic item et noctu lu¹⁰² cuque in custodia et in venando signum voce dat, canis dictus.

100. Ferarum vocabula item partim peregrina, 20 ut panthera, leo, utraque Graeca, et muliercula pantheris et* leaena. A quo etiam et rete quoddam panther et leaena. Tigris qui est ut leo varius, qui vivus capi adhuc non potuit, vocabulum e lingua Armenia; nam ibi et sagitta et quod vehementissimum flumen dicitur Tigris. Ursa Lucani origo, vel unde illi, nostri, ab ipsius voce. Camelus suo nomine Syriaco in Latium venit, ut Alexandria camelopardalis nuper adducta, quod erat figura ut camelus, ma¹⁰³ culis ut panthera. 101. Apri ab eo quod in locis

quod coquitur b. in quo illud latet. Accius] Notum est, ab Oanno Anal. crit. p. 66. hoc, ut aliis multis locis, pro Accio sive Attio poni Ateium philologum. Cui viri docti iudicio quod non accessi, in causa est tum numerus locorum sic corrigendorum, tum aetas Ateii, Varroni vel aequalis vel eo iunioris; ac Varro aequalium testimonio perraro utitur. arvigam] scripsi. ariugem F. arvigem cett. *cornibus caret*] Haec, nulli vestigio codd. insistens, propter sensum intuli. De usu v. et cf. V, 176. quod duo, quae inter se trita, et diminuta. Lindemannus coni. si cui ovi mari testiculi dempti sunt, ideo, ut natura versa, vervex declinatum.

99. acuto] post, h. v. add. catulus F. lac. in bc. cornu aliquod] coni. cornua quod codd. dent] Victorius. dente codd. noctu lucuque] coni. noctulucus Fa. Turnebi cod. noctuculus Hbc. nocticulus G. Potest etiam nomen fuisse noctulucus, fictum ex noctu et lucu. Hoc lucu ex Terentio notum.

100. ut panthera . . . . panther et leaena] Hic est ordo membrorum in G. nisi quod is verba et leaena etiam ante et muliercula ponit, et post secundum leaena verba: tygris qui est varius ut leo panther, addita habet, post punctis subnotata. Cett. codd. colon hoc: et muliercula . . . leaena transponunt post panther et leaena. qui vivus capi adhuc non potuit] Augustus Qu. Tuberone Fabio Max. coss. IV. Nonas Maias, Theatri Marcelli dedicatione, tigrin primus omnium Romae ostendit in cavea mansuefactum, teste Plinio N. H. VIII, 17, 65. Ursa] Haec quomodo intelligenda sint, interpungendo indicavi. camelopardalis Dictatoris Caesaris Circensibus ludis primum visa Romae. Haec Plinius N. H. VIII, 18, 69. Dio Cassius XLIII, 23.

asperis, nisi a Graecis quod hi *κάπρος*. Caprea similitudine quadam caprae. Cervi, quod magna cunua gerunt, gervi, G in C mutavit, ut in multis. Lupus, quod Siculi quidam Graeci dicunt *λέποριν*; Roma quod orti Siculi, ut annales veteres nostri dicunt fortasse hinc illuc tulerunt et hic reliquerunt id nomen Volpes, ut Aelius dicebat, quod volat pedibus.

- 21 102. Proxume animalia sunt ea quae vivere d¹⁰⁴
cuntur neque habere animam, ut virgulta. Virgultum dicitur a viridi, id a vi quadam humoris, quasi exaruit, moritur. Vitis, quod ea vini origo Malum, quod Graeci Aeolis dicunt *μᾶλον*. Pinus . . . . . Iuglans, quod quom haec nux antiquam purgatur similis glandis, haec glans optima et maxima ab Iove et glande iuglans est appellata. E³⁰
dem nux, quod, ut nox aërem, huius sucus corpus facit atrum. 103. Quae in ortis nascuntur, ab peregrinis vocabulis, ut Graecis ocimum, menta.
(27) ruta; quam nunc *πήγανον* appellant. Item calis lapathium, rapum; sic enim antiqui Graeci quam nunc raphanum. Item haec Graecis vocabulis: ser¹⁰⁶
pillum, rosa, una littera commutata. Item ex his Graecis Latina: coriandron, malachen, cyminon.

101. *κάπρος*] vg. *απρ* H. *capron* G. *apros* cett. [corvi]
ita scribendum esse intellexit Cod. B. scriptor. [mutata]
GHac. *mutata* Fb. *Siculi*] scripsi suadente Spengelio. [Simili]
codd. *tulerunt*] HG. *tulerant* bc. *tulere* F. om. a. Cf. Varro
Rer. Divinar. ap. Gell. I, 18. *Non enim leporem dicimus, ut ait (Aelius),*
quod est levipes: sed quod est vocabulum antiquum Graecum. Et de
R. R. III, 12. *L. Aelius putabat ab eo dictum leporem, quod levipes*
esset: ego arbitror a Graeco vocabulo antiquo, quod eum Aeolis Boeotia
λέποριν appellabant.

102. Proxume] scripsi. proxime Victorii Mss. proxima me Tannebi cod. proxuma H. proxima cett. Cf. VII, 3. quod intervallum multo tanto propius nos. Pinus . . .] Lacunam a codd. non indicatam notavit Spengel.

103. ortis] G. ut vg. hortis cett. codd. ruta] post h. v. in H. solo lacuna est. *πήγανον*] *ΠΕΓΑΝΟΝ* F. lacuna in GHAc, sed in H. post v. appellant. *Ἰόλαος ἐν τῷ περὶ Πελοποννησιακῶν πόλεων τὸ πήγανον ὑπὸ Πελοποννησίων ὄντι ἡν καλεῖσθαι φησι.* Schol. Nicand. 521. p. 86. Schneider. Dioscorides III, 45. p. 391. Spreng. Hesychius s. v. *ῥάπην* rapum] coni. radix codd. Sed *ῥάπην* Graece nihil significat nisi virgam; *ῥάπης* autem idem fere fuisse quod *ῥάφης* et *ῥάφανος* lexica docent. Ita

Item lilium ab lilio et malva a malache et sisumbrium a sisymbrio.

104. Vernacula: lactuca a lacte quod olus id habet lac. Brassica ut praesica, quod ex eius scapo minutatim praesicatur. Aspara¹⁰⁷gi, quod ex asperis virgultis leguntur, et ipsi scapi asperi sunt, non leves; nisi Graecum, illic quoque enim dicitur ἀσπάραγος. Cucumeres dicuntur a curvare ut curvimeres dicti. Fructus a ferundo, res et eae quas fundus, et eae quas quae in fundo ferunt ut fruamur. Hinc declinatae fruges et frumentum, sed ea e terra. Etiam frumentum, quod ad exta ollicoqua solet addi, ex mola, id est ex sale et farre¹⁰⁸ molito. Uvae ab uvore.

105. Quae manu facta sunt dicam, de victu, de²² vestitu, de instrumento, et si quid aliud videbitur his aptum. De victu antiquissima puls: haec appellata

que iam Scaliger scribi voluerat: *καυλός, λαπάθιον, ῥάπης.* *coriandron*] *colandron* codd. Vg. hoc et sequentia vocabula Graecis literis scribuntur, sed nullum eius rei vestigium in codd.prehenditur. *sisumbrium*] scripsi. *sysimbrium* FHa. *sysimbrum* G. *se symbrium* c. *sismibrium* b. *sisymbrio*] scripsi. *sysimbrio* FGac. *sysimbro* H. *sismibrio* b.

104. *praesica*] Turnebus. *passica* codd. *ἀσπάραγος*] scripsi, quia om. Gbc. *asparagus* F. *res et eae*] alias interpungebatur *fundus*] *fondus* G. *quas*] coni. *inter res et et.* *ad exta ollicoqua*] Turnebus. *extaollico* quo Fac. *exta elico* quo G. *extra, olito, quo* H. *ex tao leio* quo b. De his extis ollicoquis cf. Festus s. v. aulas p. 20. Lindem. et Varro supra §. 98. Rer. Etruscar. III, 7, 8. *solet*] Turnebi codex et a. ut videtur. *solent* cett. *molito*] b. ut videtur. *mollito* cett.

105. *de victu, de vestitu, de instrumento*] Varro his verbis non spondet futurum ut primum de victu, deinde de vestibus, tertio de supellectili dicat, sed, haec non diligenter secernens, tredecim ferme capitibus factis, de victu qui e terra provenit, de pecudis carne, de lana et vestimentis inde factis, de armis, de mensis et vasis ibi locatis, de sellis et arcis, de mundo et vestibus mulierum, de instrumentis rusticis, de aedificiis, id est de oppidis vicisque et foris, de aedibus privatis, de portis, de lectis, denique de pecunia agit. Spengelius, haec melius disponi potuisse bene intelligens, in Emend. Varron. p. 17. argumenta a Varrone tractata aliter coniungit, ut quae de mundo muliebri dicuntur, post caput de lana ponantur, et alia similiter. Crederem fortasse, si ullum colon orationis monstraretur, quod hac transpositione discerptum esset: veri enim dissimile, membranae si locum inter se sic permutassent, nullam periodum in diversas partes esse disiectam. Locum de mundo muliebri non male Varro posuit postquam de arcis dixit, in quibus mundus est; ut cum mensa vasa coniungit, quae in iis ponuntur. De Ioannis Lydi loco subscribam,

- vel quod ita Graeci, vel ab eo unde scribit Apollodorus quod ita sonet quom. aquae ferventi insipitur. Panis, quod primo figura faciebant, ut mulieres in lanificio, panus; postea ei figuras facere instituerunt alias. A pane et faciendo panificium coeptum dici. Hinc
- 31 panarium, ubi id servabant; sicut granarium,
- 109 ubi granum frumenti condebant: unde id dictum: nisi ab eo quod Graeci id *πρόκηνη*, a quo a Graecis quoque granum . . . . . dictum, et in quo eadem conduntur. 106. Hordeum ab horrido. Triticum, quod tritum e spicis. Far a farciendo, quod in pistrino fit. Milium a Graeco, nam id *μελίνη*. Libum, quod
- 110 ut libaretur, priusquam essetur, erat coctum. Testnatium, quod in testu calido coquebatur, ut etiam nunc Matralibus id faciunt matronae. Circuli, quod mixta farina et caseo et aqua circuitum aequabiliter fundebant.
- (28) 107. Hoc quidam qui magis incondite faciebant, vocabant lixulas et semilixulas vocabulo Sabino, itaque frequentati a Sabinis. A globo farinae dilatato item in oleo cocti dicti *globi. Crustulum a crusta pultis, quoniam ea, quod ut corium exuitur, crusta dicta.
- 111 Caetera fere opera a vocabulis Graecis sumpta ut thrion

quae monenda habeo, sub §. 116.

Apollodorus] libro *περί Ἑκχύμουν*, ut videtur. Epicharmum enim constat Doriensium vocabulo *πάλτος* usum esse. Athen. XIV. p. 648 B. V. Apollodori *Fragm.* p. 441. Heyn. aquae] Scioppius. aqua codd. panus] codd. praeter G. qui *pannus* et b. qui *panius*. Est h. l. casus patricus nominis panus s. pannus, unde Ennius *pannibus*. postea] scripsi. posteaquam codd. posteaque v. *πρόκηνη*] *ΚΡΟΚΗΝ* F. *ΚΡΟ* Ha. lacuna in Gbc. Nullum adhuc vocabulum inventum est, quod huic loco aptum esset. Bentini invento *κόντος* praestat certe Turnebi *ρόγος*, vox Sicula. Lacunam post *granum* significavi, cum in codd. plane oblitterata sit. et] F. om. cett. eadem] F. ea quae cett.

106. Hordeum] c. horreum cett. idque coniungi solet cum antecedentibus. Etiam hoc loco negligentius utitur Apuleius ille de nota aspir. 38. p. 107. Osann., ut aliis nonnullis. e] Hc. ex Turnebi cod. est G. et cett. farciendo] coni. faciendo codd. In pistrinis farris furfure pecus pascebatur. Hinc Columella: *pistrinale pecus*, et *pistores scrophipasci* apud Plautum. essetur] Turnebi cod. esset ut cett. codd. Essetur pro ederetur, sicut estur pro editur.

107. frequentati] scripsi Spengelio suadente. frequentia codd. *globi] ante h. v. omisi, quod est in codd., a globo. quoniam] G. quois H. quovis c. conis b. cuius cett. exuitur] coni. et uritur abc. exuritur cett. thrion] recte explicuit Turnebus.

et placenta. 108. Quod edebant cum pulte, ab eo pulmentum, ut Plautus: hinc pulmentarium dictum. Hoc primum debuit pastoribus caseus, a coacto lacte ut coaxeus dictus. Deinde posteaquam desierunt esse contenti his quae suapte natura ferebat sine igne, in quo erant poma: quae minus cruda esse poterant, decoquebant in olla. Ab olla olera dicta, quare degenera* cruda olera. E quis ad coquendum ¹¹² quod e terra erueretur, ruapa, unde rapa. Olea ab elaea. Olea grandis orchitis, quod eam Attici orchimorian*.

109. Hinc ad pecūdis carnem perventum. Ut suilla sic ab aliis generibus cognominata. Hanc primo assam, secundo elixam, tertio e iure uti coepisse, natura docet. Dictum assum, quod id ab igni assu-³² descit. Uvidum enim quod humidum, et inde ubi id non est sucus abest; et ideo sudando assum destillat ¹¹³ humorem; et ut crudum nimium habet humoris, sic excoctum parum habet suci. Elixum e liquore aquae dictum: et ex iure, quod iucundum magis conditione suci. 110. Succidia ab suibus caedendis; nam

108. debuit] de omisso esse cf. ann. ad §. 38. Varronis ex sententia, caseum primum pulmentarium fuisse, e conditione pastoricae vitae intelligitur. coaxeus] vg. coxeus codd. in quo] sic Varro saepius, ita ut in quo, perinde ac forma qui, de quovis numero adhibeatur. V. V, 111. VI, 2. 55. 82. VII, 26. X, 8. 41. Observavit id Spengelius Emend. Varron. p. 7. quare] coni. quorum codd. degenera*] coni. sed dubitans. agenera a. a genere cett. terra erueretur] Turnebus. terrae rure FG. terra rure H. terre rure a. et similiter bc. Attici] scripsi suadente Spengelio. Attico FG. antiquam H. antiqui abc. orchimorian] scripsi. orchemmoram G. orchenmora FH. orchemōa b. orchemora c. Illud vocabulum composui ex appellatione τῶν πομῶν, celeberrimarum inter oleas Atticas, et orchitum olivarum, quas Scriptores de R. R. praedicant. Idem fere voluisse videtur Buttmannus, qui ὀρχιμορον proposuit.

109. Ut] coni. est codd. aliis] coni. illis codd. hanc] abc. ut vg. hinc FGH. Uti aliquid Varro saepius dicit, antique. e iure] ita appellare solebant hoc genus carnis, ac Varro, ut solet, proprio vocabulo utitur, verborum structurae minus curiosus. inde] scripsi. ideo codd. De permutatione v. Praef. sudando] vg. sudandum codd. humorem*] coni. calorem codd. Haec omnia in eo vertuntur, ut demonstretur, uvidum et sucum et sudorem et assum eiusdem stirpis esse vocabula. ex iure] G. ex iuro cett. Interpunctionem laborantem restitui.

id pecus primum occidere coeperunt domini et ut ser-
 114 varent sallere. Tegus suis ab eo quod eo tegitur.
 Perna a pede sueris. Ex abdomine eius offula, dicta
 ab offa minima e suere. Insicia ab eo quod insecta
 caro, ut in carmine Saliorum est, quod in extis dicitur
 nunc prosectum. Murtatum a murta, quod ea large
 fartum. 111. Quod fartum intestinum e crassun-
 115 diis, Lucanam dicunt, quod milites a Lucanis didi-
 cerunt, ut, quod Faleriis, Faliscum ventrem. Fun-
 dolum a fundo, quod non ut reliquae partes, sed ex
 una parte sola apertum; ab hoc Graecos puto *τυφλὸν*
έντερον appellasse. Ab eadem fartura farcimina in
 extis appellata. In quo quod tenuissimum intestinum
 (20) fartum, hila ab hilo dicta, quod ait Ennius:

Neque dispendi facit hilum.

Quod in hoc farcimine summo quiddam eminet, ab
 116 eo quod ut in capite apex apexabo dicta. Ter-
 tium fartum est longavo, quod longius quam duo
 hila. 112. Augumentum, quod ex immolata
 hostia desectum in iecore in porriciendo augendi causa.

110. *sallere*] c. et Diomedes I. p. 371. Putsch. *salire* cett. codd.
salere vg. Sed quanquam vocabuli radix literas tantum continet SAL,
 praesens tamen geminato L amplificatur. Et *sallere* legendum esse intel-
 lexit etiam Spengel. p. XVII. *Tegus*] Ha. Turnebi cod. *tergus* cett.
 Illud iam a Turnebo praelatum est propter *tëgoribus* apud Plautum Capt.
 IV, 3, 2. cf. IV, 4, 7. *sueris*] codd. *suis* vg. Varro, ut solet,
 antiquitatis studiosus; quanquam sibi parum constans in ea re, nam antea
suis dixerat. Est autem in *sueris* illud R Romanae linguae, quod ex
 antiquiori S Indogermanicarum linguarum, quarto ferme post Urbem con-
 ditam seculo, detortum est. *Ex abdomine*] con. a nomine codd.
dicta] F. om. cett. *minima e suere*] scripsi. *minimae suerae* Tur-
 nebi cod. e om. cett. *minima in suere* vg. *murta*] codd. nisi
 quod *mürcta* G. *murtua* H. *myrto* vg. Illud etiam apud Catonem est.
 Myrti bacca, antequam piper reperiretur, huius vicem obtinebat, Plinio
 teste. *ea large*] Turnebi codex. eo ad (ab a. a c. om. b.) *large*
 cett. codd. *fartum*] con. *fartis* codd. Post h. v. antea non inter-
 pungebatur, sed post *crassundiis*.

111. e] con. *crassundiis*] codd. nisi quod *crassundus* GHac.
crassundia significare videntur crassiora intestina, quae opponuntur tenuio-
 ribus sive hilis. non] vg. om. codd. in extis] vg. in om. codd.
In quo] con. a quo (ab eo a.) in eo codd., cf. supra ad §. 108. hila]
 Eadem fere Varro Rer. Humanar. fragm. p. 212. Bip. neque dispendi]
 v. supra §. 60.

112. *Augumentum*] Gbc. *augmentum* cett. in porriciendo]

Magmentum a magis, quod ad religionem magis pertinet; itaque propter hoc magmentaria fana instituta locis certis quo id imponeretur. **Matteae** ab ¹¹⁷ eo quod Graeci *ματτία*. Item Graecis singillatim haec . . . .

113. Lana Graecum, ut Polybius et Callimachus ²⁵ scribunt. **Purpura** a purpurae maritumae colore; et ³³ **Poenicum**, quod a Poenis primum dicitur allata. **Stamen** a stando, quod eo stat omne in tela velamentum. **Subtemen**, quod subit stamini. **Trama**, quod ¹¹⁸ trameat frigus id genus vestimenti. **Densum** a denti ¹¹⁹ bus pectinis quibus feritur. **Filum**, quod minimum est hilum; id enim minimum est in vestimento. **114.** **Pannus Graecum**. Qui cum faciunt, pannuvellum dictum a panno et volvendo filo. **Tunica** a tuendo corpore: tunica ut induca. **Toga** a tegendo. **Cinctus** et cingulum a cingendo, alterum viris alterum mulieribus attributum. **115.** **Arma** ab arcendo, quod ²⁴ his arcemus hostem. **Parma**, quod e medio in omnis

scripsi suadente Spengelio. *in poriendo* FG. *imporiendo* Hac. *imponendo* b. *augendi*] Turnebi cod. *agendi* cett. *Magmentum*] vg. *magmentum* GHabc. Turnebi cod. *magnetum* F. **SI QVIS HOSTIA SACRVM FAXIT QVI MAGMENTVM NEC PROTOLLAT IDCIRCO TAMEN PROBE FACTVM ESTO** in dedicatione arae Augustae Narbonensis. Gruter. p. 229, 1. Et v. Turnebus ad h. l. *magmentaria*] Salmasii cod. (Exerc. Plin. p. 91. b. s. 129. d.) *mentarea* FGHa. *montana* bc. *fana*] *cana* Salmasii cod. Sed *καυῶ*, quae Salmasius a Varrone significata putat, ab hac antiquitate Romanorum sacrorum aliena sunt. *Matteae*] Popma. *matheae* G. *mactae* F. *matte* H. *mat-tae* a. *macte* bc. *ματτία*] *MATTYE* F. *μα* H. Lac. in a. om. cett. *haec*] FGb. *esse* H. *eae* b. et c. Post h. v. *ovum*, *bulbum* F. *ovum* cum lacuna GHac. om. cum lacuna unius vocis b. Videntur ciborum ex carne confectorum plura vocabula Graeca excidisse.

113. *colore*; et] scripsi. *colerent* Habc. *colore* FG. ut vg. *allata*] GHabc. *allatam* F. *allatum* vg. *trameat*] Turnebus. *tramat* codd.

114. *Graecum*] vg. *graecus* codd. Post h. v. antea non interpungebatur. *Qui cum faciunt*] coni. *ubi ea fecit* codd. *Qui instrumentale*, ad §. 21. *pannuvellum*] ac. *pannuvellum* G. *panvellum* F. *panuvelium* H. *pānullum* b. *Panuliae* quod ex eis *panni texantur*; ipsae enim discurrunt per telam, Isidor. Orig. XIX, 30, 7. Apud Hesychium, quem Scaliger adhibuit, rectius scribitur: *Παννιον παννύλιον* (pro *παννύνλιον*) ἢ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰσέρχεται ἡ κρόκη. Cf. Interpp. *induca*] vg. *indua* b. *indica* cett.

¹²⁰ parteis par. Conum, quod cogitur in cacumen vor-
sus. Asta, quod astans solet ferri. Iaculum, quod
ut iaciatur fit. Tragula a traiciendo. Scutum a
sectura ut secutum, quod e minute consectis fiat tabel-
lis. Umboneis a Graeco quod ambones. 116.
Gladius, C in G commutato, a clade, quod fit ob
hostium cladem gladium. Similiter ab omine pilum,
¹²¹ qui hostem feriret ut periculum. Lorica, quod e loris
de corio crudo pectoralia faciebant: postea subcidit
Gallica e ferro sub id vocabulum, ex anulis ferrea tu-
nica. Balteum, quod cingulum e corio habebant bul-
(30) latum, balteum dictum. Ocrea, quod opponebatur ob
¹²² crus. Galea a galero quo multi usi antiqui. 117.
Tubae a tubis, quos etiam nunc ita appellant tubici-
nes sacrorum. Cornua, quod ea quae nunc sunt ex
³⁴ aere, tunc fiebant bubulo e cornu. Vallum, vel quod
ea varicare nemo posset, vel quod singula ibi extrema
bacilla furcillata habent figuram literae V. Cervia a

115. parteis] F. partis G. alii que. De accus. parteis dictum ad
§. 45. vorsus] G. versus cett. asta] codd. hasta cett. cf.
ad §. 97. secutum] vocabulum est a Varrone fictum ad etymon de-
monstrandum. Quocirca opus non est Turnebi correctione sectum. e]
scripsi. a codd. consectis] emend. Augustinus. consectum codd.
umboneis] F. De hoc nominativo dictum ad §. 5. a] H. quod a cett.
ambones] scripsi. amboneis F. ambonis GHabc.

116. ob] GH. ab (et clade) c. ad cett. omine] vg. ho-
mine codd. cf. a bono omine §. 159. Gallica e] scripsi. Galliae
FGH. gallia e Turnebi cod. gallia a. gallus b. gallia c. Intelligit
Varro θώρακα ἀλυσιδωτὸν, quales Gallis tribuit Diodorus V, 30. Hoc
putat, succidisse i. e. comprehensos esse sub nomine loricae, ab initio e
loris factae. Spengelius putat, in loco nostro emendando, vel iis quae
desunt supplendis, utendum esse loco Ioannis Lydi de magistrat. II, 13,
116.: τὴν ὅλην τοῦ περιζώματος οἱ Γάλλοι (λέγονσι) καρταμέραν, ἢ
τὸ πλῆθος καρτάλαμον ἐξ ιδιωτείας ὀνομάζει. ὅτι δὲ οὐ Ῥωμαίων τοιοῦ-
τὸ ἔργον, μάρτυς ὁ Ῥωμαῖος Βάββων ἐν βιβλίῳ πέμπτῳ περὶ Ῥωμα-
κῆς διαλέκτου, ἐν ᾧ διαθροῦται ποία μὲν λέξις ἐστὶν Αἰολικῇ, ποία δὲ
Γαλλικῇ, καὶ ὅτι ἑτέρα μὲν ἡ Θούσκων, ἄλλη δὲ Ἑτρούσκων, ὡς συγχυθε-
σῶν ἡ νῦν κρατοῦσα τῶν Ῥωμαίων ἀπετελέσθη φωνή. Verum enimvero ha-
ius testimonii omne perit pretium incredibili Lydi et negligentia et vanilo-
quentia. Nam quis Varronis de lingua Latina libros agnosceret in iis, qui
ab hoc scriptore de eius argumento traduntur, imperitissime? ferre
tunica] scripsi. ferream tunicam codd. quo] vg. quod codd.

117. ea varicare] i. e. pedibus divaricatis transcendere. Cf. Sal-
mas. Exerc. Plin. p. 663. b. bacilla] vg. vacilla codd.

similitudine cornuum cervi; item reliqua fere ab similitudine ut vineae, testudo, aries.

118. Mensam escariam cillibam appellabant; ea ²⁵ erat quadrata ut etiam nunc in castris est. A cibo cilliba ¹³² dicta. Postea rotunda facta, et, quod quae a nobis media a Graecis μέσα, mesa dicta potest, nisi etiam, quod ponebant pleraque in cibo mensa, mensa*. Trulla a similitudine truae, quae quod magna et haec pusilla, ut troula, trulla*; hinc Graeci τρυήλην. Trua, quae e culina in lavatrinam aquam fundunt, trua quod travolat ea aqua. Ab eodem est appellatum truleum; simile enim figura, nisi quod latius est, quo concipiat ¹²⁴ aquam, et quod manubrium cavum non est, nisi in vinaria trulla. 119. Accessit matellio a matula dictus, qui, posteaquam longius a figura matulae discessit, ab aqua aqualis dictus. Vas aquarium vocant futim, quod in triclinio allatam aquam infundebant. Quo postea accessit nanus cum Graeco nomine, et cum Latino nomine, Graeca figura barbatus. Pelvis pedeluis a pedum lavatione. Candelabrum ¹²⁵ a candela, ex his enim funiculi ardentes figebantur. Lucerna post inventa, quae dicta a luce, aut quod

118. quod quae] Scioppius. quae om. codd. a Graecis] G. ut vg. et a graecis codd. μέσα] mesa codd. nisi quod G. messu. mesa] ed. princ. mensa codd. Illud firmat Charisius p. 43. Putsch. adductus a Popma: Mensam sine N litera dictam Varro ait quod media poneretur (sed auctores cum N litera protulerunt, Virgilius saepe); sed et mensam cum N posse dici item Varro ait quod et mensa ὑψηλὰ edulia et esculenta ponerentur. Cf. annot. ad pos supra §. 4. dicta] con. dici codd. Ita a librariis scriptum esse puto, quod omissum esse offendebat: de qua re dictum ad §. 38. mensa*] iteratum con. addidi. troula] Fabc. et G. ut vid. torula H. truula vg. Sed Varro dicit troulam pro truula, ut assiduom dicebant pro assiduum, et, ne exemplum desit prioris V mutati in O, fovi pro fuvi. trulla*] con. addidi. τρυήλην] con. Spengelius. trullen G. trullam G. cum lacuna. om. Habc., unde Graecum fuisse vocabulum intelligitur. Trua qua e] con. truae quae codd. quo] con. quod codd. concipiat] F. concipit cett.

119. Accessit] accesserit G. qui h. v. cum antecedentibus coniungit. matellio] vg. matiolio F. matrolio G. matiolo c. maholo a. In Hb. deest locus. dictus] Turnebus. dictus et dictus (ductus G.) codd. ab] Scioppius. et ab codd. nanus] Turnebus. magnus codd. Illud ex Festo p. 109. Lindem. Nanum Graeci vas aquarium dicunt humile et concavum, quod vulgo vocant situlum barbatum. pedeluis] Scioppius.

id vocant Graeci *λύχνον*. 120. Vasa in mensa escaria: ubi pulstem aut iurulenti quid ponebant, a capi-
piendo catinum nominarunt, nisi quod Siculi dicunt *κάτινον* ubi assa ponebant. Magidam autem aut
langulam, alterum a magnitudine, alterum a latitu-
dine finxerunt. Patinas a patulo dixere, ut pusillas,
35 quis libarent coenam, patellas. Tryblia et ca-
126 nistra quod putant esse Latina, sunt Graeca: *τρυβλίον*
enim et *κανοῦν*. Graeca reliqua quod aperta sunt unde
sint relinquo.

26 121. Mensa vinaria rotunda nominabatur ciliban-
(31) tum, ut etiam nunc in castris. Id videtur declinatum
127 a Graeco *κυλικίῳ*, id a poculo cylice. Quae in illa
capis et minores capulae, a capiendo, quod ansatae
ut prehendi possent id est capi. Harum figuras in
vasis sacris ligneas ac fictilis antiquas etiam nunc vi-
demus. 122. Praeterea in poculis erant pate-
rae, ab eò, quod latum* Latini ita dicunt, dictae.
Hisce etiam nunc in publico convivio antiquitatis reti-
nendae causa, quom magistri fiunt, potio circumfertur;
et in sacrificando deis hoc poculo magistratus dat deo
128 vinum. Pocula a potione, unde potatio et etiam

pedevis FGHab. *pedeius* c. *λύχνον*] vg. *lichnon* F. *λόχρον* H.
lacuna in G (ante *Graeci*) ac. om. b.

120. *κάτινον*] vg. *catinon* FG. lacuna in bc. *patinas*] b. ut
videtur, sicut vg. *patenas* cett. codd. *quis*] con. *quod* iis H.
quod his cett. *tryblia*] fort. ac. ut vg. *tripolia* cett. codd. *τρυβλίον*
vg. *triplion* FG. *τρ.* H. lacuna in abc. *κανοῦν*] Spengel. ex F.
qui *canunum*. *καν* H. Lac. in G (post *Graeca*) abc. *Graeca*] ante
h. v. de addit F. de *Graeco* Turnebi cod.

121. *vinaria*] *vasaria* con. Spengelius. Sed non opus est cor-
rectione. *cilibantum*] Fab. *cylibantum* Gc. *cylabantum* H. *cilli-*
banum Turnebi cod. *κυλικίῳ*] scripsi. *cyliceo* FG. et b. ut videtur.
Graecam vocem fuisse monstrat lacuna in Hac. *id*] con. interposui.
Quae in illa] con. *qui illa* FHab. *quod illa* G. *capis*] *capit*
codd., sed de capide Varronem loqui, viderunt Turnebus et alii. *ficti-*
lis] b. *fictiles* cett.

122. *latum**) con. addidi, hac voce usus ut appareret, quomodo
excidisset. *ita dicunt, dictae*] G. *dicunt* om. cett. *magistri*]
curiarum, vicorum, municipiorum, puto. Minus apti esse videntur magistri
Augurum, Saliorum, Quindecimviri et magistri Larum aliorumque deo-
rum. Neque magistros convivii aptos puto, ut Turnebus et Scaliger.

repotia*. Haec possunt a poto, quod πότος potio Graece.

123. Origo potionis aqua, quod aequa summa. Fons unde funditur e terra aqua viva, ut fistula a qua fusus aquae. Vas vinarium grandius sinum ab sinu, quod sinum maiorem cavationem, quam pocula habebant. Item dictae lepestae, quae etiam nunc in diebus sacris Sabinis vasa vinaria in mensa deorum sunt posita; apud antiquos scriptores Graecos inveni appellari poculi genus λεπαστάν*, quare vel¹²⁹ inde radices in agrum Sabinum et Romanum sunt profectae.

124. Qui vinum dabant ut minutatim funderent, a guttis guttum appellarunt; qui sumebant minutatim, a sumendo simpulum nominarunt. In huiusce locum in conviviis e Graecia successit epichysis et cyathus; in sacrificiis remansit guttus et simpulum.

125. Altera vasaria mensa erat lapidea quadrata oblonga, una columella: vocabatur cartibulum. Haec³⁶ in aedibus ad compluvium apud multos me puero pone-¹³⁰ batur et in ea et cum ea aenea vasa. A gerendo cartibulum, unde cartibulum post dictum.

126. Praeterea erat tertium genus mensae et qua-²⁷ dratae vasorum, vocatum urnarium, quod urnas cum

repotia*] coni. postea codd. posca Turnebus. poteria proposuit Spengel. Illud sumpsit e loco simili VI, 84. poma, quod vg. ponitur, derivatur quidem etiam a potu, de R. R. I, 31., sed id huic loco minus aptum. a poto] intellige a πότα. Sed Graecae vocis nulla sunt vestigia. Et Varro ipse interdum Graeca Latinis literis scripsisse videtur. πότος] scripsi cum Spengel. potos FG. π H. om. ab.

123. dictae lepestae] scripsi. dicta flepeste Fa. dictae flepestae GH. lepestae om. b. dicta lepeste Sciopp. dicta depesta vg. De iisdem vasis Varro de Vita P. R. I. Ubi erat vinum in mensa positum, aut lepestam, aut galeolam, aut sinum dicebant: tria enim pro quibus nunc acratophoron. Servaverunt haec Priscianus VI. p. 714. Nonius s. v. sinum. Servius ad Virg. Bucol. VI, 33. Idemque Varro eodem libro: lepistae etiam nunc Sabinorum fanis pauperioribus plerisque aut fictiles sunt aut aënae. Nonius s. v. lepistae. λεπαστάν] coni. δένυστα n. δένυστα H. depestam FG. om. b. Illud vocabulum, notum ex comoedia Attica, Varro e Siculo poeta sumpsisse videtur. Vox δένυστα caret teste.

124. Qui] cf. dicta ad §. 21.

126. vocatum] suavit Spengel. vocatur codd. urinator] vg.

aqua positas ibi potissimum habebant in culinā. Ab eo etiam nunc ante balineum locus ubi poni solebat urnarium vocatur. Urnae dictae, quod urinant in aqua haurienda ut urinator. Urinare est mergi in (32) aquam. 127. Imburvom fictum ab urvo, quod

ita flexum ut redeat sursum vorsus; ut in aratro quod ¹³¹ est urvom. Calix a caldo, quod in eo calda puls apponebatur et caldum eo bibebant. Vas ubi coquebant cibum, ab eo caccabum appellarunt. Veru a versando.

28 128. Ab sedendo appellatae sedes, sedile, solium, sellae, seliquastrum. Deinde ab his subsellium: ut subsipere quod non plane sapit, sic quod non plane erat sella, subsellium. Ubi in eiusmodi duo, bisellium dictum. Arca, quod arceantur fures ab ea clausa. ¹³² Armarium et armamentarium ab eadem origine, sed declinata aliter.

29 129. Mundus muliebris dictus a munditia. Ornatus quasi ab ore natus; hinc enim maxume sumitur quod eam deceat. Itaque ob id paratur speculum. Calamistrum, quod his calefactis in cinere capillus ornatur. Qui ea ministrabat, a cinere cinerarius est appellatus. Discerniculum, quo discernitur capillus. Pecten, quod per eum explicatur capillus. ¹³³ Speculum a speciendo, quod ibi se spectant.

orinator codd. praeter b. qui ut *é nator*. Etiam in prioribus *o* supra litteram *u* in *urinant* scriptum est in H.; et in sequentibus *orinare* a.

127. *imburvom*] scripsi. *impurro* FGa. *impurom* H. *impuro*: ita ut *u* supra *o* scriptum sit, b. *imburum* vg. *Imburvom* eodem modo compositum esse videtur, quo imbuo et comburo. *urvo*] scripsi. *urbo* codd. *vorsus*] b. *versus* cett. *ut in*] vg. *est in* codd. *urvom*] scripsi. *arvum* FGHa. *avum* b. *veru*] vg. *vera* codd.

128. *solium*] Augustinus marg. ex libro. *sovum* FHa. *sovium* G. om. b. *seliquastrum*] vg. *silliquastrum* G. *siliquastrum* cett. *ubi in eiusmodi duo*] intellige: *subsellio sedent*. Durissimae ellipses exemplum. *arceantur*] Scioppius. *arcebantur* codd.

129. *maxume*] ex G. *eam*] intellige *mulierem*, constructione *ἀνὸρ κοροῦ*. *calefactis*] *calfactis* F. *speciando*] *spiciendo* FH. *spicio* G. *se spectant*] ab. *expectant* F. (quod non vult mutari Spengel. p. XII.) *expectant* G. *expectant* H.

130. Vestis a velis; vela ab eo, quod vellus lana tonsa universa ovis. Id dictum quod vellebant. Lanea ex lana facta. Quod capillum contineret, dictum a rete reticulum. Rete a raritudine. Item texta fasciola qua capillum in capite alligarent, dictum capital a capite, quod sacerdotulae in capite etiam nunc solent habere. Sic rica ab ritu, quod Romano ritu sacrificium feminae cum faciunt, capita velant. Mitra et reliqua fere in capite postea addita cum vocabulis Graecis.

131. Prius dein indutui, tum amictui quae sunt tangam. Capitium ab eo quod capit pectus, id est¹³⁴ ut antiqui dicebant comprehendit. Indutui alterum quod subtus, a quo subucula; alterum quod supra, a quo supparus, nisi id, quod item dicunt Osce. Alterius¹⁰ generis item duo: unum quod foris ac palam, palla; alterum quod intus, a quo intusium, id quod Plautus dicit:

Intusiatam patagiatam caltulam ac trocotulam.

Multa post luxuria attulit, quorum vocabula apparet esse Graeca ut asbeston. 132. Amictui¹³⁵

130. velis] vellis Hab. vellebant] vg. vellabant F. velabant Gab. Desunt haec in H. Lanea] Turnebus, Scioppius marg. lana codd. dictum] ante h. v. punctum expunxi. Attractionis hoc notissimum est genus. Cf. proportio, quod dicunt ἀνύλογον X, 2.

131. dein indutui, tum] con. (cf. dein VIII, 25.) deinde utiutum F. deinde ut vitium GH. deinde ut vitrum a. deinde . . . ut b. de indutui Turnebi cod. de indutu aut amictu vg. de indutui probat Spengelius. Neque ego id improbo, siquidem Varro formulas eiusmodi, quotidiano usu traditas, sermoni suo liberius inserere solet. V. X, 27. quo indutui mulieres ut uterentur est institutum, et in simili re X, 59. ex singularibus multitudinis (i. e. plurales), et ex multitudinis (i. e. pluralibus) singulares nonnunquam recuperari possunt, et id genus plura. V. etiam Turnebum ad h. l. et cf. supra ann. ad §. 109. Sed tamen dein h. l. abesse vix poterat, cum locus de mundo muliebri continetur; nam huius sunt omnia quae secuntur, nisi quod in fine aliena quaedam adduntur. capitia] Varro de Vita P. R. IV. ap. Nonium s. v. capitia: quod eae pectore et lacertis erant apertis, nec capitia haberent. comprehendit. Indutui] codd. sed palla] interserui. palla] Secundum Varronem apud Servium ad Aen. I, 648. palla dicta est ab irrigatione et mobilitate, quae est circa finem huiusmodi vestium, ἀπὸ τοῦ πάλλειν. Plautus] Epidico II, 2, 47.

dictum, quod ambiectum est, id est circumiectum. A
 (33) quo etiam quo vestitas se involvunt, circumiectui
 appellant. Et quod amictui habet purpuram circum,
 vocant circumtextum. Antiquissimis amictui rici-
 nium. Id, quod eo utebantur duplici, ab eo quod
 156 dimidiam partem retrorsum iaciebant, ab reiciendo rici-
 nium dictum. 133. Hinc quod facta duo simplicia
 paria, parilia primo dicta; R exclusum propter levi-
 tatem. Parapechia, clamydes, sic multa Graeca.
 Laena quod de lana multa, duarum etiam togarum
 instar. Ut antiquissimum mulierum ricinium, sic hoc
 duplex virorum.

31 134. Instrumenta rustica quae serendi aut colendi
 fructus causa facta. Sarculum ab serendo ac sar-
 riendo. Ligo, quod eo propter latitudinem, quod sub
 157 terra, facilius legitur. Pala a pangendo; factum L,
 38 G quod fuit. Rutrum ruitrum a ruendo. 135.
 Aratrum, quod aruit terram eius ferrum. Vomer,
 quod vomit eo plus terram. Dens, quod eo mordetur
 terra. Supra id regula quae stat, stiva ab stando:
 et in ea transversa regula manícula, quod manu
 bubulci tenetur. Qui quasi temo est inter boves,

132. *ambiectum*] scripsi. *ablectum* FG. *abiectum* Hab. *amiectum*
 vg. *circumiectum*] vg. *circumlectum* codd. Idemque error pluribus
 codd. inhaeret in sequentibus. quo vestitas] G. ut Augustinus coni.
 quod cett. antiquissimis] lectio a Turnebo memorata. antiquissimi
 codd. iaciebant] G. ut vg. faciebant cett.

133. *R exclusum*] scripsi. *resculum* F. *reclusum* Ha. *reclusum*
 Gb. Idem fere, quod posui, Turnebus assecutus est coniectura: *ri exclu-*
sum. Pallia unde nomen habeant, explicare studet scriptor. propter
levitatem] id est propter *πλαγυγίαν* et *εὐφωρίαν*. Etiam Ciceronis locus,
 Bruto 25, 96., mihi videtur sic emendandus: Hoc in oratore Latino pri-
 mum mihi videtur et levitas apparuisse illa Graecorum et verborum
comprehensio, et iam artifex, ut ita dicam, stilus. Cf. de optimo
 genere orat. c. 2. Sed et verborum est structura quaedam duas res effi-
 ciens, numerum et laevitatem (al. lenitatem). clamydes] scripsi.
 Sed clamydes codd. et etiam supra §. 7. clamide abc.

134. *sarriendo*] vg. *sarcendo* codd. nisi quod sacerdo G. om. b.
factum] coni. addidi. g. l. quod fuit codd. g in l mutatum quod fuit vg.

135. *manícula*] *manibula* Turnebi cod. tenetur.] sic inter-
 punxi, nam adhuc verba: qui quasi temo est inter boves, coniungebantur
 cum etymologia *maniculæ*. Sed in simplicissimo aratri genere bura et temo

bura a bubus; alii hoc a curvo urvom appellant. Sub iugo medio cavum, quod bura extrema addita oppilatur, vocatur *cous* a cavo*. Iugum et iumen-¹³³ tum ab iunctu.

136. *Irpices* regula compluribus dentibus, quam item ut plaustrum boves trahunt ut eruant quae in terra serpunt; *sirpices*, postea *irpices** *S* detricto a quibusdam dicti. *Rastelli*, ut *irpices*, *serrae* leves; ita qui homo in pratis, per *fenisecta* eundo*, *festucas* corradit, quo ab *rasu rastelli* dicti. *Rastri*, quibus dentatis penitus eradunt terram atque erunt, a quo *rutu rastri* dicti.. 137. *Falces*,¹³⁹

a farre litera commutata; haec in Campania seculae a secandò. A quâdam similitudine harum aliae, ut, quod apertum unde, *falces fenariae* et *arboriae*, et, quod non apertum unde, *falces lumariae* et *sirpiculae*. *Lumariae* sunt quibus secant *lumecta*, id est quom in agris serpunt *spinae*, quas quod ab terra agricolae solvunt id est luunt, *lumecta*. *Falces sirpiculae* vocatae ab *sirpando* id est ab alligando. Sic *sirpata* *dolia quassa*, quom alligata his, dicta.¹⁴⁰ Utuntur in vinea alligando *fascēs*, *incisos fustes*, *faculas*. *Has zancas Chersonesioe* dicunt. 138.

ex eodem ligno dolantur. *urvom*] scripsi. *curvum* codd. * *urvum* quidam apud Turnebum, Salmas. ad Solin. p. 576. (820.). *cous*] F. *coum* GH. *coū* a. * *conus* b. *cavo**] vg. *covo* FGH. *cono* ab. An fortasse *choo* scribendum, coll. §. 19. *ab*] GH. *a** a. *a* cett.

136. *serpunt*] Turnebus. * *serunt* codd. *irpices**] con. addidi. §] Turn. cod. *quae* F. *est* GHa. om. b. *qui*] con. instrumentali sensu. cf. ad §. 21. *qua* codd. *quia* con. Vertranus et probat Spengel. *fenisecta*] Fa. *foenisecta* GH. *foeni sectus* b. *fenisecia* vg. *eundo**] con. eo codd. *dentatis*] Turnebus. *dentalis* codd. *rutu rastri*] Scaliger. *ratrabatri* G. *ruturbatri* cett. nisi quod lectio b. non satis aperta.

137. *haec*] F. *hae* cett. v. ann. ad §. 98. *arboriae*] F. *arborae* GHa. in b. haec desunt. *id est quom*] a. *idē cum* F. *id est cum* GH. . s. b. *ab terra*] codd. praeter G. qui a. cf. ann. ad §. 30. *id est ab alligando*] om. b. idque probat Spengel. Mihi spina haec videntur. *sirpata*] vg. *sirpita* codd. praeter b. qui *spica*. *Has . . . dicunt*] om. b. Adulterina existimat etiam Turnebus. *zancas*] *phanclas* FGa. *fanclas* H. *zanculas* con. Scaliger. Neque mihi dubium fuit, Varronem loqui de voce *Sicula*, a qua *Zancle*, post *Messana*, nomen accepit, *ζάγκλη* s. *ζάγκλον*. Hanc enim *falcem* *vinitorum*, *sirpiculam* illam, significare, intelligitur ex *Nicandro Alex.* v. 180. *Chersonesioe*] scripsi. *Chermonesioe* Fa. *Chermosioe* G. *Chermonesiae* H. Qui tamen hi *Chersonesii* sint, nondum liquet.

Pilum, quod eo far pisunt, a quo ubi id fit dicitur pistrinum (L et S inter se saepe locum commutant).
³⁹Inde post in urbe Lucili pistrina, et pistrinx.
¹⁴¹Trapetes molae oleariae; vocant trapetes a terendo, nisi Graecum est. Ac molae a molliendo; harum enim motu eo coniecta molliuntur. Vallum a volatu, quod cum id iactant volant inde levia. Ventilabrum, quo ventilatur in aëre frumentum. 139. Quibus comportantur fructus ac necessariae res: de his fiscina a ferendo dicta, corbes ab eo quod eo spicas aliudve quid corruerant; hinc minores corbulae dictae. De his quae iumenta ducunt, tragula ab eo quod trahitur per terram; sirpea, quod virgis sirpatur id est colligando implicatur, in qua stercus aliudve quid vehitur. 140. Vehiculum, in quo faba aliudve quid vehitur, quod ex viminibus vietur, aut eo vehitur brevi, est vehiculum dictum; ut aliis est arcera, quae etiam in duodecim tabulis appellatur; quod ex tabulis vehiculum erat factum ut arca, arcera dictum. Plaustum ab eo quod non ut in his quae supra dixi, sed ex omni parte palam est quae in eo vehuntur, quod perlucet, ut lapides, asseres, tignum.

138. L] vg. r codd. Lucili pistrina] intelligi potest nota quaedam in urbe Roma pistrina. Dubium tamen, num Varro hoc voluerit. A Lucilio vocabula pistrina et pistrinx scripta esse, ostendit Scaliger. trapetes a] trapetas a F. Spengel. molliendo] scripsi. moliendo codd. molendo vg. molliuntur] scripsi. moliuntur codd., nisi quod b. moluntur, ut vg. vallum] codd. vannum quidam correxerunt; sed non opus, cum illud vocabulum huius deminutivum sit, eadem literarum attractione, quae obtinet in ullus et bellus et corolla et multis.

139. Quibus comportantur] Hunc locum, antea in multa membra distinctum, continuo magis filo deduxi. tragula ab eo quod] a. ut videtur. tragula quod ab eo (ea GH.) cett. quod] coni. quas codd.

140. ex] b. ut videtur. est cett. vietur] Turnebi cod. utetur FHa. uteretur Gb. ut aliis est] scripsi. est aliis vel FGb. est aliis ut Ha. duodecim tabulis] Locus est apud Gellium XX, 1. non ut in] ut in om. GHb. non ut om. a. quae in eo vehuntur] cum superioribus coniunxi. Indicativus in hac minus polita Latinitate non offendet, quando ipse Cicero: animum denique illum spirabilem si quis quaerat unde habemus, apparet. De qua re qui dixerunt, multos indicat Ph. C. Hess ann. ad Tac. Germ. 45, 7. perlucet] vg. perlucet FGHb. perducet a.

141. Aedificia nominata a parte ut multa.³²
 Ab aedibus et faciendo maxume aedificium. Et oppi-¹⁴³
 dum ab opi dictum, quod munitur opis causa, ubi
 sit, et quod opus est ad vitam gerundam. Uti habe-
 rent tuta oppida quod operis muniebant, moenia dicta.
 Quo moenitius esset quod exaggerabant, aggeres dicti.
 Et qui aggerem contineret moerus, quod moeniendi
 causa portabatur, moenus, [quo sepiebant oppidum†] e¹⁴⁴
 quo moenere moerus. 142. Eius summa pinnae
 ab his, quas insigniti milites habere in galeis solent,
 et in gladiatoribus Samnites. Turres a torvis, quod
 eae proiciunt ante alios. Qua viam relinquebant in⁴⁰
 muro, qua in oppidum portarent, portas. 143.
 Oppida condebant in Latio Etrusco ritu, ut multa, id
 est iunctis bohus, tauro et vacca interiore, aratro
 circumagebant sulcum. Hoc faciebant religionis causa⁽³⁵⁾
 die auspicato, ut fossa et muro essent muniti. Ter-
 ram unde exculperant, fossam vocabant, et introrsum
 iactam murum. Post ea qui fiebat orbis, urbis princi-¹⁴⁵
 pium; qui, quod erat post murum, postmoerium
 dictum eius, quo auspicia urbana finiuntur. Cippi po-

141. a parte] codd. praeter a. qui aperte, sicut vg. a parte
 est a parte aedificiorum, nam non omnia aedificia aedes sunt. Cf. V, 155.
 VII, 18. Spengel. Emend. Varron. p. 15. n. maxume] Spengel.
 l. l. p. 16. n. lacunam h. l. notat. Ego nullum eius vestigium video, nam
 maxume ad aedibus pertinet. opi] Fa. qui H. op G. ut videtur.
 ope b. ut vg. Ablativus casus opi concinit cum accusativo Opim apud
 Ovidium. sit] b. sint cett. cf. supra §. 38. ad quem (ardorem)
 ut sit, fit ara. gerundam] G. gerendam cett. Uti] con-
 i. ubi codd. Haec antea cum prioribus coniungebantur, atque ante tuta et
 post esset plene interpungebatur. haberent] scripsi. habeant Fab.
 habitent GH. operis] scripsi. operi codd. ope b. dicta]
 assumpsi ex GHa. om. F. et b. ut videtur. Et qui] Punctum ante
 Et posui, post moerus sustuli. moerus] Scioppius. moerum codd.
 murus vg. moeniendi] H. muniendi cett. moenus] scripsi.
 manus codd. quo] vg. que G. quod cett. Hoc membrum quo
 sepiebant oppidum†, hoc loco sane quam incommodum, post moerus loco
 paulo superiore poni velim. e quo] ed. pr. e o F. et e G.
 esse o H. eae o a. om. b. moerus] Scioppius. murus codd.

142. Samnites] cf. commentatores Iuvenalis III, 158. torvis]
 eodem sensu torvus infra §. 167. proiciunt] intransitivo sensu, antique.

143. ut multa] Augustinus coni. multi codd. Egi de h. l. Re-
 rum Etruscarum III, 6, 7. iactam] coni. factam codd. Post ea]
 scripsi. postea codd. eius quo] Turnebus. eiusque codd. eiusque

meri stant et circum Ariciam* et circum Romam. Quare et oppida, quae prius erant circumducta aratro, ab orbe et urvo urbes; et ideo coloniae nostrae omnis in literis antiquis scribuntur urbeis, quod item conditae ut Roma; et ideo coloniae ut urbes conduntur, quod intra pomerium ponuntur. 144. Oppidum, quod

146 primum conditum in Latio stirpis Romanae, Lavinium; nam ibi dii penates nostri. Hoc a Latini filia quae coniuncta Aeneae, Lavinia, appellatum. Hinc post triginta annos oppidum alterum conditum Alba; id ab sue alba nominatum. Haec e navi Aeneae quom fugisset Lavinium, triginta parit porcos; ex hoc prodigio post Lavinium conditum annis triginta haec urbs facta, propter colorem suis et loci naturam Alba Longa dicta. Hinc mater Romuli Rhea, ex hac Romulus, hinc Roma.

145. In oppido vici a via, quod ex utraque parte viae sunt aedificia. Fundulae a fundo, quod exitum non habent, ac pervium non est. Angiportum sive quod id* angustum, sive* ab agendo et portu.

147 Quo conferrent suas controversias, et quae vendere vel-
41 lent quo ferrent, forum appellarunt. 146. Ubi quid generatim, additum ab eo cognomen, ut forum boarium, forum olitorium; hoc erat antiquum macellum ubi olerum copia. Ea loca etiam nunc Lacedaemonii vocant macellum; sed Iones ostia ortorum

ambitu vg. Ariciam*] Scioppius. Ardeam Turnebus. ars clam codd. qui syllabas has varie ligant cum aliis. In G. est circummars clamet. orbe] vg. urbe codd. urbes et] vg. urbs est codd. omnis] Ga. omnes cett. cf. ann. ad §. 5. ut urbes] vg. et urbes codd. ut om. a.

144. appellatum] scripsi. Spengelio proponente. appellata codd. Et ante h. v. ὑποστημῇ interpunxi. fugisset] vg. fuisset FGHa. fuisse b.

145. ex utraque] vg. dextra qui Fab. dextra quod G. dextraque H. An laeva dextraque scribendum? habent] scripsi cum cod. B. habet codd. sive quod id*] con. si id codd. et id vg. sive*] con. addidi. agendo] codd. angendo vg. Sed angiportum a Varrone etiam VI, 41. ab agendo derivatur. vendere vellent] G. venderentur vellent cett.

146. generatim] cf. V, 75. macella] scripsi. macelli codd. Cf. Hesychius s. vv. μύελλοι et μύνελα. Iunium†] codd. nisi quod H.

macellotas ortorum, et castelli macella. Secundum Tiberim ad Iunium† forum piscarium vocant; ideo ait Plautus :

Apud piscarium

Ubi variae res.

Ad corneta forum cupedinis a cupedio; quod multi¹⁴⁸ forum cupidinis a cupiditate. 147. Haec omnia posteaquam contracta in unum locum quae ad victum pertinebant, et aedificatus locus: appellatum macellum, ut quidam scribunt quod ibi fuerit ortus; alii quod ibi domus fuerit quoi cognomen fuit macellus, quae ibi publice sit diruta: e qua aedificatum hoc quod (36) vocetur ab eo macellum.

148. In foro lacum Curtium a Curtio dictum constat, et de eo triceps historia; nam et Procilius non idem prodidit quod Piso, nec quod is, Cornelius Stilo† secutus. A Procilio relatum, in eo loco dehisse terram, et id ex S. Con. ad aruspices relatum esse:¹⁴⁹

simum. Ianum quidam ap. Turnebum, Scioppius. Ianum Scaliger. De Iani templo locum explicat Sæchse Histor. et Descript. Romae T. I. p. 126. 425. *merum* (id est moerum s. murum) proponit Bunsenius Descr. Rom. l. p. 629., intelligitque muros Servii.

[Plautus] Curculion. IV, 1, 13. legitur tantum: *apud forum piscarium*. Propterea hunc locum inter fragmenta Plauti rettulerunt, T. III. p. 566. Bothe. Contra Osann. Anal. crit. p. 186. nostrum locum illi fabulae vindicare volt.

[cupedio] vg. *fastidio* FGH. et Turnebi codex. *scideo* b. Ex a. nihil notatum. Illud

ex interpretatione ortum, nam cuppes in Glossis exponitur fastidiosus. Quae Varrone auctore referuntur de *Cupedine equite* (sic Festus s. v. cuppes, Numerius Equitius Cuppes est apud Donatum ad Terent. Eunuch. II, 2, 25.), cuius aedes, cum ipse propter latrocinia damnatus esset, dirutae sint, eoque loco forum cupedinis institutum, ex alio Varronis opere sumpta sunt. Incerto Rerum Humanarum libro tribuuntur ea in Varr. fragm. ed. Bip. p. 213.

[quod] vg. quem codd. [cupedinis] vg. et ab. ut videtur. *cuppeditis* FH. *cupedinis* G.

147. *quoi cognomen fuit macellus*] Manii s. Omani Macelli domus eo loco fuisse dicitur a Donato l. l., Varrone teste.

148. *Procilius*] De hoc historiae scriptore, quem Atticus magni faciebat, v. Ernesti Clavis Ciceroniana. [Cornelius Stilo†] codd.

C. Aelius Stilo vg. Eadem lectionis varietas infra §. 150. et VII, 39. Interpolatam recte dicit vulgatam lectionem Spengelius p. LIV; prodit eam etiam hoc, quod Aelius Stilo (de quo pauca annotavi ad §. 10.) Lucius dicitur, non Gaius, a Varrone ipso de R. R. III, 12. et Gellio. Cornelius autem si locum recte tuetur, Stilonis cognomen valde suspectum est, et interpolationis notam quandam etiam bonis libris inurere videtur.

responsum Deum Manium postilionem postulare id*, civem fortissimum eo demitti. Tum quendam Curtium civem fortem armatum ascendisse in equum, et a Concordia versum cum equo eo praecipitatum; eo facto locum coisse atque eius corpus divinitus humasse ac reliquisse genti suae monumentum.. 149. Piso in Annalibus scribit, Sabino bello, quod fuit Romulo et
 150 Tatio, virum fortissimum Metium Curtium Sabinum, quom Romulus cum suis ex superiore parte impressio-
 42 nem fecisset, Curtium in locum palustrem, qui tum fuit in foro, antequam cloacae sunt factae, secessisse, atque ad suos se* in Capitolium recepisse; ab eo lacum invenisse nomen. 150. Cornelius et Lutatius scribunt, eum locum esse fulguritum, et ex Senatus Conseptum esse, id quod factum esset a Curtio Consule, quoi Marcus Genutius fuit collega, Curtium appellatum. 151. Arx ab arcendo, quod is locus munitissimus urbis, a quo facillime possit hostis prohiberi. Carcer a coërcendo, quod exire inclusi* prohibentur. In hoc pars quae sub terra Tullianum, ideo quod
 151 additum a Tullo rege. Quod Syracusis, ubi delicti* causa custodiuntur, vocantur latomiae, inde Lautu-

Manium] vg. *manio* codd. *postilionem*] codd. *postulionem* vg. Illud retinui, cum inter postilionem et postulo eadem sit ratio, atque inter consilium et consulo. Ceterum postilio nomen eiusdem formae est ac pignoris capio et similia. . *id**] a. *id est* cett., quo sensus pervertitur. Deus Manium hanc postilionem postulat, ut civis fortissimus demittatur. Accusativus obiecti *id* componitur cum accusativo nominis verbalis. Quae quidem structura, Graecis usitata, apud Romanos rarissima est. *id est* delet Scaliger, quem alio loco secutus eram. *eo demitti*] Turnebus. *codem mitti* codd. *a Concordia*] ad Concordiae voluerunt Scaliger Scioppiusque. Non opus est; a Concordiae inde templo, quod in boreali fori parte situm erat, Curtius in forum et locum illum equum convertibat. Recte defendit id una cum Lucretiano *undique versus* I. Fr. Gronovius Observatt. I, 7. p. 51. (66.). *eo facto*] H. *eum facto* cett.

149. *Curtium*] vg. *curcium* F. *curtius* cett. *quom*] ex G. *locum*] vg. *lacum* codd. *se**] coni. addendum videbatur.

150. *esset*] coni. *est* FGa. *esse* H. om. b. *Curtio Consule*] anno urbis 309.

151. *inclusi**] recepi ex b, qui *indusi*. om. cett. *Tullo*] sic scribendum intellexit cod. B. scriptor. *Tullio* codd. *delicti* causa*] coni. Bergmann. *de causa* codd. *simili de causa* vg. ex interpolatione.

mia translatum, vel quod hic quoque in eo loco lapidicinae fuerunt.

*   *   *

152. In eo Lauretum ab eo quod ibi sepultus est Tatus rex, qui ab Laurentibus interfectus est, vel ab silva laurea, quod, ea ibi excisa, est aedificatus vicus, ut inter Sacram viam et macellum editum Corneta a cornis, quae abscissae loco reliquerunt nomen; ¹⁵² ut Esculetum ab esculo dictum et Fagutal a fago, unde etiam Iovis Fagutalis, quod ibi sacellum.

153. Armilustrum ab ambitu lustris; locus idem circus maximus dictus, quod circum spectaculis aedificatis ibi ludi fiunt, et quod ibi circum metas ⁽³⁷⁾ fertur pompa, et equi currunt. Itaque dictum in Cornicularia militis adventu quem circumeunt ludentes:

Quid cessamus ludos facere? Circus noster ¹⁵³
ecce adest.

In circo primo unde mittuntur equi, nunc dicuntur carceres, Naevius oppidum appellat. Carceres dicti,

inde] conl. *et de codd. exinde* Turneb. *vel]* conl. addidi, quae loci ipsius sensu et Varronis more satis commendatur. Lautumiae ad Capitolinum montem et coniunctae fuisse videntur cum carcere Tulliano. Lacunam post *fuerunt* indicavi propter sequens *In eo*.

• **152.** *In eo]* codd. vg. om. *In eo* pertinet ad Aventinum montem, nam in hoc Lauretum erat. V. Varro Humanar. Rer. II. apud Macrob. Sat. III, 12. et Sachae Hist. et Descr. Urbis T. I. p. 76. qui de vicis Loreti maioris et Loreti minoris, coniunctis cum Armilustro, disputat, neque tamen ad nostrum locum satis attendit. Varro in aedificiis recensendis hunc ordinem sequitur, ut primum de generibus dicat, de oppidis, de vicis, de foris (propter forum Romanum Curtii lacus meminit), de arce, carcere, circis, comitio, curiis. Sed immiscet huic recensui explicationem singulorum locorum, quae ad ea genera non pertinent, quod monstrat tum locus de Laureto, tum quae §. 155 — 157. continentur, in quibus locorum situm secutus esse videtur. Ubi ad Publicium clivum pervenit, simul de ceteris clivis vicisque agit. *vel]* iterum conl. addidi. *aut* Sciopius. *est]* scripsi. *et codd. editum]* i. e. locus paulo editior. *a cornis]* retinui ex vg. om. codd.

153. *maximus]* vg. *mecinus* FGb. *metinus* H. *mecitius* a. *aedificatis]* scripsi. *aedificatus* codd. Spectacula sunt, unde spectatur, *et Stator.* *Cornicularia]* Vertranius et Salmasius ad Solinum p. 386. (547.). *cornicula* codd.† Plauti Comoediae ed. Bothe, T. III. p. 559. *militis]* Turnebus. *milites* codd. *primo]* vg. *primum* codd. *Naevius]*

quod coërcentur equi, ne inde exeant antequam magistratus signum misit. Quod ad muri speciem* pinnis
 43 turribusque carceres olim fuerunt, scripsit poeta:

Dictator

ubi currum insidit, pervehitur usque ad oppidum.

154 154. Intumus circus ad Murcim vocatur, ut Pro-
 cilius aiebat ab urcejs, quod is locus esset inter figu-
 los: alii dicunt a murteto declinatum, quod ibi id
 fuerit: quouis vestigium manet, quod ibi sacellum etiam
 nunc Murteae Veneris. Item simili de causa
 circus Flaminius dicitur, qui circum aedificatus
 est Flaminium campum, et quod ibi quoque ludis Tau-
 riis equi circum metas currunt.

155 155. Comitium ab eo quod coibant eo comitiis
 curiatis et litium causa. Curiae duorum generum,
 nam et ubi curarent sacerdotes res divinas, ut Curiae
 Veteres, et ubi senatus humanas, ut Curia Hostilia,
 quod primum aedificavit Hostilius rex. Ante hanc
 Rostra: quouis loci* id vocabulum, quod* ex hosti-

Bothe P. Sc. L. V, II, 26. Sed is nondum intellexerat, sequentem locum
 ex Naevio ductum esse. coërcentur] retinui ex vg. coercuntur FGa.
 coërcuitur H. cohercerentur b. ad muri speciem*] conl. a muris
 partem codd. a muri parte vg. a murtis parte ex quibusdam excusis
 affert et non improbat Turnebus. a Murcis parte Fulvius Ursinus apud
 Scioppium, et a Murciae parte Salmasius ad Solinum p. 637. (407). Sed
 Murcis non erat ad carceres, primo circo, sed ad metas, intumo. Ex
 vulgata lectione Bunsenius, Descr. Urbis T. I. p. 629., colligit, Servii regis
 murum ad Circum Maximum pertinuisse cui sententiae noster locus in-
 firmius est praesidium. pinnis] vg. pennis FGH. poenis b. De
 a. non constat. turribusque] vg. turribus qui codd., nisi forte a.
 habet que. Dictator] Versus hos ita disposui, ut Saturnios esse ap-
 pareret. Naevius scribebat ubi. Propter lectionem interpolatam Ennius
 pro poeta hic locus ab H. Columna illatus est in Ennii fragmenta, p. 149.
 Hessel.

154. Murcim] codd. nisi quod murcisum G. murum b. murtim
 Turnebi codex habet. Murciam Salmasius ad Solinum p. 637. (407).
 Certe metae Circi Murciae s. Murtiae dicuntur ab Appuleio Met. VI. p.
 123. Bip. et Tertulliano de spectaculis c. 8. Sed dea poterat Varro
 tempore dici Murcis. vocatur] a. vocatum cett.

155. causa] a. causae Fb. ee, cum lineola supraducta G. esse
 H. ut Curiae Veteres] i. e. curiae illae Romuleae urbis in Palatino
 monte, Forensis, Rapta, Velensis, Velitia, ex quibus sacra per religiones
 evocari non potuerant; de qua re Festus s. v. Novae curiae p. 183. Lindem.

bus capta fixa sunt rostra. Sub dextra huius a Comitio locus substructus, ubi nationum subsisterent legati, qui ad senatum essent missi. Is Graecostasis appellatus à parte ut multa.

156. Senaculum supra Graecostasim, ubi aedis Concordiae et basilica Opimia. Senaculum vocatum, ubi senatus aut ubi seniores consistenter; dictum ut gerusia apud Graecos.

Lautolae a lavando, quod ibi ad Ianum Geminum aquae caldae fuerunt. Ab his palus fuit in minore Velabro, a quo, quod ibi vehebantur lintribus, Velabrum, ut illud maius de quo supra dictum est.

157. Aequimelum, quod aequata Meli domus publico, quod regnum occupare voluit is. Locus ad Busta Gallica, quod Roma recuperata Gallorum ossa, qui possederunt urbem, ibi coacervata ac con-

septa. Locus qui vocatur Doliola ad cluacam maxumam, ubi non licet despuere, à doliolis sub terra.

Eorum duae traditae historiae, quod alii inesse aiunt ossa cadaverum, alii Numae Pompilii religiosa quaedam post mortem eius infossa. Argiletum sunt qui scripserunt ab Argola seu Agrola*, quod is huc venerit ibique sit sepultus; alii ab argilla, quod ibi id

primum] GHab. *primus* F. ut videtur. *loci* et quod**] conl. addid. *Graecostasim*] Mirum, quod a. *Graeca* *στας* habet, et H. lacunam tanquam propter verbum Graecum, et G. *Graeco appellatus Stasis* cum lacuna.

156. *gerusia*] G. *ierusia* cett., nisi quod *hierusu* b. *Geminum*] *Quirinum* conl. Sachse Hist. et Descr. Urbis T. I. p. 97. 127. 263. Is enim Ianum geminum duos diversos Ianos dici putat, p. 95. At haec opinio Varronis auctoritate satis refellitur. *lintribus*] vg. et b. ut videtur. *lustribus* cett.

157. *aequata*] vg. et b. ut videtur. *aequata* cett. *Meli domum* ex Livio constat fuisse ad vicum Iugarium, qui praeter Capitolinum montem, qua occidentem solem spectat, situs erat. *Busta Gallica* prope amphitheatrum Flavium fuisse, quae est opinio Nardinii et Sachsii Hist. et Descr. Urbis T. I. p. 375., idoneis argumentis destituta, hoc loco videtur refelli. *Doliola*] cf. Festus s. v. p. 52. Lindem. *Argiletum*] vg. *argiletum* codd. nisi quod *argilecini* b. De Argileti loco multa.

Ex Virgilio tamen, Aen. VIII, 345., inter Tarpeiam rupem et Lupercal fuisse intelligitur; neque id refragatur ordini locorum, quem Varro sequitur. *Argola*] FG. *arglo* H. *argolla* a. *argole* b. *Argo* vg.

Agrola*] conl. addidi propter *seu*. Videbatur mihi Varro dicere de Agrola Siculo (non Tyrrheno, v. Ephem. Litt. Hal. 1829. n. 126. p. 362.), de quo Pausan. I, 28, 3. *Ἀργόλας* ex Argivo populo hominem significat, testibus poetis ap. Stephanum Byzantium.

genus terrae.

¹⁵⁸ 158. Clivos Publicius ab aedilibus plebei Publicis qui eum publice aedificaverunt. Simili de causa Pullius et Cosconius, quod ab his viocuris dicuntur aedificati. Clivos proximus a Florasus versus Capitolium vetus, quod ibi sacellum Iovis, Iunonis, Minervae, et id antiquius quam aedis quae in Capitolio facta. 159. Exquilis vicus Africanus, quod ibi obsides ex Africa bello Punico dicuntur custoditi. Vicus Cyprius a cypro, quod ¹⁵⁹ ibi Sabini cives additi consederunt, qui a bono omine id appellarunt; nam cyprum Sabine bonum. Prope hunc vicus Sceleratus, dictus a Tullia Tarquini Superbi uxore, quod ibi quom iaceret pater occisus, supra eum carpentum mulio ut inigeret iussit.

³³ 160. Quoniam vicus constat ex domibus, nunc earum vocabula videamus. Domus Graecum, et ideo in aedibus sacris ante cellam, ubi sedes dei sunt, Graeci ¹⁶⁰ dicunt *πρόδομον*, quod post, *ὀπισθόδομον*. Aedis ab aditu, quod plano pede adibant. Itaque ex aedibus efferrī indictivo funere praeco etiam eos dicit qui ex

158. *Publicius*] vg. *publicus* FGa. *publicos* H. *pupcos* b. Scilicet terminatio OS ab imperitis librariis translata est a *clivos*, in quo vocabulo necessaria est; ad *Publicius*, cui non convenit. *Publicis*] codd. idque servavi. cf. annot. §. 33. *Publicis* Vertranus, Scioppius. Ut Festus s. v. *Publicius* clivus p. 208. Lindem. narrat, hi fratres eum clivum munierunt, ut in *Aventinum* vehiculis *Velia* veniri possit. Cf. Niebuhr. R. H. III. p. 47. 361. *Pullius*] codd. praeter G. qui *publius*. Solino c. 1, 26. teste Tarquinius habitavit *Esquiliis* supra *clivum Pullium* ad *Fagutalem* lucum. Non satis ad h. l. attenderat Niebuhrus R. H. III. p. 46. qui ab aedile curuli quodam Pullio hunc vicum exstructum volebat. *Clivos*] scripsi. *clivus* codd. a *Florasus*] Victorius, Turnebus, Scioppius. a *floras* usus FG. a *floras* usus H. *floras* usus a. ut videtur, et, litera s ad usus superscripta, b. ad *floralis* usus vg. Hoc Capitolium in Alta Semita fuisse prope templum Florae, docet P. Victor.

159. *Exquilis*] scripsi, ut supra §. 50. *Esquilis* Ga. *exquiliis* FH. *equiliis* b. *Cyprius* codd. *ciprius* vg. et b. ut videtur. Eadem lectionis varietas in sequentibus. *inigerent*] Fulvius Ursinus referente Scioppio. *iniceret* FGH. *injeceret* a. corruptius b.

160. *earum*] vg. *eorum* codd. nisi quod om. H. videamus] vg. et b. ut videtur. *videmus* cett. codd. *πρόδομον*] vg. *prodomum* F. *prodomus* G. *δῶμα* a. lacuna in H. om. b. post] Gb. ut vg. potest Fa. praest H. *ὀπισθόδομον*] vg. *opisthodum* F. *opistodum* G. lacuna in cett. *indictivo*] vg. *inductivo* codd. inde

tabernis efferuntur, et omnes in censu villas inde dedicamus aedes.

161. Cavum aedium dictum, qui locus tectus intra parietes relinquebatur patulus, qui esset ad communem omnium usum. In hoc locus si nullus relictus erat, sub divo qui esset, dicebatur testudo ab testudinis similitudine, ut est in praetorio in castris. Si relictum erat in medio ut lucem caperet, deorsum quo impluebat dictum impluvium, susum qua compluebat compluvium: utrumque a pluvia. Tuscanicum dictum a Tuscis, posteaquam illorum cavum aedium simulare coeperunt. Atrium appellatum ab Atriatibus (39) Tuscis; illinc enim exemplum sumptum.

162. Circum cavum aedium erant unius quouisque rei utilitatis causa parietibus dissepata: ubi quid conditum esse volebant, a celando cellam appellarunt; penariam, ubi penus: ubi cubabant, cubiculum: ubi coenabant, coenaculum vocitabant, ut etiam nunc Lanuvi apud aedem Iunonis et in cetero Latio ac Faleris et Cordubae dicuntur. Posteaquam in superiore parte coenitare coeperunt, superioris domus universa coenacula dicta: posteaquam ubi coenabant, plura facere coeperunt, ut in castris ab hieme hiberna, hibernum domus vocarunt; contraria. ....

Hic defecit exemplar foliis duobus.

163

dedicamus] scripsi. *inde dicamus* codd. nisi quod *indicamus* b. *dedicamus*, omisso *inde*, voluit Iac. Gronovius ad Gellium VII, 11. p. 498. ed. Conr., qui locus praeter alios veram lectionem monstrat.

161. *testudo]* Servius Fuldensis ad Aen. I, 505, ubi hunc locum tangit, sic emendandus erit: *Item Varro de Lingua Latina ad Cicero-nem: In aedibus locus patulus relinquebatur sub divo, qui (adde: si nullus) erat relictus et (scr. sed) conlectus erat, appellabatur testudo. in castris]* vg. *et castr.* codd. *susum]* codd. exceptis Gb. qui *sursum*; ut vg. *susum* ex Catone et Gellio iam innotuit. *Atrium]* Dixi de h. l. *Rerum Etruscarum* I, 3, 4. T. I. p. 255.

162. *erant]* vg. *erat* codd. *ubi quid . . . volebant]* Haec, quae antea cum prioribus iungebantur, cum sequentibus iunxi, et universum locum interpungendo aliter distinxī. *Lanuvī]* F. *lanubi* Ha. iam ibi G. *lavizis* b. De Iunone Lanuvina interpretes Ciceronis de N. D. I, 29. *Faleris]* G. *Phaleris* F. *Faleriis* cett. cf. annot. ad §. 33. *Hic . . . duobus]* sic Fa. *hic deficiunt duo folia* codex Vati-

- 54 163. . . *ligionem* Porcius designat, quom de F
scribens dicit eum coluisse Tutilinae loca. Seq
porta Naevia, quod in memoribus Naeviis (Na
etenim loca ubi ea), sic dicta. Deinde Raudusc
164 quod aerata fuit. Aes raudus dictum, ex eo v
bus in Mancipiis scriptum: *raudusculo libram* f
Hinc Lavernalis ab ara Lavernae, quod ibi
eius. 164. Praeterea intra muros video p
dici. In Palatio Mucionis a mugitu, quod ea p
46 in bucita circum antiquom oppidum exigebant. Al
Romanulam ab Roma dictam, quae habet gradu
165 Nova via ad Volupiae sacellum. 165. Tertia
Ianualis dicta ab Iano; et ideo ibi positum
signum; et ius institutum a Pompilio, ut scribi
Annalibus Piso, ut sit aperta semper, nisi quom
lum sit nusquam. Traditum est memoriae, Pom
rege fuisse opertam, et post Tito Manlio Const

canus 1556. *Hic desunt duo folia G.* Similiter cett. Varro post
de portis dixerat, omnesque Servii murorum portas ut videtur recens
ita ut aut a Capena aut a Trigemina porta initium faceret. Nam
has portas sitas fuisse eas, quas Varro memorat, satis constat.

163. *ligionem*] Fb. *legionem* G. *ligonem* H. *ignomen* a. P
cius] Idem recurrit VII, 104. Est Porcius Licinius, notus inter antiq
poetas, qui epigrammata scripserunt (Gellius XIX, 9.), cuius versus
Ennium, ni fallor, spectantes, exhibentur a Gellio XVII, 21. Ceteru
Ennius in Aventino habitavit, teste Eusebio in Chronico. De Tutili
extat alter Varronis locus ex Menippea *Hercules tuam fiden*. Progi
p. 283. Bip. ex Nonio s. v. Tutilina dea. *Naeviis* (Naevii] ha
lectionem commendavit Spengel. *naevius* Fhb. *nevius* Ga.
bus] in veteribus codd. Cf. infra VI, 74. in lege Mancipiorum.

164. In Palatio omnes tres portas esse, Mucionem et Rom
lam Ianualemque, significat scriptor. Omnesque in ea Romuleae U
parte sunt, quae Foro, Capitolio, Arci obversa erat. Cf. Bunsen. De
Urbs T. I. p. 144. *in bucita circum*] scripsi. *in bucitatum* c
in bucita tum et deinde exigebat Scaliger. *bucita* i. q. *buceta*, b
pascua. *antiquom*] scripsi. *antiquum* codd. *in Nova*
novalia codd. praeter b. qui *ovilia*. *navalia* vg. Quod posui, conl
liger et Nardinius, idque loco inferiore VI, 24. admodum commenda
Etiam Mucionem s. Mugionem portam ad summam Novam viam fu
discitur ex Solino I, 24.: haec autem Romanula erat ad infumam, q
ex loco iam significato intelligitur.

165. *opertam*] Freinshemius ad Flor. I, 2. p. 35. Duker. q
tam codd. *Tito Manlio*] vg. *titio manilio* FGH. *titio* ab.

bello Cartaginensi primo confecto, eodem anno* opertam et* apertam.

166. Super lectulis origines quas adverti hae. ³⁵
Lectica, quod legebant unde eam facerent stramenta ¹⁶⁶
atque herbam, ut etiam nunc fit in castris. Lecti,
quod, ne essent in terra, sublimis in lignis* ponebant,
nisi ab eo, quod Graeci antiqui dicebant λέκτρον,
lectum potius. Qui lecticam involvebant, quod fere
stramenta erant e segete, segestriam appellarunt, ut ¹⁶⁷
etiam nunc in castris, nisi si a Graecis; nam στέ-
γαστρον. Ubi lectus mortui fertur, dicebant feretrum (40)
nostri, Graeci Φέρετρον. 167. Posteaquam
transierunt ad culcitas, quod in eas acus aut tomentum
aliudve quid calcabant, ab inculcando culcita dicta.
Hac quidquid insternebant, ab sternendo stragulum ¹⁶⁸
appellabant. Pulvinar vel a pluribus vel a polulis
declinarunt. Quibus operiebantur, opera, et
pallia opercula dixerunt. In his multa peregrina, ut
sagum, reno Gallica; et gaunacum et amphi-
mallum Graeca; contra Latinum toral, quod ante
torum, et torus a torvo, quod is in promptu. Ab

Manlius Cos. a. u. 519. *opertam et*] conii. addidi, cum facillimo
errore excidere potuerit. In codd. ante eodem additur et.

166. eam] Victorius et vg. iam FG (inverso ordine iam unde) a.
om. Hb. Lecti quod] Turnebus. lecticas codd. lignis*] scripsi,
ut etymon vocabuli adesset. his FGab. iis H. quod] G. quo cett.
Qui] ex ed. Veneta II. et Victorio. quam codd. De illo qui v. ann. ad
§. 21. Varro de Vita Pop. Rom. l. ap. Nonium s. v. torialium p. 11.
Quod (scr. quā) frontem lecticae struebant, ex ea herba torta torum
appellatum; hoc quod inicitur, etiamnum toral dicitur; lecticam qui
involvebant, segestria appellabant.

167. eas acus] Turnebus. ea sagus codd. Hac] GHa.
hoc F. hic b. pluribus] codd. plumis vg. Illud retinui, quippe
(ut iam Turnebus intellexerat) Varro dicere videtur, pulvinaria vel a maiore
numero vel a parvitate pulvinorum s. culcitarum appellata esse. polulis]
(i. e. paululis) GH. pollulis (ut paululis) Fa. pullulis b. Forma polulus
nota ex Catone. cf. ann. ad §. 95. et similem etymologiam pauperis a paulo
lare supra §. 92. et paludis a paululum aquae §. 26. Gallica et] scripsi.
Galli quid FGab. Galli quod H. gaunacum] conii. gaunacuma Fa.
gauna cumma GH. gañacūma b. Illud videtur procusum ex Graeco σαυνάκη,
unde etiam gaunacarius artifex. Improbabili coniectura Checoltius in Gorii
Symb. litter. Rom. T. VIII. p. 172. locum sic corrigit: ut sagum, reno
Gallice; id gaunacum Persicum, amphi-mallon Graece. toral] em.

¹⁶⁹ hac similitudine torulus in mulieris capite ornatus.

168. Qua simplici scansione scandebant in lectum non altum, scabellum, in altiore, scamnum. Dupli-
cata scansio gradus dicitur, quod gerit in inferiora
superiorem. Graeca sunt περιστρώματα et περι-
πετάσματα, sic alia quaedam* convivii, ut gau-
sape*.

36 169. Multa pecuniae signatae vocabula sunt.

Aeris et argenti haec. As ab aere. Dupondius a
¹⁷⁰ duobus ponderibus, quod unum pondus assipondium
dicebatur. Id ideo, quod as erat libra pondus. Deinde
ab numero reliquom dictum usque ad centussis, ut as
singulari numero; ab tribus assibus tressis, et sic
proportione usque ad nonussis.

170. In denario
numero hoc mutat; quod primum est ab decem assibus
decussis, secundum ab duobus decussibus bicesis.*

¹⁷¹ Reliqua conveniunt, quod est, ut tricesis, proportionem
usque ad centussis, quo maius aeris proprium vo-
cabulum non est; nam ducenti et sic proportionem quae
dicuntur, non magis asses, quam denarii aliaeve quae
res significantur.

Augustinus. torae F. tore vel GHb. tore ut a. torulus] Augustinus
e libro. torvius Fa. torvinus GH. torvus b.

168. alia quaedam] conii. aliquid item codd. ut gausape]
scripsi. causa ibi codd. (ibi cum sequentibus iungit G.). ut gausapia
Scaliger. Spengel. Emend. Varr. p. 16. lacunam et locorum transpositio-
nem h. l. statuens scribit: sic alia; item convivii causa ibi multa, ...
Deinde, interpositis locis de mensis, armis, aedificiis: Pecuniae signatae
vocabula aeris et argenti haec. Transpositionem locorum cur necessariam
non habeam, dixi ad §. 105.: ceteris probabiliora existimavi ea quae re-
cepi. Gausapes nomen e Graeca lingua Varro eodem iure repetit, quo
gaunacum, quod Persicum esse satis constat.

169. reliquom] scripsi. reliquum codd.

170. bicesis] codd. nisi quod vigessis a. vicessis legit Priscia-
nus de figuris numerorum c. 3. §. 15., totum hunc locum afferens; idque
reponi vult Spengel. p. XII. Post h. v. quae sunt in codd.: quod
dici solitum (sic Turnebi cod. solum cett.) a duobus decussibus (h. v.
om. Gb.) bicesis (bicensis FG. bigessis a.), ea ex glossemate orta esse,
manifestum est. Om. Priscianus, Scioppius; uncis inclusit Spengelius.
et sic] a. Priscianus. in cett. codd. aliaeve quae] G. alieve quae
FH. alie a. alie neque b. aliaque Priscianus. aliaeve vg. alienaeque
conii. Spengelius. Quod posui, ex more Varronis est. Cf. aliudve quid
V, 139. 140. aut quae alia V, 183. alio quo verbo, ut emendavi, VI, 37.

171. Aeris minima pars sextula, quod sexta pars unciae. Semuncia quod dimidia pars unciae; se valet dimidium ut in selibra et semodio. Uncia ab uno dicta. Sextans ab eo quod sexta¹⁷² pars assis, ut quadrans quod quarta, et triens quod tertia pars. Semis quod semias, id est ut dimidium assis, ut supra dictum est. Septunx a septem et uncia conlisum. **172.** Reliqua obscu-⁽⁴¹⁾ riora, quod ab deminutione, et ea quae deminuuntur¹⁷³ ita sunt ut extremas syllabas habeant, unde una dempta uncia deunx; dextans dempto sextante; dodrans dempto quadrante; bes, ut olim des, dempto triente.

173. In argento nummi; id ab Siculis. De-⁴⁸ narii quod denos aeris valebant; quinarii quod quinos; sestertius, quod duobus semis additur* (dupondius enim et semis antiquus sestertius est), et veteris consuetudinis ut retro aere dicerent, ita ut semis tertius, quartus semis pronuntiarent, ab semis tertius¹⁷⁴

aliam quam formulam, ut scripsi, IX, 103. *aut quid aliud* de R. R. III, 13, 3. Eumque usum sequitur Gellius *aliave qua labe*, I, 12, 1., et etiam praestantiores scriptores. Quanquam etiam contrarium: *ab alia ali-qua re*, quod VIII, 21. reperitur, nostro scriptori non abiudicandum erit.

171. *se]* vg. sic codd. *dicta]* a. et Priscianus. om. cett. *semias]* Turnebus. *semis* codd. et Priscianus. *id est]* id cum lineola transversa per d Prisciani cod. Monacensis, unde Spengelius *idem* legendum proponit. Illud praefero; *id est* ut significat: hoc idem valet ac si dixeris. Cf. infra §. 178. *Praeda est . . . ut parida.* *conlisum]* a. et cod. Augustini et alius Scioppii. *collisum* Priscianus. *conclusum* FGHb.

172. *unde]* Prisciani* cod. Monacensis (sequentia ita transponens: *dempta una uncia*). om. cett. Prisciani codd. *ut de* GHab. *ut a decem* F. *ut a duodecim*, interpolata lectione, vg.

173. *denarii]* *denarii quod denarii* (denari Ga.) GHab. *quod duobus semis additur*]* conl. *duobus semis* Priscianus, omissis verbis *quod et additur. quod semis tertius* Varronis codd. Sed haec, quamquam vetusta, manifesta tamen est interpolatio, orta ut videtur e lectione antiquitus turbata. Nam Varronem sic non scripsisse intelliget, quisquis explanationis, quam proposuit, rationem accurate persequetur. Simul hic locus aliter distinguendus erat, atque adhuc fiebat, cum ante *Est et veteris* et ante *Ab semis* ~~reliq~~ interpungebatur. Quam ex his membris solutis composui periodum, eam a Varronis genere scribendi non abhorreere, facile sentient peritiores. Cf. etiam VI, 6. *semis tertius, quartus semis]* FGHa. *semis tertius, semis quartus*, b. ut videtur, sicut vg. *semis quintus, semis quartus, semis tertius* Priscianus. Quae omnia nata sunt ex errore ridiculo. Quippe non intelligebatur, *retro aere dicere* nihil aliud

sestertius dictus.

174. Nummi denarii decuma libella, quod libram pondo aeris* valebat, et erat ex argento parva. Sembella, quod libellae dimidium, quod semis assis. Teruncius a tribus unciiis*. Libellae ut haec quarta pars, sic quadrans assis eadem.

175. Pecunia vocabulum mutat, nam potest item dici dos, arrabo, merces, corollarium. Dos si nuptiarum causa data; haec Graece *δωρίνη*, ita enim hoc Siculi. Ab eodem donum, nam Graece ut *isseodonion*†, et ut alii *δόμα*, et ut Attici *δόσιν*. Arrabo sic data, ut reliquom reddatur; hoc verbum item a Graeco *ἀρράβων*. Reliquom; quod ex eo quod debitum reliquom.

176. Damnum a demptione, quom minus re factum quam quanti constat. Lucrum ab luendo, si amplius, quam ut exsolveret quanti esset, captum. Detrimentum a detritu, quod ea quae trita minoris pretii. Ab eadem mente intertrimentum ab eo, quod duo, quae inter se trita, et deminuta; a quo etiam intertrigo dicta.

177. Multa pecunia quae a magistratu dicta ut exigi posset ob peccatum, quod singulae dicuntur additae

esse nisi pro dupondio et semisse dicere tertium semissem, pro duobus assibus et triente tertium trientem et similia. *sestertius*] ex Prisciano addidit Spengelius.

174. aeris*] Scioppius. *as* codd. Fortasse *aes* scribi poterit. *unciiis**] *unciiis* quod codd. Posterius vocabulum omisi, quanquam fortasse hoc vestigio plura excidisse deprehenditur. Post-h. v. interpunxi. *eadem*] quod antea cum sequentibus iungebatur, nunc ad priora retuli.

175. ISSEDONION†] F. lacuna in GHab. ut Iones *δόμον* Scioppius. nam Graeci ipsi *δάμων* Buttmannus proponit apud Spengelium. *reliquom*] ter scripsi. *reliquom* ubique codd. *Reliquom*] intelligendum proprio vocabuli usu, de aere alieno. Et sic cum arrabone componitur; nam de pretio constituto arrabo statim erat solvendus, ut etiam reliquom, i. e. reliqua pars debitae pecuniae, redderetur, id est solveretur.

176. *re factum*] codd. *refectum* Turnebus. *redactum* coni. Spengelius. Sed sana illa, nam *re factum* eodem iure dicitur, quo *quid hoc homine facias, quid illo fiet*, apud Ciceronem, et similia multa. *exsolveret*] nempe, qui emit sive solvit. Cf. ann. ad §. 2. Nisi forte h. l. *exsolveretur* scribendum est. *intertrigo*] e Bentini correctione. *intertrigo* codd.

177. *Multa*] b. *Multa* a cett. *additae esse*] ut scriberem,

esse multae, et quod olim unum dicebant multam; ¹⁷⁷ itaque quom in dolium aut culeum vinum addunt rustici, primam urnam additam dicunt etiam nunc multam. Poena a poeniendo aut quod post peccatum sequitur. Pretium quod emptionis aestimationisve causa constituitur, dictum a peritis, quod hi soli possunt facere recte id. 178. Si quid datum pro opera aut opere, ⁴⁹ merces a merendo. Quod manu factum erat et da- (42) tum pro eo, manupretium a manibus et pretio. Corollarium si additum praeter quam quod debitum ¹⁷⁸ eius; vocabulum fictum a corollis, quod eae, cum placuerant actores, in scena dari solitae. Praeda est ab hostibus capta, quod manu parta, ut parida, praeda. Praemium a praeda, quod ob recte quid factum concessum. 179. Si datum quod reddatur, mutuum, quod Siculi *μοῖτον*; itaque scribit Sophron: *μοῖτον ἀνθύμω*†. Et munus, quod mutuo animo qui sunt dant officii causa. Alterum munus, quod

suasit Goeschenius, et similiter Blumius. *appellatae esse* (hae G. eae a. et*b.) codd. Ad locum explicandum unus adhibendus Niebuhrius R.H. T. II. p. 341 sqq., a quo docemur, multam a magistratu singulis diebus una ove unove bove augeri potuisse a minima inde, quae erat unius ovis, ad supremam, duarum ovium triginta boum. Idque intelligitur ex Gellio XI, 1., quanquam ipso quae legerat non intelligente. Verba legitima, quibus minima multa diceretur, a Varrone ita concepta referuntur: *M. Terentio, quando citatus neque respondit neque excusatus est, ego ei unum ovem multam dico.* Ceterum de origine vocabuli minus fidei tribuendum Varroni de lingua Latina scribenti, quam Rerum Humanarum I. XXI. auctori, qui Samnitum id esse vocabulum docuit, ut puto ex Osca lingua assumptum. V. Rerum Etruscarum, Introd. I, 11. p. 42. *multae*] *vg. multas* F. *multas* Hab. *et*] coni. addidi. *unum*] additum *unum* coni. Goeschenius. *multam*] scripsi suadente eodem V. D. *multae* F. *multae* Ha. *multa* G. *multi* b. *in*] *vg. om. codd.* *multam*] addidit Cod. B. scriptor. *multa* *vg. om. codd.*

178. *merces a merendo*] Idem supra dixerat §. 44. *eius*] *est* Scioppius. Illud retinui et rettuli ad manupretium, cui accedit corollarium. *Praeda*] cf. Apuleius de diphthongis 22. p. 141. Osann.: *Marcus vero Terentius scribit praedam a pariendo dictam, quasi paritam.*

179. *μοῖτον*] *vg. meton* F. *maeton* G. *maeton* H. *moeton* a. *mecon* b. *μοῖτον ἀνθύμω*†] *meton anthymo* F. *moetum anchimo* G. *moetum anthimo* H. *moeton anthimo* a. *methon anchinio* b. Apud Hesychium T. II. p. 613. ed. Alberti *παροιμία Σικελῶν* fuisse dicitur *μοῖτῶν ἔντιμον*. Et Hesychio et Varroni illius interpretes reddendum arbitrati sunt *μοῖτον ἀντί μοῖτον*, quod non displiceret, si probabile esset, casu in utroque scriptore hoc dictum ultima syllaba truncatum esse. Scaliger *μοῖτον*

179 muniendi causa imperatum, a quo etiam municipes, qui una munus fungi debent, dicti.*

180. Ea pecunia quae in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro.* Qui petebat et qui inficiabatur, de aliis rebus utrique quingenos aeris ad pontem deponebant, de aliis rebus item certo alio legitimo numero assum; qui iudicio vicerat, suum sacramentum e sacro auferebat, victi ad aerarium redibat.

181. Tributum dictum a tribubus, quod ea pecunia, 180 quae populo imperata erat, tributum a singulis pro portione census exigebatur. Ab hoc ea quae assignata erat, attributum dictum; ab eo quoque, quibus attributa erat pecunia ut militi reddant, tribuni aerarii dicti; id quod attributum erat, aes militare. Hoc est quod ait Plautus:

Cedit miles, aes petit.

Et hinc dicuntur milites aerarii, ab aere quod stipendia facerent. 182. Hoc ipsum stipendium ab stipe dictum, quod aes quoque stipem dicebant; 50 nam quod asses librales pondo erant, qui acceperant

ἀντίτιμον proposuit. Scripserim *ποῦτον ἄδρυμον*, nostratum "*Borgen macht Sorgen*", nisi in his raris et tenuibus reliquiis summa esset observanda religio. dicti.*] Post h. v. in codd. est *si is*. Nescio utrum lacunam inde efficere praestet, an in his ductibus SIIIS signum aliquod librarii lateat.

180. in iudicium] vg. in indicium F. indicium GH. inditium a. iudicium b. Qui] vg. quis codd. ad pontem] puto, loco quodam sacro ad pontem sublicium. Neque opus emendatione Augustini (ex libro, ut creditur,) Pithoeique: ad pontificem. de aliis rebus item certo alio legitimo numero] Innuere videtur Varro quinquagenarium sacramentum. Nam de rebus mille aeris plurisve ut quingenis assibus sacramento contenderetur, de rebus minoribus mille aeris quinquaginta assibus, lege XII tabularum cautum fuisse, docet Gaius Instit. IV, 14. e] GHa. (quorum hic codex e i. e. ex habet). a cett.

181. aes militare] cf. praeter alios Cato ap. Gellium VII, 10. Attributa pecunia est, quae ex aerario magistratibus, sive tribunis aerariis sive aliis, assignatur. Perversa sunt, quae Pseudo-Asconius in Vert. Act. II. L. 1. §. 34. p. 167. ed. Baiter.: Pecunia attributa quae in stipendium militum de aerario a tribunis aerariis adnumerari quaestori solet. Plautus] Aulularia III, 5, 52.

182. Hoc] cum antea prioribus iungeretur, initio huius periodi posui. librales] coni. libras codd. libras vg. erant] deleri volt Spengelius, et recte, si libras servatur. acceperant] F. acceperunt cett.

maiores numerum non in arca ponebant, sed in aliqua cella stipabant, id est componebant, quo minus loci occuparet; ab stipando stipem dicere coeperunt. Stips¹⁸¹ ab στοιβή fortasse, Graeco verbo. Id apparet, quod, ut tum institutum, etiam nunc diis cum thesauris asses dant, stipem dicunt, et qui pecuniam alligat, stipulari et restipulari. Militis stipendia ideo, quod eam stipem pendebant; ab eo etiam Ennius scribit:.

Poeni stipendia pendunt.

183. Ab eodem aere pendendo dispensator; et in⁽⁴³⁾ tabulis scribimus expensum; et inde prima pensio et sic secunda aut quae alia; et dispendium ideo¹⁸² quod in dispendendo solet minus fieri; compendium, quod quom compenditur una fit; a quo usura, quod in sorte accedebat, impendium appellatum; quae quom accederet ad sortem, usu usura dicta, ut sors quod suum fit sorte. Per trutinam solvi solitum, vestigium etiam nunc manet in aede Saturni, quod ea etiam nunc propter pensuram trutinam habet positam. Ab aere aerarium appellatum.

184. Ad vocabula, quae pertinere sumus rati, 37 ea quae loca et ea quae in locis sunt, satis arbitrator dicta, quod neque parum multa sunt aperta, neque si amplius velimus volumen patietur. Quare in proxumo, ut in primo libro dixi, quod sequitur de temporibus dicam.

stips] b. idemque coniecerat Spengelius. *stipa* codd. ut vg. στοιβή]
STOEBE F. C H. στο a. lacuna in G. om. b. Militis stipendia]
Scioppius. *militēs stipendii* codd. *militēs stipendiarii* vg. Ennius]
Locus a P. Merula Ennii Annalibus l. VII, v. 16. (p. 92. ed. E. S.) illatus.

183. *inde*] Ha. ut videtur, sicut vg. in FG. om. b. com-
penditur] vg. et fortasse b. compendetur codd. usu] Aldina. usum
codd. ex usu vg. quae quom accederet] An fortasse: quae quom
non accederet? Sed totus hic locus adhuc est obscurior. etiam nunc]
vg. iam nunc codd.; sed et addunt post nunc GHab.

184. *arbitror*] F. ut vg. ut videor GH. ut arbitror ab.

M. TERENTI VARRONIS
DE LINGUA LATINA
AD
M. TULLIUM CICERONEM
LIBER SEXTUS.

CAP. 1. ¹⁸³**O**rigines verborum quae sint locorum, et ea quae
¹⁸⁴p. 51 in his, in priore libro scripsi. In hoc dicam de voca-
¹⁸⁵bulis temporum et earum rerum quae in agendo fiunt
aut dicuntur cum tempore aliquo, ut sedetur, ambu-
latur, loquuntur. Atque si qua erunt ex diverso
genere adiuncta, potius cognationi verborum quam audi-
tori calumnianti geremus morem. 2. Huius rei
auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi in qui-
bus, si non tantum acuminis, at plus literarum, in
quo est Aristophanes et Apollodorus, qui omnes verba
ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia
(44) assumant, alia mittant, alia commutent, ut fit in turdo
et turdario .T. turdelice†. Sic declinantes Graeci
¹⁸⁵nostra nomina dicunt Lucienum Λευκίερον et Quin-

§. 1. loquuntur] FH. loquuntur G. et ut vid. ab. geremus]
b. ut vg. oremus cett. codd.

2. Antipater, ut videtur, Tarsensis est, *Diogenis Babylonii disci-
pulus, Carneadis adversarius, Stoicus. Opponuntur h. l., sicut supra V.
9., philosophi homines grammaticis doctoribus. omnes] F. omnes
cett. Cf. annot. ad V, 5. et turdario T. turdelice†] codd. nisi
quod in pro et G. turdalice. G. turdelite H. turde licet b. Coniectando
nihil notabile adhuc h. l. effectum est. Lucienum Λευκίερον] scripsi.
leucienum leucienon (Λουκίερον H. om. Gb.) codd. Q. Lucienus senator

tium Κοῦντιον, et Ἀρίσταρχον illi., nos Aristarchum, et Δίωνα Dionem; sic, inquam, consuetudo nostra multa declinavit ut a veter vetus*, ut absolū solū†, ab loebeso* liberam, ab Lasi-¹⁸⁶ bus Lares, quae obruta vetustate ut potero eruere conabor.

3. Dicemus primo de temporibus, quam quae per 2 ea fiunt, sed ita ut ante de natura eorum; ea enim dux fuit ad vocabula imponenda homini. Tempus esse dicunt intervallum mundi motus. Id divisum in parteis aliquot maxime ab solis et lunae cursu; itaque ab eorum tenore temperato tempus dictum, unde tempestiva; et a motu eorum, qui toto caelo coniunctus, mundus.

4. Duo motus *solis: alter cum caelo, quo ab oriente ad occasum venit, quo tempus id ab hoc deo dies appellatur. Meridies ab eo quod medius dies; ¹⁸⁷ D antiqui, non R in hoc dicebant, ut Praeneste incisum in solario vidi. Solarium dictum id, in quo horae in sole inspiebantur, quod Cornelius in basilica

est inter collocutores apud Varronem de R. R. II. Hic cum Graece doctus esset, etiam nomine Graeco videtur ab amicis saepe appellatus esse. Κοῦντιον]vg. Quinction F. Sed Graecam vocem h. l. fuisse, lacuna in Ga. probat. om. Hb. In seqq. Graeca servavit H. latinis literis expressit F. om. G. cum lacuna loco v. Ἀρίσταρχον. a veter vetus*] coni. Spengel. a veterē codd. ab solū solū†] codd. quorum lectionem servavi quanquam adhuc inexplicatam. ab solo solium coni. Scaliger, provocans ad Ennii usum, Fragm. p. 25. Hessel. loebeso*] coni. libero codd. Illud notum ex Festo ut antiquum; et antiquum vocabulum sententia loci flagitat. liberum] vg. liberam codd., quod profectum puto a librario locum explicare cupiente:

3. mundi motus] et his vocabulis in codd. interiectum cum Turnebo aliisque omisi. motu] Hab., ut vg. motor F. motore G. ut ed. princ.

4. *solis: alter cum caelo, quo ab oriente ad occasum venit] huiusmodi versum h. l. excidiisse mihi persuasi. duō motus casu venit codd., nullo lacunae vestigio. Locus mihi videbatur aptandus esse ad ea quae §. 8. sequuntur. Idquē parum effecisse putaverim Papium, qui Lectt. Varron. p. 51. hanc emendationem proposuit: et duo motus eorum: alter quo toto caelo coniunctus mundus a Deo motus (ab ortu) occasum venit; quo tempus id etc. De eodem loco olim egit, sed sine fructu; G. D. Koeler Lit. crit. in Varronem p. 9. Solarium . . . inspiebantur] om. a., sicut ed. princ., et damnat Spengel. p. XLII. At iniuria. Nam Varro, ut solet, usurpat occasionem explicandi nominis solarii, et, ubi id primum

Aemilia et Fulvia inumbravit. Diei principium mane, quod tum manat dies ab oriente, nisi potius quod bonum antiqui dicebant *manum*, ad quouismodi religionem Graeci quoque, quom lumen adfertur, solent dicere *Ῥῶς ἀγασθόν*.

5. **Suprema** summum diei, id a **superrhino**. Hoc tempus **XII. tabulae** dicunt *occasum* esse *solis*; sed postea lex **Plaetoria** id quoque tempus iubet esse supremum quo praeco in comitio supremam pronuntiavit populo. Secundum hoc dicitur ¹⁸⁸ *crepusculum* a *crepero*. Id vocabulum sumpserunt a **Sabinis**, unde veniunt **Crepusci** nominati **Amiterno**, qui eo tempore erant nati, ut **Lucii** prima luce. In **Reatino*** *crepusculum* significat dubium; ab eo res dictae dubiae *creperae*, quod *crepusculum* dies etiam nunc sit an iam nox, multis dubium. 6. **Nox**, quod, ut **Catulus** ait, omnia, nisi interveniat sol, 53 pruina obriguerint, quod nocet, nox; nisi quod Graece

Romae apparuerit, dicendi. *basilica Aemilia et Fulvia*] non duae sunt, sed eadem, quod intelligitur maxime ex iis quae **Plutarchus** **Caesar**. 29. narrat. Exstructa est ea basilica a **M. Fulvio Nobiliore** **Censore** a. 573. (qui collegam habebat **M. Aemilium Lepidum**), instaurata, ut videtur, a **L. Aemilio Paulo**, **Persei** victore, **censore** a. 588. (**Stadius Silv.** l. 1, 30.), iterum refecta ab **Aemilio Paulo** **Aedile** circ. a. 700. (**Sachse Hist. et Descr. Urbis T. 1.** p. 612 sqq., quanquam hunc non in omnibus assentientem hisce habeo). **Varro**, referente **Plinio N. H. VII, 60.**, primum solarium, quod diligentius ordinatum esset et Romae caelo congrueret, iuxta **Rostra** positum dixerat a **Q. Marcio Philippo**, **L. Pauli** in censura collega; et crediderim, hoc ipso tempore etiam **Paulum** basilicam suam illo horologio ornasse, de quo h. l. dicitur: **Cornelius** tamen qui fuerit, in medium relinquo, et de universa quaestione aliorum iudicia exspecto.

5. **XII. tabulae**] ^{lex} **Locus** plenior extat infra **VII, 51.** *Plaetoria*] sic scribendum esse, mihi dubium non fuit post comparatum **Censorium** de **D. N. 24, 3.** **Proposuerat** id iam **Scaliger.** *lex praetoria* codd. Ceterum de hac **Plaetoria** lege omnia adhuc incertā. **V. Niebuhrus** **R. H. III, p. 38. n.** *praeco*] **Scioppius** ex emendatione **Fulvii Ursini** praetor codd. *A columna Maenia ad carcerem inclinato sidere supremam pronuntiabat (accensus)*, teste **Plinio N. H. VII, 60.** *a Sabinis*] idem fere legitur **VII, 77.** *Lucii*] **vg. luci** codd. *luce*] **luci** b. *primo luci* coni. **Spengel. p. XV.** *In Reatino*] coni. scripsi. *in reatione* **Ha. in creatione FG. mocreacione b. Reate** **Augustinus** in marg. ex libro. **Agrum** **Reatinum** **Sabinos** **Amiterno** profectos primum occupasse constat; hic, non Romae, *crepusculum* dubium significasse videtur. Ceterum priores ante *crepusculum* interpunxerant.

6. **Catulus**] **Fab. catullus GH. Pacuvius** **Scaliger**, propter **Varr.** de **R. R. 1, 2, 5.** *eum*] codd. praeter **H.**, in quo est *cum*. om. **vg.**

νύξ nox. Quom stella prima exorta (eum Graeci vo-¹⁸⁹
cant ἑσπερον, nostri vesperuginem ut Plautus:

Neque vesperugo neque vergiliae occidunt):

id tempus dictum a Graecis ἑσπέρα, Latine vesper: (45)
ut ante solem ortum, quod eadem stella vocatur iubar,
quod iubata, Pacuvianus dicit pastor:

Exorto iubare, noctis decurso itinere;

Ennius:

Ajax, quod* lumen, iubarne in caelo cerno?

7. Inter vesperuginem et iubar dicta nox intempesta, ¹⁹⁰
ut in Bruto Cassii quod dicebat Lucretia:

Nocte intempesta nostram devenit domum.

Intempestam Aelius dicebat quom tempus agendi est
nullum, quod alii concubium appellarunt, quod omnes
fere tunc cubarent; alii ab eo quod sileretur, silen-
tium noctis, quod idem Plautus tempus conticinium;
scribit enim:

Videbimus: factum volo: redito conticinio.

8. Alter motus solis est aliter ac caeli, quod
móvetur a bruma ad solstitium. Dicta bruma, quod

Nisi cum Scjoppio quam scribatur, haec parenthetica sunt, atque sic ea
distingui. Idem suadet Pape Lectt. Varr. p. 46. *Plautus*] Amphitruone
I, 1, 119. cf. VII, 50. *Pacuvianus*] Victorii Var. Lectt. mss. a
Spengelio laudatae, et Turnebus. *pacuvius* codd. nisi quod *pacu* a. Ea-
dem VII, 76. Ex incerta fabula, Bothe P. Sc. L. V, I. p. 148. *pastor*]
partor Ga. *pactor* H. *parcor* b. *Ajax quod**] quod om. codd.
addidi ex inferiore loco VII, 76., quo *aliquod* in codd. est, et propter
sensus. Quod lumen videat, iubarne sit, quaerit aliquis ex Aiace apud
Ennium. *Aiace* ed. Paris., et probabile sane verum ductum esse ex
Aiace Ennii. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 31. De causa, quae Varronem
ut hos locos bis poneret permoverit, dictum in Praefatione.

7. *Cassii*] codd. C. *Accii* Victorius, Turnebus, Scaliger. Illud
mutare non ausus sum, cum etiam VII, 72. idem versus in omnibus libris
Cassio tribuatur: quod quis credet casu factum esse. Atque notum est,
Accio poetae praenomen fuisse Lucio. cf. ann. ad V, 80. Ceterum inferri
solet hic versus fragmentis Bruti Acciani. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 190.
concubium] b. ut videtur sicut vg. *inconcubium* FG. in *concubium* H.
conconcubium a. *Plautus*] *Asinaria* III, 3, 95. Idem locus VII, 79.
redito] codd. nisi quod *reditio* H. i *redito* vg. *redito huc* Plauti libri.
infra scripsi: at *redito*.

8. *aliter ac caeli*] conl. *alter caeli* codd. Illud sensus postula-

brevissimus tunc dies est; solstitium, quod
 191 die sistere videbatur; aut quod ad nos verum
 m̄m est solstitium. Quom venit in medium s
 inter brumam et solstitium, quod dies aequus fit ac
 aequinoctium dictum. Tempus a bruma ad br
 dum sol redit, vocatur annus, quod ut parvi
 anuli, sic magni dicebantur circites ani, und
 nus. 9. Huius temporis pars prima hiems,
 192 tum multi imbres; hinc hibernacula, hibern
 vel, quod tum anima quae flatur omnium apparet
 hiatu hiems. Tempus secundum ver, quod tum
 54 vere incipiunt virgulta ac vertere se tempus anni;
 quod Iones dicunt ἦρ ver. Tertium ab aestu aest
 hinc aestivum; nisi forte a Graeco αἴθερος. Q
 tum autumnus...

Quaedam desunt.

10. . . . ab sole, sicut mensis a lunae motu die
 dum ab sole profecta rursus redit ad eum luna,
 193 Graece olim dicta μῆνη, unde illorum μῆνες; au
 nostri. A mensibus intermestris dictus, quod
 tabant inter prioris mensis senescentis extremum
 et novam lunam esse diem quem diligentius Attici
 (46) καὶ νέαν appellarunt; ab eo quod eo die potest vider
 extrema et prima luna. 11. Lustrum nominatum
 tempus quinquennale a luendo, id est solvendo; quod
 quinto quoque anno vectigalia et ultro tributa per cen
 sores persolvebantur. Seclum spatium annorum cen

bat, quippe hic motus caeli non est. *Esse aliquem aliter maxime*
antiquioribus dictum ostendunt lexica. aut] an eiiciendum sit, dubio
quod ad nos] GHa. sol post quod interponunt Fb., quo corruptio
nexus sententiae.

9. hiems] cf. V, 61. ἦρ] coni. Spengel. et codd. i
 Victorius. aestas] cf. V, 61.

Quaedam desunt, non multa ut vg. scribitur, nam post solis cursu
 annum statim de luna dicendum erat. In codd. nullum lacunae indicium

10. μῆνη] vg. mene F. μ H. lacuna in Gab. μῆνες] vg. men
 F. menses GH. manes a. lacuna in b. ἐν ἡν καὶ νέαν] vg. mene
 cenean F. μ Ha., hic cum lacuna. lacuna in Gb.

11. Seclum] Locum laudat Apulei. de diphthongis 26. p. 14.

tum vocarunt, dictum a sene, quod longissimum spatium senescendorum hominum id putarant. Aevom ab ¹⁹⁴ aetate omnium annorum; hinc aeviternum, quod factum est aeternum; quod Graeci αἰῶνα; id ait Chrysippus esse αἰὲς ὄν. Ab eo Plautus:

Non omnis aetas ad perdiscendum est satis,
hinc poëtae *Aeterna templa caeli.*

12. Ad naturalia discrimina civilia vocabula die-³rum accesserunt. Dicam prius qui deorum causa, tum qui hominum, sint instituti dies. Agonales per quos rex in regia arietem immolat, dicti ab agone, eo quod interrogatur a principe civitatis, et princeps gregis immolatur. Carmentalia nominantur quod sacra tum ¹⁹⁵ et feriae Carmentis. 13. Lupercalia dicta quod in Lupercali luperci sacra faciunt. Rex quom ferias menstruas Nonis Februariis edicit, hunc diem Februatum appellat. Februum Sabini purgamen-⁵⁵tum, et id in sacris nostris verbum; nam et Lupercalia februatio, ut in Antiquitatum libris demonstravi. Quirinalia a Quirino, quod ei deo feriae et eorum hominum, qui Furnacalibus suis non fuerunt feriat.

Osann. senescendorum hominum] Nempe ad Ciceronis usque tempora in ore populi manebat haec sartago loquendi, ex qua provenerunt Plauti illa placenda dos et pereunda puppis et alia. Similibus gaudet nostra plebecula. putarant] H. putant Fa. putarunt Gb. aevom] scripsi. aevum codd. aei ōv] ex coni. posuit Spengel. EON F. con G. om. Hab. Plautus] Truculento I, 1, 1.

12. Ad naturalia discrimina] coni. Et sic Scioppius, nisi quod caeli ante naturalia adiecit. a naturali discrimine codd. dierum] Scioppius. diem codd. Festis diebus, quos Varro post haec enumerat, addidi notationem temporum ex calendariis vetustis, Maffeiano, Praenestino, Farnesiano, Vaticano, aliisque, quae collecta et composita habentur a Foggino. Cf. Orellii Inscript. Lat. T. II. c. XXII. Agonales] a. d. V. Id. Ian. K. Maff. Praen. Rex interrogatus: agone? dicebat: hoc age, noto in sacrificiis usu: cf. Interpr. Festi s. v. Agonalia, p. 313. Lindem. Carmentalia] a. d. III. Id. Ian. et XVIII. Kal. Febr. K. Maff. Praen.

13. Lupercalia] a. d. XV. Kal. Mart. K. Maff. cf. infra §. 34. ferias menstruas] De hoc ferias indicendi more v. infra §. 28. Macrobr. Sat. I, 15. Februum] F. februm GHb. febrium a. nam et] vg. non et codd. Quirinalia] a. d. XIII. Kal. Mart. K. Maff. Farn. ei deo] vg. ideo codd. Furnacalibus] codd. nisi quod G. fornacalibus, sicut vg. Illud propter analogiam nominum furnus et furnaceus

Feralia ab inferis et ferendo, quod ferunt tum epulas ad sepulcrum, quibus ius ibi parentare. **Terminalia**, quod is dies anni extremus constitutus; duodecimus enim mensis fuit Februarius, et quom intercalatur, ¹⁹⁶ inferiores quinque dies duodecimo demuntur mense. **Equiria** ab equorum cursu; eo die enim ludis currunt in Martio campo. 14. **Liberalia** dicta, quod per totum oppidum eo die sedent sacerdotes Liberi, anus edera coronatae, cum libis et foculo pro emptore sacrificantes. In libris Saliorum, quorum cognomen Agonensium, forsitan hic dies ideo appellatur potius **Agonia**. **Quinquatrus**; hic dies unus ⁽⁴⁷⁾ ab nominis errore observatur, proinde ut sint quinque. ¹⁹⁷ **Dictus**, ut ab Tusculanis post diem sextum Idus similiter vocatur **Sexatrus**, et post diem septimum, **Septimatrus**; sic hic, quod erat post diem quintum Idus, **Quinquatrus**. **Dies Tubulustrum** appel-

servati. Intelligitur ex h. l., coll. Ovidio Fast. II, 527 sqq., Furnaciorum extremam diem incidisse in Quirinalia, eaque *stultam partem populi, quae sit sua curia, nesciam* sacra a Curione maximo indicta fecisse. *Feralia*] vg. *feralia* codd. Incidunt a. d. IX. Kal. Mart. *Feralium diem ait Varro a ferendis in sepulcra epulis dici*. Macrob. Sat. I, 9. *ibi*] vg. *sibi* codd. *Terminalia*] a. d. VII. Kal. Mart. K. Maff. Consentit Ovidius Fast. II, 639. aliique. Post has ferias olim Mercedonius mensis, deinde his sextus intercalabatur. V. Ideler. Chronologiae compend. p. 282. 285 sqq. Varro autem aperte loquitur de tempore ante emendatam a Iulio Caesare fastorum rationem, quo dies Februario dempti intercalari mensi attribuebantur. Cf. de h. l. Praefatio. *Equiria*] vg. *ecurria* FGa. *ecuria* Hb. Agebantur hi ludi a. d. III. Kal. Mart. K. Maff. *eo die enim*] *eo enim die* GH. *enim* om. b. *ludis currunt*] GHab. *currunt* F. **Sextus** casus a Varrone similiter adhibetur VII, 34. *nuptiis*. VII, 39. *Pyrrhi bello*.

14. **Liberalia**] a. d. XVI. Kal. Apriles. K. Maff. Farn. *sedent*] codd. *se dent* Victorius, quem sequitur Spengelius. *edera*] H. et a. hic suprascripto aspir. signo. *aedera* G. *hedera* cett. *pro emptore*] Nihil mutandum est. Quisquis enim libum emerat, eius pro salute id a sacrificulis hisce statim foculo, qui subitaria quodammodo ara erat, impositum adolebatur. *Agonia*] Hoc nomine hic idem dies, XVI. Kal. Apriles, appellatur in Calendario Vaticano. *Quinquatrus*] a. d. XIV. Kal. Apr. K. Maff. Praen. Farn. Vat. In eo errore, quem Varro castigavit, deprehenditur etiam Ovidius Fast. III, 810. *Dictus*] inter-punctione mutata cum seqq. coniunxi. Dixi de h. l. Rerum Etruscarum III, 3, 2. p. 49. *ab*] a Gab. cf. ann. ad V, 30. *sic*] vg. *sit* codd. *Tubulustrum*] FG. *tubulustrum* ab. *tubilustrum* H. Sed illud I quod Latina lingua in componendis et derivandis vocabulis adhibet, vi sequentis L saepe mutatur in U, sicut in *leguleius* et *turbulentus* et

latur, quod eo die in atrio sutorio sacrorum tubae lustrantur.

15. *Megalesia* dicta a Graecis, quod ex libris Sibyllinis arcessita ab Attalo Rege Pergama, ubi prope murum Megalesion templum eius deae, unde advecta Romam. *Fordicidia* a fordīs bubus.¹⁹⁸

Bos forda quae fert in ventre. Quod eo die publice immolantur boves praegnantēs in curiis complures, a fordīs caedendis *Fordicidia* dicta. *Palilia* dicta a Pale, quod ei feriae, ut *Cerealia* a Cerere.

16. *Vinalia* a vino. Hic dies Iovis, non Veneris; huius⁵⁶ rei cura non levis in Latio; nam aliquot locis vindemiae primum ab sacerdotibus publice fiebant, ut Romae etiam nunc; nam flamen Dialis auspicatur vindemiam, et ut iussit vinum legere, agna Iovi facit, inter quouis exta caesa et porrecta flamen primus* vinum legit. In¹⁹⁹ Tusculanis sacris est scriptum:

Vinum novum ne vehatur in urbem ante quam vinalia kalentur.

Robigalia dicta ab Robigo; secundum segetes huic deo sacrificatur, ne robigo occupet segetes. . . . .

multis. Celebrabatur Tubulustrium a. d. X. Kal. Apr. K. Maff. Farn. Vatic. In K. Praenestino Verrius ait: *Hic dies appellatur ita quod in atrio sutorio tubi* (cf. Varro supra V, 117.) *lustrantur, quibus in sacris utuntur.*

15. *Megalesia*] pridie Nonas Apr. K. Maff. Praen. arcessita] GH. accersita Fab. Pergama] codd. nisi quod om. b. Pergami vg. *Πέγγαρα* Graecorum Romani mutarunt in Pergamam, ut saepe factum. ubi] a. ibi cett. codd. om. vg. *Megalesion murum* Pergamis fuisse, non Romae, noli dubitare. Pessinuntis mentio, quam Varro obtrudit Scaliger, ab h. l. aliena esse videtur. templum] ante h. v., quod codd. habent in, omisi suadente Spengelio. Fordicidia] a. d. XVII. Kal. Maias. K. Maff. Praen. Vatic. Palilia] a. d. XI. Kal. Maias. K. Maff. Praen. Cerealia] F. Celebrabantur a. d. XIII. Kal. Maias. K. Maff. Praen.

16. *Vinalia*] a. d. IX. Kal. Maias. K. Maff. Praen. porrecta] vg. proiecta codd. primus*] porus codd. prorsus vg. sacris] sortis F. kalentur] a. ut vid. calentur FGH. colentur b. Robigalia] a. d. VII. Kal. Maias. K. Maff. Praen.

Lacunam h. l. esse, inde intelligitur, quod feriae Maii mensis omnes desunt; neque poterat profecto Varro, quin saltem de origine nominis Lemuriorum, quae pluribus Maii diebus celebrabantur, verbo moneret. Forsitan librarii oculi aberraverint a sacro Vestae coniuncto cum ludis Florilibus, a. d. IV. Kal. Maias (v. K. Praen. Ovid. Fast. IV. ex.) ad ea Vestalia, quae a. d. V. Idus Iulias celebrabantur (v. K. Maff. Venus.), ad quae proxima pertinere videntur. Sed cf. dicta ad §. 21. 22.

17. . . . . Dies Vestalia ut virgines Vestales
 Vesta. Quinquatrus Minusculae dictae In
 200 Idus ab similitudine Maiorum, quod tibicines tum
 riati vagantur per urbem et conveniunt ad aedem
 nervae. Dies Fortis Fortunae appellatus ab
 vio Tullio Rege, quod is fanum Fortis Fortunae
 cundum Tiberim extra urbem Romam dedicavit I
 mense. 18. Dies Poplifugia videtur n
 natus, quod eo die tumultu repente fugerit popu
 non multo enim post hic dies, quam decessus G
 rum ex urbe, et qui tum sub urbe populi ut Ficule
 ac Fidenates et finitimi alii, contra nos coniurav
 Aliquot huius diei vestigia fugae in sacris appar
 de quibus rebus Antiquitatum libri plura refer
 Nonae Caprotinae quod eo die in Latio In
 (48) Caprotinae mulieres sacrificantur, et sub caprifico
 201 ciunt; e caprifico adhibent virgam. Cur hoc tu
 praetexta data eis . . .

19. . . . . Apollinaribus ludis docuit populum. Nept
 nalia a Neptuno; eius enim dei feriae. Furrinae
 Furrinae, quod ei deae feriae publicae dies is, quae

17. ab] scripsi suadente Spengelio. aut codd. tum] r
 cum FGHb. quom a. Dies Fortis Fort.] a. d. VIII. Kal. Quint
 les. K. Amitern. Venus.

18. Poplifugia] a. d. III. Non. Quintiles. K. Maff. Amitern.
 Contra Nonis ipsis assignare videtur eas ferias Macrobi. Sat. III. 2
 Sed Varroni hanc sententiam, poplifugiam Nonarum die actam esse, Nie
 buhrus Rom. Hist. II. p. 640. ed. sec. non satis recte subiicit.
 ficantur] GHb. sacrificant cett. Illud antiquae a Varrone etiam aliis loc
 dictum esse, satis constat. data eis . . .] Lacunam, cuius nulla
 codd. significatio extat, notavit Scioppius. Eo loco fabulam illam
 Philotide vel Tutula, quam ex Plutarcho et Macrobio habemus, narrasse
 Varro, quem hanc ipsam fabulam silentio damnasce, Niebuhrus T. II. p. 61
 non facile concesserim.

19. Apollinares ludos ex hoc loco apparet, tum non actos et
 a. d. III. Nonas Quintiles (Liv. XXVII, 23.), sed ut videtur, a. d. I.
 Idus Quintiles, quo die Ciceronis tempore celebrari solitos monstrat No
 sius Cenot. Pis. II, 6. p. 137. In K. Maff. Amitern. Antiat. hi ludu
 tinauntur inde a pridie Nonas usque ad d. IV. a. Idus, ita ut ludos d. I.
 natales complectantur. Neptunalia] a. d. X. Kal. Sextiles. K. Mi
 Pincianum. dei] vg. die codd. Furrinalia] FGab. et post
 Furrinae iidem. Furinalia H. Furinae vg. FVRR. et FVRRINAE
 etiam in K. Maff. Pinciano, Allifano. Fiebat hoc sacrum a. d. VI
 Kal. Sextiles.

deae honos apud antiquos. Nam ei sacra instituta annua et flamen attributus: nunc vix nomen notum paucis.⁵⁷ Portunalia dicta a Portuno, quoi eo die aedes in portu Tiberino facta et feriae institutae. 20. Vinalia Rustica dicuntur ante diem XIV. Kalendas²⁰² Septembres, quod tum Veneri dedicata aedes et orti ei deae dicantur, ac tum fiunt feriati olitores. Consualia dicta a Conso, quod tum feriae publicae ei deo, et in circo ad aram eius ab sacerdotibus ludi illi quibus virgines Sabinae raptae. Volcanalia a Volcano, quod ei tum feriae et quod eo die populus pro se in ignem animalia mittit. 21. Opeconsiva dies ab dea Ope Consivia, quouis in Regia sacrarium, quod ita actum, ut eo praeter virgines Vestales et sacerdotem publicum introeat nemo. *Is cum eat, suffibulum haut habeat scriptum.* Id dicitur ab suffiundo ut subli²⁰³gaculum. Vortumnalia a deo Vortumno quouis feriae tum. Octobri mense Meditrinalia dies, dictus a mendo, quod Flaccus flamen Martialis dicebat, hoc die solitum vinum novum et vetus libari et degustari medicamenti causa; quod facere solent etiam nunc multi

20. *Vinalia Rustica*] a. d. XIV. Kal. Septembres, ut est in K. Maff. Amitern. Antiat. Capranicorum, et apud Festum p. 134. Lindem. cf. p. 223. 237. Hinc corrigendos esse censuit Augustinus Varronis codd., qui in seqq. ante diem XII. habent. Idque necessarium visum est. *Veneri*] Hinc satiram Menippeam a Varrone inscriptam esse: *Vinalia πειρ ἀφροδισίων* (Fragm. p. 315. Bip.), monuit Scaliger. *dicantur*] coni. *dicuntur* codd. *fiunt*] *sunt* b. *Consualia*] a. d. XII. Kal. Sept. K. Maff. Pincian. Capranicorum. *Volcanalia*] a. d. X. Kal. Sept. K. Maff. Pincian. Capranicorum.

21. *Opeconsiva*] *opeconsivia* Ha. *opoconsmadus* b. Hae feriae statutae erant a. d. VIII. Kal. Sept. K. Maff. Capranicorum, Allifanum, in quibus est OPIC. *Ope consivia*] G. *ope consilvia* b. *opeconsivia* cett. Illud recepi propter Macrobius, qui Sat. III, 9. deam *Opem Consiviam* dixit. *ita*]*] coni. *ideo* codd. *haut*] scripsi. *aut* codd. *haud* vg. *quod* coni. Scaliger. *ab suffiundo ut*] coni. *ne ab* (a GHa.) *suffiundo* codd. *ut a suffiundo* vg. Comparato Festo s. v. *suffibulum* fere adducor ut credam, maius latere mendum, et sic fere Varronem scripsisse: *Id dicitur non ab suffiundo sed ab subfibulando ut ab subligundo subligaculum.* *Vortumnalia*] *vortunalia* F. *vortunnalia*, ut videtur, G. Vortumnalia, sive Voltumnalia, quo nomine in Kalendaris appellantur, agebantur a. d. VI. Kal. Sept. K. Maff. Capran. Pincian. Allif. Id me movit, ut vv. *Oct. mense* cum seqq. iungerem: quanquam et hoc displicet. deo *Vortumno*] *vorturno* F. *vortunno* G. Sed deo est in Hab. *Me-*

quom dicant: *Novum vetus vinum bibo; novo veteri*
 204 *vino morbo medeor.* 22. Fontanalia a fonte,
 quod is dies feriae eius; ab eo tum et in fontes coro-
 nas iaciunt et puteos coronant. Armilustrium ab
 eo quod in armilustrio armati sacra faciunt, nisi locus
 potius dictus ab his; sed quod de his prius, id ab
 ludendo aut lustro, id est quod circumibant ludentes
 ancilibus armati. Saturnalia dicta ab Saturno,
 205 quod eo die feriae eius, ut post diem tertium Opalia
 Opis. 23. Angeronalia ab Angerona quoi
 sacrificium fit in curia Acculeia et quouis feriae publi-
 cae is dies. Larentinal, quem diem quidam in
 scribendo Larentalia appellant, ab Acca Larentia nomi-
 natus, quoi sacerdotes nostri publice parentant festo
 die, qui ab ea dicitur . . . . 24. . . diem Tarentum
 Accas Tarentinas†. Hoc sacrificium fit in Velabro, qua
 (49) in Novam viam exitur, ut aiunt quidam, ad sepulcrum
 Accae, ut quod ibi prope faciunt Diis Manibus Servi-

ditrinalia] a. d. V. Id. Octobr. K. Maff. Amitern. Septembris mensis
 nullas ferias memoravit Varro, sed videntur nullae fuisse, quarum nomen
 explicaret. *novum*] om. GHab. *bibo*] *libo* GH.

22. *Fontanalia*] a. d. III. Id. Octobr. K. Maff. Amitern. *Armi-*
lustrum] a. d. XIV. Kal. Novembr. K. Maff. Amitern. *ludendo*]
 Vertranus, Scioppius. *luendo* codd. Dicit Varro, sive locus Armilustrium
 a die, sive dies a loco dictus sit, id, quod prius eo nomine fuerit, aut
 ab ludendo aut ab lustrando dictum esse. Novembris mensis nullae
 feriae memorantur, et erant antiquiores nullae. *Saturnalia* apud maio-
 res a. d. XIV. Kal. Ian. acta inde a Caesaris tempore a. d. XVI. celebrata
 sunt, Opalia relicta in d. XIV. V. Macro. Sat. I, 10. K. Maff. Amitern.
 Etiam hoc loco usus sum in Praefatione.

23. *Angeronalia*] a. d. XII. Kal. Ian. v. Plin. N. H. III, 5, 9.
 Macro. Sat. I, 10. A Diva Angerona Divales eae feriae dicuntur in K.
 Maff. Praen. *curia Acculeia*] Haec aliunde non est nota, nisi quod
 in K. Praen. ex literis IN AR . . . . OCCVL restituendus videtur locus
 in ara curiae Occuleiae. Alia habet Macrobius l. l. *Larentinal*]
 coni. *larentinae* codd. Illud dictum sicut Bacchanal. Celebrabatur hoc
 sacrum a. d. X. Kal. Ian. K. Maff. cf. Praen. Macro. l. l. *parentant*]
 vg. *parent ante* (an cum lineola supraducta b.) codd. *festo*] *Sca-*
 liger. *sento* codd. quod Turnebus ita excusat, ut computatio fiat inde ab
 initio Saturnaliorum. *ab ea*] coni. *atra* F. *ara* GH. *aera* a. *acta* b.

Lacuna post *dicitur* notavi, non significatam in codd. Proba-
 bile est, eo loco narrationem de Tarutio Tusco Larentiae marito inter-
 cidisse. Eoque respicere videntur prima verba quae post lacunam extant.
 Audaciore conatu verba corrupta restituere volebam Rerum Etruscarum
 III, 4, 12. p. 104.

libus sacerdotes; qui uterque locus extra urbem antiquam fuit non longe a porta Romanula, de qua in ²⁰⁶ priore libro dixi. Dies Septimontium nominatus ab his septem montibus, in quis sita Urbs est; feriae non populi, sed montanorum modo; ut Paganalia, qui sunt aliquotius pagi.

25. De statutis diebus dixi; de annalibus nunc dicam. Compitalia dies attributus Laribus Compitalibus*; ideo ubi viae competunt, tum in competis sacrificatur. Quotannis is dies concipitur. Similiter Latinae feriae dies conceptivus dictus a Latinis populis, quibus ex Albano monte ex sacris carnem ²⁰⁷ petere fuit ius cum Romanis, a quibus Latinis Latinae dictae.

26. Sementinae feriae dies is, qui a pontificibus dictus; appellatus a semente, quod sativae causa susceptae. Paganicae eiusdem agriculturae causa susceptae ut haberent in agris omnes pagi, unde paganicae dictae sunt. Praeterea feriae conceptivae, quae non sunt annales, ut hae quae dicuntur sine proprio vocabulo, aut cum perspicuo ut Noveborialis, sunt.

27. De his diebus nunc iam qui hominum causa ⁴ constituti, videamus. Primi dies mensium nominati ²⁰⁸ Calendae ab eo quod his diebus calantur eius mensis ⁵⁹

24. *qua]* vg. *quia* codd. *Manibus Servilibus]* Etiam his numen quod concedebatur, laudaverim potius Romanorum pietatem, quam cum Scaligero *arvales*, cum Popma *sextilibus* corrigam. *in priore libro]* §. 164. et de loco eo in *Nova via* §. 43. *Paganalia]* Aldina. *paganalibus* codd. *Paganalia* eorum Savinius, de privatis Romanorum sacris, *Zeitschrift für geschichtl. R.W.* II, III. p. 381. Ad sensum recte, sed eorum Varro omittere poterat. Cf. annot. ad V, 96.

25. *de annalibus nunc dicam]* scripsi Spengelio suadente. *de annalibus nec de (ut b. pro nec de) statutis dicam* codd. *nunc de annalibus dicam* vg. *Compitalibus*]* coni. *ut alibi (albi a.)* codd. Scilicet casu factum erat, ut litterae *Comp* evanescerent, ultima autem syllaba compendio scripta erat. Sic supra V, 25. *odor ibi* scripsi pro *odoribus*. *competis]* FG. *competis* H. *copitis* a. *compitis* b. *conceptivus]* vg. *conceptivus* codd. nisi quod *conseptimus* b. *carnem petere fuit ius]* cf. imprimis Plinii N. H. III, 5, 9.

26. *susceptae]* vg. *suscepta* codd. *pagi]* scripsi. *pagus* codd. *omnis pagus* vg. *perspicuo]* vg. *perspicio* codd.

27. *nominati]* *nominatae* GH. *mensis]* vg. *menses* FGH.

Nonae a pontificibus, quintanae an septimanae sint
 turae, in Capitolio in Curia Calabra sic: *Dies*
²⁰⁹ *quinque calo Iuno Covella. Septem dies te*
Iuno Covella. 28. Nonae appellatae aut
 ante diem nonum Idus semper, aut quod, ut novus
 nus calendae Ianuariae ab novo sole appellatae, n
 mensis ab nova luna Nonis. Eodem die* in urbem
 agris ad regem conveniebat populus. Harum re
 vestigia in sacris Nonalibus in arce, quod tunc f
 primas menstruas quae futurae sint eo mense, rex e
 populo. Idus ab eo quod Tusci Itus, vel potius q
²¹⁰ Sabini Idus dicunt. 29. Dies postridie Calend
⁽⁵⁰⁾ Nonas, Idus appellati atri, quod per eos dies i
 inciperent. Dies fasti per quos praetoribus on
 verba sine piaculo licet fari. Comitiales dicti, q
 tum ut coiret* populus constitutum est ad suffragi
 ferendum; nisi si quae feriae conceptae essent, prop
 quas non liceret, ut Compitalia et Latinae.
 Contrarii horum vocantur dies nefasti, per quos
 nefas fari praetorem: *do dico addico*; itaque
 potest agi; necessè enim aliquo eorum uti verbo, a
²¹¹ lege quid peragitur. Quod si tum imprudens id ve

dies te] et priore et altero loco restituit Fulv. Ursinus ex vetusto cod. *dies*
 cett. codd., nisi forte *dies te* habent ab. *Covella*] priore et altero
 loco codd. Sed altero loco *Septem . . . Covella* om. GHab. *seculi*
 vg. *Iuno* vel *Iana Novella* conl. Scaliger. Sed illud, quod *postridie*
 iam Fulvius Ursinus recte interpretatus esse videtur *κολλησθαι*, id est
 eam lunae phasin quae media est inter novam et plenam lunam. Haec
 quot diebus abesset, ex primo lunae adpectu coniciebat pontifex.
 Macrob. Sat. I, 15.

28. *ab nova luna*] *ab* conl. addidi. *Nonis*] *Nonae* conl.
 Scioppius, non recte, nam Varro sextum nominis casum, ut quotidiana
 sermone magis tritum, pro nominandi casu adhibere poterat. Cf. ante
 ad V, 131. *die in*] scripsi. *die enim in* codd. *enim*, quod e
 ex repetito et facile oriri poterat. Sic supra VI, 19. *e pro enim*
 in H. *sacris Nonalibus*] de his supra VI, 13.

29. *novi*] codd. *nihil novi* conl. Turnebus. *non novi* conl. Sp
 gelius. At Varro novam dierum seriem ab eo die computat, quo
 nomine dicuntur. *coiret**] conl. quamvis dubitanter scripsi. *es*
 codd. Sed ex Varronis more verbum, in quo etymon est, deesse
 potest. *ut*] vg. om. codd.

30. *enim*] conl. *est* codd. Asyndeton tollere volebant etiam Ti
 nebus et Scioppius. De permutatione vocularum *est* et *enim* v. Praefat

bum emisit ac quem manumisit, ille nihilo minus est liber, sed vitio; ut magistratus vitio creatus nihilo secius magistratus. Praetor qui tum fatus est, si imprudens fecit, piaculari hostia facta piatur; si prudens dixit, Quintus Mucius ambigebat eum expiari ut impium non posse.

31. Intercisi dies sunt per quos mane et vesperi est nefas, medio tempore inter hostiam caesam et exta porrecta fas; a quo quod fas tum intercedit, aut eo est intercisum nefas, intercisum. 212 Dies qui vocatur sic: Quando Rex comitiavit, fas, is dictus ab eo quod eo die rex sacrificiolus itat ad comitium, ad quod tempus est nefas, ab eo fas; itaque post id tempus lege actum saepe.

32. Dies qui vocatur: Quando stercum delatum, fas, 213 ab eo appellatus quod eo die ex aede Vestae stercus everritur et per Capitolinum clivom in locum deferitur certum. Dies Alliensis ab Allia fluvio dictus; nam ibi exercitu nostro fugato Galli obsederunt Romam.

secius] vg. *sed ius* Fa. cett. codd. om. verba inter *magistratus* prius et alterum. *fatus*] a. ut videtur, sicut vg. *factus* cett. *Quintus Mucius*] Eodem Scaevola Pontifice auctore, prudentem expiari non posse, docet etiam Macrobi. Sat. I, 16. *Mucius*] *mutius* GH., ut infra VII, 105. etiam F. *ambigebat*] G. et b. ut vid. sicut ed. pr. *agebat* a. *abnegabat* FH. si Spengelii annotationem recte intelligo.

31. *Intercisi*] b. ut vg. *intercensi* cett. codd. Illud apud Macrobi-um Sat. I, 16. legitur. In Kalendaris EN significat endotercisum diem. *porrecta*] vg. *proiecta* codd. Cf. supra VI, 16. *eo est*] con. *eos* codd. Illud explico: eo tempore, quod est inter caesa et porrecta, interciditur relicum diei tempus, quod nefastum est. *vocatur*] codd. *notatur* Augustinus, Ursinus, Scioppius. Itidem correxerunt etiam similem locum §. 32. Post verba *vocatur* sic in cod. B. interpolatae extant literae Q. R. C. F. Scilicet non ignorabat huius codicis scriptor, his literis Q. R. (sive REX) C. F. notari eos dies in Kalendaris. V. K. Maff. Praen. ad d. IX. Kal. Apriles, et K. Maff. Exquil. Venus. a. d. IX. Kal. Iunias. Equidem non poteram quin has notas eicerem cum v. *notatur*. *fas*, is] vg. *fassis* codd. nisi quod *fas* *fs* a. *sacrificiolus*] F. *sacrificio* (*sacrificio* ab.) *ius* codd. *itat*] emendavit Fulv. Ursinus, ex Festo s. v. Regifugium p. 230. Lindem. *dicat* codd., sed de ab. nihil relatum est. De re ipsa Festus p. 219. 230. Verrius Kal. Praen. Martio mense.

32. *Quando stercus*] a. d. XVII. Kal. Quintiles. K. Maff. Venus. Cf. Festus p. 220. Lindem. *stercum*] FH. *stercus* Gb. *clivom*] scripsi. *clivum* codd. praeter b. qui *divum*. *Allia*] b. ut videtur, sicut vg. *allio* cett. De die *Alliensi* (XV. Kal. Sextiles, K. Amitern. Antiat.) aliisque diebus religiosis veterum Romanorum commentatio extat Frid. Lachmanni, Gottingae 1822. scripta.

33. Quod ad singulorum dierum vocabula perti-
dixi. Mensium nomina fere aperta sunt, si a Martio
antiqui constituerunt, numeres. Nam primus a Martio
Secundus, ut Fulvius scribit et Iunius, a Venere quod
214 ea sit Aphrodite; quod nomen ego antiquis libris
quod nusquam inveni, magis puto dictum quod
omnia aperit, Aprilem. Tertius a maioribus Maius
quartus a iunioribus dictus Iunius. 34. De
quintus Quintilis et sic deinceps usque ad Decem-
brem a numero. Ad hos qui additi, prior a primo
(51) deo Ianuarius appellatus; posterior, ut idem dicunt
scriptores, ab diis inferis Februarius appellatus
quod tum his parentetur. Ego magis arbitror Febru-
rium a die Februato, quod tum februatur populus,
215 est Iupercis nudis lustratur antiquom oppidum Pala-
num gregibus humanis cinctum.

5 35. Quod ad temporum vocabula Latina attine-
hactenus sit satis dictum. Nunc quod ad eas res attri-
61 quae in tempore aliquo fieri animadverterentur, dicam
ut haec sunt: legisti, cursus, ludens. De quibus
duo praedicere volo, quanta sit multitudo eorum et
quae sint obscuriora quam alia. 36. Quomodo ver-
borum declinatum genera sint quattuor, unum quod
tempora adsignificat neque habet casus, ut ab lego legis.

33. fere aperta sunt] a. sunt aperta fere F. fere sunt aperta
Gb. sunt fere aperta H. Iunius] est Iunius Gracchanus, Varroni
laudatus etiam V, 48. 55., de quo Lindenbrog. ad Censorinum p. 150.
Niebuhrus R. H. III. p. 50. Aphrodite] Latinis literis ut in codd.
scriptum est, retinui. Αφροδιτη v. g. Cf. Mann. ad V, 122. nusquam
inveni] Hoc Varronis loco uti videtur Macrob. Sat. I, 12.

34. deinceps] om. b., annuente, ut videtur, Spengelio p. XIV
Equidem hanc omissionem, ut alias in hoc libro, negligentiae tribuerim
a numero] X numero coni. Koeler Lit. crit. in Varronem p. 11. sine causa
parentetur] v. g. parentur G. parentur cett. codd. die Februato] d
hoc supra VI, 13. antiquom] antiquum codd.

35. satis] om. b., idque probat Spengel. p. XV. cursus] GH
currus a. currens, ut v. g., cett. codd. Verbalia nomina et verba ipsa
eodem ordine comprehendere solet Varro.

36. declinatum] ed. princ. *declinativum Fa. declinantium GH
declinatio] sint b. declinationum Turnebus, quod placet Spengelio.
ab lego legis, leges] sic scribendum existimavi. Duplex enim tempus in
dicandum fuisse, sequentia ostendunt. ut ab lego leges lego FGH. ut ai

leges; alterum quod casus habet neque tempora ad-²¹⁶ significat, ut ab lego lectio et lector; tertium quod habet utrumque et tempora et casus, ut ab lego legens, lecturus; quartum quod neutrum habet, ut ab lego lecto ac lectissime: horum verborum si primigenia sunt ad mille, ut Cosconius scribit, ex eorum declinationibus verborum discrimina quingenta milia esse possunt ideo, quia singulis verbis primigeniis circiter quingentae species declinationibus fiunt. 37. Primigenia dicuntur verba ut lego, scribo, sto, sedeo et cetera quae non sunt ab alio quo verbo, sed suas habent radices. Contra verba declinata sunt quae ab alio quo oriuntur, ut ab lego legis, legit, legam et sic indidem hinc permulta. Quare si quis primigeniorum verborum origines ostenderit, si ea mille sunt,²¹⁷ quingentum milium simplicium verborum causas aperuerit una; sin nullius, tamen qui ab his reliqua orta ostenderit, satis dixerit de originibus verborum, quom unde nata sint, principia erunt pauca, quae inde nata sint, innumerabilia. 38. A quibus iisdem principiis antepositis praeverbis paucis immanis verborum accedit numerus, quod praeverbis mutatis, additis atque commutatis aliud atque aliud fit; ut enim processit²¹⁸ et recessit, sic accessit et abscessit; item in-(52) cessit et excessit, sic successit et decessit,⁶² concessit et discessit. Quod si haec decem sola praeverbia essent, quoniam ab uno verbo declinatio-

lego leges a. ut videtur, sicut ed. princ. *ut ab lege leges: lege* b. *ad mille*] Victorius. *admitte* FGH. *amitte* a. *admice* b. *milia*] codd. sed de ab. nihil notatum. Infra §. 37. *miliū* FG. itemque §. 38. *milia* bis iidem libri. Cf. supra V, 89. Singulari autem numero cum *mille* ab iisdem libris §. 37. 38. retineatur, hoc mutare religioni duxi. *primigeniis* vg. *primigenii* FG. *primigini* H. *primogenii* ab.

37. *alio quo*] con. scripsi. *aliquo* codd. *alio* emendaverat Augustinus. Iterum *alio quo*] scripsi, ubi *aliquo* F. *alio* cett. codd. V. annot. ad V, 170. *sic indidem hinc*] Ga. et sic voluerat Spengel. *sic in indidem hinc* F. *itidem hinc* H. *indidem hinc* b. *una; sin*] Turnebus. *unas (undas H.) in* codd.

38. *praeverbis*] ab. *praeverbis* cett. ut^o vg. Paulo post *prae* verbis G. *proverbis* b. *praeverbis* cett. Cf. annot. ad V, 33. *processit*] Fritzschi a Spengelio laudatus. *cessit* codd. *et discessit* addidi. om. codd. vg. et *praecessit* additum est, minus apte. *discri-*

num quingenta discrimina fierent, his decempli
coniuncto praeverbio ex uno quinque milia numero
cerent; ex mille ad quinquagies centum milia di
mina fieri possunt.

219 39. Democritus, Epicurus
item alii qui infinita principia dixerunt, quae
sint non dicunt, sed quouismodi sint, tamen fac
magnum: quod quae ex his constant in mundo, os
dunt. Quare si Etymologos principia verborum pos
mille, de quibus ratio ab se non poscatur, et rel
ostendat, quod non postulet; tamen immanem verbo
expediat numerum.

40. De multitudine quoniam
quod satis esset, admonui, de obscuritate pauca dic
Verborum quae tempora adsignificant, ideo locus
220 cillimus *ἐτυμα*, quod neque his fere societas cum Graeco
Lingua, neque vernacula ea, quorum in partum me
ria adfuerit nostra. De quibus, ut dixi, quae pot
mus.

41. Incipiam hinc primum quod dicitur
Actio ab agitato facta; hinc dicimus agit gestus
tragoedus et agitantur quadrigae; hinc agitur pas
pastum. Qua vix agi potest, hinc angiportus
221 qua nil potest agi, hinc angulus, vel quod in

mina] codd. neque id mutare consuluerim. *discriminum* Augustinus
marg. Eadem lectionis varietas supra §. 36. in vocabulis *verborum discrimina*
mina quingenta milia.

39. *Epicurus*] emend. Turnebus. *securus* GHa. *secutus* Pb.
quod] e vg. adoptavi. om. codd. De similibus vitiis in Praefatione dictum
Etymologos] b. ut videtur, sicut Rhodandellus. *ethimologos* F. *ethimologi*
Ga. *ethimologiis* H. *postulet*] scripsi. *postulat* codd. *Sensus* ante
est hic: ita ut haec reliqua non sibi danda postulet, sed ex datis effici
Ad singularem quod excusandum faciunt dicta de in quo ad V, 108.

40. *locus*] vg. *locutus* codd. *ἐτυμα*] est *TYMA* codd.,
quod utrumque v. om. G. et *TYMA* om. b. Illud est cum ex E ortu
sit, et structurae noceat, omisi, quod suasit etiam Spengel. *quoniam*
in partum] omnia sana. Non aderamus, cum nascerentur. *Accusativus*
casus, ut in Graecorum *παγεῖναι* eis —. *memoria*] F. et b. ut videt
memoriae GH. *memorie* a. *nostra*] b. ut vid. sicut vg. *nostre*
GHa. *nostre* F.

41. *hinc agitur pecus pastum*] haec a prioribus cum sequen
colo coniungebantur. *Qua vix*] vg. *quia vix* codd. Antea ple
interpungebatur post *potest agi*, hoc et sequente loco. *angiportus*
idem fere, huius vocis etymon iam propositum, est V, 145.
addere necessarium habui. Eadem medicina adhibita est loco V, 151.
aliis. *loci is*] is om. Havn. *locus* b.

locus angustissimus, quoniam loci is angulus. 42. 6

Actionum trium primus agitated mentis, quod primum ea quae sumus acturi, cogitare debemus, deinde tum dicere ac facere. De his tribus minime putat volgu esse actionem cogitationem; tertium in quo quid facimus, id maximum; sed et quom nos agitamus quid et eam rem agitamus in mente, agimus; et cum pronuntiamus, agimus. Itaque ab eo orator agere dicitur causam et augures augurium agere dicuntur, quom in eo plura dicant quam faciant.

43. Cogitare a cogendo dictum; mens plura in unum cogit unde eligere possit. Sic e lacte coacto caseus nominatus; sic ex hominibus contio dicta, sic coemptio, sic compitum nominatum. A cogitatione concilium, inde consilium.* Et vestimentum apud fullonem quom cogitur, conciliari dictum.

44. Sic reminisci, quom ea quae tenuit mens ac memoria, cogitando repetuntur. Hinc etiam comminisci dictum, a con et mente, quom fiunguntur, in mente quae non sunt; et ab hoc illud quod dicitur eminisci, quom commentum pronuntiatur. Ab eadem mente meminisse dictum et amens qui a mente sua descendit. 45. * Meminisse a memoria,

42. nos] con. Scaliger. hos Fb. et H., hic deletio h. os Ga. Id a Victorio con. inventum recepit Spengeliu, nescio quo sensu. rem agitamus] Gab. agimamus H. cogitamus F. ut vg. in mente] antea cum seqq. coniungebatur.

43. eligere] Rholandellu, et sic a. ut vid. elicere Fb. elicere G. dicere H. consilium*] huic vocabulo quod addunt codd., quod omisi. Et] H. ut cett. conciliari] Augustin. in marg. ex con. Vertraniu, Scioppiu. consiliari codd. Sed conciliare, non consiliare, significat cogere, condensare.

44. eminisci] scripsi. reminisci codd. Quod cum aperte falsum sit et verbum cum alio praeverbio compositum hic locus postulet: nullum in eo genere accommodatius quam eminisci, etiam si sine exemplo esset. Sed servatum est hoc verbum in notis Tironianis et glossis Isidori, atque redditum etiam Cornelio Nepoti, Alcib. 2., ab Heusingero, quem video hunc quoque Varronis locum mendo illo iam liberasse. V. Forcellini Lex. Schneeborg.

45. et seqq. In codd. haec etyma ita disposita habes: Cogitare seqq. (§. 43.). Sic reminisci (44.). Hinc etiam metuo (49.). Curare (46.). Volo (47.). Metuere (48.). Meminisse (45.). Maerere (50.). Larro (51.). At facile intelligitur, verbi meminisse etymon tractandum

quom quid remansit in mente indeque rursus mor-
 quae a manendo ut manimoria potest esse
 226 Itaque Salii quod cantant, *Mamuri Veturi*, signifi-
 veterem memoriam. Ab eodem monere, quod
 monet, proinde sit ac memoria. Sic monimoria
 quae in sepulcris; et ideo secundum viam, quo
 tereuntis admoneant et se fuisse et illos esse mor-
 Ab eo cetera quae scripta ac facta memoriae
 224 monumenta dicta. 46. Curare a cura dic-
 Cura, quod cor urat. Curiosus, quod hac prae-
 modum utitur. Recordare rursus in cor revocare
 Curiae, ubi senatus rempublicam curat, et illa
 cura sacrorum publica; ab his curiones.

47. Volo a voluntate dictum et a volatu, quod
 animus ita est, ut puncto temporis pervolet quod
 Lubere ab labendo dictum, quod lubrica mens ac-
 labitur, ut dicebant olim. Ab lubendo libido,
 225 dinosus ac Venus Libentina et Libitina, sic
 64 48. Metuere a quodam motu animi, quom id

fuisse post reminisci, illa autem de variis metus et timoris generibus
 v. metuere. Igitur §. 45. et 49. in eum ordinem, quem restitui, transpo-
 nenda erant. Poterat librarius oculis ab altera in alteram pagina
 verbo meminisse ad metuere, aberrare. Sed de hoc quoque loco dictum
 est in Praefatione.

45. quom quid] coni. cum (quom H.) id quod codd. nisi quod
 quod id b. indeque] coni. in id quod codd. De facili reglarum
 permutatione v. Praefatio. manendo] b. ut Rhodandellus, Scoppium
 manando cett. codd. manimoria] vg. manimoria FGa. manimoria
 manio memoria b. Mamuri Veturi] Turnebus, qui Mamuri veterum
 in vet. libris. memurii veterum FG. menuri veterum H. mamuri veterum
 V. de eo nomine Festus s. v. Mamurii Veturii p. 96. Ovidius F. III, 4
 389. Plutarchus Num. 13. Celebrabatur id extremo carmine, Mamurii
 ut videtur, sacro die, de quo v. Kalendarium rusticum Farnesianum
 Orellium Inscr. II. p. 380. veterem] H. om. cett. codd. ab eo
 monere] b. monere ab eodem monerem G. ab eodem monerem cett.
 monimenta] F. monimenta G. monimenta ab. monimenta H.
 talis] Gb. mortales cett. monimenta] F. munita G. monimenta

. 46. quod hac] Gab. qui F. Curiae] Cf. V, 155.

47. Lubere] sic codd. in sequentibus. Hoc loco libere est
 codd. libido] libida solus b. Libentina] libentina GH.
 satis congruit cum huius loci lectione Nonius Marc. s. v. prolubium p.
 Mercer.: Varro de lingua Lat. lib. V, Prolubium et prolubidinem dicitur
 eo quod lubeat; unde etiam lucus Veneris Lubentinae dicitur.

malum casurum putat, refugit mens. Quom vehementius in movendo, ut ab se abeat, foras fertur, formido; quom per avia it*, ab eo pavor. 49.*

Hinc etiam metuo mentem quodammodo motam vel ²²³ metuisti amovisti; sic quod frigidus timor, tremuisti timuisti†. Tremor dictum a similitudine vocis, quae tunc quom valde tremunt, apparet, quom etiam in corpore pili, ut arista in spica ordei, horrent. 50. ²²⁴

Maerere a marcerè, quod etiam corpus marcesceret. ²²⁶ Hinc etiam macri dicti. Laetari ab eo quod latius gaudium propter magni boni opinionem diffusum. Ita ²²⁷ que Iuventus ait: (54)

• *Gaudia sua si omnes homines conferant unum
in locum,*

Tamen mea exsuperet laetitia.

Sic quom se habent, laeta.

51. Narro cum alterum facio narum, a quo 7 narratio, per quam cognoscimus rem gestam. Quae pars agendi est secunda, in qua explicabimus, quae sunt* ab dicendo, ac sunt aut coniuncta cum tempo- ²²⁸

48. per avia it*] coni. pavet et codd. nisi quod et om. GH. Hoc quam facile ex illo oriri potuerit, ex Praefatione, ubi de siglis disputatur, facile intelligitur. Et agnoscent, puto, in hac etymologia Varro- nem, qui cum hominem noverunt. En cor Zenodoti, en iecur Cratetis!

49. Hinc . . . . timuisti†] Hunc locum satis habui repraesentare, qualem codd. habent, cum de medicina ei inveniendae plane desperarem. orde] codd., quos secutus sum, quanquam supra V, 106. hordeum scripsisse videtur Varro. horrent] etiam in hac voce h om. Ha.

50. marcesceret] scripsi suadente Spengelio. marcescere codd., cui vg. additur videatur, ab aliis dicitur. Hunc locum laudat Apuleius de diphth. 20. p. 139. Osann. Laetari] V. idem Apuleius 19. p. 138. Iuventus] FG. inventus Ha. iuñecius b. Terentius vg. Idem error plerosque libros Gellii XVIII, 12. obtinet. Iuventii hic locus est apud Bothium P. Sc. L. V, II. p. 95. omnes homines] omnia omnes Spengelius. Emend. Varron. p. 4., ex more comicorum poetarum scribi volt. Sed id quod habent codd. etiam magis placet, cum multi veterum loci sint hoc similive tenore: εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκίῃσι καὶ ἐς μέσον αὐτοεικέλευν, ut est apud Herodotum VII, 152. Tamen] tam coni. Bothius propter metrum, imperite.

51. narum] Victorius, Scioppius. narrum codd. excepto b. qui narram. Quae pars . . . . . ac sunt] quae pars agendi est ab adiacendo, ac sunt F. Item H., nisi quod et pro est, et G., nisi quod

ribus aut ab his. Eorum hoc genus videntur *ἐτυμα*.

52. Fatur is qui primum homo significabilem ore mittit vocem. Ab eo ante quam ita faciant, pueri dicuntur infantes; quom id faciant, iam fari, quod vocabulum a similitudine vocis pueri,* id dictum.

65 Ab hoc tempore, quod tum pueris constituent Parcae fando, dictum fatum et res fatales. Ad hanc eandem vocem qui facile fantur, facundi dicti, et qui futura praedivinando soleant fari, fatidici dicti; idem vaticinari; quod vesana mente faciunt. Sed

229 de hoc post erit usurpandum, quom de poëtis dicemus.

53. Hinc fasti dies quibus verba certa legitima sine piaculo praetoribus licet fari. Ab hoc nefasti quibus diebus ea fari ius non est et si fati sunt, piaculum faciunt. Hinc effata dicuntur, quod augures finem auspiciorum caelestium extra urbem agris sunt effati ubi esset; hinc effari templa dicuntur ab auguribus;

et pro est ab. quae pars agendi est a' diagendo. Ac quae sunt a. quae pars agendi est a iacendo. Sic sunt b. Spengelius Emend. p. 11. hinc effecit: Secunda (vel altera) pars agendi est ab dicendo ac quae sunt . . . his, eorum hoc genus videntur *ἐτυμα*. Quod de secunda parte Varronem dixisse putat, id verissime: sed illa: ac quae sunt, omni nexu destituta reliquit. Quae verba ipse intuli, ea asteriscis circumpositis distinxī. Ante Quae priores aut *ἰστορικῶν* tantum aut nullam interpolationem adhibebant. Eorum] vg. earum codd.

52. primum] primus Gab. quod] scripsi. cum hoc (hac ab.) codd. vocabulum a] F. vocabulorum cett. id dictum] ac futuus fari id dictum codd. Sed de vocabulo fatuus Varro infra §. 55. loquitur, unde id hoc loco a quodam margini adscriptum irrepsisse videtur. Propterea ac fatuus cum sequente fari omisi. Possis etiam contraria via procedens non demendo, sed addendo loco subvenire, ita ut sic fere scribas: Cum hoc vocabulum a similitudine vocis pueri, hinc fatuus, qui puerili sermone utitur, quod fari id dictum. Sed illud probabilius visum. Cf. Doederlein. Synon. et Etymol. L. Lat. T. III. p. 231. Ad hanc eandem] scripsi. ad haec (hec b.) eandem (eadem H.) codd. post erit] postea solus F.

53. quod] vg. qui codd. quia Spengel. scripserat, sed id propter morem Varronis idem, Emend. Varr. p. 5., reiecit. caelestum] F. et ab. ut videtur. caelestium GH. Illud retinui tanquam ex antiquiore usu servatum, ut est apud Varronem VIII, 71. deum Consentum. cf. dentum VIII, 67. et Pacuviana rudentum V, 7. et exuperantem VII, 18. agris] F. agri cett. Cf. Augurum libri ap. Gellium XIII, 14. Pomoerium est locus intra agrum effatum, et Servius ad Aen. VI, 197. ager post pomeria, ubi captabantur auguria, dicebatur effatus. ubi] conii. ut codd. dicuntur ab auguribus] augures b. Ignorabat scilicet libarius, effari passive dici. affantur] F. effantur cett.

affantur qui in his fines sunt. * 54. Hinc fana ²³⁰ nominata, quod pontifices in sacrandō fati sint finem; hinc profanum est quod ante fanum coniunctum fano, hinc profanatum * in sacrificio; atque inde Herculi decuma appellata ab eo est, quod sacrificio quodam fanatur, id est ut fani lege sit. Id dicitur polluctum, quod a porriciendo est fictum; quom enim ex mercibus libamenta porrecta sunt Herculi in ²³¹ aram, tum polluctum est, ut, quom profanatum dicitur, id est proinde ut sit fani factum; itaque* olim fano consumebatur omne quod profanum erat, ut etiam sit, quod Praetor Urbis quotannis facit quom Herculi immolat publice invencam. 55. Ab eodem verbo (55) fari fabulae, ut tragoediae et comoediae, dictae. Hinc fassi ac confessi, qui fati id quod ab his quaesitum. Hinc professi; hinc fama et famosi. Ab eodem falli, sed et falsum et fallacia, quae propterea, quod fando quem decipit, ac contra quam ²³² dixit, faciat. Itaque si quis re fallit, in hoc non 66 proprio nomine fallacia, sed tralatitio, ut a pede nostro pes lecti ac betae. Hinc etiam famigerabile et sic composititia alia item, ut declinata multa, in quo et fatuns et Fatuae.

54. quod] F. quae cett. * in sacrificio] quod (quid F.) in sacrificio codd. Illud quod omisi. atque] *vg. ad quae FGH. adque a. polluctum] quidam apud Augustin. pollutum codd. V. de pollucto Intpp. Festi s. v. pollucere p. 616. Lindem. porrecta] vg. proiecta codd., ut proiciendo, paulo superiore loco, H. Cf. supra VI, 16. 31. profanatum] Turnebus. profanum codd. itaque*] itaque ubi codd. ubi omisi, sed etiam sic fateor locum mihi nondum sanatum esse videri. etiam] etiam nunc coni. Spengel. Praetor Urbis] scripsi. P. R. urbis F. ut videtur: populus romanus urbis G., ut est in edit. princ. P. R. urbe H. R. R. urbem a. urbis b. praetor urbanus vg.

55. faciat] F. facit Gab. fac ut H. re fallit] Victorius. refallit FHa. refellit b. reffallit G. tralatitio] Scioppius. translatio F. tralatio GHa. translacio b. famigerabile] Perottus, Scalliger, Scioppius. famiger fabile F. famiger habile GHab. Fatuae] fatue codd. Illud ponendum esse, vidit codd. B. scriptor. Sed dubito an is non intellexerit, de Fatuis id est fatidicis antiquitatis mulieribus loqui Varronem. Spengelius Emend. p. 7. fatuellus ex Servio ad Virg. Aen. VI, 776. adsciscendum arbitratur. Sed ne id quidem constat, antiquumne sit id nomen nec ne; certe Servii codices (quorum lectiones annotavit Alb. Lion p. 403. cf. ad VII, 47. p. 413.) ad Fatuolus digitum intendere videri possunt.

56. Loqui ab loco dictum, quod, qui primo dicitur iam fari, et vocabula et reliqua verba dicit, ante quam suo quidque loco ea dicere potest, hunc ²³³ Chrysippus negat loqui; sed ut loqui: quare ut imago hominis non sit homo, sic in corvis, cornicibus, pueris primitus incipientibus fari verba non esse verba, quod non loquantur. Igitur is loquitur, qui suo loco quodque verbum sciens ponit, et istud prolocutum, quom in animo quod habuit, extulit loquendo. 57. Hinc dicuntur eloqui ac reloqui in fanis Sabinis, e cella dei qui eloquuntur. Hinc dictus loquax qui ²³⁴ nimium loqueretur; hinc eloquens qui copiose loquitur; hinc colloquium quom conveniunt in unum locum loquendi causa. Hinc adlocutum mulieres ire aiunt, quom eunt ad aliquem locum consolandi causa; hinc quidam loquelam dixerunt verbum quod in loquendo efferimus. Concinne loqui a concinno, ubi inter se conveniunt partes ita, ut* inter se concinant; aliud alii. 58. Pronuntiare dictum enuntiare; pro idem valet quod ante, ut in hoc: proludit. ²³⁵ Ideo actores pronuntiare dicuntur, quod in proscenio enuntiant poëta cogitante; quod maxime tum dicitur

56. *quidque*] Augustinus in marg. ex libro. *quisque* codd. praeter b. ut videtur. *Τέλειον δριγμὴν* post *potest* a prioribus positam sustuli: qua re periodo iunctura sua redditur. *sed ut loqui*] om. H., ut postea non esse verba idem om., propter *ὁμοιοτέλευτον*. *loqui quare ut* uncis secludit Doederlein. Synon. et Etymol. T. IV. p. 1. Sed Chrysippus dixerat, non loqui talem hominem, sed *quasi loqui*. Sic a Varrone VIII, 45. distinguunt videbimus *effinita* et *ut effinita*, *infinita* et *ut infinita*. Cf. V, 178. VII, 17. X, 11. *loquantur*] vg. *loquebantur* codd. *istud*] coni. *istum* codd. Mihi videbatur Varro verbo *proloqui* passivo sensu uti, quo genere ab aliis simplex loqui et compositum eloqui adhibitum esse constat. Cf. *luctare* V, 61. *effari templa dicuntur* VI, 53. *experiero* VIII, 24.

57. *eloqui ac reloqui*] vg. *eloquium* (*elloqui* G.) *ac reliqui* codd. *eloquuntur*] scripsi; quanquam *u* pro *o* est in codd. *aliquem locum*] Augustinus in marg. ex libro. *aliquam locum* H. *aliquam locutum* cett. codd. *consolandi*] G. ut Augustini liber. *consulendi* b. ut vg. *consulandi* cett. codd. Allocutionem proprio sensu de *παρρησιᾷ* in luctu adhiberi, satis constat. *ut**] coni. addidi. *concinant*] coni. *condeant* FGH. *condiant* a. *coeant* b. *concinant* coni. Spengelias. *aliud alii*] Haec ab antecedentibus interpungendo seiunxi, hoc sensu: aliud etymon eius vocis alii proposuerunt.

58. *enuntiare*] Turnebus. *et nuntiare* codd. *tum dicitur*]

proprie, novam fabulam cum agunt. Nuntius enim est ab novis* rebus nominatus, quod a verbo Graeco νέος potest declinatum; ab eo itaque Neapolis illorum Novapolis ab antiquis nostris vocitata. 59. A quo etiam extremum novissimum quoque dici coeptum²³⁶ volgo, quod mea memoria ut Aelius, sic senes aliquot, nimium novom verbum quod esset, vitabant; quovis⁽⁵⁶⁾ origo, ut a vetere vetustius ac veterrimum, sic ab novo declinatum novius et novissimum quod extremum. Sic ab eadem origine novitas et novicius et novalis²³⁷ in agro et Sub novis dicta pars in foro aedificiorum, quod vocabulum ei pervetustum, ut Novae viae, quae via iam diu vetus. 60. Ab eo quoque potest dictum nominare, quod res novae in usum quom additae erant, qui eas novissent, nomina ponebant. Ab eo nuncupare, quod tunc civitate vota nova suscipiuntur. Nuncupare nominare valere apparet in legibus, ubi nuncupatae pecuniae sunt scriptae; item in choro† in quo est:

Aenea! Quis enim est qui meum nomen nuncupat?

Item in Medio:

vg. tum id dicitur codd. tum id tum dicitur G. ab novis*] Turnebus, Scioppius. a quis FGH. aquis a. aquibus b. νέος] ex vg. adieci; id excidit in codd. et supervacaneum habetur a Spengelio p. LVIII. De omisso esse v. annot. ad V, 38. Hac re offensi multi inculcaverunt v. videri.

59. dici] vg. et b. ut videtur. dico Fa. dictum GH. aliquot] aliquod G. aliquo a. alii quod legit Gellius, qui X, 21. hunc locum laudat, isque iccirco sequens quod omittit. De Aelio cf. ann. ad V, 18. 148. Etiam hoc loco ab interpolatoribus cognomen Gallus additum est. novom] scripsi. noum H. novum cett. vetustius] Gellius, ut vg. vetustus Fab. vetustas H. veterrimum] Gellius ut vg. Fortasse etiam a. veterrimus cett. codd. novius et] servavit Gellius. om. codd. Varronis. pervetustum] vg. pervetustus a. pervetustas cett.

60. quom] quidam ap. Augustinum. quō b. quomodo cett. codd. qui eas] qui quidam apud Augustinum, et eas habet Vertranus. quibus ea codd. civitate] codd. civitati coni. Spengel. Sed etiam hunc sexti casus usum non damnaverim. Cf. supra VI, 53. agris. choro†] codd. ut vg., nisi quod coro H. Id quanquam plane absonum ab hoc loco, verior tamen lectio nondum apparuit. Tragicorum fragmentis incertis adnumeravit Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 278. enim] H. om. cett. addit Bothe. Medio] codd. Medo Ald. Infra VII, 34. in codd.

238

*Quis tu es, mulier, quae me insueto nunc
nomine?*

61. Dico originem habet Graecam quod ὁ δικάζω. Hinc Ennius:

Dico qui . . . . .

Hinc dicare, hinc iudicare, quod tunc ius dic
hinc iudex, quod iudicat accepta potestate, id est
busdam verbis dicendo finit; sic enim aedis sac
magistratu pontifice praeunte dicendo dedicatur. |
ab dicando indicium; hinc illa: indicit duellu
239 indixit funus; prodixit diem; addixit in
cium; hinc appellatum dictum in mimo ac dic
sus; hinc in manipulis castrensibus dicta ducib
hinc dictata in ludo; hinc Dictator magister
puli, quod is a consule debet dici; hinc antiqua
dicimonium* et dicis causa et addictus. |
Si dico quid inscienti, quod ei quod ignoravit
68 hinc doceo declinatum, vel. quod quom docemus.

est Medo et Medio. Etiam apud Festum modo Medo, modo Mele
tur. Hoc inde factum, quod Medae filius qui Μυδαιος est Hesiodo. V
dicitur Apollodoro aliisque. Medea his locis male illatum est. E
hic locus tribuitur a Diomede II. p. 147. Putsch.; Pacuvio a Nonio
197. Mercer. Cf. Osann. Anal. crit. p. 124. Inter fragmenta Enni Medea
posuerunt, non iusto loco, tum alii tum Bothe P. L. Sc. V, l. p. 53
quis] quisquis Nonius, perperam. quae] qui Diomedes. Sed id
librariis debetur, qui, quae grammaticus scriptor de priore qui dixit, ad
alterum pronomen relativum transtulerunt.

61. δικάζω +] vg. ΝΙΘΙΗ F. p. H. lacuna in G. om. ab. ut vi
Fortasse δεικνύει. Cf. Graecarum vocum formae in F. VI, 96. De
qui] Post qui lacunam esse mihi persuasi, qua Enniani versiculi mi
pars assumpta esset; et, quod est in codd., hunc dicare (cui v. habet
didit b., alii cupit, vel potest), ab Enni loco separavi, hinc scribere
pro hunc, codd. lectione. duellum*] con. illum codd. b.
Augustinus in marg. ex libro. Sed duellum facilius poterat a librariis
ratione vocabuli corrumpi. prodixit] praedixit G. sicut Augustinus
Vertranius in marg. ex libro. mimo] vg. minimo codd. dict.
ut videtur, sicut vg. om. cett. codd. dicta sunt παρὰ γυμνασία, ut
Livii verbis: contra dictum suum, XXII, 25. dicimonium*]
numo FG. dici mimo H. dicimino a. dici in uno b. dicuntino Tur
cod. Quod ex con. posui, ad analogiam vv. moechimonium et mend
monium, quibus Laberius gaudebat, factum est.

62. inscienti] con. scienti codd. nescienti Scaliger, Scioppa
sciens nescienti con. Spengelius, fortasse recte. ei] Scioppius.

cius, vel quod qui docentur, inducantur in id quod docentur ab eo qui scit ducere, qui est dux aut ductor, qui ita inducit ut doceat. Ab docendo discere,²⁴⁰ disciplina,* literis commutatis paucis. Ab eodem principio documenta, quae exempla docendi causa dicuntur.

63. Disputatio et computatio cum* praepositione a putando quod valet purum facere. Ideo antiqui purum putum appellarunt; ideo putator quod arbores puras facit, ideo ratio putari dicitur, in qua summa sit pura. Sic is sermo in quo pure⁽⁵⁷⁾ disponuntur verba, ne sit confusus atque ut diluceat, dicitur disputare. **64.** Quod dicimus disserit, item translatio atque ex agris verbo; nam ut olitor disserit in areas sui quouisque generis res, sic in oratione qui facit, disertus. Sermo, opinor, est a serie, unde sarta; etiam in vestimento sartum quod comprehensum; sermo enim non potest in uno homine esse solo, sed ubi oratio cum altero coniuncta. Sic conserere manum dicimur cum hoste; sic ex iure

codd. ortum id ex ultima litera v. *quod*, et *ei*. *ab eo*] coniunxi cum antecedentibus, et sustuli *τελειαν συνημην* ante haec verba. Pertinent enim haec omnia ad secundum docendi etymon: nam ducere et dux unde dicatur explicare, neque huius loci erat, neque verba Varronis eo trahi possunt. *qui*] conl. *quod* codd. V. de confusione harum formarum Praefatio. *ducere*] vg. *ducare* codd. *discere*] Venetae editt. *docere* codd. *disciplina*]. Post h. v. *discere* in codd. est, quod, ad emendandum mendosum illud *docere*, quod modo memoravimus, margini adscriptum, deinde in orationem Varronis irrepsisse videtur.

63. *cum*]. vg. et codd. *praepositione*] GHab. *propositione* F. Hinc: *e propositione putandi* conicit Spengelius. *a putando*] vg. *putandi* codd.

64. *disserit*] notabile in omnibus inquinatis lectionis fontibus h. l. vv. in areas reperiri, scilicet ex sequentibus errore translata; deesse autem in omnibus libris illa labe carentibus. *translatio*] vg. *tralatio* F. *translatio* GH. *translatio* a. *translacio* b. Cf. infra §. 78. *oratio*] vg. *ratio* codd. *ex iure manum consertum*] Haec non habenda sunt pro parte versiculi Enniani, cuius scimus fuisse hunc tenorem: *Non ex iure manum consertum, sed magis ferro rem repetunt* (apud Gellium XX, 10. coll. Cicerone ad famil. VII, 13. Ennii fragmenta p. 80. Hessel.). Sed de ipsa formula iuris Varro loquitur, quae erat: *inde ibi ego te ex iure manum consertum voco* (i. e. ad manum conserere idam). V. Cicer. pro L. Murena 12, 26. de Orat. I, 10, 41. *manum*] Scioppius. *manu* codd. Illud est apud Gellium, et apud Cicer. ad famil. VII, 13.

manum consortum vocare. Hinc adserere manu in libertatem, quom prendimus. Sic augures dicunt: Si mihi auctor est verbi† . . . .

242

Desunt quaedam.

. . . nam manu asserere dicit . . .

Desunt quaedam.

65. . . . consortes; hinc etiam * ipsi consortes, ad quos eadem * sors; hinc etiam sortes, quod in his iuncta tempora cum hominibus ac rebus, ab his sortilegi; ab hoc pecunia quae in fœnore, sors est, impendium quod inter se iungat.

69 66. Legere dictum quod leguntur ab oculis
243 literae; ideo etiam legati, quod ut publice mittantur leguntur. Item ab legendo leguli qui oleam aut qui uvas legunt; hinc legumina in frugibus variis. Etiam leges quae lectae et ad populum latae, quas observet; hinc legitima. Et collegae qui una lecti, et qui in eorum locum suppositi, sublecti; additi allecti, et collecta quae ex pluribus locis in unum lecta. Ab legendo ligna quoque, quod ea caduca legebantur in agro quibus in focum uterentur. Indidem ab legendo legio et diligens et dilectus.

67. Murmuratur dictum a similitudine soni

in Mediceo cod. Itidem variatur in codd. et edd. Ciceronis pro Murena et de Orat. II. II. *adserere manu*] *vg. manum* codd. qui accusandi casum etiam in sequentibus habent. Neque tamen libris in ea re concedi potest, cum Terentius multis locis hac formula: *manu* (etiam *liberali manu*) *aliquem asserere*, utatur. V. maxime Adelp. II, 1, 39. cum Donato. *est verbi†*] codd. nisi quod *verbi* om. G. *es urbi* con. Scaliger. Sed locus obscurior est quam qui certam admittat correctionem. *Desunt quaedam*] Bis notatum ab editoribus, nam in codd. verba tanquam integra continuantur, nisi quod Cod. B. altero loco *hic deest* scriptum habet. Non multa tamen exciderunt, nam in formula illa augurali de manu asserendo aliquid dictum esse, servata illa verba docent, atque etiam §. 65. disputatio de rebus a serendo dictis continuatur.

65. * *ipsi consortes, ad quos eadem * sors*] Vertranii lectio valde dubia. *ad qui* (atque b.) *ipsi consortes sors* codd. *impendium*] glossema sortis censet Turnebus: non recte, nam inde sortes dictae mente Varronis, quod impendium impendio addant. Cf. V, 183.

66. *dictum*] om. a. probante Spengelio p. XII. *ut*] *vg. om.* codd. *leguli*] cf. supra V, 94.

surdi, quom' qui ita leviter loquitur, ut magis e sono id facere, quam ut intellegatur, videatur. Hinc etiam poëtae *murmurantia litora*. Similiter fremere, gemere, clamare, crepare ab similitudine vocis sonitus dicta. Hinc illa *arma sonant; fremor oritur*; hinc:

nihil me increpitando commoves.

68. Vicina horum quiritare, iubilare. Quiritare dicitur is qui Quiritum fidem clamans implorat. (58) Quirites a Curensibus; ab his qui cum Tatio Rege in societatem venerunt civitatis. Ut quiritare urbanorum, sic iubilare rusticorum; itaque hos imitans Aprisius† ait:

io bucco! quis me iubilat?

Vicinus tuus antiquus.

Sic triumphare appellatum, quod cum imperatore milites redeuntes clamitant per urbem in Capitolium eunti: *Io triumphe*: id a *Ἰοθύμβω*, * Graeco Liberi cognomento, potest dictum. 245

69. Spondere est dicere: spondeo, a sponte;

67. soni surdi, quom*] scripsi, audacius sane coniectura proventus. sonitus dictus codd. qui] non mutavi in quis. Varro eodem iure h. l. quom qui dicere poterat, quo infra X, 60. *natura incorrupta plerumque est suapte sponte, nisi qui eam usu inscio depravabit*, et Cicero: *nisi si qui publice ad eam rem constitutus esset*, et similia. Hac in re, ut in aliis, suas magis grammatici leges scriptoribus imponere solent, quam linguae observare naturam et progressum.

68. his qui] ex vg. retinui. qui om. codd. civitatis] Scioppius. civitates codd. Aprissius†] codd. nisi quod aprisius b. Chrysippus Turnebi codex. Hinc Scaliger Accii Chrysippo locum nostrum tribuit. Antea idem, non felicius, tentaverat: *apte Attius ait in Bacchis*. Hinc is locus, qui omnino alienus est a tragoedia, etiam nunc legitur inter fragmenta Baccharum. Bothé P. Sc. L. V, I. p. 189. io bucco!] Fa. Turnebi cod. nisi quod hic buco. id buco G. robucco b. in Bacche vg. tuus] codd. exc. G. qui atavus, et a., qui avus, quod Scioppius voluerat. Atus Turnebi codex. Io] vg. o F. lacuna in G. om. ab. In H. omnia desunt inde ab oleam §. 66. usque ad ut non spondet ille §. 72. *Ἰοθύμβω*] vg. triambo F. om. ab. In G. lacuna loco verborum id a *Ἰοθύμβω*. *Graeco] ante h. v. ac addit F. idque recepit Spengelius. a addunt ab. om. G. ut vg. potest dictum] codd. esse vg. additur, sed temere. V. ad V, 38.

69. Spondere est dicere: spondeo,] vg. Priores sic interpungebant:

nam id valet a voluntate. Itaque Lucilius scribit de Cretea :

cum ad se cubitum venerit,
²⁴⁶ *Sponte ipsam suapte adductam, ut tunicam
⁷⁰ et cetera reiceret.

Eandem voluntatem Terentius significat cum ait satius esse :

Sua sponte recte facere quam alieno metu.

Ab eadem sponte † a qua dictum spondere † declinatum spondet et respondet et desponsor et sponsa, item sic alia. Spondet enim qui dicit a sua sponte : spondeo. Spondet etiam sponsor qui idem faciat
²⁴⁷ obligatur. 70. Sponsus, consponsus; hoc Naevius significat cum ait : *consponsi*. Spondebatur pecunia aut filia nuptiarum causa, * nam, ut in comœdiis vides dici :

Spōnden' tuam gnatam filio uxorem meo?*

Appellabatur et pecunia, et quae desponsa erat, sponsa; quae pecunia inter se contra sponsum rogata erat, dicta

Spondere est dicere. Spondeo ... valet] et, quod vg. post h. v. additur, omisi cum a.; habent tamē id cett. omnes. Cretea] gretea Fa. graetea G. Lucilii locus est ap. Franc. Dousam inter Incerta n. 26. *sponte] sua voluntate, quod codd. ante h. v. addunt, omisi tanquam glossema, auctore Scaligero, Scioppio. Cf. Spengel. p. XLI. In G. deest sponte. Terentius] Adelph. I, 1, 50. † a qua dictum spondere †] insititium arbitror, cum Scioppio. spondet] vg. spondit codd. Spondet etiam] vg. spondit est codd. qui idem] G. quidem cett. codd. qui idem ut vg. qui dum Scioppius, Spengelius. Pro eo quoque, qui promittit, solent alii obligari: quorum alios sponsos, alios fidepromissores, alios fideiussos appellamus. Gaius Inst. III, 115. Sponsus ita interrogatur: "Idem dari spondes?" ib. 116.

70. Sponsus, consponsus] Qui sponderat ducturum, sponsus ex definitione Servii Sulpicii ap. Gellium IV, 4. Hunc eundem consponsum dicit Varro. Consposos antiqui dicebant fide mutua colligatos. Festus p. 32. Lindem. Naevius] Bothe P. Sc. L. V, 2. p. 26. Eundem locum tangi putant infra VII, 107. *nam ut in comœdiis ... meo?]* Hic locus quanquam in omnibus lectionis fontibus infra §. 71. post *alligatus*, quo loco asteriscum tanquam ulceris excisi circatricem reliqui, legitur: tamen nonnisi hoc superiore loco commode collocari poterat. Idque feci auctore Guilelmo Th. Kraut. De causa confusi huius disputationis ordinis dictum est in Praefatione. Sponden'] vg. spondeo G. sponde cett. codd. gnatam] b. ut videtur, sicut vg. agnatam cett. codd. Contra sponsum rogata videtur ea pecunia dici, quam alter ab altero stipulatus est, si sponsam ille sibi non traderet. Haec pecunia

sponsio; quoi desponsa quae * erat, sponsus. Quo die sponsum erat, sponsalis. 71. Qui sponderat filiam, despondisse dicebatur, quod de sponte eius, id est de voluntate exierat; non enim si nolebat, non* dabat, quod sponsu erat alligatus; * quod tum et praetorium ius ad legem et censorium iudicium ad aequom existimabatur. Sic despondisse animum ²⁴⁸ quoque dicitur, ut despondisse filiam, quod suae spontis statuerant finem. 72. A quo sponte dicere, respondere* quoque dixerunt, quom ad spontem responderent, id est ad voluntatem rogationis. Itaque qui ad id quod rogatur non dicit, non respondet: ut non spondet ille, statim qui dixit: spondeo, si iocandi causa dixit, neque agi potest cum eo ex sponsu. Itaque quoi quis dicit in tragoedia:

Meministin' te despondere mihi gnatam tuam? (59)

contra sponsum erat, id est tanti quanti illius intererat uxorem ducere, ut dicitur contra aurum apud Varronem. Cf. Gellius IV, 4. et v. infra VII, 107. quae*] coni. quod G. ut vg. quo cett. codd. Sic, ut scripsi, Varro saepe, ut: qui quid administrat VI, 78. qui ... etiam quod indicium dent IX, 19. illud, quouis quid simile, ut scribendum videtur, X, 3. Eodemque pertinent: quod quem VI, 55. quod quae res VI, 79. et quom qui VI, 67. quom dixero quid X, 40. Cf. VI, 30. Itaque omnino post formas relativas non opus est composito pronomine indefinito, sed sufficit simplex. Sed observes velim, formas illas relativas haecenus cum simplici indefinito coniungi, si respondeant Graecis οὗτος, οὗ, οὗν. Cf. tamen quoi quis §. 72.

71. Qui] Gb. ut vg. quo] F. quoi a. despondisse] b. ut videtur, sicut vg. dispondisse FGa. de voluntate] id non plane perinde est ac: de patria potestate, sed liberum in elocanda retinenda filia arbitrium significat. nolebat] Aldina, Turnebus. volebat codd. non] coni. addidi, quippe necessarium. ad aequom] scripsi. ad aequum vg. Locus accuratiore explicatione dignus erit. Ad censorium iudicium quod attinet, hoc sine dubio notabatur, qui desponsam filiam sponse non collocaverat.

72. A quo] coni. a qua codd. respondere*] coni. cum spondere codd. conspondere Turnebus. ad spontem] b. ut Turnebus. a sponte codd. qui ad id quod rogatur non dicit] Sic intelligas: qui aliud in mente habet, neque id ipsum quod rogatus est. Hac cum responsione, quae nulla est, comparatur a Varrone sponsio, quae verbis tantum, non mente animoque fit. Ita sequentia verba, quae transpositurus iam eram post v. spondeo in fine §. 69., locum suum tuebuntur. quoi quis] coni. quis qui a. qui GH. quisquis cett. codd. dicit] codd., exc. H. qui dixit a pr. m. tragoedia] Fort. in comoedia, Spengelius. Quae fuerit illa tragoedia, et qui fabulae nexu, plane obscurum est. meministin'] vg. meministine codd. ne om. H. gnatam] vg. agnatam FG. cognatam H. cognatum ab.

71 quod sine sponte sua dixit, cum eo non potest agi ex
sporsu. 73. Etiam spes a sponte potest esse
249 declinata, quod tum sperat, quom, quod volt, fieri
putat; nam quod non volt si putat, metuit, non
sperat. Itaque hic quoque qui dicunt in Astraba Plauti:

*Nunc sequere, adseque, Polybadisce, meam
spem cupio consequi.*

• *Sequor hercle quidem; nam libenter mea spe-
rata consequor:*

250 quod sine sponte dicunt, vere neque ille sperat qui
dicit adolescens, neque illa sperata est. 74. Spon-
sor et praes et vas neque idem, neque res a quibus
hi, sed e re simile. Itaque praes qui a magistratu
interrogatus, in publicum ut praes siet; a quo et,
quom respondet, dicit: *praes*. Vas appellatus qui
pro altero vadimonium promittebat. Consuetudo erat
quom reus parum esset idoneus inceptis rebus, ut pro
251 se alium daret; a quo caveri postea lege coeptum est

73. quom, quod] coni. quod cum (quom a.) codd. hic] hi
coni. Spengelius. Sed cum certum sit, haec dictum esse a Varrone pro
hae, quidni eodem iure utamur in hic? V. ad V, 98. Plauti] ap.
Bothium inter fragm. fabul. deperdit. p. 553. Nunc] coni. Spengelius.
ne codd., quod plerique coniunxere cum v. Plauti, ut Plautine est in G.
Nunc scriptum erat per notam n cum c supraposito vel cum puncto.
adseque] codd., nisi fortasse adsequere est in b., ut in vg. Illud reli-
giose servavi ut esset inter vestigia activi verbi sequere. Polybadisce]
Scaliger, Scioppius. Polyba disce FGH. poliba disce a. proliba disce
b. hercle] Hb. herclem a. haeredem F. hercule G. ut vg. quod
Spengelius retinuit. libenter mea spetata] libenter, mea sperata,
(i. e. *μνηστευμένη*) Scaliger.

74. idem] b. ut videtur, sicut vg. ideo cett. codd. sed e re]
F. sede re G. sedere b. sedem Ha. simile] codd. Id facile corri-
gere cum Scioppio in simili, sed reliqui, dum accuratius disputetur de hac
re, quam etiam nunc factum est. Cf. IX, 43. ut praes, siet] coni.
Palmerius. ut praestet (prestat F.) codd. an praesest Scaliger ad Festum
s. v. praes, p. 579. Lindemann. Salmasius de modo usurarum c. 16. locum
sic constituit: interrogatus; fidem publico ut praestet. Cramerus ad
Gellium Exc. IV. (Kiliae 1832.) p. 73. sic: interrogatus, in publicum
an praes es? a quo et cum respondet: praes, dicitur. Fundus Palme-
rianæ lectionis est Festus s. v. praes p. 122. praes est is, qui populo
se obligat, interrogatusque a magistratu si praes sit, ille respondet:
praes. Idem tamen s. v. manceps p. 102. mancipem a praestando prae-
dem dici existimat. Praedem a praestando fidem dici, Varrone teste af-
firmat Apulei. de diphth. 22. p. 141. Osann. Videtur igitur h. l. legisse
praestet, vades ne darent] i. e. ne dare cogentur.

ab his, qui praedia venderent, vades ne darent; ab eo scribi coeptum in lege mancipiorum:

Vadem ne poscerent nec dabitur.

75. Canere et accanit et succanit, ut canto et cantatio, ex Camena permutato pro M N. Ab eo, quod semel, canit; si saepius, cantat. Hinc cantitat, item alia; nec sine canendo tibicines.... dicti; omnium enim horum quid a canere; etiam buc-²⁵² cinator, a vocis similitudine et cantu dictus.

76. Oro ab ore et perorat et exorat et oratio et orator et osculum dictum. Indidem omen, ornamentum; alterum quod ex ore primum elatum est, osmen dictum; alterum nunc cum praepositione dicitur volgo ornamentum†, quod sicut olim, ornamentum scenici plerique dicunt. Hinc oscines dicuntur apud augures quae ore faciunt auspicium.

77. Tertium gradum agendi esse dicunt, ubi⁸ quid faciant; in eo propter similitudinem agendi et faciendi et gerendi quidam error his, qui putant esse²⁵³ unum. Potest enim aliquid facere et non agere, ut poeta facit fabulam, et non agit: contra actor agit et non facit, et sic a poeta fabula fit, non agitur; ab actore agitur, non fit. Contra imperator quod dicitur⁽⁶⁰⁾ res gerere, in eo neque facit, neque agit; sed gerit, id est sustinet, translatus ab his qui honora

75. accanit] Gb. sicut Spengel. coniecerat. ac canit a. a canit H. canit F. pro M N] con. pro n, m. codd. tibicines....] Lacunam significavi, adhuc non notatam. Sed omnes hi nulli alii esse possunt, nisi tubicines, liticines alique id genus. De his igitur Varro dixerat hoc loco. quid] H. quod cett. codd.

76. ornamentum] codd., neque id h. l. esset incommodum, cum ornatum ab ore natum iam supra Varro dixisset, V, 129. Modo sequentibus aliquid lucis afflueret. praepositione] G. et ab. ut videtur. propositione cett. codd. ornamentum†] codd. et ornamentum] eodem versu iterum codd. Secundo loco osnamentum Scioppius, quo parum proficitur. scenici] senici G. An fortasse senices, antiquae. Cf. supra VI, 59.

77. res gerere] rempublicam gerere correxerat Albericus Gentilis ad L. LVIII. de Verb. Sign., iure explosus a I. Fr. Gronovio Observ. IV, 14. p. 225. (686.) honora] Fa. ouera GHb. Illa lectione iam usus sum annot. ad V, 73.

gerunt, quod hi sustinent. 78. Proprio non dicitur facere a facie; qui rei, quam facit, imponit ²⁵⁴ faciem. Ut fictor quom dicit fingo, figuram imponit quom dicit informo, formam; sic cum dicit fac faciem imponit; a qua facie discernitur, ut dici potest aliud esse vestimentum, aliud vas, sic item quae fi apud fabros, fictores, item alios apud. Qui quid ministrat, quoniam opus non extat quod sub sensu veniat, ab agitu ut dixi magis agere, quam faceri putatur; sed quod his magis promiscue, quam diligenter consuetudo est usa, translativis utimur verbis: nam qui dicit, facere verba dicimus, et qui aliquid agere non esse inficientem.

* * *

79. . . . . qui adlucet. Dicitur lucere ²⁵⁵ luere; ab luce dissolvuntur tenebrae. Ab luce Noctiluca. Lugere item ab luce, quod propter lucem amissam is cultus institutus. † Acquirere est abluere et quaerere; ipsum quaerere ab eo quod, quae ut reciperetur, datur opera; a quaerendo quaestio ab hisque Quaestor. †

78. apud] b. alia cett. codd. Hanc praepositionis apud anastrophen a Tacito ex antiquiore lingua repetitam putaverim. Quamquam haec Varronis locum ceteris durior esse fatendum erit. Qui quid] v. quicquid codd. sensum] sensu cett.

Lacuna, quam h. l. notavi, non exiguum disputationis de agendi verbis interceptam esse partem, facile intelligitur. Namque apparet scripturam, postquam de verbis actionem omnem complectentibus dixerat, ad agendi modos generatim pertractandos transisse, ac primum quidem ad ea, quae sensibus percipiuntur, certisque corporis membris peraguntur, iam cum de visu oculorum dicendum esset, hoc argumentum, ut etiam de luce diceret, eum commovit. Cf. infra ad §. 85. annotata.

79. Qui . . . . ab luere] Haec verba, ut habentur in codd., descripti, quamquam manca et mutila et sensu cassa. Nihil in iis variatur nisi quod allucet a. abluere G. Post adlucet interpunxi, arbitratus verbum qui adlucet ad aliam pertinere sententiam. ab] b. a. a. et cett. Noctiluca] v. V, 68. Lugere] conii. Popma. lucere codd. † Acquirere . . . . quaestor †] Haec aliena esse ab hoc rerum nexu, etiam ex laceris istius libri reliquiis cognoscitur. Sed alii loco ea inserere non solum ausus. quae res] v. annot. ad VI, 70. reciperetur] codd. eodem sensu quo recuperetur in Gryph. ab hisque Quaestor] scripti ab his conquestor (conquestor G.) codd. Cf. V, 81.

80. Video a vi; quinque enim sensuum maxi-⁷³
mus in oculis: nam quom sensus nullus, quod absit²⁵⁶
mille passus, sentire possit; oculorum sensus vis usque
pervenit ad stellas. Hinc visenda, vigilant, vigi-
lium, invident et Attianum illud:

oculis* violavit qui vidit* invidendum:

a quo etiam violavit virginem pro vitiavit dice-
bant; aequae eadem modestia potius cum muliere²⁵⁷
fuisse quam concubuisse dicebant. 81. Cerno
idem valet; itaque pro video ait Ennius:

Lumen iubarne in caelo cerno?

Canius:

Sensumque inesse et motum in membris cerno.

Dictum cerno a cereo, id est a creando; dictum ab
eo quod, quom quid creatum est, tunc denique videtur.
Hinc* capilli descripti quod finis videtur, discrimen.
Et, quod in testamento, cernito*, id est facito videant²⁵⁸

80. vi] Pauwius ad Phrynichum p. 71. Lob. visu codd. absit]
GH. abest F. absiet Scioppius. visenda] viscenda H. pisendo b.
Sed genuinum est, quod cett. codd. habent, nam visenda sensu quodam
proprio urbis regionisve θαύματα significat. Attianum] Nunnesius
ad Phrynichum p. 70. Lob. atticum F. aetati quom (cum G.) GHa.
acticum b. Attiacum Sciopp. marg. oculis* violavit qui vidit* in-
videndum] coni. scripsi. oblivio lavet qui incidit in videndum codd. ob-
violavit quod incidit in videndum Nunnesius. Illud quod posui, quo sensu
dicatur, et quantopere faciat ad demonstrandum, violare dictum esse a vi-
dendo, non opus est ut moneam. Invidendum pro non videndo eodem
iure dicitur, quo infandum pro non fando: quanquam Appuleius, cum in-
vidit pro non vidit usurpat (de magia p. 408. 511. Boscha), firmissimis
Latinae linguae legibus calcem impigisse iudicandus est. Ad metricas ra-
tiones examinatum id quod posui versum quadratum non integrum efficit:

— oculis violavit, qui vidit invidendum — 0 —

nam in violavit duae extremae syllabae in unam contrahendae sunt.

81. Ennius] Idem locus, qui supra VI, 6., sed magis truncatus,
ut videtur. Canius] codd. praeter b. qui acanias. C. Annias vg.
Hoc nomen poetarum illo non notius est. Osann. Anal. p. 15. cereo, id
est] horum verborum loco lacuna est in b. Graecum ibi fuisse vocabulum,
suspiciatur Spengelius p. XIV. Quod mihi non videtur probabile. Hinc*
capilli] hinc fines capilli codd. unde fines eliminavi, id ortum putans ex
variante lectione sequentis v. fines. capilli] capillum Varronem sin-
gulariter dixisse, testis est Charisius J. p. 80 sq. Putsch. quod in
testamento, cernito] Turnebus. qui id (id om. GH.) in testamento codd.
Cf. Gaii Institut. II, 174. Lucius Titius heres esto, cernitoque in

te esse heredem: itaque in cretione adhibere iubent testes. Ab eodem est quod ait Medea:

Ter sub armis malim vitam cernere,

Quam semel modo parere;

- (61) quod, ut decernunt de vita eo tempore, multorum videatur vitae finis. 82. Spectare dictum ab specio* antiquo, quo etiam Ennius usus:

Vos epulo† postquam spexit;

et quod in auspiciis distributum est, qui habent
 259 spectionem, qui non habeant; et quod in auguriis etiam nunc augures dicunt avem specere. Consuetudo communis, quae cum praeverbis coniuncta fuerunt, etiam nunc servat ut aspicio, conspicio, respicio, suspicio, despicio, sic alia; in quo etiam exspecto, quod spectare volo. Hinc specula; hinc speculum, quod in eo specimus imaginem. Specula, de quo prospicimus. Speculator quem mittimus ante, ut respiciat quae volumus. Hinc qui oculos inungimus, quibus specimus, specillum.

diebus centum proximis, quibus scies poterisque: quodni ita creveris, exheres esto. Medea] Ennii. Cf. Nonius s. v. cernere p. 261. Merc.

ubi locus bis laudatur, et prius quidem ex Varronis Gerontodidascalo. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 59. Ter] nam ter est apud Nonium secundo loco.

idque bis ponit G. Nonius utroque loco. multa Varronis codd. parere] parere conl. Porso ad Eurip. Med. 252.

Idem Semel quam modo transposuit, ut trimetros iambicos efficeret. Sed quadrati hi versus fuisse videntur.

82. specio*] vg. om. codd.

Vos epulo†] Ennii locus extat

ap. Festum s. v. spicit, p. 257. Lindem., ex l. VI. Annal. (quo libro de Pyrrho narrabatur) ita scriptus: Quos ubi rex ... ulo spexit de contibus celsis. Hic locus et noster cum eundem Ennii versum referre viderentur, multa tentata sunt ut utriusque subsidio Ennii manus restitueretur; sed nihil eorum animum magna probabilitatis specie ferit. V. Interpr. Festi s. v. p. 700. Lindem. Columna ad Enn. Ann. XVI. p. 111. Hessel. Ennii Annal. fragm. ed. E. S. p. 164. habent] codd. habeant vg. Sed

v. ann. ad V, 140. et cf. X, 9. quae sunt genera ..., perspicendum. non habent] Fa. habebant GHb. Inaequalitas modorum in Varrone non offendit. Cf. VI, 95. quom non adesset et nihil intererat. IX, 10. quod nondum est et perperam dicatur; et praecipue memorabilis locus VIII, 1. — Ceterum de impeditissima illa, qui habuerint spectionem, quaestione nuper dixi Rerum Etruscarum III, 5, 2. p. 112 sq. despicio] vg.

inspicio H. id est spicio FGab. Hoc inde ortum, quod de pro notis habebatur. V. Praefatio. qui] GHa. quia b. quo F. Sed illud

verissimum. De hoc ablativo instrumentali dictum ann. ad V, 21.

83. Ab auribus videntur dicta verba audio et ²⁶⁰ ausculto; auris* ab aveo quod his avemus discere ⁷⁴ semper, quod Ennius videtur ἔτυμον ostendere velle, in Alexandro quom ait:

*Iam dudum ab ludis animus atque aures avent
Avide exspectantes nuntium.*

Propter hanc aurium aviditatem theatra replentur. Ab audiendo etiam auscultare declinatum, quod hi auscultare dicuntur qui auditis parent, a quo dictum Poëtae:

audio, ausculto.

Litera commutata dicitur odor, olor; hinc olet ²⁶¹ et odorari et odoratus et odora res*.

84. Ore edo, sorbeo, bibo, poto. Edo a Graeco ἔδω. Hinc esculentum et escae, edulia. Et quod Graece γεύεται, Latine gustat. Sorbere; item bibere a vocis sono, ut fervere aquam ab eius rei simili sonitu. Ab eadem lingua quod πότον potio, unde poculum, potatio, repotia. Indidem pu- ²⁶² teus, quod sic Graecum antiquum, non ut nunc φρέαρ dictum.

85. A manu manupretium; mancipium quod

83. auris*] coni. audio codd., quo sensus plane pessumdat. ^{ἔτυμον} Spengelius. etymon F. lacuna in Ga. om. Hb. in Alexandro] Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 33. Haec Sophoclis et Ennii tragoedia quod explicuerit argumentum, praeter Hyginum Etruscarum urnarum opere sculpto docemur. audio, ausculto] his vocabulis interseritur aut in FGHb. om. a. Eieci id suadente Spengelio p. XII. Litera commutato] i. e. au in o commutato, ut ab audiendo fiat odor. Nam si de aegre careo. odoratus] coni. Spengelius. odoratur codd. odora d in v. odor commutato in l haec intelligas, deerit etymon vocis odor, quo res*] Posthaec in codd. et vg. legitur Sic ab, quod coniungitur cum sequentibus. Nempe addidit hoc, qui non intellexerat, nunc, postquam de visu, auditu, olfactu dictum, Varronem explicare, quid ore faciat homo. Itaque expellenda erant haec verba, tanquam scioli additamentum.

84. ἔδω] edon F. & H. lacuna in G. om. b. escae, edulia] vg. esculdia FGHa. escendulia b. γεύεται] geuete F. lacuna in G. om. Hb. πότον] poton F. π H. lacuna in Ga. om. b. repotia] coni. Italus doctus ap. Augustinum. repotatio codd. Cf. V, 122. φρέαρ] phrear. F. lacuna in Ga. om. Hb. Hoc etymon iam supra, V, 25., proponebatur.

85. manupretium] vg. mantur (mant* a.) pretium (praetium G. precum b.) codd. De eodem vocabulo V, 178.

manu capitur; quod coniungit plures manus, manipulus; manipularis; manica. Manubrium quod manu tenetur. Mantelium ubi manus terguntur.

* * *

9   86. Nunc primum ponam de Censoriis tabulis:
 263 *Ubi noctu in templum censurae auspicaverit atque de caelo nuntium erit, praeconi sic imperato ut viros vocet:*

(62) *Quod bonum fortunatum felixque salutareque siet populo Romano Quiritium, reique publicae populi Romani Quiritium, mihi que collegaeque meo, fidei magistratuique nostro! omnes Quirites, pedites, armatos privatosque, curatores omnium tribuum, si quis pro se sive pro altero rationem dari volet, voca inlicium huc ad me.*

75
 264 *87. Praeco in templo primum vocat; postea de moeris item vocat.*

Hoc loco quanquam in codd. nullum extat lacunae signum, multa tamen intercidisse palam est. Nam ab illa disputatione de iis, quae corporis certis organis membrisve peraguntur (v. ann. ad §. 78.), abripimur repente ad locum *de inlicio*; hoc enim quid sit, diligentissime explicatur inde a verbis *Nunc primum* §. 86. usque ad vv. *habent communitatem* §. 95. Intelligitur igitur Varronem ab his naturalibus actionibus (ab agendo) transisse ad artificum opera (ad faciendum), quo loco unde medicina et sutrina dictae essent aperiebatur, quod hoc libro se praestitutum promiserat Varro V, 93., tum deinceps transgressum esse ad actiones civiles (ad gerendum); quae autem de his disputavit, praeter illa de inlicio, omnia miserabili huius libri ruina hausta sunt. Etiam de iis, quae corpore, veluti pedibus, aguntur, scriptor plura dixisse censendus erit quam extant, et locus ille de manibus, qui neque integer est cum nihil contineat de actionibus, et cum prioribus parum cohaeret, quasi ambustum fragmen, nescio quo casu, ex illo incendio evasit.

86. Censoriis] censoris H.   censurae] scripsi.   censura codd.
Non hodie isti rei auspicavi, Plautus Rudent. III, 4, 12. De activo verbo auspicare Nonius s. v. auspicavi p. 468. Mercer.   praeconi] vg.
 praeconis FGH.   praeconis a.   preconis b.   siet] vg.   si et b.   sieri
 F.   si erit G.   quaesiverit, adiuncto praecedente que, Ha.   collegae-
 que meo] Sic Q. Caecilius Metellus ad Aemilium et Fulvium Censores:
Quod in omnibus fere precationibus nuncupabitis verbis: Ut ea res mihi
conlegaeque meo bene et feliciter eveniat, . . . Livius XL, 46.   sive
 pro] Scioppius.   si verbo FGHa.   verbo b.   dari] dare scribit lo.
 Fr. Gronov. Obserrv. IV, 3. p. 548. (44.).   voca] vg.   vocat codd.

87. *postea de moeris*] vg.   *post eadem aeris (eris b.)* codd.

Ubi lucet, Censor, sribae, magistratus murrha unguentisque unguentur.

Ubi Praetores, Tribunique plebei quique in consilium vocati sunt, venerunt: Censores inter se sortiuntur, uter lustrum faciat. 265

Ubi templum factum est, post tum conventionem habet qui lustrum conditurus est.

88. In commentariis Consularibus scriptum sic inveni:

Qui exercitum imperaturus erit, accenso dicit hoc: Calpurni, voca inlicium omnes Quirites huc ad me.

Accensus dicit sic: Omnes Quirites, inlicium visite huc ad Iudices.

C. Calpurni, Cos. dicit, voca ad conventionem omnes Quirites huc ad me.

Accensus dicit sic: Omnes Quirites, ite ad conventionem huc ad Iudices. 266

Dein consul eloquitur ad exercitum: Impero qua convenit ad comitia centuriata.

89. Quare hic accenso, illic praeconi dicit

lucet] vg. *licet* codd. Illud haud dubie verum; nam noctu, ut fieri solebat, censurae auspicatum erat. *sortiuntur*] codd. Apud Nonium s. v. sortirent p. 471. Mercer. Varro Rerum humanarum l. XX: Quum venerint, censores inter se sortiant. Spengelius apud Nonium plura excidisse, et nostrum ibi locum tangi existimans, sortiant h. l. scribendum esse coniicit. Mihi coniunctivus a nostro loco alienus esse videtur, sed fortasse utroque loco sortiunt scribendum erit. *Ubi templum factum est*] Haec vg. et a Spengelio prioribus adnectuntur. Ut cum sequentibus iungeremus, suasit tum aequabilitas in membrorum sermonis conformatione, quae sic conservatur, tum ipsa res de qua dicitur. Nam cum ex eo templo, in quo noctu auspicavit censor, inlicium vocari iusserit: nunc in Campo ad aram Martiam aliud templum faciendum est (cf. Livius XL, 45. 46.), ubi conventionem censor habere possit. Cf. infra §. 93.

88. Calpurni, Cos.] scripsi praeunte Scioppio. calpurnicos Fa. calpurni cos G. carburnicos H. calpurnius b. Calpurnius vg. Interpungendo haec ita distinxī, ut vv. consul dicit interficiantur inter casum vocandi et imperativum; praeunte Io. Fr. Gronovio Obserrv. I, 1. p. 2. (4.). Iudices] cf. Cicero de legg. III, 3. Liv. III, 55. ad exerc. .... convenit] et exercitum imperat quo conveniat coni. Io. Fr. Gronov. Obserrv. I, 1. p. 12. (13.).

haec, est causa: in aliquot rebus item ut praeco, accensus acciebat, a quo accensus quoque dictus. Accensum solitum ciere, Boeotia ostendit, quam comoediam Aquilii* esse dicunt, hoc versu:

²⁶⁷ *Ubi primum accensus clamarat meridiem.*

Hoc idem Cosconius in actionibus scribit, praetorem accensum solitum esse iubere, ubi ei videbatur horam esse tertiam, inclamare horam tertiam esse, itemque meridiem et horam nonam.

90. Circum moeres mitti solitus quomodo inliceret populum in eum locum*, unde vocare posset ad contionem, non solum ad consules et censores, sed ²⁶⁸ etiam quaestores, commentarium indicat vetus acquisitionis M. Sergii Mani filii Quaestoris, qui capitis accusavit Trogum; in qua sic est:

(63) *91. Auspicio orando sede in templo auspicii, dum aut ad Praetorem aut ad Consulem mittas auspiciū petītum.*

89. item] Gryphiana et Augustinus in Emendationibus. idē codd. cui verbo est addit G. acciebat] vg. accipiebat codd. Aquiliu* Turnebus et Gronovius ann. ad Gell. III, 3. alii codd. M. Attii docti viri apud Augustinum. Ex Gellio intelligitur, Boeotiam comoediam volgo Aquilio fuisse attributam, ab ipso autem Varrone Plauto esse vindicatam. Quanquam ibi nomen Aquilii non prorsus certum est; quocirca Attilii coni. Popma, assentiente Osanno Anal. crit. p. 153. Bothe P. Sc. L. V, II, p. 37. clamarat] codd. clamarit Osanno Anal. crit. p. 185. Qui locus quomodo cum illo ex Boeotia apud Gellium III, 3. de solaris componendus sit, variae excogitari possunt rationes. solitum esse] b. ut Victorius, Scioppius: idemque probat Spengelius* p. XIV. solitum tum (tu H.) esse cett. codd. Meridiem accensus pronuntiabat, cum a Curia inter Rostra et Graecostasin solem prospexerat. Plin. N. H. VII, 60.

90. moeros] Fulvius Ursinus; idque postulat disputationis ordo; nam explicandum nunc quid sit illud de moeris vocare §. 87. auras codd. aras vg. locum*] vg. om. codd. An ellipsis v. locus admittenda erat, ut v. dies V, 69. ? Et cf. V, 155. acquisitionis] coni. Augustinus in marg. illud sine dubio aptius est, et notum quot locis pro acquisitione inquisitionem dederit librarium incuria. Cf. §. 92. Quaestoris] G. ut puto, sicut vg. quaestores cett. codd. Trogum] vg. rogum codd. Scilicet t in principio huius vocis finali t v. accusavit eliminatum est. Sed §. 92. trogi etiam in codd. est. quo] vg. et fort. ab. aqua FGH.

91. auspicio orando] codd. ut vg. nisi quod auspiciū a. et orande Fab. et orandae GH. auspiciorum endo Ursini cod., idque recepit Spengelius. sede] Ursini cod. ut vg. sed cett. codd. auspiciū] vg.

Commeet tum praeco, reum vocet ad te, et ²⁶⁹
eum de moeris vocet praeco: id imperare oportet.

Cornicinem ad privati ianuam et in Arcem mittas, ubi canat.

Collegam roges, ut comitia edicat de Rostris, et argentarii tabernas occludant.

Patres censeant exquiras, et adesse iubeas. ²⁷⁰
Magistratus censeant exquiras*, Consules, Praetores Tribunosque plebis collegasque tuos, et in templo adesse iubeas omnes, ac cum mittas, conventionem advoces.

92. In eodem commentario anquisitionis ad extremum scriptum caput edicti hoc est:

Item quod attingat qui de Censoribus classicum ad comitia centuriata redemptum habent, uti ²⁷¹
curent eo die quo die comitia erunt, in Arce classicus canat tum circumque moeros, et ante privati huiusce T. Trogi scelerosi hostium canat, et ut in Campo cum primo luci assit.

93. Et inter id, quom circum muros mittitur et cum contio advocatur, interesse tempus apparet ex iis

auspiciis codd. *aut ad praetorem aut ad consulem*] Horum erant auspicia maiora, quibus opus erat ad viros vocandos. Dixi de h. l. et de re ipsa Rerum Etrusc. III, 5, 2. p. 114. *Commeet tum*] coni. *commeetum* codd., quod iungi solet cum antecedentibus. *comitatum* coni. Scioppius. *cum eat* Scaliger. Nuntios commeari dici notum est. *praeco, reum*] coni. Augustinus in marg. *praetores* codd. *moeris*] e Cod. B. *muris* codd. *cornicinem*] Turnebus. *cornicem* FGa. *cornicen* H. *cervicem* b. Cf. Lipsius ad Tacit. Ann. II, 32. *roges*] coni. *rogis* codd. *T. Trogi* vg. sic ut haec *collegam T. Trogi* cum prioribus coniungantur. Quod omnium maxime intellectui huius commentarii obfuit. *comitia edicat*] vg. *comitiae dicat* codd. *exquiras*] vg. *exqueras* FGhb. *censeant exquiras**] altero loco coni. scripsi. *censeat* (censent G.) *ex ara* codd. *tuos*] Scioppius. *vos* codd. nisi quod collegas et nos b. *omnes*] Scioppius. *homines* codd. *advoces*] *avoces* FHb. *conventionem advoces* coni. Spengel.

92. *anquisitionis*] b. ut videtur, sicut vg. *acquisitionis* FGa. *anquisitionis* H. *Censoribus*] b. ut videtur, sicut vg. *cessoribus* codd. *CESS.* scriptum fuisse conicit Spengelius. *canat tum*] vg. *canatum* FGh. *connatum* a. *canacium* b. *moeros*] vg. *mucro* b. *mucos* a. *muros* cett. *hostium*] codd. i. e. ostium. cf. *honus* V, 73. VI, 77. *harena* X, 19. *hosticum* vg. *assit*] a. *adsit* cett. Cf. V, 91.

²⁷² quae interea fieri * scriptum est. Sed ad comitia
tum vocatur populus ideo quod alia de causa hic ma-
gistratus non potest exercitum urbanum convocare;
censor, consul, dictator, interrex potest, quod censor
exercitum centuriato constituit quinquennalem; quom
lustrare et in urbem ad vexillum ducere debet; dictator
et consul in singulos annos, quod hic exercitui impe-
rare potest quo eat: id quod propter centuriata comitia
²⁷⁷ imperare solent. 94. Quare non est dubium, quin
hoc inlicium sit, quom circum muros itur, ut po-
pulus inliciat ad magistratus conspectum, qui Quiri-
²⁷³ tes* vocare potest in eum locum, unde vox ad contio-
nem vocantis exaudiri possit. Quare una origine in-
lici et inlicis, quod in Choro Proserpinae est, et
pellexit quod in Hermiona, quom ait Pacuvius:

regni alieni cupiditas pellexit.

Sic Elicii Iovis ara in Aventino ab eliciendo. 95.
Hoc nunc aliter fit atque olim, quod augur Consuli
adest tum cum exercitus imperatur, ac praeit quid
(64) eum dicere oporteat. Consul auguri imperare solet, ut
is inlicium vocet, non accenso aut praeconi; id in-
²⁷⁴ ceptum credo, cum non adesset accensus et nihil inter-
erat quoi imperaret; et dicis causa fiebant quaedam,
neque item facta, neque item dicta semper. Hoc ipsum

93. contio] tertio GHb. cum tero a. fieri * scriptum est]
inlicium (inlicitum GHab.) interponunt codd., quod e glossemate irrepsisse
arbitror. om. Scioppius. scriptum om. G. Sed ad comitia] Nihil
ante haec verba excidisse puto; nam pergit scriptor in explicando Sergii
commentario, atque a loco: de moeris vocet, procedit ad illum: ut comi-
tia edicat §. 91. censor] vg. censorem codd. lustrare] scripsi
praeunte Io. Fr. Gronovio Obserrv. I, 1. p. 12. (14.), cuius eas tantum
lectiones appono quae probabiliores videntur. lustraret codd.

94. quin] Vertranius. quom codd. Cf. Praefatio. qui Quiri-
tes* vocare] con. scripsi coll. §. 88. qui ros (qui res H. quiros a.
quirinos b.) vocari codd. quod consul vocare vg. inlici] GHb.
illici F. illicii a. in Choro Proserpinae] Inter tragoedias incerto-
rum poetarum Bothe P. Sc. L. V, I. p. 285. Hermiona] Bothe P.
Sc. L. V, I. p. 123. Iovis] Victorius. iovis visa (cusa a.) codd.
De ea ara Ovid. F. III, 295 sqq. Liv. I, 20. Plutarch. Num. 15. Plin.
N. H. II, 53. (54.).

95. auguri] Victorius. augur codd. is inlicium] scripsi.
is (his b.) licium codd. inlicium vg. inlegium* inlexit*] con. scripsi,

inlegium* *inlexit** scriptum inveni in M. Iunii commentariis, quod tamen ibi idem est quod *inlicium** *inlexit*; quod et I cum E et C cum G magnam habent communitatem.

96. Sed quoniam in hoc de paucis rebus verba 10 feci plura; de pluribus rebus verba faciam pauca, et ²⁷⁵ potissimum quae a Graeca lingua putant Latina, ut scalpere a *σκαλεῦσαι*; sternere a *στρωννύειν*; ²⁷⁶ lingere a *λιχμάσθαι*; i ab *εἶ*; ite ab *ἴτε*; gigni- ²⁷⁷ tur a *γίγνεται*; ferte a *φέρετε*; providere *προϊδεῖν*; errare ab *ἐρρεῖν*; ab eo quod dicunt *στραγγαλᾶν* strangulare; tinguere a *τέγγειν*. Praeterea ades . . . Ab eo quod illi *μαλάσσειν*, nos malaxare, ut gargarissare ab *ἀναγαργαρίζεσθαι*; putare a *πυθίσθαι*; domare a *δαμάζειν*; mulgere ab *ἀμέλγειν*; pectere a *πέξαι*; stringere a *στραγγαλίσαι*, id enim a *στραγγαλῖς*, ut runcinare a runcina, cuius *ῥυκάνη* origo Graeca.

posterius verbum addens propter sequentia. *inlicium* codd. *ellegium* vet. codex apud Scioppium in marg. *ibi idem*] a. ut videtur, sicut Vertranus. *ibidem* codd. *inlicium*] con. *inlicite* GHa. *illicite* Fb., ut saepius *illicitum* pro *inlicium* scriptum habent codd. *illicit et* Vertranus. *quod et*] con. *quae* codd. ortum id e siglis verborum *quod et*. Cf. Praefatio. I] addidi cum Ciacconio ap. Augustinum. om. codd., nisi quod *cum ē. i.* legitur in a.

96. a] con. Scioppius, qui etiam cetera sic reffixit: a Graeca lingua dicuntur Latina, quibus non est opus. in codd.

In iis, quae secuntur, Graecorum verborum loco lacunae sunt in GHab. Solus Graeca habet F.; sed obscurioribus saepe ductibus expressa, quos, quantum fieri poterat, hic repraesentavimus ad exemplar Spengelii, qui de hoc loco insigniter meruit.

σκαλεῦσαι] Buttmanus e lectione F. SCoLPsa. *στρωννύειν*] STRONYIN F. *λιχμάσθαι*] *ληγμασσε* F. *i ab εἶ*] I. *ab* he F. *ἴτε*] hTE F. *γίγνεται*] *γηννοτε* F. *φέρετε*] *ferete* F. *προϊδεῖν*] *πρωδεῖν* F. *ἐρρεῖν*] *ερρεῖν* F. *στραγγαλᾶν*] *strangalā* F. *στραγγαλῆν*] Buttmanus. *tinguere*] *tingue* codd. *τέγγειν*] Buttmanus ex THNEAE F. *ades . . .*] *ades* Ψ6C F. *abes* ἀπεις con. Spengelius. *μαλάσσειν*] MALLASZEN F. *μαλάξαι*] Buttmanus. *ἀναγαργαρίζεσθαι*] ANAPΓAPHCTE F. *ἀναγαργαρίσαι*] Buttmanus. *putare*] con. Spengelius. *potare* FGab. *portare* H. V. tamen supra VI, 84. *πυθίσθαι*] *ποιθε* CTAE F. *δαμάζειν*] *Δμαῖσθ* F. *ἀμέλγειν*] AMEΛITHN F. *pectere a* *πέξαι*] scripsi. *petere a* Π6ΣΕΡΕ F. *pectere a . . . G.* *pectore a . . . H.* *pectere ab . . . a.* *pretere a . . . b.* *στραγγαλίσαι*] Buttmanus ex CPHNTHAE F. *a* *στραγγαλῖς*] Idem ex ΣΗΝΓΗΜΗC F. *ῥυκάνη*] PHXANE F.

1. . . . . repens ruina operuit, ut si¹ verbum quod
 conditum est e quibus literis oportet, inde postquam¹
 aliqua dempta sit, obscurior fiat voluntas impositoris.
 281 Non reprehendendum igitur in illis, qui in scrutando
 verbo literas adiiciunt aut demunt, quo id facilius,
 quod sub ea voce subsit, videre possint. Ut enim
 282 facilius obscuram operam Myrmecidis ex ebore oculi
 videant, extrinsecus admovent nigras setas. 2.
 Quom haec adminicula addas ad eruendam voluntatem
 impositoris, tamen latent multa. Quodsi poëticae, quae¹
 in carminibus servavit multa, prisca quae essent, sic
 etiam quor essent posuisset: fecundius poëmata ferrent
 80 fructum. Sed ut in soluta oratione, sic in poëmaticis
 283 verba non¹ omnia, quae habeant *ἐτυμα*, possunt dici.

esse, ut lacunam explerent, quanquam hanc tam paucis versibus expleri non
 posse, meliorum librorum annotatio docet. Apparet haec interpolatoris
 voluntas in lectione ed. principis et Lipsiensis codicis: *Nam ut verbum*
quod conditum est e quibus litteris oportet scribi aperiatur. Inde si post
aliqua dempta sit obscurius fit; minus aperta illa est in lectione Cod. B.
mixa ex interpolatione et verbis antiquorum librorum: nam et repens....
aperuit verbum quod conditum est quibus literis oportet. inde si post etc.

1. *operuit*] Turnebus. *aperuit* codd. Illud scripsi, opinatus, Var-
 ronem sententiam fuisse huiusmodi: *Saepe quae a principio impositae sunt*
verborum formae, eas vetustate attritas repens ruina operuit, ut, si
verbum quod conditum est et reliqua, sicut supra posita sunt. si¹] con-
 i. *postquam* con. *post* codd. si *post* vg. obscurior] H.
 ut videtur, sicut vg. obscurius cett. codd. fiat] con. fit codd.
impositoris con.] Victorius, Turnebus. in posterioris (posterioribus F.) codd.
 Post haec plene interpunxi, cum priores sermonem continuarent et ante
igitur distinguerent. litteram] H. litteram Gab. et Vaticanus β.
litteras F. et Vaticani αγ. adiciunt] adiciunt Vaticani αγ. quo id]
 con. Spengelius. quod H. quid cett. possint] vg. possit codd.
 Ut enim] Victorius. etenim codd. obscuram operam] libri omnes, etiam
 Vaticani et Guelferbytanus. Neque necesse habui scribere obscura opera,
 cum Victorio et aliis: quanquam infra IX, 198. scriptor de Myrmecidis
 operibus loquitur. Myrmecidis] yrmeci (irmeci G. yrmeci a. ime-
 rici b.) dum codd. Illud scripsisse Varronem viderat Turnebus, qui docte
 de hoc *μυρμηκίων* agit. Nunc notitia de eo homine etiam enchiridii ar-
 chaeologicis vulgata est.

2. quae¹] addidi suadente Spengelio. om. codd. servavi]
 Victorius, Turnebus. servabit codd. quor] Sciooppius. quom H.
 cum G. cur cett. codd. posuisset] Victorius, Turnebus. posuissent
 FGH. potuissent b. fecundius] ab. ut videtur, sicut vg. secun-
 dius FGH. non¹] con. addidi. Varro hoc dicit, neque prosae ora-
 tionis neque poëseos verba omnia etymologice posse explicari. habent]
 GH. haberent b. habent cett. codd. possunt dici] Lacuna, quam
 post haec verba notat Cod. B., neque agnoscitur a melioribus libris, neque

Neque multa ab eo eruentur*, quem non erunt in lucubratione literae prosecutae, multum licet legerit. Aelii hominis in primo in literis Latinis exercitati interpretationem carminum Saliorum videbis et exili litera expeditam, et praeterita obscura multa. 3. Nec mirum, quom non modo Epimenides post annos L. ex-
 perrectus a multis non cognoscatur, sed etiam Teucer²⁸⁴ Livii post annos XV ab suis qui sit ignoretur. At hoc quid ad verborum poëticorum aetatem? quorum si Pompili regnum fons in carminibus Saliorum, neque ea ab superioribus accepta, tamen habent DCC annos. (66) Quare quor scriptoris industriam reprehendas qui herois tritavum, atavum non potuerit reperire, quom ipse avi,²⁸⁵ tritavi matrem non possis dicere? quod intervallum multo tanto propius nos, quam hinc ad initium Saliorum, quo Romanorum prima verba poëtica dicunt prolata.* 4. Igitur de originibus verborum qui multa dixerit commode, potius boni consulendum, quam qui aliquid nequiverit, reprehendendum; praesertim cum

est ulla. *eruentur**] coni. addidi, propter sensum. *Quem non erunt in lucubratione literae prosecutae*, videtur Varro dicere eum, qui literas non ad altiore scientiae gradum persequitur, et qui *solum ad Aristophanis lucernam, neque etiam ad Cleanthis lucubrat*, ut scripsit V, 9. *legerit*] Scioppius. *legeret* FGHb. *legerent* a. *expeditam*] vg. *expedita* codd.

3. *Epimenides*] vg. *Epamenidis* FGa. *Opamenidis* H. *epamine-* dis b. Post h. v. opus addit Fa. opes b.: ex quo somno, fecit Turnebus, non improbabili-
Teucer Livii] Bothe P. Sc. L. V, 1. pag. 14. XV] GHa. *quindecim* b. XII F. *decem* Augustinus margini apposuit. Qui sic scripsit, de Teucro post Troianum bellum ad patrem redeunte cogitabat. Verumtamen Teucer iterum post patris obitum Salaminem patriam repetiit, cum ab Eurysace Aiakis filio accessu prohibitus est. Iustin. XLIV, 3. *qui sit*] *quis sit* H. Sed illud, quod cett. codd. habent, Varroni non eripiendum, priscam in his relativi formis licentiam usurpanti. Sic de R. R. 1, 69, 2. *quem qui esset animadvertere in turba non potuisse*. Sic scripsit etiam Lentulus apud Sallust. Catil. 44. et Ciceronem in Cat. III, 5. *Qui sim, ex eo quem ad te misi scies*: eo tempore quo elegantiores scriptores iam distinguebant inter *quis* ipsam personam et *qui* personae statum significans. At] Victorius. ad FGHb. ab a. *multo tanto*] Omittunt multo G. *tanto* a. Sed male, cum *multo tanto* Romanos volgo dixisse, Plautus ostendat. *prolata**] coni. *latina* codd.

4. *qui multa dixerit*] *qui* fere dictum est pro *si quis*, leviori quodam in relativis membris iungendis anacolutho, cuius aliud exemplum est IX, 112. *Qui dicit hoc monti etc.* *nequiverit*] *nequirit* Gab.

dicat etymologice non omnium verborum dici potest causam, ut a qua re res ad medendum medicinae. Neque si non norim radices arboris, non possem dicere
 286 pirum esse ex ramo, ramum ex arbore, eam ex radicibus quas non video: quare qui ostendit equitatem esse ab equitibus, equites ab equite, equitem a equo, neque equos unde sit dicit, tamen hic docet et plura et satisfacit grato, quem imitari possimus ipse liber erit indicio.

2 5. Dicam in hoc libro de verbis quae a poetis sunt posita; primum de locis; dein de his quae in locis sunt; tertio de temporibus; tum quae cum temporibus sunt coniuncta, sed ita ut quae cum his sunt
 287 coniuncta, adiungam, et, si quid excidit ex hac quadripartitione, tamen in ea ut comprehendam.

6. Incipiam hinc:

*Unus erit quem tu tolles in caerula caeli
 Templa.*

Templum tribus modis dicitur ab natura, ab asserendo, ab similitudine. Natura in caelo; ab auspicio in terra; ab similitudine sub terra. In caelo templum dicitur, ut in Hecuba:

causam] commendavit Spengelius. *causa* codd. (i. e. cā, ut est in b.) *causas* Ald. ut a] scripsi. ut quia codd. Scribendum esse ut qui a, et post haec excidisse quaedam, minus probabile visum; neque placuit Turnebianum: ut quaerere a qua. Ad sensum enim nihil desideratur, nam ad quaestionem: a qua re, respondebitur statim: a medendo: quam ultimam eorum vocabulorum esse radicem, Varro dixerat V, 94. possem] vg. posse me codd. equos] equus codd. possumus] possumus ne codd. Illud ne offendat propter particulae interrogativae positionem, cf. X. 9. perspicendum ei qui, declinationes verborum proportionem sintne, quaerit.

5. dein] Ga. deinde FHb., sed Hab. omittunt de his. Cf. annot. ad V, 131. sed ita] coni. scripsi. dis FGa. his b. H. haec et sequentia ad v. coniuncta usque om. Illud dis ex compendiis scripturae ortum esse videtur. ut quae] ut que a. utque Fb. Eodem consilio declarato etiam V, 13. VI, 1. scriptor sibi cavet a calumniis, aliena esse immixta.

6. Incipiam hinc] Ante haec verba plene distinxī, monente Spiegelio, Emendationum Varron. p. 6. Hic sequentibus anteponendum esse arbitrat: Apud Ennium. Haud equidem scio, an Varro omiserit hoc nomen tanquam omnibus notum; certe violentioribus machinis, ut sibi constaret, eum adigere nolui. Unus erit] Haec I. Ennii Annalium libro de Romulo dicta esse constat. V. Ennii Aen. fragm. ed. E. S.

*O magna templa caelitem
Commixta stellis splendidis.*

288

n terra, ut in *Periboea*:

*Scrupea saxa Bacchi
Templa prope adgreditur.*

ub terra, ut in *Andromacha*:

Acherusia templa alta Orci salvete infera.

7. Quaque intuitus* erat oculi, a tuendo primum
emplum dictum. Quocirca caelum, qua attōimur,
lictum templum. Sic:

*Contremuit templum magnum Iovis altitonantis,
id est, ut ait Naevius:*

Hemisphaerium ubi concavo
Caerulo septum stat.*

289

Eius templi partes quattuor dicuntur, sinistra ab
oriēte, dextra ab occasu, antica ad meridiem,
postica ad septentrionem. **8.** In terris dictum (67)
templum locus augurii aut auspicii causa quibusdam
conceptis verbis finitus. Concipitur verbis non isdem
usquequaque. In *Arce* sic:

p. 35. v. 167. *in Hecuba*] Ennius. Bothe P. Sc. L. V, 1. pag. 46.
in Periboea] Pacuvius. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 139. *in Andromacha*]
Ennius. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 34. Eundem huius tragoediae locum partim
minus integrum, partim pleniorē affert Cicero Tusc. Disput. 1, 21, 48.

7. *Quaque*] Augustinus in marg. ex coniectura, ut videtur. *qua
quia* codd. De confusione horum vocabulorum v. Praef. *intuitus*
erat] con. scripsi. *initium erat* codd. *intuerant* con. Augustinus. *in-
tuiti erant* Scioppius. *primum*] GHa. *primo* Fb. *Contremuit*]
Etiam hic versus ex Ennii Annalibus sumptus esse videtur. Ennii Annal.
fragm. ed. E. S. p. 41. II. v. 6. *Naevius*] Inter incertarum tragoe-
diarum Naevii fragmenta habet Bothe P. Sc. L. V, I. p. 92. et iterum V,
II. p. 27. *Hemisphaerium*] *hemisphaerium* a. *in hiemis ferium* F.
hyemis (*hiemis* H.) *ferium* (*ferum* b.) cett. codd. *concavo*] con.
scripsi. *cca* cum supraposito signo, quod literae N simile, F. *cuncha* G.
cum ca H. *conca* a. et Turnebi codex. *conchacha* b. *Concha* scripsit.
Turnebus. Lectio cod. Guelferb. *ubi tria cherulo*, cod. B. *ubi tetra-
cherino*, cod. Lipsiensis et ed. princ. *ubi tetracherulo*, videtur orta esse
ex glossemate: *terra*, adscripto ad *hemisphaerium*. Quo glossemate
quae nituntur criticorum coniecturae, eas nullius esse pretii apertum est.
caerulo] *cerulo* Turnebi codex. *cherulo* FGHb. *cheruleo* a. Sicut Naevii
locum, una addita syllaba, refinxit: *hemisphaerium* terram designat, quae
caerulo concavo, i. e. caelo, septa esse dicitur. *templi*] om. Gab.

8. *isdem*] scripsi. *hisdem* FGHa. *iisdem* b. ut videtur, sicut vg. Cf.

290 *Templa* tescaque me ita sunt quoad ego caste*
lingua nuncupavero.

291 *Olla veter* arbor, quirquir est, quam me sentio*
dixisse, templum tescumque finito* in sinistrum.

Olla veter* arbor, quirquir est, quam me sentio
dixisse, templum tescumque finito* in* dextrum.

292 *Inter ea conregione, conspiciione, cortumione,*
 82 *utque ea rectissime sensi.*

9. In hoc templo faciundo arbores constitui fines apparet, et intra eas regiones, qua oculi conspiciant, id est tueamur, a quo templum dictum et contemplare, ut apud Ennium in Medea:

Contempla et templum Cereris ad laevam aspice;

293 *contempla et conspicare idem esse apparet; ideo*
dicere, tum cum templum facit, augurem: conspi-

annot. ad V, 13.57. *templa**] Turnebus, Scioppius. Hoc vocabulum cum casu decurtatum esset, hinc ortum, quod est in codd.: *item*, idque deinde coniunctum est cum superioribus. Lacunae in bonis codd. nullum vestigium. *tescaque*] Turnebus, Scioppius. *testaque* codd. *me*] codd. *mi* Turnebus. *Me pro mihi dicebant antiqui*, Festus p. 104. et 175. Lindem. *caste*] Scaliger. *eas te* FGHa. *eam* b. *lingua*] Scaliger. *linguam* codd. *Olla veter**] scripsi cum Scaligero, ad Festum p. 728. Lindem. *ullaber* FGHa. om. b. *quirquir*] FGab. *quutquur* H. Etiam infra. *quirquir* pro quisquis, ad vocabulum feminini generis adhibitum, inter exempla est interrogativi pronominis communi genere positi, quo pertinent apud comicos poetas. quis et quisquis et quisquam et similia de mulieribus usurpata. Non omisit hoc J. A. Hartung de casibus p. 143. *quam me sentio dixisse*] De hac formula et de universo loco dixi Rerum Etruscarum III, 6, 3. *tescumque*] Turnebus. *tectum* (*textum* H.) *quem* codd. *finito**] con. *festo* codd. Sic etiam inferiore loco. *olla veter**] *ollaner* F. *ollaber* a. *ullaber* G. *ablabor* b. H. om. quae media sunt inter prius et secundum *tescumque*, *quam*] scribendum fuit, ne membrorum aequalitas turbaretur. *quod* codd. *tescumque*] Turnebus. *tectum* quem G. *quem* Gab. *in**] yg. om. codd. *Inter ea*] Spengelius. *interea* codd. *conregione*] Turnebi codex, F. (sed in hoc antea scriptum erat *concretionem*) et b: ut videtur. *corregione* a. *cum e regione* G. *cum cregitione* H. *utique*] i. e. *uticunque*. Quod satis defenditur formarum eiusdem analogiae usu relativo. *Quemque videritis* et similia maxime comicis et scriptoribus extremae Latinitatis frequentata sunt; quandoque pro quandocunque ex Horatio et Persio notum est. Ellipticum dicendi genus explana supplendo: *templum meum finio*.

9. *Ennium in Medea*] Bothe P. L. Sc. V, I. p. 54. fragm. 9. Plenior locus poetae extat apud Nonium s. v. *contempla* p. 470. Mercet. *contempla et*] *Τελεῖαν στυγμῆν*, quam ex codd. sumptam his vv. interposuit Spengelius, sustuli. *idem*] con. Bentind. *id* con. De permutatione harum vocularum v. Praefatio. *tum cum templum*] Turnebus.

cione, qua oculorum conspectum finiat. Quod, cum dicunt conspicionem, addunt cortumionem, dicitur a cordis visu; cor enim cortumionis origo. 10. Quod addit templa ut sint tesca, aiunt sancta esse, qui Glossas scripserunt. Id est falsum; nam curia Hostilia templum est et sanctum non est. Sed hoc ut putarent, aedem sacram* templum esse, factum²⁹⁴ quod in urbe Roma pleraeque aedes sacrae sunt templa, eadem sancta; et quod loca quaedam agrestia, quod aliquotius dei sunt, dicuntur tesca. 11. Nam apud Accium in Philocteta Lemnio:

*Quis tu es mortalis, qui in deserta et tesca te
apportes loca?*

Ea* enim loca quae sint, designat quom dicit:

*Lemnia praesto
Littora rara, et celsa Cabirum
Delubra tenes mysteriaque
Pristina castis concepta sacris;*

295

cum contemplum FGb. cum templum Ha. De tum, cum cf. annot. ad V, 91.

10. *sint*] vg. om. b. *sit* cett. codd. *tesca*] Turnebus. *dextera* b. *dextra* cett. codd. *sacram**] Post h. v. delevi esse, quod est in codd.; ortum ut puto ex transpositione verborum. Uncis iam segregaverat Spengelius. *aliquotius*] G. *aliquis* H. *alicuius* cett.

11. in *Philocteta*] Ald. ut *Philocto* (*philocao* F. *philotto* a.) *astatem* (*etatem* F.) codd.; sed in b. haec sic transposita sunt: *etatem philocto*. Locus ex *Philocteta* est etiam apud Festum p. 272. Lindem., ubi scribitur *tesqua* et *apportas*. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 230. fragm. 2. *apportes*] vg. *appones* codd. *Ea* enim loca*] coni. *enim loca* (luca G.) FG. *enim* cett. codd. *etenim loca* coni. Spengel. *Lemnia*] Bothe P. Sc. L. V. 1. p. 232. fragm. 11. Varro ut explicet, quae loca ab Accio *tesca* dicantur, alia de iisdem in eadem tragoedia dicta affert. Ea omnia ex eodem anapaestico esse carmine, quod *ναυοδίκων* fuisse videtur, metra evincunt. Hinc tamen non sequitur, ut connexa eos versus fuisse statuamus; potius ut dispescamus, suadet loci ratio, propter quam ea tantum excerpuntur quae ad loca pertinent. Hactenus assentior Welckero (in Appendice libri de trilogia p. 341.), non G. Hermannno (de Aeschyli *Philocteta*, Opusc. III. p. 116 sq.). *praesto littora rara*] Augustinus in marg. ex libro. *prest* (praest GH. *p* est b.) *olitor ararat* codd. *rara*] *rava* Hermannus. Illud pro infrequenti positum puto. *mysteriaque*] i. e. mysteriorum delubra. *mysteria queis* coni. Hermannus, scilicet ut proximo versu adiungere posset haec ex Cicerone petita: *nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus sepibus densa*. Equidem, quanquam non tardus lacunarum in Varrone investigator, h. tamen l. nulla agnosco huiusmodi corruptelae vestigia. *castis*] ab. ut videtur. *castris* FGH., quod

deinde:

*Volcania templa sub ipsis
Collibus, in quos delatus locus
Dicitur alto ab limine caeli;*

et:

*Nemus expirante vapore vides,
Unde ignis cluet mortalibus clam^{*}
Divisus.*

²⁷⁶ Quare haec quod tesca dixit, non erravit: neque ideo
²⁷⁷ quod sancta, sed quod, ubi mysteria sunt, attentur,
tuesca dicta. 12. Tueri duo significat, unum
ab aspectu ut dixi, unde est Enni illud:

Tueor te senex, pro Iuppiter!

et:

Quis pater aut cognatus volet nos contra tueri?

⁷³ Alterum a curando ac tutela, ut cum dicimus *Bellum*
⁽⁶⁸⁾ *tueor*, et *tueri villam*, a quo etiam quidam dicunt
²⁷⁸ illum qui curat aedes sacras, aedituum, non aedito-
mum. Sed tamen hoc ipsum ab eadem est pro-
fectum origine, quod, quem volumus domum curare,
dicimus: *Tu domi videbis*, ut Plautus cum ait:

ortum fortasse ex *casteis*. Deinde] F. dein GH. et ab. ut videtur.
Volcania] b. ut videtur, sicut vg. *volgania* FGHa. limine] vg.
luminis codd. nemus] boni codd. menius cod. Guelferb. Nevius
ed. princ. cum cod. Lipsiensi. Naevius, ut vg., cod. B: expirante]
FGa. ex plante b. expirante H. ignis] Vertran. ignes codd.
cluet] Ald. et b. ut videtur. clavet FGHa. Apud Ciceronem, Tusc.
Disput. II, 10., ex eodem loco Acciano extant haec: unde ignis lucet (al.
codd. elucet) mortalibus clam divisus. clam*] ex Cicerone addide-
runt Victorius, Turnebus, alii. om. codd. divisus] Turnebus. divis
codd. quod] a. que b. quo cett. codd. attentur*] con-
Idem verbum supra §. 7. usurpaverat Varro. aut tuentur codd. initiati
tuentur, corrigendum putat Hermannus de Aesch. Phil. p. 125.

12. Enni] scripsit. ennii a. enim GH. n F. om. b. Fragmentum
nusquam videtur in ordinem Ennianorum receptum esse. Quis
pater] ex Ennii Annalibus. Ad raptum Sabinarum retulit P. Merula. V.
lab. I. v. 181. p. 28. in Ennii Annal. fragm. ed. E. S. Bellum
tueor] F. bell H. et a., ille cum lacuna. bel cum lacuna b. Lacuna in
G. aeditomum] codd. nisi quod editonum est in b. Ab his desciscere
non sum ausus, quanquam animum inducere nequeo, ut credam Romanos
unquam sic esse locutos. Aeditumus enim est pro aeditimo, quod ex
forma dictum est qua finitimus et legitimus; atque hoc u., quod pro i
dicitur, non memini mutari etiam in o. Cf. Varro ad Marcellum de
Lat. sermone ap. Gellium XII, 10. de R. R. I, 2. et supra V, 50. 52.

Intus para, cura, vide quod opus fiat.

Sic dicta vestispica* quae vestem spiceret, id est videret vestem ac tueretur; quare a tuendo et templa et tesca dicta cum discrimine eo quod dixi. 13.

Etiā indidem illud Enni:

Extemplo acceptum me necato et filium.

299

Extemplo enim est continuo, quod omne templum esse debet continuo septum nec plus unum introitum habere.

14. Quod est apud Accium:

Pervade polum, splendida mundi

Sidera binis continuis sex*

Addita* signis*:

polus Graecum; id significat circum caeli; quare quod est: *Pervade polum*, valet: vade *περὶ πόλον*.⁵⁰⁰ Signa dicuntur eadem et sidera: signa quod aliquid significant, ut libra aequinoctium; sidera quae insidunt, atque item significant aliquid in terris perurendo aliudve, quare ut: *Signum candens in pecore*.

Intus para] Cf. Trinumnum IV, 2, 114.: *tu intus cura quod opus est*. Hic tamen locus inter fragmenta referendus videtur. *fiat*] codd. *ut fiat* necessarium videtur. *opus est ut fiat* scripsit Vertranus. *opus siet* aut *fuat* coni. Augustinus. *vestispica**] Aldus. *vestisca* FG. *vestisca* H. *vestista* a. *vestita* b. *et templa et*] haec ex bonis codd. solus om. F.

13. *Enni*] Scaliger. *enim* codd. Ennii Andromachae tribuit fragmentum Columna ap. Hessel. p. 234. *acceptum*] *acceptam* vel potius *arreptam* mavolt Vossius, ut sint verba Andromachae ad Ulixem, ap. Hessel. p. 346. *necato*] Scaliger. *negato* codd.

14. *Accium*] Bothe P. Sc. L. V, I. p. 249. *binis*] coni. Bothe. *bigis* codd. *continuis sex**] Scaliger. *continui* (*continui* G.) *se* codd. nisi quod b. haec omnia sic habet transposita: *continuis spoliis se cepit*. *Addita* signis**] coni. *cepit* (*coepit* a.) *spoliis* codd. *apti signis* coni. Scaliger; a quo hacpropter discedere debebam, quod non mundus, sed sidera, quae Soli vel Phaëthonti permeanda erant, Zodiaci signis apta sunt. *valet*] Victorius. *valde* codd. *περὶ πόλον*] coni. *peripolum* Ga. *periopolum* H. *per polum* F. et b. ut videtur, sicut vg. Sed quid id significaret hoc loco? *libra aequinoctium*] Cave ne *ὑποστιγμή* interposita sensum loci perimas. *quae*] b. ut videtur, sicut vg. *quae si* cett. codd. *item*] scripsi. *ita* codd. *ut*] codd. et vg. Illud est quod nunc volgo dicitur: *exempli gratia*. *pecore*] FGab. *pectore* H. *Hectore* vg., quod Spengelius cum sequentibus coniungere volebat. Mihi videtur locus ductus esse e poeta, qui Caniculae vim in pecore ostendebat. Sic Persius III, 5. *Siccus insana Canicula messes*

15. Quod est:

Terrarum anfracta revisam;
 anfractum est flexum, ab origine duplici dictum, ab
 501 ambitu et frangendo; ab eo leges iubent in directo
 pedum VIII esse, in anfracto XVI, id est in flexu.

16. Ennius:

Ut tibi Titanis Trivia dederit stirpem liberum.
 Titanis Trivia Diana est, ab eo dicta Trivia, quod
 in trivio ponitur fere in oppidis Graecis, vel quod luna
 dicitur esse, quae in caelo tribus viis movetur, in alti-
 84 tudinem et latitudinem et longitudinem. Titanis dicta
 502 quod eam genuit Titanis* Lato. Lato enim, ut scribit
 Manilius:

est Coeo* creata Titano.

iamdudum coquit, et patula pecus omne sub ulmo est. Alii de nota
 pecori inusta cogitant.

15. *Terrarum*] Cf. Nonius s. v. anfractum p. 193. Mercer.: *Acc.*
Eurysace: Super Oceani stagna alta patris terrarum anfracta revisam.
 Sic Teucer locutus est Hispaniam terrarum omnium extremam, tanquam
 metam in Circo, petens. cf. annot. ad VII, 3. Bothe *Sc. L. V, I. p. 206.*
fragn. 2. anfracta] FGa. *amfracta* Hb. *revisam*] *re visam*
 a. *re visum* cett. codd. *re* in codd. iungitur cum vocabulo antecedente.
anfractum] G. *amfractum* cett. codd. Item infra variatur. *flexum,*
ab origine duplici dictum] est codd. lectio, quam interpungendo explicari.
leges] XII. tabularum. V. Puchta *Civilist. Abhandl.* p. 83. Hugo Hist.
 iur. civ. ed. undec. T. I. p. 190. *iubent*] *viam* addit Scioppius: quod
 cogitatione supplendum est. XVI] F. VIII GH. XIV a., XIII b.
 Illud verum esse dubitari nequit. V. Digestor. L. 8. de serv. praed. rust.

16. *Ut tibi etc.*] Quidni in Ennii Medea Colchicam mulierem,
 Hecatae ministram, sic locutam esse ponamus, quo loco apud Euripidem
 Medea Aegeo dicit: οὕτως ἔπος σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος γένοιτο παῖδων?
 Apud Bothium est in Incertis, P. Sc. L. V, I. p. 67. *genuit Titanis**
Lato. Lato enim] coni. vel exculpsi potius ex informi codicum materia.
 Nam codd.: *genuit ut* (ut om. b.) in (in om. Hb. ni a.) *plauto* (*plautus*
 GHab.) *latocia* (*latocia* G. *latoca* H. *latonaea* a. *latona* b.). Ex TUTINP
 LAUTO LATO EA feci TITANIS LATO LATO EN. Graeca autem
 forma h. l. a Varrone usurpata non magis offendet, quam *Diona* et *Theona*
 VIII, 41. IX, 42. et *Iona*, quod scripsi VIII, 21. Cf. *gerusia* V, 156.,
 et annot. ad V, 122. VI, 33. *Coeo * creata*] Fortasse asterisci cau-
 tione supersedere poteram, nam quod est in codd.: *coecreata* (*creata* a.
concepta b.) non nisi una literula distat ab eo quod posui. V. Hesiod.
 Theog. 406. *Titano*] codd. Sic antiquiores. V. Naeivium apud
 Priscianum VI, p. 679. P., cuius versus sic constituendi sunt:

*Inerant signa expressa, quomodo Titani,
 Bicipores Gigantes, magnique Atlantes,
 Rhuncus atque Purpureus, filii Terras.*

Ut idem scribit:

*Latona parit casta complexu Iovis
Deli Deos geminos,*

id est Apollinem et Dianam.

Dii quod Titanis Deliadæ

eadem . . . . .

17. *O sancte Apollo, qui umbilicum certum* ³⁰³
terrarum obtines!

Umbilicum dictum aiunt ab umbilico nostro, quod is medius locus sit terrarum, ut umbilicus in nobis; quod utrumque est falsum. Neque hic locus est terrarum medius, neque noster umbilicus est hominis medius. (69) Itaque pingitur quæ vocatur ἡ χθών* Πυθαγόρα, ut media caeli ac terræ linea ducatur infra umbilicum per id quo discernitur, homo mas an foemina sit, ubi ortus humanus, similis ut in mundo, ubi etiam omnia nascuntur in medio, quod terra inundi media. ³⁰⁴ Præterea si quod medium*, ut pilæ, terræ: non Delphi

parit] ut Scaliger coni., ab. si recte relatum est. *parit* cett. codd. *Deli*] vg. *Delia* codd. *id est*] om. b. quapropter insititium esse putat Spengel. p. XIV. *Dii*] diis h. Fortasse an scribendum sit: *Idem quod*: Titanis Deliadæ, *eadem* [numina significat]. Sed propter lacunam, qua sequentia intercepta sunt, omnia incerta. *eadem*] FGab. *eodem* H. Lacunam in codd. non significatam notavi hoc loco, cum Spengelius signa lacunæ posuisset post *Deliadæ* et ante *eodem*.

17. *O sancte Apollo*] Idem versus cum altero adiuncto extat apud Ciceron. de divin. II, 56. 115. Inter incerta ex Cic. posuit Bothe P. Sc. L. V, l. p. 279. *O* delere, ut trochaicus ex iambico fiat versus, propter consensum codd. utriusque scriptoris non licet. *obtines*] *obsides* Ciceronis libri, nisi quod Ursini codex *obtines* habere dicitur. Illud *obsides* mirum quantum placet; Apollinem enim ἐν ὀμφαλῇ καθήσθαι, quidam scriptorum loci et sexcenta monstrant artis antiquæ opera. *quæ*] coni. scripsi. *qui* codd. ἡ χθών*] Turnebus, Scaliger. IXTON F. lacuna in Ga. om. Hb. Illud probari non posse dixit, qui doctrinam de Microcosmo nuper exposuit, Lobeckius Aglaoph. p. 924., sed cur probari nequeat, non dixit V. D. *Πυθαγόρα*] *Pythagora* FGH. *pithagora* a. *pithagoras* b. *quo*] vg. *quod* codd. *ubi etiam*] coni. scripsi. *ubi enim* codd. *ibi enim* Augustinus in marg. ex libro. *si quod*] *si quid* Gb. Illud præstare videbatur. *medium**] Post hæc expunxi verba: *id est umbilicus*, quanquam ea in omnibus sunt codd. Sed etiam V, 59. *id est sol est*, et VI, 69, *sua voluntate*, in omnibus codd. sunt. Sensui autem hæc verba sunt infestissima. Nam Varro, Delphos non esse umbilicum terrarum, ut ostendat, demonstrat, neque umbilicum esse medium, neque medium esse Delphis. Quod medium postquam negavit esse umbilicum, non potest idem ipse medium dicere umbilicum. *ut pilæ*] coni.

medium. Sed terrae medium, non hoc sed quod vocant Delphis, in aede ad latus est quiddam, ut thesauri specie, quod Graeci vocant ὀμφαλόν, quem Pythonos aiunt tumulum; ab eo nostri interpretes ὀμφαλόν umbilicum dixerunt.

18. Pacuvius:

⁵⁰⁵ *Calydonia altrix terra exuperantum virum.*

Ut ager Tusculanus, sic Calydonius ager est, non terra; sed lege poetica, quod terra Aetolia, in qua Calydon, a parte totam accipi Aetoliam voluit.

19. Accius:

Mystica ad dextram vada praetervecti.

Mystica a mysteriis quae ibi in propinquis locis nobilia fiunt.

Enni:

⁵⁰⁶ *Areopagitae quidem dedere aequam pugnam*.*

Areopagitae ab Areopago; is locus Athenis.

scripsi. ut pila F. pila GHab. Terrae pila est etiam in Varro's rerum apud Nonium. Sed] coni. scripsi. et codd. Quae secuntur, interpolatione dilucidare studui. ad latus] F. allatus GH. illatus a. ablatus b. cf. Strab. IX. p. 420. a. ut] cf. de hoc usu particulae annot. ad VI, 56. thesauri specie] codd., atque nunc, ubi archaeologorum studiis effectum est, Omphalum Delphorum figuram habuisse tholosimilem sive thesauro, qualis Mycenis etiam nunc visitur, ab emendando hoc loco abstinerebitur. Et abstinuit Lobeck. Aglaoph. T. II. p. 1002 sq., nisi quod pro ad latus proponit arquatum. tumulum] scripsi. tumulos FGab. cumulos H. Eodem loco, in aede Delphica, iuxta Apollinem aureum, sub Omphalo, sepultum fuisse Bacchum, multi inferioris aetatis scriptores tradunt.

18. Pacuvius] Atalantae tribuit hoc fragmentum Delrio. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 111. fragm. 23.

19. Accius] Inter incerta recensetur hoc fragm. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 249. Ex Philocteta esse censet G. Hermannus Opuscul. III. p. 128. Mihi non Lemnium, sed Eleusinium litus indicari videbatur. Lectio, quae ab illo V. D. proposita est, bonorum codd. consensu relicta. Enni] Ennii codd. praeter b. qui hermi i. e. henni. quidem dedere aequam pugnam*] coni. quid (quod H.) dedere (debere a.) quam pudam (haec de vv. om. GH.) codd. Scaliger quod finxerat: Areopagiticam ea de re recant petram, nunc placere non potest. Felicius Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 41. (ubi primum est ex Eumenidibus fragmentum): Areopagitae quae edidere aequom palam. Mihi quod posui, ex longiore versu (cf. §. 17.) sumptum videbatur, eoque ex loco tragoediae quo Minerva apud Aeschylum dicit: Οὐ γὰρ νεκισθῶ, ἀλλ' ἰσώνηρος δίκη ἐγγλῶ ἀληθῶς. is locus] vg. his locis codd.

20. *Musae quae pedibus magnum pulsatis
Olympum.*

Caelum dicunt Graeci Olympum, montem in Macedonia omnes; a quo potius puto Musas dictas Olympiadas. Ita enim ab terrestribus locis aliis cognominatae Libethrides, Pimpleides, Thespiades, Heliconides. 507

21. Cassi:

Hellespontum et claustra;

claustra, quod Xerxes quondam eum locum clausit; nam ut Ennius ait:

Isque Hellesponto pontem contendit in alto;
nisi potius ab eo quod Asia et Europa ubi collidit, mare inter angustias facit Propontidis fauces.

22. Pacuvius:

Liqui in Aegeo freto;

508

dictum fretum a similitudine ferventis aquae, quod in fretum saepe concurrat aestus atque effervescat. Aegeum dictum ab insulis, quod in eo mari scopuli in pelago vocantur ab similitudine caprarum aeges.

23. *Ferne aderant aequore in alto*

Ratibus repentibus.

20. *Musae*] Ennii versus. V. Serv. ad Aen. XI, 660. Ennii Annal. l. I. p. 1. E. S.

21. *Cassi*] conl. Quasi codd. *Cassius* scripserat Scioppius, et in marg. addiderat: *F. Ursinus: C. Attius*. Sed v. ann. ad VI, 7. Ennio non recte tribuitur hoc fragm. Annal. VII, 42. p. 93. E. S. *claustra*] addidi, Scaligero praeunte, propter morem a Varrone observatum. Idem error codd. obsedit etiam infra §. 23. *Xerxes*] b. ut vg. *Xerxes* cett. codd. *Ennius*] in Annalibus. Illatus est versus l. XIII, 7. p. 151. E. S. *ubi*] conl. *ibi* codd. *collidit*] GHab. *colludit* F. Locum interpungendo restitui.

22. *Pacuvius*] Duloresti tribuit hoc fragm. Scaliger, incertissima conjectura. V. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 116. H. Stieglitz de Pac. Dolor. p. 52. 82. Multi autem heroes dicere poterant, se reliquisse in Aegaeo mari, Theseus Ariadnen, Menelaus Agamemnonem, alii alios. *dictum fretum*] *fretum dictum* b., unde Spengel. p. XV. delendum esse sumit *dictum*. *aeges*] cf. Plin. N. H. IV, 11, 18.

23. *Ferne*] Etiam haec sine iusta causa Duloresti attributa sunt, etiam apud Bothium P. Sc. L. V, 1. p. 117. Rectius H. Stieglitz l. l. p. 53. 85. Disposui membra tanquam iambicorum octonariorum partes, quanquam

Aequor mare appellatum, quod aequatum quom comotum vento non est. Ratis navis longas dixit, ut Naevius quom ait:

309

non ferre queant ratem aeratam, qui
Per liquidum* mare sudantes eunt atque sedentes.*

- (70) Ratis dicta navis longa propter remos,* quod ii, quom per aquam sublatis sunt dextra et sinistra, duas ratis efficere videntur; ratis enim, unde hoc tralatium, illic ubi plures mali aut asseres [iuncti aqua ducuntur. Hinc naviculae cum remis ratiariae dicuntur.]

310

Hic deest in exemplari folium unum.

- 3 24. . . . agrestis ab agro. Dictas apparet infultas* hostias, quod velamenta, his e lana quae adduntur, infulae. Itaque tum quod ad sepulcrum ferunt:

frondem ac flores addidit;

311

Non lanas, sed velatas frondentis comas.

non ignoro, doctrinae receptae sic non omnia convenire. *Aequor* vg. om. codd. Loco nostro utitur Apulei. de diphthong. 9. p. 128. Osann. longas] coni. longa codd. Nempe ratis accusandi casu poni, non videntur librarii. non* ferre queant] coni. conferreque aut codd. Sed in Turnebi codice perspicue scriptum erat conferre queant. Per liquidum*] scripsi hac in re obsecutus Scaligero. perit (parit b.) et (om. a.) qui dum codd. Meae lectionis sensus apertus est; Saturnium metrum sic apparebit:

U — U — non ferre queant ratem aeratam qui
Per liquidum mare sudantes atque eunt sedentes.

Locus hic vulgatae lectionis errore inter Euaniana solet haberi. Ennii Annal. l. VII, 47. p. 98. E. S. ratis] scripsi. rates Servius ad Aen. I, 43. p. 17. ed. Lion. parteis Varronis codd. ratis] codd. rates Servius. aut asseres] codd. praeter H. qui ut asseres, et b. qui ut solum habet. vel trabes Servius. [iuncti . . . . dicuntur] Haec addidi ex Servio, qui totum Varronis locum inde a verbis: ratis dicta reddit. Monuit iam de ea re Scaliger ad Fest. p. 640. Lindem. nuper Spengel. Emend. Varron. p. 3. Cf. cum hoc loco Festus s. v. rates p. 136. 227. Lindem. ratiariae] coni. Burmannus pro ratianiae. Ratiariae est apud Gellium X, 25. ex.

Hic deest] Haec F. et a. in marg. et Ambrosianus codex. In exemplari deficit unum folium Mutinensis liber. Similiter H. et Vaticanus c. Hac in pagina, ex sequentibus intelligitur, transiisse scriptorem a locis ad ea, quae in locis sunt.

24. agrestis] In versu, qui cum folio illo periit, apparet, dictum fuisse de bove agresti et infulato. infultas*] coni. infulas codd. quam lectionem nequeo conciliare cum sequentibus. hostias] coni. hostiis F. om. cett. codd. frondem] Locus in certorum tragicorum

25. *In* cornuatam tauram* umbram iaci;*
dicere apparet cornuatam a cornibus. Cornua a
curvove dicta, quod pleraque curva.

26. *Musae quas memorant nosce nos esse†*³¹²
Casmenarum*;

Casmenarum priscum vocabulum ita natum ac⁸⁶
scriptum est; alibi Carmenae ab eadem origine sunt
declinatae. In multis verbis, in quo antiqui dicebant
S, postea dictum R; ut in carmine Saliorum sunt haec:

COZEULODOIZESO; OMNIA VERO ADPATULA COEMISSE
IAMCUSIANES DUO MISGERUSES DUN IANUSVE VET-POS MELIOS³¹⁵
EUMBECUM . . . .

fragmentis inferendus. Quod de Naevio scribitur in ed. princ. et Lipsiensi
cod., ea novitia est interpolatio.

25. *In** con. addidi. *cornuatam tauram** con. *cornua*
taurum (*taurorum* a.) codd. Illud posui, cum mihi in mentem venisset,
hoc versu Graeca illa reddita esse: "Ἄθως ἀνύξει νῦν Ἀμφίας βοός.
Apud Bothium P. Sc. L. V, 1. p. 279. inter Incert. trag. fragmenta est.
dicere] Videtur ante versum poetae nomen excidisse. Quanquam non plane
necessarium est. *curva*. *Musae quas*] scripsit Spengelius. *curva*.
Musas quas con. Scaliger. *curvamus* (*curvanus* a.) ac (at H. ad b.)
quas (*quae* ab.) codd.

26. *Musae*] Ennianus versus ut videtur, ex Annalibus. V. L. I,
3. p. 2. E. S. *nosce nos esse†*] codd. nisi quod nosse GH. *nos* om.
H. Si omnes machinae admovendae essent, ut versus, quoquomodo fieri
potest, restituitur, scriberem:

Musae

Quas memorant Graii, nos nomine Casmenarum.
Casmenarum*] h. l. addendum esse vidit Spengelius p. IX. *Casmena-*
rum] vg. *Camenarum* F. *camerarum* Ga. om. H. *ca menarum* b.
(egregie). *Carmenae*] an *Carmentae*? *in quo*] vg. quo b.
in quod cett. codd. Illud recte dictum esse intellexit Spengelius Emend.
Varon. p. 8. cf. annot. ad V, 108. *dictum*] scripsi Spengelio sua-
dente. *dicunt* FG. *dicitur* H. *dicunae* a. om. b.

Saliorum carminis has venerandas reliquias movere nefas duxi.
Reddidi, sicut habentur in F., ceterorum autem bonorum codd. variatio-
nem diligenter annotavi.

COZEULODOIZESO] *Coreulodorieso* GH. *Cozeulodorieso* a. *Corculo-*
dori ē b. Mirum illud z non mutavi in s. *Mihi videtur*, scribit Velius
Longus p. 2217., nec aliena sermoni fuisse (z litera), cum inveniatur
in carmine Saliari. *vero*] enim GH. non b. *COEMISSE*
oremisse b. *IAMCUSIANES*] *lancusianes* H. *lancusianes* a. *laci-*
ationes b. in quo sequentia desunt. *lancustanes* Ambrosianus codex. Hic
puto Scaligerum verum vidisse, et inesse: *lancusianes*, i. e. *curiones*.
DUO MISGERUSES] *duonus ceruses* GHab. et Ambrosianus codex. *Mihi inesse*
videtur: *duonas Cerusis*, i. e. bonae Cereris. *DUN*] *dum* G. *dūn* H.
Cum seqq. coniunctum *dunzianus* a. et Ambrosianus codex. *vet* *vet*]
vevet b. et Ambrosianus codex. *venet* H. *ros*] post GHa. et Am-
brosianus codex.

*Hic spatium decem linearum
relictum erat in
exemplari.*

27. . . . . foed^{es}um foederum, plusima plurima,
514 meliosem meliorem, asenam arenam, ianitos ianitor. Quare est Casmena Carmena, ut carmina, carmen; R extrito Camena factum. Ab eadem voce canite, pro quo in Saliari versu scriptum est cante, hoc versu:

DIVUM EMPTA CANTE, DIVUM DEO SUPPLICANTE.

28. In carmine Priami quod est:

*Veteres Casmenas casc^{am} rem volo profari
Et Priamum;*

515 cascum significat vetus; *eius origo Sabina quae usque radices in Oscam linguam egit. Cascum vetus esse significat Ennius, quod ait:

Quam prisci casci populi tenuere Latini.

Eo magis Manilius, quod ait:

*Cascum duxisse casc^{am} non mirabile est,
Quoniam Caron eas* conficiebat nuptias.*

516 Item ostendit Papini ἐπιγραμματίον, quod in adolescentem fecerat Cascam:

Hic spatium] Haec Ha. in marg. Idem affirmant Ambrosianus et Mutinensis codd. In FG. lacuna est. Per decem hos versus disputatio de s littera in r mutata continuabatur.

27. asenam arenam] ab. asanam arenam G. asenem arena H. asena arena F. ut videtur. ut*] conii. addidi. DIVUM] Etiam hunc Saliarem versum satis habui repraesentare sicut in F. est. Alioqui scripsissem: DIVOM DXOM propter Macrobius Sat. I, 9.: Saliorum carminibus Deorum Deus canitur (Janus). EMPTA] emta H. SUPPLICANTE] supplice cante, ut est in ed. princ., scribendum esse, veri non dissimile. Nam etiam memore et celere et perspicace apud antiquos adverbia erant.

28. Veteres] Saturnius versus: Accio non nisi ex fide interpolatorum tribuitur. Priamum] Scaliger. primum codd. *eius] Ante h. v. expunxi secundo, quod vetusta interpolatione in codd. venit, natum ex illo primum, quod a Priamo iamdudum expulsum est. Quam prisci] ex Ennii Annalibus, I, 37. p. 10. E. S. cf. Niebuhr. R. H. I. p. 79. ed. sec. tenere] correxit Columna ad Enn. p. 14. genuere codd. Caron eas*] Non me retinui quominus hanc secundam Scaligeri emendationem reciperem. carioras FGH. cariores ab. Charoneas conii. F. Ursinus. conficiebat] cum Scaligero in faciebat mutare non opus est. Papini] Pomponium dicit Priscianus, qui hoc epigramma ex Varrone no-

*Ridiculum est, cum te Cascam tua dicit amica,
Fili Potoni, sesquisenex puerum.*

Dice illam pusam; sic fiet mutua muli; 317
Nam vere pusus tu, tua amica senex.*

29. Item ostendit quod oppidum vocatur Casinum; (71)
hoc enim ab Sabinis orti Samnites tenuerunt, et nunc
nostri etiam nunc Casinum forum vetus appellant. Item
significant in Atellanis aliquot Pappum senem, quod 318
Osci casnar appellant. . . .

30. Apud Lucilium:

Quid tibi ego ambages Ambivi scribere coner? 87
Profectum a verbo ambe, quod inest in ambitu et
ambitioso.

31. Apud Valerium Soranum:

vetus adagio est, o P. Scipio;
quod verbum usque eo evanuit, ut Graecum pro eo
positum magis sit apertum; nam idem est quod *παροι-
μία* vocant Graeci, ut est:

*Auribus lupum teneo. 619
Canis caninam non est.*

verat, p. 602. P. amica] scribendum esse intellexerunt interpolatores.
amici codd. sesquisenex] Turnebus, itemque a., nisi quod hic codex
ses syllabam nomini potoni adiungit. est qui senex (post potonis) F. qui
sex (post potonises) G. es. qui senex H. es qui senex (post pocinis) b.
Dice illam* pusam] coni. posui, prope secutus Turnebum, qui in Adversariis:
Dic tu illam pusam. dicit (dic b.) pusum, puellam pusam codd.; in
quibus glossema conflatum esse videtur cum genuina lectione. cf. Spengel.
p. XLI. mutua muli] Pantagathus. mutuam muli, adiuncto seq.
nam, codd. Mutuum muli scabunt, inscriptum erat Menippeae Varronis.

29. et nunc] nunc delendum putat Spengel. Equidem crediderim,
Varronem sic loqui potuisse. Casinum forum] Casinum om. GHb.
in Atellanis] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 276. appellant] Deesse
quaedam apertum est. Certe semel excidit casnar, ita: significant in
Atellanis aliquot Pappum Casnarem (cf. casnares apud Varronem, Non.
p. 86. Mercer.), senem quod Osci casnar appellant. Parum deest,
in cod. B. adscriptum est; in melioribus libris nullum lacunae indicium.

30. Ambivi] F. et b. ut videtur. ambui GH. abui a. De Ambivio
Turpione loqui videtur Lucilius, et ludere in nomine. ambe] scripsit
Varro, ut ante, cum in compositione sit ambivium, ut antideo. Cf. §. 43.

31. o] Ga. om. cett. idem est] est coni. addidi, cum notarum con-
fusione facile potuerit obscurari. Canis caninam non est] Ex Varrone

Adagio est litera commutata abagio, dicta ab eo quod ambit orationem, neque in aliqua una re consistit sola. Adagio dicta ut adustum, quod circum ustum est, ut ambiegna bos apud augures, quam circum aliae hostiae constituuntur.

32. Quom tria sint coniuncta, in origine verborum quae sint animadvertenda, a quo sit impositum et in quo et quid; saepe non minus de tertio quam de primo dubitatur, ut in hoc, utrum primum una canis, aut canes sit appellata; dicta enim apud veteres una canes. Itaque Ennius scribit:

520 *Tantidem quasi feta canes sine dentibus latrat.*

Lucilius:

*Nequam et magnus homo, laniorum immanis
canes ut.*

Impositio unius debuit esse canis, plurium canes; sed neque Ennius consuetudinem illam sequens reprehendendus, nec is qui nunc dicit: *Canis caninam non est.* Sed canes, quod latratu signum dant, ut signa canunt, canes appellatae; et quod ea voce indicant noctu, quae latent, latratus appellatus. 33. Sic dictum a quibusdam, ut una canes, una trabes:

... trabes* remis rostrata per altum.

521 Ennius:

*Utinam ne in nemore Pelio securibus
Caesa accidisset abiegna ad terram trabes;*

haec leguntur in Schol. Iuvenalis XV, 159. p. 557. Cramer. *abagio*
ambagio coni. Turnebus. *Adagio*] ab. ut videtur, sicut cod. B.
agio FGH. *quod*] b. ut videtur, sicut vg. *quo* FGHa. *ambiegna*
ambegna Turnebus.

32. *aut*] codd. *an* vg. *Ennius*] Retulit h. v. Merula ad
Galli minas ab Ennio descriptas. Ennii Annal. IV, 34. p. 70. E. S. *feta*
Ha. ut videtur. *foeta* FG. *freta* b. *Lucilius*] ex incerto libro fragm.
83. ed. Doussa. *immanis*] vg. *imanes* F. *imanes* Gab. *imanes* H.
canes] Eandem vocabuli originem aperuit Varro supra V, 99. *latratu*
vg. *latratus* codd.

33. *trabes**] h. v. hoc loco addidit Spengelius. Apertum est, hanc
versum eo esse truncatum, quod a priore ad alterum *trabes* librarii oculus
aberravit. Cuiusnam autem poetae is fuerit versus, ignoramus. Ennio
certe iniuria tribuitur. Ennii Annal. VII, 52. p. 99. E. S. cf. Spengel.
Praef. p. LX. *Ennius*] Locus multum laudatus ex Medea. Bothe

quouis verbi singularis casus. rectus correptus ac facta trabs.

34. In Medio:

*Caelitum camilla, expectata advenis, salve hospita;*⁸⁸
camillam, qui glossemata interpretati, dixerunt ad-
ministram; addi oportet, in his quae occultiora; ita-⁽⁷²⁾
que dicitur nuptiis camillus, qui cumerum fert, in
quo quid sit, in ministerio plerique extrinsecus nesciunt.⁵²²
Hinc Casmilus nominatur Samothrece mysteriis dius
quidam administer Diis Magnis. Verbum esse Grae-
cum arbitror, quod apud Callimachum in poematis eius
inveni.

35. Apud Ennium:

Subulo quondam marinas propter astabat plagas;
subulo dictus, quod ita dicunt tibicines Tusci; quo-
circa radices eius in Etruria, non Latio quaerundae.

P. Sc. L. V, 1. p. 53. rectus correptus] Scioppius. recte correctus
(correptus a. ut videtur) codd.

34. Medio] GHb. Medo Fa. cf. supra annotata ad VI, 60. Versus
est Pacuvii, cuius Medii s. Medi multa extat mentio. Ennio tragoedia eo
nomine inscripta nunc non tribueretur, nisi h. l. interpolando additum
esset: Ennius. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 56. camillam] coni. scripsi.
camilla codd. nuptiis] F. in nuptiis codd. Illud retinui propter
similem usum ablativi, VI, 13. (ludis) VI, 42. (comitiis). camillus]
b. ut videtur, sicut cod. B. et Turnebus. scamillus FGa. scanillus H.
cumerum] Turnebus. cum merum codd. Cf. Festus s. vv. cumerum et
cumeram p. 38. 48. Lindem. in ministerio] iunxi cum sequentibus
ut in quo ad ipsum cumerum pertineret et plerique ad eos, qui sunt in
ministerio, ad ministros, qui camilli dicebantur. nesciunt] Turnebus.
nectunt codd. Samothrece] codd. nisi quod samacrate b. Adoptavit
eam formam scriptor ex Iade, sicut supra V, 14. Threca scribendum vi-
debatur. Quanquam V, 58. nullum huius formae vestigium in codd. extat.
mysteriis] mysteris a. mystoris H. cf. annot. ad V, 33. dius] codd.
Quod nisi forte ex divos corruptum est, a Varrone usurpatur ad exemplum
Dii Fidii, de quo V, 66. Etiam superiori loco VI, 4. ab hoc deo dies
voc. dio a quibusdam infertur, ut factum est in cod. B. atque in Lex.
Forcell. Callimachum] cf. Statius Tullianus ap. Macrob. III, 8.
Nempe Callimachus de Tyrrhenorum in Samothracia Mercurio locutus erat,
quem Cadmum et Cadmilum sive Casmilum dictum esse, multis testibus
tenemus.

35. Ennium] Idem versus legitur apud Festum s. v. subulo p. 246.
Lindem. Inter reliquias incertarum tragoediarum Bothe P. Sc. L. V. 1.
p. 70. n. 22. plagas] sumpsit ex Festo. aquas Varronis codd.
Ennius Herodoti narrationem hic, ut alias quoque ab eo factum suspicor,

36. *Versibus quos olim Fauni vatesque canebant.*

323 **Fauni dei Latinorum**, ita ut Faunus et Fauna sit; hos versibus, quos vocant Saturnios, in silvestribus locis traditum est solitos fari futura, a quo fando Faunos dictos. Antiquos poëtas vates appellabant a versibus viendis, ut de poëmatis cum scribam, ostendam.

37. *Corpore Tartarino prognata Paluda virago.*
Tartarino dictum a Tartaro. Plato in quattuor flu-

in suam rem converterat: ἄρδρα αὐλητῶν ἰδόντα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ αὐτῶν x. τ. λ. I, 141. Cf. Lindem. ad Festum p. 676. *quaerunda*] scripsi. *quaerunda* e a. *que unde e b.* *quaerenda e (est H.) cett.* codd.

36. *Versibus*] Versus per ora multorum, Ciceronis maxime, ad nos perlati; quem Merula initio VII. Annalium libri posuit. Ennii Annal. p. 89. E. S. *vatesque*] sic legitur apud Ciceronem. *et ante vatesque* addunt Varronis codd. *dei Latinorum*] Hunc Varronis locum habet Servius ad Virg. Georg. I, 11. p. 172. ed. Lion. *sit*] Hab. ut Servius l. l. sic G. *sint F.* *futura*] assumpsi ex Servio. om. codd. De Fauni et Faunae oraculis omnia nota. a] vg. om. codd. *atque inde pro quo fando* apud Servium est. *de*] addidi suadente Spengelio, approbante Doederlino, Synon. et Etym. V. III. p. 75. Varronis de poëmatis libri a Charisio pluribus locis adhibentur. Ad hos igitur libros scriptor quaestionem de etymo v. *vatis* nunc reiicit. At idem tamen superiore loco VI, 52. de origine vaticinandi dicens addiderat: *Sed de hoc post erit usurpandum, quom de poëtis dicemus.* Scilicet hoc ipso loco de ea quaestione dicturus erat, cum alter huic rei aptior in his libris nullus recurrat. Itaque etiam hoc est inter documenta inconstantiae Varronis et operis de L. L. non plane absoluti. In illo de poëmatis libro vates a *vi mentis* dictos scripsisse videtur, quam originationem a Varrone repetunt Servius ad Aen. III, 443. p. 226. ed. Lion. et Isidorus Orig. VIII, 7, 3. p. 265. Lindem. Eoque iam tendunt, quae superiore loco, VI, 52., de *vesana mente* dicebantur. Et suspicabitur fortasse aliquis etiam hic de *vi mentis* scriptum fuisse propter id quod est in b.: *appellat a mendis*; sed apertum tamen est, *mendis* corruptum esse e *uiendis*. *ostendam*] vg. *offendam* codd.

37. *Corpore*] Probus ad Virg. Ecl. VI, 31. haec: *Hoc (i. e. spiritum) illum (i. e. aëra) et Ennius appellavit in Annalibus* (apud Merulam I, 24. p. 7. E. S.):

Corpore Tartareo prognata palude virago;

Quoi par imber et ignis, spiritus et gravis terra;

i. e. cui aequale inerat quattuor elementorum temperamentum. Dictum id puto de Pallade, a Pallante Terrae filio ex Styge (*Tartarino corpore*) prognata, eademque, per Iovem et Neptunum patres suos, etiam aquae et ignis et aëris particeps. Scripsi de hac Pallade huperrime in commutatione ad Romanos Hyperboreos transmissa. Ceterum priorem versum rectius tradi in libris Varronis, apertum est. *Paluda*] Αἰγιογός, ex Varronis mente. Contra a Tritonide palude sic dictam putant Turnebus et Voss. Institt. Orat. IV, 10, 3. p. 168. *dictum*] dicto b. *dicta* cett. Sed F. videtur habere: *a Tartaro dictum. dictum* omitti volt

milibus apud inferos quae sint, in his unum Tartarum appellat; quare Tartari origo Graeca. Paluda³²⁴ a paludamentis. Haec insignia atque ornamenta militaria; ideo ad bellum quom exit imperator ac lictores mutarunt vestem et signa incinuerunt, paludatus dicitur proficisci. Quae propterea, quod conspiciuntur qui ea habent, ac fiunt palam, paludamenta dicta.

38. Plautus:

*Epeum fumificum, qui legioni nostrae habet
Coctum cibum;*

Epeum fumificum cocum ab Epeo illo, qui dicitur ad Troiam fecisse equom Troianum et Atridis' cibum curasse.

39. Apud Naevium:

Atque prius pariet locusta Lucam bovem;

³²⁵
89

Luca bos elephas; quor ita sit dicta, duobus modis inveni scriptum. Nam et in Corneli† commentario erat: Ab Libycis Lucas; et in Virgilio: Ab Lucanis Lucas; ab eo quod nostri, quom maximam quadrupedem, quam ipsi haberent, vocarent bovem, et in Lucanis Pyrrhi bello primum vidissent apud hostis elephan-

Spengel. p. XV. in quattuor] Scioppius. in quarto (IIII GH.) de codd. De his quattuor inferorum fluviis Plato Phaedone p. 112 sq. ptopterea] H. propter cett. codd.

38. Plautus] in incerta fabula. Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 566. n. 5. equom] scripsi. equum codd. et Atridis'] coni. Victoriis. et Argivis codd. nisi quod F. referente Lagomarsinio, Argivis et apte habet, sicut cod. B. Quod ortum puto confusa eiusdem vocabuli duplici lectione. De Epeo ἑπεὶ ποιοῦντι τοῖς Ἀρκεΐδαις Stesichorus et alii apud Athen. X. p. 456. atque, quod Scaliger indicavit, poemation Πίλεως in Anthol. Palat. XV, 22.

39. Naevium] Naevii hic versus propter interpolatam lectionem Ennium Ennii Annalibus solet inferri. Est apud Merulam VII, 88. p. 106. E. S., ubi omnibus machinis admotis in versum longum porrigitur. Saturnii versus membra sic apparebunt:

atque || prius pariet locusta
Lucam bovem.

Corneli†] GH. Cornelii Fb. cornetii a. C. Aelii vg. Dixi de hac re in annot. ad V, 148. Virgili] codd. Verginii vg. Scriptor nunc nemini notus. quadrupedem] Gb. quadripedem cett. codd. Illud

- ⁵²⁶tos, id est* quadrupedes cornutas (nam quos dentes multi dicunt, sunt cornua), Lucanam bovem quod putabant, Lucam bovem appellassent. 40. Si ab (73) Libya dictae essent Lucae, fortasse an pantherae quod et leones non Africae bestiae dicerentur, sed Lucae. Atque* ursi potius Lucani, quam Luci. Quare ego arbitror, potius Lucas ab luce, quod longe relucebant ⁵²⁷propter inauratos regios clupeos, quibus eorum tum ornatae erant turres.

41. Apud Ennium:.

Orator sine pace redit regique refert rem;
orator dictus ab oratione; qui enim verba orationum haberet publice advorsus eum quo legabatur, ab oratione orator dictus. Quom res maior erat, oratores* legabantur potissimum qui causam commodissime orare poterant; itaque Ennius ait:

Oratores doctiloqui.

42. Apud Ennium:

Olli respondet suavis sonus Egeriai;
⁵²⁸olli valet dictum illi, ab olla et ollo, quorum alte-

antiquius videtur. V, 79. solus F. fortasse quadrupes habet. id est*] vg. idem non item codd., quae lectio unde orta sit, explicuisse credo Spengelium. Cf. Praefatio. quadrupedes] quadripedes F. et ab. ut videtur. cornutas] cornuatas GHa. appellassent] GH. appellasse cett. codd. Pendet id ab illis: ab eo quod nostri, et sumptum est ex Virgilii commentario.

40. Atque*] conl. scripsi. neque codd. Varro postquam Corneli sententiam refutaverat, etiam Virgilio obicit, quod elephant, si a Lucania nomen accepissent, non Lucae, sed Lucanae bestiae dictae essent, cum ursi, qui multi erant in Lucania (v. V, 100.), non Luci, sed Lucani dicerentur. Hoc intellexere etiam interpolatores, qui scripserunt: Si ab Lucanis dictae; ursi cur potius Lucani quam Luci dicti?

41. Ennium] Apud Merulam Annal. VI, 41. p. 85. E. S. orationum] et orationem Popma, ex vetere et usitata formula. Sed illud non deterius est. advorsus] G. adversus cett. legabatur] Scaliger. legebatur FGHa. debebatur b. maior erat, oratores*] conl. scripsi. maiore (maiorem G.) ratione codd. Quae lectio orta videtur ex compendio quodam scribendi, huiusmodi: maioreratōrēs. Ennium] Haec posita sunt Annal. XVIII, 18. p. 177. E. S.

42. Ennium] Annal. II, 7. p. 41. E. S. respondet] GHb. respondit F. respondent a. Egeriai] Victorius. egria I. Fa. egria id est GH. egregia b. ollo] codd. Cf. dicta ad V, 2. ollus

rum, comitiis quom recitatur a praecone, dicitur: *Olla centuria*, non illa; alterum apparet in funeribus indictivis, quom dicitur: *Ollus leto datus est*, quod Graecus dicit λήθη, id est oblivioni.

43. Apud Ennium:

Mensas constituit idemque ancilla* . . . ; ancilia dicta ab ambecisu, quod ea arma ab utraque parte, ut Thracum, incisa.

329

90

44. Libaque, fectores, Argeos et tutulatos.

Liba, quod libandi causa fiunt. Fectores dicti a fingendis libis. Argei ab Argis; Argei fiunt e scirpeis, simulacra hominum **XXIII**; ea quotannis de ponte sublicio a sacerdotibus publice deici solent in Tiberim. Tutulati dicti ii, qui in sacris in capitibus habere solent ut metam; id tutulus appellatus ab eo quod, matres familias crines convolutos ad verticem capitis quos habent vitta* velatos, dicebantur

350

vg. quorum] coni. quod codd. Similes librariorum errores composui in Praefatione. recitatur] renunciatur coni. Scioppius. Sed in renunciacione magistratum non video qui locus fuerit verbis: *olla centuria*. quom] vg. quo codd. Ollus] Ollus (illius cod. ms.) Quiris in eadem formula scriptum habet Festus s. v. Quirites p. 217. Lindemann.

43. Ennium] Apud Merulam Annal. II, 9. p. 42. E. S. ancilla*] h. l. om. codd. Excidit propter sequens ancilia, unaque etiam ultimum hexametri verbum, quod primus fuisse, statuit Scaliger. Post incisa et ante Libaque in bonis codd. nihil scriptum est, neque, aliquid excidissee, ullo deprehenditur vestigio. Sed factum est, ut extrema prioris v. syllaba iterata scriberetur: *salibaque* (quae GH.) in FGH., unde *foliba quae a.*, quae vv., cum non intelligerentur, om. b. Hinc ortum illud: et item *alibi*, in cod. B. et Augustini marg. Sed in codice, quem ed. princ. exprimit, nescio quis stiolus ante *Liba quae* posuit: *Saturnio in carmine*, quae huic loco minime apta sunt. Mihi nihil hic excidissee persuasi, sed pergere Varronem in explicandis versibus, quibus Ennius de Numae institutis dixerat; qui versus ad quem pertinerent, cum notissimum esset, infra scribere poterat Varro: *Eundem Pompilium ait fecisse etc.*

44. Libaque] Apud Merulam Annal. II, 10. p. 42. E. S. Eundem versum servavit Festus p. 153. 271. Lindem. ab Argis] cf. Festus p. 17. Lindem. XXIV] FGHb. XXIII a. XXX Aldus, quod sumptum est ex Dionysio Ant. Rom. I, 38. deici] Rhodandellus. duci codd. metam; id] sic interpunxi; alii: *metam id.* Ut metam significat metae quandam speciem, de quo coniunctionis ut usu v. annot. ad VI, 56. appellatus] codd., nisi quod appellatum si b., a quibus desciscere non ausus sum, quoniam Varro in eo attractionis genere usurpando multum sibi indulsisse videtur. V. ann. ad V, 130. vitta*]

tutuli; sive ab eo quod id tuendi causa capilli fiebat, sive ab eo, quod, altissimum in urbe quod est, arx, tutissimum vocatur.

³³¹ 45. Eundem Pompilius ait fecisse flamines, qui quomodo omnes sint a singulis deis cognominati, in quibusdam apparent *ἔτυμα*, ut quor sit Martialis et Quirinalis; sunt in quibus flaminum cognominibus latent origines, ut, in his qui sunt versibus, plerique:

(14) *Volturnalem, Palatuaalem, Furrinalem
Floralemque Falacrem et Pomonalem
Hic idem;* fecit

³³² quae obscura sunt. Eorum origo Volturnus, diva Palatua, Furrina, Flora, Falacer pater, Pomona*.

46. Apud Ennium:

Iam cata signa fera sonitum dare voce parabant;

coni. uti codd. reti Cuperus et Dacerius ad Festum p. 726. Lindem. Illud ex ipso Festo sumpsi: *Tutulum vocari aiunt Flaminiarum capituli ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinibus etc.* [ars] Ga. et H. sed hic ita ut arx supra *ares* scriptum sit. Hinc ortum tres in F. et, adiecto sequ. est, *cesaries* in b. et ea res in vg.

45. sint] G. sunt cett. codd. ut, in his qui sunt versibus, plerique] codd. Quae quomodo intelligenda sint, interpungendo indicavi. Post haec a Varrone ipsos Ennii versus scriptos esse, cur usque ad hunc diem criticos omnes latuerit (nisi quod Turnebus iambicos scazontas inde exsculpsit), parum intelligo. Ii, quos ex codd., nulla fere mutatione facta, proposui, elegantes profecto non sunt hexametri, neque rudiore tamen illi arte procusi quam multi alii versus longi eiusdem poetae. *Volturnalem*] codd., nisi quod F. *volturnales* habet et *palatuaales* et sic deinceps. *Vortunalem* Turnebi codex, unde facere licet *Vortumnaalem*. Sed *Vortumnaalia* dicta esse etiam *Volturnalia*, supra ad VI, 21. notavi, et huic ipsi flamini nomen est VOLTURN. FLAMINI in K. Capranicorum. *Furrinalem*] scripsi, quamquam *furinalem* (*furinales* F.) codd. Sed infra *furrina* habent Fa. Eandemque formam Varroni reddidimus VI, 19. et reddemus V, 84. in Addendis. *Floralemque*] coni. *floralem* (*florales* F.) qui codd. *Falacer pater*] Haec coniunxi ut V, 81. *flamen Falacer a divo patre Falacre.* *Pomona**] scripsi, praecedentibus partim Turnebo et Scioppio. *pomorum* nam F. quod ex *pomo* - na facili corruptela ortum esse videtur. nam . . . parabant om. Gab. nam . . . verbo om. H. Si quis scribere mallet: *Falacer pater pomorum*, nam [*Pomona mater est*]: posset is causam suam tueri verbis tituli ap. Murator. p. C. 6. T. FLAVIO PRIMIGENIO FALACRI DEAE POM. T. FLAVIUS etc., ex quo apparere videtur, etiam Pomonae fuisse falacres flamines, Falacremque patrem fuisse deum cum Pomona coniunctissimum.

46. Ennium] Merula posuit Annal. I, 147. p. 31. E. S.

[fero]

cata acuta; hoc enim verbo dicunt Sabini; quare

catus Aelius Sextus

non, ut aiunt, sapiens, sed acutus, et quod est:

Tunc cepit memorare simul cata dicta,
accipienda acuta dicta.

333

47. Apud Lucilium:

Quod thynno capto cobium* excludunt foras;
et:
Occidunt, Lupe, saperdae te et iura siluri;
et:
Sume rete† atque amiam;
piscium nomina sunt eorumque in Graecia origo.

48. Apud Ennium:

Quae cava corpore caeruleo* cortina receptat;*³³⁴
cava cortina dicta, quod est inter terram et caelum⁹¹

scripsi. fere F. *catus Aelius Sextus*] Versus Ennii totus multa apud Ciceronem mentione celebratus est. V. Annales X, 5. p. 136. E. S. *Tunc cepit*] Haec Merula de sermone eiusdem Aelii et Flaminii dicta esse statuit. Annal. X, 10. p. 137. E. S. *memorare*] Scaliger. *memorari* codd.

47. Apud Lucilium] Franc. Dousa hos tres versus, ex emendatione Scaligeri minime probabili, continuo ordine scriptos, posuit Satirarum l. IV. fr. 6. *Quod*] b. *quidem* cett. codd. Coniunxi h. v. cum versu Lucilii, suadente Spengelio. *cobium**] coni. *corium* codd. *corvum* vg. Illumne recte expiscatus sim, videbunt antiquae ichthyologiae periti, peritissimusque unus Koehlerus. *Lupe, saperdae te*] Turnebus. *lupes* (lupos F. pes b.) *aperdete* (*aperdere* a. *aperdite* Gb.) codd. *Sume rete†*] codd. nisi quod *sumere* G. *sume recte* b. *amiam*] *amian* F.

48. *Quae . . . receptat*] *Quaeque* (quoque b.) *in corpore* (*cōper* b.) *causa* (*eam* H. *cā* b.) *ceruleo* (*coeruleo* H. *cernolo* b.) *felo* (*foedo* GH.) *orta nare* (*mare* Ha.) *ceptat* (*coeptat* G. *cepit* b.) codd. Hinc fecit Turnebus: *cava quaeque in Corpore caeruleo caeli cortina receptat*. Scaliger: *Quaeque freto cava caeruleo cortina receptat*. Etiam mihi verba *cava* et *cortina* in ductibus codd. primum quaerenda esse videbantur; in reliquis quaedam ipse admodum dubia habeo. Lectionem *causa* ortam putavi ex *ca*, hanc ex primis literis v. *caeruleo*. Ceterum cortinam ab Ennio dicta arbitror *cava caeli*, de quibus supra v. V, 19. cf. Ennii Annal. I, 26. p. 8. E. S. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 76. Post Ennii versum in vg. additur: *Desunt quaedam*, non recte, ut puto. *Inde a corde primas sortes existimatas* cum dicit Varro, id divinationis genus, quod ex mente divino furore percussa nascitur, antiquius esse contendit quam ominum et auspiciorum observationem.

ad similitudinem cortinae Apollinis; ea a corde, quod inde sortes primae existimatae.

49. Apud Ennium:

³³⁵ *Quin inde invitis sumpserint perduellibus;*
perduelles dicuntur hostes; ut perfecit, sic perduellum; et duellum id postea bellum. Ab eadem causa facta Duellona Bellona.

50. Apud Plautum:

Neque iugula, neque vesperugo, neque vergiliae occidunt;

iugula signum quod Accius appellat Oriona, quom ait:

citius Orion patescit;

huius signi caput dicitur ex tribus stellis, quas infra
⁵³⁶ duae clarae, quas appellant umeros; inter quas quod videtur iugulum, iugula dicta. Vesperugo stella quae vespere oritur, a quo eam Opilius scribit Vesperum; itaque dicitur alterum†: *Vesper adest, quem dicunt Graeci διεσπέριον†.*

51. Naevius:

Patrem suum supremum optimum appellat;

49. Ennium] Bothe P. Sc. L. V, I. p. 67. inter incerta Ennii fr. 6. *Quin inde*] Fa. *quius inde* G. *quius inde* H. *quod inde* b. *quid unde* Turnebi codex. *vindictam* et deinde *victis* Scaliger. *Duellona*] G. ut vid. sicut vg. *Duellona* FHab.

50. Plautum] Amphitruone I, I, 119. Eiusdem versus pars a Varrone supra VI, 6. explicabatur. *Accius*] in incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 250. *patescit*] H. *patefit* cett. *umeros*] F. et ab. ut videtur. *umeros* cett. *Opilius*] vg. *opillus* FGHa. *capillus* b. Cf. infra VII, 67. 79. *alterum†*] codd. nisi quod ex b. *cum dicitur vespero* affertur. Ad Hymenaeum carmen haec verba spectare videntur. *διεσπέριον†*] codd., exceptis iis qui omittunt Hb. *Διασπέριον* Turnebi libri. *Εσπερον* *Ορέον* meminisse Orcum dici, sed quid de eo h. l. dici poterat?

51. Naevius] Ex incerta fabula (quod etiam ipsum incertum est) ap. Bothium P. Sc. L. V, I. p. 95. *supremum optimum appellat*] Sic, ut verba posita sunt in codd., Saturnium versum efficient, modo observetur, penultimam thesin in hoc versuum genere persaepe suppressi et omitti plane. Cuius rei certissima sunt testimonia in monumentis Scipionum, in quibus versus huius generis leguntur:

Taurásiam, Cesaúnam, Sámnio cépit.

supremum a superrumo dictum; itaque in XII tabulis dicunt:

Solis occasu diei suprema tempestas esto.

537

Libri Augurum pro tempestate tempestutem dicunt supremum augurii tempus.

52. In Cornicularia:

Qui regi latrocinatus decem annos Demetrio;
latrones dicti ab latere, qui circum latera erant regi atque ad latera habebant ferrum, quos postea a stipatione stipatores appellarunt; aut qui conducebantur; ea enim merces Graece dicitur *λάτρον*. Ab eo veteres (75) poëtae nonnunquam milites appellant latrones, quod 338 item et milites cum ferro, aut quod latent ad insidias faciendas.

53. Apud Naevium:

Risi egomet mecum cassabundum ire ebrium;
cassabundum a cadendo. Idem:

92

Diabathra in pedibus habebat amictus epicroco.

Utrumque vocabulum Graecum.

54. In Menaechmis:

XII tabulis] Qui haec legum verba laudarint et tractarint, v. apud Dirksenium p. 180. *occasu*] *occasum* H. sol occasus habent Gellius XVII, 2. et Censorinus de D. N. 24, 3. Apud Festum p. 245. Lindem. superest: *Solis*; et in Macrobii Sat. I, 3. legitur *solis occasus*. Varroni reddendum esse: *sol occasus*, arbitratur Dirksenius de XII tabulis p. 181. Hoc certum est, illos scriptores verba tabularum accuratius exprimere. V. tamen etiam VI, 5. *diei*] *die* b. quod probat Spengelius p. XVI. Hoc v. nescio an Varro ipse addiderit; reliqui certe scriptores id ignorant. *dicunt*] *id est* addit F. ut videtur; om. cett. codd.

52. *Cornicularia*] Vertranius, Scioppius. *cornicula* codd. Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 558., ubi verborum ordo temere mutatus est. Post *decem* hiatus admissus est. Varronis sententiam de origine v. latro laudat Serv. ad Aen. XII, 7. *aut*] Scioppius. Quod aptius visum lectione codd. *et*. *Milites* h. l. distinguuntur a latronibus illis, id est conductitiis stipatoribus.

53. *Naevium*] ab. ut vid. *Nevium* F. *Ennium* GH. Tribuitur hic versus cum sequenti Lycargo, Naevii tragoediae. Bothe P. Sc. L. V, l. p. 86. *pedibus*] vg. *pecudibus* codd. *amictus*] Ante h. v. addunt erat GHa. *et erat* b.

54. *Menaechmis*] Plauti, V 2, 46. Plauti quod post h. v. addi

339 *Inter ancillas sedere iubeas, lanam carere.*

Idem est hoc verbum in *Cosmetria* Naevii. Carere a carendo, quod eam tum purgant ac deducunt, ut careat spurcitia (ex quo carminari dicitur tum lana), cum ex ea carunt quod in ea haeret, neque est lana, quam in *Romulo* Naevius appellat *asta* ab *Oscis*†.

340 55. In *Persa* :

Iam pol ille hic aderit credo congerro meus;
congerro a gerra. Id Graecum est, et in Latina cratis.

56. In *Menaechmis* :

Idem istuc aliis adscriptivis fieri ad legionem solet;
adscriptivi dicti, quod olim adscribebantur inermes, armatis militibus qui succederent, si quis eorum deperisset.

57. In *Trinummo* :

341 *nam illum tibi*
Ferentarium esse amicum inventum intellego;
ferentarium a ferendo, id est inane† ac sine fructu;

solet, om. GHb. recte, ut videtur, cum Varro utrumque et poëtae et fabulae nomen coniungere non soleat, nisi ubi ea plerisque ignota erant. *Cosmetria*] scripsi. Huc tendunt lectiones: *cametria* a. *cemetria* GH. *cementria* F. *comedia* b. Illud suavit etiam Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 14. *Commotria* Turnebus, quod non deterius est. Verba haec: *Idem est.... Naevii*, ex margine inserta puto, cum hi libri primum ederentur. V. Praefatio. *ex quo carminari dicitur tum lana*] Haec insiticia esse nuper pronunciavit Neukirch. de fabula togata Rom. p. 71 Recte, modo ne a scriba quodam inferioris aetatis invecta putes, sed eo tempore, quod ad superiora verba significavi. *carunt*] coni. Neukirch. *carent* codd. *neque*] *namque* GH. *quam*] Aldus. *quae* codd. *Naevius*] Bothe P. Sc. L. V; II. p. 27. *asta*] FG. *asca* H. *hasta* ab. Locus hic obscurior est, quam qui probabilem emendationem admittat.

55. *Persa*] Plauti I, 3, 9. *Id*] suavit Spengelius. *hic cratis*] vg. *gratis* FGhb. *grates* a. codd.

56. *Menaechmis*] Plauti I, 3, 2.

57. *Trinummo*] Plauti II, 4, 54. **Ferentarium.... intellego*] Hunc totum versum addidi ex Plauto, suadente Spengelio. In libris Varonis excidit, quod oculi scribae a priore ad alterum v. *ferentarium* aberrarunt. *id est inane*†] Satis habui signum corruptae lectionis apponere, quando ea, quae nunc leguntur, neque intellego neque emendare

aut quod ferentarii equites hi dicti, qui ea modi habebant arma quae ferrentur, ut iaculum. Huiuscemodi equites pictos vidi in Aesculapii aede vetere et *ferentarios* adscriptos.

58. In Frivolaria:

Ubi rorarii estis? en sunt. Ubi sunt accensi?

Ecce;

rorarii dicti ab rore; qui bellum committebant ante, ideo quod ante rorat quam pluit. Accensos ministratores Cato esse scribit; potest id ab acciendo* ad arbi-³⁴²trium eius quous minister.

59. Pacuvius:

Quom Deum triportenta . . . .

*   *   *

60. In Mercatore:

Non tibi istuc magis dividiae 'st quam mihi hodie fuit;

Hoc itidem* et in Corollaria Naevius. Dividia ab³⁴³

queo. Ferentarius autem amicus a Plauto non dicitur, cuius sine fructu est amicitia, sed qui promptus est ad opem ferendam. *ferrentur*] i. e. iacerentur, non tenerentur. V. Varro de Vita P. R. III. p. 245, Bip. ex Nonio p. 520. Merc. *adscriptos*] *adscriptum* coni. Fulv. Ursinus. Illud idem significare existimo.

58. *Frivolaria*] Plauti. V. Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 560. fr. 3. Hic versui additur in fine: *nos, satis commode.* De *rorariis* eadem fere Varro scripserat de Vita P. R. III. V. Nonius p. 553. Merc. *ab acciendo**] coni. scripsi, non sine dubitatione. *ab accio* Vertranius et Fulv. Ursinus. *ab* (om. b.) *arbitrio nam inde* codd. Quid lateat in *nam inde*, me fugit; nisi forte ultimae litterae v. *accie-ndo*, perperam pro compendiis scribendi habitae. Ab *acciendo* accensum dictum esse censet Varro etiam supra VI, 89. Paulo aliter idem Rer. Hum. XX. p. 210. Bip. ex Nonio p. 59. et de Vita P. R. I. I.

59. *triportenta*] Cum hoc vocabulo, de Hecate ut videtur usurpato, in codd. statim coniungitur: *in mercatore.* Quae coniungi non posse et excidisse quaedam, manifestum; sed quanta ea sit lacuna, plane obscurum est.

60. *Mercatore*] Plauti III, 4, 34. Propter volgatam lectionem: *Idem in Mercatore*, hic versus Pacuvii Mercatori adscribitur, qui nullus erat (Bothe P. Sc. L. V, II. p. 28.); et propter sequentia perperam intellecta, idem ponitur etiam inter reliquias Corollariae Naevianae (P. Sc. L. V, II. p. 13.). *Non tibi*] Post h. vv. in codd. iterum legitur *in mercatore.* Apud Plautum scribitur: *Nec tibi, dividiae 'st*] Augustinus. *dividia* (*dividua* b.) *est* codd. *itidem**] coni. *eadem* codd.

dividendo dicta, quod divisio distractio est doloris;
itaque idem in *Curculione* ait:

93 *Sed quid tibi est? lien enecat, renes dolent,
Pulmones distrahuntur.*

61. In *Phagone*:

Honos syncerasto perit, pernis, glandio;

34+ syncerastum est omnimodum^a edulium, antiquo vocabulo Graeco.

(76) 62. In *Parasito pigro*:

*Domum ire coepi tramite dextera via;
trames a transverso dictus.*

63. In *Fugitivis*:

*Age respecta, vide vibices quantas. Iam in-
spexi quid esset;
vibices *excitatum verberibus corpus.*

quos in ceteris secutus sum. Haec de vv. *dividia* 'st accipienda esse liquet. Ceterum haec, sicut illa: *Idem est hoc verbum in Cosmetria Naevii*, §. 54., post adiecta esse, intelligitur etiam ex pronomine *idem*, non ad Naevium, sed ad Plautum respiciente. et] coni. Spengelius. est codd. *Curculione*] II, 1, 21. *lien enecat*] b. approbatum a Spengelio. *liene* (lien G. *line* H.) *negat* (*negant* H.) codd. *lien necat* legitur apud Plautum. Post v. *distrahuntur* unus cod. B. adscriptum habet: *Parum deest*.

61. *Phagone*] scripsit Pius. *pagone* codd. Olim h. l. fuisse *Pulti-phagonidis* nomen, eoque nomine Plauti Poenulum significatum esse, atque huic fabulae reddendum esse versum a Varrone servatum, sed in Plauti exemplaribus omissum, sibi persuaserat Osannus, cum *Analect.* p. 163. scriberet. In fragmentis Plauti hoc habetur apud Bothium T. III, p. 562. *perit*] *perit* coni. Spengelius, non temere. *glandio*] Pius. *gladios* codd., sed om., ut videtur, a. *omnimodum* edulium*] coni. *omne medullium* (*medulum* GH. *medullum* b.) codd. Quam lectionem ortam esse putavi ex: *omni edulium*. Vocabulum *omnimodum* Appuleius ex antiquioribus hausisse videtur. *omne edulium* vg.

62. *Parasito pigro*] Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 562. ubi hic versus continuo post illum, qui infra VII, 77. extat, scribitur. *dextera*] G. *dextra* cett. codd.

63. *Fugitivis*] Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 560. Aliter Scalliger. *Age respecta*] coni. Turnebus. a (e G.) *gerge* (*grege* H. *gerge* a.) *specta* codd. *vibices*] vg. *vivices* (*in vices* b.) codd. Item loco inferiore. **excitatum*] Ante h. v. in codd. additum est *alii*, quod qui ex margine translatus sit, Turnebus iam exputare studebat.

64. In Cistellaria:

Non quasi nunc haec sunt hic limaces lividae? ³⁴⁵
 limax a limo, quod ibi vivit.

Diobolares, schoenicolae, miraculae;
 diobolares a binis obolis. Schoenicolae ab
 schoeno, nugatorio unguento. Miraculae a miris,
 id est monstribus, a quo Accius ait personas distortas ³⁴⁶
 oribus deformis *miriones*.

65. Ibidem:

Scratiae, scrupipedae*, strittabillae, tantulae;
 ab excreando scratias hic adsignificat. Scrupipe-
 das Aurelius scribit ab scauripeda; Iuventius comicus ³⁴⁷

64. Cistellaria] codd. nisi quod *cistelaria* F. *Clitellaria* Scaliger.
 Equidem nil muto, licet nunc in ea fabula non extent hi versus. Certe
 Clitellariam invohere nolui, quoniam post tres versus ex hac fabula ad-
 ductos et explicatos §. 66, locus ex Astraba, i. e. ex Clitellaria, affertur.
 Qui versus si ex eadem fuisset fabula atque priores tres, non addidisset,
 credo, nomen eius scriptor. Neve quis putet, omnes hos quattuor versus
 coniunctos fuisse: illi tres, ex Cistellaria, de meretricibus scripti sunt, et
 iambico metro; quartus, ex Astraba, de uxoribus et trochaico. Ceterum
 omnes quattuor versus inter fragmenta Clitellariae s. Astrabae recensentur
 ap. Bothium, Plauti Com. T. III. p. 553. *haec] hae coni. Spengelius.*
 Illud eodem sensu dictum est. V. ann. ad V, 98. *Diobolares] vg-*
diobolares Fa. sicut postea omnes codd. om. versum GHb. *Diobolares*
 legitur in hoc versu apud Festum p. 256. Lindem. *schoenicolae]*
 Turnebus. *scenicolae* F. *scenicole* a. *schoeniculae* Festus. Postea *sche-*
nicolae F. *scernicolae* H. *schenicolis* Ga. corruptius b. *a' binis*
obolis] Victorius. *sabini sobolis* codd. *unguento]* b. ut videtur,
 sicut Victorius. *nungento* FGa. *nungendo* H. Unguentum pessimi generis
 dicit Festus. *Accius]* Adde h. l. fragmentis, ap. Bothium P. Sc. L.
 V, II. p. 252.

65. Ibidem] i. e. in Cistellaria. At Gellius III, 3. et Nonius p.
 169. versum ex *Nervolaria* Plauti exscribunt hunc:

Scraptae, scrupedae, scrattivellae, sordidae;
 nam huc fere vestigia codd. in utroque scriptore ducunt; atque ex eodem
 versu Festus p. 148. et 258. Lindem. *scraptae* habet pro nugatoriis et
 despiciendis mulieribus. Equidem non eo cursum direxi, ut ad hanc for-
 mam etiam Varronis lectionem exigerem, quem puto similem quidem me-
 retricum descriptionem, atque illam in *Nervolaria*, ante oculos habuisse,
 neque eandem tamen. Itaque, quid in Varrone legendum sit, ex ipsius
 codd. vestigiis investigare studui. *scratiae, scrupipedae*, strittabillae]*
 scripsi. Codd. lectio haec est: *scraties* (*stracies* b.) *ruppae* (*ruppe* ab.)
ides (*idest* Ga. i. b.) *ritabile* (*rittabillae* F.). Scilicet primae secundi et
 tertii v. litterae accreverunt antecedentium extremis syllabis. *scratias*
hic] coni. *scraties* sic codd. *adsignificat]* F. ut vg. *asignificata*
 cett. *Scrupipedas]* scripsi. *scruppidas* F. *scruppidam* Ga. *scrupi-*
dam Hb. *ab scauripeda]* scripsi, cum Bothio P. Sc. L. V, II. p. 218.

dicebat a vermiculo piloso, qui solet esse in fronde cum multis pedibus; Valerius a pede ac scrupaea. Ex eo Acci positum curiosa†; itaque est in Melanippa:

Reicis abs te religionem, ut* scrupream imponas tibi*.

⁵⁴⁸ Strittabillas a strittilando; strittare ab eo qui sistit aegre.

66. In Astraba:

Axitiosae annonam caram e vili concinnant viris.

Itidem* in Sitellitergo idem ait:

Mulier es, uxor — Cuia vis? — Ego novi, scio axitiosam.

Sic Claudius scribit:

⁵⁴⁹ *Axitiosas demonstrari consupplicatrices.*

Ab agendo axitiosas; ut ab una faciundo factiosae, sic ab una agendo actiosae *et axitiosae* dictae.

67. In Cesistione:

auscauripeda H. *auscaripeda* G. *auscauripedia* a. *auscauripedam* Turnebi cod. *tuscauripeda* F. unde Spengelius: *ut scauripeda*. om. b. *dicebat*] *ducebat* scribere iubet Bothe P. Sc. L. V, II. p. 95. Sed Varro non solet sic. *Acci positum curiosa†*] codd., nisi quod *accii* G. *atta* b. Quae reddidi, cum satis probabilis emendandi ratio non suppeteret. Quaedam excidisse post *Acci* putat Spengelius. Fortasse scribendum: *ex eo Accius posuit in curiosa*. *Melanippa*] scripsi. *menalippa*, noto errore, codd., nisi quod *pénalippa* a. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 218. *ut*] *atque deinde tibi**] coni. addidi, propter sensum et metrum. *strittabillas*] H. *scrittabillas* F. *stritabilas* G. *strutabillas* a. *scrutabillas* b. *strittilando*] cod. B. *strettillando* F. *strettilando* G. *strettilando* a. *scrutillando* b. *attrettando* H. *strittare*] Fa. *stritare* GH. *scitare* b.

66. *Astraba*] ab. ut videtur, sicut vg. *astriba* FH. *ascriba* G. *Axitiosae*] Aldus. *ac sitiose* FGHb. *exitiose* a. *Itidem**] coni. *idem* G. *ideo* cett. codd. *Sitellitergo*] b. *sitelli tergo* FGa. *sitellitergo* H. *Sitellitergus* est, qui situlas s. sitillas tergit. Idem nomen redde Festo p. 278. Lindem. ubi *Site litergo* esse videtur in libro ms. *Scytham liturgum* sibi effinxit Scaliger, quem cum alii secuntur, tum Bothe Plauti Com. T. III. p. 563. *Mulier es, uxor — Cuia vis?*] scripsi obsecutus Scaligero, nisi quod huic extremum v. *vir* est. *mulieres uxoreculavit* (exorculavit G. *usarcularit* b.) codd. Pronunciandum est: *cuia*. *axitiosam*] Aldus. *ac sitio* (acscio Gb. *axitio* a.) *aquam* codd. **et axitiosae**] coni. addidi.

67. *In Cesistione*] codd. nisi quod *incesistio* est b. Nomen Plau-

Da* sribula aut de lumbo obscoena viscera;
sribula, ut Opilius scribit, circum coxendices sunt ³⁵⁰
bovis; id Graecum est ab eius loci versura.

68. In Nervolaria :

Scobina ego illum actutum adraserim*;
scobinam a scobe; lima enim materia fabrilis est. 94

69. In Poenulo :

Vinceretis cervum cursu vel gralatorem gradu;
gralator a gradu magno dictus.

70. In Truculento :

*Sine virtute argutum civem mihi habeam pro
praefica;*
praefica dicta, ut Aurelius scribit, mulier, ad ³⁵¹
luctum* quae conduceretur, quae ante domum mortui
laudeis eius caneret. Hoc factitatum Aristoteles scribit
in libro qui inscribitur *νόμιμα βαρβαρικά*. Quibus
testimonium est, quod fretum est† Naevii :

tinae, ut videtur, fabulae aliunde non cognitum. Hinc *Gastrione s.*
Gastrone coni. Scaliger. Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 561. *Da**
sribula] coniec. *distribula* codd. nisi quod *deisc¹bula* b. *aut*
Scioppius. *ut* codd. *obscoena viscera*] coni. scripsi. *obscoenabis*
(*obscoenabis* GH. *observabis* b.) *cera* (quod v. coniungitur cum sequenti)
codd. De *biscera* scripto pro *viscera* dixi in Praefatione. Cf. ann. ad
huius §. ultima vv. *coenabis Chaerea* Turnebus, non feliciter; sed alii
infelicius. *coxendices*] vg. *coxa indices* (*radices* b.) codd. De
carne strebula v. Comment. Festi p. 681. Lindem. *bovis*] Scioppius.
vobis Fa. (Sic in codice Gaii *vobes* scriptum pro *boves*. V. Goeschenii
Index siglarum p. XXXXVII.). *nobis* cett.

68. In *Nervolaria*] vg. *intervolaria* F. in *ervolaria* GHab.
Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 561. *Scobina*] Scioppius. *scobinam*
codd. incommode, nam *scobina* lima est, qua raditur. *illum*] *illam*
H. *lima* Turnebus, quod multis placuit. *adraserim**] coni. *adrasi*
(*arrasi* b.) *enim* codd.

69. *Poenulo*] Plauti III, 1, 27. *cervum cursu*] Aldus. *cir-*
cum curso codd.

70. *Truculento*] Plauti II, 6, 14. *praefica;*] ex Plauto
addidit Spengelius. om. codd. excepto b. ut videtur. *ad luctum**]
scripsi ex coni. Turnebi. *ab luco* FGH. *aluco* a. *a luco* b. *νόμιμα*
βαρβαρικά] Turnebus. *nomina barbarica* (barbara H.) codd. *quod*
fretum est†] codd. sine sensu. Plerique de Naeviana comoedia Freto
cogitant, quo nomine Plautina fabula inscripta est. Bothe P. Sc. L. V, II.
p. 26. Mihi aliud nomen latere videtur; fortasse QUADRIGEMINIS,

*Haec quidem, hercle, opinor, praefica est; nam
mortuum collaudat.*

Claudius scribit: quae praeficeretur ancillis quemad-
552 modum lamentarentur, praefica est dicta. Utrumque
(77) ostendit a praefectione praeficam dictam.

71. Apud Ennium:

*decem Coclites, quæ montibus summis
Rhipaeis fodere;*

ab oculo Cocles ut ocles dictus, qui unum haberet
oculum; quocirca in Curculione est:

*De Coclitum prosapia te esse arbitror;
Nam hi sunt unoculi.*

355 72. Nunc de temporibus dicam. Quod est apud
4 Cassium:

*Nocte intempesta nostram devenit domum;
nox intempesta dicta ab tempestate; tempestas
ab tempore; nox intempesta quo tempore nihil agitur.*

73. *Quid noctis videtur in altisono
Caeli clipeo? Temo superat
Stellas sublime etiam cogens
Atque etiam noctis iter.*

Hic multam noctem ostendere volt a temonis motu;
554 sed temo unde et cur dicatur, latet. Arbitror anti-
quos rusticos primum notasse quaedam in caelo signa

quae literae non multum distant a QUOD FRETUMEST. *hercle]*
mehercle Festus, qui eundem Naevii versum exhibet p. 122. Lindem.
nam] quae sic Festus.

71. *Ennium]* Hunc versum Merula posuit Ann. IV, 4. p. 63. E.S.
loco incommodo. *ques]* Scaliger. *quas* codd. *Rhipaeis]* scripsi.
rhipaeis G. *ripheis* b. *ripeis* cett. *fodere]* a. *federe* Fb. *foedere*
GH. Sermo est de Arimaspiis s. Unoculis, qui vicini Hyperboreorum, in
Rhipaeis montibus, aurum Grypibus ereptum fodiebant. *Curculione]*
Plauti III, 1, 23. *te]* b. ut videtur, sicut vg. om. cett. codd.

72. *Cassium]* codd. *C. Actium* Turnebus, et multi; parum pro-
babilitur, ut monui in annot. ad VI, 7., quo loco idem versus legitur.

73. *Quid noctis]* Ex Ennii Iphigenia. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 50.
Verba: *Quid noctis . . . clipeo?* Agamemnonis esse, supra V, 19. signi-
ficavit Varro; reliqua Seni tribuenda, ut apud Euripidem Iphig. Aul. 6.
Temo . . . . . stellis] Apud Festum s. v. septentriones p. 260. Lind. haec
leguntur: *Ennius: Superat [temo stellis]. etiam cogens]* coni. scripsi.

quae praeter alia erant insignia, atque ad aliquem usum, ut culturae tempus designandum, convenire animadvertebantur.

74. Eius signa sunt, quod has septem stellas Graeci, ut Homerus, vocant Ἀμαξάν, et propinquum eius signum, Βοώτην; nostri eas septem⁹⁵ stellas, boves et temonem et prope eas axem. Triones enim boves appellantur a bubulcis etiam nunc³⁵⁵ maxime quom arant terram; e quis ut dicti *valentes glebarii* qui facile proscindunt glebas, sic omnis qui terram arabant, a terra terriones, unde triones ut dicerentur *E detrīto*. 75. Temo dictus a tenendo; is enim continet iugum. Et plaustrum appellatum, a parte totum, ut multa. Possunt triones dicti septem, quod ita sitae stellae, ut ternae trigona faciant.

76. *Aiax**, quod lumen, iubarne in caelo cerno? Iubar dicitur stella, Lucifer quae in summo†, quod³⁵⁶ habet lumen diffusum, ut leo in capite iubam. Huius

cogens (agens Gab.) etiam codd. cogens ante sublime posuit Scaliger. ut*) coni. addidi. ad ante tempus inserit Turnebus.

74. Βοώτην] vg. *booten* F. *βοοτες* H. *βοοτεα* a. om. Gb. *boves et temonem*] Haec ita intellexi ut ponerem, *boves* dictas esse earum stellarum, quae sunt in cauda Ursae, duas (*Mizar* et *Benetnasch* apud Arabes), tertiam (*Alioth*) pro temone habitam esse, reliquas quattuor axem effecisse. *enim*] b. *enim et cett. codd.* *valentes glebarii*] utrumque vocabulum ex poeta desumptum esse putavi. *omnis*] F. et ab. ut vid. *omnes cett.* V. ann. ad V, 5. *unde triones*] Varronis locum respiciunt Servius in Aen. III, 516. et Festus p. 260. Lindem. *ut dicerentur E detrīto*] Augustinus in marg. ex libro. *ut* (om. b.) *dicerentur de tritu* codd., exc. G. qui ea omnia om. Hoc si Varro scripsisset, explicarem: quasi dicerentur a terendo; sed offendit omissum *si* et praeverbii de usus. Cum illo, quod posui, cf. V, 136. *postea irpices S detrīto* (ubi perperam *detrīta* habent FH., nam Varroni literarum nomina neutrius sunt generis), et VII, 97. *e quo S extritum*.

75. *dicti*] GHab. *dici* vg. De F. dubito. Illud recte dici, monitum est in annot. ad V, 38. *trigona*] Etiam horum vestigium est apud Festum p. 260. Lind.

76. *Aiax**, quod] aliquod codd. nisi quod aliquot G. Illud posui cum Popma, quanquam non satis certus de ea lectione. *Apud Ennium quod est coni. Spengelius.* Cf. supra VI, 6. 81. *quae in summo†*] codd. nisi quod om. b. ut vid. Haec nondum probabili ratione emendata sunt. Excidisse verum existimo, in hunc modum scriptum: *stella, Lucifer quae, in summo [noctis (cf. summum diei VI, 4.) cum apparet, appellatur, cum post solis occasum, Vesperugo]*. Verborum dispositionem non mirabitur, qui Varronem noverit. Omnino cum h. l. contendendus est

ortus significat circiter esse extremam noctem; itaque ait Pacuvius:

exorto iubare, noctis decurso itinere.

77. Apud Plautum in Parasito Pigro:

inde hic bene potus primo crepusculo;
crepusculum ab Sabinis, quod id dubium tempus noctis an diei sit. Itaque in Condalio est:

557 *Tam crepusculo, fere ut amant, lampades accendite.*

(78) Ideo dubiae res creperae dictae.

78. In Trinummo:

Concubium sit noctis priusquam ad postremum perveneris;
concubium a concubitu dormiendi causa dictum.

79. In Asinaria:

Videbitur, factum volo; at redito huc conticinio;
559 *putem a conticiscendo conticinium, sive, ut Opilius scribit, ab eo quom conticuerunt homines.*

5 80. Nunc de his rebus, quae adsignificant aliquod tempus, quom dicuntur aut fiunt, dicam.

Apud Accium:

alter VI, 6., et de temporibus noctis Varro ap. Serv. in Aen. II, 268. Pacuvius] V. supra VI, 6.

77. *Parasito Pigro*] Plauti Com. ed. Bothe T. III. p. 562. *bene potus*] Pius. *denepotus* (iunctis sive semotis syllabis) codd. *primo*] *primulo* Scaliger, propter versum. *crepusculum*] *dictum*, quod vg. additur, ex bonis codd. solus habere videtur F. *quod*] coni. et codd. Cf. supra VI, 5. *Condalio*] Plauti com. ed. Bothe T. III. p. 558. *Tam*] *tua* Turnebi cod. Ceterum in huius versûs lectione librorum summus est consensus. Sed sensum eius non crepusculum, sed crassae occultant tenebrae.

78. *Trinummo*] Plauti IV, 2, 44. *ad*] ex Plauti libris additum est. om. Varronis codd.

79. *Asinaria*] Plauti III, 3, 95. *at redito huc*] scripsi. *ad* (at G. id H. om. b.) *reditu* (*reddito huc* G. *redditum* H. *reditum a reddito* b.) codd. *huc*, quod Plauti libri habent, servavit G., cum in ceteris codd. c propter sequens v. absumptum sit, et u solum remanserit. Cf. VI, 7. *conticiscendo*] Gab. ut videtur. *contiscendo* FH. *conticiscendo* vg. Illud Plauto familiare est.

80. *Accium*] Sic Servius Danielis in Aen. IX, 622. p. 536. ed. Lion.

Reciproca tendens nervo equino concita

Tela;

reciproca est, quom unde quid profectum, redit eo.
Ab recipere reciprocare fictum; aut, quod poscere
procare dictum.

81. Apud Plautum:

359

*Ut transversus, non proversus cedit quasi can-
cer solet;*

proversus* dicitur ab eo, quod in id quo it* est
versus, et ideo qui exit in vestibulum, quod est ante
domum, prodire et procedere; quod cum leno
non faceret, sed secundum parietem transversus iret,
dixit: *ut transversus cedit quasi cancer, non pro-
versus ut homo.*

82. Apud Ennium:

360

Andromachae nomen qui indidit, recte indidit;
item:

*Quapropter Parim pastores nunc Alexandrum
vocat.*

Imitari dum voluit Euripidem et ponere *ἔτυμον*, est
lapsus. Nam Euripides quod Graeca posuit, *ἔτυμα**
sunt aperta. Ille ait, ideo nomen additum Androma-
chae, quod *ἀνδρὶ μάχεται*: hoc Ennii quis potest ³⁶¹
intelligere viro adversam* significare:

Accius Philoctete: Tendens nervo equino concita tela. Bothe P. Sc. L.
V, I. p. 233.

Reciproca] Haec Accius docte scripsit; Philoctetæ
enim arcus erat Hercules; Hercules arcus Scythicus (Theocritus XIII, 56.
cum Scholiis), Scythicus *παλιπτονος* (Aeschyl. Choeph. 159.) i. e. recipro-
cus. Et cf. Sophocl. Trach. 511. *procare*] vg. *progare* Hb. *pro-
rogare* FGa. Hoc posterius etymon probat Festus p. 136. 229. Lindem.

81. *Plautum*] Pseudolo IV, 1, 45. Plauti libros ex Varrone cor-
rigendos esse monuit Spengelius. *transversus*] b. ut vid., sicut vg.
transversum cett. codd. *proversus**) coni. addidit Spengelius. om.
codd. *quo it**) coni. *quod* codd. *leno*] b. ut videtur, sicut
Aldus. *leno* GHa. *lenio* F.

82. *Ennium*] Prior versus ex Andromache, ut videtur. Bothe P.
Sc. L. V, I. p. 34. Alter est ex Alexandro, cuius de argumento in annot.
ad VI, 38. monebatur. Bothe l. I. p. 34. *recte*] Victorius. *recte ei*
codd. Sed iidem infra in eodem versu ei om. *ἀνδρὶ μάχεται*] Aldus.
Andrimache, F. *andromachete* a. *Andromache* GH. om. b. *viro*
adversam*) Cui. *inversum* FGab. *versum* H.

Andromachae nomen qui indidit, recte indidit;
aut Alexandrum ab eo appellatum in Graecia, qui Paris
fuisset, a quo Herculem quoque cognominatum Alexi-
cacon, ab eo quod defensor esset hominum.

83. Apud Accium :

*Iamque auroram rutilare procul
Cerno;*

aurora dicitur ante solis ortum, ab eo quod ab igni
solis tum aureo aër aurescat. Quod addit rutilare,
est ab eodem colore; aurei enim rutili, et inde etiam
mulieres valde rufae rutilae dictae.

562

84. Apud Terentium :

Scortatur, potat, olet unguenta de meo;

scortari est saepius meretriculam ducere quae dicta
a pelle; id enim non solum antiqui dicebant scor-
tum, sed etiam nunc dicimus scortea ea, quae ex
(79) corio ac pellibus sunt facta; inde* in aliquot sacris
ac sacellis scriptum habemus :

*Ne quid scortum adhibeatur ideo ne morticinum
quid adsit.*

In Atellanis licet animadvertere rusticos dicere se ad-
duxisse pro scorto pelliculam.

563

85. Apud Accium :

97

Multis nomen vestrum numenque ciendo;

numen dicunt esse imperium, dictum ab nutu; numina
sunt, quous imperium maximum esse videatur; itaque
in Iove hoc et Homerus et aliquotiens Livius.

83. *Accium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 252. fr.
26. Versum hunc non hoc loco a Varrone positum esse videri, dixi in
Praefatione. *aurescat*] GHab. *aurescit* F. ut vg. *etiam*] vg.
enim codd. excepto a. ut vid. Eadem vocabula permutata invenimus VII,
17. *Ennio* coni. Spengelius.

84. *Terentium*] Adelph. I, 2, 37. ubi modestius pro *scortum*
scriptum est *obsonat*: cuius differentiae causas investigare lubrica est
quaestio. *inde**] vg. om. codd. *ne quid scortum*] cf. Ovid. F.
I, 629. *In Atellanis*] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 276.

85. *Accium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, I. pag. 250.
dicunt esse] *dicunt antiqui* b. *numina**] coni. scripsi. *numina* GHab.
omina fort. F. *quous*] scripsi. *eius* codd. *eius cui** ex Ald. vg.

86. Apud Plautum:

Si unum epityrum estur insane bene;

epityrum vocabulum est cibi quo frequentius Sicilia ³⁶⁴ quam Italia usa. Id edi* vehementer quom vellet dicere, dicit insane, quod insani faciunt omnia vehementer.

87. Apud Pacuvium:

Flexanima tanquam lymphata *aut Bacchi sacris Commota*;

lymphata* dicta a lymphā; lymphā* a nympha, ut, quod apud Graecos Θέτις, apud Ennium:

Thelis* illi mater.

In Graecia commota mente quos nympholeptos ³⁶⁵ appellant, ab eo lymphatos dixerunt nostri. Bacchi:

aliquotiens] vg. *alius aliquotiens* codd. *Livius]* Bothe P. Sc. L. V, I. p. 21.

86. *Plautum]* Mil. glor. I, 1, 24. Quem versum ex Plauti libris sic constituit Lindemannus: *Ni unum epityrum apud illum esuriam insane bene. estur]* *estuer* codd. nisi quod *aestuer* GH. Illud ex cod. B. et ed. princ. positum est; et crediderim, hanc sive similem formam etiam Plauto reddendam esse. *epityrum]* vg. *epytira* FGa. *epitira* H. *epithira* b. Illud ex Plauto sumptum, sed notandum tamen, etiam in Plauti melioribus libris *epityra* potius extare quam *epityrum*. Nam sic Camerarii alter codex: *Ni unum epytyr aut apud illa ensluriensane bene. edi*]* coni. addidi.

87. *Pacuvium]* Iidem versus pleniores extant apud Ciceron. de divin. I, 36, 80. Teucro tragoediae adscribuntur, non temere. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 143. *flexanima tanquam]* vg. *flexanimat* (*flexanima* a. *flexarant* b.) *aquam* (*aqua* a.) codd. **aut . . . Commota*]* Haec ex Cicerone addenda esse vidit iam Turnebus. In codd. una cum sequenti v. *lymphata** exciderunt. *lymphā*]* etiam hoc v. excidit in codd.; addidit Spengelius. *Thelis*]* coni. Turnebus. *Thetis* codd. Sed Ennii versum hacpropter tantum adduci, ut Thetis exemplum esset Nereidos nymphae, subabsurdum foret. Contra poterat *Thelis*, quam antiquiores pro Thetide dixerunt, adhiberi ut exemplum L literae a Romanis aliis literis substitutae. Similiter factum a Varrone de R. R. III, 9, 19.: *quod antiqui ut Thetin Thelim dicebant, sic Medicam Melicam vocabant.* Ennii fragm. p. 219. Hess. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 68. *nympholeptos]* scripsi. *lympholeptos* F. *lympholentus* GH. *lympholentus* ab. *λυφο-ληπτος* Victorius, sed Graecarum literarum nullum in codd. vestigium, atque lympham sic a Graecis dictam esse, Varronis menti repugnat. Neque repudianda erat m litera in nympholeptos, hausta illa ex Alexandrina Graecitate, cuius fuisse *ληπτός* et *ληφθεις*, nunc et tituli docuerunt et libri. *dixerunt]* om. b., quod probat Spengelius p. XIV. Cf. ad h. l. Doederlingius Etym. et Synon. L. L. V. II. p. 15. contra Varronem

est Liber, quoniam comites Bacchae. Et vinum in Hispania baccha. 88. Origo in his omnibus Graeca, ut quod apud Pacuvium:

Alcyonis ritu litus pervolgans furor;

566 haec enim avis nunc Graece dicitur *ἀλκυών*, a nostris alcedo; haec hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies alcyonios appellant. Quod est in versu *alcyonis ritu*, id est eius instituto, ut quom aruspex praecipit, ut suo quisque ritu sacrificium faciat, et nos dicimus XII viros Graeco ritu sacra, non Romano facere. Quod enim fit rite, id ratum ac rectum est; ab eo Accius:

recte perfectis sacris

Volt accipi.

567

89. Apud Ennium:

Si voles advortere animum, comiter monstrabitur;

comiter: hilare ac lubenter, quoniam origo Graeca *κῶμος*; inde commissatio Latine dicta; et in Graecia, ut quidam scribunt, comodia.

90. Apud Atilium;

Caep, caede, lide, come, conde;

disputans. *est*] scripsit Spengelius. et codd. *Bacchae*] vg. ante h. v. a inserunt codd. *baccha*] bacca Fa.

88. *pervolgans*] *pervolans* a., quod Hadr. Iunius voluerat. Sed illud Lucretii simili usu satis defenditur. *furor*] *feror* coni. Victorius, Turnebus, Scaliger, qui confert Apollon. Rh. IV, 363. *alcyonios*] ed. princ. *alcyonis* ab. *alcyona* FG. *altiona* H. XII] Fab. *duodecim* GH. Sed hi viri Sibyllinis libris inspiciendis et Apollinaribus sacris faciundis constituti cum usque ad Caesarem XV fuissent, hic anno ab u. c. DCCVII. unum addidit. V. Dio Cass. XLII, 51. et XLIII, 51. Hinc probabile a Varrone scriptum esse: *XVI viros*. Cf. Praefatio. *Accius*] Trachiniis tribuit Scaliger, incerta coniectura. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 247.

89. *Ennium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 68. fr. 9. *comissatio*] vg. *comisatio* FGa. *comessatio* G. *comisatio* b. *comodia*] scripsi. *comodiam* Fa. *comoediam* GH. *comediam* b.

90. *Atilium*] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 36. *lide*] codd., idque retinui, quanquam unicum huius verbi non compositi exemplum. Lido factum est ex v. laedo, eadem permutatione vocalium, quae est in v. fligo, orto ex FLAGO (unde flāgrum et flāgitium). Itaque haec vocalium violatio, quam vocant antiqui grammatici, quae in componendis vocabulis

cape, unde accipe; sed hoc in proximo libro re-⁵⁶⁸
tractandum. ⁹⁸

91. Apud Pacuvium:

nulla res neque

Cicurare, neque mederi potis est, neque

Reficere;

cicurare mansuefacere; quod enim a fero discretum, id dicitur cicur, et ideo dictum: *cicur ingenium obtineo*, mansuetum; a quo Veturii quoque nobiles cognominati Cicurii. Hinc natum a cicco cicur vi-(80) detur. Ciccum dicebant membranam tenuem, quae est ut in malo Punico discrimen; a quo etiam Plautus dicit:

quod volt elenchum*: ciccum non interduo.

³⁶⁹

92. Apud Naevium:

Eccum venire video ferme iniuria;

ferme dicitur quod nunc fere; utrumque dictum a ferendo, quod id quod fertur, est in motu atque adventat.

93. Apud Plautum:

Euax, iurgio uxorem tandem abegi ab ianua;

euax verbum nihil significat, sed effutitium naturaliter est, ut apud Ennium:

Hehae, ipse clipeus cecidit;

³⁷⁰

observari solet, interdum etiam in simplicibus reperitur. *in proximo libro*] i. e. octavo, qui contra analogiam scriptus est; in quo illa vocalium violatio in exemplis anomaliae adhibita esse videtur.

91. *Pacuvium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 149. fr. 8. *mederi*] *mederier* Scaliger, apte ad versum. *Hinc natum*] scripsi. *innatum* codd. *dicit*] unus om. H. *elenchum**] i. e. magnum unionem. Erui hoc mihi posse videbatur ex lectione codd. *densum*. Versus fragmentis Plauti accensendus est, nam qui legitur in Rudente II, 7, 22., ab hoc diversus est.

92. *Naevium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 92. fr. 2. *Eccum*] vg. *ciccum* FGHa. *circum* b.

93. *Plautum*] *Menaechm.* I, 2, 18. ubi scribitur: *Euax, iurgio hercle tandem uxorem abegi ab ianua*. Varronis lectio fortasse an hiatt admissio defendi possit. *abegi ab*] vg. *ab* (a G. a' a.) *regia* codd. *Ennium*] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 68. fr. 10. *Ennium*]

apud Ennium:

Eheu, mea puella, spei* quidem id successit* tibi;

apud Pompilium:

Heu, qua me causa, Fortuna, infeste premis?

Quod ait iurgio, id est litibus; itaque quibus res erat in controversia, ea vocabatur lis; ideo in actionibus videmus dici:

Quam rem sive mi litem dicere oportet;

571 ex quo licet videre iurgare esse ab iure dictum, quom quis iure litigaret; a quo obiurgat is qui id facit iuste.

94. Apud Lucilium*:

Atque aliquos ibus ab rebus clepsere foro qui.

Clepsere dixit, unde etiam alii clepere, id est corripere; quorum origo a clam, ut sit dictum clapere, unde clepere, ex E A commutato, ut multa. Potest vel a Graeco dictum κλέπτειν.

95. Apud Matium:

codd. Quae nominis iteratio cum offendat, ab interpolatore positum est Naevium. Videtur in fragmentis utriusque poetae omissum esse. *Eheu*] vg. *heu* b. *heu* cett. codd. Illud assumpsi, tum ad versum quadratum explendum, tum ne eiusdem effutitii vocabuli duo afferrentur exempla. *spei**] coni. *spe* FGa. *saepe* H. *sepe* b. Nota locutio: hoc *spei* succedit. Atque antiquiores *spēi*, ut *rēi*, *fidēi*. *quidem id* non liquescit. *successit**] coni. *succenset* GH. *succenset* Fa. *succenset* b. *Pompilium*] Poeta nunc ignotus. *in actionibus*] Hanc formulam iuris respicit Cicero pro Murena 12, 27., ubi mirari se simulat, nondum eo pervenisse ictos, ut certum haberent: *rem an litem dici oporteret*. Monuit de ea re Turnebus. *mi litem*] *militem* codd. *mi* retinui cum Spengelio, cum Plautus interdum *mihi decet*: unde verisimile fit, etiam *mihi oportet* dici potuisse.

94. *Lucilium*] Vertranius, Scaliger. *Lucretium* codd. V. de hac nominum confusione ann. ad V, 17. *Lucilii reliquiae* ed. Fr. Dousa p. 22. Inc. 184. *ibus*] Scaliger. *ibi* codd. De confusione harum terminationum v. ann. ad VI, 25. *ibus* pro *iis* innuit ex Ennio, Pomponio, Titinnio, Plauto, qui etiam *ibus*, contractum ex *ibux*, habet *clepsere*] non est h. l. perfectum, sed praesentis infinitivus modus, quantum ex Varronis ipsius sequentibus verbis intelligi potest. Cf. G. Hermann. Opusc. III. p. 119. *foro qui*] *foroque* coni. Scaliger. Sed totum versus sensus obscurior est. *ex E A*] scripsi, partim volgatam sequens lectionem. *et ea b.* *et ex ea* cett. codd. *commutato*] vg. *commutato* codd.

95. *Matium*] *Matia* in Iliad. I, 56. κήδετο γὰρ Ἀναΐον

Corpora Graiorum maerebat mandier igni; ⁵⁷²
dictum mandier a mandendo, unde manducari, a quo in Atellanis apud Dossenum* vocant Manducum.⁹⁹

96. Apud Matium:

Obscaeni interpres funestique ominis auctor;
obscaenum dictum ab scaena; ea, ut Graeci, *σκηνή**, ut Accius scribit, scena. In pluribus verbis A ante E alii ponunt, alii non; ut quod partim dicunt sceptrum, partim scaeptrum; alii Plauti Faeneratricem,⁵⁷⁵ alii Feneratricem; sic faenisicia ac fenisicia, ac rustici Pappum Mesium, non Maesium, a quo Lucilius scribit:

Cecilius Pretor* ne rusticus fiat.

Quare turpe ideo obscaenum, quod, nisi in scaenam,

Cf. Wernsdorf. P. L. M. T. IV, II. p. 570. *maerebat*] scripsi. *maerebat* codd. praeter a., qui *mirabar*. Deponentis *moereri* nullum exemplum est praeter lectionem quorundam codd. in Ciceron. pro Sestio 39, 84. in *Atellanis*] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 276. *apud Dossenum**] coni. ad *obsenum* (*obscaenum* Gb. *obscaenum* H.) codd. *obsonium* vg., quod ab h. l. alienissimum. Nempe in antiquissimo codice scriptum erat: Ap Dossenum vel Ap Dorsenum (nam etiam haec nominis forma extat); hinc factum AD OBSENUM. Dossenus, Atellanarum poeta, quantus fuerit edacibus in parasitis, ex Horatio scimus; huius generis hominem in Atellana qui ludificabant, vocabant Manducum, quae persona magnis malis et crepitantibus dentibus insignis in pompa Circensium ludorum duci solebat.

96. *Matium*] Wernsdorf. P. L. M. T. IV. p. 571. Sic Matius antisse videtur Iliad. 1, 62. *τινὰ μάρτιν ἐπέποιεν ἢ ἱερῆα.* *Obscaeni*] H. ut videtur, sicut vg. *obscaeni* cett. codd. *scaena*] H. *scena* cett. *scena*] *scaena* G. Laudat haec Varronis de scena s. scaena Apulei. de diphth. 12. p. 132. Osann. *σκηνή**] coni. addidi. Nempe Graecum vocabulum h. l. excidit in omnibus libris, ut saepe in multis. *ut*] vg. *aut* codd. *Accius*] Bothe P. Sc. L. V, I. p. 252. *partim scaeptrum*] ab. ut videtur, sicut ed. princ. om. FGH. *alii Feneratricem*] etiam h. l. ae habet a. oe FGH. om. b. *Mesium*] ed. princ. *maesium* FGHa. *moesum* b. Illud praeferendum erat, etiam propter analogiam v. aedus s. haedus, quod in rure erat *edus*, in Urbe *aedus*. V. V, 97. De persona Atellanarum, rusticae fabulae, loquitur scriptor. *Maesium*] Spengelius. *moesium* FGHa. *moesion* b. *Cecilius*] FG. Cur id retinuerim, statim apparebit. *Pretor**] addidi, Scaligero praeunte, ex Diomede II. p. 447. P., ex quo simul apparet, e ponendum esse pro ae diphthongo. Scilicet Lucilius rusticum hominem ludebat, qui, si praetor factus easset, ne se *Cecilium pretorem* diceret, verendum erat. Lucilii reliquiae ed. Fr. Dousa p. 12. Inc. 97. *ideo*] Ante h. v. ἢ μὴν tollenda erat. *obscaenum*] vg. *obscaenum* a. *obscaenum* G. *obscaenum* H. *ob servum* F. *ob servorum* b. *scaenam*] FGa. *scenam* b. *scaena* fort. H. sicut vg. Accusativum servari posse putavi.

103. In Aulularia:

pipulo te differam ante aedis;

id est convicio, declinatum a pipatu pullorum. Multa
 579 ab animalium vocibus tralata in hominē, partim quae
 sunt aperta, partim obscura. Perspicua, ut Ennii;
animus cum pectore latrat;

Plauti:

Gannit odiosus omni totae familiae;

Caecilii:

Tantum rem dibalare, ut pro nilo habuerit;

Lucilii:

Haec inquam rudet ex rostris atque eiulitabit;

580 eiusdem:

Quantum hinnitum atque equitatum.

104. Minus aperta, ut Porcii ab lupo:

volitare ululantis;

Ennii a vitulo:

Tibicina maximo labore mugit;

eiusdem a bove:

clamore bovantes;

eiusdem a leone:

pausam fecere fremendi;

eiusdem ab aedo:

581 *Clamor ad caelum volvendus per aethera vagit.*

103. Aulularia] Plauti, III, 2, 32.

differam] Post h. v.

hic ex Plauto additur a Vertranio.

pipatu] Aldus. *piatu* codd.

Ennii] Apud Merulam Annal. X, 12. p. 137. ed. E. S.

Plauti] Com.

ed. Bothe T. III. p. 566. fr. 6.

gannit] ogganuit coni. Scaliger.

Caecilii] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 150. fr. 4.

Lucilii] haec plenius

extant apud Nonium s. v. quiritare p. 21. Merc. Lucilii rel. ed. F. Dousa,

VI, 3. p. 38.

eiulitabit] Turnebus. *heilitabit* Fa. *helitabit* GH.

clitabit b. *eiulitavit* Nonius.

eiusdem] ex incerto Satir. libro, apud

F. Dousam p. 12. fr. 99.

104. aperta, ut] coni. Spengelius. aperta coni. Augustinus, dia

ante A. Kannium (Koeler Lit. crit. p. 15.); *aperiant* codd., sed de a

non constat. om. b.

Porcii] De hoc dictum est in annot. ad V, 163.

Ennii] ex incerta fabula. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 69. fr. 20. De Phrygio

cornu loquitur poeta.

clamore bovantes] Haec apud Columnam et

Merulam ponuntur Ann. XIV. (v. 2. p. 153. ed. E. S.) incertissima coniectura,

ut multa.

pausam fecere] Apud Merulam Annal. XVII, 10. p. 171.

aedo] a. *edo* FHB.

haedo G. Illud scripsit Varro, nam *edo* rusticum

erat. V. V, 97.

Clamor ad caelum] Apud Merulam Annal. VIII, 50.

Sueti* a frendice†:

(82)

E frunde* fritinni suaviter;

Mati*

* * *

in Casina a fringuilla:

Quid fringutis? quid istuc tam cupide cupis?

Sueti* a volucribus*:

*ita tradedeque in re neque in
Iudicium Aesopi nec theatri tritilles†.*

105. In Colace:

582

*Nexum . . . .*Nexum* Mamilius scribit, omne quod per libram et
aes geritur, in quo sint mancipia. Mutius, quae per 101

p. 121. ed. E. S., ubi legitur, quod Scaliger praecepit: *Clamor it ad caelum volitatque per aethera vago*. At nihil mutandum est, nam etiam vis illa corripiendi, qua r liquida vocales natura longas fregit, apud antiquiores haud perinde evaluerat. Sueti*] suet (coniunctum cum sequ. a) codd. Mihi persuasi nomen poëtae hic latuisse eiusdem, de quo Charisius p. 80. P.: *ut Suecius ait in Mido (?) : Inter se degularent omnia*. Et idem fortasse Sutrius ille comicus apud Fulgentium. a frendice†] codd. Potest id fuisse nomen aviculæ: quanquam ab irundine, quod voluit Scaliger, non multum literis distat. E] coni. addidi.

frunde] fronde G. et., quod post h. v. codd. addunt, expungi oportuit. fritinni] scripsi. frutinni codd. Cf. Varro ap. Nonium s. v. frigere p. 7. Merc. Mati*] coni. et deinde plura excidisse sumpsi. Maccius Fa. Mactius GH. Accius b. ut videtur. De Accio multi cogitavere, sed huius praenomen fuit Lucius. Cf. ann. ad VI, 7. Hic sibi me statim assentientem haberet, qui vocabulum senario proximo explendo idoneum inde exculperet.

E frunde fritinni suaviter u — u — .

Casina] Planti (quod nomen addit a.) II, 3, 49. Sueti*] Iterum hunc hominem inveni, amovens sues, lectionem codd. a volucribus*] coni. avoluerat codd. i. e. a volucib. a volucris proposuit Spengelius. ita trade . . . . tritilles†] Hos versus, qui propter verbum tritillare (τριτῖλλω), ab avibus sumptum, adscripti sunt, posui ex codd., praecipue F., fide. Emendare eos lubricum opus, cum ne sententia quidem loci perspicua sit. Aesopi iudicium, nescio, an sit illud de scurra porcelli vocem imitante et rustico, apud Phaedrum Fab. V, 5.

105. Colace] Planti vel Naevii, sed ut videtur illius. V. Dübner. in N. Archiv Philol. a. 1830. N. 24. p. 186. Bothe P. Sc. L. V, II. p. 279. Nexum] Reliqua versus pars excidit eo quod v. nexum postea in initio explicationis a Varrone versui additae redibat. Hoc igitur v. bis ponendum erat, cum in codd. semel tantum legatur. Mamilius] F. mamilius GHa. manilius fort. b. Non est veri dissimile significari M' Manilium Cos. a. 605. Ictum. Mutius] Est Q. Scaevola Pontifex Cos. a. 659. Hunc Varro omnibus his locis, V, 83. VI, 30. et nostro, intelligit.

aes et libram fiant ut obligentur, praeter quae mancipio dentur. Hoc verius esse, ipsum verbum ostendit de quo quaerit; nam idem quod obligatur per libram
 585 neque suum fit, inde nexum dictum. Liber qui suas operas in servitutem pro pecunia quadam debebat, dum solveret, nexus vocatur, ut ab aere obaeratus. Hoc C. Poplilio auctore* Visolo* dictatore sublatum ne fieret, ut omnis, qui bonam copiam iurarunt, ne essent nexi, sed soluti.

106. In Casina:

384 *sine amet, sine quod lubet id*
Faciat, quando tibi nil domi delicum est.

Delicum* dictum ab eo, quod deliquandum non sit, ut turbida quae sunt deliquantur, ut liquida fiant. Aurelius scribit delicum esse ab liquido; Claudius ab eliquato. Si quis alterutrum sequi malet, habebit auctorem apud Atilium:

*quae] et dentur] correxerit Niebuhrius R. H. T. I. p. 602. ed. sec. quam et detur codd. nexum dictum] GHab (nexu b.). nexus dictus F. servitutem] GHab: servitute F. quadam] b. quam FGHa. Ex hac lectione ortum est additamentum: dat, quod codd. ignorant, ab Augustino post *debeat* (pro *debebat*) insertum. Mihi, cum illud reciperem, videbatur dici posse: operas in servitutem debere, sicut: hominem in servitutem addicere, et similia multa. C. Poplilio auctore* Visolo* dictatore] coni. scripsi. C. Popilio (pompilio GH. popillo a.) vocare (vacare a.) Sillo (silla a.) dictatore (dictare G. dictator a.) codd. C. Poplilium intelligo iuvenem illum, qui primus populum excitaverat ad nexos solvendos. Hunc Livius VIII, 28. dicit C. Publilium, Poplilium Varro dicere poterat, antiquiore nominis forma, qua Publicola Poplicola et Publilia tribus in titulis POP. et POB. dicitur. Visolus autem est Poetelius Libo Visolus, quem quanquam Livius anno, quo nexa solvebantur, non dictatorem, sed consulem dicit: errasse tamen eum scriptorem, et transferendam esse Poeteliam legem a consulatu (a. 424. a. u. c.) ad dictaturam Poetelii (a. 435.), persuasit mihi Niebuhrius R. H. III. p. 178. 343. Itaque in hac lectionis parte constituenda secutus sum Augustinum, qui coni.: C. Poetilo Visolo dictatore. ut] scripsi. et codd. omnis] FHab. omnes G. v. ann. ad V, 5. sed soluti] scripsi. dissoluti codd. nisi forte sed habet b. De permutatione v. sed et dis v. Praefatio.*

106. *Casina] Plauti, II, 2, 32. Casina: sine amet] casinea (cassinea GH. cassinés a.) messes Varronis codd. Illud ex Plauto Varro restitutum est. Librorum lectio orta ex CA(SINA)SINEAMES. faciat] facias Varronis codd. delicum] Fa. delictum G. delitium H. reliquum b. Sic etiam infra variant libri. Delicum*] om. codd. deliquum additur vg. sit] b. sunt cett. codd. Aurelius] Sic, ut hic, Aurelii et Claudii, veterum grammaticorum, sententiae etiam supra*

Per laetitiam liquitur animus.

585

A liquando liquitur fictum.

107. Multa apud poëtas reliqua esse verba, quorum origines possint dici, non dubito, ut apud Naevium in Hesiona:

enimvero gladii lingua,
a lingua; in Clastidio:
vitulantes,
a vitula; in Dolo:
caperata fronte,
a caprae fronte; in Demetrio:

VII, 70. inter se opponuntur. *malet*] ed. princ. *mallet* codd. *Atilium*] Huius duobus versibus, qui extant apud Bothium P. Sc. L. V, II. p. 36., hunc adde tertium.

Ad §. 107. et 108. multum refert scire, ex quonam poëta hic exposita petita sint. Alii a pluribus et diversis poëtis ea repetiere; ego omnia ab uno Naevio. Huius enim unius nomen a Varrone ponitur; huius erant praeter Hesionam tragoediam comoediae Clastidius (v. IX, 78.), Romulus (VII, 54.), Tarentilla (quae cur Pacuvio eripienda sit, infra dicam), Tunicularia, denique bellum Punicum, quod consulto post fabulas Naevianas ultimo loco memoratur. Neque alter demonstrari potest poëta, cuius versus hic a Varrone adhibeatur, nisi forte Turpilius, qui Demetrium fabulam scripsit. At Turpilius cum a Varrone in reliquis libris plane ignoretur, etiam hoc fragmentum Naevio cedit. Cui disputationi si forte obloqui possis, hoc tamen vincam argumento: Varronem dico, post tragoediam Hesionam, comoedias omnes ex literarum ordine disposuisse (sunt *Clastidius*, *Dolus*, *Demetrius*, *Lampadio*, *Nagido*, *Romulus*, *Stigmatias*, *Technicus*, *Tarentilla*, *Tunicularia*), quem ordinem sequi profecto non poterat, nisi in fabulis unius poëtae.

107. *Hesiona*] Aldus. *esiona* Fa. *esionam* GH. om. haec b. *enimvero*] F. *vero* GHa., scilicet, quia sigla v. *enim*, n., proximo nomini accreverat. Apud Gellium X, 25, 3. Naevii versus sic legitur:

Sine mihi gerere morem videar lingua, verum lingua,
recte, puto, nisi quod pro *sine* scribendum existimo *ne*. Ita Telamon sive alius quis cavet, ne verbis, non gladio valere et sibi ipse placere videatur. Gellius autem cum versum accurate referre videatur: verba: *enimvero gladii*, non eo loco posita esse possunt, quo apud Varronem leguntur, sed vel sequentis versus initio superaddita erant ab ipso poëta:

Enimvero gladii,
vel ex glossemate irrepserunt. Bothe P. Sc. L. V, I. p. 85. *in Clastidio*] Bothe P. Sc. L. V, II. p. 13. *Dolo*] codd. *Duloreste* vg. lectio ab interpolatoribus inventa: cui ex loco corruptissimo Pacuvii ap. Nonium s. v. frontem p. 204. Merc. vix quidquam fidei adstrui poterit. Ceterum Scaliger etiam in Nonii libris scriptis extare: *Pacuvius in Dolo*, et sic significari *Duloresten* affirmat; et Duloresti verba a Varrone adducta tribuerunt cum multis etiam Bothe P. Sc. L. V, I. p. 118. fr. 9. et H. Stieglitz de M. Pac. Dul. p. 94. fr. 19. cf. p. 24. 28. *Demetrio*] In

persibus,
a *perite*, itaque sub hoc glossema *callide* subscribunt;
in *Lampadione* :

protinam,
386 a *protinus*, *continuitatem* significans; in *Nagidone* :
clucidatus*,
suavis, tametsi a magistris accepimus mansuetum : in
Romulo :

sponsus,
contra sponsum rogatus; in *Stigmatia* :

praebia,
a *praebendo* ut sit tutus, quod sint remedia in collo
pueris; in *Technico* :

confictant,
387 a *conficto* *convenire dictum*; 108. in *Tarentilla* :
praelucidum*,

Naevianis habet *Bothe P. Sc. L. V, II. p. 14.* *persibus*] *codd. persi-*
cus coni. Augustinus. Sed praestat illud, quantum nunc indicari potest
ex *Festo s. v. persicus p. 118, 199.* (ubi ex *Plauto persibus*, ex *Naevio*
persicus adducitur), et eodem *s. v. sibus p. 148. Lindem.* a *perite*]
disiunxit *Ursinus. aperite codd.* *Lampadione*] In *Naevianis Bothe*
P. Sc. L. V, I. p. 16. a *protinus*] *Nonius s. v. protinus p. 376.*
Merc. Varro etiam de lingua Latina lib. VI. vel protinam vel protinus
continuatione vel praeteritae vel futurae longitudinis dicit. Scribe: lib.
VII. et de contin. *Nagidone*] Nomen non plane certum. *Nagidone*
F. nagidione G. agidione H. agidone a. om. b. In Naevianis Bothe
P. Sc. L. V, II. p. 11. *clucidatus**] *coni. Scaliger. caudatus b.*
caudatus cett. codd. Cf. Festus s. v. clucidatum p. 42. Lind. Romulo
Bothe P. Sc. L. V, II. p. 26. *sponsus*] *codd. consponsus coni.*
Neukirch. de fab. togata p. 72. propter supra, VI, 70., scripta. Neque
tamen idem Naevii versus tangi videtur, quanquam eadem fabula, ut
opinor. contra sponsum rogatus] Hoc quid sit, ad superiorem locum
VI, 70. explanare studui. Certe mutari non potest: contra sponsus, ro-
gatus: quod volt Neukirch. p. 72. Stigmatia] *Bothe P. Sc. L. V,*
II, p. 18. sint] *vg. sit FGa. si H. Technico*] *Bothe P. Sc.*
L. V, II. p. 20. sed ex corruptis lectionibus. confictant] *Turnebus.*
conficiant codd.

108. *praelucidum**] *coni. pacuvii (pacuvius a.) dam codd.* Non
iurabo, me ipsum *Naevii* verbum repperisse, sed rationem tamen totius
loci aperuisse. Nam quod *vg. ponitur: In Tarentilla Pacuvii ab luce*
illustre:

id opposita fronte pugnat cum eo ordine, quem *Varro* in universa exposi-
tione poeticonum verborum sequitur. Deinde *Tarentilla* erat nota *Naevii*
comoedia, non *Pacuvii*: neque unquam tragoedia sic poterat appellari;
comoediam autem scripsisse *Pacuvium*, unus *Fulgentius* testis est. Non
utar pluribus argumentis, cum haec sufficiant. Inter *Pacuviana* bis habet

ab luce illustre; in Tunicularia:

exbolas quassant,

aulas quae eiciuntur, a Graeco verbo ἐκβολή dictum;
in bello Punico:

102

nec satis sarrare,

ab serare dictum, id est aperire; hinc etiam serae,
qua remota fores panduntur.

109. Sed quod vereor ne plures sint futuri, qui⁵⁸⁸
de hoc genere me, quod nimium multa rescripserim, (83)
reprehendant, quam quod reliquerim quaedam, accu-
sent; ideo potius iam reprimendum quam procudendum
puto esse volumen. Nemo reprehensus qui e segete
ad spicilegium reliquit stipulam. Quare institutis sex
libris, quemadmodum rebus Latina nomina essent im-
posita ad usum nostrum; e quis tres scripsi Septumio
qui mihi fuit Quaestor, tris tibi quorum hic est tertius;
priores de disciplina verborum originis, posteriores de³⁸⁹
verborum originibus: in illis qui ante sunt, in primo
volumine est, quae dicantur, quor ἐτυμολογική neque
ars* sit, neque ea utilis sit; in secundo quae sint,
quor et ars ea sit et utilis sit; in tertio quae forma
etymologiae.

110. In secundis tribus quos ad te
misi, item generatim discretis, primum, in quo sunt
origines verborum locorum et earum rerum quae in
locis esse solent: secundum, quibus vocabulis tempora

Bothe P. Sc. L. V, I. p. 143. II. p. 28. Tunicularia] Naevii nota
est comoedia. Sed Pacuvio tribuit Bothe P. Sc. L. V, 1. p. 28. ex-
bolas] fort. ecbolas. ἐκβολή] vg. exbole codd. nec satis sarrare]
codd. Idem locus ex Naevii bello Punico apud Festum p. 146. 252.
Lindem. sic exhibetur: Quod bruti nec satis sardare queunt. Duo hinc
effinguntur fragmenta in Naevii bell. Pun. ed. E. S. p. 169.

109. quam quod reliquerim] Aldus. quamquam (qui quaedam
b.) reliquerint (deliquerint GH.) codd. tres] et deinde tris] codd.
Non mutabit hoc qui legerit, etiam Virgilium duobus continuis versibus,
eodem genere et casu, posuisse tres et tris. V. Gellius XIII, 20, 11.
Tris est in Varronis libris V, 1. VI, 97. VII, 110. VIII, 24. X, 5.
quor] scripsi. quur G. cur cett. cf. ann. ad V, 2. ars*] coni.
Spengelius. an codd. quor] quur GHa. cur cett. utilis]
Turnebus. illis codd.

110. verborum] om. F. et b., hic plura. parteis] F. partis
Ga. partes Hb. cf. ann. ad V, 45.

³⁹⁰ sint notata et eae res quae in temporibus fiunt: tertius hic, in quo a poëtis item sumpta ut illa, quae dixi in duobus libris soluta oratione. Quocirca quoniam omnis operis de lingua Latina tris feci parteis, primo quemadmodum vocabula imposita essent rebus; secundo quemadmodum ea in casus declinarentur; tertio quemadmodum coniungerentur: prima parte perpetrata, ut secundam ordiri possim, huic libro faciam finem.

M. TERENTI VARRONIS
DE LINGUA LATINA,
AD CICERONEM
LIBER OCTAVUS.

1. Quom oratio natura tripartita esset, ut superiori-
bus libris ostendi, quouis prima pars, quemadmodum ³⁹¹
vocabula rebus essent imposita; secunda, quo pacto ¹⁰³
de his declinata in discrimina ierunt; tertia, ut ea ⁽⁸⁴⁾
inter se ratione coniuncta sententiam efferant: prima ³⁹²
parte exposita, de secunda incipiam hinc; ut propago
omnis natura secunda, quod prius illud rectum, unde
ea sit declinata; itaque declinatur in verbis rectum
homo; obliquum hominis, quod declinatum a recto.
2. De huiusce multiplici natura discriminum rationes
sunt hae: quor et quo, et quemadmodum in loquendo
declinata sunt verba. De quibus duo prima duabus
causis percurram breviter: quod et tum cum de copia
verborum scribam, erit retractandum; et quod et, de
tribus tertium quod est, habet suas permultas ac magnas
partes.

3. Declinatio inducta in sermones non solum La-
tinos, sed omnium hominum, utili et necessaria de

1. *ierunt*] codd. nisi quod *gerunt* b. *ierint* Scioppius. Sed quae
eum offenderat inaequalitas modorum, ea Varroni conveniens est. V. ann.
ad VI, 82.

2. *rationes*]*] conl. *orae* codd. quod ortum putavi ex roes. *quor]
quor G. *cur* cett. *cum*] *quom* H. solus. cf. ann. ad V, 91.

³⁹³ causa: nisi enim ita esset factum, neque discere tan-
¹⁰⁴ tum numerum verborum possemus; infinitae enim sunt
 naturae, in quas ea declinantur: neque quae didicisse-
 mus, ex his, quae inter se rerum cognatio esset, ap-
 pareret. At nunc ideo videmus, quod simile est, quod
 propagatum. Legi ubi declinatum est a lego*, duo
 simul apparent, quodammodo eadem dici et non eodem
 tempore factum: at si verbi gratia alterum horum dice-
 retur Priamus, alterum Hecuba; nullam unitatem
 adsignificaret, quae apparet in lego et legi et in
 (85) Priamus et Priamo.

4. Ut in hominibus
 quaedam sunt agnationes ac gentilitates, sic in verbis:
 ut enim ab Aemilio homines orti Aemilii, ac gentiles;
 sic ab Aemilii nomine declinatae voces in gentilitate
 nominali; ab eo enim, quod est impositum recto casu
⁵⁹⁴ Aemilius, orta Aemilii, Aemilium, Aemilios,
 Aemiliorum; et sic reliqua, eiusdem quae sunt stirpis.

5. Duo igitur omnino verborum principia, impositio
 et declinatio*; alterum ut fons, alterum ut rivus. Im-
 posititia nomina esse voluerunt quam paucissima, quo
 citius ediscere possent: declinata quam plurima, quo
 facilius omnes, quibus ad usum opus essent, dicerent.

6. Ad illud genus quod prius, historia opus est; nisi

3. *discere*] coni. scripsi. *dicere* codd. Hoc falsum, nam ex viginti
 quattuor elementis etiam plura quam extant vocabula polysyllaba fingi
 poterant. Illud quod posui verissimum, nam quis addisceret hanc verbo-
 rum multitudinem, nisi in stirpes et cognationes distributa esset? Eadem
 vocabula etiam in proximis §§. in codd. saepius permutata sunt. *Legi*
ubi] coni. scripsi. *legium* GHa. *legi* ut F., sicut vg. om. b. Etiam
 interpunctionem mutavi, cum *ὑποστυμνῇ* tantum haec a proximis distingue-
 rentur. *a lego*] additur in cod. B. et vg. om. cett. codd. *at*
 coni. scripsi. *ut* codd. *et legi*] Fa. et om. GHb. *et Priamo*
 GH. *priamo* ab. *priami* F. et vg.

4. *agnationes*] GH. *agnationes* a. *ad gñaciones* b. *cognatio-*
nes F. ut vg. *ac*] scripsi, suadente Spengelio. *ad* FGab. *et* H.
 ut vg. *Aemilio*] Ga. *emilio* FHb. et sic in seqq. *Aimilio* factitia
 est lectio. *reliqua*] G. ut vg. *reliquae* cett. codd.

5. *et declinatio*] addidi suadente Spengelio. om. codd. Vg. hic
 locus sic refectus est: *imposititiorum et declinatorum.* *quam pau-*
cissima] *perpaucissima* GH. minus commode. *dicerent*] edd. Venetae.
dicerentur FGhb. *discerentur* a. *discerent* vg. Sed h. l. sensus illud
 flagitat.

6. *historia*] i. e. *ιστορίη* sensu Herodoteo. Nos diceremus: *empi-*

descendendo enim, aliter id non pervenit ad nos: ad reliquom genus quod posterius, ars; ad quam opus ⁵⁹⁵ est paucis praeceptis, quae sunt brevia. Qua enim ratione in uno vocabulo declinare didiceris, in infinito numero nominum uti possis: itaque novis nominibus allatis in consuetudinem, sine dubitatione eorum decli- ¹⁰⁵ natus statim omnis dicit populus; etiam novicii servi empti in magna familia cito omnium conservorum nominis recto casu accepto in reliquos obliquos declinant.

7. Qui si nonnunquam offendunt, non est mirum: ⁵⁹⁶ etenim illi qui primi nomina imposuerunt rebus, fortasse an in quibusdam sint lapsi; voluisse enim putant singularis res notare, ut ex his in multitudinem declinaretur, ab homine homines; sic mares liberos voluisse notari, ut ex his feminae declinarentur, ut est ab Terentio Terentia; sic in recto casu quas imponerent voces, ut illinc essent futurae quae declinarentur: sed haec in omnibus tenere nequisse, quod et unae dicuntur scopae, et mas et femina aquila, et recto et obliquo vocabulo vis.

8. Quor haec non ⁵⁹⁷ tam sint in culpa, quam putant, pleraque solvere non difficile, sed nunc non necesse; non enim quid potuerint adsequi, sed quid voluerint, ad hoc quod propositum, refert, quod nihilo minus declinari potest ⁽⁸⁶⁾ ab eo quod imposuerunt scopae, scopa, quam si imposuissent scopa, ab eo scopae; sic alia.

9. Causa, inquam, quor * ab impositis nominibus 3

ria. memoria Henr. Stephanus incaute. reliquom] reliquum codd. declinatus] vg. declinat GHab. declinamus F. novicii servi] De his cf. Digest. XXI, 1. 1. 37. 65. §. 2. nominis] conii. Spengelius. nomina conii. Augustinus. omnis Fb. omnes GHa.

7. Qui si] Aldus. quis codd. illi] Aldus. illa codd. ab Terentio] ab Fa. a GH. cf. annot. ad V, 30. unae] conii. scripsi. una et codd. sine sensu. Hoc enim dicit scriptor, vocem scopae non ex singulari flecti in multitudinis numerum, sed unas dici scopas. Idem Varro dixerat X, 24., modo locus integer superesset. De confusis una et et unae v. Praefatio. vis] Probus, II, 1. p. 132. Lindem., cum ex Terentio Varrone hae vis affert, alio loco utitur.

8. quid] utroque loco posui ex conii. Scioppii. qui codd. quod vg.

9. quor*] quor Ha. cur cett. Post haec addit cod. B.: eas

- 398 declinarint, ea est* quam ostendi. Sequitur, in quae
voluerint declinari aut noluerint, ut generatim ac sum-
matim, item in formis. Duo enim genera verborum:
unum fecundum, quod declinando multas ex se parit
disparilis formas, ut est lego, legis, legam, sic
alia: alterum genus sterile, quod ex se parit nihil, ut
est etiam, vix, cras, magis, quor. 10.
Quarum rerum usus erat simplex, simplex* ibi etiam
vocabuli declinatus, ut in qua domo unus servus, uno
399 servili opust nomine; in qua multi, pluribus. Igitur
106 et in his rebus, quae verba* sunt et* nomina, quod
discrimina vocis plura, propagines plures; et in his
rebus, quae copulae sunt ac inungunt verba, quod non
opus fuit declinari in plura, fere singula sunt: uno
enim loro alligare possis vel hominem vel equum vel
aliud quod; quicquid est quod cum altero potest alligari.
Sic quod dicimus in loquendo, Consul fuit Tullius
et Antonius: eodem illo et omnis binos consules
400 colligare possumus, vel dicam amplius, omnia nomina,

voces quae descendunt a recto caussa est, cur, quae ad sensum non solum supervacanea sunt, sed eum etiam pessumdant. Scriptior enim nihil volt, nisi ut se demonstrasse dicat, cur declinetur. V. §. 2. Boni libri addunt eas (eam Ga.), quod etiam delendum erat, vel potius mutandum in ea est* et transponendam post v. declinarint, sicut feci. in quae] coni. scripsi. in quas codd. in quois vg. inde, quas Spengelius, non recte: nam, quo declinetur, id est in quae formarum genera, nunc demonstraturus est scriptor. Cf. §. 2. fecundum] a. ut videtur, sicut Rholandellus. ferundum cett. codd. legis] legi Spengel. Emend. p. 12. Retinui illud ut non minus aptum et fortasse etiam aptius ad Varronis mentem. quor] quur a. cur cett.

10. simplex] addidit Scioppius. om. codd. servili opust] scripsi. servilio post codd. solum opust Scioppius. servili opus est Spengelius. Sed ex codd. lectione intelligitur, Varronem opust scripsisse, exemplo Comicorum. Atque notum, hoc elisionis genus in antiquis titulis et Ciceronis quoque optimis libris inveniri. Diversum id est ab illo genere bonum*st et dividiae*st, et comparandum potius cum erepsemus et discessem et aliis propter fugam sibili iterati in hominum sermonem introductis. qua] vg. quam codd., sed de a. ad p. 399. Speng. nihil relatum est. quae verba] coni. quorum codd. quarum Vertranius quae Spengelius Emend. p. 12. Sed verba omitti vix potuisse monstrant, quae infra eadem §. leguntur. et*] addendam erat eadem de causa iungunt] coni. scripsi. iunguntur F. coniunguntur GH. heis iunguntur vg. Post h. v. συντιγνῖν, cum fere singula sunt sine definito subiecto dici posse videretur. colligare] vg. colligere codd. alligare coni. Spengelius l. l. propter Varronis in vocabulorum delectu constan-

atque ideo etiā omnia verba; cum fulmentum* ex una syllaba, illud e t, maneat unum. Quare duce natura, institutum est*, ut* quae imposita essent vocabula rebus, ne ab omnibus his declinatus putarent.

11. Quorum generum declinationes oriuntur, partes orationis sunt duae, si, item ut Dion, in tris diviserimus partes res, quae verbis significantur: unam, quae adsignificat cassus: alteram, quae tempora: tertiam, quae neutrum. De his Aristoteles orationis duas partes⁴⁰¹ esse dicit, vocabula et verba, ut homo et equos, et legit et currit.

12. Utriusque generis et vocabuli et verbi quaedam priora, quaedam posteriora; priora, ut homo, scribit, posteriora, ut doctus et docte; dicitur enim homo doctus, et scribit docte. Haec sequitur et locus et tempus, quod neque homo, nec scribit potest sine loco et tempore⁽⁸⁷⁾ esse: ita ut magis sit locus homini coniunctus, tempus scriptioni.

13. Quom de his nomen sit primum

tiam. vel] ut conl. Spengelius l. l. fulmentum*] conl. fulmen tunc (tum G.) codd. fulcimentum conl. Spengelius l. l., sed etiam minori mutatione opus erat. institutum est*] conl. addidi, quanquam in codd. nullum lacunae vestigium, nisi quod in G. post v. unum unius et dimidii versus spatium relictum est. Vg. post rebus interponitur: Multa desunt, quod incommode inferri vidit Spengelius Emend. Varr. p. 13. ut*] conl. si codd. ut . . . ne nunc legitur etiam VII, 105.

11. Quorum generum] vg. quarum generum codd. quarum rerum Spengelius l. l., quod minus probo. Nam antea Varro ex rebus quae significantur, quam esse oporteat vocabulorum naturam, demonstraverat: nunc de vocabulorum generibus loquitur. Ceterum idem V. D. post oriuntur non τελεία στιγμήν orationem esse distinguendam, rectissime intellexit. oriuntur] vg. oriantur codd. Dion] Stoicusne hic an Academicus? Utriusque meminit Cicero. unam] cod. B. unum meliores codd. cassus] scripsi, monente Spengelio p. LXVI. capus codd. casus vg. Ciceronis temporibus cassus et caussa et multa similiter scripta esse, docet Quintil. Inst. I, 7. cf. infra §. 39. alteram] cod. B. alterum meliores codd. tertiam] scripsi. tertia codd. Aristotelem duas orationis partes statuere, Varro non satis accurate scribit, cum tripartitam eius divisionem fuisse Dionysius et Quintilianus affirmant, et quadripartitae in operibus ipsius vestigia sint, quae notavit (nostro loco neglecto) Io. Classen de grammat. Graecae primordiis pag. 52. eqq. equos] equus codd. ut §. 10. equum.

12. Haec sequitur] i. e. artissime cum iis coniunctum est. Cf. V, 94.

13. Quom] Hanc periodum aliter interpungendo constitui ac priores. Nam hi ὑποστίμην posuerant post scriptioni, τελείαν autem post

(prius enim nomen est, quam verbum temporale; et reliqua posterius, quam nomen et verbum: prima igitur nomina): quare de eorum declinatione, quam de verborum, ante dicam.

5 14. Nomina declinantur aut in earum rerum discrimina, quarum nomina sunt, ut a Terentius, Terenti: aut in eas res extrinsecus, quarum ea nomina non sunt, ut ab equo equiso. In sua discrimina declinantur aut propter ipsius rei naturam, de quo dicitur, aut propter illius, qui dicit. Propter ipsius rei discrimina aut ab toto, *aut a parte. Ab toto*, ut ab homine homunculus, ab capite capitulum: propter multitudinem, ut ab homine homines; ab eo, quod alii dicunt, cervices, *id Ortensius in poëmatis cervix. 15. Quae a parte declinata, aut a corpore, ut a mamma mammosae, a manu manubria: aut ab animo, ut a prudentia prudens, ab ingenio ingeniosi. Haec sine agitationibus; at ubi motus maiores, item ab animo, ut ab strenuitate et nobilitate, strenui et nobiles. Sic a pugnando et currendo pugiles et cursores. Ut aliae declinationes ab animo, aliae a corpore: sic aliae, quae extra hominem, ut pecuniosi, agrarii, quod foris pecunia et ager.

primum et ante prima, neque parentheticam orationis formam indicaverant. quare] Non vereor, ne quis fallatur anacoluthiae notissimo genere, ubi post parenthesin apodosis mutatur in additamentum relativum. Nostri loci apud Varronem plane geminus alter X, 1. *Cum ab his ratio, quae ab similitudine oriretur, vocaretur analogia, reliqua pars appellaretur anomalia (de qua re primo libro dixi etc.): quarum rerum quod nec fundamenta, ut debuit, posita ab ullo etc.*

14. Terenti] Fa. Terentii GH. eas] vg. ea codd. de quo] eodem iure post feminini generis vocabulum ponitur, quo post pluralem numerum adhibetur. V. ann. ad V, 108. VI, 39. ab toto] FHa. a toto G. *aut a parte. Ab toto*] vg. Haec addenda esse viderunt interpolatores; nam in codd. ea desunt. ab capite] FHa. a capite G. Illud Varronem scripsisse, aegre mihi persuadeo. *id] et id codd. Prius v., ab aliis iam notatum, omisi. Ortensius] Fa. Hortensius GH. et infra X, 78. codd. omnes. Illud concinit cum lectione orti V, 103. Cf. praeter ea, quae ad V, 97. annotata sunt, asta V, 115. umerus VII, 50. cervix] cf. X, 78. Id iam ante Hortensium poëtas scribere ausos esse, monuit Zumptius in Annal. Berolin. a. 1827, p. 1518. Hortensium autem, Varro dicit, cervix declinasse a cervices, ut supra §. 8. scripserat a scopae declinari posse scopae.

15. quod foris] cf. §. 19.

16. Propter eorum qui dicunt, sunt declinati 6 casus, uti is qui de altero diceret, distinguere posset, quom vocaret, quom daret, quom accusaret: sic alia eiusdemmodi* discrimina, quae nos et Graecos ad declinandum duxerunt. Sine controversia sunt quinque. Quis vocetur, ut Hercules; quemadmodum vocetur, ⁴⁰⁴ ut Hercule; quo vocetur, ut ad Herculem*; quoi vocetur, ut Herculi; quouis vocetur, ut Herculis.

17. Propter ea verba quae erant proinde* cognomi- 7 nata, ut prudens, candidus, strenuus, quod ¹⁰⁸ in his praeterea sunt discrimina propter incrementum, quod maius vel minus in his esse potest, accessit declinationum genus, ut a candido, candidius, candidissimum: sic a longo, divite, id genus aliis, ⁴⁰⁵ ut fieret.

18. Quae in eas res, quae extrinsecus, declinantur, sunt ab equo equile, ab ovibus ovile, sic alia (88). (haec contraria illis quae supra dicta, ut a pecunia pecuniosus, ab urbe urbanus, ab atro atratus); ut nonnunquam ab homine locus, ab eo loco homo, ut ab Romulo Roma, ab Roma Romanus. 19. Aliquot modis declinata ea quae foris; nam aliter qui a maioribus suis, Latonius et Priamidae: aliter quae a facto, ut a praedando praeda, a merendo merces. Sic alia sunt, quae circum ire non difficile; sed quod genus iam videtur, et alia urgent, omitto.

16. *dicunt*] scripsi. *dicuntur* codd. *dicunt usum* coni. Vertranius, non male. Sed putavi ex eo orationis membro, cui hoc respondet, huc trahi posse v. *discrimina*. Ellipses non minus durae inveniuntur V, 128. 180. *eiusdemmodi**] coni. *eiusdem* codd., puto, propter compendium non recte intellectum. Cf. Praefatio. *quinque*] cod. B. ed. princ. *quiquae* FH. *qui. que* G. *qui. quae* a. *Herculem**] Sustuli h. l. haec, quae in omnibus codd. sunt: *a quo vocetur ut ab Hercule*. Quae proximis de quinque casibus dictis plane contradicere, intellexerunt etiam docti viri, quorum manum agnoscimus in cod. B. ed. princ.

17. *proinde**] Post h. v. delevi ac, quod est in F., vel ut, quod habent GHa. In his deinde est *cognomina*.

18. (*haec . . . atratus*)] His parentheseos signis loci intellectum omni difficultate expediri putavi. *ab R.*] priore loco a codd., altero ab H. a cett.

19. *Latonius*] vg. *Latonus* F. *latonum* H. *Laton* G. *latony* a. *a facto*] vg. a om. codd. *quod genus iam videtur*] i. e.

8 20. In verborum genere quae tempora adsignificant, quod ea erant tria, praeteritum, praesens, futurum: declinatio facienda fuit triplex, ut saluto, salutabam, salutabo: quom item personarum natura triplex esset, qui loqueretur, ad quem*, de quo: haec ab eodem verbo declinata; quae in copia verborum explicabuntur.

9 21. Quoniam dictum de duobus, declinatio* quor et in qua sit forma: tertium quod relinquitur, quemadmodum, nunc dicetur. Declinationum genera sunt duo, voluntarium, et naturale. Voluntarium est, quo, ut quouisque tulit voluntas, declinavit. Sic tres quom emerunt Ephesi singulos servos, nonnunquam alius declinat nomen ab eo, qui vendit Artemidorus, atque Artemidorum sive* Artemam appellat: alius a regione quod ibi emit, ab Ionia, Iona; alius quod Ephesi, Ephesium; sic alius ab alia aliqua re, ut visum est.

22. Contra naturalem declinationem dico, quae non a singulorum oritur voluntate, sed a communi consensu. Itaque omnes, impositis nominibus, eorum item declinant casus, atque eodem modo dicunt huius Artemidori, et huius Ionis, et huius Ephesii: sic in casibus aliis.

23. Cum utrumque nonnunquam accadat, et ut in voluntaria declinatione animad-

quod ratio totius generis iam intelligitur. Mutatione a Koelero Lit. crit. p. 16. proposita non est opus.

20. futurum] F. et futurum GHa. ad quem*] om. codd. Vg. haec verba post de quo adduntur, minus apte.

21. duobus] scripsi. duabus codd. declinatio*] con. declinationibus codd. Illud sensu flagitari, facile intelligitur. Cf. §. 2. 9. et argumentorum conspectum. quor] quor G. cur cett. forma] vg. fama codd. Cf. §. 9. Voluntarium] Cf. de hoc discrimine IX, 34. X, 15. qui vendit Artemidorus] nulla distinctione scripsi, ut attractione quadam nominativum poni appareret. Artemidorum sive Artemam] scripsi. Artemidorum Fa. Artemam GH. Haec cum forma sit, qua in quotidiana vita Artemidorus appellabatur, ut Zenodorus Zenas, Epaphroditus Epaphras, et sic multi: temere et casu factum esse, ut ea in bonis libris extet, persuadere mihi non potui. Illud autem nomen propter ea, quae infra §. 22. leguntur, deesse non potest. Itaque utrumque ponendum erat. Iona] H. Ionam Fa. Ionem G. Cf. Diona et Theona VIII, 41. IX, 42.

22. Ionis] Fa. Ioni GH.

vertatur natura, et in naturali voluntas (quae quouis-
modi sint, aperietur infra), quod utraque declinatione
alia fiunt similia, alia dissimilia: de eo Graeci Latini-⁴⁰⁸
que libros fecerunt multos; partim quom alii putarent
in loquendo ea verba sequi oportere, quae a similibus
similiter essent declinata, quas appellarunt ἀναλογίας:
alii cum id neglegendum putarent ac potius sequendam⁽⁸⁹⁾
dissimilitudinem, quae in consuetudine est, quam vo-
cant ἀνωμαλίαν: cum, ut ego arbitror, utrumque sit
nobis sequendum; quod in declinatione voluntaria sit
anomaliam, in naturali magis analogia. 24. De qui-
bus utriusque generis declinationibus libros faciam bis
ternos: prioris tris de earum declinationum disciplina; ⁴⁰⁹
posterioris, ex eius disciplinae propaginibus. De prio-
ribus primus erit hic: quae contra similitudinem decli-
nationum dicantur; secundus, quae contra dissimilitu-
dinem; tertius de similitudinum forma. De quibus quae
expediero, singulis tribus; tum de alteris totidem scri-
bere ac dividere incipiamus.

25. Incipiam, quod huiusce libri est, dicere 10
contra eos qui similitudinem secuntur: quae est, ut in
aetate puer ad senem, puella ad anum, in verbis, ut ¹¹⁰
est scribo scribam, dico dicam. Prius contra univer-
sam analogiam; dein tum de singulis partibus a natura ⁴¹⁰
sermonis incipiam.

23. et ut] ut et coni. Spengelius. Neque tamen displicet leve
illud anacoluthon, quod est in et ut, et sequenti et. Facile enim ut
secundo membro cogitatione adiicitur. Similiter in proximis particulas
partim quom in priore membro sequitur cum in secundo. ^{infra}
V. X, 15. 16. ἀνωμαλίαν] scripsi. Ἀνωμαλίαν F. lacuna in G.
om. H. de a. non constat. ἀνωμαλίαν vg.

24. prioris et posterioris] codd. idque, quanquam anomalum, ex
codd. fide posui, sicut maioris IX, 16. et uxoris IX, 46., cum etiam
facilioreis et sanctioreis a Caecilio scriptum esse, Sosipatrum Charisium I.
p. 104. P. testem habeamus. Neque minus offendit PPAECONEIS in titulo
apud Häubold. Monum. Legal. XIV. ^{de similitudinum forma}] Ex-
plicantur haec iis, quae X, 2. leguntur. ^{expediero}] scripsi. ex-
pediero codd., quod, quanquam excusatum quodammodo annot. VI, 56.,
nunc tamen nimis absonum videtur. expedierim coni. Scioppius.

25. secuntur] Ga. sequuntur cett. ^{dein tum}] FGa. ^{deinde}
tum H. cf. ^{deinde} tum VI, 42. et quae de post ^{deinde} annotavit Schra-
der. ad Iustin. Institut. I, 1, 2. p. 17.

- 11 26. Omnis oratio cum debeat dirigi ad utilitatem, ad quam tum denique pervenit, si est aperta et brevis (quae petimus, quod obscurus et longus orator est odio); et cum efficiat aperta, ut intellegatur; brevis, ut et cito intellegatur; et apertam consuetudo, brevem
 411 temperantia loquentis; et utrumque fieri possit sine analogia: nihil ea opus est. Neque enim, utrum Herculi an Herculis clavam dici oporteat, si doceat analogia, quom utrumque sit in consuetudine, non negle-
 12 gendum, quod aequae sunt et brevia et aperta. 27. Praeterea, quoniam utilitatis causa quaeque res sit inventa, si ex ea quis id sit consecutus, amplius ea scrutari quom sit nimium otiosi, et cum utilitatis causa verba ideo sint imposita rebus, ut ea significant, si id consequimur una consuetudine; nihil prodest analogia.
- 412 28. Accedit, quod, quaecunque usus causa ad
 13 vitam sint assumpta, in his necesse* utilitatem quaerere, non similitudinem; itaque in vestitu quom dissimillima sit virilis toga tunicae, muliebris stola pallio; tamen
 14 inaequabilitatem hanc sequimur nihilo minus. 29.
 (90) In aedificiis, quom non videamus habere atrium ad

26. *obscurus et longus*] Aldus. *obscurum et longi* F. cett. codd. om. verba inter prius et alterum *brevis* posita. ut et] scripsi suadente Spengelio. et codd. ut Aldus. Et pro etiam V, 126, VI, 55. VII, 52. *apertam*] vg. *aperta* codd. *Herculi*] V. de hac genitivi forma, quae ex Aeolica *Συργάτου*, *Σοφονίλου* procreata esse dicitur, atque in bonis Ciceronis libris plerumque observatur, praeter Schneiderum Gramm. Lat. II. p. 163., Heinrichius ann. ad Cicer. de R. P. p. 170. et Ellendtius ad Cicer. Brutum 8, 29. quod] vg. sunt quod codd.

27. *quoniam*] scripsi. *quod ius* (vis H. his F.) codd. quom coni. Augustinus. quor si coni. Spengelius. Structura cum ex Varronis more relativis et conditionalibus membris antepositis et inaequali relativorum et demonstrativorum pronominum iunctura implicatio esset, sic mihi videbatur esse expedienda. Cuius usus causa quaeque res inventa est, hanc si quis ex ea re consecutus est, amplius ea scrutari, nimis otiosi hominis est. Atque verborum impositionis hic usus est, ut ea significant res. Hunc igitur verborum usum si una consuetudine consequimur, verba qua lege imposita sint, scrutari inutile est. Hic si ordo est sententiarum, post *otiosi* interrogandi signo nullus locus est.

28. quod] ut GH. usus] usui a Varrone scriptum esse cur statuamus, dictum est in Praefatione. necesse] scripsi, id quod inter alia proposuit Spengelius. non codd. Cf. IX, 48. tunicae] vg. tunica codd. muliebris] Gish. Cuperus. muliebri codd. sequimur] vg. sequitur codd.

περίστυλον similitudinem, et cubiculum ad equile: * ta⁺¹³
 men propter utilitatem in his dissimilitudines potius quam
 similitudines sequimur; itaque et hiberna triclinia et
 aestiva non item valvata ac fenestrata facimus. 30.
 Quare quom ut in vestitu, aedificiis, sic in supellectile, 15
 cibo, ceterisque omnibus quae usu ad vitam sunt as-¹¹¹
 sumpta, dominetur inaequabilitas; in sermone quoque,
 qui est usus causa constitutus, ea non repudianda.

31. Quod si quis duplicem putat esse summam, 16
 ad quas metas naturae sit perveniendum in usu, utili-
 tatis et elegantiae; quod non solum vestiti esse volu-⁴¹⁴
 mus ut vitemus frigus, sed etiam ut videamur vestiti
 esse honeste; non domum habere ut simus in tecto et
 tuto solum, quo necessitas contruserit, sed etiam ubi
 voluptas retinere possit; non solum vasa ad victum
 habilia, sed etiam figura bella atque ab artifice (quod
 aliud homini, aliud humanitati satis est; quodvis sitienti
 poculum homini idoneum, humanitati, nisi bellum,
 parum); sed cum discessum est ab utilitate ad volupta-
 tem: tamen in eo ex dissimilitudine plus voluptatis,
 quam ex similitudine, saepe capitur. 32. Quo

29. quom] scripsi. quod codd. quid? coni. Augustinus. quod
 quom proponit Spengelius. videamus] GHa. videmus F. ad*]
 addidi. Peristylum ab atrio differre, Vitruvius et quaevis domus Pom-
 peiana ostendunt. Similiter Spengelius. *tamen] coni. scripsi. quod
 tamen] codd. sequimur] scripsi. sequamur codd. Non diffiteor,
 haec et proximam correctionem mihi displicere, modo praestabilior ad
 manus esset. Nunc posui quod sensui et orationis formae non disconvenit.

30. usu] vg. usus codd., unde Spengelius emend. Varr. p. 10.
 reponi volt usuis causa. Ego satis habeo annotare, usu esse dativo
 casu dictum.

31. quo] quidam apud Augustinum. quod codd. retinere]
 coni. retineri codd. artifice] Post h. v. in FG. parva est lacuna,
 ita ut deesse aliquid scribae suspicari esse videantur. Atque deesse apo-
 dosin censet etiam Spengelius. Attamen, si ea verba, quae parentheses
 signis inclusi, tanquam argumentum prioribus additum habentur, atque
 particulae sed potestas, sermonem ad superiora revocandi, tribuitur, quam
 epianalepticam potestatem Graecorum ἄλλὰ et Latinorum sed saepe exer-
 cent: omnia sic recte et ex ordine disputata apparebunt. Si quis praeter
 utilitatem etiam elegantiam postulat, quod in vestitu, aedificiis, supellectile
 non solum quod necesse sit, sed etiam quod placeat, desideramus — aliud
 enim hominis corpori, aliud animo ad humanitatem exculto satisfacit —
 si quis igitur ab utilitate ad voluptatem discedit: tamen etiam sic anomaliae
 praestabit analogia. ut] vg. si, codd. est] vg. et codd.

nomine et gemina conclavia dissimiliter poliunt*, et
 415 lectos non omneis paris magnitudine ac figura faciunt.
 Quod si esset analogia petenda supellectili, omnes lectos
 haberemus domi ad unam formam, et aut cum fulcro,
 aut sine eo, nec, cum ad tricliniarem gradum, * item
 ad cubicularem: neque potius delectaremur supellectile,
 distincta quae esset ex ebore, aliisque rebus disparibus
 figuris, quam grabatis, qui ἀνὰ λόγον* ad similem
 formam plerumque eadem materia fiunt. Quare aut
 negandum, nobis disparia esse iucunda; aut quoniam
 416 necesse est confiteri, dicendum, verborum dissimilitudi-
 nem quae sit in consuetudine, non esse vitandam.

17 33. Quod si analogia sequenda est nobis: aut ea
 112 nobis observanda est quae est in consuetudine, aut
 (91) quae non est. Si ea quae est sequenda est: praeceptis
 nihil opus est, quod, quom consuetudinem sequamur,
 ea nos sequetur; si, quae non est in consuetudine,
 quaeremus: ut quisque duo verba in quattuor formis
 finxerit similiter, quamvis haec nolemus, tamen erunt
 sequenda, ut Iuppitri, Marspitrem, quas si quis servet
 417 analogias, pro insano sit reprehendendus. Non ergo
 ea est sequenda.

18 34. Quod si oportet ita esse, ut a similibus simi-
 liter omnia declinentur verba, sequitur, ut ab dissimi-

32. poliunt*] conl. pollent codd. Politionem dici tectorium opus
 diligentius paratum, ex Vitruvio notum. Et v. ipse Varro de R. R. I, 2.
 III, 2. Nunc video h. l. iam fuisse emendatum, sed non recte explicatum,
 a Koelero Lit. crit. p. 17. omneis] F. omnis a. omnes cett. Alias
 reperitur omnis, velut IX, 101, 111., sed omneis etiam V, 65. Contra
 pareis legitur IX, 47. si esset] vg. essent codd. nec cum] FGa.
 nec tum H. Illud recte dictum, eodem elliptico dicendi genere, cuius
 multa sunt apud Varronem exempla. Cum ad tricliniarem gradum, id est
 ad altitudinem qua in tricliniis opus, lectos habeamus, non haberemus alia
 ad cubicularem gradum facta, si esset analogia. *item] scripsi. non
 item codd. nunc item conl. Spengelius. ἀνὰ λόγον*] scripsi. ana-
 logon codd. Illud a Platone dici constat, idque etiam Graecorum scripto-
 rum fortasse pluribus locis reddendum est.

33. sequamur] F. sequimur a. sequemur G. et H. ut videtur.
 finxerit] Vertranius, Scioppius. finxerunt (fixerunt a.) codd. Id recepisse,
 si quisque h. l. idem valeret quod omnes. Iuppitri] Spengelius.
 iupitri a. Iuppiti F. iupiter G. Iuppi H.

34. ita esse] conl. id est F. idem GHa. dissimilibus] conl.

similia debeant fingi, quod non fit: nam et a dissimilibus alia fiunt similia, alia dissimilia; et ab dissimilibus partim similia, partim dissimilia. Ab similibus ut a bono et malo, bonum, malum. Ab dissimilibus dissimilia, ut ab lupus, lepus; lupo, lepore. Contra ab dissimilibus dissimilia, ut Priamus a Paris: Priamo, Pari. Ab dissimilibus ut Iuppiter, ovis, et Iovi, ovi. 35. ⁴¹⁸ magis ἀναλογικῶς non solum a similibus finguntur, sed etiam ab isdem vocabulis dissimilibus neque a dissimilibus similia, sed etiam eadem similibus vocabulis fingi apparet; quod cum duae urbes, ab una dicuntur Albani, ab altera Albi; quom trinae fuerint Athenae, ab una dictae Athenae, ab altera Athenaeis, a tertia Athenopolitae. 36. Sic ex diversis verbis multa declinando inveniuntur eadem: ut quom dico Iovis, Iovis Luna Luam, et ab Iovo, luam. Omnia nostra nomina virilia et muliebria multitudinis, ⁴¹⁹

his similibus codd., sed de a. nihil relatum est. et a] codd., sed de a. etiam h. l. res incerta. contra] vg. codd. (etiam a., ut puto).

5. ἀναλογικῶς] vg. analogias codd. non solum a similibus addidi, disputationis ratione permotus. isdem] scripsi. codd. Cf. annot. ad V, 13. 57. VII, 8. dissimilibus* vocabulis scripsi, ea necessitate, quae est in sententiarum nexu, coactus. ab altera vocabulis dissimilia codd., quo nihil est perversius. ab altera [ab Alba Fucente. V. Charisius I. p. 81. P. et Argum. I. IX. scripsi. Athenais F. athenais a. Athenais GH. Athenais con. Pius, idque vg. receptum. Quod posui, Ἀθηναίς, unius (ue oppidis, quae Athenas dictas esse Stephan. Byz. scribit, cives Athenas) F. athenais puto, fortasse Athenae a. Minervae Castri in Italia, nam forma Athenais rectius ab Ἀθηναίων quam ab Ἀθηναίων derivari potest. Sic ut et] vg. codd. Athenais, supra V, 53. Palantibus scripsi.

36. Sic] Sed G. Lua Luam, et ab Iovo luam] con. scripsi. GHa.) luam et a (ab H.) solvendo abluo abluam codd.: quod lectio a solvendo ex glossemate ad verbum Iovo adscripto, et ex vv. ab Iovo perperam coniunctis orta sunt. Lua Romanorum constat, Spengelio se obtulerat; hinc Al. Th. Suerdsioeus Vindic. praec. p. 26. reposuit: Lua Luam, et a solvendi verbo Iovo luam, rectissime, posterius minus recte, nam vv. ab Iovo in antiquissimis codd., ex iis quae dixi intelligitur. Luam Saturni scriptum erat qua precatione, quam exposuit Gellius XIII, 22.; et extat de matre Gellius Tobiae Hempelii, editus Zwicaviae 1805. nomina] con. Iovis. omnia codd. virilia] con. Scaliger. liberalia codd.

quom recto casu fiunt, dissimilia, cum dandi, eadem*: dissimilia, ut mares Terentiei, feminae Terentiae; eadem in dandi, viris Terentieis, et mulieribus Terentieis. Dissimile Plautus et Plautius, et commune Luci* Plauti et Marci Plauti.

19 37. Denique si est analogia, quod in multis verbis est similitudo verborum: sequitur, quod in pluribus est dissimilitudo, ut non sit in sermone sequenda analogia.

20 38. Postremo, si est in oratione, aut in omnibus eius partibus est aut in aliqua*; et in omnibus non est, in aliqua esse parum est, ut album esse Aethiopam non satis est quod habeat candidos dentes: non est ergo analogia.

21 39. Quom ab similibus verbis quae declinantur, (92) similia fore polliceantur qui analogias esse dicunt, et cum simile tum denique dicant esse verbo verbum, ex eodem si genere, eadem figura, transitum de cassu in cassum similiter, ostendi possit: qui haec dicunt, utrumque ignorant, et in quo loco similitudo debeat esse, et quemadmodum spectari soleat, simile sit necne. Quae cum ignorant, sequitur ut quom analogiam dicere

quom] G. cum cett. cum dandi] ed. princ. eum dant codd. casu post h. v. vg. additur, sine necessitate. eadem*] conl. addere necesse habui. Non enim sufficit ad sensum loci similia. dissimilia] Ga. similia cett. Illud recepi et cum sequentibus coniunxi: qua re sententia, quae antea nescio quo modo intelligi potuerit, iam restituta esse videtur. Terentiei] FGa. Terentii H. De hac antiqua scriptura dictum in Praefatione. feminae Terentiae] vg. femina (foeminina G.) est terentia codd. Terentieis] FG. terentiis cett. Sic etiam inferiore loco. Luci*] conl. ut huius codd. unde interpolatores etiam postea huius Plauti posuerunt. Mihi L. Plautius rhetor, de quo v. Weichert Poët. Lat. p. 218., cum M. Plauto poëta componi videbatur. Neque tamen repugno, si quis etiam hunc locum ad Plautium poëtam, cuius fabulae Plautinis immixtas esse Varro ap. Gell. III, 3, 10. docet, pertinere arbitretur. Cf. de simplici litera. I disputantes Spengel. p. 10. Suerdsioeus Vind. praec. Bentleiani p. 26.

37. est similitudo] vg. et similitudo codd.

38. in aliqua*] His verbis adduntur in codd. vv. esse parum, quae recte omittuntur in vg. habeat] GHa. habet F.

39. simile tum] vg. simili laetum (letum G.) codd. dicant esse] Spengelius. dicantes se codd. si] Spengelius. sit codd. sed de a. non constat. cassu] et cassum] F. casu et casum cett. Cf. supra VIII, 11, Propter omissum esse cf. etiam IX, 70. quod dicunt

non possint; sequi non* debeamus. 40. Quaero enim, verbum utrum dicant vocem quae ex syllabis conficta, eam quam audimus; an quod ea significat, quam intellegimus; an utrumque. Si vox voci esse debet similis, nihil refert, quod significat mas an femina sit: et utrum nomen an vocabulum sit, quod illi interesse dicunt. 41. Sin illud quod significatur, debet esse simile, Diona et Theona quos dicunt esse paene ipsi geminos, inveniuntur esse dissimiles, si alter erit ⁴²² puer, alter senex, aut unus albus, alter Aethiops; item aliqua re alia dissimile. Sin ex utraque parte debet verbum esse simile, non cito inveniatur quin in ¹¹⁴ altera utra re claudicet; nec Perpenna et Alphena erit simile: quod alterum nomen virum, alterum mulierem significat. Quare quoniam, ubi similitudo esse debeat, nequeunt ostendere, impudentes sunt qui dicunt esse analogias. 42. Alterum illud quod dixi, ²² quemadmodum simile spectari oporteret, ignorare apparet ex eorum praecepto, quod dicunt, quom transierit e nominandi casibus in eos quos appellant vocandi, tum denique posse dici rectos esse similis aut dissimilis;

utrosque in vocibus oportere, et ann. ad IX, 4. non*] addiderunt Vertranius, Scioppius. om. codd.

40. conficta] GHa. est ficta F. ut vg. ea] codd. eam vg. Illud restitui intelligens, verbum h. l. dici aut ipsam vocem sive syllabam sonum, aut id quod ea vox significet, si eam mente excipimus et comprehendimus. Cf. quae secuntur. illi] vg. ille GHa. illae G.

41. Diona et Theona] G. deona et atheona cett. codd. Illa nomina a philosophis saepe pro hominibus quibusvis posita esse constat. Accusativus casus explicandus attractionis eodem fere genere, quod observavimus VIII, 21. albus] Gallus con. Augustinus, propter IX, 42. quo loco haec redeunt. Mihi potius hic inferior locus corrigendus esse videbatur. Cf. Iuven. II, 23. Loripedem rectus derideat, Aethiopem albus. Post h. v. in F. est et, quod cett. codd. om. dissimile] codd. dissimiles vg. Sed, quanquam s. literam, quae propter sequens Sin facile excidere poterat, adicere proclive est: illud tamen retinui, cum scriptor simile saepe usurpaverit tanquam substantivum de quibusque inter se similibus rebus. Sic Varro X, 6. potest fieri ut homo homini simile sit et non sit. Et v. VIII, 50. X, 3. 38. 51. aliisque locis. Alphena] vg. alfaen F. alphaem G. alphaen H. De a. nihil traditur. Cf. IX, 41.

42. spectari] con. Victorius et Augustinus. expectari codd. praecepto] Aristarchi id fuisse, cognoscitur ex IX, 43. num discrepent] con. Augustinus. nunc discrepat codd.

⁴²³ esset enim, ut si quis Menaechmos geminos quom videat, dicat non posse iudicare similesne sint, nisi qui ex his sint nati, considerarit, num discrepent inter se.

43. Nihil inquam, quo magis minusve sit simile, quod conferas cum altero, ad iudicandum extrinsecus oportet sumi. Quare cum ignorent, quemadmodum similitudo debeat sumi, de analogia dicere non possunt. Haec apertius dixissem nisi brevius eo nunc mallem, quod (93) infra sunt planius usurpanda. Quare quod ad universam naturam verborum attinet, haec attigisse modo satis est.

23 44. Quod ad partis singulas orationis, deinceps dicam; quoniam quoniam sunt divisiones plures, nunc ⁴²⁴ ponam potissimum iam qua dividitur. Oratio secunda ut natura in quattuor partis: in eam, quae habet casus; et quae habet tempora; et quae habet neutrum; et in qua est utrumque. Has vocant quidam appellandi, dicendi, adminiculandi, iungendi. Appellandi dicitur, ut homo et Nestor: dicendi, ut scribo et lego: 115 iungendi, ut et et* que: adminiculandi, ut docte et commode.

45. Appellandi partes sunt quattuor, e quis dicta ⁴²⁵ a quibusdam provocabula, quae sunt ut quis, quae: vocabula, ut scutum, gladium: nomina, ut Romulus, Remus: pronomina, ut hic, haec. Duo media dicuntur nominatus: prima et extrema articuli. Primum genus est infinitum, secundum ut infinitum,

43. infra] IX, 40 - 44. et maxime X, 3. sqq.

44. iam qua] FGa. Iam quur H. in quae vg. ut natura] Cf. V, 11. in eam] a. in iam codd. Vg. scribitur unam, et postea adduntur alteram . . tertiam . . quartam: quibus omnibus non aegre caremus. Illata esse videntur ex IX, 31. X, 17. adminiculandi, iungendi] Haec transponere praestabit, ut concinant cum prioribus et proxime sequentibus. Sed etiam sic haec divisio et secum pugnat, et cum loco inferiore X, 17., quo docte et facete ut vocabula ponuntur, quae neque tempora neque casus habeant. ut et et* que] coni. ut que (quae a.) codd. ut que et atque vel ut ac et que coni. Spengel. ut atque vg.

45. quis, quae] a. ut videtur, sicut emendaverat Augustinus. quisque cett. codd. vocabula] om. FGH. Sed v. infra §. 62. et X, 20. gladium] huic vocabulo ut anteponunt codd., quod vg. om.

tertium ut effinitum, quartum finitum. 46. Haec singulatim triplicia esse debent quoad sexum, multitudinem, casum. Sexum, utrum virile an muliebre an neutrum sit, ut doctus, docta, doctum. Multitudinem, unum an plura significet, ut hic, hi, haec, hae.* Casum, utrum recto sit, ut Marcus; an obliquo, ut Marco; an commune, ut Iovis.

47. His discretis partibus singulas perspicere, quo 24
facilius nusquam esse analogias quas sequi debeamus, 426
videas. Nempe esse oportebat vocis formas ternas, ut in hoc, humanus, humana, humanum; sed habent quaedam binas, ut cervos, cerva; quaedam singulas, ut aper, et sic multa. Non ergo est in huiusmodi generibus analogia. 48. Et in multi- 25
tutine ut unum significat pater, plures patres: sic omnia debuerint esse bina. Sed et singularia solum sunt multa, ut cicer, siser; nemo enim dicit cicera, siserā; et multitudinis sunt, ut salinae, balneae*; non enim ab his singulari specie dicitur salina et 427
balnea. Neque ab eo quod dicunt balneum, habet multitudinis consuetudo; nam, quod est ut praedium, balneum, debuerint esse plura, ut praedia, balnea,

finitum] F. ut finitum Ha. In G. ut punctis subnotatum est. Abesse debet; dicit enim Varro quis infinitum, hic finitum, scutum ut infinitum i. e. quasi infinitum, ad naturam infiniti proxime accedens, Romulus ut finitum, i. e. finitis vocabulis cognatum. De hoc usu particulae ut v. annot. ad VI, 56. et VII, 44. 91. Et cf. infra §. 52. 80.

46. quoad] vg. quod codd. hae*] coni. addidi. om. codd. nisi quod ex a. notatur he. haec., quae ubi posita sint, non satis liquet. commune] GH. comuni F. communis a. Subiectum non est casus, sed vocabulum. Iovis] ovis coni. Spengelius. Sed Varro ad antiquiorem usum Ennii et aliorum respicere poterat. Cf. tamen infra §. 49.

47. discretis] scripsi Augustinum et Vertranium secutus. decretis cervos] scripsi. cerus a. cervus cett.

48. balneae*] addidit Spengelius. Cum h. l. cf. IX, 63. X, 54. balneum] Ad h. l. recurrit sermo IX, 68. multitudinis] GHa. multitudinem] F. sicut vg. Illud longe praestat; sic enim Varro hoc Artis vocabulum tanquam indeclinabile sermoni inserere solet. V. IX, 65. oportere habere multitudinis. IX, 87. sic deinceps multitudinis. Et cf. VIII, 60. 66. X, 57. 59. et ann. ad V, 131. Ubique forma vel declinatus eo casu, quem sermonis leges poscunt, addi potest. debuerint] Ga. debuerunt cett. codd.

quod non est: non est ergo in his quoque analogia.
 26 49. Alia casus habent et rectos et obliquos, alia rectos
 (94) solum, alia modo obliquos. Habent utrosque, ut Iuno,
 116 Iunonis: rectos modo, ut Iuppiter, Maspiter:
 obliquos solum, ut Iovis, Iovem; non ergo in his
 est analogia.

27 50. Nunc videamus * illa quadripartita. Primum
 si esset analogia in infeineiteis* articulis: ut est quis,
 quem, quous, sic diceretur qua, quam, quaius*; et
 428 ut est a quis qui, sic diceretur qua, quae: nam est
 proportione simile, ut deae bonae, quae sunt, sic dea
 bona qua est; et ut est quem, quis: sic quos, ques.
 Quare quod nunc dicitur, qui homines, dici oportuit

28 ques. 51. Praeterea ut est ab is ei: sic ab ea
 eae diceretur, quod nunc dicitur ei; pronuntiaretur
 ut in iis viris, sic eis mulieribus; et ut est in rectis
 429 casibus is, ea, in obliquis esset eius, eaius. Nunc
 non modo in virili sicut in muliebri dicitur eius, sed
 etiam in neutris articulis, ut eius viri, eius mulie-
 ris, eius pabuli: cum discriminentur in rectis casibus
 is, ea, id. De hoc genere parcius attigi, quod libra-
 rios haec spinosiora indiligentius elaturos putavi.

49. Iuppiter] G. Iupiter cett. codd. Maspiter] codd. h. l.
 et infra IX, 75., quanquam supra VIII, 33. Marspitrem in codd. erat.
 Marspiter h. l. ab interpolatoribus profectum. R ante sibilantem litteram
 cum in hausi et susum et multis vv. oblitteratum sit, in Marspiter etiam
 facilius volgi ore elidi poterat.

50. *illa] Scioppius. in illa codd. in infeineiteis*] effecit
 Spengelius, in Praefatione Caecilii Statii fragmentorum, ex vestigiis codd.
 in ufei in ei teis Fa. in rofei mei tris G. in in feimiteis H. De
 vetusto scripturae genere dictum in Praefatione. ut, quod ante haec vv.
 in codd. legitur, mihi delendum esse videbatur. qua, quam, quaius]
 Augustinus in marg. quae quamvis codd. a quis qui] scripsi. a
 quivis (quous G. quibus H.) quoi (cui F.) codd. sunt] Spenge-
 lius. sit codd. sed de a. nihil traditur. qua] Scioppius. quae codd.

51. is ei] vg. his FGa. iis H. iis] vg. (i. e. ieis). his
 codd. eis] vg. (i. e. eeis). es FGH. est a. is, ea] scripsi
 cum vg. ea id codd. is, ea, id posuit Spengelius, quapropter idem post
 eaius lacunam esse statuit, qua neutrius generis forma a Varro adiecta
 perierit: sed de neutro genere postea demum Varro dicturus erat. eaius]
 Ga. ea ius F. ea vis H. in virili sicut in muliebri] in muliebri
 sicut in virili scribendum fuisse vidit Spengelius. spinosiora] vg.
 sponsiora FGH. sponsoria a. indiligentius] Scioppius. indulgen-
 tius codd.

52. De nominatibus quae accedunt proximae ad 29 infinitam naturam articulorum atque appellantur vocabula ut homo, equos; eorum declinationum genera sunt quattuor: unum nominandi, ut ab equo equile: alterum casuale, ut ab equo equom: tertium augendi, ut ab albo, albus: quartum minuendi, ut a cista cistula.

53. Primum genus, ut dixi, id est, cum aliqua parte orationis declinata sunt recto casu vocabula, ut a balneis balneator. Hoc fere triplices habet radices: quod et a vocabulo oritur, ut a venatore venabulum: et a nomine, ut a Tibure Tiburs: 117 et a verbo, ut a currendo cursor. In nullo horum analogiam servari videbis.

54. Primum cum dica- 30 tur ut ab ove et sue ovile et suile, s. a bove 421 bovine non dicitur; et cum simile sit avis et ovis, neque dicitur ut ab ave aviarium, ab ove ovarium, neque ut ab ove ovile, ab ave avile; et cum debuerit esse, ut a cubatione cubiculum, sic a sessione sediculum, non est.

55. Quoniam taberna ubi venit vinum, a vino vinaria, a creta cretaria, ab unguento unguentaria dicitur: ἀναλογικῶς si essent vocabula, ubi caro venit carnaria, ubi pelles pelliaria, ubi calcei 432 calcearia diceretur; non laniena ac pellesuina et sutrina. Et sicut est ab uno uni, a tribus trini, a quattuor quadri, sic a duobus duini, non bini

52. nominatibus] scripsi auctore Spengelio. quae] FGa. qui H. Illud ad attractionis formas pertinet. infinitam] emend. Augustinus, non recte reprehensus a Spengelio. finitam codd. Cf. infra §. 80. equos] et equom] equus et equum codd.

53. vocabula] vg. vocabulum codd. Tibure] codd. Tibura codd. Tiburs: et] vg. Tibur sed codd. servari] a. servare cett. codd.

54. bovine] Bovile vetat dici Varro ad Ciceronem libro octavo, et ipse semper bovine (scr. bubile, coll. de R. R. I, 13.) dicit. sed Cato de abrogandis legibus bovine dixit. Charisius I. p. 81. P. "ove ovarium neque ut ab" Haec ita supplevi, ut appareret, quomodo excidere potuerint, ne dicam debuerint. Rudiores in Arte, quam nunc sumus, interpolatores post avile insererunt: non est neque ab ove ovarium. sediculum] Hoc v. quanquam a quodam usurpatum (habet enim Festus p. 148. Lindem.), Varroni tamen ignotum erat.

55. ἀναλογικῶς] vg. analogion codd. uno] F. unus cett. codd. a tribus] ab tribus H. quadri] codd. quatrini vg.

diceretur; nec non ut quadrigae, trigae, sic potius duigae quam bigae. Permulta sunt huiusce generis, quae quoniam admonitus perspicere potest, 51 omitto. 56. Vocabula quae ab nominibus oriuntur, si ab similibus nominibus similia esse debent, dicemus, quoniam gemina sunt Parma, Alba, Roma, ut* Parmenses, *Albenses, Romenses*; aut quoniam est similis Roma, Nola, Parma, dicemus ut Romani, 433 Nolani, sic Parmani: et ut* a Pergamo, ab Illo similiter, Pergamenus, Illeus; aut ut Illius* et Ilia mas et femina, sic Pergamus et Pergama vir et mulier. Et quoniam similia nomina sunt Asia, Libya, dicemus Asiaticos et Libyaticos homines.

32 57. Quae vocabula dicuntur a verbis*, ut a scribendo scriptor, a legendo lector, haec quoque non servare similitudinem licet videre ex his: cum similiter 434 dicatur ut ab amando amator, et ab salutando salutator et ab cantando cantator; et cum dicatur lassus sum metendo, ferendo: ex his vocabula non reddunt proportionem, quo non fit, ut messor, et fertor. Multa sunt item in hac specie, in quibus potius consuetudinem sequimur quam rationem verborum.

58. Praeterea quom sint ab eadem origine verborum vocabula dissimilia superiorum, quod simul habent casus et tempora, quo vocantur participia; et multa

56. ut*] coni. addidi propter sequentia. *Albenses, Romenses*] ut adderem, imperiose flagitabat totius loci ratio et consilium. Similiter statuerat V. D. apud Augustinum. ut*] iterum coni. addidi. Illius*] Post h. v. in codd. est unus, quod omisi.

57. verbis*] Post h. v. in codd. est fiunt, quod omisi, ortum, ut videtur, ex duplici lectione: a verbis fiunt, et: dicuntur a verbis. amator et] et deinde salutator et] GHa. et utrumque om. F. Sic et in apodosi post ut infertur V, 20. et in sequ. cf. annot. ad V, 98. cantator] Popma cum ante h. v. negativam particulam infert, ostendit se non nosse, de quibus proportionibus s. analogiis cogitaverit scriptor. Licebit eas sic describere:

Amando, salutando, cantando: amator, salutator, cantator = metendo, ferendo: messor, fertor.

Quorum extremum cum non sit in consuetudine, inde colligitur non esse analogiam. quo] codd. quod vg. cf. V, 10 et] G. om. cett.

58. quo] codd. quae vg. Cf. de hoc usu relativi quo ann. ad

sint contraria, ut amor amo, seco secor: ab amo et eiusmodi omnibus verbis oriuntur praesens et futurum, ut amans et amaturus; ab eis verbis tertium quod debet fingi praeteriti, in lingua Latina reperiri non potest: non ergo est analogia. Sic ab amor, legor et eiusmodi verbis vocabulum eius generis praeteriti tem⁴³⁵poris fit, ut amatus eram, sum, ero; neque praesentis et futuri ab his fit.

59. Non est ergo analogia; praesertim cum tantus numerus vocabulorum in eo genere interierit, quod dicimus in his verbis, quae⁽⁹⁶⁾ contraria non habent, loquor et venor: tamen dicimus loquens et venans; locuturus et venaturus, quod secundum analogias non est; quoniam dicimus loquor et venor. Unde illa *superiora minus servantur, quod *ex his, quae contraria verba non habent, alia efficiunt terna, ut ea quae dixi, alia bina, ut ea quae dicam, currens, ambulans, cursurus, ambulaturus; tertia enim praeteriti non sunt ut cursus sum, ambulatus sum. 60. Ne in his⁴³⁶ quidem, quae saepius quid fieri ostendunt, servatur analogia: nam ut est a cantando cantitans, ab¹¹⁹ amando amitans non est et sic multa. Ut in his singularibus, sic in multitudinis; sicut enim cantitantes, seditantes non dicuntur.

61. Quoniam est vocabulorum genus quod appell³³ant composititium, et negant conferri id oportere cum

V, 6. *contraria* verba appellantur genera verbi, activum et passivum. *seco secor*] Fa. idque unice verum, nam deponentium hic nullus usus est. *seco sequor* H. *sequo sequor* G. ut] vg. et codd. *ab amor*] emendavit Augustinus. *amabor* codd. sed de a. nihil traditur. *verbis*] emendavit Augustinus. *verbi* (*verbum* G.) est codd. *amatus*] vg. *amaturus* codd. *futuri*] Nempe amandus a Varrone non pro participio futuri passivi accipiebatur.

59. *interierit*] vg. *intererierit* F. *interorierit* Ga. *introierit* H. *quod dicimus*] Vix mihi persuadeo, h. l. omnia sana esse. *et venaturus*] vg. om. codd. *illa**] scripsi. *illa erant* codd. *illa quae erant* vg. *minus*] vg. *eminus* codd. *quod**] *quod cum* codd. Hoc cum omisi, etiam propter indicativum *efficiunt*, quem omnes codd. servant. De relativis formis librorum errore duplicatis v. Praefatio. *habent*] cod. B. *habentur* codd.

60. *Ne in his quidem*] Haec plena interpunctione a superioribus segreganda erant. Transit scriptor ad frequentativas participiorum formas

simplicibus de quibus adhuc dixi, de compositis separatim dicam. Cum ab tibiis et canendo tibicines dicantur, quaerunt, si analogias sequi oporteat, cur non a cithara et psalterio et pandura, dicamus citharicen et sic alia. Si ab aede et tuendo ⁴⁵⁷ *aeditumus est, cur non ab atrio et tuendo* potius atritumus sit quam atriensis? Si ab avibus capiundis auceps dicatur, debuisse aiunt ex piscibus capiundis, ut aucupem, sic piscipem dici. 62. Ubi lavetur aes, aerarias, non aerelavinas nominari; et ubi fodiatur argentum, argentifodinas dici, neque ubi fodiatur ferrum, ferrifodinas. Qui lapides caedunt, lapicidas; qui ligna, lignicidas non dici: neque ut aurificem, ⁴⁵⁸ sic argentificem: non doctum dici indoctum, non salsum insulsum. Sic ab hoc quoque fonte quae profluant, animadvertere est facile.

34 63. Relinquitur de casibus, in quo Aristarchei
35 suos contendunt nervos. Primum si in his esset analogia, discant debuisse omnes nominatus et articulos habere totidem casus: nunc alios habere unum solum ut literas singulas omnes; alios tris ut praedium, praedii, praedio; alios quattuor ut mel, mellis,

61. dicantur] dicuntur F. *aeditumus est, cur non ab atrio et tuendo] om. codd., nisi quod cur in FH. non traditur deesse. Addiderunt interpolatores, et melius quidem in cod. B., ubi non post cur scriptum est, quam in Aldina, quae non habet post tuendo. Nam primum cur non etiam supra ita iungitur, et deinde, si non fuisset post tuendo, id non esset omissum, cum librarii oculus a primo ad alterum tuendo aberraverit. Ceterum aeditumus scripsi, non aedituus, ut interpolatores, propter atritumus. Cf. ann. ad VII, 12. atritumus] scripsi. atritumus FG. a turtumus H. a' trutumus a. capiundis] G. capiendis cett. utroque loco. piscipem] codd. piscicupem vg. Nolui illud mutare, quia Varro linguae Latinae consuetudinem observasse poterat, quia propter eiusdem consonantis iterationem saepe syllaba interiecta eliditur. Sic stipendium factum ex stipendio atque limitrophus, hybrida vox, ex limitrophus; sic facta temperint verberitque ex temperant et verberant, et scripse ex scripsisse, et huiusmodi multa.

62. lignicidas non dici] non lignicidas dici G.

63. discant debuisse] scripsi. dicant derisse codd. dicunt debuisse vg. contra sensum loci. Nam haec non Aristarchei dicunt, sed Varro contra Aristarcheos ex mente Crateteorum disputans. V. Argumentum librorum VIII. et IX. nominatus] conl. Spengelius. nominativos codd. sed de a. nihil notatum est. praedium, praedii, praedio]

melli, melle; alios quinque ut Quintus, Quinti, Quinto, Quintum, Quinte; alios sex ut unus, (97) unius, uni, unum, une, uno. Non esse ergo in casibus analogias.

64. Secundo, quod Crates, quor quae singulos 36 habent casus ut literae Graecae, non dicantur alpha, ⁴³⁹ alphati, alphatos? Si idem mihi respondebitur quod 120 Crateti, non esse vocabula nostra, sed penitus barbara; quaeram, quor idem nostra nomina et Persarum et caeterorum quos vocant barbaros, cum casibus dicant.

65. Quare si esset analogia, aut, ut Poenicum et Aegyptiorum vocabula, singulis casibus dicerent, aut pluribus, ut Gallorum ac caeterorum. Nam dicunt ab alaunda alaundas et sic alia. Sin, quod scribunt, dicent, quod Poenicum sit, singulis casibus ideo eas ⁴⁴⁰ literas Graecas nominari; sic Graeci nostra senis casibus, quinis non, dicere debebant: quod cum non faciant, non est analogia.

66. Quae si esset, negant ullum casum duobus 37 modis debuisse dici, quod fit contra. Nam sine reprehensione volgo alii dicunt in singulari hac ovi et avi, alii hac ove et ave. In multitudinis hae puppis,

Haec transposita esse existimat Spengel. p. XI., cum scriptor aliis plerisque locis dandi casum patrico praeponat. Nescio tamen, an Varro in hac re inconstantiae condemnandus sit, qui etiam IX, 75. X, 22., si ulla libris fides, volgarem ordinem secutus est. Similem inaequalitatem in temporibus verbi recensendis observabimus IX, 96. 97. ^{une}] Huius vocandi casus exempla quaedam proposuit Priscianus V. p. 673. P.

64. Crates] vg. grates codd. quor] quur Ga. cur FH. Sic etiam infra. Crateti] vg. grateti FH. gratteti a. graeci G. idem] codd. iidem vg. cf. ann. ad V, 57. nostra nomina] dicit Romana a Graecis usurpata, quanquam priore versu vocabula nostra Aristarcheorum ex persona dicebantur. dicant] vg. dicat codd.

65. esset] Aldus. esset (essent GHa.) in codd. Poenicum] i. e. *Ποινικόν*, non Poeniorum. ab alaunda alaundas] Scaliger. a lacco (laco G. laceo H. alacca a.) alaucus (lacus G. laucus a.) codd. Gallicum vocabulum esse alaunda, testantur Plinius et Marcellus Empir. alia. Sin] scripsi. alias (alia a.) in codd. Sin scribendum esse vidit Popma. scribunt] Popma. scribent codd. Aristarcheorum scripta significantur. Li bene noverant, Phoeniciae linguae non esse casualem declinationem. faciant] scripsi. faciunt codd.

66. hae] hoc GHa. utroque loco. hae puppis] Hunc locum

restis, et hae puppes, restes. Item quod in patrico casu hoc genus dispariliter dicatur civitatum, ⁴⁴¹parentum, et civitatum, parentium: in accusandi hos montes, fontes, et hos montis, fontis.

38 67. Item cum, si sit analogia, debeant a similibus verbis similiter declinatis similia fieri, et id non fieri ostendi possit, despiciendam eam esse rationem. Atqui ostenditur: nam quid potest similius esse quam gens, mens, dens? quom horum casus patricus et accusativus in multitudine sint disparilis: nam a primo ⁴⁴²fit gentium et gentis, utrobique ut sit I: ab secundo mentium et mentes, ut in priore solo sit I: ab tertio dentum et dentes, ut in neutro sit I.

121 68. Sic item, quoniam simile est recto casu sciurus, lupus, lepus, rogant, quor non dicatur proportionem sciuro, lupo, lepo. Sin respondeatur, similia non esse, quod ea vocemus dissimiliter, sciure, lupe, lepus (sic enim respondere voluit Aristarchus Crateti; nam cum ⁴⁴³scripsisset similia esse Philomedes, Heraclides, Melicertes, dixit non esse similia; in vocando enim cum E brevi dici Philomedes, cum E longo Heraclide, (98) cum A brevi Melicerta): in hoc dicunt Aristarchum

tetigi in annot. ad V, 5. Adde omnis V, 143. VII, 105. novendialis VI, 26. auris, quod restitui, VI, 83. muliebris IX, 40. Neve credas, Varro nem solum hanc nominativi formam usurpasse: V, 143. urbes, quae a Varrone dicuntur, ex literis antiquis scribuntur urbeis. Itaque etiam Plauto vindicaverim: liberae sunt aedeis, Mil. glor. III, 1, 84. et similia. dicatur] vg. dicuntur codd. Sed de a. nihil memoratum inveni.

67. gens, mens, dens] Sic haec vv. ponenda esse monuit Spengelius. mens (omnes H.) gens dens (gens gens F.) codd. ^{quom]} scripsi. quorum G. cum cett. disparilis] a. dispariles cett. I] vg. om. codd. I] vg. id est FG. om. H. I] vg. om. codd. sed de a. non liquet.

68. sciurus*] con. Augustinus. surus codd. et item in seqq. proportionem] F. proportionem cett. codd. Ablativo hoc semper sic utitur scriptor, ut dicat, etiam: proportionem esse, proportionem dici. V. V, 170. VIII, 78. 80. IX, 61. 83. X, 37. 41. 47. 65. (sic enim . . . Melicerta)] Haec ex Aristarchi scriptis parenthetice inserta esse significavi, cum priores in v. Melicerta periodo finem imponerent. cum E brevi] F. ut vg. E om. GHa. Philomedes] scripsi. Philomede codd. ut vg. A] addidit Scioppius. om. codd. vg. E. Melicerta] Scioppius. Melicerte codd. Ut locus nunc relictus est, et vera sunt quae dicuntur et accommodata omnia ad Aristarchi disputationem, qui non esse similia

non intellexisse quod quaereretur, sic cum solverit.

69. Si enim, ut quidque in obliquis casibus discrepavit, dicere potuit, propter eam rem rectos casus non esse similis: quom quaeratur, duo inter se similia sint necne; non debere extrinsecus assumi cur similia sunt. ⁴⁴⁴

70. Item si esset analogia, similiter, ut dicunt aves, oves, sues, dicerent item, ut ovium, avium, suum. Si analogia est, inquit, cur populus dicit dii Penates, dii Consentes? cum sit, ut hic reus, ferreus, deus, sic hi rei, ferrei, dei? 71. Item quaerunt, si sit analogia, cur appellant omnes aedes deum Consentum et non deorum Consentium? item quor dicatur mille denarium, non mille denariorum? est enim hoc vocabulum figura, ut Vatinius, Manilius, denarius: debet igitur dici, ut Vatini⁴⁴⁵orum, Maniliorum, denario-
rum: et non equom publicum mille assarium esse, sed mille assariorum; ab uno enim assario multi assarii, ab eo assariorum.

72. Item secundum illorum rationem debemus secundis syllabis longis dicere Hectōrem, Nestōrem; est enim ut Quaestor, Praetor, Nestor; Quaestorem, Praetorem, Nestōrem; Quaestoris, Praetoris, Nestōris. Et non debuit dici: quibus

scripsit Φιλομήδης, Ἑρκλειδης, Μελιέρτης, quod in vocando diceretur Φιλόμηδες, Ἑρκλειδῆς, Μελιέρται. Cf. infra IX, 91. sic cum solverit] Aldus. si non solveret codd.

69. Si] Aldus. sic codd., sed de a. non liquet. similis] Ga. similes F. In accusativo similis Varrofem sibi constitisse crediderim, ut VIII, 42. IX, 42. 47. 92. X, 6. et saepe. non debere] dicunt Cratetei. Apodosis cum protasi liberiore, quodam modo coniungitur, ita ut mentioni opinionis cuiusdam statim contraria sententia opponatur. Quo dicendi genere etiā optimi quique scriptores utuntur in perōdis per quod incipientibus. De qua re nuper dixit Walch. ad Taciti Agric. 34. De argumento Crateteorum cf. supra §. 39.

70. dii] vg. dei codd. utroque loco. Rectius, credo, di reposuissim. ferreus] et postea ferrei] scripsi suadente Spengelio. ferus et feri codd. sed ferei FGa.

71. Consentum] cf. annot. ad VI, 53. Vatinius] vg. Varinius codd. Sed postea Vatini⁴⁴⁵orum GHa. : debet] sic interpunxi, cum priores ante denarius plene distinguarent. equom] equum codd. De equo publico cf. Niebuhr. R. H. I. p. 455.

72. Hectōrem, Nestōrem] F. cett. signum longae syllabae om. Infra tamen X, 70. eo signo vix carere poterimus; idque etiam Graecos grammaticos adhibuisse mihi persuasi. Etiam in seqq. idem signum ex F.

122 das, his¹ das; est enim, ut ei qui, his quis; ac
 446 sicut quibus hibus. 73. Quom dicatur: da patri

familiai, si analogias sequi vellent, dicere non debuerunt hic paterfamilias, quod est ut Atiniae, Scatiniae, familiae; sic una Atinia, Scatinia, familia. Item plures patresfamilias dicere non debuerunt, sed ut Sisenna scribit, patres familiarum. 74.

Neque oportebat consuetudinem notare, alios dicere boum greges, alios boverum; et signa alios Ioum, alios Ioverum: cum esset, ut Iovis, bovis, struis, et Iovem, hovem, struem, Iovi, bovi, strui; nec, cum haec convenirent in obliquis casibus, dubitare debuerint in rectis propinquieribus: nunc in consuetudine, aliter dicere, pro Iovis Iuppiter, pro bovis bos, pro strus strues.

59 75. Deinceps dicam de altero genere vocabulorum, in quo contentiones fiunt, ut album, albius, (99) albissimum, in quo item analogias non servari apparet. Nam cum sit simile salsum, caldum, et dicatur ab his salsius, caldus, salsissimum, caldissimum: debuit dici, quoniam simile est bonum, malum, ab his bonius et malius, bonissimum et malissimum: nonne dicitur bonum, melius, optimum? malum, peius, pes-

assumpsi. In G. *hectorem* et sic h. l. ubique. his²] conl. quis
 codd. ac] scripsi *Scioppium secutus*. at FGa. et H. aut conl.
 Spengelius.

73. *familia*] FH. *familiari* G. *familiam* a. Mutare non ausus
 sum quidquam, licet sint in his, quae mirationem faciant. *Scatiniae*]
 vg. *catinae* codd. Sic et infra. *Sisenna*] Idem testatur Charisius
 I. p. 83. 96. P.

74. *boverum*] Constat nunc inter harum rerum intelligentes, haec
 relictas esse vestigia antiquissimae omnium genitivorum multitudinis formae,
 cuius primitiva species in lingua Graeca et Romana debebat esse *ΣΩΜ*.
Ioum] codd. nisi quod *Iovin* H. *Iovum* vg. Sed Varro non nisi aut *Ioum*
 aut *Iovom* pronuntiare poterat. debuerint] F. debuerunt GHa.
propinquieribus] vg. *propinquieribus* GH. De Fa. incertum. *bovis*]
 scripsi. *bus* codd. *bovis* et *bus* vg. *strus strues*] scripsit Spengel-
 lius. *struus struis* codd. *struis strues* vg. Cf. IX, 79.

75. *album*] vg. *albus* codd. item] conl. id codd. cal-
 dissimum] Post h. v. signum apodoseos incipientis posui, cum antea hoc
 loco non distingueretur, sed post *dici* plene interpungeretur. malum,
 peius, pessimum] cod. B. vg. om. codd.

simum*? 76. In aliis verbis nihil deest, ut dulcis, dulcior, dulcissimus; in aliis primum, ut peium, peius, pessimum; in aliis medium, ut caesior, caesius, caesissimus. In aliis bina sunt quae desint ab eadem voce declinata, et ea ita, ut alias desint secundum et tertium, ut in hoc mane, manius, manissime: alias ut duo prima absint, ut ab optimum optius, optimum: alias ut primum et tertium ⁴⁴⁹desit, ut a melius melum, melissimum. 77.

Praeterea si dicerentur similiter, cum similia essent ¹²³macer, sacer, tener, et macerrimus, sacerrimus, tenerimus, non discreparet in his macrior et tenerior, neque alia trisyllaba alia quadrisyllaba fierent. Et si in his dominaretur similitudo, diceremus, ut candidissimus candidissima, pauperrimus pauperrima, sic candidus candida, pauper paupera; et ut dicimus doctus docta, doctissimus doctissima, sic diceremus frugalissimus frugalissima, frugus et fruga. 78.

Et si proportionem essent verba, ut uno vocabulo dicimus virum et mulierem sapientem et diligentem, et ⁴⁵⁰

76. deest] vg. est codd. ut*] vg. om. codd. desint] conl. scripsi. sint codd. melius melum] sic posuit Spengelius. melum (melus F.) melius codd.

77. macer] acer Ha. macerrimus] acerrimus Ha. in his macrior] in his acrior a. His vg. adicitur: et magis sacer, quod om. codd. Idque interpolatum esse apertum, nam Varro medium gradum deesse, non esse magis sacer, statuere debebat. Neque negari tamen potest, nunc intelligi non posse, quamobrem Varro v. sacer in hunc censum vocaverit. et tenerior] vg. tenerimus FGH. tenerimus a. Locus nonnullorum verborum iactura turbatus esse videtur. alia quadrisyllaba] His, quae in codd. non sunt, sensum loci carere non posse vidit Scioppius. pauperrimus] FG. et deinde frugalissimus] F. et idem tamen pauperrima et frugalissima: quod non temere mutatum esse puto. Cf. annot. ad V, 83. Spalding. ad Quintil. Inst. 1, 6. p. 148. hunc locum vitiatum esse pronunciavit et scribendum esse: pauperissimus, pauperissima et deinde frugissimus, frugissima. Non intellexerat vir egregius, scriptorem dicere de inaequalitate masculae et femellae formae in diversis gradibus, eamque demonstrari comparatione duarum proportionum, quarum utraque constat e binis rationibus. Poscitur enim, ut sint:

Candidissimus, candidissima: pauperrimus, pauperrima = candidus, candida: pauper, paupera.

Quae cum non sit: vincitur non esse analogiam. Cf. annot. ad VIII, 57.

78. Et] GHs. ea F. ut vg. cf. ann. ad VIII, 68.

sapientiore[m] et diligentiore[m], sic diceremus item, cum pervenissemus ad summum, quod nunc facimus aliter: nam virum dicimus sapientissimum et diligentissimum: feminam sapientissimam et diligentissimam. Quod ad vocabulorum huius generis exempla pertinet, multa sunt reliqua; sed ea quae dicta, ad iudicandum satis sunt, quod analogias in collatione verborum sequi non debemus.

40 79. Magnitudinis vocabula cum possint esse terna, ut cista, cistula, cistella, in aliis media* non sunt, ut in his macer, macriculus, macellus; niger, nigriculus, nigellus. Item minima in quibusdam non sunt, ut avis, avicula, avicella: caput, capitulum, capitellum. In hoc genere vocabulorum quoniam multa desunt, dicendum, non esse in eo potius sequendam,
 451 quam consuetudinem, rationem. Quod ad vocabulorum
 124 genera quatuor pertinet, ut in hoc potius consuetudi-
 (100 nem, quam analogias dominari facile animadverti possit, dictum est.

41 80. Sequitur de nominibus, quae differunt a vocabulis, ideo quod sunt finita ac significant res proprias, ut Paris, Helena, quom vocabula sint infinita ac res communis designent, ut vir, mulier. E quibus sunt alia nomina ab nominibus, ut Ilium ab Ilo, et Ilia ab Ilio: alia a vocabulo, ut ab albo Albius, ab atro Atrius. In neutris servata est analogia; nam et cum sit a Romulo Roma, proportione non est quod debuit esse.

*

*

*

79. *aliis media**] quidam apud Augustinum. *mediis* codd.

80. *designent*] *vg.* *designenter* FGa. *designetur* H. *Ilium*
ab Ilo, et Ilia ab Ilio] *vg.* *illum ab illo et illa ab illo* codd. *et*
cum] *ut cum* G. *cum* H. Illud servavi; etiam Romae etymon analogiae non esse accommodatum dicit.

Lacuna, quam h. l. deprehendisse mihi visus sum, plura intercepti de Perpernae nomine scripta, in quibus, nisi fallor, hoc erat: dictum esse id nomen, quod Romanorum cum Asia commerciis non antiquius fuisse videtur, a Perperene s. Parparone in Aeolide. Hoc nisi sumere licebit, in proximis nihil intelligi poterit. Itaque disputatio sic fere continuata esse poterat: *Neque ex nominibus, quae a populis et oppidis dicuntur, Perperna similitudinem servat. Debebat enim Perperna esse...*

81. . . . . Perperni filia, non Perpernae (Perperna⁴⁵² enim* mulieris nomen) esse debuit et nata esse a Perperno, quod est ut Arvernus, Percelnus, Perpernus; Arverna, Percelna, Perperna. Quod si Marcus Perperna virile est nomen et analogia sequenda, Lucius Aelia et Quintus Mutia virilia nomina esse debebunt. Item quae dicunt ab Rhodo, Andro, Cyzico, Rhodius, ⁴⁵⁵ Andrius, Cyzicenus, similiter Cyzicius dici debebat*, et sic* civis unusquisque. Nam ut . . .

*   *   *

82. . . . . Athenaeus dicitur rhetor nomine, etsi non sit Atheniensis, in hoc ipso analogia non est: quod alii nomina habent ab oppidis; alii aut non habent, aut non ut debent, habent. 83. Habent plerique libertini a municipio manumissi; in quo, ut societatium et fanorum servi, non servarunt proportionem rationem. Et Romanorum liberti debuerunt dici, ut a ⁴⁵⁴ Faventia Faventinus, ab Reate Reatinus, sic a Roma Romanus. At nominantur libertini orti a publicis servis, ¹²⁵ Romanenses*, qui manumissi, ante quam sub magistra-

81. *Perperni*] vg. *Perperni* codd. Et itidem in seqq. ubique. Illud titulorum et numorum fide comprobatur. *enim**] cum Henr. Stephano addendum erat, aut omnia, quae parenthetice scripta sunt, pro insitiis habenda. *Arvernus*] et *Arverna*] coni. scripsi. *Arvernus* et *Arberna* (*arberna* H. *alberna* a.) codd. *Percelnus*] FGa. *Procelnus* H. et sic postea. Nomen obscurum, cui substituissem *Privernus*, si de hac nominis forma satis constaret. *debebat**] coni. addidi. *debet* coni. Spengelius. *sic* civis*] coni. scripsi. *civis* FGa. *ciccius* H.

Lacuna etiam h. l. nonnulla intercidisse, ostendit tum structura plane huius, tum disputationis ordo, qui h. l. nullus est. Non dubito, quin Cratetei illi, quos loquentes inducit Varro, primum postulaverint, ut omnia populorum nomina similia sint illis: Rhodius et Andrius, vel illis: Mycenaeus et Smyrnaeus; et post transferint ad nomina huiusmodi: Atheniensis, in quibus omnis analogia desiderabatur. Nunc pergere poterant: Quod autem *Athenaeus* dicitur rhetor . . .

82. *Athendeus*] codd. ab *Athenis* *Athenaeus* vg.

83. *proportione rationem*] scripsi suadente Spengelio. *proportionem rationem* codd. quibus vg. et interponitur. *At*] coni. ut codd. *libertini orti a*] coni. *a libertinis orti* codd. *Romanenses**] coni. *Romanis* G. *Romani* cett. contra sensum Varronis. Nam hoc liquido apparet, libertinos Romani populi non esse dictos, ut ab Reate Reatinos, sic ab Roma Romanos. Ceterum aliud quodvis nomen a Roma derivatum eodem fere iure in hunc locum inferri poterit, nisi fortasse Romanenses fabri tignarii et sagarii et pistorum, qui ex titulis noti sunt, pro libertis

tam nomina, qui eos liberarint, succedere coeperint.
 84. Hinc quoque illa nomina Lesas, Ufenas, Carinas, Maecenas: quae cum essent ab loco, ut Urbinas (et tamen Urbinus), ab his debuerint dici ad nostrorum nominum similitudinem . . . . .

Hic spatium IIII chartarum relictum erat in exemplari.

P. R. habendi erunt. Neque mirabimur huius nominis Romanensium raritatem, cum postea, Varrone ipso teste, publicis servis, qui manumittebantur, magistratus, a quo liberabantur, nomen imponi soleret. Pithoeus, qui ad Collat. Legg. Mosaic. et Roman. tit. V. §. 2. locum sic corrigit: *ut nominantur libertini a libertis orti, et e publicis servis P. R. qui manumissi antequam sub magistratum nomine qui eos liberarunt succedere coeperunt*, ad causam, cur haec h. l. a scriptore afferantur, parum attendisse videtur. Cramerus, cui haec accepta refero, ad Gellium Exc. IV. p. 71. *sub magistratus nomine ut scribatur postulat.* *magistratum]* cum Scioppio corrigere necessarium videbatur. *magistratus* codd.

84. Lesas] *Laenas* Augustinus in marg., non male: praestabilius tamen visum, omnia haec nomina reddere ex codd. lectione. *et tamen Urbinus]* F. et om. GHa. et in a. est *tam*. Omaino aut scribendum: *id tamen etiam Urbinus*, aut ea vv. interpolatori tribuenda. *similitudinem]* om. FGa. et Ambrosianus codex.

Hic spatium . . . exemplari] Haec leguntur in a. et Ambrosiano codice. Item Mutinensis liber: *Hic in exemplari erant quatuor carte non scripte*. In F., Victorio teste, folium relictum est vacuum; quocum consentit Vaticanus a.: *Hic deficit una carta*. Sed etiam quatuor illa folia vix sufficiunt copiae argumentorum, quae in hac libri parte tractanda supererant, de qua dictum ad Argumentum libri. Unde veri simile visum, praeter quatuor illa folia totum quaternionem h. l. excidisse.

M. TERENCE VARRONIS
DE LINGUA LATINA
AD CICERONEM
LIBER NONUS.

Desunt quaedam.

1. . . . nesciunt docere quam discere, quae igno-⁴⁵⁶
rant. In quo fuit Crates nobilis grammaticus, qui¹²⁶
fretus Chrysippo homine acutissimo, qui reliquit sex¹⁰¹
libros *περὶ ἀνωμαλίας*, his libris contra *ἀναλογίαν*⁴⁵⁷
atque Aristarchum est nixus, sed ita ut scripta indi-
cant eius; ut neutrius videatur pervidisse voluntatem;
quod et Chrysippus de inaequabilitate cum scribit ser-
monis, propositum habet ostendere similes res dissimi-
libus verbis et dissimilibus similes esse vocabulis nota-
tas (id quod est verum); et quod Aristarchus, de
aequabilitate cum scribit et de verborum similitudine,
quorundam inclinationes sequi iubet, quoad patiatur
consuetudo. 2. Sed ii qui in loquendo partim⁴⁵⁸
sequi iubent nos consuetudinem, partim rationem, non

Desunt quaedam] vg. Non multa deesse in principio huius libri,
ex ipso genere rerum, quae deinde tractantur, apparet.

1. *sex libros*] om. FH. et G. hic cum sequentibus vv. Graecis,
relicta lacuna unius et dimidii versus. *περὶ ἀνωμαλίας*] *περὶ ἀνωμα-*
λίας a. *perianomalias* FH. *his libris*] scripsi. *hei (lei GHa.) libri*
(librei H.) codd. cf. Praefatio. *ἀναλογίαν*] a. *analogian* F. *ana-*
logiam H. lac. in G. *sermonis*] cod. B. *sermones* codd. sed de a.
nihil traditur. (id quod est verum);] Hunc locum interpungendo
restitui. Priores ante *Id quod sententiam ad finem perductam esse puta-*
verant. *quod*] cum codd. Illo ad verborum nexum restituendum
opus erat; certe qui cum retinuerit, ei deinde *iubeat* scribendum est.
Cf. cum h. §. Gellius N. A. II, 25.

tam discrepant, quod consuetudo et analogia coniunctiones sunt inter se, quam *iei* credunt. 3. Quod
 127 est nata ex quadam consuetudine analogia, et ex hac
 consuetudine item anomalia; itaque consuetudo ex dissimilibus et similibus verborum quod declinationibus constat: neque anomalia neque analogia est repudianda, nisi si non est homo ex anima, quod est homo ex corpore et anima. 4. Sed ea, quae dicam, quo facilius pervideri possint, prius de trinis copulis discernendum (nam *confusim ex utraque parte pleraque dicuntur, quorum alia ad aliam referri debent summam):
 459 primum de copulis naturae et usus; haec enim duo sunt quae exigunt diversa, quod aliud est dicere verborum analogias, aliud dicere uti oportere analogiis; secundum de copulis multitudinis ac finis, utrum omnium
 (102 verborum dicatur esse analogiarum* usus, an maioris partis; tertium de copulis personarum, qui eis debent uti, quae sunt plures. 5. Alia enim populi universi, alia singulorum; et de *ieis* non eadem oratoris et poëtae, quod eorum non idem ius. Itaque *populus* universus debet in omnibus verbis uti analogia, et si perperam est consuetus, corrigere se ipsum, quom orator non debeat in omnibus uti, quod sine offensione non potest facere, cum poëtae transilire lineas impune

2. *iei*] F. *lei* Ga. *ii* H.

3. *consuetudine item anomalia; itaque*] Haec supplevi, ut sensus et verborum nexus salvus esset, simul id efficere studens ut apparet, quo librorum errore et quam facili ea verba excidere potuerint. *verborum*] scripsi suadente Spengelio. *verbis eorum* codd. *ex anima*] *vg. ex anima quod est ex anima* Fa. G. om. quae post *vv. ex anima* scripta sunt. H. quid habeat, non satis apertum.

4. *de trinis copulis*] Copulae sunt quas nos diceremus rationes rerum inter se coniunctarum. *confusim] *vg. cum (quom a.) confusim* codd. Parentheses signa addidi. *usuis*] coni. Spengelius, Emendat. Varron. p. 9. coll. Gellio IV, 16. *suis* codd. Cf. X, 73. et quae in Praefatione de orthographia Varronis disputata sunt. *exigunt*] *vg. erigunt* codd. *derigunt* (i. e. dirigunt) proponit Spengel. l. l. *dicere*] *dicere esse* coni. Spengel. l. l., ad sensum recte: neque tamen verbum substantivum, a Varrone tam licenter omissum, addere ausus sum. Cf. VIII, 39. *analogiarum* usus*] coni. *analogia (analogias G.) an usus* codd. Spengelio *vv. an usus* ex glossemate illata esse videntur.

5. *ieis*] F. *leis* a. *his* G. *his* H. *non idem ius*] Cf. IX, 114. 115. *debet*] G. *debet* FH. fortasse recte.

possint. 6. Populus enim in sua potestate, singuli in illius; itaque ut suam quisque consuetudinem, si ⁴⁶⁰ mala est, corrigere debet, sic populus suam. Ego populi consuetudinis non sum ut dominus, at ille meae est. Ut rationi obtemperare debet gubernator, gubernatori unusquisque in navi, sic populus rationi, nos singuli populo. Quare ad quamcunque summam in dicendo referam, si animadvertes, intelliges, utrum dicatur analogia esse, an uti oportere ea; et quom poscitur, ut usus ad id quod oporteret redigeretur, dici ¹²⁹ id in populum aliter, ac in eum qui sit in populo.

7. Nunc iam primum dicam pro universa analogia, cur non modo videatur esse reprehendenda, sed etiam quor in usu quodammodo sequenda. Secundo de singulis criminibus, quibus rebus possint, quae dicta ⁴⁶¹ sunt contra, solvi, dicam ita, ut generatim comprehendam et ea quae in priore libro sunt dicta, et ea quae possunt dici, atque illic praeterii.

8. Primum quod aiunt, qui bene loqui velit, ³ consuetudinem sequi oportere, non rationem similitudinum, quod alterum si neglegat, sine offensione facere non possit; alterum si sequatur, quod sine reprehensione non sit futurum: errant; quod qui in loquendo consuetudinem, qua oportet uti, sequitur, eam sequitur non sine ratione. 9. Nam vocabula ac verba, ⁴ quae declinamus similiter ac in consuetudine esse vide- ⁴⁶²

6. nos] vg. non (nō a.) codd. *oportere ea; et quom poscitur ut usus ad id quod*] Haec similiae verba necessaria sunt, exciderunt autem, cum librarii visus aberrasset ab oportere ad oporteret. Cf. infra §. 9. ac*] Hic asteriscus locum notat, quo in codd. sunt verba inde omnibus dici, quae quomodo h. l. stare possint, non intelligo.

7. non modo] non addunt H. Stephanus et Perizonius. Nunc etiam ex Ciceronis scriptis hic usus satis stabilis est. V. Beier ad Ciceron. de offic. I, 21. 71. p. 165. Cf. infra §. 14. quor] quur G. cur cett. comprehendam] H. comprehendant FGa.

8. sine reprehensione] his quod anteposit H. non, id improbandum est. Nam ex mente Crateteorum analogiam qui sequitur, eum reprehensionem saepe incurrere oportet. V. VIII, 33. errant] vg. erat codd. eam sequitur] coni. addidi. Idem fere suavit Spengelius. sine] Hic delendum erat ea, quod habent codd. (causa H.).

9. ac in] coni. ea in codd. ac et nec ne ante vocalem poneret,

mus, et ad eam conferimus, et si quid est erratum, non sine ea corrigimus. Nam ut, qui triclinium construxerunt si quem lectum de tribus unum impari posuerunt, aut de paribus nimium aut parum produxerunt, (103 una corrigimus et ad consuetudinem communem et ad aliorum tricliniorum analogias: sic si quis in oratione in pronuntiando ita declinat verba ut dicat disparia, quod peccat redigere debemus ad ceterorum similium verborum rationem.

§ 10. Cum duo peccati genera sint declinationum, unum quod in consuetudinem perperam receptum est, alterum quod nondum est, et perperam dicatur: unum ⁴⁶³ dant non oportere dici, quod non sit in consuetudine, ¹²⁹ alterum non conceditur quin ita dicatur; ut sit similiter, quom id faciant, ac, si quis puerorum per delicias pedes male ponere atque imitari vatias coeperit, hos corrigi oportere si concedat; contra si quis in consuetudine ambulandi iam factus sit vatia aut compernis, si eum corrigi non concedat.

11. Non sequitur ut stulte faciant, qui pueris in geniculis alligent serperastra, ut eorum depravata corrigant crura? Cum vituperandus non sit medicus, qui e longinqua mala consuetudine aegrum in meliorem traducat: quare reprehendendus sit, qui orationem minus valentem propter ⁴⁶⁴ malam consuetudinem traducit in meliorem? 12.

6 Pictores Apelles, Protogenes, sic alii artifices egregii non reprehendendi, quod consuetudinem Miconos, Dio-

non cavissee videtur Varro. V. V, 59. VII, 32. IX, 6. Itaque etiam V, 95. ac oves scribemus, ita ut ad manum librariorum quam proxime addamus, PECULIATORIAC ponentes pro PECULATORIAE. ^{eam} vg. ea codd.

10. non * sit] non addidit Augustinus cum aliis. om. codd. ^{si} si codd. nisi quod G. om. Recepi illud ex volgata, sed hactenus ut similiter ex codd. scriberem, non simile, sicut vg. Cf. VI, 8.

11. Non sequitur] Haec interrogare scriptorem statui, et interrogando adversariorum sententiam irridere.

12. Pictores] Ut pictores coni. I. M. Schulz. in Annal. Iahnii a. 1829. V. III. p. 72. Sed non opus est hac particula. ^{artifices]} artifices F. non reprehendendi] Intellige haec proinde ac si dixisset Varro: Cum pictores illi non sint reprehendendi, quod a vetusta consuetudine desciverint: num Aristophanes (Byzantium dicit, cuius disciplinam et

ris, Arimnae†, etiam superiorum non sunt secuti; Aristophanes improbandus, qui potius in quibusdam veritatem quam consuetudinem secutus? 13. Quod 7 si viri sapientissimi, et in re militari et in aliis rebus multa contra veterem consuetudinem cum essent usi, laudati: despiciendi sunt qui potio-rem dicunt oportere esse consuetudinem ratione. 14. An quom quis 8 perperam consuerit quid facere in civitate, non modo ⁴⁶⁵ patiemur, sed etiam poena afficiemus: idem, si quis perperam consuerit dicere verbum, non corrigemus, cum id fiat sine poena? 15. Et hi, qui pueros 9 in ludum mittunt, ut discant quae nesciunt verba, quemadmodum scribant, idem barbato, qui ignorabunt verba, quemadmodum oporteat dici, non docebimus, ut sciant qua ratione conveniat dici?

16. Sed ut nutrix pueros a lacte non subito 10 avellit a consuetudine, cum a cibo pristino in melio- ¹³⁰ rem traducit; sic maioris in loquendo a minus commo- ⁴⁶⁶ dis verbis ad ea quae sunt cum ratione, modice tradu- ¹⁰⁴ cere oportet. Cum sint in consuetudine contra ratio- nem alia verba ita ut ea facile tolli possint, alia ut videantur esse fixa: quae leviter haerent, ac sine offen- sione commutari possint, statim* ad rationem corrigi

sectam colebant Aristarchei) improbandus erit, quod quaedam propter rationem in consuetudine emendaverit? Hac in sententia scriptor utitur paratactico quodam dicendi genere, quod in simili re saepius usurpatur. Hinc apparet, cur non deleam non cum I. Silligio, Catal. artif. p. 83. Miconos] Attici pictoris, Polygaoti aequalis. Dioris, Arimnae†] vg. Diorosaris (diorosarim Ga. dyrosari H.) me (ne a.) codd. A sententia Varronis non aliena sunt nomina Cimonos, Eumari, sed etiam haec non satis conveniunt cum literis scriptis. etiam] FGH. et a.

13. multa] codd. multis vg. V. propter accusativum V, 109. 137.

14. non modo] cf. §. 7. idem] GHa. id est F. Illud est pro iidem. V. ann. ad V, 57. adde VII, 8. VIII, 35.

15. oporteat] GHa. oportuit F.

16. pueros a lacte] Haec verba coniungenda sunt et significant pueros nuper a lacte depulsos. Sic a matre pulli dicuntur, ex vulgari usu, apud Columellam VIII, 5. maioris in] scripsi. in maioris codd. De accusativi forma v. ann. ad VIII, 24. Cum] In hoc verbo scripto- rem novam ordiri periodum, priores non viderunt. in] vg. om. codd. statim*] conii. si enim codd. Priores ante h. v. sententiam terminaverant.

oportet; quae tamen sunt ita, ut in praesentia corrigere nequeas, quin ita dicas, hia oportet, si possis, non uti: sic enim obsolescent, ac postea iam oblitterata
 11 facilius corrigi poterunt. 17. Quas novas verbi

⁴⁶⁷ declinationes ratione introductas respuet forum, his boni poëtae, maxime scaenici, consuetudine subigere aureis populi debent, quod poëtae multum possunt in hoc; propter eos quaedam verba in declinatione melius, quaedam deterius dicuntur. Consuetudo loquendi est in motu; itaque solet fieri ex meliore deterius, 'ex deteriore' melior. Ac verba perperam dicta apud antiquos aliquos propter poëtas non modo nunc dicuntur recte, sed etiam quae ratione dicta sunt tum, nunc perperam dicuntur.

12 18. Quare qui ad consuetudinem nos vocant, si ad rectam, sequemur; in eo quoque enim est analogia:
⁴⁶⁸ si ad eam invitant quae est depravata, nihilo magis sequemur quam*, nisi cum erit necesse, sequar in ceteris rebus mala exempla; nam ea quoque, cum aliqua
 13 vis urget, inviti sequemur. Neque enim Lysippus artificum priorum potius est vitiosa secutus quam artem. Si* sic populus facere debet: etiam singuli, sine offensione quod fiat populi.

19. Qui amissa non* modo quaerant, sed etiam
 131 quod indicium dent: idem, ex sermone si quid deperit,

tamen sunt] coni. *tum sunt* F. *aut sunt* G. *autem sunt* a. *sunt aut* H. *quin ita dicas*] Haec coniungenda esse cum vv. *corrigere nequeas*, non cum sequentibus, analogia structurarum l. l. satis ostendit.

17. *ratione*] vg. *rationes* codd. *scaenici*] G. et a. ut videtur. *scenici* FH. *possunt*] G. *possint* Fa. *potest* H. *ex meliore deterius*] vg. et *meliore deteriora* codd. *'ex deteriore'*] addidi, suadente Spengelio. *melior. Ac*] scripsi. *Meliora* codd. *nunc dicuntur*] G. et a. ut vid. *nunc dicantur* FH. *nunc perperam*] vg. *nunc perperam* FG. *non perperam* H. De a. nihil notatum.

18. *quam**] coni. addidi. *artificum*] *artificum* G. *S**] coni. addidi, cum sententia, licet stare possit sine particula conditionali, multo tamen aptior sic exprimitur.

19. *Qui*] Hinc novam inchoari periodum, miror non intellectum esse, cum etiam diversum a proximo argumentum proponatur. Dicit autem prius de amissis vocabulorum formis restituendis; deinde de novis ratione introducendis. *non**] addiderunt Vertranius, Scioppius. om. codd.

non modo nihil impendunt ut requirant, sed etiam contra indices repugnant, ne restituatur verbum. 20. ⁴⁶⁹

Quod novom et ratione introductum, quo minus ut recipiamus, vitare non debemus. Nam ad usum in ¹⁴ vestimentis, aedificiis, supellectili, novitati non impedit vetus consuetudo. Quem enim amor assuetudinis potius in pannis possessorem† retinet, quam ad nova vestimenta traducit? An non saepe veteres leges abrogatae ¹⁵ novis cedunt? 21. Nonne inusitatis formis vaso- ¹⁶ rum recentibus ex Graecia allatis oblitteratae antiquae ¹⁰⁵ consuetudinis sinorum et capularum species: his formis ⁴⁷⁰ vocabulorum ut* contaminatis uti nollent, quas docuerit ratio praeter consuetudinem veterem? Et tantum inter duos sensus interesse volunt, ut oculis semper aliquas figuras supellectilis novas conquirant, contra auri expertis velint esse? 22. Quotus quisque iam servos ¹⁷ habet priscis nominibus? quae mulier suum instrumentum vestis atque auri veteribus vocabulis appellat? Sed ⁴⁷¹ inductis non tam irascendum, quam huiusce pravitatis patronis.

23. Si enim usquequaque non esset analogia, tum sequebatur, ut in verbis quoque non esset; non, cum esset usquequaque ut est, non esse in verbis. Quae ¹⁸ enim est pars mundi, quae non innumerabiles habeat analogias? Caelum, an mare, an terra, an aër, et cetera quae sunt in his? 24. Nonne in caelo, ut ab aequinoctiali circulo ad solstitialem et hinc ad septentrionalem divisum: sic contra paribus partibus idem a bruma versum contraria parte? Non, quantum ⁴⁷²

20. Quod] H. l. cur τελεία στιγμήν verba distinxerim, iam significavi in annot. ad §. 19. novom] novum codd. supellectili] vg. suppelecti H. suppellectilis FG. supellectilis a. possessorem†] codd. Scriptura manifesto corrupta, quae quomodo emendari possit, nondum invenio. sinorum et capularum] cf. V, 121. 123.

21. ut* contaminatis] coni. scripsi. incontaminati codd. quas] H. Stephanus. quae codd. praeter] Victorius, Vertranus. propter codd.

22. Sed] codd. om. vg.

23. non esset] vg. nomen esset codd.

24. Non] Hoc loco plene interpunxi. Antea particula negativa

- 132 polus superior abest a septentrionali circulo et is ad solstitium, tantundem abest inferior ab eo quem ἀνταρκτικὸν vocant astrologi, et is ad brumalem? Non, quemadmodum quodque signum exortum hoc anno, quotquotannis eodem modo exoritur? 25. Num aliter sol a bruma venit ad aequinoctium, ac contra cum ab solstitio venit ad aequinoctialem circulum, et inde ad brumam? Nonne luna, ut a sole discedit ad aquilonem et inde redit in eandem viam: sic inde fertur ad austrum et regreditur inde? Sed quid plura de astris, ubi difficilius reperitur quid sit aut fiat in
- 19 motibus dissimiliter? 26. At in mari, credo, motus non habent similitudines geminas; qui in XXIII. horis lunaribus quotidie quater se mutant; ac cum sex horis aestus creverunt, totidem decreverunt rursus idem; itemque ab his. An hanc analogiam ad diem servant, ad mensem non item, alios motus cum habeant, sic item alios inter se convenientes? de quibus in libro,
- 20 quem de aestuariis feci, scripsi. 27. Non in terra in stationibus servata analogia? nec quousmodi in praesentibus terito tempore fructuum genera reddidit, similia in praesenti reddit? et quousmodi tritico iacto reddidit segetes, sic ordeo sato proportionem reddidit parilis? Non ut Europa habet flumina, lacus, montis, campos, sic

ab antecedentibus ne ὑποστυμῇ quidem distinguebatur. polus] Scalliger, Scioppius. polo codd. abest] Asterisco notavi omnia verba quae sunt in FH.: et abest et (et abest a.). In G., sicut in vg., et abest . . . . abest desunt. circulo et is] coni. scripsi. circum cum his codd. quotquot] vg. quod quotquot codd.

25. ac] G. an cett. cum] om. a. ab solstitio] coni. ad solstitium codd.

26. similitudines] coni. dissimilitudines codd. Videntur non intellexisse librarii, credo dici cum irrisione. XXIII] Aldus. XXIII FH. XIII G. De a. nihil traditum. quotidie] G. quotidie a. cotidie F. De H. res incerta. itemque ab his] id est: inde ab his, post has XII horas. identidem aliis coni. Augustinus; Item quae ab his Spengelius. Ante h. vv. plene interpungebatur, loco, quantum video, admodum incommodo. Ego contra sequentia τελειὰ στυμῇ dispescui, in quibus de menstrua aestuum mutatione dicitur. cum habeant, sic item] Sic haec transposui. sic item cum habeant codd. Alios esse, dicit, menstruos aestuum motus, sed etiam his alios ex lege analogiae convenire.

27. reddit] Ga. reddat cett. codd.

habet Asia? 28. Non in volucris generatim²¹ servatur analogia? non ex aquilis aquilae, atque ut ex turdis qui procreantur, turdi, sic ex reliquis sui quousque generis? An aliter hoc fit, quam in aëre, in²² aqua? non hic conchae inter se generatim innumerabili numero similes? non pisces? an e murena fit lupus aut⁴⁷⁵ merula? Non bos ad bovem collatus similis? et qui¹³³ ex his progenerantur, inter se vituli? etiam ubi dissimilis foetus ut ex equa et asino* mulus, tamen ibi analogia; quod ex quocunque asino et equa nascitur, id est mulus aut mula, ut ex equo et asina hinnulei. 29. Non sic ex viro et muliere omnis similis partus*,²³ pueri et puellae? non horum ita inter se* omnia similia membra, ut separatim in suo utroque genere similitudine sint paria? Non, omnis cum sint ex anima et⁴⁷⁶ corpore, partes quaeque horum proportionem similes? 30. Quid ergo cum omnes animae hominum sint divisae in octonas partes, eae inter se non proportionem similes? quinque quibus sentimus, sexta qua cogitamus, septima qua progengeramus, octava qua voces mittimus? Igitur, quoniam loquimur voce orationem, hanc quoque necesse est, natura habere analogias; itaque habet.

31. An non vides, ut Graeci habeant eam qua-²⁴ dripartitam, unam in qua sit casus, alteram in qua tempora, tertiam in qua neutrum, quartam in qua utrumque, sic nos habere? Ecquid verba, nescis, ut apud illos sint alia finita, alia non, sic utraque esse⁴⁷⁷

28. sui quousque] scripsi. suis quousque Ga. suis cuiusque FH. sui cuiusque vg. an e] emendavit Augustinus. sane codd. et asino*] vg. om. codd. id est] Fa. idem Venetae. item vg. In GH. omnia vv. inter prius et alterum mulus desunt.

29. partus*] quod addunt codd.; id omisi. se*] non addunt codd., quod omisi cum Scioppio. similitudine sint paria] scripsi. similitudines intra paria (parit F.) codd. sint pariles vg. omnis] F. et a. ut videtur. omnes GH.

30. octonas partes] Sic Stoicis placuit. V. Diogen. Laert. VII, 63, 110. quoniam] qua addunt codd., ut videtur omnes; omisi id, notatum iam a Spengelio. cf. Praefatio.

31. Ecquid] Scioppius. Et quid (qui a.) codd. sint] sunt coni. Scioppius, non recte, modo haec recte coniungantur cum sequentibus.

- apud nos. 32. Equidem non dubito, quin animad-
 verterint item in eum innumerabilem similitudinum nu-
 merum: ut trium temporum verba, ut trium persona-
 25rum. Quis enim potest non una animadvertisse in
 omni oratione esse ut legebam, lego, legam; sic
 (107 lego, legis, legit; cum haec eadem dicantur alias
 ut singula, alias ut plura significantur? Quis est tam
 134 tardus, qui illas quoque non animadverterit similitudi-
 478 nes, quibus utimur in imperando, quibus in optando,
 quibus in interrogando, quibus in infectis rebus, qui-
 bus in perfectis, sic in aliis discriminibus?
- 26 33. Quare qui negant esse rationem analogiae,
 non vident naturam non solum orationis, sed etiam
 mundi; qui autem vident et sequi negant oportere,
 pugnant contra naturam, non contra analogiam: et
 pugnant volsillis, non gladio, cum pauca excepta verba
 ex pelago sermonis pulli minus trita afferant, quom
 dicant propterea analogias non esse; similiter ut si quis
 viderit mutilum bovem aut luscum hominem claudican-
 479 temque equom, neget in* bovom, hominum et equo-
 rum natura similitudines proportionem constare.
- 27 34. Qui autem duo genera esse dicunt analogiae:
 unum naturale, quod ut ex lentibus* seminatis nascuntur

32. *quin animadverterint*] coni. Spengelius. *qui animadvertunt*
 (*animaverterunt* a.) codd. *eum*] scripsi. *eam* codd. *simili-*
tudinum] Scioppius. *similitudinem* codd. sed de a. nihil notatum est.
Quis enim] Koehlerus Lit. Crit. p. 19. hunc locum sic distinguit: *Equidem*
non dubito qui animadverterim (vel *quin animadverterint*) *item in ea in-*
numerabilem similitudinum numerum ut, trium temporum verba ut trium
personarum (*qui enim non potest animadvertisse*) *in omni oratione esse.*
Quae minus placent. *animadverterit*] reposui, suadente Spengelio.
animadvertit codd. *in imperando*] *in* addidit Scioppius.

33. *non vident*] Spengelius. *non videt* codd. *pulli minus*]
G. pulminus cett. codd. (sed de a. nihil notatum). *puri minus* Aldus.
 Illud posui existimans, de inquinato potius quam de puro sermone hic
 cogitandum esse, et pullum s. pullatum sermonem dictum esse opinans pro
 vulgari pullatae turbae dicendi genere. *equom*] *equum* codd. *in*]
omis h. l. *carnibus*, auctore Scioppio. *bovom*] F. *bovom* H. *bovm* G.

34. *autem*] G. *aut* H. *cum* F. *om.* a. Haec vv. *qui autem*
dicunt, cum apodosi: *ego . . puto*, negligentiore quadam structura con-
 iunguntur, ita ut adversariorum sententiae suam statim opponat scriptor.
 Poterat interserere: *hos errare existimans*. Cf. annot. ad VIII, 69.

tur lentis, sic ex lupinis* lupinum; alterum voluntarium ut in fabrica, cum vident scaenam, ut in dexteriore parte sint ostia, sic esse in sinisteriore simili ratione facta; de his duobus generibus naturalem esse ⁴⁸⁰ analogiam ut sit in motibus caeli, voluntariam non esse, quod ut quoique fabro lubitum sit, possit facere partis scaenae; sic in hominum partibus esse analogias, quod eas natura faciat, in verbis non esse, quod ea homines ad suam quisque voluntatem fingat, itaque de eisdem rebus alia verba habere Graecos, alia Syros, alia Latinos: ego declinatus verborum et voluntarios et naturaleis esse puto, voluntarios quibus homines voca- ⁴⁸¹ bula imposuerint rebus quaedam, ut ab Romulo Roma, ab Tibure Tiburtes; naturales, ut ab impositis voca- ¹³⁵ bulis quae inclinantur in tempora aut in casus, ut ab Romulus* Romulo, Romuli, Romulum, et ab dico dicebam, dixeram. 35. Itaque in voluntariis declinationibus inconstantia est, in naturalibus constantia; quas utrasque quoniam lei non debeant negare esse in oratione, quom in mundi partibus omnibus sint, et declinationes verborum innumerabiles, dicendum est, esse in his analogias. Neque ideo statim ea in omni- ⁴⁸² bus verbis est sequenda; nam si qua perperam declina- ¹⁰⁸ vit verba consuetudo, ut ea aliter *effferri non possint* sine offensione multorum, hinc rationem verborum praetermittendam ostendit loquendi ratio.

36. Quod ad universam pertinet causam, cur similitudo et sit in oratione et debeat observari et quam ad finem quoque, satis dictum. Quare quod sequitur de

lentibus* seminatis] cod. B. *ex natis* codd. *ex lupinis* lupinum*] cod. B. Vertranus. *et lupinum* codd. Hoc l. correctorem verum vidisse mihi persuasi. *quoique*] cod. B. *quoque* FHa. *quaeque* G. *Romulus*, Romulo*] scripsi suadente Spengelio p. 481. et XI. *Romulus** om. codd. *dicebam, dixeram*] *dixit* interponit H. Stephanus.

35. *lei*] F. *lei* GHa. *quom*] a. *quam* FG. (de H. nihil notatum invenio) *quod* vg. *sint*] GHa. *sit* F. **effferri non possint**] om. codd. Recepi ea verba ex vg. *rationem*] a. *orationem* cett. codd. Etiam sic locus nondum persanatus esse videtur.

36. *quam ad finem*] i. e. intra quos fines, ut ex superioribus intelligitur.

partibus singulis, deinceps expediemus ac singula crimina, quae dicunt in analogias, solvemus. 37. In

quo animadvertito, natura quadruplicem esse formam, ad quam in declinando accommodari debeant verba:

483 **quod** debeat subesse res quae designetur; et ut sit ea res in usu; et ut vocis natura ea sit, quae id* significavit, ut declinari possit; et similitudo figurae verbi ut sit ea, quae ex se declinata genus proderet certum possit. 38. Quo neque a terra terrus ut dicatur,

postulandum est, quod natura non subest, ut in hoc alterum maris, alterum feminae debeat esse. Sic neque propter usum, ut Terentius significat unum, plures Terentii, postulandum est, ut sic dicamus faba et fabae; non enim in simili usu utrumque. Neque ut dicimus ab Terentius Terentium, sic postulandum ut 136 inclinemus ab A et B, quod non omnis vox natura habet declinatus. 39. Neque in forma collata

quaerendum solum, quid habeat in figura simile, sed 484 etiam nonnunquam in eo, quem habeat effectum. Sic enim lana Gallicana et Appula videtur imperito similis propter speciem, cum peritus Appulam emat pluris, quod in usu firmior sit. Haec nunc strictim dicta, apertiora fient infra. Incipiam hinc.

29 40. Quod rogant, ex qua parte oporteat simile esse verbum, ab voce an significatione, respondemus a voce; sed tamen nonnunquam quaerimus genere similitudine sint, quae significantur, ac nomen virile cum virili conferimus, feminae cum muliebri, non quod id quod significant voces, commoveat; sed quod nonnun-

37. *ut sit ea res in usu*] sit om. GHa. Cf. §. 38. et 56. id*] addere necesse habui. Redeunt quadruplices hae leges analogiarum X, 83. figurae] scripsi. figura codd. cf. §. 39. possit] emendavit Augustinus. possint a. possunt cett. codd.

38. *faba et fabae*] Nempe faba, ut lens et cicer et alia huiusmodi, singulari numero de cibo inde parato scribitur. Cf. X, 84. simili usu] coni. Spengellus Emend. Varr. p. 10. similis codd. similibus vg.

39. *Sic enim lana*] Cf. infra IX, 92.

40. *Quod rogant*] VIII, 40. voces] vg. vocem codd. dissimili similis*] coni. scripsi. dissimilis FGa. dissimiles H. in r' simili] coni. indissimiles FHa. dissimilis G.

quam in re dissimili similis* figurae formas, in re* simili imponunt dispariles, ut calcei muliebris sint an viriles, ⁴⁸⁵ dicimus ad similitudinem figurae; cum tamen sciamus ¹⁰⁹ nonnunquam et mulierem habere calceos viriles et virum muliebris.

41. Sic dici virum Perpenam, ut Alphenam*, muliebri forma; et contra parietem, ut abietem, esse forma similem, quom alterum vocabulum dicatur virile, alterum muliebre, et utrumque natura neutrum. Sic itaque ea virilia dicimus, non quae virum significant, sed quibus proponimus hic et hi, et sic muliebria, in quibus dicere possimus haec aut hae. 42. Quare nihil est, quod dicunt Theona ³⁰ et Diona non esse similis, si alter est Aethiops, alter ⁴⁸⁶ Gallus, si analogia rerum dissimilitudines assumat ad discernendum vocis verbi figuras.

43. Quod dicunt, simile sit necne nomen nomini, ³¹ imprudenter Aristarchum praecipere, oportere spectare ¹³⁷ non solum ex recto, sed etiam ex eorum vocandi casu; esset enim deridiculum, si simileis inter se parentes sint, de filiis iudicare: errant, quod non ab eo obliquis casibus fit ut recti simili facie ostendantur, sed propter eos facilius perspicui similitudo potest eorum, quam vim habeat, ut lucerna in tenebris allata non ⁴⁸⁷ facit, quae ibi sunt posita similia sint, sed ut videantur quae sint quaeve desint. 44. Quid similis videtur quam in his est extrema litera X crux, Phryx?

41. ut Alphenam*] conl. aut plenam codd. aut P. Laenam scripsit Spengelius. Sed v. VIII, 41. forma] vg. formam codd. et sic iidem paulo inferius, nisi forte a. utroque loco habet forma. quom] scripsi. quo codd. cum vg. virum] vg. utrum FHs. utrunque G.

42. Gallus] fortasse albus, ut VIII, 41. Sed non refragabor, si quis ipsum Varronem haec variasse contenderit. vocis verbi] i. e. verbi tanquam soni humano ore prolati. Cf. VIII, 40.

43. Quod dicunt] VIII, 42. simileis] F. similes cett. cf. ann. ad. V, 5. errant] Ante h. v. deleui qui, suadente Spengelio. fit] vg. sit codd. sed de §. nihil notatum. simili] F. ut vg. simile GHs. cf. VI, 74. quae sint] vg. quae sunt codd. Cf. cum h. l. VIII, 42. IX, 103. quaeve desint] vg. quous (eius H.) dissint codd. An quove distent?

44. extrema] GH. externa F. et a. ut videtur. Phryx]

quas qui audit voces, auribus discernere potest nemo, quom easdem non esse similes ex aliis verbis intellegamus, quod, cum sit cruces et Phryges et de his extre-
⁴⁸⁸ mis syllabis exemptum sit E, ex altero fit ut ex C et S crux, ex altero G et S Phryx; quod item apparet, cum est demptum S; nam fit unum cruci, alterum Phrygi.

32 45. Quod aiunt, cum in maiore parte orationis non sit similitudo, non esse analogian, dupliciter stulte dicunt, quod et in maiore parte est, et, si in minore sit, tamen sit, nisi etiam nos calceos negabunt habere, quod in maiore parte corporis calceos non habeamus.

33 46. Quod dicunt, nos sequi dissimilitudinem, ita-
⁴⁸⁹ que in vestitu, in supellectile delectari varietate, non paribus subuculis uxoris: respondeo, si varietas iucun-
 (110) ditas, magis varium esse, in quo alia sunt similia, alia non sunt: itaque sicut abacum argento ornari, ut alia paria sint, alia disparia, sic orationem. 47. Rogant, si similitudo sit sequenda, cur malimus habere lectos
 138 alios ex ebore, alios ex testudine, sic item genere aliquo alio. Ad quae dico non dissimilitudines "solum nos, sed similitudines" quoque sequi saepe: idque ex

Aldus. *friz* codd. *frux* vg. quod reieci, quod Varronis tempore non audiebatur, nisi in lectione antiquiorum poetarum. Eadem scripturae varietas in sequentibus ter redit. *exemptum*] vg. ex Aldina. *exemplum* codd.

45. *aiunt*] VIII, 37. *et in maiore parte est*] Post haec vv. addunt F. et a. (sed de hoc dubito) *et in minore parte est*, quibus sententia loci pervertitur. Hoc dicit scriptor, eorum, qui similitudinem tollunt, quod in maiore parte orationis non sit, duplicem esse errorem: primum quod negent in maiore parte eam esse, cum sit in maiore parte; alterum quod negent omnino esse similitudinem, si in maiore parte non sit, quod ea sit, etiamsi sit in minore parte. *et si in minore sit*] *et si in minore parte est et si in minore parte sit* G., quod h. l. notavi, ut appareret, quam facili errore plura hic vocabula addi potuerint. *tamen sit*] Asterisco significavi locum, unde vv. in maiore expulsa sunt, quae habent codd. Ea expellenda esse iam intellexerat Spengelius.

46. *dicunt*] VIII, 32. *sequi*] om. codd., additum est in cod. B. et vg. *iucunditas*] codd. sed *iœunditas* G. *est iucunda* vg. fortasse recte. *alia paria sint alia disparia*] sic locum explevit cod. B. et volgatae scripturae auctor. *alia disparia* GHa. *alia paria* F.

47. "*solum nos, sed similitudines*" conii. addidi. Minore molimiae locum correxisse videri potest Hent. Stephanus, qui scripsit: dico nos

eadem supellectili licet videre; nam nemo facit triclinii lectos, nisi pareis et materia et altitudine et figura.⁴⁹⁰

Quis facit mappas trincliniares non similis inter se? quis pulvinos? quis denique caetera, quae unius generis sint plura?

48. Cum, inquiunt, utilitatis causa introducta sit oratio, sequendum non quae habebit similitudinem, sed quae utilitatem. Ego quidem utilitatis causa orationem factam concedo, sed ut vestimentum; quare ut hic similitudines sequemur, ut virilis tunica sit virili similis, item toga togae, sic mulierum stola ut sit stolae proportionem et pallium pallio simile: sic cum sint nomina utilitatis causa, tamen virilia inter se similia, item muliebria inter se sequi debemus.

* * *

49. Quod aiunt ut persedit et perstitit, sic³⁴ . . . percubuit quoniam non sit, non esse analogiam, vel in hoc errant, quod duo posteriora ex prioribus⁴⁹¹ declinata non sunt, cum analogia polliceatur ex duobus similibus similiter declinatis similia fore. 50. Qui³⁵ dicunt, quod sit ab Romulo Roma et non Romula, neque, ut ab ove ovilia, sic a bove bovilla, non esse analogias, errant, quod nemo pollicetur e vocabulo

similitudines quoque sequi. Illud tamen probabilius esse iudicabit, qui Varronis librorum naturam noverit. *saepe: idque]* conl. scripsi. *saepe itaque* codd. ita ut ante v. *saepe* interpungatur. *Quis]* a. ut videtur, sicut vg. *qui* cett. codd.

48. *inquiunt]* Vertranus, Scioppius. *inquit* codd. V. VIII, 28. *sequemur]* vg. *sequeremur* codd. *stolae]* vg. *stola* codd. *proportionem* iungendum est cum sequenti v. *similis*. V. IX, 29. 33. 62. et cf. annot. ad VIII, 68.

Lacunam cur h. l. non exiguam disputationis partem intercepisse arbitrer, ex argumento libri supra disposito apparebit. Illo loco si ordinem sententiarum recte indicavi: non opus erit ut ea, quae §. 49. scripta sunt, aliunde huc transposita esse existimemus: quae opinio est Spengelii, Emend. Varron. p. 19.

49. *sic . . . percubuit]* Hic deesse alterum ex duobus posterioribus vocabulis, quae Varro ipse postea scribit se posuisse, vidit Spengelius. *vel]* proposuit Spengelius. *ut* codd. nisi quod, quae inter *analogias* et *analogia* leguntur, om. H. et vg. *errant]* vg. *erant* codd.

50. *dicunt]* VIII, 54. 80. *ovilia]* et *bovilla]* vg. *ovilla* et *bovilla* codd. *non esse]* a., nisi fallimur varietate scripturae proposita, sicut coniecerat Henr. Stephanus. om. F. non om. GH.

vocabulum declinari recto casu singulari in rectum singularem, sed ex duobus vocabulis similibus casus similiter declinatos similes fieri.

36 51. Dicunt, quod vocabula literarum Latinarum
⁴⁹² non declinentur in casus, non esse analogias: hi ea
 quae natura declinari non possunt, eorum declinatus
 requirunt, proinde ut non ea dicatur esse analogia,
 139 quae ab similibus verbis similiter esset declinata. Quare
 non solum in vocabulis literarum haec non requirenda
 analogia, sed ne in syllaba quidem ulla, quod dicimus
 hoc ba, huius ba, sic alia. 52. Quod si quis
 (111 in hoc quoque velit dicere esse analogias rerum, tenere
 potest; ut enim dicunt ipsi alia nomina, quod quinque
 habent figuras, habere quinque casus, alia quattuor,
 sic minus alia: dicere poterunt esse literas ac syllabas
 in vocibus, quae singulos habeant casus. In rebus
⁴⁹⁵ plurimis quemadmodum inter se conferent ea, quae
 quaternos habebunt vocabula casus, item ea inter se
 quae ternos: sic quae singulos habebunt, ut conferant
 inter se dicentes, ut sit hoc A, huic A, esse hoc
 E, huic E.

37 53. Quod dicunt, esse quaedam verba, quae ha-

51. Dicunt] Qui dicunt coni. Spengelius. Sed Varro infra §. 55.
 68. 70. 72. et saepius quae opposita sunt, sic refellit, ut incipiat: Dicunt,
 negant, reprehendunt. esset declinata] FHa. esse declinata G.
 declinatis similia declinat cod. B. et vg. Codd. lectionem sic posse de-
 tendi existimabam, si analogias dicerentur singula analogiae exempla sive
 analoga in casibus, in temporum formis et sic aliis. ne] vg. om. FGH.
 sed habet a., si eius scriptura diligenter enotata est. ba] utroque
 loco GHa. ha F. ab cod. B. et vg., male: nam de syllabis, quae non
 sunt vocabula, dicitur.

52. poterunt] GHa. poterint F. quod miror in ordinem recipi
 potuisse. vocibus] coni. scripsi. voce codd. conferent] d.
 VIII, 63. vocabula] coni. scripsi. vocabulis codd. quae ter-
 nos] coni. Koelerus Lit. crit. p. 21. quaternos codd. Diptota scriptor
 consulto omisisse videtur, quoniam rariora haec sunt in lingua Latina.
 huic E] Ante h. vv. codd. addunt huiusce e., quae orta sunt ex prava
 iunctione vv. huice. Hinc fecere interpolatores huius E. Expellenda ea
 esse vidit Spengelius. Cf. ann. ad VIII, 63.

53. Quod dicunt] Nunc nullus est locus in octavo libro, cui haec
 opponi potuerint. Sed statuendum est, vel in illa Varronis disputatione
 vel in alio libro contra Aristarcheos scripto cum v. caput coniunctum fuisse
 nihil tanquam exemplum vocabuli, cuius par reperiri non posset. Sic

beant declinatus ut caput, quorum par reperiri quod non possit, non esse analogias: respondendum, sine dubio, si quod est singulare verbum, id non habere analogias. Minimum duo esse debent verba, in quibus sit similitudo. Quare in hoc tollunt esse analogias. ⁴⁹⁴
 54. Sed in nihil vocabulum recto casu apparet in hoc:

Quae dedit ipsa capit, neque dispendi facit hilum;
 quod valet nec dispendii facit quidquam. Idem hoc obliquo apud Plautum:

Video enim te nihili pendere prae Philolache omneis homines;

quod est ex ne et hili; quare dictus est nihili qui non hili erat: casu *non mutante*, cum commutatur de ⁴⁹⁵ quo dicitur. De homine dicimus enim, hic homo nihili est, et huius hominis nihili, et hunc hominem nihili. Si in illo commutarem, diceremus, ut hoc linum et libum, sic nihilum, non hic nihili, et ut* huic lino et ¹⁴⁰ libo, sic nihilo, non huic nihili. Potest dici patricus casus, ut ei praeponantur praenomina plura, ut hic casus Terentii, hunc casum Terentii; hic miles legionis, huius militis legionis, hunc militem legionis.

55. Negant, cum omnis natura sit aut mas aut ³⁸ femina aut neutrum, non* debuisset ex singulis vocibus

apertiora fient quae sunt in §. 54. *par]* codd., puto, omnes. *pars* vg. *tollunt esse analogias]* His verbis scriptor non interrogat, sed concedit, in v. *caput* tolli analogiam eo quod plane singulare sit; v. *nihil* autem analogia destitutum esse negat.

54. *in nihil]* Scioppius. *initium* codd. *in hoc]* Ennii loco. V, 60. *ipsa]* Scioppius. *ira* codd. *capit]* Scaliger. *caput* codd. *Plautum]* Mostellaria I, 3, 88. *enim]* codd. *Plauti* libri omittunt. *Philolache]* vg. *Philolacho* codd. *Philolachete* Vertranius, Scioppius. *casu "non mutante"]* Haec ausus sum scriptori de meo impertire, cum in codd. nihil esset nisi *casu tum*. Verum tamen sensus illud vel simile aliquid postulat. De intransitivo v. *mutare* usu cf. V, 101. 170. IX, 64. *dicimus enim]* enim *dicimus* a., quod voluerat Scioppius. *libum]* coni. *linum* codd. Et sic item postea. *et ut*]* coni. scripsi. et FG&. om. H. ut coni. Spengelius. *praeponantur]* scripsi. *praeponuntur* codd.

55. *Negant]* cf. VIII, 47. *non*]* coni. addidi, ne Cratetei ipsi secum pugnent. Nam ex horum sententia, si analogia esset, in quoque vocabulo debuerint esse omnia trina genera. Post *negant* quaedam

ternas vocabulorum figuras fieri, ut albus, alba, album; nunc fieri in multis rebus binas, ut Metellus Metella, Ennius Ennia; nonnullis singula, ut tragoedia, comoedia; sic esse Marcum, Numerium, at Marcam, at Numeriam non esse; dici corvum, turdum, non dici corvam, turdam; contra (112) dici pantheram, merulam, non dici pantherum, merulum. Nullius nostrum filium et filiam non apte discerni marem ac feminam, ut Terentium et Terentiam; contra deorum liberos et servorum non itidem, ut Iovis filium et filiam Iovem et Iovam: item magnum numerum vocabulorum in hoc genere non servare analogias.

56. Ad haec dicimus, omnis orationis, 497 quamvis res natura subsit, tamen si ea in usum non pervenerit, eo non pervenire verba: ideo equos dicitur et equa; in usu enim horum discrimina: corvos et corva non, quod sine usu id, quod dissimilis natura. Itaque quaedam aliter olim ac nunc: nam erat* cum omnes mares et feminae dicebantur columbae, quod non erant in eo usu domestico quo nunc; nunc* contra propter domesticos usus quod internovimus, appellatur mas columbus, femina columba. 57. Natura 498 cum tria genera transit, et id est in usu discriminare: totum denique apparet, ut est in doctus et docta 141 et doctum; doctrina enim per tria haec transire potest et usus docuit discriminare doctam rem ab homi-

excidisse suspicatus erat Spengelius.

Metella] vg. *Metellae* F. *metelle* cett. codd. *corvum*] et *corvam*] vg. *corbum* et *corbam* codd. *nostrum*] vg. *neutros* codd. *apte*] vg. *apta* codd. *itidem*] vg. *ididem* FG. *id idem* Ha. *filiam Iovem*] codd. *filiam non Iovem* vg. sed repetita negandi particula non opus est.

56. *res natura subsit*] cf. supra §. 37. *in usum*] vg. *usu* codd. *equos*] *equus* codd. *discrimina*] vg. *discrimine* codd. *corvos*] *corvus* codd. nisi quod *corus* H. pr. m. *natura*] codd. *naturae* Vertranius: Illud retinui hoc sensu, ut Varro dicat, nullius esse usus, quod in corvo et corva dissimilis est natura. Naturam autem eam intelligit, qua mares sunt et feminae. *erat**] conl. et FGa. *etiam* H. *cum*] scripsit Spengel. *tum* codd. *dicebantur*] G. *dicerentur* FHa. *nunc**] addendum esse vidit Spengelius.

57. *Natura*] nā H. unde *natum nam* G. *discriminare*] Aldus. *discrimina* codd. *doctus*] vg. *docto* codd. quod non plane impro-

nibus et in his marem ac feminam. In mare et femina et neutro neque natura maris transit, neque feminae, neque neutra; et ideo non dicitur feminus, femina, feminum, sic reliqua; itaque singularibus ac secretis vocabulis appellati sunt.

58. Quare in quibus rebus non subest similis natura aut usus, in his vocabulis huiuscemodi ratio quaeri non debet. Ergo dicitur, ut surdus vir, surda mulier, surdum theatrum; quod omnes tres res* ad auditum sunt comparatae; ⁴⁹⁹ contra nemo dicit cubiculum surdum, quod id* ad silentium, non ad auditum; at si fenestram non habet, dicitur caecum, ut caecus et caeca; quod omnia* lumen habere debent.

59. Mas et femina habent inter se natura quandam societatem: *contra nullam plerumque habent societatem* neutra cum his, quod non* sunt diversa inter se, quodque de his perpauca sunt quae habeant quandam communitatem. Dei et servi nomina quod non item ut libera nostra transeunt, eadem est causa: quod ad usum attinet, institui opus fuit de liberis, de reliquis nihil attinuit, quod in servis gentilicia natura non subest in usu, in nostris nomini- ¹¹³⁾ bus, qui sumus in Latio et liberi, necessaria. Itaque ibi apparet analogia ac dicitur Terentius vir, Terentia mulier.

60. Tertium genus in praenominibus

bandum est. *doctam rem*] GHa. *doctas res* F. *maris*] scripsi suadente Spengelio. *mares* codd. *mas* vg.

58. *dicitur*] F. *igitur* Ga. In H. est nota s cum supraposito c. *tres res**] conl. scripsi. *tres* codd. *eae res* quidam apud Augustinum. *quod id**] conl. addidi. *quod sit* Scioppius. *lumen] Ante h. v. omisi *habent*, id ortum putans ex duplici lectione: *omnia habent lumen*, et *omnia lumen habere debent*. Haec enim verba cum antecedentibus vv. coniunxi, cum priores post *lumen* ὑποστημῆ et post *mas et femina* plene interpungerent.

59. : **contra nullam plerumque habent societatem**] conl. inferre ausus sum, cum haec vel similia verba (sed haec ipsa posui, ut lacunae causa appareret) ad Varronis mentem, si eam recte percepi, necessaria sint. Nam dicit nunc de iis vocabulis, quae quod non ternas, sed binas habeant figuras, analogiae obstare dixerant Cratetei. *non**] conl. addidi, probabilem in omnibus hisce sensum secutus. *inter se*] Ga. *interest* FH. *non inter se* vg. *quodque*] vg. *quoque* codd. *est*] scripsi suadente Spengelio. *et* codd., nisi forte H. habet *ex*, ut vg. legitur.

60. *Tertium*] Victorius. *Terentium* codd. sed de a. nihil memo-

⁵⁰⁰ ideo non fit item, quod haec instituta ad usum singularia, quibus discernerentur nomina gentilicia; ut ab numero Secunda, Tertia, Quarta; in viris ut Quintus, Sextus, Decimus, sic ab aliis rebus.

¹⁴² Cum essent duo Terentii aut plures, discernendi causa, ut aliquid singulare haberent, notabant: forsitan ab eo, qui mane natus esset*, ut is Manius diceretur*; qui luci, Lucius; qui post patris mortem, Postumus.

⁵⁰¹ 61. E quibus, cum item accidisset feminis, proportionem ita appellata declinarant prae nomina mulierum antiqui, Mania, Lucia, Postuma. Videmus enim Maniam matrem Larum dici; Luciam Volaminiam Saliorum carminibus appellari; Postumam a multis post patris mortem etiam nunc appellari.

62. Quare quocunque progressa est natura, cum usu vocabuli similiter proportionem propagata est analogia; cum, in quibus declinationibus voluntariis maris et feminae et neutra quae voluntaria, non debeant similiter declinari, sed, in quibus naturales sint declinatus, hi qui esse reperiuntur. Quocirca in tribus generibus nominum inique tollunt analogias.

³⁹ 63. Qui autem eas reprehendunt, quod alia vocabula singularia sint solum ut cicer, alia multitudinis ⁵⁰² solum ut scalae, cum debuerint omnia esse duplicia

ratur. *Secunda*] Quod ante hoc nomen vg. additur *Prima*, om. codd., quapropter id inferre nolui, quanquam id in titulis rarum non est. Ceterum non sine causa factum est, ut in maribus prae nomina a maiore numero, in feminis a minore sumpta magis in consuetudine essent. *esset**] et *diceretur**] coni. sic transposui, ut locum inter se mutarent. *Lucius*] vg. *Lucilius* codd. nisi quod a. *Lucius* habere videtur.

61. *E quibus*] a. *E quibus quae* FGH. ut vg. *antiqui*] coni. scripsi. *antiqua* codd. ut vg. *matrem Larum*] cf. Varro ap. Arnob. adv. gent. III, 41. Macrobian. Sat. I, 7. *Volaminiam*] FGa. *Voluminam* H. *Volumniam* vg.

62. *vocabuli*] vg. *vocabula* codd. *cum*] Hinc priores aliam sententiam ordiebantur. *neutra*] coni. scripsi. *neutri* codd. *maris et feminae et neutra* habui pro nominativis, quibus cogitatione sint addendum. *reperiuntur*] Quaedam deesse pronunciat Spengelius. Non accedo, modo suppleas ex superioribus: *similiter declinari debeant mares et feminae et neutra*, quos declinatus etiam reperiri adicit. *inique*] vg. *in quae* codd. sed a. illud habere videtur.

63. *reprehendunt*] VIII, 49. cf. X, 54. *equos*] *equus* codd.

ut equos, equi, analogiae fundamentum esse obli-
viscuntur naturam et usum. Singulare est, quod natura
unum significat ut equos, aut quod coniuncta quodam-
modo ad unum usum ut bigae: itaque ut* dicimus
una Musa, sic dicimus unae bigae. 64. Mul-
titudinis vocabula sunt unum infinitum ut Musae, alte-
rum finitum ut duo, tres, quatuor; dicimus enim ut
hae Musae, sic unae bigae et binae et trinae bigae:
sic deinceps. Quare tam uni et unae et una quodam-
modo singularia sunt, quam unus et una et unum;
hoc modo mutat, quod altera in singularibus, altera¹⁴³
in coniunctis rebus; et ut duo, tria sunt multitudinis,¹¹⁴
sic bina, trina. 65. Est tertium quoque genus,
singulare* in multitudine, ut uter: in quo multitudi-⁵⁰³
nis, ut utri*, utrae. Inde uter poëta singulari,
utri poëtae multitudinis est. Qua explicata natura, ap-
paret non debere omnia vocabula multitudinis habere
par singulare; omnes enim numeri a duobus susum
versus multitudinis sunt, neque eorum quisquam habere
potest singulare compar. Iniuria igitur postulant, si
qua sint singularia, oportere habere multitudinis. 66.
Item qui reprehendunt, quod non dicatur ut unguen-⁴⁰
tum unguenta, vinum vina, sic acetum aceta,
garum gara, faciunt imperite, qui ibi desiderant multi-
tudinis vocabulum, quae sub mensuram ac pondera
potius quam sub numerum succedunt; nam in plumbo,⁵⁰⁴
oleo, argento, cum incrementum accessit, dicimus;
multum oleum, sic multum plumbum, argen-

Et sic postea. *naturam et usum*] scripsi. *naturam et (ut H.) usu*
(*usus* GH.) codd. *naturam. Nam et usu* vg. Scilicet *nam* natum est
ex scriptura contracta *nam*; hinc postea orta prava distinctio; qua loci
sententia turbata est. Cf. IX, 37. *ut*] addidi suadente Spengelio.

64. *hae Musae*] An scripsit Varro: *una Musa et duae Musae?*
uni et unae] G. et fort. H. ut vg. *unae et uni* cett. codd.

65. ** in multitudine ut*] con. scripsi. *ut in multitudine* codd.
Illud sensus flagitare videbatur. Nam *uter* cum unum inter duos significet,
dici poterat a Varrone *singulare in multitudine. utri*, utrae*] con.
scripsi. *utre* Fa. *utrae* GH. *uter, utrei* vg. *Inde*] con. *id est*
FH. *.I. Ga.* Cf. Praefationis caput de codicis antiquissimi scriptura.
sunt] om. a.

66. *argento*] vg. *aceto* codd. *dicimus*] vg. *dicimus enim*

tum; non multa olea, plumba, argenta: quom quae ex hisce fiant, dicamus plumbea et argentea (aliud enim cum argenteum; nam id tum cum iam vas; argenteum enim, si pocillum aut quid item); quod pocilla argentea multa, non quod argentum multum. 67.

Ea, natura in quibus est mensura, non numerus, si genera in se habent plura, et ea in usum venerunt e
505 genere multo: sic vina, unguenta dicta; alii generis enim vinum quod Chio, aliud quod Lesbo: sic ex regionibus aliis quae ipsa† dicuntur, nunc melius unguenta, quoi nunc genera aliquot. Si item discrimina magna essent olei et aceti et sic ceterarum rerum eius-

144 modi in usu communi, dicerentur sic olea, ut vina. Quare in utraque denique re scindere conantur analogiam, et quom in dissimili usu similia vocabula quae-runt, et quom item ea quae metimur, atque ea quae
41 numeramus, dici putant oportere. 68. Item repreh-

506 hendunt analogias, quod dicantur multitudinis nomine publicae balneae, non balnea, contra quod privati dicant unum balneum, quod plura balnea non dicant: *idemque item contra*, quod scalae et aquae caldae

codd. quom quae] scripsi. cum quae G. ut vg. cum (quom a.) que cett. codd. (aliud enim . . . item)] Parentheses signa addidi, ut argentea coniungeretur cum vv. quod pocilla argentea multa. argenteum enim] vg. argentum enim codd.

67. e] coni. scripsi. a GH. a' a. et F. sic vina, unguenta dicta] Haec apodosin faciunt ad: si ea genera habent plura. Non negandum tamen, faciliorem futurum esse transitum ab altera orationis parte ad alteram, si interpositum esset: etiam multitudinis dicuntur. alii] Hac patrici casus forma Varro usus est etiam de R. R. I, 2. cf. alio in his libris, X, 15. vinum quod Chio] Huic Scaliger comparat Graecum οἶνος Χιώθεν, et Plautinum: Hospes Zacyntho. Similia etiam ὅπλα ἀπ' Ἀγυεός, cuiusmodi multa extant. ipsa†] Certe: ipsae oporteret. Sed neque hoc posui, quia locum totum mendosum habeo, et potius tale aliquid a Varrone scriptum esse existimo: ex regionibus Arabiis quae Petraea dicuntur. quor] G. cui cett. Singularis non offendet post dicta de quo ad V, 108. et quod ad VI, 39. ut vina] vg. et vina codd. et quom in] scripsi. et cum in vg. sed quom in a. sed cum in cett. codd. putant] vg. putent codd.

68. reprehendunt] VIII, 48. balnea non] non addidi suadente Popma. balneas Spengel. Illud sequenti disputatione comprobatur: quanquam interdum iam a Cicerone et post Varrone a multis balnea dictum esse constat. *idemque item contra] Haec verba in codd. leguntur eo loco, quo posui verba: *Quibus responderi potest, non esse

pleraeque* multitudinis vocabulis sint appellata, neque¹¹⁵⁾ eorum singularia in usum venerint. *Quibus responderi potest, non esse reprehendendum; quod* primum balneum (nomen ut Graecum introiit in urbem) publice ibi consedit, ubi bina essent coniuncta aedificia lavandi causa; unum ubi viri, alterum ubi mulieres lavarentur: ab eadem ratione domi suae quisque, ubi lavatur, balneum dixerunt; et quod non erant duo, balnea dicere⁵⁰⁷ non consuerunt, cum hoc antiqui non balneum, sed lavatrinam appellare consuissent. 69. Sic aquae caldae, ab loco et aqua quae ibi scateret, cum ut cohererentur venisset in usum nostris, cum aliae ad alium morbum idoneae essent, eae cum plures essent, ut Puteolis et in Tuscis, quibus utebantur, multitudinis potius, quam singulari vocabulo appellarunt. Sic scallas, quod ab scandendo dicantur et singulos gradus scanderent, magis erat quaerendum, si appellassent singulari vocabulo scalam, cum origo nominatus ostenderet contra.

70. Item reprehendunt de casibus, quod quidam⁴²

reprehendendum, quod*, quae ex illorum sede eo transtuli. Qui haec permutatio locorum facta sit, nescio: sed dubito, an alio modo sententiarum ordo restitui nequeat. Nam cum infra aquae caldae et scalae cur multitudinis sint doceatur, hoc superiore loco de iisdem dicta ad reprehensionem eorum vv. pertinere oportet. Ceterum bis posui *quod*, quod in codd. semel tantum, inter *reprehendendum* et *scalae*, legitur. *pleraeque**] coni. scripsi. *pleraque* codd. Sed *appellata* et *eorum* retinui, quod haec de vocabulis *scalae* et *aquae caldae* dicuntur. Post *pleraeque* asterisco indicavi locum, unde sustuli vv. *quae cum causa* (*eam* H.) codd., quorum corrigendorum viam invenire mihi non contigit. ut] coni. scripsi. et codd. *dixerunt*] GHa. *dixerint* F. *consue-*
runt] a. *consueverunt* cett. Cf. IX, 14. *consueissent*] a., si recte notatum est, ut vg. *consuescent* cett. codd.

69. *scateret*] Ga. *scaterent* F. *staret* H. *venisset*] a. *venissent* cett. codd. *eae*] GHa. *hae* F. Ante h. v. deleui punctum, cum quae secuntur ad explendam sententiam adhiberi oporteat. Sed etiam hic locus propter maiorem numerum relativorum membrorum Varronis more congestorum et implicatorum non intellectus erat. Postquam, dicit Varro, in usum venerat, ut aquae caldae frequentarentur, cum plures essent quibus homines utebantur (nam aliae ad alium morbum idoneae erant): multitudinis vocabulo dictae sunt aquae. *dicantur*] *dicuntur* GHa.

70. *reprehendunt*] cf. VIII, 49. *aut*] Ga. *autem* H. et F.

Lacuna cur h. l. libri non exiguum partem hausisse statuam, ex argumenti dispositione apparet: ex qua praeterea colligi arbitror, locum

145 nominatus habent rectos, quidam obliquos: quod dicant
 508 utrosque in vocibus oportere. Quibus idem responderi
 potest, in quibus usus aut natura non subsit, ibi non
 esse analogiam; . . .

* * *

71. . . . sed nec in vocabulis quae declinantur, si
 transeunt e recto casu in rectum casum, quae tamen
 fere non discedunt ab ratione sine iusta causa, ut hi,
 qui gladiatores Faustini; nam quod plerique dicun-
 tur, ut tris extremas syllabas habeant easdem, Cascel-
 liani, Aquiliani, Caeciliani, animadvertant, unde
 oriuntur, nomina dissimilia Cascellius, Caecilius, Aquil-
 ius, *Faustus; quod si esset* Faustus, recte dicerent
 Faustianos; sic a Scipione quidam male dicunt Scipio-
 509 ninos; nam est Scipionarios. Sed ut dixi, quod
 ab huiuscemodi cognominibus raro declinantur cogno-
 mina, neque in usum etiam perducta, natant quaedam.

* * *

43 72. Item dicunt, cum sit simile stultus, luscus,
 et dicatur stultus, stultior, stultissimus, non
 dici luscus, luscior, luscissimus, sic in hoc genere
 (116 multa. Ad quae dico, ideo fieri, quod natura nemo
 lusco magis sit luscus, cum stultior fieri videatur.

44 73. Quod rogant, quor non dicamus mane, ma-
 nius, manissime, item de vesperi: in tempore vere magis

qui sequitur de Faustinis et Cascellianis non ex hac de declinatione casuali
 disputatione superesse, sed fragmen esse ruinae, qua supra inter §. 48. et
 49. argumentum de declinatione nominandi fere totum nobis subtractum est.
 Hacpropter hunc locum etiam a sequente lacunae signis disiunxi.

71. nec] con. scripsi. ne codd. gladiatores Faustini] con.
 gladiatores Faustinos codd. gladiatores dicunt Faustinos] vg. Cascel-
 liani] F. cascelliani Ha. castelliani G. Postea Cascellius F. Casellius
 G. Cascellius H. Casellius a. Nomen Cascellius in lapidibus extat
 Caeciliani] additur vg. om. codd., nisi forte habet a. Ductum id est e
 sequentibus. animadvertant] vg. animadvertunt codd. *Faustus;
 quod si esset] con. addidi. Excidisse ea verba, post tot exempla nemo
 mirabitur. Faustii nomen rarissimum, cognomen Faustus satis notum est.
 natant] Fa. notant GH. Sic etiam infra X, 16.; et idem natant ex
 cod. Glogav. reddendum Ciceroni de N. D. I, 43., quanquam ab Heindorfio
 improbatum.

72. dicunt] VIII, 78.

et minus esse non potest, ante et post potest; itaque prius est hora prima quam secunda, non magis hora; sed magis mane surgere tamen dicitur, qui primo mane ⁵¹⁰ surgit, quam qui non primo. At enim dies non potest esse magis, quam mane; itaque ipsum hoc quod dicitur magis, sibi non constat, quod magis mane significat primum mane, magis vespere novissimum vesper.

74. Item ab huiuscemodi similitudinibus reprehenditur analogia, quod, cum sit anus, cadus simile, et ¹⁴⁶ sit ab anu anicula, anicilla, a cado duo reliqua non sint propagata; sic non dicatur a piscina, piscinula, piscinilla. Ad huiuscemodi vocabula analogias esse, ut dixi, ubi magnitudo animadvertenda sit in unoquoque gradu, eaque sit in usu communi, ut est ⁵¹¹ cista, cistula, cistella, et canis, catulus, catellus; quod in pecoris usu non est. Itaque consuetudo, frequentius res in binas dividi parteis ut maius et minus, ut lectus et lectulus, arca et arcula, sic alia.

75. Quod dicunt, casus alia non habere rectos, ⁴⁶ alia obliquos et ideo non esse analogias, falsum est. Negant habere rectos, ut in hoc frugis, frugi, frugem, item colis, coli, colem*, obliquos non

73. rogant] VIII, 76. non] G. ut vg. om. codd. de vesperi, in tempore] coni. Popma. de vespertino tempore codd. vesper, vespertius, vesperrime, mane aut vespere inferre volebat Henr. Stephanus. vesper loco v. vere ponunt Vertranius et Scioppius, sed vere, id est proprie (sive: si omnia recte se haberent), h. l. aptissimum est. non primo] coni. scripsi. non prior codd. At] coni. ut codd.

74. reprehenditur] VIII, 79. sit] om. a. reliqua*] post h. v. expunxi quod, quod est in codd. analogias esse] FGa. analogias H. analogia est Aldus. Codd. lectio quodammodo excusanda est eo anacoluthi genere, quod etiam V, 23. observatur, quo loco accusativus cum infinitivo pendet a vv. ut putant. Sed h. l. haec structura multo intolerabilior est. eaque] coni. ea quae FGa. et quae H. dividi] codd. dividit vg. Cf. in consuetudine aliter dicere VIII, 74. quibus ius ibi parentare VI, 13.

75. Quod dicunt] Manifestum est, his continuari disputationem supra §. 70. inchoatam; et probabile, hos locos olim fuisse minore spatio disiunctos. Nunc in hac eius libri perturbatione ordinem restituere vix poterimus. colis, coli, colem*] coni. rolem rolis rola FGa. roles rolis rolem H. Cole pro caule Cato et Varro saepe utuntur. Cf. annot. ad V, 95. Roris exemplum, quod vg. hic ponitur, ad id de quo dicitur,

habere, ut in hoc Diespiter, Diespitri, Diespitrem, Maspiter, Maspitri, Maspitrem. 76. Ad haec
 512 respondeo et priora habere nominandi et posteriora obli-
 quos. Nam et frugi rectus est natura frux, at secun-
 dum consuetudinem dicimus ut haec avis, haec ovis,
 sic haec frugis. Sic secundum naturam nominandi est
 casus cols, secundum consuetudinem colis, cum utrum-
 que conveniat ad analogiam, quod et id quod in con-
 suetudine non est, cuiusmodi debeat esse apparet, et
 quod est in consuetudine nunc in recto casu, eadem
 est analogia ac pleraque, quae ex multitudine cum
 transeunt in singulare, difficulter efferuntur ore. Sic
 cum transiretur ex eo quod dicebatur hae oves, una
 non est dicta ous*, sed additum I ac factum ambiguum
 513 verbum, nominandi an patrici esset casus, ut ovis et
 (117) avis. 77. Sic in obliquis casibus cur negent esse
 147 Diespitri, Diespitrem, non video, nisi quod minus est
 tritum in consuetudine, quam Diespiter: quod nihili
 argumentum est; nam tam casus, qui non tritus est,
 quam qui est. Sed esto in casuum serie alia vocabula
 non habere nominandi, alia de obliquis aliquem: nihil
 enim ideo, quo minus siet ratio, percellere poterit hoc
 514 crimen. 78. Nam ut signa quae non habent caput

ineptum est.

Maspiter] codd. *Marspiter* vg. et sic deinde. Cf.

ann. ad VIII, 49.

Fortasse ante *Diespitri* et *Maspitri* negandi par-
 ticula addenda est. Vg. *Diespitri*, *Diespitrem* et *Maspitri*, *Maspitrem*
 omittuntur.

76. *cols*] coni. *rois* FGH. *rolis* a. *colis*] coni. *rolis* FGa
yolis H.

ac] codd. *ad* vg. Dicit *colis* esse eadem analogia, quae
 multa sint, quae pronunciari nequeant nisi vocalem i inter extremam litem
 ram s et praecedentem assumant. *hae*] vg. *haec* codd. quod h. l.

defendi nequit, quanquam aliis tenuimus, V, 98. VI, 73. VII, 64. *ous*]
 vg. *ous sine una* codd. sed de a. non constat. *esset*] scripsi sicut

dente Spengelio. *esse* codd. *sit* vg. *ut ovis et avis*] Fortasse a
 scribendum *sit: ovis ut avis*.

77. *nihili*] emendavit Augustinus. in *nihil* FGa. *nihil* H. *casus*
 qui] *casus is*, qui coni. Stephanus, fortasse recte. *esto*] coniecit

Spengelius. *est* codd. *siet*] scripsi. *si et* codd. Illud ne credas

ἀρχαιότερον esse quam pro Varronis more: etiam Ciceronem constat
 plenius *siet* et immutato *sit* sic statuisse, ut utroque uti liceret. Orat.

47, 157. Sensus loci hic est: hoc quod illi obiciunt crimen non tantum
 habet vim, ut nullo modo prohibeat, quominus sit ratio. *poterat*

GHa. *poterat* F.

aut aliam quam partem, nihilominus in reliquis membris eorum esse possunt analogiae: sic in vocabulis casuum possunt item fieri, ac reponi quod aberit, ubi patietur natura et consuetudo, quod nonnunquam apud poëtas invenimus factum, ut in hoc apud Naevium in *Clastidio*:

Vita insepulta laetus in patriam redux.

79. Item reprehendunt, quod dicatur haec *strues*, 47 hic *Hercules*, hic *homo*; debuisset enim dici, si esset analogia, hic *Hercul*, haec *strus*, hic *homon*. Haec ostendunt non analogiam non esse, sed obliquos casus non habere caput ex sua analogia; nam ut si in Alexandri statua imposueris caput Philippi, membra conveniant ad rationem, si et ad Alexandri membrorum simulacrum caput quod respondeat, non* item sit. Non, si quis tunicam in usu ita consuit, ut altera plagula sit angustis clavis, altera latis, utraque pars in suo genere caret analogia. 80. Item negant esse ana- 48 logias, quod alii dicunt *cupressus*, alii *cupressi*; item de *ficis*, *platanis*, et plerisque arboribus, de quibus alii extremum *US*, alii *EI* faciunt. Id est falsum; nam debent dici *E* et *I*: *fici* ut *nummi*, quod est ut* *nummorum ficorum*: si essent plures *ficus*, essent 516

78. *aut aliam quam*] scripsi. *et aut aliquam* F. *et ut alia aliquam* H. *et aut aliam aliquam* Ga. De *aliis* quis cf. ann. ad V, 170. *Anacoluthia*, quae est in praemisso casu nominandi *signa* et subsequente *patrico eorum*, attractione quadam explicari potest. *Clastidio*] Adde hoc fragmentum collectioni Bothianae, P. Sc. L. V, II. p. 13. Intelligitur ex h. l. Varronis tempore nominativum *redux* non fuisse in usu: nam quae Scaliger comminiscitur, plane incredibilia sunt.

79. *reprehendunt*] VIII, 94. *Hercules*] a. si accurate notatum est, ut vg. *Herculis* cett. codd. *debuisset*] GHa. *debuissent* F. *ostendunt non*] vg. *ostendunt nova (novam a.) non* codd. *nam*] vg. *non* codd. *si et ad*] scripsi. *sic et ad* F. *sic et* GH. *sit et id a.* *non*] coni. addidi. Etiam si in singula parte alia sit forma, veterarum analogiam eo non tolli, contendit scriptor. *Non*] coni. *Vam* codd. et vg.

80. *cupressi*] codd. quos in ea re, ut dixi in Praefatione, secutus sum, quanquam hic ipse locus qui sequitur inter eos est, qui a Varrone scriptum esse *cupressi*, *ficei*, ostendunt. *EI*] codd. I Vertranus, cioppius. *ut*] Post h. v. delevi verba *nummi fici*, quae sunt in manibus codd. (nisi quod omnia haec: *quod est . . . fici* om. H.), quod mihi persuaseram scribas, cum *nummorum ficorum* scribendum esset, deauo

148 ut manus; diceremus ut manibus, sic ficibus, et ut manuum, sic ficuum; neque has ficos diceremus, sed ficus, ut non manos appellamus, sed manus; nec consuetudo diceret singularis obliquos casus huius fici, neque hac fico, ut non dicit huius mani, sed huius manus, et hac mano, sed hac manu.

49 81. Etiam illud putant esse causae, quor non sit analogia, quod Lucilius scribit:

Decussi* sive decussibus est.

(118 Qui errant, quod Lucilius non debuit dubitare, quod utrumque; nam in aere usque ab asse ad centussis numerus aes adsignificat, et eius numero finiti casus omnis
617 a dupondio sunt, quod dicitur a multis duobus modis hic dupondius et hoc dupondium, ut hoc gladium et hic gladius; ab tressibus virilia multitudinis hi tresses et his tressibus, cum siet* singulare hic tressis et ab eo hoc tressi, et cum siet* sic deinceps ad centussis. Deinde numerus aes non significat.

82. Numeri qui aes non significant, usque a quatuor ad centum, triplicis habent formas, quod dicuntur hi quatuor, hae quatuor, haec quatuor; quom perventum est ad miliarium, assumit singulare
618 neutrum, quod dicitur hoc mille denarium, a quo multitudinis fit milia denaria. 83. Quare

incidisse in priora nummi fici, ut saepe fit in scribendo. addidi, suadente Spengelio. om. codd. neque vg. FHa. fici G.

manus; nec] dicit] vg. dici

81. analogia] vg. in analogia codd. Lucilius] Lucilii reliquiae ed. Fr. Dousa p. 90, 6. decussi*] conl. decus Fa. decius GH. decussibus] G. decusibus FHa. decussis vg. omnis] GHa. omnes F. cum siet*] scripsi. confido codd. Cf. ann. ad §. 77. hic tressis et ab eo hoc tressi et cum siet*] scripsi, aucupans et quam artissime premens antiquae scripturae vestigia. hoc tressis habeo et (ut H.) hoc tressis (tressis F.) confido codd. significat] vg. significans codd. Postea plene interpunxi.

82. miliarium] conl. scripsi. mille quartum codd. De a. nihil memoratur. millenarium Scioppius. Cf. §. 85. mille denarium] cf. VIII, 91. milia] scripsi. mille milia G. millia cett. cf. annot. ad VI, 36. Ex praecepto Plinii scribi mille, sed milia, docet Pompeius comm. art. Donati. n. 172. 202. Lindem., quem testem mihi indicavit Lachr. tam ipsam rem ex codd. Varronis didiceram. Cf. hic. II, 21, 6. et Beier. ad eundem T. II. p. 402.

quoniam, ad analogias quod pertineat, non est ut omnia similia dicantur, sed ut in suo quaeque genere similiter declinentur: stulte quaerunt, quor as et dupondius et tressis non dicantur proportionem, cum as sit simplex, dupondius fictus quod duo asses pendebat, tressis, ex tribus aeris quod sit. Pro assibus nonnunquam aes dicebant antiqui, a quo dicimus assem tenentes: *hoc aere, aeneaque libra, et mille aeris legasse.* 84. Quare, quod ab tressis usque ad centussis numeri eiusdemmodi sunt compositi, eiusdemmodi habent similitudinem: dupondius quod dissimilis est, ut debuit, dissimilem habet rationem. Sic as, quoniam simplex est ac principium, et unum significat et multitudinis habet sensum* infinitum; dicimus enim asses: quos cum finimus, dicimus dupondius et tressis et sic porro. 85. Sic videtur mihi, quoniam finitum et infinitum habeat dissimilitudinem, non debere utrumque item dici: eo magis, quod in ipsis vocalibus, ubi additur certus numerus in miliaris, aliter atque in reliquis dicitur; nam sic loquuntur: hoc mille denarium, non hoc mille denarii, et haec duo milia denaria, non duo milia denarii. Si esset denarii in recto casu atque infinitam multitudinem significaret, tunc in patrico denariorum dici oportebat, et non solum in denariis, victoriatis, drachmis, nummis, sed etiam in viris idem servari oporteret, quom dicimus iudicium fuisse triumvirum, decemvirum, non triumvirorum*, decemvirorum.

denaria] codd. *denarium* coni. Augustinus. Sed illud neque hoc loco ausus sum mutare propter superiorem VI, 37. 38. et inferiorem IX, 85.

83. *quoniam]* scripsi. *cum* F. *quo* GH. *quom* a. ut videtur, sicut *vg.* *as sit]* a. si recte refertur, ut *vg.* *adsit* cett. codd. *pendebat]* *vg.* *pendebant* codd. *hoc aere]* Scioppius. *hoc ab aerea* codd.

84. *ad centussis]* *vg.* *adcentussis* a. *ad ducentussis* cett. codd. Sed v. V, 170. *eiusdemmodi]* scripsi. *ex eiusdemmodi* codd. *eiusmodi* *vg.* *sensum*]* coni. *suum* codd.

85. *miliaris]* coni. Spengel. (qui scribit *milliariis*). *militaris* codd. *loquuntur]* F. *milia]* *millia* codd. sed altero loco *milia* F. *denaria]* codd. Quantum hoc exemplum soloecae huius structurae. *denarium* *vg.* *drachmis]* *vg.* *et rachmis* F. *et rachinis* GHa. *oporteret]* Scioppius. *oportere* codd. *triumvirorum*]* *vg.* om. codd. *decemvirorum]* *vg.* *centumvirorum* codd., unde suspicor Varronem de

86. Numeri antiqui habent analogias, quod omnibus est una novenaria regula, duo actus, tres gradus, sex decuriae, quae omnia similiter inter se respondent.

Regula est numerus novenarius, quod ab uno ad novem
 521 cum pervenimus, rursus redimus ad unum; et hinc et novem et nonaginta* et nongenti ab una sunt natura novenaria: sic ab octonaria et deorsum versus ad singularia perveniunt.

87. Actus primus est ab uno ad nongenta, secundus a mille ad nongenta milia; quod idem valebat unum et mille, utrumque singulari nomine
 150 appellatur; nam ut dicitur hoc unum, haec duo, *sic hoc mille, haec duo* milia, et sic deinceps multitudinis in duobus actibus reliqui omnes item numeri. Gradus singularis est in utroque actu ab uno
 522 ad novem, denarius gradus a decem ad nonaginta, centenarius a centum ad nongenta. Ita tribus gradibus sex decuriae fiunt, tres miliariae, et tres minores. Antiqui his numeris fuerunt contenti.

88. Ad hoc tertium et quartum actum ab deciens minorem, *a deciens miliens maiorem addentes*, imposuerunt vocabula; neque ratione, sed tamen non contra eam, de qua scribimus, analogiam. Nam deciens cum dicatur hoc deciens, ut mille hoc mille, ut sit utrumque sine casibus vocis, dicemus ut hoc mille, huius mille,

trinis locutum fuisse iudiciis, triumvirum (capitalium), decemvirum (stilibus indicandis), centumvirum.

86. novenaria] vg. non anteponunt codd. regula] Scioppius.
 regulae codd. unum] G. unam cett. codd. et hinc] vg. et
 (ut GHa.) V hinc codd. novem et nonaginta*] coni. Spengelius.
 IX (LX GHa.) et codd.

87. ad nongenta] vg. ad dcccc a. a dcccc G. dcccc FH. milia]
 FGa. Postea milia ex G. notatur. *sic hoc mille, haec duo*] coni.
 addidi. Similiter Scioppius. denarius] vg. denarios codd. a
 decem ad nonaginta] vg. decem ad LX codd. nisi quod H. decem ad
 hoc. ad nongenta] vg. dcccc codd. miliariae] scripsi. miliaria
 codd. miliariae vg. et tres] vg. et res codd. sed de a. nihil
 notatum.

88. minorem] scripsi. minores codd. *a deciens miliens maiorem addentes*] coni. addidi, ductus iis quae praecesserunt. Ultimum vocabulum omissemus, si eo carere possemus. contra] H. contra et
 cett. codd. Nam deciens] scripsi suadente Spengelio. Nam deciens
 G. nam ut decienis (decenis a.) cett. codd.

sic hoc deciens, huius deciens, neque eo minus⁵²³ in altero, quod est mille, praeponemus hi mille, horum mille.

* * *

89. Quoniam in eo est nomen commune, quam⁵⁰ vocant ὁμωνυμίαν, obliqui casus ab eodem capite, ubi erit ὁμωνυμία, *quo minus dissimiles fiant, analogia non prohibet. Itaque dicimus hic Argus, cum hominem dicimus, cum oppidum, Graecanice hoc Argos, cum Latine Argei. Item faciemus, si eadem vox nomen et verbum significabit, ut et in casus et in tempora dispariliter declinetur, ut faciamus a Meto, quod⁵²⁴ nomen est, Metonis, Metonem; quod verbum est, metam, metebam.

90. Reprehendunt, cum ab eadem voce plura sunt⁵¹ vocabula declinata, quas συωνυμίας appellant, ut Sappho *et Psappha*, et Alcaeus et Alcaeο, sic Geryon, Geryoneus, Geryones: in hoc ge-¹²⁰ nere, quod casus perperam permutant quidam, non reprehendunt analogian, sed qui eis utuntur imperite. Quod quisque caput praeponderit, sequi debet eius⁵²⁵ consequentis casus in declinando, ac non facere, cum¹⁵¹ dixerit recto casu Alcaeus, in obliquis dicere Alcaeoni

89. Quoniam in eo] Possis scribere: Quom in recto casu. At haec temere invehere nolui, sed verisimilius habui, etiam inter hanc disputationis partem et illam de numeris quaedam interciderit, quibus ea quae h. l. legimus praeparabantur. Cf. VIII, 68. ὁμωνυμίας] vg. omonimyan FH. omonimyan G. omonyniā a. Similiter postea: *quo minus] vg. obliqui casus quo minus codd. Priora verba omisi, quamquam propter defectum antecedentium omnis hic locus obscurior est. Graecanice] Pius. graecancerie F. grecaneane H. graecam caene G. In a. quaedam desunt. Argei] H. Argi cett. codd. nomen et] Pius. nominet codd. sed de a. non constat. significabit] Pius. significavit codd. nisi forte a. illud habet.

90. συωνυμίας] vg. synonymias F. synonymias G. si nominas a. om. H. *et Psappha*] conl. addidi, quoniam alteram Lesbiae poetriae nominis formam excidisse in aperto est, fuisse autem huius nominis ὑποκοριστικὸν Πάπφα (aliis Πάπφη dicitur) ex Etymol. M. p. 485, 41. dudum intellectum est. V. Sapphonis fragmenta ed. Neue p. 18. 24. Geryon] vg. gerion codd. et sic in seqq. Geryoneus] scripsi. gerionus Fa. gerionis GH. praeponderit] FGa. pretenderit H. consequentis] scripsi auctore Spengelio. consequenti codd. dicere] aut hoc elicien-

et Alcaeonem: quod si miscuerit, * non secutus erit analogias.

- 32 91. Reprehendunt Aristarchum, quod haec nomina Melicertes et Philomedes similia neget esse, quod vocandi casus habet alter Melicerta, alter Philomedes: sic qui dicat lepus et lupus non esse simile, quod alterius vocandi casus sit lupe, alterius lepus: sic socer, macer, quod in transitu fiat ab altero trisyllabum soceri, ab altero bisyllabum macri. 92. De hoc etsi supra responsum est, cum dixi de lana, ⁵²⁶ hic quoque amplius adiciam, similia non solum a facie dici, sed etiam ab aliqua coniuncta vi et potestate, quae et oculis et auribus latere soleant; itaque saepe gemina facie mala negamus esse similia, si sapore sunt alio: sic equos eadem facie nonnullos negamus esse similis, si natione exprocreati* dissimili. 93. Itaque in hominibus emendis si natione alter est melior, emimus pluris, atque in hisce omnibus similitudines non sumimus tantum a figura, sed etiam aliunde, ut in equis aetas, ut in gallis*, quouismodi faciant pullos, ut in pomis, quo sint succo. Si igitur idem sequitur in similitudine verborum quis, reprehendundum non est.

dum videtur, aut superiore loco *facere*.
cum Augustino et aliis.

*non] et ante h. v. deleri

91. Reprehendunt] con. Augustinus. reprehendendum Ha. reprehendendum FG. Hanc h. v. scripturam cum in aliis locis offerre soleat solus G., recipere eam in ordinem non sum ausus. Sed intelligo nunc etiam F. eundem sequi morem. V. Spengel. p. 531. et cf. 461. Neque dubito quin praehendo antiquior fuerit verbi forma, composita ex praeverbio *prae* et *hendo* s. *hando* quod Graecum est *χαρδάνω* (cuius altera forma *XENAI* superest in *χρισμαι*), Gothicum *hinthan* capere, unde *handus* (manus qua capimus, praehendimus, v. Grimm. Gramm. II. p. 35.; sic Homerus *χεῖρες ἰχθυόωνον*); ex quo prēhendo vocalis ante vocalem correptione factum est, ut dehinc et cōhibeo et vēhemens, et contractione predo, ut praebeo ex praehibeo et debeo ex dehibeo et deleo ex deleo et huiusmodi plura. *Philomedes*] scripsi. *Philomede* codd. ut vg. Cf. VIII, 68. sic qui dicat] cf. VIII, 68.

92. de lana] IX, 39. adiciam] a. additiam FH. aditiam G. ⁵²⁷scripsi, praeunte Scioppio. in codd. Nimirum s. assumpto per *similis*, n. accrevit a *natione*. natione] a. nationes cett. codd. exprocreati*] con. ex procreante codd. dissimili] scripsi. dissimilis codd.

93. gallis*] con. his FG. iis H. Fortasse vocabulum repeti

94. Quare dissimilitudinum discernendarum causa non-⁵²⁷ nunquam ut pronomen assumitur, sic casum aliquem assumi. Ut in his nemus, lepus, hic lepus, hoc nemus: ita discedunt ac dicuntur hi lepores, haec nemora. Sic aliud si quid assumptum erit extrinsecus, quo similitudo penitus perspicui possit: non erit remotum a natura, neque enim magnetas lapides duo,¹⁵² inter se similes sint necne, perspicere possis, nisi minutum extrinsecus prope apposueris ferrum, quod similes lapides similiter ducunt, dissimiliter dissimiles.

95. Quod ad nominatum analogian pertinet, ita delibatum* arbitror, ut omnia quae dicuntur contra, ad¹²¹⁾ respondendum ab his fontibus sumi possint. Quod ad⁵³ verborum temporalium rationem attinet, cum partes sint⁵²⁸ quatuor, temporum, personarum, generum, divisionum, ex omni parte quoniam reprehendunt, ad singula respondebo.

96. Primum quod aiunt analogias non servari in⁵⁴ temporibus, cum dicant legi, lego, legam et sic similiter alia; nam quae sint ut legi perfectum significare, duo reliqua lego et legam* inchoatum: iniuria reprehendunt. Nam ex eodem genere et ex divisione idem verbum, quod sumptum est, per tempora traduci potest, ut discebam, disco, discam, et eadem⁵²⁹

poterit etiam aptius huic loco. *reprehendendum*] scripsi, coll. VII, 4. *reprehendendum* a. *repraehendundus* F. *repraehendendus* G, *repraehendendus* H.

94. Quare] Quor G. fortasse recte. V. annot. ad V, 66. *dissimilitudinum*] vg. *dissimilitudinem* codd. Ut] Ante h. v. interpunxi, cum priores h. l. orationem continuarent, et post hoc nemus plene distinguarent. Contra mihi iterum post nemora τὴν στυγμῇ opus erat. ita] scripsi. itaque codd. non erit] H. non enim erit Fa. non enim G.

95. nominatum] scripsi auctore Spengelio. nominativom F. nominativum G. nominationum H. nominativū a. Fortasse an Varro scripserit nominativom. analogian] scripsi. analogia codd. analogiam vg. delibatum*] conl. declinatum codd. possint] vg. possit codd. sed de a: nil memoratur.

96. ut legi] conl. Augustinus. ut legerem codd. perfectum] vg. perfectam codd. sicut postea inchoatum in solo H. est. lego et legam*] codd. nisi quod ii iterum et lego adiciunt. legam et lego vg. ex divisione] id est, ex ea divisione, qua verbum infectum distinguitur a perfecto. Cf. §. 97. rationem] vg. ratione codd.

55 perfecti, sic didiceram, didici, didicero. Ex quo licet scire verborum rationem constare, sed eos qui trium temporum verba pronuntiare velint, scienter id facere.

97. Item illud^{*} reprehendunt, quod dicamus amor, amabor, amatus sum; non enim debuisset in una serie unum verbum esse duplex, cum duo simplicia essent. Neque ex divisione si uniusmodi ponas verba, discrepant inter se; nam infecta omnia simplicia similia sunt, et perfecta duplicia inter se paria in omnibus verbis, ut haec: amabar, amor, amabor; amatus ^{*}eram, sum^{*}, ero.

98. Quare item male dicunt ferio, feriam, percussi, quod est ordo: 530 feriam, ferio, feriebam; percussi, percus- 153 sero^{*}, percusseram^{*}. Sic deinceps in reliquis tem- 56 poribus reprehendenti responderi potest.

99. Similiter errant qui dicunt, ex utraque parte verba omnia commutare syllabas oportere, aut nullum in his: pungo, pungam, pupugi; tundo, tundam, tutudi; dissimilia enim conferunt, verba infecti cum perfectis. Quod si infecta modo conferrent, omnia verbi principia incommutabilia viderentur, ut in his, pungebam, pungo, pungam; et contra ex utraque parte commutabilia, si perfecta ponerent, ut pupugeram, pupugi, pu- 57 pugero.

100. Item male conferunt: fui, sum, ero, quod fui est perfectum, quoniam series sibi, ut debet, in omnibus personis constat, quod est fueram,

97. Item illud^{*}] coni. idem illos qui codd. nam infecta] cf. annot. ad X, 48. ^{*}eram, sum^{*}] om. codd. Addenda ea esse vidit Spengelius.

98. ferio, feriam, feriebam] scripsi. feriam feriebam F. ferio, feriebam a. feriam, ferio, feriebam GH. Cf. quae secuntur. per- cussi] percutiebam coni. Spengelius. Hoc mihi non probatur, propter sensum totius loci. Intelligitur enim ex hoc, grammaticos eius temporis, quoniam ferii in usu non erat, cum verbo ferio coniunxisse perfectum percussi, ut nos coniungimus cum fero tuli. Idque Varro non improbat, sed sic verum esse confitetur, ut infectum verbum totum sumatur a ferio, perfectum a percussi. Hinc pendet emendatio sequentium verborum. percussero^{*}] coni. scripsi. percutio codd. percusseram^{*}] scripsi. percutiam codd.

99. infecti]co dd. infecta vg. Cf. annot. ad X, 48.

100. personis] vg. additur et formis, quod om. codd. (sed de i

fui, fuero; de infectis sum, quod nunc dicitur, olim dicebatur esum et in omnibus personis constabat, quod dicebantur, esum, es, est: eram, eras, erat: ⁵³¹ ero, eris, erit: sic huiusmodi cetera servare analogian videbis.

101. Etiam hoc reprehendunt, quod quaedam ⁵⁸ verba neque personas habent ternas neque tempora terna. Id imperite reprehendunt, ut si quis reprehendat naturam, quod non uniusmodi finxerit animalis omnis. Si enim natura non omnes formae verborum terna habeant tempora, ternas personas: non habeant totidem verborum divisiones; quare cum imperamus, natura quod infecta verba solum habet, cum et praesenti et absenti imperamus, fiunt terna, ut lege, legito, legat; perfectum enim imperat nemo: contra quae sunt indicandi*, ut lego, legis, legit, novena fiunt verba ⁵³² infecti, novena perfecti.

102. Quocirca non si ⁵⁹ genus cum genere discrepat, sed in suo quouisque ¹⁵⁴ genere si quid deest, requirendum. Ad haec addita si erunt ea quae de nominatibus supra sunt dicta, facilius omnia solventur. Nam ut illic externi caput rectus casus, sic hic in forma est persona eius qui loquitur, et tempus praesens, ut scribo, lego. 103. Quare ut illic fit, si hic item acciderit in formula, ut aut caput non sit, aut ex alieno genere sit proportione: eadem, quae illic diximus, quor nihilominus servetur

nihil diserte memoratur). Deesse aliquid facile concesserim. *dicebantur*] G. *dicebatur* cett.

101. *hoc*] vg. *in hoc* codd. *animalis*] codd. *animanteis* coni. Augustinus. *infecta verba*] G. *infecta* Ha. *infectaba* F., unde Spengel. Emend. Varr. p. 10. effecit *infecti verba*. *et absenti*] G. ut videtur, sicut vg. *aut* cett. codd. *indicandi**] proposuit Spengel. *imperandi* codd. *fatendi* vg.

102. *quouisque*] coni. scripsi. *quisque* codd. *nominatibus*] coni. Spengel. Emend. Varr. p. 6. *nominativis* codd. *supra*] IX, 75. sqq. *externi*] codd. *extremum* vg. Quanquam illud non plane sensu cassum est, dubito tamen, an aliud scripserit Varro. *rectus*] GHa. *rectos* F.

103. *si*] GH. *sic* Fa. *proportione:*] Hanc *μετὰ ἀντιθέσιν* iuxi arbitratus, hinc incipere apodosin. *Eadem* elliptice dictum sensu hoc: eadem valebunt. *Proportione* sine adiectivo dici, ex locis ad VIII, 68. notatis apparet. *diximus*] scripsi, suadente Spengelio. *dicimus*

analogia; item, sicut illic, caput suum habebit, et in obliquis casibus transitio erit in aliam quam¹ formulam, ⁵³³qua assumpta, reliqua facilius possint videri verba unde sint declinata; fit enim, ut rectus nonnunquam sit ambiguus, ut in hoc verbo volo, quod id duo significat, unum a voluntate, alterum a volando. Itaque a volo intellegimus et volare et velle.

60 104. Quidam reprehendunt, quod pluit et luit dicamus in praeterito et praesenti tempore, cum analogiae sui quousque temporis verba debeant discriminare. Falluntur; nam est ac putant aliter, quod in praeteritis U dicimus longum, plūit, lūit; in praesenti breve pluīt, lūit; ideoque in Venditionis lege fundi ruta caesa ita dicimus, ut U producamus.

61 105. Item reprehendunt quidam, quod putant ⁽¹²³⁾idem esse sacrifico et sacrificor, et lavat, et lavatur, quod sit an non, nihil commovet analogian, ⁵³⁴dum sacrifico qui dicat, servet sacrificabo et sic per totam formam, nec dicat sacrificatur aut sacrificatus sum; haec enim inter se non conveniunt. 106. Apud Plautum cum dicit:

codd. Cur nihilominus analogia servetur, etiam ubi caput ex alieno genere sit, docuit Varro IX, 79. *aliam quam*¹] conl. *aliquam* codd. V. ann. ad V, 170. *possint*] GHa. *possunt* F. *rectus*] translatione quadam dicitur prima persona praesentis temporis. Sic non opus est ut excidisse aliquid sumas.

104. *pluit, luit*] a. si recte notatum est, sicut Lipsius voluerat. *luit* om. codd. *pluit* om. GH. *luit, pluit* vg. Addidi signa productarum syllabarum, et postea correptarum, quae non sunt in codd. Sed cur Varro vocabula ipsa, quae altero loco in omnibus codd. sunt, repetit, nisi si ea his signis discriminaverat? Apud Pompeium, Comm. Art. Donati p. 423. Lindem., horum signorum ignoratione ex *Rōma* factum est *Rouma*. Caeterum Varro praeter alia etiam *fūi* addere poterat (Sisenna in Plauti Rudentem ap. Rufinum p. 2711.), cuius loco apud Plautum nunc saepe scribitur *fuvi*. Non recte, nam Plautus non nisi aut *fovi* (cf. Macrobius Sat. I, 4.) aut *fūi* pronunciare poterat; atque hoc ipsum, quod in eo verbo u producebatur, explicandum est contractione duplicis literae u, vocalis alterius et alterius consonantis. *ruta caesa*] Nota haec verba ex Cicerone, Festo, Ulpiano.

105. *sacrifico et sacrificor, et lavat*] vg. *sacrificio et sacrifico* relavat codd. De *sacrificor* cf. ann. ad VI, 18. *sacrificio*] emendavit Augustinus. *sacrifici* FGa. *sacrificū* H. *nec*] vg. *ne* codd. *sacrificatur*] proposuit Spengelius. *sacrificaturus* codd.

*Piscis ego credo, qui usque dum vivunt lavant,
Diu minus lavari, quam haec lavat Phronesium;* 155

ad lavant lavari non convenit, ut I sit postremum, sed E: ad lavantur analogia lavari reddit. Quod Plauti aut librarii mendum si est, non ideo analogia, sed qui scripsit, est reprehendendus. Omnino et la-⁵³⁵vant et lavantur dicitur separatim recte in rebus certis, quod puerum nutrix lavat, puer a nutrice lavatur: nos in balneis et lavamus et lavamur. 107. Sed consuetudo alterum utrum cum satis haberet, in toto corpore potius utitur lavamur, in partibus lavamus, quod dicimus lavo manus, sic pedes et caetera. Quare e balneis non recte dicunt: lavi; lavi manus, recte. Sed quoniam in balneis labor, lavatus sum, sequitur, ut contra quoniam est soleo, oporteat dici solui, ut Cato et Ennius scribit, non ut dicit volgus, solitus sum, debere dici; neque propter haec, quod discrepant in sermone pauca, minus est analogia, ut supra dictum est.

108. Item cur non sit analogia, asserunt, quod 62 ab similibus similia non declinentur, ut ab dolo et ⁵³⁶colo; ab altero enim dicitur dolavi, ab altero colui. In quibus assumi solet aliquid, quo facilius reliqua dicantur, ut in Myrmecidis operibus minutis solet fieri. Igitur in verbis temporalibus quom similitudo saepe sit confusa, ut discerni nequeat; nisi transieris in aliam personam aut in tempus: quae proposita sunt, non esse similia intellegitur, cum transitum est in secundam personam; quod alterum est dolas, alterum colis. 109. Itaque in reliqua forma verborum suam utrum-

106. Plautum] Truculent. II, 3, 1.

107. utitur] Fa. utimur GH. oporteat] coni. scripsi.
oportet codd. cf. VIII, 37. IX, 11.

108. dicantur] Ut a dolo perfectum recte dicere possis, assumenda statim est secunda persona dolas. Sic intelligitur, correctione h. v. opus non esse. discernantur coni. Koeler Lit. crit. p. 156. videantur coni. Spengelius. ut in Myrmecidis] vg. uti murnecidis F. utimur me cidis (cydis H.) cett. codd. Cf. VII, 1. quom] vg. quo codd. non esse] correxit Vertranius. nesse codd. sed de a. nil notatum.

⁵³⁷que sequitur formam. Utrum in secunda forma ver-
¹⁵⁶bum temporale habeat in extrema syllaba AS an IS,
 *ad discernendas dissimilitudines interest: quocirca ibi
 potius index analogiae, quam in prima, quod ibi ob-
 strusa est dissimilitudo, ut apparet in his: meo, neo,
 (124) ruo; ab his enim dissimilia fiunt transitu, quod sic
 dicuntur: meo, meas; neo, nes; ruo, ruis; quo-
 rum unumquodque suam conservat similitudinis formam.

63 110. Analogian item de his quae appellantur par-
 ticipia, reprehendunt multa iniuria; nam non debent
⁵⁵⁸dici terna ab singulis verbis: amaturus, amans,
 amatus, quod est ab amo, amans et amaturus, ab
 amor amatus. Illud, analogia quod praestare debet,
 in suo quidque genere habet casus, ut amatus, amato,
 et amati, amatis; et sic in mulieribus amata et amatae:
 item amaturus eiusdemmodi habet declinationes, amans
 paulo aliter; quod hoc genus omnia sunt in suo genere
 similia proportionem, sic virilia et muliebria sunt eadem.

64 111. De eo, quod in priore libro extremum est,
 ideo non esse analogian, quod qui de ea scripserint,
 aut inter se non convenient, aut in quibus convenient,
 ea cum consuetudine discrepent: amovebis* utrumque.
⁵⁵⁹Sic enim omnis repudiandum erit artis, quod et in
 medicina et in musica et in aliis multis discrepant
 scriptores; item in quibus convenient, *scriptis* etiam

109. *utrumque*] Scioppius. *uterque* codd. sed de a. non constat.
verbum] con. *verborum* codd. *ad] Rholand. at si (si om. F.) ad codd.
obstrusa] scripsi. *obstusa* G. *obtrusa* H. *abstrusa* Fa. *ruo*] codd.
veho vg. et sic deinde *vehis*. Sed illud Varronis consilio non minus accom-
 modatum est. *meo, meas*] Ga. *meo as* cett. codd. Codices etiam in
 proximis expressi. *suam*] GHa. *suas* cett. *formam*] GH. *formas* cett.

110. *reprehendunt*] VIII, 58. *amaturus*] a. ut videtur, ut
 vg. *ab amaturus* codd. *ab amor*] vg. *amabar* codd. *amatis*]
 codd. om. vg. sine iusta causa. *mulieribus*] *muliebribus* con.
 Spengel. *eiusdemmodi*] Ga. *eiusmodi* cett. codd.

111. *esse analogian*] con. scripsi. *est analogia* codd. *con-*
suetudine discrepent] con. *consuetudinis discrepent* codd. *amovebis*]
 con. Hoc aptius fortasse reperiatur verbum; sed sensus apertus est.
verbis codd. Quod si tenetur et ex codd. fide *utrumque* scribitur (vg.
legitur utculque): plura deesse videntur; unde lacunae signa posuit Spe-
 gelius. Ex meis rationibus post haec vv. plene interpungendum erat.

repugnat* natura; quod ita, ut dicitur, non sit ars, sed artifex reprehendendus, qui debet in scribendo non vidisse verum, non ideo non posse scribi verum. 112. Qui dicit hoc monti et hoc fonti; cum alii dicant hoc monte et hoc fonte, sic alia quae duobus modis dicuntur, cum alterum sit verum, alterum falsum: non 157 uter peccat tollit analogias, sed uter recte dicit, confirmat: et quemadmodum is qui peccat in his verbis, ubi duobus modis dicuntur, non tollit rationem, cum sequitur falsum: sic etiam in his quae non duobus 540 dicuntur, si quis aliter putat dici oportere atque oportet, non scientiam tollit orationis, sed suam inscientiam denudat.

113. Quibus rebus solvi arbitraremur posse quae 65 dicta sunt priori libro contra analogiam, ut potui, brevi percurri. Ex quibus si id confecissent, quod volunt, ut in lingua Latīna esset anomalia, tamen nihil egissent ideo, quod in omnibus partibus mundi utraque natura inest; quod alia inter se similia*, alia dissimilia* sunt. Sicut in animalibus dissimilia sunt, ut equos, bos, ovis, homo, item alia: et in unoquoque horum genere 125 inter se similia innumerabilia. Item in piscibus dissimilis natura muraena lupo, is soleae, haec muraenae 541 et mustellae; sic aliis, ut maior ille numerus sit simili-

scriptis] ante h. v. in codd. est *ut*, natum ex ultimis literis *v. conveniunt*, post idem *v. si*, ortum id ex fine *v. scriptis*. *repugnat**] scripsi, similiter ac Vertranius. *repudiant* codd. *repudiant naturam* coni. Spengelius. *quod ita*] Huic iuncturae, nimis durae et hianti, vitium inesse crediderim. Quod vv. inde a *quod ita* usque ad *vid. verum* parenthetica esse significatum est, id non recte factum est; nam quae secuntur: *non ideo. non posse scribi verum*, ea pendent a *v. debet*. Nam Varroni *debet* saepe est idem quod: sequitur, colligitur inde.

112. *Qui dicit*] *Quod quis dicit* Vertranius, Scioppius; quibus non est opus. Cf. VII, 4. De argumento VIII, 66. *dicant*] *dicunt* GH. *peccat*] scripsi suadente Spengelio. *cum peccat* FGa. *non peccat* H. *non duobus*] vg. *non in duobus* codd. *orationis*] *rationis* Henr. Stephanus et Popma, quibus non assentior.

113. *egissent*] vg. *legissent* codd. *similia**] et *dissimilia**] coni. addidi. Possis etiam aliam viam tentare, ut hanc sententiam cum proximis exemplis in unum dictum coniungas: sed tentata ea via minus placuit. *equos*] scripsi. *equus* codd. *natura*] om. FG. *is*] scripsi propositum a Spengelio. *his* codd. *muraenae*] vg. *murene* G. *nerenae* FH. *nerene* a.

tudinum earum, quae sunt separatim in muraenis, separatim in asellis, sic in generibus aliis. 114. Quare cum in declinationibus verborum numerus sit magnus a dissimilibus verbis ortus, quod etiam vel maior est in quibus similitudines reperiuntur: confitendum est esse analogias. Itemque cum ea non multo minus, quam in omnibus verbis, patiatur uti consuetudo communis: fatendum illud, quoque modo analogiam sequi nos debere universos, singulos autem, praeterquam in quibus
 542 verbis offensura sit consuetudo communis, quod, ut dixi, aliud debet praestare populus, aliud e populo singuli homines. 115. Neque id mirum est, cum
 158 singuli quoque non sint eodem iure; nam liberius potest poeta, quam orator, sequi analogias. Quare cum hic liber id, quod pollicitus est demonstraturus, absolverit, faciam finem; proximo deinceps de declinatorum verborum forma scribam.

114. *confitendum*] vg. *conferendum* codd. *quoque modo*] conl. *quo quando* F. *quo qn* G. *quoquo qn* H. *quod quando a. quodammodo* vg., quod ad sensum parum aptum est. Cf. IX, 5. *singulos autem*] cogitatione addendum: *analogiam sequi debere*. Neque quidquam excidisse intelligetur. *ut dixi*] IX, 5. 6.

115. *singuli quoque*] cf. IX, 5. 17. *absolverit*] vg. *absolverim* codd. *de*] addidit Pius. om. codd. sed de a. nil notatum. *forma*] correxit Pius. *firma* codd.; sed etiam h. l. de a. non constat.

M. TERENTI VARRONIS
DE LINGUA LATINA
AD CICERONEM
LIBER DECIMUS.

1. In verborum declinationibus disciplina loquendi dis-
similitudinem an similitudinem sequi deberet, multi ⁵⁴³
quaesierunt. Cum ab his ratio quae ab similitudine ¹⁵⁹
oriretur, vocaretur analogia, reliqua pars appellaretur ⁵⁴⁴
anomalia; (de qua re primo libro, quae dicerentur,
quor dissimilitudinem ducem haberi oporteret, dixi;
secundo contra quae dicerentur, quor potius similitudi-
nem conveniret praeponi): quarum rerum quod nec ¹²⁶
fundamenta, ut debuit, posita ab ullo, neque ordo ac
natura ut res postulat explicita, ipse eius rei formam
exponam. 2. Dicam de quatuor rebus, quae con-
tinentur declinationibus verborum, quid sit simile ac
dissimile, quid ratio quam appellant λόγον, quid pro-
portione quod dicunt ἀνάλογον, quid consuetudo: quae
explicatae declarabunt ἀναλογίαν et ἀνωμαλίαν, unde ⁵⁴⁵
sit, quid sit, quouijsmodi sit.

1. potius similitudinem] vg. potius dissimilitudinem codd. qua-
rum rerum] De hac apodoseos forma dictum ad VIII, 13. ut debuit]
vg. ut debita (debite H.) codd.

2. continentur] vg. continent FH. continet Ga. proportionem]
codd. proportio vg. Illud retinui, quod h. v. ablativo casu adhiberi sole-
bat (v. ann. ad VII, 68.), atque Varro formulas, praesertim in Arte
usitatas, laxiore structura ita sermoni suo inserere solet. V. ann. ad V,
131. VI, 28. VIII, 48. quod] G. ut vg. quid cett. codd. ἀναλογίαν
et ἀνωμαλίαν] ἀναλογίαν et ἀνωμαλίαν a. analogiān (analogiam GH.) et
anomaliam cett. codd.

2 3. De similitudine et dissimilitudine ideo primum dicendum, quod ea res est fundamentum omnium declinationum ac continet rationem verborum. Simile est, quod res plerasque habere videtur easdem, quas illud quois quid simile. Dissimile est, quod videtur esse contrarium huius. Minimum ex duobus constat omne simile, item dissimile, quod nihil potest esse simile, quin alicuius sit simile, item nihil dicitur dissimile, quin addatur, quois sit dissimile. 4. Sic dicitur similis homo homini, equos equo, et dissimilis homo equo; nam simile est homo homini, ideo quod easdem figuras membrorum habent, quae eos dividunt ab reliquorum animalium specie: in ipsis hominibus simili de causa vir viro similior, quam vir mulieri, quod plures habent easdem partis; et sic senior seni similior, quam puero. 546 Eo porro similiores sunt, qui facie quoque paene eadem, habitu corporis et filo. Itaque qui plura habent eadem, dicuntur similiores: qui proxume accedunt ad id, ut omnia habeant eadem, vocantur gemini, simillimi.

5. Sunt qui tris naturas rerum putant esse simile, dissimile, neutrum, quod alias vocent non simile, alias non dissimile: † Sed quamvis tria sint simile, dissimile, neutrum, tamen potest dividi etiam in duas partes sic, quodcunque conferas, aut simile esse, aut non esse:†

3. habere videtur] GHa. videtur habere F. ut vg. quois quid] coni. scripsi. quoisque G. cuiusque cett. codd. Illud Varrois orationi accommodatissimum. V. ann. ad VI, 70.

4. equos] equus codd. simile] FHa. similis G. ut vg. Sed v. annot. ad VIII, 41. corporis et filo] scripsi. corporis filo (fillo G.) codd. Illi simillimum est quod legitur apud Gellium I, 9, 2., quod me monuit V. D. A. Lion. corporis simili vg.: sed displicet, quod similitudo, cuius notio definienda est, in definiendo recurrit.

5. putant] GHa. putent F. ut vg. quod alias . . . non dissimile] om. GH. Etiam plura: neutrum . . . simile, dissimile om. s., i. e. omnia inter prius et alterum neutrum. † Sed quamvis . . . aut non esse †] His turbari sententiarum ordinem, quis non intelligat? Nam cum Varro sententiam eorum indicaverit, qui tria statuunt: simile, dissimile, neutrum, atque iam explicaturus sit, quidnam illi dicant simile, dissimile, neutrum, postea, neutrum non magnopere differre a dissimili, additurus: non potest idem scriptor, antequam quid sit simile, dissimile, neutrum dixerit, hoc discrimen iam tollere, et quae ultimo loco dicenda

simile esse et dissimile, si videatur esse, ut dixi; neutrum, si in neutram partem praeponderet, ut, si duae res, quae conferuntur, vicienas habent partes, et in his denas habeant easdem, denas alias ad similitudinem et dissimilitudinem aequae animadvertendas.⁵⁴⁷ Hanc naturam plerique subiiciunt sub dissimilitudinis¹²⁷⁾ nomen.

6. Quare quoniam fit, ut potius de vocabulo quam de re controversia esse videatur, illud est potius ad-¹⁶¹vertendum, quom simile quid esse dicitur, quoi parti simile dicatur esse; in hoc enim solet esse error, quod potest fieri ut homo homini simile sit et non sit, ut multas parteis habeat similis, et ideo dici possit similis habere oculos, manus, pedes, sic alias res separatim et una plura.

7. Itaque quod diligenter videndum est in verbis, quas partis et quot modis oporteat similis habere*, ut infra apparebit: is locus maxime lubricus est. Quid⁵⁴⁸ enim similis potest videri indiligenti, quam duo verba haec suis et suis? quae non sunt, quod alterum significat suere, alterum suem. Ita quae similia esse vocibus ac syllabis confitemur, dissimilia esse partibus orationis videmus, quod alterum habet tempora, alterum casus, quae duae res vel maxime discernunt analogias. 8. Item propinquiora genere inter se verba similem saepe pariunt errorem ut in hoc, quod nemo et lepus videtur esse simile, quom utrumque habeat eundem casum rectum: sed non est simile, quod eis certae similitudines opus sunt, in quo est ut in genere

sunt, sibi ipse praeripere ineptissime. Neque tamen quo alio loco ea verba, quae notavi, colloques, reperiēs: certe etiam in fine §. posita nexum non minus turbabunt. Qua ex difficultate quomodo me expedierim, et quid inde ad formam horum librorum cognoscendam efficiatur, dixi in Praefatione.

6. *advertendum]* *animadvertendum* a. *quor]* conl. Spengel.
quin quoi GHa. *quin cui* F. *quid, cui* vg. *et non sit]* et vg.
id om. codd. *plura]* GHa. *plures* cett.

7. *similis habere*]* scripsi, abiecto v. *dicuntur*, quod in codd. additur. *ut simileis dicantur* vg. *quod alterum*]* vg. *quod alterum non* codd. *Ita quae]* scripsi. *Itaque* codd.

8. *quom]* scripsi. *quod cum* codd. *quod* vg. *eis certae]* vg.

nominum sint eodem, quod in his non est; nam in
 549 virili genere* est lepus, ex neutro nemus; dicitur enim
 hic lepus, et hoc nemus. Si eiusdem generis
 essent, utrique praeponeretur idem, ac diceretur aut
 hic lepus et hic nemus, aut hoc lepus et hoc nemus.

9. Quare quae et quouismodi sunt genera similitudi-
 num ad hanc rem, perspicendum ei qui, declinationes
 verborum proportionem sintne, quaeret. Quem locum,
 quod est difficilis, qui de his rebus scripserunt, aut
 vitaverunt, aut incepterunt neque adsequi potuerunt.
 162 10. Itaque in eo dissensio neque ea uniusmodi apparet;
 nam alii de omnibus universis discriminibus posuerunt
 550 numerum, ut Dionysius Sidonius, qui scripsit eas esse
 septuaginta unam; alii partis eius, quae habet casus:
 quouis idem hic quom dicat esse discrimina quadraginta
 septem, Aristocles rettulit in literas quattuordecim, Par-
 128 meniscus octo, sic alii pauciora aut plura.

11. Quarum similitudinum si esset origo recte
 capta et inde orsa ratio, minus erraretur in declinatio-
 nibus verborum, quarum ego principia prima duum ge-
 nerum sola arbitror esse, ad quae similitudines exigi
 oporteat: e quis unum positum in verborum materia,
 alterum ut in materiae figura, quae ex declinatione fit.

eas certe codd. genere*] Post h. v. codd. repetunt vv. nominum sint eodem. essent] G. ut vg. esset cett. codd. et hic] atque et hoc] et utroque loco G. et a. ut videtur, sicut vg. aut priore loco, altero nullam copulam habent FH.

9. sintne] FHa. sint: ne G. cf. annot. ad VII, 4. Quem] con. scripsi. quod codd. vitaverunt] vg. vitaverint Fa. cuncta-
 verunt G. curarunt H. inceperunt] GH. inceperint Fa.

10. eas] intellige similitudines. partis] con. scripsi. partes
 codd. Sed pendet hoc a discriminibus. cf. infra §. 18. habet] scripsi.
 habent codd. idem] con. eidem codd. eadem vg. quadraginta] G.
 ut vg. quadringenta F. quadringenta H. quatringenta a. Aristocles]
 Fa. Aristotelis GH. Haereo incertus, huncne Aristoclem Lampsacenum
 dicam, qui inter Stoicos numeratur, an Rhodium, Strabonis et Varronis
 aequalem. Ex Varrone maxime intelligitur, quot Grammaticorum scripto-
 rum memoria obscurata sit. rettulit] Ha. rutulit F. retulit G.

11. erraretur] Vertranus, Scioppius, erraret codd. errarent
 con. Spengel. ad quae] Aldus. atque codd. ut] om. H. Sed
 v. ann. ad VI, 56

12. Nam debet esse unum, ut verbum verbo, unde ⁵⁵¹ declinetur, sit simile; alterum ut e verbo in verbum declinatio, ad quam conferatur, eiusdemmodi sit; alias enim ab similibus verbis similiter declinantur, ut ab herus, ferus, hero, fero: alias dissimiliter herus, ferus, heri, ferum. Quom utrumque et verbum verbo erit simile et declinatio declinationi, tum denique dicam esse simile, ac duplicem et perfectam similitudinem habere, id quod postulat analogia.

13. Sed ne astutius videar posuisse duo genera esse similitudinum sola, cum utriusque inferiores species sint plures, si de his reticuero, ut mihi relinquam latebras: repetam ab origine similitudinum, quae in conferendis verbis et in declinandis sequendae aut vitandae sint.

14. Prima divisio in oratione, quod alia verba nusquam declinantur ut haec, vix, mox, alia decli-¹⁶³nantur, ut ab limo limabo, a fero ferebam, et quom, ⁵⁵²nisi in his verbis quae declinantur, non possit esse analogia, qui dicit simile esse nox et mox, errat, quod non est eiusdem generis utrumque verbum, cum nox succedere debeat sub casuum ratione, mox neque debeat neque possit.

15. Secunda divisio est de his verbis quae declinari possunt, quod alia sunt a voluntate, alia a natura. Voluntatem appello, quom unusquisque a nomine alio imponit nomen, ut Romulus Romae. Naturam dico, quom universi acceptum nomen ab eo, qui imposuit, non requirimus quemadmodum is velit declinari, sed ipsi declinamus, ut huius Romae, hanc Romam, hac

12. conferatur] vg. conferetur FG. confertur H. conferretur a. esse simile] a. quod coni. assecutus erat Spengel. esse similem cett.

13. in declinandis] G. inclinandis cett.

14. limo] vg. lima codd. nox et mox] GH. mox et nox cett. ratione] Hoc exemplo defendi possit mutatio accusativi nomina in ablativum nomine loco superiore VIII, 83. Sed contrarium extat IX, 66.

15. a voluntate] cf. VIII, 21. alio] aliae GHa. Fortasse alio vel aliae. Cf. ann. ad IX, 67. Romae] GHa. Roma cett. rationem] vg. orationem codd.

Roma. De his duabus partibus voluntaria declinatio refertur ad consuetudinem, naturalis ad rationem. 16.

⁵⁵³ Quare proinde ac simile conferri non oportet ac dicere,
 (129) ut sit ab Roma Romanus, sic ex Capua dici oportere Capuanus; quod in consuetudine vehementer natat, quod declinantes imperite rebus nomina imponunt, a quibus cum accepit consuetudo, turbulenta necesse est dicere. Itaque neque Aristarchii, neque alii in analogiis defendendam eius susceperunt causam, sed, ut dixi, hoc genere declinatio in communi consuetudine verborum aegrotat et languescit, quod oritur e populi multiplici imperio; itaque in hoc genere in loquendo magis anomalia, quam analogia.

17. Tertia divisio est, quae verba declinata a
⁵⁵⁴ natura* dividit in partis quattuor, in unam quae habet casus neque tempora, ut docilis, facilis; in alteram, quae tempora neque casus, ut docet, facit;
 164 in tertiam quae utraque, ut docens, faciens; in quartam quae neutra, ut docte et facete. Ex hac divisione singulis partibus tres reliquae dissimiles. Quare nisi in sua parte inter se collata erunt verba, si non conveniunt: non erit ita simile, ut debeat facere idem.

⁵⁵⁵ 18.* Quoniam species plures, de singulis dicam.

16. *conferri*] intellige ex sequentibus: *Romanus* et quod fingitur *Capuanus*. Mihi nulla mutatione opus esse videtur. *et languescit*] ed. princ. et sequentes. om. codd. Est h. l. inter rara exempla scripturae, quae neque ex iis codd. quos novimus, neque ex interpolatione fluxisse videtur. *populi*] vg. *populo* codd.

17. *declinata a*] scripsi. *declinata* GH. *declinat a* Fa. *natura*] post h. v. delevi *ea* quod est in codd. *dividit*] coni. scripsi. *dividitur* codd. *reliquae*] scripsi. *relique a. reliquere* cett. *non erit ita simile*] Expectaveris apodosin hanc: non reprehendenda erit dissimilitudo eorum. Quae sententia a Varrone ita est inflexa, ut subsit tamen iis quae scripsit.

Quae secuntur, §. 18. 19. 20., alio ordine a me positae sunt, atque in codd. habentur. In his enim primum (§. 19.) articulorum et nominum analogia comparatur; deinde (§. 20.), ut articuli, sic nominatus dividuntur in finitos et infinitos; tertio loco (§. 18.) orationis casualis pars dividitur in nominatus et articulos, et hi in finitos et infinitos. Quod ubi sic dispositum est, quavis statim intelliget, §. 18. contineri, quae §. 19. 20. disputatione excipiuntur atque continuantur.

Prima pars casualis dividitur in parteis duas, in nominatus scilicet **et articulos**, quod finitum et infinitum est, ut hic et quis; de his generibus duobus utrum⁵⁵⁶ sumpseris, cum reliquo non conferendum, quod inter 130) se dissimiles habent analogias.

19.* In articulis vix adumbrata est analogia, et⁵⁵⁴ magis rerum quam vocum; in nominatibus magis expressa, ac plus etiam in vocum* similitudinibus quam in rebus suam obtinet rationem. Etiam illud accedit ut in articulis habere analogias ostendere sit difficile, quod singula sint verba; hic contra facile, quod magna sit copia similium nominatum. Quare non tam hanc⁵⁵⁵ partem ab illa dividendum, quam illud videndum, ut satis sit verecundi; etiam illam in eandem harenam vocare pugnatum.

20. Ut in articulis duae partes, finitae et infinitae, sic in nominatibus* duae, vocabulum et nomen; non enim idem oppidum et Roma, quom oppidum sit vocabulum, Roma nomen, quorum discrimen in his reddendis rationibus alii discernunt, alii non: nos sicubi opus fuerit, quid sit et quor, ascribimus uniusquodiusque partes. 21. Nominatui ut similis sit nominatus,⁵⁵⁶ habere debet ut sit eodem genere, specie eadem, sic casu, exitu eodem.* Genere, ut, si nomen est quod conferas, cum quo conferas sit nomen: specie simile, ut non solum, sed utrumque sit virile: casu simile, 165

18. **et articulos**] con. addidi. Quae si desunt, neque divisio ulla est, neque hic et quis habent, quo pertineant. finitum et infinitum] vg. neque finitum codd. cf. VIII, 45. 50.

19. rerum quam vocum] GHa. vocum quam rerum cett. nominatibus] scripsit Spengel. Emend. Varr. p. 6. nominibus FHa. omnibus G. vocum*] con. scripsi. vocibus ac codd. obtinet] optinet F. harenam] F. arenam GH. arenanam a. Cf. honus V, 73. hostium VI, 92. De harena Varronis extat locus apud Velium Longum p. 2230. P.

20. nominatibus*] Spengelius Emend. Varr. p. 6. vocabulis codd. Illa emendatio idcirco non minus certa est, quod discrepat a literis codicum. ascribimus] codd. adscribimus vg.

21. Nominatui] con. nominatus codd. Scioppius altero loco nominatui scripserat. eodem*] con. eius codd. quod coniungebatur cum inferioribus. cum quo conferas] F. om. cett. codd. sed] vg. om. codd. Fortasse etiam unum post solum inferendum est.

ut si alterum sit dandi, item alterum sit dandi: exitu, ut quas unum habeat extremas literas, easdem alterum habeat.

22. Ad hunc quadruplicem fontem ordines deriguntur bini, uni transversi, alteri directi, ut in tabula solet, in qua latrunculis ludunt. Transversi sunt qui ab recto casu obliqui declinantur, ut albus, albi, ⁵⁵⁷ albo; directi sunt qui ab recto casu in rectos declinantur, ut albus, alba, album: utrique sunt partibus senis. Transversorum ordinum partes appellantur casus, directorum genera: utrisque inter se implicatis forma.

23. Dicam prius de transversis. Casuum vocabula alius alio modo appellavit; nos dicemus, qui nominandi causa dicitur, nominandi vel nominativom. . . .

*Hic desunt tria folia
in exemplari.*

24. . . . et scopae, non dicitur una scopa; alia enim natura, quod priora simplicibus, posteriora in coniunctis rebus vocabula ponuntur; sic bigae, sic quadrigae ⁵⁵⁸ a coniunctu dictae. Itaque non dicitur ut haec una lata et alba, sic una biga, sed unae bigae: neque ut dicitur hae duae latae, albae, sic hae duae bigae et quadrigae. 25. Item figura verbi qualis sit refert, quod in figura vocis alias commutatio fit in uno verbo, suit modo suit†: alias in medio, ut curso,

22. *deriguntur*] et *directi*] F. Ad hanc formam loco paulo inferiore etiam caeteri codd. digitum intendunt, neque destituitur ea titulum optimis temporibus scriptorum auctoritate. *latrunculis*] ed. Paris. *latrunculus* codd. *albus, albi, albo*] cf. ann. ad VIII, 63. *directi*] F. *appellantur*] vg. *expellantur* codd. *directorum*] Fa. *directorum* GH. Ex hoc errore nata est scriptura *genere*, quae est in omnibus codd. *directorum genera* vg. *forma*] vg. *formam* Fa. *formas* GH. Nempe coniungebant librarii haec cum sequentibus.

23. *nominativom*] *nominativum* codd.

Hic . . . exemplari] Fa. et Vaticanus u. Similiter Ambrosianus codex. *In exemplari hic erant tres carae non scripte Mutinensis cod.* Non dissentit H. In G. spatium versuum duorum et dimidii relictum est. De rebus eo loco, qui excidit, explicatis v. Argumentum libri.

24. *scopae*] cf. VIII, 7. *alia*] F. *aliter* H. *alit* G. *abit a bigae*] cf. IX, 63. X, 67. *ut dicitur*] Vertranius. *ut dicitur ut* codd. Prius *ut* delet Scioppius: sed posterius facilius excidere poterat.

25. *suit modo suit†*] codd. lectionem reddidi, dum, quid hoc loco

cursito: alias in extremo, ut doceo; docui: alias communis, ut lego, legi. Refert igitur ex quibus literis quodque verbum constet, et maxime extrema, quod ea in plerisque commutantur. 26. Quare in his quoque partibus similitudines ab aliis male, ab aliis bene quod solent sumi, in casibus conferendis recte an perperam, videndum: sed ubicunque commoventur literae, non solum haec sunt animadvertendae, sed etiam quae proximae sunt neque moventur; haec enim vicinitas aliquantum potens in verborum declinationibus. 27. In quis figuris non ea similia dicemus quae similis res significant, sed quae ea forma sint, ut eiusmodi res similis ex instituto significare plerumque soleant; ut tunicam virilem et muliebrem dicimus non eam, quam habet vir aut mulier, sed quam habere ex instituto debet; potest enim muliebrem vir, virilem mulier habere, ut in scaena ab actoribus haberi videmus, sed eam dicimus muliebrem, quae de eo genere est, quo indutui mulieres ut uterentur est institutum. Ut actor stolam muliebrem, sic Perpenna et Caecina et Spurinna figura muliebria dicuntur habere nomina, non mulierum. 28. Flexurae quoque similitudo videnda ideo, quod alia verba quam vim habeant, ex ipsis verbis

faciendum sit, incertus haereo, utrum intelligendus sit de vocis commutatione sine literarum demptione sive additione facta, cuius exemplum esse poterat praesens *sūt*, comparatum cum perfecto *sūt* (cf. IX, 104.), an, id quod multo probabilius videtur, de mutationibus in initio verbi s, in primo verbo factis haec scripta, et exemplo non ex declinatione, sed compositione petito (ut *sunt*, *desunt*) confirmata sint. Nam de reduplicatione syllabae primae hoc primo loco dicere vix poterat, quoniam haec raro fit sine mutatione extremi verbi. *curso*] vg. *cursu* codd. *legi*] scripsi. *lege* codd. Illud exemplum est mutationis in extremo et in medio verbo, propter productionem.

26. recte an perperam] intellige: sumantur. proximae] *proxime* G. *proximae* Fa. *proxime* H. *aliquantum*] *aliquantulum* G.

27. res similis] scripsi. res similia codd. Sed res non potest coniungi cum v. eiusmodi, quod explicandum est ellipsi v; figurae. Cf. simillimum exemplum V, 128. soleant] Aldus. solent F. solet GH. soleat a. indutui] cf. ann. ad V, 131. Perperina] cf. VIII, 41. IX, 41. His locis nominis formam, quae codd. fide traditur, intactam reliqui; sed VIII, 81. mutavi in *Perperna*, quod illius loci ratio postulare videbatur. Spurinna] Augustinus in marg. *purinna* F.Ga. om. H.

unde declinantur, apparet, ut quemadmodum oporteat ut a praetor, consul, praetori, consuli. Alia ex transitu intelleguntur, ut socer, mater, quod alterum fit socerum, alterum macrum, quorum utrumque in reliquis a transitu suam viam sequitur et in singularibus et in multitudinis declinationibus. Hoc fit ideo, quod naturarum genera sunt duo, quae inter se conferri possunt, unum quod per se videri potest, ut homo et equos: alterum sine assumpta aliqua re extrinsecus perspicere non possit, ut eques et equiso; uterque enim dicitur ab equo. 29. Quippe* homi-

167 nem homini similem esse aut non esse, si contuleris, ex ipsis homini animadversis scies: at duo inter se similiterne sint longiores, quam sint eorum fratres, 561 dicere non possis, si illos breviores, cum quibus conferuntur, quam longi sint ignores: sic latiorum atque altiorum, item caetera eiusdem generis, sine assumpto extrinsecus aliquo perspicere similitudines non possunt. Sic igitur quidam casus quod ex hoc genere sunt, non facile est dicere similis esse, si eorum singulorum solum animadvertas voces, nisi assumpseris alterum, quo flectitur in transeundo vox.

(132) 30. Quod ad nominatum similitudines animadvertendas arbitratus sum satis esse tangere, haec sunt. Relinquitur de articulis, in quibus quaedam eadem, quaedam alia. De quinque enim generibus duo prima habent eadem, quod sunt et vitilia et muliebria et neutra; et quod alia sunt, ut significant unum*, alia ut 562 plura; et de casibus quod habent quinos: nam vo-

28. *apparet*] emendavit Pius. *appellarit* codd. *consul*] Nescio an Varro scripserit a consul. *equos*] *equus* codd. *equiso*] cf. VIII, 14.

29. *Quippe**] coni. *quare* codd. Certe sententiarum ordo requirit particulam, qua non concluditur, sed subiicitur ratio. *ignores*] Aldus. *ignorent* codd. *ignorentur* et antea illis vg. *sic*] vg. *si* codd. *in transeundo*] vg. *in transeundum* FHs. *intranseundi* G.

30. *nominatum*] G. ut vg. *nominativom* F. *nominativum* H. *nominativum* a. Varro fortasse scripsit *nominatuom*. *esse*] vg. *est* codd. Inaequalitate relativae et primariae sententiae in hoc scriptore non offendimur. *tangere*] Augustinus in marg. *angere* FGH. *angē* a. *De quinque generibus*] Locus obscurior, fortasse propter ignorationem

candi voce notatus non est. Proprium illud habent, quod partim sunt finita ut hic et haec, partim infinita ut quis et quae, quorum quod adumbrata et tenuis analogia, in hoc libro plura dicere non^o necesse est.

31. Secundum genus, quae verba tempora habent neque casus, sed habent personas. Eorum declinatum species sunt sex. Una quae dicitur temporalis, ut legēbam, gemēbam; lego, gemo. Altera personarum, sero, meto; seris, metis. Tertia rogandi, ut scribone, legone; scribisne, legisne? Quarta respondendi, ut fingo, pingo; fingis, pingis.¹⁶⁸ Quinta optandi, ut dicerem, facerem; dicam, faciam. Sexta imperandi ut cape, rape; capito, rapito.

32. Item sunt declinatum species quatuor quae tempora habent sine personis, in rogando, ut foditurne? seriturne? et fodieturne? sereturne?⁵⁶³ Ac respondendi specie eadem figurae fiunt extremis syllabis demptis. Optandi species, ut vivatur, ametur; viveretur, amaretur. Imperandi declinatus sintne, habet dubitationem; et eorum sitne haec ratio; paretur, pugnetur; parari, pugnari.

33. Accedunt ad has species a copulis divisionum quadrinis, ab infecti et perfecti, emo, edo; emi, edi: a semel et saepius, ut scribo, lego, scriptitavi, lectitavi: faciendi et patiendi, ut uro, ungo; uror, ungor: a singulari et multitudinis, ut laudo, culpo; laudamus, culpamus. Huius generis verborum quous species exposui, quam late quidque pateat et quousmodi efficiat figuras, in libris qui de formulis verborum erunt, diligentius expeditur.

eorum, quae cum tribus illis pagellis interciderunt. ^{unum^o]} vg. om. codd. ^{quorum]} vg. et ^{quorum} codd. ^{non^o]} vg. om. codd.

31. *Secundum genus]* ex divisione illa, quae facta est §. 18. *sed]* vg. *si* codd.

32. *Ac]* scripsi. *ab FH. a Ga.* *sintne habet]* vg. *sum ne habent* codd. *sitne]* vg. *sintne* codd. *sed de a. non constat. paretur . . . pugnari]* Coniunctivum illum imperandi declinatui accenseri nemo mirabitur; sed notabile, quod etiam infinitivus in hunc censum admittitur.

34. Tertiū generis, quae declinantur cum tempo-
⁵⁶⁴ribus ac casibus, ac vocantur a multis ideo participa-
 (133) lia, sunt hoc ge . . .

*Hic desunt tria
 folia.*

35. . . . quemadmodum declinamus, quaerimus casus
 eius, etiamsi is qui finxit poëta aliquod vocabulum et
 ab eo casu ipse aliquem perperam declinavit, potius
 cum reprehendimus quam sequimur. Igitur ratio quam
 dico, utrobique est et in his verbis quae imponuntur,
 et in his quae declinantur, neque non etiam tertia illa
 quae ex utroque miscetur genere. 36. Quarum

169 unaquaeque ratio collata cum altera aut similis, aut
 dissimilis; aut saepe verba alia, ratio eadem; et non-
 nunquam ratio alia, verba eadem. Quae ratio in amor,
 amori, eadem in dolor, dolori, neque eadem in dolor,
 dolorem; et cum eadem ratio quae est in amor et
⁵⁶⁵amoris, sit in amorēs et amorum: tamen ea, quod non
 in ea qua oportet, confertur materia, per se solum
 efficere non potest analogias propter disparilitatem vocis
 figurarum; quod verbum copulatum singulare cum mul-
 titudine ita cum est proportionē, ut eandem habeat ra-
 tionem, tum denique ea ratio conficit id quod postulat
 analogia, de qua deinceps dicam.

3 . 37. Sequitur tertius locus, quae sit ratio propor-
 tionē, quae a Graecis vocatur ἀνάλογον: ab analogo
 dicta analogia. Ex eodem genere quae res inter se
 aliqua parte dissimiles rationem habent aliquam, si ad

34. hoc ge . . .] hoc genus fuisse videtur. gerundi infertur vg.

Hic . . . folia] F. et Vatic. a. Similiter a. Hic in exemplari
 erant 8 cartae non scriptae Mutinensis codex, in quo sigla 8 orta est ex 3.
 Hic deerant tres cartae in exemplari H. post v. ideo. Trium versuum
 spatium relictum est in G. Caeterum v. Argumentum libri.

35. is qui] si qui coni. Spengel. probabiliter. Cf. tamen IX, 78.

36. materia] vg. a materia codd. singulare] vg. singula-
 rem codd. multitudine] multitudinis coni. Spengel. Sed Varro
 utraque forma (multitudo et multitudinis) utitur. V. VIII, 46. 48. 67.

37. proportionē quae] F. om. GHa. Sed dubitare noli, quin ita
 Varro scripserit. Graecis] vg. graeco. Fa. graece GH. vocatur]

eas duas res alterae duae collatae sunt, quae rationem habeant eandem, quod ea verba bina habent eundem ⁵⁵⁶ λόγον, dicitur utrumque separatim ἀνάλογον; simul collata quatuor analogia.

38. Nam ut in geminis quom simile dicimus esse Menaechmum Menaechmo, de uno dicimus; cum similitudinem esse in his, de utroque: sic quom dicimus, eandem rationem habere assem ad semissem, quam habet in argento libella ad sembellam, quid sit analogon ostendimus; quom utrobique dicimus et in aere et in argento esse eandem rationem, tum dicimus de analogia.

39. Ut soda-¹³⁴ lis et sodalitas, civis et civitas non est idem, sed utrumque ab eodem ac coniunctum: sic analogon ⁵⁶⁷ et analogia idem non est, sed item est congeneratum.

Quare si homines sustuleris, sodalis sustuleris; si so-¹⁷⁰ dalis, sodalitem. Sic item si sustuleris λόγον, sustuleris analogon; si id, analogian.

40. Quae cum inter se tanta sint cognatione, debes subtilius audire, quam dici exspectare, id est cum dixerō quid de utroque, et erit commune, ne exspectes, dum ego in scribendo transferam in reliquom, sed ut potius tu persequare animo.

41. Haec fiunt in dissimilibus rebus, ut in numeris, si contuleris cum uno duos, sic cum decem viginti; nam quam rationem duo ad unum habent, eandem habent viginti ad decem: in nummis ⁵⁶⁸ similiter* sic est ad unum victoriatum denarius, sicut

vg. vocantur codd. sed de a. nihil traditum est. collatae] G. collate a. allatae F. De H. non constat. analogia] G. analoga FH. ἀνάλογα num habeat a., dubito. Cf. §. 38.

38. similitudinem] vg. similitudine codd. argento] Pius. argumento codd. sembellam] vg. singulam codd. in argento] Ga. in om. FH. tum] FGa. cum H. ut vg. Simul membris rectius distinctis (nam a prioribus ante Cum plene interpungebatur), verus sensus exiit, qui vertitur in discernendis analogo et analogia.

39. Ut] Haec antehac superioribus continuabantur. λόγον] vg. logon codd.

40. audire] FGH. (nam de a. incerta res est). audiri vg., qua scriptura sententia corrumpitur. commune, ne] Scioppius. commune codd. nisi forte a. illud habet. reliquom] reliquum codd.

41. sic] F. si GHa. quam] addidit Pius. om. codd. similiter*] com. in similibus codd. sicut] vg. si codd. ea] codd.

ad alterum victoriatum alter denarius. Sic item in aliis rebus omnibus proportionem dicuntur ea: in quo est sic quadruplex natura, ut in progenie quomodo est filius ad patrem, sic est filia ad matrem, et ut est in temporibus meridies ad diem, sic media nox ad noctem.

42. Hoc poëtae genere in similitudinibus utuntur; multum hoc acutissime geometrae; hoc in oratione diligentius, quam alii, ab Aristarcho grammatici, ut, quomodo dicuntur proportionem similia esse amorem amoris, dolorem dolori, quomodo ita dissimile esse videant amorem et dolori, quod est alio casu, item dolorem et dolori.

43. Sed dicunt, quod ab similibus nonnunquam rationes habet implicatas duas, ut sit una directus, altera transversa. Quod dico apertius, sic fiet. Esto sic expositos esse numeros, ut in primo versu sit unum, duo, quatuor: in secundo decem, viginti, quadraginta: in tertio centum, ducenti, quadringenti. In hac formula numerorum duo inerunt quos dixi λόγοι, qui diversas faciant analogias: unus duplex qui est in obliquis versibus, quod est ut unus ad duo, sic duo ad quatuor: alter decemplex in directis ordinibus, quod est ut unus ad decem, sic decem ad centum.

44. Similiter in verborum declinationibus est bivium, quod et ab recto casu declinatur in obliquum, et ab recto casu in rectum, ita ut formulam similiter efficiant: quod sit primo versu hic albus,

vg. om. De sequenti in quo vere monuit Spengel. Emend. Varr. p. 7. v. ann. ad V, 108. et cf. dicta ad VI, 39. IX, 67. quomodo] coni. quomodo Ha. cum FG. De permutatione vv. quomodo et quomodo dixi in Praefatione. sic] vg. sic si codd.

42. dicuntur] codd. dicunt vg. Illud multo aptius. amorem et dolori] scripsi. amorem et dolorem codd. amorem dolori vg. Propterea etiam sequenti loco et addidi.

43. ab similibus] Videtur haec technica fuisse dictio, significans formulam declinatuum ab similibus rectis descendentium. implicatas] duplicatas GH. directus] Fa. directus cett. ducenti quadringenti] F. ducenti quadringenti a. cc. cccc. GH. ducenta quadringenta vg. λόγοι] scripsi suadente Victorio. logoe F., fortasse recte. logos GHa. faciunt] codd. faciunt vg. directis] directis codd., si accurate notatum est. Et sic etiam §. 44.

44. declinatur in obliquum, et ab recto casu] coni. addidi, ut

huic albo, huius albi; secundo haec alba, huic albae, huius albae; tertio hoc album, huic albo, huius albi; itaque fiunt per obliquas declinationes ex his analogiae hoc genus: **Albius Atrius, Albio Atrio**; *quae scilicet erit particula ex illa binaria*; per directas declinationes: **Albius Atrius, Albia Atria**, *quae scilicet centenaria formula analogiarum, de qua supra dixi.

45. Analogia quae dicitur, eius genera sunt duo. Unum deiunctum sic est: ut unum ad duo, sic decem ad viginti; alterum coniunctum, sic: ut est unum ad duo, sic duo ad quatuor, in hoc quod duo bis dicuntur, et cum conferimus ad unum, et tum cum quatuor.

46. Hoc quoque natura dicitur quadruplex; sic e septem ⁵⁷¹

puto necessaria. *rectum*] coni. *recto* codd. *hoc genus*] Post h. vv. quaedam deesse vg. significatur. Sed nulla causa, nisi quod hic locus ab diasceustis illis, quibus haec recensio debetur, non intellectus est. In codd. haec continuantur. *Albius, Atrius*] codd. Et sic haec nomina coniunguntur VIII, 80. Aptiora ea sunt ad ostendendam analogiam; quae fit proportionem duarum rationum, quam albus et ater, quae inter se dissimilia videri poterant. Eaque analogia his vocabulis dupliciter inest, directis et obliquis ordinibus. Habes formulam:

Obliquus ordo. *Albius: Atrius = Albio: Atrio.*

Directus ordo. *Albius: Atrius = Albia: Atria.*

His declaravi, quae me retinuerint quominus accederem Spengelio scribenti: *albus, albi*, aut *albi, albo*; *atri, atro*; *albi, alba*. *quae scilicet erit particula ex illa binaria*] Haec in codd. leguntur post vv. *Albia, Atria*, hoc ordine: *quae scilicet erit particula ex illa vicenaria atria* (*tria* vg.) *quae scilicet centenaria formula analogiarum*. Apparet ultima annexa fuisse vv. *Albia Atria*, quae cum directo ordine ab *Albius, Atrius* declinentur, conveniunt rationi centenariae; contra priora adhaesisse vv. *Albio Atrio*, et dicta fuisse de obliquo ordine qui comparatur cum binaria ratione illius figurae. Denique intelligitur etiam, unde hae turbae ortae sint, nimirum hinc quod Varro, ad illustrandum schema quod proposuerat, verba sic collocaverat:

Itaque fiunt per obliquas declinationes ex his analogiae hoc genus:

Albius Atrius, Albio Atrio;

per directas declinationes

Albius Atrius

Albia Atria

*quae scilicet erit
particula ex illa
binaria*

*quae scilicet centenaria
formula analogiarum.*

binaria] copi. *vicinaria* G. *vicenaria* FHa. quod vix defendi poterit.

45. sic: ut] scripsi. sicut Fa. sic GH. et eura] coni. et tum codd. tum] G. et H. ut videtur. tunc cett.

cordis citharae, tamen duo dicuntur habere tetracorda, quod quemadmodum crepat prima ad quartam cordam, sic quarta ad septimam respondet; media est alterius prima, alterius extrema. Medici in aegrotis septimus dies qui observant quarto die, ideo diligentius signa morbi advertunt, quod quam rationem habuit primus dies ad quartum, eandem praesagit habiturum, qui est ¹⁷²futurus ab eo quartus, et qui est septimus a primo.

47. Quadruplices deiunctae in casibus sunt vocabulorum, ut rex regi, *lex legi.* Coniunctae sunt triplices in verborum tribus temporibus, ut legebam, lego, legam, quod quam rationem habet legebam ad lego, hanc habet lego ad legam. In hoc fere omnes ⁵⁷²homines peccant, quod perperam in tribus temporibus haec verba dicunt, quom proportionem volunt pronuntiare. 48. Nam cum sint verba alia infecta, ut lego et legis, alia perfecta, ut legi et legisti, et debeant sui quousque generis in coniungendo copulari, et quom recte sit ideo lego ad legebam: non ⁽¹³⁶recte est lego ad legi, quod legi significat quod perfectum; ut haec, tutudi pupugi, tundo pungo, tundam pungam, item necatus sum verberatus sum, *necor verberor, necabor* verberabor, iniuria reprehendant, quod et infecti inter se similia sunt, et perfecti inter se; ut tundebam, tundo, tundam, et tutuderam, tutudi, tutudero; sic amabar, amor, amabor, et amatus eram, amatus sum, amatus ero. Itaque repre-

46. e] codd. nisi a. habet a, ut vg. *cordis*] codd. *chordis*
vg. Et sic item in *tetracorda* et *cordam*. *aegrotis*] vg. *aegrotos*
codd.

47. *lex legi*] coni. addidi, ut quadruplex esset et deiuncta pro-
portio. *ad lego*] vg. ab (a GH. a' a.) *lego* codd. *ad legam*]
Ga. a *legam* FH.

48. *infecta*] et *perfecta*] codd. *infecti* et *perfecti* correxit Spen-
gel. Emend. Varr. p. 6. Sed intacta idem reliquit *infecta* et *perfecta*
verba IX, 97. cf. IX, 101. Itaque utrumque dici potuisse concedemus,
eodem iure, quo Varro multitudinem et multitudinis pro plurali scribit
lego ad] vg. *lego* et Ga. *legi* et FH. *necatus*] vg. *haec* (*hec* a.)
catus codd. **necor verberor*] non addere non poteram. om. codd.
et vg. *necabor*] vg. om. codd. *reprehendant*] coni. *repre-*

hendunt, qui contra analogias dicunt, quor dispariliter in tribus temporibus dicantur quaedam verba, naturam. ⁵⁷³

49. Cum quadruplex sit natura analogia, id nonnunquam, ut dixi, pauciores videtur habere partis: sic etiam alias pluris, ut quom est, quemadmodum ad tria unum et duo, sic ad sex duo et quatuor; quae tamen quadripartita comprehenditur forma, quod bina ad singula conferuntur. Quod in oratione quoque nonnunquam reperietur, sic: ut Diomedes confertur 'Diomedi et' Diomedibus, sic dicitur ab Hercules Herculi et Herculibus. 50. Et ut haec ab uno capite, ab recto casu; in duo obliquos discedunt ¹⁷³ casus: sic contra multa ab duobus capitibus recti casuum confluunt in obliquum unum. Nam ut ab his rectis, hi Baebiei, hae Baebiae, fit his Boebieis: ⁵⁷⁴ sic est ab his, hi Caelii, hae Caeliae, his Caeliis. Ab duobus similibus similiter declinantur, ut fit in his, nemus, olus; nemora; olera. Alia ab dissimilibus similiter declinantur, ut in articulis ab hic, iste, hunc, istum. •

51. Analogia fundamenta habet aut a voluntate hominum, aut a natura verborum, aut a re utraque. Voluntatem dico impositionem vocabulorum, naturam declinationem vocabulorum, quo decurritur sine doctrina.

hendunt (reprehendunt G.) codd. Sed pendent haec a v. *ut*, quae h. l. particula conclusionis est. Loco v. *ut* reponere et minus placet. Interpunctio per totam hanc periodum graviter laborans nunc restituta esse videtur. *naturam*] coni. *natura* F. om. GHa. Post haec interpunxi.

49. *videtur*] Placeret *videri*. Nam dicit Varro, sicut analogiam esse posse trium partium, si coniuncta sit: posse eam habere etiam plures quam quatuor partes. *sic: ut*] scripsi. *sicut* FHa. *sic* G. cf. §. 45. *'Diomedi et'*] haec addenda esse, vidit Spengelius. Caeterum etiam gravius aliquod mendum inesse, non opus est ut statuas, modo observaveris *Hercules* et *Diomedes* simul singularia et multitudinis esse.

50. *Et*] Haec a superioribus separavi. *haec*] scripsi. *hae* hic F. *hae* GH. *he* a. *ab*] scripsi. *ac* FG. *et* H. *a* a, ut videtur, sicut vg. *discedunt*] Ga. *descendunt* cett. *obliquom*] F. *et* a. ut videtur. *Baebiei*] scripsi. *aebiei* F. *haebrei* G. *aebici* H. *haebiei* a. Postea *bebiae* FH. *haebreae* G. *beie* a. Et deinde *bebieis* Fa. *haebreis* G. *bibicis* H. *Caelii*] G. *celii* F. *caeli* H. *coelii* a. ut videtur. *olus*] et *olera*] *holus* et *holera* a. non male. *istum*] An istunc scribendum?

Qui impositionem sequetur, dicet, si simile in recto casu dolus et malus, fore in obliquo dolo et malo: qui naturam sequetur, si sit simile in obliquis Marco, Quinto, fore ut sit Marcum, Quintum. Qui utrumque sequetur, dicet si sit simile, transitus ut est
 575 in servos serve, fore ut sit item in cervos cerve.

Commune omnium est, ut quatuor figurae vocis habeant proportionem declinatus. 52. Primum genus est

(137) ortum ab similitudine in rectis casibus, secundum ab similitudine quae est in obliquis, tertium ab similitudine quae est in transitibus de casu in casum. Primo genere ab imposito ad naturam proficiscimur, in secundo contra, in tertio ab utroque. Quocirca etiam hoc tertium potest bifariam divisum tertium et quartum dici, quod in eo vel prosus vel rosus potest dici. 53.

Qui initia faciet analogiae impositiones, ab his obliquas
 174 figuras declinare debet: qui naturam, contra: qui ab utraque, reliquas declinationes ab eiusmodi transitibus.

Impositio est in nostro dominatu; nos in naturae:
 576 quemadmodum enim quisque volt, imponit nomen; at declinat, quemadmodum volt natura.

54. Sed quoniam duobus modis imponitur vocabulum aut re singulari aut multitudine, singulari ut cicer, multitudinis ut scalae; nec dubium est, quin ordo declinatum, in quo res singulares declinabuntur solae, ab singulari aliquo casu proficiscatur, ut cicer,

51. *simile*] F. (qui solus pro *si sit* habet ab *hoc*) et GH. Quae sunt inter prius et hoc *simile*, om. a. *similis* vg. ut *est*] om. a. non recte. *servos et cervos*] *servus et cervus* codd. *figurae* GHa. *figura* F. *figuras* vg.

52. *vel prosus vel rosus*] scripsi. *vel prorsus vel rosus* (*resus* H.) GH. *ut prosus* (*prosas* F.) *ut* (*et* F.) *rosus* (*rosas* F.) Fa. *Rosus* posui, ubi rursus expectaveris: sed *s* elidi poterat, ut in prosa oratio, in *susum*, in *rusum*. cf. ann. ad VIII, 49. Neque o offendit, nam ex revorsus fieri poterat *rorsus*, ut ex *sevorsum* *sorsum*, ex *nevolo* *nolo*. Car autem haec forma praeter illam in usum inducta sit, ne mireris: alliterationis studium in causa fuit, cui non satisfiebat illo *rursus ac prorsus*, quo Varro alias usus esse traditur. V. Naekius in Mus. Rhenan. a. 1829. F. III. p. 386.

53. *naturae*] con. Henr. Stephanus. *natura* codd. Ellipsis *nihil* habet quo offendant. Cf. V, 180. et maxime IX, 6.

ciceri, ciceris; item contra in eo ordine, qui multitudinis erit solum, quin a multitudinis aliquo casu ordiri conveniat, ut scalae, scalis, scālas: aliud videndum est, quom duplex natura copulata, ac declinatum bini fiant ordines, ut est mas, mares*, unde tum ratio analogiae debeat ordiri, utrum ab singulari re in multitudinem, an contra? 55. Neque enim, si natura ab uno ad duo pervenit, idcirco non potest amplius esse in docendo posterius, ut inde incipias, ut quid sit prius, ostendas. Itaque et hi, qui de omni natura disputant atque ideo vocantur Physici, tamen ex his ab universa natura perfecti, retro quae essent principia mundi, ostendunt. Oratio quom ex literis constat, tamen eam grammatici de literis† ostenderunt. 56. Quare in demonstrando, quoniam potius proficisci oportet ab eo quod apertius est, quam ab eo quod prius est, et potius ab incorrupto principio, *quam . . . . ., et potius* ab natura rerum, quam ab lubricine hominum, et haec tria, quae sequenda magis sunt, minus sunt in singularibus quam in multitudine: †commodius potest¹⁷⁵ ordiri, quod in his principiis minus orationis verbis¹³⁸⁾ fingendis verborum forma facilius† singularia videri posse, quam ex singularibus multitudinis, haec osten-

54. cicer] cf. VIII, 48. scalae] IX, 63. mas, mares*] conl. Mars Martis codd. quod exemplum esset alienissimum. Fortasse maris scripsit Varro. debeat] GHa. debuit cett.

55. eam] ea GHa. de literis†] Locus obscurior. Videtur aliquid excidisse, unde haec sententia effecta sit: Quanquam oratio ex literis constat, tamen grammaticis incipiendum erat a vocabulis, ut ea quibus e literis composita essent, ostenderent. ostenderunt] ostendunt GHa. Vv. de literis (litteris G.) ostendunt in codd. denuo inculcantur ante v. oportet §. 56.

56. proficisci] G. et a. ut videtur. proficisse H. profecisse F. potius ab] vg. potius quam ab codd. *quam . . . . ., et potius] Huiusmodi membrum cum facile excidere potuerit, vere excidisse, propter v. tria in sequentibus dubitari nequit. Quibus autem verbis, quae incorrupto principio contraria sunt, significaverit scriptor, vix divinare licebit. †commodius . . . . facilius†] Hanc apodosin non uno vitio laborare, intellexit etiam Koeler. Lit. crit. p. 27. Sensus fortasse an sic declarari possit: commodius potest hinc ordiri etymologos, quod in his principiis* orationis verbis fingendis idonea verborum forma facilius intelligitur; nam ex multitudinis facilius . . . Sed haec ipsa Varronis fuisse verba, nemini perquodere volui. principis] vg. principibus codd.

dunt: trabes trabs; duces, dux. 57. Videmus enim, ex his verbis trabes, duces de extrema syllaba E litteram exclusam, et ideo in singulari factum
 578 esse trabs, dux: contra ex singularibus non tam videmus, quemadmodum facta sint ex B et S trabs et ex C et S dux. 58. Si multitudinis rectus casus forte figura corrupta erit, id quod accidit raro, prius id corrigemus quam inde ordiemur: *aut de* obliquis assumere oportebit figuras eas, quae non erunt ambiguae, sive singulares sive multitudinis, ex quibus id quouismodi debet esse, perspicui possit. 59. Nam nonnunquam alterum ex altero videtur, ut Chrysippus scribit, quemadmodum pater ex filio et filius ex patre, neque minus in fornicibus propter sinistram dextra stat, quam propter dextram sinistra. Quapropter et ex rectis casibus obliqui, et ex obliquis recti, et ex singularibus multitudinis, et ex multitudinis singulares nonnunquam recuperari possunt. 60. Principium id potissimum sequi debemus, ut in eo fundamentum sit in natura, quod in declinationibus ibi facilior ratio. Facile est enim animadvertere, peccatum magis cadere posse in
 579 impositiones eas, quae fiunt plerumque in rectis casibus singularibus, quod homines imperiti et dispersi vocabula rebus imponunt, quocunque eos libido invitavit; natura

57. *trabs*] F. *trabes* GHa. *dux*] F. *duces* GHa. Hic locus aperte indicat, tum scribi solitum esse *traps*, sicut *urps* et similia. Quamquam ipse Varro, quippe etymologicae orthographiae auctor et commendator, *trabs* scribendum esse praecepit. *Traps*, scribit Cassiodorus p. 2291. P., ab eo quod dicitur *trabis*, et *urps* per P debet scribi, licet Varro per B scribendum putet, quod in reliquis casibus B habeant. Hinc euphonicae l. l. leges obscuratae sunt, ex quibus S tenuis littera erat, et cum tenuibus committebatur, sicut Atticis o aspirata erat, quae non nisi cum aspiratis iungi posset.

58. Si *multitudinis*] con. *similitudinis* codd. si *similitudinis* vg. *aut de*] addere necesse habui. oportebit] con. oportere codd. *multitudinis*] vg. *multitudines* codd. sed de a. non constat debet] codd. cf. ann. ad V, 140. VI, 82. p[er]ssit] scripsi. possint G. possunt cett. codd.

59. *multitudinis*] Vertranus. *multitudines* codd. sed de a. incertum. *multitudinis*] FHa. *multitudinibus* G.

60. est enim] Ga. enim est F. enim H. invitavit] invitavit G.

incorrupta plerumque est suapte sponte, nisi qui eam usu inscio depravabit.

61. Quare si quis principium analogiae potius posuerit in naturalibus casibus, quam impositiciis, non multa in consuetudine occurrent, et a natura libido humana corrigetur, non ab libidine natura, quod, qui impositionem sequi voluerint, facient contra.

62. Sin. ab singulari quis potius proficisci volet, id illum facere oportebit ab sexto casu, qui est proprius Latinus; nam eius cassuis literarum discriminibus facilius reliquorum varietatem discernere poterit, ⁵⁸⁰ quod ei habent exitus aut in A, ut hac terra; aut ¹³⁹ in E, ut hac lance; aut in I, ut hac levi; aut in O, ut hoc caelo; aut in U, ut hoc versu. Igitur ad demonstrandas declinationes biceps una† haec.

63. Sed quoniam, ubi analogia, tria, unum quod in rebus, alterum quod in vocibus, tertium quod in utroque, duo priora simplicia, tertium duplex: animadvertendum haec quam inter se habeant rationem.

64. Primum ea quae sunt discrimina in rebus, partim sunt, quae ad orationem non attineant, partim quae pertineant. Non pertinent, ut ea quae observant in aedificiis et signis faciendis caeterisque rebus artifices, e quis vocantur aliae harmonicae, sic item aliae nominibus aliis: sed nulla harum fit loquendo pars ad orationem. ⁵⁸¹

65. Quae pertinent res, eae sunt quae verbis dicuntur proportionem, neque a similitudine quoque vocum declinatus habent, ut Iuppiter, Marspiter; Iovi, Marti. Haec enim genere nominum et

61. multa] vg. multae codd. nisi quod de a. non constat. libido et libidine] G. libido et libidine cett. contra] vg. contraria codd.

62. id] vg. in codd. proprius Latinus] In eadem re Varro teste utitur Diomedes I. p. 277. P. cassuis] scripsi. casus his codd. quod factum ex CASUSIS, hoc ex CASSUIS. De forma v. cassus v. annot. ad VIII, 11. et de patrico hoc UIS annot. ad IX, 4. varietatem discernere] scripsi. varietate discernere codd. varietatem discernere vg. biceps una†] codd. Quae vv. quid significant, ignoro. Tentabam VICE PRIMA, unde BICEPS UNA fieri poterat.

65. Marspiter] FGa. Marspiter H. cf. annot. ad VIII, 49. genere] conl. scripsi. genera codd. cf. de genere vocabulorum X, 21.

numero et casibus similia sunt inter se, quod utraque et nomina sunt, et virilia sunt, et singularia, et casu
 177 nominandi et dandi.

66. Alterum genus vocale est, in quo voces modo sunt proportionem similes, non res, ut biga, bigae, nuptia, nuptiae. Neque enim in his res singularis subest una, quom dicitur biga, quadriga; neque ab his vocibus quae declinata sunt multitudinis, significant quidquam, ideo quod omnia multitudinis, quae declinantur ab uno, ut a merula, merulae, sunt eiusmodi ut singulari subiungantur: sic merulae duae, catulae tres, faculae quattuor. 67.

Quare cum idem non possit subiungi, quod non dicimus biga una, quadrigae duae, nuptiae tres, sed
 582 pro eo unae bigae, binae quadrigae, trinae nuptiae: apparet non esse biga et quadriga, et bigae et quadrigae; sed ut est, huius ordinis una, duae, tres principium una: sic in hoc ordine altero unae, binae, trinae, principium est unae. 68. Tertium genus est illud duplex, quod dixi, in quo et res et voces similiter proportionem dicuntur, ut bonus, malus:

(140 boni, mali; de quorum analogia et Aristophanes et alii scripserunt. Etenim haec denique perfecta, ut in oratione illae duae simplices inchoatae analogiae, de quibus tamen separatim dicam, quod his quoque utimur in loquendo.

69. Sed prius de perfecta, in qua et res et voces quadam similitudine continentur; quoniam genera sunt tria, unum vernaculum ac domi natum, alterum adventitium, tertium nothum ex peregrino hic natum. Vernaculum est ut sutor et pistori; sutori et pistori. Adventitium est ut Hectores, Nestores; Hectoras, Nestoras. Tertium illud nothum ut

nominum] nominatum huic loco aptius esset. similia sunt] codd. similia sunt proportionem. similia vg. utraque] FG. utrumque Ha.

66. *catulae] codd. (catule a.) caculae vg.*

67. *quod non] Scioppius. quom H. cum cett. biga una] scripsi. una biga Scioppius. bigae unae codd. biga] vg. a biga codd. una, duae] vg. unae (anae a.) duae codd.*

68. *inchoatae] Ga. inchoatae cett. codd.*

Achilles et Peleus. 70. Eo genere multi⁵⁸³ utuntur non modo poëtae, sed etiam plerique ac primo¹⁷⁸ omnis, qui soluta oratione loquuntur, dicebant, ut quaestorem, praetorem, sic Hectorem, Nestorem. Itaque Ennius ait:

Hectoris natum de muro iactarier.

Accius haec in tragoediis largius a prisca consuetudine movere coepit, et ad formas Graecas verborum magis revocare, * a quo Valerius ait:

Accius Hectorem nolet facere, Hectora malet.

Quod adventitia pleraque habemus Graeca, secutum ut de nothis Graecanicos quoque nominatus plurimum haberemus. Itaque ut hic alia Graeca, alia Graecanica, sic analogiae. 71. E quis quae hic nothae fiunt declinationes, de his aliae sunt priscæ, ut Bacchi⁵⁸⁴ deis et Chrysideis: aliae iuniores, ut Chrysides et Bacchides: aliae recentes, ut Chrysidas et Bacchidas: quom his omnibus tribus utantur nostri, maxime qui sequuntur media in loquendo, offendunt minimum; quod prima parum similia videntur esse Graecis unde sint tralata, tertia parum similia nostris.

69. *Peleus*] F. *pellaes* G. *Peles* Ha. *Peleus* nothum dici poterat vel propter accentum s. vocationem Latinam, vel propter transitionem in reliquos casus.

70. *Eo*] con. *de* codd. *ac*] con. Henr. Stephanus. *haec loquuntur*] *loquuntur* codd. *omnis*] F. *omnes* GH. *Hectorem*] signum productae loquebantur con. Henr. Stephanus. *Ennius*] *Andromache*. Bothe P. Sc. L. V, l. p. 35. Dubitari nequit, quin Scaliger hunc versum recte coniunxerit cum duobus aliis, quos servavit Cicero Tusc. 1, 44. *de* muro*] *de moero* Scaliger. *de Troiano muro* codd. *Troiano* ex glossematibus est, quibus etiam boni codd. interdum vitati sunt. *iactarier*] Scaliger. *iactari* codd. Varro integrum versum afferre debebat, ut statim productio literae O appareret. *Accius*] Bothe P. Sc. L. V, l. p. 234. **a quo*] scripsi. *et a quo* codd. *a quo et* con. Spengel. *Valerius*] Soranus, ut videtur, de quo VII, 31. An Aedituus, cuius eroticum epigramma Gellius servavit? *nominatus*] scripsi ex con. Spengelii, Emend. Varr. p. 6. *nominatos* codd.

71. *Bacchideis et Chrysideis*] scripsi suadente Spengelio. *bacchides et chrysides* (*Chrisides a.*) codd. *iuniores*] Scioppius. *minores* codd. *recentes*] Aldus. *regentes* codd. *qui sequuntur*] F. *persequuntur a. persequuntur* G. *sequuntur* H.

4 72. Omnis analogiae fundamentum similitudo quaedam, ut dixi, quae solet esse in rebus, in vocibus, 585 et in utroque: in qua harum parte cumque sit in ferendo† et quouismodi, videndum. Nam, ut dixi, neque rerum, neque vocis similitudo ad has duplicis "analogias verborum exprimendas", quas in loquendo quaerimus, separatim satis est, quod utraque parte opus (141 est simili. Quas ad loquendum ut perducas, accedere debet usus; alia enim ratio, qui facias vestimentum; alia, quemadmodum utare vestimento. 73. Usus species videntur esse tres; una consuetudinis veteris; altera consuetudinis huius; tertia neutra. Vetera, ut 179 cascus, cascī, surus, surī. Huius consuetudinis, ut albus, caldus; albo, caldo. Neutra, ut scala, scalam; falera, faleram. Ad quas accedere potest quarta mixta, ut amicitia, inimicitia; amicitiam, inimicitiam. 586 Prima est, qua usi antiqui, et nos reliquimus: secunda, qua nunc utimur: tertia, qua utuntur poëtae.

74. Analogiae non item ea definienda quae dirigitur ad naturam verborum, atque illa quae ad usum loquendi. Nam quae prior, definienda sic: Analogia est verborum similium declinatio similis. Posterior sic: Analogia est verborum similium declinatio similis, non repugnante consuetudine communi. Ad quam harum duarum ad extremum additum erit hoc: ex quadam parte: poëtica analogia erit definita. Harum primam

72. cumque sit in ferendo†] codd. Haec corrupta habeo; nam etiam quacunque huius loci non est. Scioppii coniectura: sit inserenda, nil proficimus. "analogias verborum exprimendas"] haec transtuli ex inferiori loco post vv. ex simili, quo loco in codd. leguntur omni nexu destituta. quas] scripsi. quae codd. qui] G. qua cett.

73. Usus species] emendavit Spengel. Emend. Varr. p. 10. usui species (spes H.) codd. surus, suri] con. Scaliger. furus, furi codd. Surus antiquae pro fuste, ut Festus ex Ennio p. 45. 140. 235. Lindemann. Neutra] vg. neutrae codd. falera] intellige phaleras, quae singulari non dicuntur. amicitia] Cf. C. Caesar de anal. apud Gellium XIX, 8. et Nonius p. 129. M. in capite de honestis et nove dictis s. v. Inimicitia numero singulari.

74. Analogiae] codd. analogia vg. Multitudinis πρὸς τὸ νοοῦμε-
vor usurpatur.

sequi debet populus, secundam omnes singuli e populo, tertiam poëtae.

73. Haec diligentius quam apertius dicta esse arbitror, sed non obscurius, quam de re simili definitiones grammaticorum sunt, ut Aristaeae,⁵⁸⁷ Aristodemi, Aristocli, item aliorum, quorum obscuritates eo minus reprehendendae, quod pleraeque definitiones re incognita propter summam brevitatem non facile perspiciuntur, nisi articulatim sint explicatae.

76. Quare magis apparebit, si erit apertum de singulis partibus: quid dicatur verbum, quid similitudo verbi, quid declinatio, quid similitudo declinationis non repugnante consuetudine communi, quid ex quadam parte.

77. Verbum dico orationis vocalis partem, quae sit indivisa et minima, si declinationem naturalem habeat. Simile est verbum verbo tum, quom et re quam significat, et voce qua significat, et in figura transitus declinationis parile. Declinatio est, quom ex verbo in verbum, aut ex verbi discrimine, ut transeat mens,⁵⁸⁸ vocis commutatio fit aliqua. Similitudo declinationis,¹⁴²⁾ quom item ex aliqua figura in figuram transit, ut id transit cum quo confertur.

78. Adiectum est: non repugnante consuetudine communi; quod quaedam verba contra usum veterem inclinata patietur, ut passa Hortensium dicere pro hae cervices, cervix; quaedam non, ut si dicas pro fauces, faux. Ubi additur, ex quadam parte, significat non esse in consuetudine in his verbis omnis partis, ut declinatum amo, iuvo; amor, iuvor.

79. Quid videretur analogia in oratione, et quas

75. Aristocli] De hoc dictum X, 10. Reliqui duo Aristarchii grammatici esse videntur. sint] GHa. sunt F. explicatae] Scioppius. explicata codd.

76. apertum] coni. aperte codd. Aperire de aliqua re hoc sensu recte dicitur.

77. Simile est] posui suadente Spengelio. similem codd. re] coni. scripsi. res codd. voce] scripsi. vocem codd. et] vg. est codd. transitus] a. transitum F. transitu G. transitii H.

78. veterem] veterum a. Hortensium] cf. VIII, 14. hae] coni. Henr. Stephanus. hac si codd. has vg. omnis partis] Ga. omnes partes FH. iuvo] et iuvor] vivo et vivor GHa.

haberet species, et quae de his sequenda videretur, ut brevi potui, informavi; nunc in quibus non debeat esse, ac proinde ac debeat soleat quaeri, dicam. Ea fere sunt quatuor genera: primum in id genus verbis
 589 quae non declinantur, analogia non debet quaeri, ut in his nequam, mox, vix. 80. De his magis

in alio quam in alio erratur verbo; dant enim non habere casus mox et vix; nequam habere, quod dicamus hic nequam et huius nequam et huic nequam: cum enim dicimus hic nequam et huius nequam, tum hominis eius, quem volumus ostendere esse nequam, dicimus casus, et ei praepo-
 181 nimus tum hic nomen, quois putamus nequitiam. 81. Quod vocabulum factum ut ex non et volo nolo; sic ex ne et quidquam, item media extrita syllaba, coactum est nequam. Itaque

590 ut eum quem putamus esse non hili, dicimus nihili: sic in quo putamus esse nec quidquam, dicimus nequam. 82. Secundo, si unum solum habent casum in voce, quod non declinentur, ut literae omnes. Tertio, si singularis est vocabuli series, neque habet cum qua comparari possit, ut esse putant caput, capiti, capitis, capite. Quartum, si ea vocabula quattuor, quae conferuntur inter se, rationem non habent quam oportet, ut socer, socrus; soceros, socrus.

6 83. Contra in quibus debeat quaeri analogia, fer totidem gradus debent esse coniuncti. Primum, ut sint res: secundum, ut earum sit usus: tertium, uti hae res vocabula habeant: quartum, ut habeant decli-

80. dant] codd. dicunt vg. praepo-
 nus Fa. nomen] Scioppius. non codd. nimus] GH. propo-

81. Ut ex non et volo] Hunc Varronis locum sic reddit Gellius VII, 11. Ut ex non et ex volo, inquit, nolo fit, sic ex ne et ex quidquam, media syllaba extrita, compositum est nequam. nec quidquam] scripsi. nec quicquam G. nequidquam cett.

82. quattuor] a. quatuor GH. om. F. non*] coni. addidi soceros, socrus] scripsi. soceros socrum (socerum a.) codd., nisi quod de G. id non notatum est. socerum socrum vg.

83. res] vg. tres codd. Cf. IX, 37.

natus naturalis. De primo gradu, quod natura subest et multitudinis et singularis, dicimus hi asses, hosce asses; hic as, hunc assem: contra quod in numeris finitis multitudinis natura singularis non est, dicitur hi duo et hi tres; his duobus et his tribus.⁵⁹¹

84. Secundo gradu si est natura, neque est usus, id genus ut sit discriminandum, ut fit in faba et id genus, quae item et ex parte et universa nominamus; non enim opus fuit ut in servis . . . . .

---

84. *fit*] G. *sit* cett. *faba*] cf. VIII, 48. IX, 38. Omnino, quae cibo, vestitui, aedificatui erant, eorum multa Romani singularia efferre solebant.

M. TERENTI VARRONIS
EX LIBRIS
DE LINGUA LATINA
FRAGMENTA.

LIBER I.

★

³⁹² 1. Sequentē G vel C pro ea G scribunt Graeci; et quidam tamen vetustissimi auctores Romanorum euphoniae causa bene hoc facientes, ut Agchises, ageps, aggulus, aggens, quod ostendit VARRO in primo de origine linguae Latinae his verbis:

Ut Ion scribit, quinta vicesima et littera quam agma vocant, cuius forma nulla, et vox communis est Graecis et Latinis, ut his verbis: aggulus, aggens, agguilla, iggerunt. In huiusmodi Graeci et Accius noster bina gg scribunt, alii n et g, quod in hoc veritatem videre facile non est.
PRISCIANUS tom. I, pag. 37. Kr. p. 556. P.

★

1. pro ea] i. e. littera N. In huiusmodi] Haec prioribus continuanda, et Varronis verbis accensenda fuerunt. Accius noster] Accium hunc eundem habeo, ad quem Varro alios de grammaticis rebus libros scripsit. Sic Pompeius in Comm. Artis Donati p. 9. Lindem. Varro dicit in libris, quos ad Actium (Atticum voluerat Ruhnkenius: at huic libros de V. P. R. perscripsit Varro; et recte illi obloquitur Schneider. in Varronis Vita p. 239.) scripsit, sedecim fuisse (apud Romanos literas) etc. Cf. p. 27.

LIBER III.

595

*

2. **Leaena.** Hoc nomen licet veteres Latinum negent, auctoritate tamen valet. Dicebant enim leonem masculum et feminam, ut Plautus in *Vidularia*: *Nam audiui feminam ego leonem semel parere.* Cicero de *Gloria* libro II sic ait: *Statuerunt aeream leaenam.* Leam vero VARRO ad Ciceronem libro tertio: *Sicut nocet panthera et lea.* PHILARGYRIUS ad Virgilii *Ecl.* II, 63.

*

3. **Figor** ambigue declinatur apud veteres tempore perfecto; reperimus enim *fictus* et *fixus*. Scaurus de vita sua: *Sagittis, inquit, confictus.* VARRO ad Ciceronem tertio *fixum.* DIOMEDES p. 373. P.

*

4. [**Deus a δῆος**] VARRO ad Ciceronem tertio: *Ita respondeant cur dicant deos, cum omnes* antiqui dixerint divos.* SERVIUS ad Virgilii *Aen.* XII, 439.

EX LIBRIS A QUINTO AD DECIMUM USQUE quae fragmenta a scriptoribus servata sunt, iis in *Argumentis* supra dispositis locum suum assignare conati sumus.

LIBER XI.

594

* .

5. **Rure Terentius in Eunuchio:** *Ex meo propinquo rure hoc capio commodi.* Itaque et VARRO ad Ciceronem vigesimo secundo *Rure veni, quem Plinius*

4. *omnes**] omnibus codex. Cum hoc loco comparandus est alter apud Servium ad Virgilii *Aen.* V, 45. *Sed Varro et Atteius contra sentiunt, dicentes divos perpetuos, deos qui propter sui consecrationem timentur, ut sunt dii manes.* Atteii nomen non plane certum est.

ad eundem undecimo *rure ordinatum arbustum dixisse*
 595 laudat. CHARISIUS pag. 115. P.

*

6. *Poëmatorum* et in secundo et in tertio idem
 VARRO assidue dicit et *poëmatīs*, tanquam nomina-
 tivo hoc poëmatum sit, non hoc poëma; nam et ad
 Ciceronem undecimo: *Horum poëmatorum et his poë-*
matis, oportere dici ait. CHARISIUS pag. 114.

*

7. *Catinus* masculino genere dicitur ut *Maece-*
nas in X.: *Iugeribus fumans calido cum farre ca-*
tinus, et hinc diminutive *catillus* fit, ut *Asinius* con-
 tra maledicta Antonii: *Volitantque urbe tota catilli*.
 Sed VARRO ad Ciceronem undecimo *catinuli* dixit, non
catilli. CHARISIUS pag. 60 seq.

*

8. *Git.* VARRO ad Ciceronem undecimo, per
 omnes casus id nomen ire debere commemorat, vulgo
 autem hoc *gicti* dicunt; ita ut et *Plinius sermonis*
dubii libro sexto. CHARISIUS pag. 106.

*

LIBER XIII.

*

9. *Osso.* VARRO ad Ciceronem decimo tertio:
Olivo et osso putat, inquit, fieri. *Plinius sermonis*
dubii libro sexto. CHARISIUS pag. 112.

*

10. *Palpetras* per T VARRO ad Ciceronem
 decimo tertio dixit, sed *Fabianus de animalibus primo*
palpebras per B. Alii dicunt *palpetras* *genas*, *palpe-*
bras autem ipsos pilos. CHARISIUS pag. 81.

*

6. *et in secundo et in tertio*] librorum de poëmatīs, ut videtur.

7. *undecimo*] Il apud Putschium legitur, ut sequenti loco, sed
 perperam.

LIBER XVIII.

*

11. Indiscriminatim, indifferenter. VARRO ⁵⁹⁶
de Lingua Latina libro decimo octavo:

*Quibus nos in hoc libro proinde, ut nihil intersit,
utemur indiscriminatim, promisce.*

NONIUS pag. 127, 21 Merc.

*

LIBER XXII.

*

V. supra fragm. ex libro XI.

*

LIBER XXIII.

*

12. Ingluviam. VARRO ad Ciceronem in libro
vicesimo tertio:

*Ingluvies, inquit, sunt tori circa gulam, qui propter
pinguedinem fiunt atque interiectas habent rugas.*

PHILARGYRIUS ad Georg. III, 431.

*

LIBER XXIV.

*

13. M. VARRO in libro de Lingua Latina ad
Ciceronem quarto et vicesimo, expeditissime ita finit:

*Proloquium est sententia in qua nihil deside-
ratur.*

GELLIUS libro XVI, 8.

*

14. Excipiuntur haurio, hausi; invenitur ta-
men etiam haurivi vel haurii. VARRO in vice-
simo quarto ad Ciceronem:

Quum indidem haurierint.

11. libro decimo octavo] Editiones veteres legunt: Varro in lin-
gua latina lib. III. Monuit Spengelius.

PRISCIANUS tom. I, pag. 509. Kr. pag. 905. P.

*

597

INCERTI LIBRI.

*

15. Nonnulli proprie calamos lupinorum alas dici putant ut Aelius: *Alae ex lupino; surculi sine foliis*. Cato in originibus: *Alae ex lupino lugium* † . . . . tamen VARRO de Lingua Latina alam culmum fabae dicere. SERVIUS ad Georg. I, 75.

*

16. In summa vero constructionis eius quam similem navis carinae diximus, caput collocavit, in quo esset regimen totius animantis, datumque illi hoc nomen est, ut quidem VARRO ad Ciceronem scribit, quod hinc capiant initium sensus ac nervi. LACTANTIUS de opificio Dei tom. II, pag. 84 Duf. c. 5. pag. 237. Bip.

*

17. Senior. Secundum VARRONEM senior et iuvenior comparativi sunt per imminutionem. Hinc est (VI, 304.): *Iam senior: sed cruda deo viridisque senectus*: additum enim hoc est ad exprimendum, quid sit senior. Item Ovidius (Met. XII, 464.): *Inter iuvenemque senemque*. Et re vera non convenit hunc satis senem accipi, qui et vincere potest et uno ictu taurum necare. Ergo senior non satis senex; sicut iuvenior non satis iuvenis, intra iuvenem; sicut pauperior intra pauperem. Dicit autem hoc VARRO in libris ad Ciceronem. SERVIUS ad Aen. V, 409.

*

18. Solent in verbis etiam peritiores errare, incerti utrum cum R an sine R debeant proferri. Quirito. Livius in octavo *quiritat*. VARRO ad Cicero-

15. *dicere*] *dicit* Burmannus.

17. *iuvenior*] *iunior* alii, utroque loco. Rem hic expositam a Varrone tractatam confirmat etiam Plinius apud Servium ad Aen. VI, 304.

nem: *De Fenestella quiritur.* Est autem quiritare Quirites ciere. DIOMEDES pag. 377. P.

*

19. *Gausapa* Ovidius (Art. II, 300.) neutraliter dixit: *Gausapa si sumpsit, gausapa sumpta proba;* et Cassius Severus ad Maecenatem: *Gausapo purpureo* ⁵⁹⁸ *salutatus.* Sed Augustus in testamento: *Gausapes lodices purpureas et coloreas meas.* VARRO autem de Lingua Latina ait, vocabula ex Graeco sumpta, si suum genus non retineant, ex masculino in foemininum latine transire et A litera terminari, veluti ὁ κοχλίας haec cochlea, ὁ ἑρμας haec herma, ὁ χάρτης haec charta: ergo ὁ γανυσάπης haec gausapa, cui generi elegantiores addiderunt per necessitatem ut dicerent tunicam gausapam, quod quomodo diceretur merito non constitit, quia usus eius apud veteres non fuit. Et M. Messala de Antonii statu: *Armenii regis spolia gausape.* CHARISIUS pag. 80.

Haec eadem in brevius contracta leguntur apud FRISCIANUM libro VII, pag. 328. Kr. pag. 759. P.:

VARRO vero de Lingua Latina ait, talia ex Graeco sumpta ex masculino in foemininum transire et aliter ea finiri, ὁ κοχλίας haec cochlea, ὁ χάρτης haec charta, ὁ γανυσάπης haec gausapa.

Multo maior numerus est fragmentorum, quae ex Varronis grammaticis scriptis, sed non laudata libri inscriptione adducuntur, ut incertum sit, ex hisne deprompta sint de Lingua Latina libris, an ex libris *de sermone Latino ad Marcellum*, an *de utilitate sermonis*, atque *de similitudine verborum* libris, an ex *Aetius*, an ex libris *ad Attium* (de quibus dictum ad fragm. 1.), denique ex aliis quibusvis eius scriptis; nam etymologiae ars totum Varronem sibi mancipaverat, atque omnem eius doctrinam sapore suo imbuerat. Fragmentum de faeneratore apud Gellium XVI, 12., quod ex tertio librorum de Sermone Latino est, in Coll. Fragm. Varron. ed. Durdrecht. perperam infertur fragmentis de Lingua Latina. Locum de pice singulariter dicta a Charisio p. 71. ex secundo de similitudine libro desumptum Spengelius nono de L. L. sive secundo de analogia libro attribuit, in quo locum commodum huic non reperio. Et quod in alio scriptore ratio iuberet, ut librorum numerum coercere inscriptionumque varietatem minuere studeremus: id in Varrone, qui CCCCLXXX libris scriptis sibi non satisfecerat, et supervacaneum est et improbabile.

SUPPLEMENTUM

VARIANTIS SCRIPTURAE E CODICE GOTHANO EXCERPTAE.

V. §. 2. v. 2. *in qua re* om. prima manus, addit secunda. 4.
pertendo pr. m. *pertendendo* sec. *positum* pr. m. *impositum* sec.
 9. 10. *περὶ ἀμεινωμένων* om. pr. m. addit sec.

3, 4. *est posita* 5. *litteris* 7. *aliud nunc ostendunt*
 addit m. sec.

4, 2. *ut ex aut fecit* m. sec.

5, 1. ² *pauca non* ¹ *numeros* addidit m. sec. 3. *Tercium*
 5. *mutij* 8. *mediocres*

6, 1. *Quorum* pr. m. *quoniam* sec. m. 3. 6. *litterarum*
 8. *tractationem* m. pr. *arctationem* m. sec. 9. *productionem*
 10. *qui quouismodi* m. pr. *qui delevit* m. sec. ad *modo putavi* addidit
 m. sec. *non* in marg.

7, 2. *Ad Infimus* m. sec. *primus* in marg. 3. *etiam* om.
aeretofodinae m. pr. *aerifodinae* m. sec. *viocurus* pr. m. *viocurrus*
 sec. m. 6. 7. 8. *hic* m. pr. *hinc* m. sec. 7. *pacui* m. pr.
pacuvius m. sec. *rudentisibilus* m. sec. in marg. *in cervice ruicum*
 m. pr. (et similiter ceteri boni codd.). *incurvicervicum* m. sec. in marg.
 8. *chalamyda*

8, 7. *fecit* m. pr. *facit* m. sec.

9, 2. ² *non secundum praeteribo*, ¹ *numerus*, ut videtur, sec. m. ad-
 ditis. 3. *Nolui* m. sec. 4. *more* 5. *qr*, cum *a* supra
 posito, *q* lineola transversa notatum, m. pr. *quaerere* m. sec. in marg.
 6. *negligere* 8. *libro* m. pr. *Livio* m. sec. in marg.

10, 1. *quom in m. pr. quoniam m. sec.* 2. *tripartita verba quas sunt om. m. pr. sed addit m. sec.* 4. *partem quo m. pr. quom m. sec.* 5. *ita m. pr. ut m. sec. opinior* 6. 7. *et quae in his sunt; in secundo de temporum om. m. pr. sed addit m. sec. in marg.* 7. *tercio*

11, 4. *stastus* 6. *Quadripartiton sic magis apparebat*
7. 8. *tempus hora qua currit om.*

13, 1. *quatuor* 3. *sumatim* 4. *cognitio* 8. *agrosium*

14, 3. *collocatum* 5. *illocabilem* 7. *Enium* 8. *funum civivium*

15, 3. *praecium inlocarium*

16, 2. *duo Tertia caelum deinde* 4. 5. *sic caelum dicitur modis duobus om.* 6. *in quo etiam syra*

17, 8. *Lucertius* *unum*

18, 1. *scribit om.* *Elus* 5. *de caelando ab eo potuit dici* 5. 6. *quam quod noctu non celatur om.*

19, 5. 6. *noctique* 9. *vationem*

20, 1. *acaveo* 9. *cavium*

21, 1. *Elius* 2. 4. 6. *territur* 5. *limterum* 6. *quod quom fr.* 7. *hin* 8. *hae item maxume (maxume, ponendum erat)* 10. *actium* 12. *venit in palatium archas*

22, 2. *quidem ea* 2. 3. 4. *territur* 3. *ambitus iter quod* 5. *eo quidem XII* 7. 8. *sola a re*

23, 3. *pinsabant* 4. *ideo his* 5. *sit om. (sicut Hac., et praestat omittere h. v.)* 8. *homo* 10. 11. *humilimus* 11. *mondo*

24, 4. *humida*

25, 1. *summi* 2. *Eolis* 7. *puticuli* 8. *nisi forte ut Elius* 10. *Affranius* 11. 12. *perpetuos*

26, 2. *paulum* 4. *pro v. στεγνόν lacuna* *rotundas*

27, 3. *ut om.* 4. *introest* *stilicidium*

28, 1. *ambitus* 2. 3. *Amiterni* 4. 5. *causam ex ambitu* 5. *tyberis, ut 29, 1.* 7. *amnis* 9. *tyberim*

29, 1. *extra latium si extra inde* 2. *exfluit influit in linguam* loco v. *ἐτυμολόγον lac.* 3. *latinam Samino* 6. *tyberinus* 6. 7. *nostrum et colonia . . . Tiberinus om.*

30, 1. *tyberis* 4. *appellatam primo thebrim* (hoc v. primo, quod Venetae, Aldina aliique libri editi omittunt, sed Spengelius non consulto omisisse videtur, si etiam in FHabc. est, quod nunc veri simile existimo, Varroni reddendum erit.) *tyberim* 5. *litteris* 6. *tyberinum*

31, 1. *terram* 6. *phaenice* 8. *fecit om.*

32, 2. 3. *traslatio* 4. *apulia* 5. *utrunque* 6. *universius* 7. *cognominatis* *Preneste prenestinus* 8. *Aritia Aritianus*

33, 4. *a* 5. *paccatus* 8. *a om.* 10. *a* 12. *ager om.*

34, 1. *qui agebant* 3. *loco v. ἀγορᾶς lac.* 3. 4. *Si quagitus eius finis* 5. 6. *et quadrupes* 6. 7. *in quadratum.... CXX om.* 7. 8. *duodecim curijs*

35, 3. *retunuit* 5. 6. *quod fructus convehebant* 7. *quis quid*

36, 5. *colendo om.* 6. *per* 8. *loco v. νομάς lac.*

37, 3. *fundit fundit quot quot annis* 5. *atque vitidemia* 6. *a* *id est om.* 7. *non om.*

38, 4. *quem om.* 5. *ipsa* 5. 6. *ager est*

39, 3. *novallis* *ager om.* 4. *sulcos*

40, 4. *divit*

41, 2. *urbis* 3. *e quibus* *capitolinum* 4. *fondamenta* 6. *vestali* 7. *a*

42, 4. *opidum* *in hac* 8. *eaedem* 9. *pistiti*

43, 1. 2. *Nevius* 2. *tyberi ferunt* 5. *dyanae* 10. *ascendebant*

45, 2. *saocaria* *urbi* 5. *scripta est* 6. *Esquilina,*

46, 1. *regiones* 4. *obitum* 5. *minuta* 6. *in planum dicuntur* 7. *ideo om.* 8. *celianis* *quia* 9. *tractus* *celiolum*

47, 7. *iuncti*

48, 2. 3. *suburra* 4. *urbe, qui* 6. *ego a om.* 7. *succussam* 8. *littera* *succussanus*

49, 1. *regiones* 2. *ab eo om.* 3. *escultae* 7. *augusti* *nom* 8. *autaricaa cum lineola erecta supra c.*

50, 1. *Esquiliae* 4. *argiorum* sic est 6. *merum*
 7. 8. *Oppius mons terticeps* . . . est om. 10. *figlinis* 11.
poetilius 13. *Iononis* 14. *editumus*, ut 52, 8.

51, 3. *umimino* 4. *colles* 5. 6. *quirribus venerunt*
 6. a *roma* habuerunt

52, 5. *adversum* 10. *sexticeps* 11. *sumum* 14.
eius om.

53, 1. *quare* 3. *arcatino* 3. 4. *consedunt* 4.
putaverunt 6. *Nevius* appellat

54, 2. *vellias* 6. *vellienses* *vellia* 9. *hyberna*
thyberis eo 10. *Villae* 12. *ex quibus* *lananam* 13.
vellae in aera dicuntur

55. 1. *partiis* 2. *Taciensium* 3. *Tacienses a Tacio*

56, 1. *ab* 2. *quarum partes* 3. *suburrana esquilina*
 4. *romula* reliqua 5. *ad his*

57, 1. *his* 3. *quoad* 4. *terram* 5. *sera* 6. *latino*

58, 2. *samotrachum* 4. *speties* 4. 5. *dei imagini sci-*
licet ut 5. *hi* 5. 8. *samotraces* 6. *polux* pro *Θεοι*
δυωατοι lac.

59, 2. *terram* 7. *divitus* 9. *citus* 10. *animam*
 10. *hinc* 11. *et immortales* 12. *epicharmis*

60, 3. *homori ariditate* 8. *discessus om.* 9. *cum*

61, 3. *cui* *hym̃s* 5. *nascenda* 7. *igitur duplex*
ea in nuptiis 8. *hic, post quam vocem lac. est* 9. *foemina*

63, 2. *de spumis*

64, 1. *a* 6. *gentis*

65, 1. 3. 6. *Iupiter* 2. *ait om.* 5. *atque ex et ex imbre*
 7. *mortales* *beluasque omnis* 9. *divum omisso que* 10.
cum est conceptum

66, 2. *hujus nomen* 4. *dicti om.* unde *divum*
 7. *Elius* 8. *dicebant*

67, 2. *terra (repetitum ex prioribus)* *tellus* 4. *nomina*

68, 7. *divina* 9. *sub terris (repetitum ex prioribus)* *Proser-*
pina 12. *qui scribit* 13. *proserpes*

69, 1. 2. *luna* 2. *phisici* 3. *quod vel ab* 4. *lucē*
 7. *quod quo menses*

- 71, 2. *per* 4. 5. *tyberinus a tyberi* 5. *ab om. et a lymphas*
- 72, 4. *Salatia* 6. *vendo*
- 73, 3. *ab om. virius a* 7. *honus est honos* 9. *litteris*
- 74, 5. *mollent, sed in marg. olent. tatij* 7. *et Volcano*
9. *vortunno* 11. *natae sunt in* 13. *dictus esse et post dianae om.*
- 75, 1. *immortalis* 2. *mortales* 3. *quod mare in aere*
4. *finam* 6. *dein geratim* *pleraque* 7. *irrundero*
- 76, 2. *lusciola* 5. *ellatam* 7. *volitet* 10. *fiunt*
- 77, 5. *oreon* 7. *colloribus* 9. *conchiliis* 10. *echinnus*
- 78, 1. *terra* 2. *exeunt* 3. *crocodillus* 4. 5. *in terra et aqua vivere possunt* 5. *anfibiaea*
- 79, 3. *algedo* *alition, a sec. m. alcion* 4. *loligo*
6. *quadrupedes* 7. *subcidere* 8. *ab extrama*
- 80, 2. *pocore* *febris* 4. *ut Accius*
- 81, 5. *conquirerent* 10. *in (repetitum ex pr.) crustum erina*
- 83, 2. *Scevola Q.* 2. 3. *dicebatur* 5. *tyberin*
- 84, 2. *vellato* 3. *hebant fillo* 8. *furrida (v. Addenda)*
feriae furinales
- 85, 4. *sunt om.* 8. *ab Titiis avibus om.*
- 86, 6. *et nunc*
- 87, 3. *oppressi hostis*
- 88, 2: *ut om.* 4. *cohorsque* 6. *enim Graece*
- 89, 2. 3. *taciensium* 7. *triari* 8. *subsedeabant*
- 90, 1. *cum* 4. *legio* 6. *cum* 6. 7. *diminuerent hostis*
- 91, 1. *turma turmae in v abiit* 6. *ambitionem*
- 93, 4. *proximo*
- 94, 1. *a* 2. 3. *nomendator* 5. *pluraque*
- 95, 2. *pascebant* 9. *peculiatum*
- 96, 5. *a* 8. *littera extracta, ut videtur.* 9. *italos,*
cum lacuna post hanc vocem, 9. 10. *vegeticulus, omissio vegeti*
- 97, 2. *omni corpa* *Hircus* 3. *foedus* 4. *A om.*
haedus 5. *a pruno*

- 98, 6. *his* 7. 8. *verbex*
- 99, 4. *ovilloque* 5. *hinc*
- 100, 3. *recte* 4. 7. *tygris* 6. *armena* 9. *latinum*
9. 10. *alexandre a camelo pardalis*
- 101, 3. *quandam* 5. *leporim* 8. *Elius*
- 102, 2. *ut om.* 3. *id est a vi* 4. *exerurit, super er*
suprascripto a 5. *coles* 6. *cum* 7. *purgetur* 8. *a*
malachem 8. *a* *malba*
- 103, 2. *ocinum* 4. *lapatium* 6. *commotata* 7.
malachem 8. *a* *malba*
- 104, 1. *lacte* 2. *Blassica* 3. *scapho* *praesitantur*
4. *scaphi* 5. 6. *curu ore* 7. *feruendo* 7. 8. *res haec*
omisso et 9. *frumenta* 11. *molla* 12. *uvae ab humore,*
aliter ab uvare
- 105, 4. *apolodorus* 5. *cum* *fervente* 6. *mulieris*
10. *granum om.*
- 106, 3. *loco v. μελινη lac.* 4. *liberetur*
- 107, 2. *simixulas* 6. *trion*
- 108, 4. *Dein* 7. 8. *ollera* 9. *ruape* 10. *elaea] oleo*
- 109, 1. *carnes* 2. *primum* 4. *id om.* *igne* 5.
quod om. 6. *succus adest* *destilat* 8. *succi* *e eliquore*
10. *suci om.*
- 110, 5. *Insitia* 7. *murcta*
- 111, 4. *non om.* *Lacuna post vv. puto appellasse* 7.
ex istis 8. *hilo post dicta repetitum* 9. *dispendij* 10.
seminet 13. *illa*
- 112, 4. 5. *constituta* 5. *quod id* 6. *graece graeci sigilatim*
- 113, 1. *ut polibius ut calimachus* 2. *maritimae* 3.
quod om. 4. *eo stat eo in tela* 5. *subtegmen* 7. *fillum*
- 114, 2. *volendo*
- 115, 3. *partis* 3. *acumen* 4. *astans om.* 5.
traiciendo 6. *fit* 7. *umbonis*
- 116, 1. *G in C* *fit om.* 2. 3. *pilum quod* 3.
perillum 4. *subecidia* 5. *annulis*
- 117, 1. *nunc om.* 5. *litteras* 6. 7. *cornuum cervi;*
item reliqua fere ab similitudine om. 7. *vinqe tustudo*

- 118, 6. *trudae* 11. *nisi om.* 12. *tulla*
- 119, 2. *qui om.* 3. *dictus post aqualis om.* 5. *quod*
- 120, 1. *immensa* 2. *uirulenti* 3. *nominaverunt* 4. *aut post autem deest.* 5. *a ante magn. om.* 6. *dixerunt*
- 121, 4. *ansate* 5. *praehendi possint*
- 122, 1. 2. *patherae* 4. *gratia, cum*
- 123, 1. *a qua* 4. *a quod sinus maiorem cautum*
- 124, 1. *quod vinum* 2. *appellaverunt* 3. *nominaverunt*
4. 5. *epichisis et cyatus*
- 125, 2. *columbella* 3. *apud compl.* 4. 5. *cartibum unde om*
- 126, 2. *urnas om.* 4. *balneum solebant* 5. *dictae*
- 127, 2. *rursum* 5. *cacabum*
- 128, 1. *a* 3. 4. *subselium* 4. *sella erat* 5. *biselim*
- 129, 2. *Ornatus dictus quasi ab om.* 3. *decebat*
4. *calectum* 6. *quod* In extr. §. locus: *Speculum et seqq.*
ponitur ante *Pecten* cum seqq.
- 130, 1. *vel ab velus* 2. *dictum om.* 4. *ab ante rari.*
(quod recipiendum.) 7. *a* 8. *foeminae vellant*
- 131, 2. *capiat pectus idē* 5. *suparus hosce* 6. *pala* 9. *calculum*
- 132, 3. *circumlectui*
- 133, 2. 3. *brevitatem* 3. *clamides* 4. *Lena*
- 134, 2. *a* 5. *ruitum*
- 135, 6. 7. *burra* 8. *opilatur* 8. 9. *jumenta*
- 136, 3. *erruant* 5. *foeni secta* 7. *erruunt*
- 137, 2. *littera* 4. *foenariae* 5. 6. et 9. *sirpitulae* 6. *dumeta* 7. *in om. sicut b. fort. recte. v. VI, 53.* 8. *lumeta*
9. *vocateae om.* a 10. *cum* 11. *in scissos* 12. *phancas.*
suprascripto *funclas* ut videtur.
- 138, 1. *ubi fit id dictum* 6. *Vilum* 8. *quod*
- 139, 5. *dicunt*
- 140, 3. *dictum, ut aliis est arcera] dictum est aliisve etiam dictum ab his vel arcera. De origine huius scripturae v. Praef. ut arcera* 5

141, 6. *essent* 6. *quid ex agerabant* 7. *continherent*
ioverum, quo moventiendi (quod annotationi adiciendum) 8. *ma-*
usque saepiebant

142, 2. *in galeis habere* 4. *haec proiciunt*

143, 2. *nictis* *aratrom* 7. *pomerium* 10. *circum-*
ata 12. *urbes*

144, 6. *a*

146, 2. *addictum, omissis ab eo cognomen* 3. *bovarium*
anquum 5. *hostia* 6. 7. *tyberim*

147, 5. *fuerit domus, cui* *fuerit* 6. *fuerit disrupta*
t qua 7. *vocatur*

148, 3. *prodit* 4. *dihisse* 5. *s. et c* *auruspices*
virum fortem *et ea conc.* 10. *coisse*

149, 4. 5. *impressione* 5. *Curtius* 6. *cloachae*

150, 1. *Luctatius* 2. *s. et c* 3. *idque*

151, 3. *prohibetur* 5. *aditum* 6. 7. *latimiae et de lautimia*

152, 1. *laurentum* 2. *a* 3. *a* 4. *intra* *aeditum*
abcise 6. *esculentum* *escula* 7. *unde et iobis* *quod*
sacellum ibi

153, 1. *locium (?)* 4. *dicunt* 6. *noster et ecce* 7.
emittuntur 8. *Nevius* 10. *misit signum* 13. *currus*

154, 1. *Intimus* 4. *monet* *quod ibi est sacellum*
murtetae 7. *quod om.* 7. 8. *thaurijs*

155, 1. *comiciis* 10. *aperte*

156, 2. *Stasi graeco* 3. *opima* 8. *ganum*

157, 1. *Equimelum* 7. *aiunt inesse* 8. *nūmae* 9.
Argeletum 12. *terrae sit*

158, 1. *Clivus* 1. 2. *aedibus* 4. *viris*

159, 2. *ab Africa* 5. *Sabini* 8. *ut mulio*

160, 5. *edditu* *abibant* 7. 8. *inde dicamus aedicamus*

161, 9. *postquam* 10. *similare*

162, 1. 2. *uniuscuiusque* 2. *discepta* 3. *celam* 4.
oenus 6. *caetero* 10. *hirberna* 11. *domum*

163, 1. *portius* 2. *tutillinae* 3. *nevia* 4. *ea enim*
oca 7. *ara lavernaelis*

- 164, 2. *mutionis* 4. *a*
- 165, 2. *a* 2. 3. *iam signum* 4. *cum* 7. *et bello carthaginensi*
- 166, 4. *terras* 5. *λέκτρον* om. 7. *segestria* 8. *si* om.
8. 9. *lac. post v. Graecis* 9. *ut* *fitur* 10. *φάετρον* om.
- 167, 2. *tormentum* 3. *celebant* 4. *quicquid* 4. *a*
5. *pluvinar* 6. *operiebantur* 7. *palia* 8. 9. *amphimalum*
- 168, 3. *in* om. 4. 5. *περιστροφάματα et περιπετάσματα* om.
5. *et sic convivii*
- 169, 6. *a sing. num.* *a*
- 170, 4. *tricensis* 5. *quod* 6. *post nam v. caeteri additur.*
- 171, 7. *septuns* 8. *et uncia*
- 172, 2. *a diminutione* *diminuuntur*
- 173, 1. *id est a* 3. 4. *sextertius*
- 174, 3. *simbella* 4. *terruntius* 5. *post ut v. valet additur.*
- 175, 3. 5. 7. *lacunae l. vv. δωρίην et δόμου et δόου et ἀρρεβών*
6. *dicta*
- 176, 2. *cum* 3. *exolveret* 4. *coeptum*
- 177, 4. *cum* 7. *Praetium* *estimationisque* 8.
facere possunt
- 178, 2. *factum est* 3. *praetio* 5. *hae* 6. *scaena*
8. *ob* om.
- 179, 1. *datur*
- 180, 1. 2. *in litibus verit: Sacramento* 3. *inficiebatur*
3. *uterque* 6. *redibant*
- 181, 2. *tributum* 3. *exigebantur* 5. *erant* *multi reddant*
- 182, 2. *a* 4. *archa omisso in* 6. *a* 7. *a* 10.
regulari 11. *Aennius*
- 183, 3. *aut ante secunda additur.* 4. *dispendio* 5. *cum*
7. *cum* 8. *tritinam*
- VI. §. 2, 2. *Crysippus* 3. *litterarum* 4. *Appollodorus* 5.
litteras 6. *adsumant, alia mutant* 7. *declinante* 9. *Aristar-*
cum 11. *a* 12. *a* *a*

- 3, 2. *fiant* 4. *invallum partis* 5. *maxime a solis* ab om.
 4, 8. *cum* 10. *cum effertur* 11. lac. pro $\phi\omega\varsigma \alpha\gamma\alpha\theta\acute{o}\nu$.
 5, 4. *esse iubet* 7. 8. *a miterno*
 6, 2. *nox mocet* 3. lacuna pro $\nu\acute{\iota}\xi$. cum 4. lac. pro
ἐπηρερον. *Plautus ait* 6. lac. pro $\iota\omicron\pi\tau\alpha$. 7. *stella* om.
 7, 2. *dicit* 4. *Elius* cum 5. *omnes* om.
 8, 5. *cum* *spacium* 7. *aequinotium* 9. *anni*
 9, 4. *tunc* 7. lac. loco v. $\alpha\dot{\iota}\theta\epsilon\sigma\theta\alpha$.
 10, 1. *a* 2. *a* 4. *intermestris dñs*
 11, 3. *ultra* 4. *Saeculum spacium centum annorum* 8.
 lac. loco v. $\alpha\dot{\iota}\omega\nu\alpha$. 9. *crisippus* lac. post *eon*. 10. *non*
enon omnis *non est satis*
 12, 2. *quid eorum* 4. *immolant diti ab agoneo* 6. *sacratum*
 13, 4. *appellant* 6. *antiquitum* 10. *sepulchrum* 11.
his 12. *cum*
 14, 5. 6. *dies cunus* 7. *a* 9. *septimum* (quod recipi
 poterat) 10. *septematus* 12. *in* om.
 15, 2. *sybilinis* 3. *megalesium* 6. *pregnantes* 8.
et feriae *et cerealia*
 16, 1. *non veris* 2. *rei atra non* 3. *a* 6. *aesta*
caesa 10. *robicalia* *a*
 17, 3. *a* 4. *urgem* 5. *a* 6. *tulio* 6. *quod*
diis *fortunae fortis* 7. *tyberim*
 18, 6. *aliquod* 8. *Iononi* 10. *togata*
 19, 3. *publice* 5. *atributus* 7. *tyberino*
 20, 3. *tum* om. 4. *consulua* 6. *a*
 21, 2. *a* *sacrarum* 12. *vino* om.
 22, 2. *infantes* 5. *a* 6. *circuibant* 7. *a*
 23, 1. *quod* 3. *publice* 3. 4. *inscribendo* 4. *acca-*
larentia 5. *cui*
 24, 3. *sepulchrum*
 25, 4. *sacrificatus* 6. *carmen*
 26, 1. *sementivae* (quod fort. rectius) 4. *habent* 7.
norem dialis

- 27, 3. *ab eo om.*
- 28, 3. *a* 4. *in urbe in agris* (et sic omnes codd., *in urbem ab agris* vg.) 6. *vestigia apparent in tum*
- 29, 4. *periculo*
- 30, 3. *eorum om.* 4. *qui* (et sic omnes codd. *quid* vg.) 9. 0.
- 31, 5. *comiciavit*
- 32, 2. *stercum* 4. *evertitur* 5. *Allio* 6. *exercitiū*
obsiderunt
- 33, 2. 3. *si ut a Martio instituerunt numeros* 5. *afrodite*
litteris 8. *minoribus*
- 34, 2. *ut ad* 5. *a.* 6. 7. *februatum* 9. *cinctus*
- 36, 1. *cum* 2. *quatuor* 3. *assignat* *a lego* 5. *a*
3. *utrunque* *a* 4. *a* 5. *et lectissime* 8. *primigena* 12. *speties*
- 37, 3. *caetera* 5. *a* 8. *aperuit* 10. *cum* 11. 12.
principia . . . sint om.
- 38, 4. *aliqt fit* 7. *et concessit* 11. *ad om.*
- 39, 3. *sint om.* 4. *his om.* *constat* 6. *a* 8. *expedit*
- 40, 2. *admonuit* 5. *ne* *ea om.* *quorum imptum*
(*cum lineola per p ducta*) 6. *De om.* (et om. omnes codd.) *dixit*
- 41, 1. *primus* 5. *nihil*
- 42, 2. *dein* 5. *cum* *quod* 6. 7. *et cum . . . agimus om.*
- 43, 2. *cogit om.* 6. *fulonem cum*
- 44, 3. *cum* 5. *cum*
- 45, 4. *solii* 7. *sepulchris* 9. *caetera*
- 46, 3. *uritur*
- 47, 2. *vult* 3. *a* 4. *unde dicebant* *a*
- 48, 1. *cum* 2. *cum* 3. *a* 4. *cum*
- 49, 2. *tremusti* 3. *tremo*
- 50, 7. *exuperet*
- 51, 5. *lacuna pro ῥῥυα.*
- 52, 2. *faciunt* 3. *cum* 5. *parce* 7. *et om.*
- 53, 2. *periculo* 4. *aures*
- 54, 3. *profanum quod est* 4. *inde om.* 5. *herculi dicunt*
dicuma 6. *fanantur* 7. *poriciendo* *cum* 10. *idem* 12. *cum*

- 55, 2. *et om.* dicti 3. *et confessi* 10. *compositia*
 56, 1. *a* 2. *a vocabula* 4. *Crysippus*
 57, 2. *quid elloquuntur id dictus* 7. *loquellam* 8.
concinne loqui dictum a concinne
 58, 4. *pronuntiant* 4. *maxume tum id tum* 5. *quom*
(quod reponendum) 8. *vocitata nostris*
 59, 2. *etiam nunc* 3. *Elius* 5. *ut om.* 7. *novitius*
 60, 4. *noncupare* 5. *noncupare* 6. *noncupatae* 12.
nominetur
 61, 3. *Dico om.* 4. *dicantur* 7. *dedicare* 8. *a*
 13. *is om.*
 62, 1. *sic* 2. *docemus ut dicimus* 4. *sit* 5. *a*
 6. *litteris*
 63, 5. *fit pura* (et sic FG., ut puto recte) 6. *ne sit om.*
 64, 5. 6. *compraehensum est.* 10. *compraehendimus* 13.
nam adserere, omisso manu
 65, 4. *foenere*
 66, 2. *litterae* 7. *in eo loco* 11. *a*
 67, 3. *intelligatur* 4. *littora* 5. *crepe a*
 68, 3. *qui om. cum ceteris codd. additur vg.* 11. *eunti. Io] cunctio*
 69, 5. *et tunicam et caetera reiiceret* 11. *disponor*
 70, 2. *Nevius* 7. *intra* 8. *dispona*
 71, 2. *dispondisse* 4. *sponsuerat* 6. *dispondisse*
 72, 2. 3. *sponderent* 5. *respondet* 6. 7. *Ita* 8. *dispondere*
 73, 2. *volet* 4. *mastraba*
 74, 5. *cum* 7. *cum incoeptis* 8. *ceptum* 9. *vadem*
 75, 2. *permutatio*
 76, 4. *oscinem*
 77, 3. *iis* 5. *fabulam facit* 7. *qui dicitur*
 78, 3. *figuram* 4. *cum* 7. 8. *administrant* 11.
translatitiis nam om.
 79, 2. *a luce noctiluca* 3. *a* 4. *adquirere* 5. *querere*
 80, 2. *cum* 3. *vix* 4. *ad stellas pervenit*
 81, 2. *ut Ennius.* 3. *iubar ne* 10. *creatione* 14.
ut om. 14. 15. *videtur multorum*

- 82, 1. *pras verbis* 12. *de qua prospimus* 13. 14. *iungimus*
14. *spicimus*
- 83, 1. *verba videntur dicta* 2. *ab aucto* *dicere* 5. 6
8. *auscultari* 12. *Littera*
- 85, 2. *capiatur*
- 86, 1. *de om.* 5. *foelix salutare quae* 10. *tribunum*
11. *in litium*
- 87, 3. *scribe mura* 4. *tribuni quae* 7. *faciant*
- 88, 1. *sic scriptum* 4. *Calphurnii in litium* 6.
in litium 8. *vocat* 10. *accensus . . . quirites om.*
- 89, 1. *hinc preconii* 3. 4. *ad censum*
- 90, 2. *populum meum* 5. *Mani S. quaestoris*
- 91, 1. *in tempo auspitiis* 2. 3. *mittat auspitium* 5.
preco portet 13. *iubeas adesse*
- 92, 2. *scripti* 5. *eodem die erunt in arce bis.* 7.
T. Q. 6. *canit*
- 93, 1. *cum* 2. *his* 4. *id magistratus* 7. *centuriā*
7. *quinquanalem* 10. *erat per centuriata*
- 94, 1. *dubium cum (non quom)* 2. *illicitum cum*
7. *ermiona quod*
- 95, 2. *id est tum imperatus* 4. *ad inceptum* 5. 6.
intereat
- 96, 1. *paucis verbis* 4. *et sternere* 5. *id est ab Item*
ab 6. *providete* 14. *quoius (hoc reponere) origo graeca*
- 97, 3. *his* 5. *ex om.* *duos priorem om.* *et*
post locis om.

VII. §. 1. 2. *litteris.* Sic 2, 8. 9. 8. *admovent*

- 2, 1. *erudiendam* 4. *et cum essent posuissent* *ferent*
6. *lac. pro ἔρμα.* 7. *quae non* 8. *multum licet* 9. *Helii*
10. *lira* 11. *praeteritam*
- 3, 2. *cum* 4. *ad* 6. *Pompilii* 6. 7. *neque a superi-*
oribus (ut videtur) 8. *repraehendas* 9. *attavum cum*
10. *tritavi in rem dicere non possis*
- 4, 3. *repraehendendum* 4. *ethilogice* *posse dici* 6.
ducere 9. *equites ab ab*

- 5, 5. 6. *quadripartione* 6. *compraehendam*
 6, 2. *cellula* 4. *a* 4. 5. *ab auspicio* 5. *a* 6. *a*
caelum 8. *caeli tum* 10. *in terris* 12. *aggreditur*
 7, 2. *dictum bis* 4. *alti tonantis* 5. *Ennius* 8.
pates quatuor 9. *meridem*
 8, 2. *templum te locus* 7. *arbor* *sentiam*
 9, 5. *levam*
 10, 2. *glosas* 3. *non om.*
 11, 5. *desinat cum* 8. *misteria gr* 12. *Delatos* 16.
unde om. 19. *misteria* 20. *a vesca dicta*
 12, 1. *unde* 3. *iupiter* 6. *tutella* 9. *tamen om.*
 9. *hos* 12. *quid*
 13, 3. *esse om.*
 14, 6. *quidem pervade* 7. *sydera* 8. *equinotium*
 15, 5. *p̄. VIII esse* *idem inflexu*
 16, 6. *et utroque loco om.*
 17, 4. *medis* 5. *utrunque* 6. *neque . . . medius om.*
 10. *ut om.* 11. *me dio* 15 et 16. *lac. loco v. ὀμφαλόν.* 16.
 16. *pitomos aiunt esse* 16. *non nostri*
 18, 2. *exuperatum* 3. *Calidonium* 4. *etholia* 5.
calidom aperte totum *etholiam*
 19, 3. *misteriis*
 20, 5. *a* 6. *Pilae id est espiades eliconides*
 21, 2. *ellespontum* 6. *ellesponto*
 22, 1. *Pacuvi* 2. *loqui* *fretum* 4. *concurrent* 6. *a*
 23, 3. *aqua tum* *cum* 5. *Nevius cum* 7. *sedantes*
 (sic codd. omnes) 9. *duas partes (non parteis)* 10. *transla-*
tum illi 11. *Post asseres unius versus spatium.*
 24, 3. *sepulchru* 5. *früdem* 6. *vellatas*
 25, 2. *cornua tam*
 26, 1. *memorat* 6. *in om.*
 27, 1. *perfoedensum* 2. *miorem* 3. *Casmena camena*
 8. *versum.*
 28, 1. *n carmine* 11. *lac. loco v. ἡγχαμμάτιον* 12.
casculam 13. *tum te* 16. *aut amica*

- 29, 1. *cassinum* 2. *a* 4. *attellanis aliquod popum*
 5. *carnar*
- 30, 2. *quidem tibi*
- 31, 4. 5. *lac. loco v. παροισμίων* 8. *littera* 9. *orationes*
 11. *ambiegnanos apud*
- 32, 2. 3. *animadvertenda .s.* 13. 14. *reprehensus* 14.
canina 16. 17. *noctuae*
- 33, 6. *caecidisset* 8. *trabes*
- 34, 2. *caeli tum expectata salva* 3. *glosmata*
 9. *calimum in poematibus*
- 35, 1. *enim* 3. *dicunt om.* 4. *eius metria non*
- 36, 1. *quo olim* vates quae 5. *faunus dictus*
- 38, 4. *coctum*
- 39, 1. *Nevium* 2. *locustam* 3. *elefans* 5. *a libicis*
 5. *a* 9. *quadrupes* quod
- 40, 1. *a* 5. *a* , *quam longe* 6. *clipeos* 6. 7.
tumor natae
- 41, 3. *orationum haberet* 5. *cum*
- 42, 4. *comiciis* 5. 6. *inductivis* 6. *ollus: qllus* 7.
lac. loco v. λήθη.
- 43, 2. 3. *idem quae ancilla* 4. *tracum*
- 44, 5. *sublitio* 6. *tyberim* hi 9. *vellatas* 10.
fiebat om. 11. *eo quid*
- 45, 2. *cum homines a singulis sint dei* 3. *apparet, et lac.*
 4. *sunt om.* 12. *Aora*
- 46, 4. *Elius* 5. *sed accius* 6. *nunc coepit memorari*
- 47, 2. *tinno*
- 48, 5. *prime*
- 49, 4. *ideo postea*
- 50, 4. *cum* 7. *qua* 8. *appellat* 12. *graeci dicunt*
- 51, 1. *Nevius* 2. *optimum* 3. *superrimo* 5. *dei*
 6. *tempestute*
- 52, 3. *a* 4. *habent* 6. *lac. loco v. λάργον* 8. *ut milites*
- 53, 3. *cassabundus* 6. *utrunque*

- 54, 1. *in menechinis* 3. *idem hoc est* Nevii 7.
quae romulo Nevius a *boscis*
- 55, 1. *imp̃sa* (p cum lineola transversa) 2. *cogerro mens*
 3. *cogerro*
- 56, 1. *in menechinis* 2. *ascriptivis* 4. *ascriptiṽi* ascri-
bebantur
- 57, 1. *tripumo* 2. *libi* 6. *ferentur* 7. *eques* 8.
ascriptos
- 58, 2. *rorani* 4. *rorani* a *quae* ante om. 5.
plusti
- 59, 2. *cum* *tripotentia*
- 60, 3. *odei* 4. *Nevius* a 6. *circulione*
- 61, 2. *sinceraastro* 3. *sincerastrum*
- 62, 3. *tramis*
- 64, 2. *hic om.* 5. *diovolaes* 5. 6. a *scheno* 8. *deformes*
- 65, 1. *idem* 8. *reices*
- 66, 2. *villi* 7. *demonstrare* 8. 9. *factiose* 9. *actiose*
- 69, 1. *perulo* 2. *gradum*
- 70, 2. 3. *proprefica* 6. *laudes* 8. *Nevii* 11. *profi-*
cisceretur 12. *utrunque*
- 72, 4. *intempesta nox* a 5. a. *nocte*
- 73, 1. *altissimo* 5. a om. 8. *erat*
- 74, 2. *vocat* lac. loco v. *ὑπαζαν* 3. *ea* 6. *maximē*
cum *equis*
- 76, 4. *esse circiter* 6. *exororto*
- 77, 4. *noctis ac* *ideo ū haec res*
- 79, 4. *cum*
- 80, 2. *cum* *fiant* 6. *cum* 7. a *recipere om.*
- 81, 4. *qui in id* 7. *secum dū* 8. *caedit*
- 82, 2. *Andramache* 6. *volunt* (et sic cett. codd. *voluit* vg.)
 6. lac. loco v. *ἄνδρομαχον*. 7. lac. loco v. *ἄνδρομα*. 8. 9. *Andromache*
 10. *intelligere* 13. 14. *alexicatē*
- 83, 5. *cum aureo* 6. *rutuli* 7. *ruffae*
- 84, 2. *olent* 5. 6. e *corio a* 8. *quod* 10. *attellanis*
- 85, 2. *Multis numen* 3. a
- 86, 3. *epytirum* 4. *quoque vellet* 5. *dixit* *omnia faciunt*

- 87, 5. quod om. lac. loco v. *Θέτις* 7. *ῥ* 9. cuius
a bache
- 88, 3. littus 4. lac. loco v. *ἀλκυών* nostri 7. can
8. precipit 10. et rectum
- 89, 3. libenter cuius 4. lac. loco v. *κῆμος* 5.
quidam dicunt
- 90, 1. *Acilium* 2. cede 3. proxumo (quod recipiendum)
- 91, 3. cicorare 5. cicorare ferro 6. id est dici-
tur et om. 7. verturi (sive vecturi) 8. Cicuri (et sic
FHs. Cicouri b.) ciccura videtur
- 92, 1. *Nevium* 3. utrumque dicitur
- 93, 3. significans 5. *hehe* 10. q (cum lineola transversa)
ait 13. quem 14. dicunt cum 15. ab eo quod obiurgat
- 94, 6. dicunt (lac.) clepere.
- 95, 1. *Mantium* 2. moerebar 3. 4. et a quo 4.
attellanis
- 96, 1. *Mantium* 2. omnes autor 3. obscenum 6.
foeneratricem 7. foenisitia et foenisitia 12. dedet
- 97, 2. turpitula 4. abscaeva dicta 5. uspicia a quod
- 98, 4. haeres cum 5. cum
- 99, 3. asiduam 4. his 6. praetio frequentant
9. cum
- 101, 3. aplius *μῶ* 5. *μῶ*
- 102, 2. moliora
- 103, 3. convitio. Post pipatu unius et dimidii versus spa-
tium. 4. translata 8. Ganit 9. Cili 10. dilabare
- 104, 1. Portii a 2. ululatu 4. tybicina 6. clamo-
rem 8. facere 14. cassina 15. fringuttia 17. in rem equa
18. Esopi
- 105, 10. abaeratus
- 106, 2. iubes 3. domi nihil 4. delinquendum 6.
delicium 8. autorem Attilium 10. a quando
- 107, 2. 3. *Nevium* 22. tecnico
- 108, 4. 5. exbolis aulas quasgant quae eiiciuntur 8. ab-
rare id est om.

109, 2. *rescripserint* 4. *procedendum* 12. *lac. pro v.*
μολογική 15. *aethimologias*

110, 2. *primo* 5. *et om.* In fine libri: *Quae dicantur*
r non sit analogia liber I.

III. §. 1, 1. *ratio naturae* 3. *secundo* 7. *rectum om.*

2, 5. *et om.*

3, 3. 4. *tm* 5. *neque dedicissemus*

4, 7. *emiliorum*

5, 5. *usum om.*

6, 1. *quidem* 2. *descendo ei* 4. 5. *qua nisi ratio mihi*
scabulo 5. *in om.* 7. *in om.* 8. *navitii*

7, 1. *offendet* 3. *volius* 4. *Post declinar^{nt}etur haec:*
ut est a Terentio terentia. Sic in recto casu quas imponeret); ab ho-
mine homines etc. 6. *foeminae. Item 10.* 7. *a* 8. *quo*

8, 1. *Quur* 2. *sit* 3. 4. *potuerunt* 4. *assequi*

9, 3. *declinari bis.* *noluerunt* 4. *informem* 6.
ispariles 8. *vixerat magis*

10, 8. *posses* 11. *Antonius om.* 16. *ab hominibus his*
declinandis (declinandus FH. declinatus vg.) putaret

11, 4. *adsignificant* 5. *aristotelis*

12, 2. *quae posteriora.* 5. *et om.* 6. *scribi*

13, 1. *cum* 2. 3. *temporale .... igitur om.*

14, 4. *equito* 7. *aut ab homine*

15, 5. *a*

16, 1. *sum* 3. *cum* *cum* *cum* 6. 7. *Hercules ....*
ad om. *ut Herculis om.*

17, 1. *propterea* 4. *maius aut minus* 5. *a om.* *can-*
is; candissimum 7. *ferret*

18, 6. *ab om.* *a*

19, 1. *ea om.* 2. *suis om.* *priamide* 3. *fato* 4.
cuire

20, 2. *praesens et futurum* 3. *ut a saluto*

21, 1. *quur* 2. *requiritur* 7. *artem, idorus* 9. *ab*
ia ionem

- 22, 4. *idem* 5. *artem idori ephesis*
- 23, 4. *aperientur* 6. *cum* 7. *liberos* 8. *appel-*
laverunt 9. *lac. pro v. ἀναλογία* 9. *negligendum* 10. *simili-*
tudinem (ut FH. *dissimilitudinem* a. ut videtur, ut vg.) 10. 11.
vocarunt (et lac.) 11. *utrumque* 12. *in om.* 12. 13. *sic*
anomali
- 24, 3. *priores* (*prioris* FHa.) *tres* *declinatione* 4. *poste-*
rioris (*posteriores* FHa.) *compaginibus* 8. *cum* 9. *incipinus*
- 25, 1. *dicitur* 2. *est om.* 3. *puella om.* *avum*
 3. *imberbis* 6. *sermo*
- 26, 5. *intelligatur* 7. *Neque ad utrumque* 9. *cum*
 9. 10. *negligendum* 10. *brevi*
- 27, 3. *cum sint* 4. *si om.*
- 28, 1. *Accidit* 2. *adsumpta* 3. *cum* 4. *pallio*
 5. *inaequalitatem*
- 29, 2. *lac. loco γ. περιστυλον*
- 30, 1. *cum et* 2. *caeterisque* 2. 3. *adsumpta* 4.
inaequalitas
- 31, 2. *est* 5. *in tecto om.* 7. *vitam* 10. *si bellum*
 11. *discessum et ad utilitatem*
- 32, 8. *lac. pro aliis* 10. *aut* 11. *iocunda* 12. 13.
dissimilitudine 13. *vitandum*
- 33, 2. *nobis om.* 4. *cum* 6. *quatuor* 9. *analogia*
 9. *repraeschendendus*
- 34, 3. *sit* 4. *a* 5. *a* 6. *bonum et malum* 7. *a*
 8. *a* 9. *a* 10. *iupiter* *et om.*
- 35, 1. *iam* 6. *cum* *fuerunt* *dici* 7. *Athenae*
 7. 8. *Atheneopolitae*
- 36, 3. *a* *absolvo, absolvam* (non *abluo, abluam*) 7. *iuris*
 7. *muliebribus* 8. *ut Plautius* 9. *et cometine*
- 37, 2. *et similitudo* *cum in*
- 38, 4. *Aethiopem* *dentes om.*
- 39, 1. *a* 2. *analogia*
- 40, 4. *intelligimus* 4. 5. *debeat esse* 5. *foemina* *sit*
om. 6. *nomen et an ille*

- 41, 2. *pene* 3. *inveniuntur etiam dissimiles* 6. *qui in*
 10. *ondere* (id est *ondere*, *ostendere*)
- 42, 3. *cum* 6. *orehechmos* *cum*
- 43, 3. *ignorarent*
- 44, 1. *partim* 3. *secunda* 4. *naturam* (et sic FHs.
natura vg.) 4. *quatuor* (etiam 45, 1.) *hahabet* 6. *quidem*
- 45, 4. *Remus* om. 5. *nomina*
- 46, 1. *sigilatim* 4. *sint*
- 47, 2. *debemus*
- 48, 4. *sciser* 5. *scisera* 6. *spetie* 8. *ut* om.
- 49, 1. 2. *alia* .... *obliquos* om.
- 50, 4. *sic* om.
- 51, 2. *pronuntiarent* 3. *si* 8. *partius tetigi*
- 52, 1. *accidunt* 3. *earum* 4. *quatuor* (etiam 55, 7.)
 7. *cistella*
- 54, 2. *oville et suille* 3. *boville* *et tamen cum* 4.
ut om. *avitum* 5. *oville* *aville*
- 55, 5. *dicerentur* *a pelle suina*
- 56, 1. *a* 2. *a* 5. 6. *nolani romani* 6. *a* 7.
pergameus ileus 8. *foemina* 9. *lybia* 10. *lybiaticos*
- 57, 4. *a* 5. *a* *dicitur*
- 58, 1. *cum sit* 2. *similiter habet* 5. *huiusmodi* 9.
huiusmodi verbum est vocabulum
- 59, 4. *contra* 7. *loquor* om. *et venerunt de illa* 9. *et ea*
- 60, 6. *sedetitantes*
- 61, 4. *Quom* (quod Varroni reddendum) *a tibi* 5. *analogia*
 6. *cythara* 6. 7. *cytharicen* 7. *et* om. *sic* 9. *sic*
- 62, 1. 2. *aeserarias* 2. *ubi* om.
- 63, 1. *reliquitur* *arstarchei* 3. *dicunt* (non *dicant*,
ut cett.) 5. *litteras* 6. *quatuor* 8. *quinto quinto quinte*
- 64, 2. *litterae*
- 65, 7. *debeant*
- 66, 1. *essent* 2. 3. *repraehensione* 5. 6. *patricos*

- 67, 1. *a* (nam *ab* ex FH. reponendum) 4. *atque* ^{quam}
potest 7. *a* 8. *mentis* 9. *a tertium* *dentium et dentis*
- 68, 2. *quur* 5. *aristarcus cratetnam* 9. *aristarcum*
- 69, 1. *quicque* 2. *diceret* 3. *cum* 4. *adsum cum*
- 70, 2. *ut avium et ovium suium* 3. *sic* 5. *sed ei rei*
- 71, 2. *aedem* 2. 3. *consentum et non deorum om.* 3.
quur 6. *maniliorum variniorum*
- 72, 2. *dicere om.* (et sic FHa., fortasse recte.) 2. 3. *hectorem*
nestorem 4. *quaestorem et sic porro* 5. *debebunt*
- 73, 2. 3. *non debuerunt dicere* *attiniae* 4. *attinia*
5. *patres om.* 6. *pater*
- 74, 3. *bovis iovis* 4. *bovem iovem* (hoc v. bis)
- 75, 3. *analogia* 8. *optimum*
- 76, 4. *caecissimus* 9. *melissimum*
- 77, 6. *pauperrimus* 9. *frugalissimus* et *frugus et fruga*
- 78, 1. *proportionem esse* et *uno vocabulo* 6. *foeminam*
- 79, 3. *macricolus* 4. *nigricolus* 7. *dicendum est non*
esse 10. *facillime*
- 80, 2. 4. *ac significant . . . infinita om.* 5. *a* 8. *ut*
cum sit.
- 81, 4. *M.* 5. *analogia est sequenda* 6. *Q.* 7. *cyclo*
8. *Andrius om.* (et om. FHa. additum vg.) *cyclicenus* *cyclicus*
- 82, 3. *ab oppidis . . . habent om.*
- 83, 4. *dici om.* 8. *liberarumt* *coeperunt*
- 84, 2. *mecenas* *a* 3. *debut*
- Posthaec, spatio unius versus relicto, liber nonus sine inscriptione
et minuscula prima litera incipit.

- IX. §. 1, 3. *crysippo* 5. *Aristarcum* 6. *videat* 7. *Crysippus*
7. *inaequalitate* 10. *verbum* *Aristarcus* 11. *aequalitate*
11. *de om.* *similitudinem* 12. *quarundam*
- 2, 1. *hi*
- 3, 5. *repudiandi* *anomala* 6. 7. *quod . . . anima om.*
- 4, 4. *quarum* *sumam* 6. *quod exigunt* 7. *aliud*
dicere . . . analogiis om.

- 5, 4. *analogia uti*   6. *ostensione*   7. *lineam*
- 6, 1. *in suā pot*   3. *suum*   6. *unusque*   7. *quan-*
cunque summa   9. *esse om.*
- 7, 2. *repraehendenda* (eadem scribendi ratio est 12, 2. 63, 1. 66,
 1. 68, 1. 2. 8. 70, 1. 74, 1. 2. 79, 1. 90, 1. 6. 95, 6. 96, 5. 97, 1. 98, 5.
 101, 1. 3. 104, 1. 105, 1. 106, 7. 110, 2. 111, 9.)
- 8, 3. *negligat*
- 9, 3. *conferrimus*   9. *in om.*   10. *caeterorum*
- 10, 1. *indeclinationum*   3. *mundum*   5. *concedunt*   6.
aut si quis   7. *mane*   8. *concēdat*   10. *concendat*
- 11, 2. *ingeniculis*   5. *traducit*   5. 6. *repraehendendus*
 6. *valentem om.*   7. *traducat*
- 12, 1. *Appelles*   2. *quod om.*   *Myconos*   5. *veteritatem*
- 13, 4. *oportere om.*
- 15, 2. *inludunt mittunt*   3. *barbaros*   *ignorabant*
- 16, 3. *animus* (et sic FHs. a minus vg.)   11. *obsolescet*
 11. *oblitterata*
- 17, 1. *nonas*   4. *aures*   6. *quae deterrius*
- 18, 2. *sequemur correctum ex sequamur*   4. *caeteris*   5. *eo*
 7. *secutus om.* (et om. FHs. receptum est ex vg.)
- 19, 4. *restituantur*
- 20, 5. *quem*   6. *abrogante*   7. *caedunt.*
- 21, 2. *e*   *ablatis*   *oblitteratae*   3. *capullarum species*
 7. *suppellectilis*
- 22, 1. *fervor*
- 23, 6. *sunt om.*
- 24, 2. *aequinoctiali*   3. *septentriolem*   *contra a paribus*
 7. *arciarcum* (vocabulum etiam in caeteris codd. corruptum extat, sed in
 nullo eorum lac. est, quapropter fort. praestabit latinis literis ponere:
antarcticum)
- 25, 1. *Non*   2. *sola bruma*   *aequinoctium*   3. *aequi-*
notialem
- 26, 3. *se quater mutant*   5. *ad hanc*   7. *in om.*
- 27, 4. *praesente*

- 28, 2. *non exquilis aquile* 3. *suis* (et sic FHs. *sui* vg.)
 9. *mullus* 9...11. *tamen* . . . . *mulus* om. . 11. *mullo ex asina*
- 29, 3. *seperatim*
- 30, 2. *cae* 4. *septima* 5. *hac*
- 31, 4. *utrunque* Et *quid* 5. *alia ne sic utra* (et sic FHs. *alia non; sic utraque* vg.)
- 33, 8. *videri mutillum* *luschum* 9. *aut equorum*
- 34, 4. *fabricata* *viderit* 5. *hostia* (sic etiam a. fortasse recte, cf. VI, 92.) 6. *factam* (ut Fa. *factum* H. *facta* vg. 7. *analogiam* 8. *libitum* 10. *quod ea* (et sic FH. *quod ex a. eas* vg.) *eam* 14. *naturalis* 15. *imposuerunt rebus* . . . *Roma* om. 16. *a* 17. *tempore* *a* 18. *a*
- 35, 9. *sint offensione*
- 36, 3. *Quare si quid* 4. *ac caetera crimina* 5. *in om.* (et om. FHs. *receptum est ex* vg.)
- 37, 4. *resque designentur* *sit* om. 5. *visu* 8. *possunt*
- 38, 3. *foeminae* 4. *significat vnti* 6. *utrunque* 7. *a*
- 39, 1. *collocata* 2. *querendum* 4. *apulla* 5. *spetiem*
 5. *apullam* 6. *Nec nunc*
- 40, 2. *ab occe ana significatione* 5. *foeminae* 8. *muliebres*
sunt 11. *muliebres*
- 41, 1. *perpenam* 4. *utrunque* 6. *significant* *praeponimus*
- 42, 2. *sic* 3. *adsumant*
- 43, 2. *impudenter* (et sic FHs. *imprudenter ex* vg. *receptum* est.) 3. *sed et ex* 4. *si similes* 5. *sint et de* 6. *sit* 8. *habeant*
- 44, 2. *X om.* 3. *quae* 4. *verbis om.* 4. 5. *intelligamus* 5. *iis* 7. *Phryx om.*
- 45, 1. *parte om.* 2. *analogiam*
- 46, 1. *Quod om.* *non dissimilitudinem* 2. *suppellectile*
- 47, 6. *suppellectile* 7. *paris* 8. *tricliniaris* 9. *quisque denique*
- 48, 2. *habebunt* 3. *quidem om.* 4. 5. *vestimenta* 7. *palium palio.*
- 50, 2. *romilla* 3. *ut om.*

- 51, 1. et 6. *litterarum*   5. *sub similibus*
- 52, 4. *quatuor*   7. *conferat*   9. *conferat*
- 54, 2. *dispendij*   3. *quicquam*   6. *omnis*   7. *et ihili*
8. *commutantur*   13. *sic huic nihilo non nihili*   15. *terentium*
- 55, 2. *foemina* (itidem 55, 11. 56, 7. 10. 57, 6. 7. 8. 59, 1. 61, 1. 62, 4.)   5. *non nullus*   11. *et om.*
- 56, 6. *at nunc*   9. *appellantur*
- 57, 5. *ut usus*   6. *his om.*   *mare ac foemina*
- 58, 9. *debet*
- 59, 1. *foemina. Habet*   2. *naturam*   3. *neutra om.*
9. *gentilitia*   10. *summus*   11. 12. *Terentia foemina*
- 60, 1. *pronominiibus*   3. *gentilitia*   a   9. *luci om.*
- 61, 1. *item om.*   2. *declinarat*   3. *Mania . . . . enim om.*
- 62, 7. *hominibum*
- 63, 8. *una*
- 64, 3. *duae* (v. *Addenda*)   7. *alteram*   *alteram*
- 65, 4. *quae*
- 66, 10. *argentum*
- 67, 2. *inter se habet*   3. *vina et unguenta*   4. *Lesbio*
6. *sic item*   7. *sic acceptarum rerum*   9. *denique rescindere*
11. *cum*
- 68, 3. *publice*   4. *unum . . . . dicant om.*   6. *neque om.*
7. *venerunt*   *respondere*
- 69, 2. *a*   7. *a*   8. *appellasset*
- 71, 2. *transeunte*   3. *a*   6. *aquilani*   7. *oriantur*
7. *Cecilius*   9. *si*   10. *nas est*
- 73, 8. *magis . . . . quod om.*
- 74, 2. *annus*   4. 5. *piscinula om.*   6. 7. *in . . . . sit*
om.   8. *cistulla*   8. 9. *catulus et catellus*
- 75, 5. *dispiter*   *Maspiter . . . . Maspitrem om.*
- 76, 3. *est om.*   8. *quouismodi* (*quod reponendam*)   13. *additum id est ac*   14. *casus vovis*
- 77, 2. *video nihil quod*   4. *nam . . . . est om.*

- 78, 6. *Nevium*
- 79, 4. *analogiam esse esse* 7. *veniant* 9. *placula* (a
sic FH. *plagula* vg.)
- 80, 4. *u. f.* 5. *debet* *fici et nummi* 12. *haec*
fico *huius manu*
- 81, 4. *erāt* 5. *utrunque* 9. *a* 10. *hi tressibus*
12. *a centussis*
- 82, 1. *nume qui* 3. *et haec* 4. *cum* *adsumit*
- 83, 2. *quid pertinet* 3. *ut om.* *quoque* 7. *pro passibus*
- 84, 1. *quare cum ad* 4. *qñ* *est om.* 7. *dispondius*
- 85, 2. *similitudinem* *utrunque* 5. *denariorum* 6. 7.
et haec . . . . denarii om. 7. *Sed esset* 10. *sed et in utris*
- 86, 2. *una non moventia* 3. *qua* 4. *numerus moventrius*
- 87, 3. *utrunque*
- 88, 1. *hoc* 2. *actum om.* 5. *scribibus analogiam*
6. *utrunque* 8. *huiusce* 9. *preponemus*
- 89, 2. *vocam* 3. *omonimya* *fiant om.* 9. *metionis*
- 90, 3. *Sapho* *alceus et alceo* 4. *geriones* 6. *analogiā*
7. *quisquis* 9. *alceus* *alceonis* 10. *alceonem* *secutus fuerit*
- 91, 5. *vocandi om.* 7. *trissyllabum* *bissyllabum*
- 92, 2. *similias* 4. *soleat* 6. *siquos* 7. *similes*
- 93, 2. 3. *et minus* 4. *tñ* 6. *succosi. igitur*
- 94, 2. *adsumitur* 3. *adsumi* *hic lepus om.* 5.
adsumptum erit et extr. 6. *erit om.* 7. *lapidem* 7...10.
duo . . . . lapides om. 10. *dicunt*
- 95, 3. *possit* 5. *tempora*
- 96, 2. *dicam* 3. *simile* 4. *inchoatam*
- 98, 2. *maledicunt* 2. 3. *percussi . . . . feriebam om.*
- 99, 4. *tondo tondam*
- 100, 2. *series. s. l. ut* 4. *fuerim* 7. *cetera om.*
- 101, 5. *sic enim naturae* 5. 6. *habent* 6. *habent*
8. *infecta* *solum verba* (i. e. *infecta verba solum*)
- 102, 2. *discrepant* 4. *si om.* 6. *si hic*

- 103, 6. *adsumpta* *videre* 7. *rectus casus nonnunquam*
 10. *intelligimus*
- 104, 4. *ut putant* 6. *ideoque lege in venditiones* 7. *rura*
- 105, 1. *putant om.* 3. *commove analogiam* 5. *dicant*
- 106, 3. 4. *lavari . . . . lavant om.* 4. *ut .T. fit* 5. *E: blavantur*
- 107, 5. *sed quod quoniam* 9. *ut . . . .* 108, 1. *analogia om.*
- 108, 2. *a a* 4. *adsumi quod* 6. *temporibus*
 7. *transierit* 9. *similiter intelligitur*
- 109, 3. *as cum is* 4. *similitudines* 6. *similitudo* 9. *unumquoque*
- 110, 1. *analogiam iis* 1. 2. *principia* 3. *a* 6. *quicque*
 7. *amatis amatis*
- 111, 5. *oms* 8. *neutra*
- 113, 1. *rebus om.* *arbitramur* 2. *priore analogiam*
 2. *breviter* 4. *analogia* 5. *mundi om.* 7. *sicut om.* 9. *et om.*
 10. *murena* 11. *mustelle numerus sic* 12. *murenis*
- 114, 3. *verbis sit ortus* 4. *est om.* 5. *item quae cum*
 7. *analogiam* 10. *aliud est populo*
- 115, 4. *liber adpollicitus est demonstraturum*

- X. §. 1. 3. *a* 4. *appellatur* 5. *libro primo* 7. *dicentur*
 1. *fondamenta*
- 2, 3. *lac. loco v. λόγος* 4. *lac. loco v. ἀνάλογος*
- 3, 2. *quid fundamentum* 4. *quos illud* 7. *item*
 . . . *esse simile om.*
- 4, 3. *dissimilis* 4. *a* 5. *spetis* 9. *pene* 11. *habent*
- 6, 1. *fuit ut* 5. *homini om.* 6. *partis habeant potest*
- 8, 3. *et om.* *utrunque* 10. *aut hoc nemus et lepus*
- 9, 1. 2. *similitudinem*
- 10, 4. *LXXIam* 6. *septim litteras. Itidem* 21, 7.
 5, 6. 55, 7. 8. 57, 3. 62, 3. 82, 2. 6. *cum*
- 11, 3. *quarum origo principia*
- 12, 4. *a* 6. *cum utrunque* 8. *ac perfectam* 9. *analogiam*

- 13, 2. *sola om.*
 14, 2. *haec om.*   *nux, mox*   3. *cum*   4. *nihil in*
 5. *dicit om.*   6. *utrunque*   7. *casum*
 15, 3: *uniusquoque*
 16, 2. *a*   6. *Aristarchi*   10. *imperito*
 17, 2. *partes*   *quatuor*   3. *docilis et facilis*
 18, 1. *speties*   2. *partes*
 19, 7. *nominativum*   8. *ab illa abdividendum*
 20, 3. *cum*   5. *sic ubi*
 21, 2. *spetie*   4. *spetie*   5. *virili*
 22, 2. *in om.*   4. *a*   5. *a recto in recto in rectos*   8.
explicatis
 23, 2. *aliud alio*
 25, 6. *et om.*   7. *in om.*
 26, 3. *summi*   6. *proxime supra neque*   7. *pōt*
 27, 3. *plerunque*   10. *cecinna*
 28, 5. *intelliguntur*   6. *utrunque*
 29, 8. *similitudinem*   9. *similius*   11. *nisi id sumpseris*
 30, 3. *Reliquitur*   6. *significet*   9. *his*
 31, 1. *hebent*   3. *speties*   6. *scribo ne etc.*
 32, 4. *spetie*   5 et 33, 7. *speties*
 33, 3. *scribo et lego*   7. *quicque*
 34, 2. *inde participialia*
 35, 4. *reprehendimus*
 36, 7. *sic*
 37, 2. *lac. loco v. ἀνάλογον*   5. *eas duas alterae duae res*
 6. *bina om.*   7. *lac. pro λόγων.*   *utrunque separatim, deinde lac.*
 38, 2. *cum*   *menechinum menechino*   4. *cum*   6. *cum*
 39, 3. *utrunque*   5. *sodalis sustuleris om.*   *sic sodalis*
 7. *analogiam*
 40, 3. *expectare*   4. *expectes*   5. 6. *prosequare*
 41, 5. *auctoriatum*   8. *progremis*
 42, 2. *gemetras*   5. 6. *dissimilem*
 43, 2. *a*   3. *sit om.*   5. *dico, quatuor*   6. *quadra-*
ginta om.   11. *unum*

44, 2. a 4. fit 8...10. *Albius Atrius, Albio Atrio*
per directas declinationes om. 10. *albus alba* 11. *aentenaria*

45, 5. *conformus*

46, 2. *cytharae*

47, 2. *sint*

48, 2. *lego* . . . . *perfecta om.* 3. *debeat* 4. *cum* 11.
tundam om. 13. *eram, et amatus* 13. 14. *reprehendunt*

49, 3. *cum* 4. *sit* 5. *compraehenditur*

50, 2. *duos* 3. *a* 4. *obliquum* 7. *a* 8. *a*

51, 7. *simile om.* 9. *utrunque sequitur* 10. *servas*
 10. *in om.* *cervae*

52, 2. *a* *a* 3. *a* 5. *impositione*

53, 2. *aliquas*

54, 3. *scolae* 5. *a* *proficiscantur* 7. *a quo casu*
 8. *ordinari* 9. *cum* 11. *autem ratio* *a*

55, 2. *ad circo* 3. *dicendo* *idem* 4. *quidem omni*
 5. *phisci*

56, 2. *qui prius* 3. *potius om.* 4. *a* *a* 7. *quam*
in his

57, 3. *idem*

58, 3. 4. *adsumere*

59, 2. *Crysippus* 4. *dextera* 5. *dextras*

60, 5 et 8. *plerunque*

61, 3. *imposititiis* *occurrerent* 4. *in natura* *corri-*
geretur *a*

62, 1. *a* 2. *a* 6. *in E om.*

63, 1. *atria* 3. 4. *animadvertendum haec om.*

64, 1. *sunt post partim om.* 5. *armonice*

65, 3. *Iupiter* 6. *sunt post virilia om.*

66, 4. *cum* 6. 7. *significant . . . multitudinis om.* 9.
quatuor

68, 7. *seperatim*

69, 3. *dominatum* 3. 4. *adventium* 5. *et post pistori*
om. 6. *Adventium*

- 70, 2. non] ut 4. haectorem. 6. Haectoris 8. cepit
 10. nollat mallet 11. adventia 12. plurimus
- 71, 4. bachides 5. bachidas cum 8. sunt translata
- 72, 2. ea additum ante ut rebus et in 3. cunque
 4. et in quouismodi 7. seperatim 8. 9. accedere accedere debent
- 73, 7. ut om.
- 74, 1' et 3. diffinienda 1. qua 2. atque ea 3. Namque
 prior 9. omnem e] est
- 75, 5. repraehendendas pleraque diffinitiones
- 77, 1. vocabulis 3. quoniam (et sic FH. qm a.) 5.
 cum 8. cum
- 78, 5. dices 6. sign̄t 7. amabo 8. amabor
- 79, 2. speties 3. potuit informavit 6. non] ac non
- 80, 4. 5. et huic nequam . . . huius nequam om. 6. eius
 quem] cuiusque
- 81, 2. sic] sic etiam ne quicquam
- 82, 2. declinetur 5. quarto
- 83, 3. ut 4. quantum ut habeant om. 4. 5. clinatus.

COMMENTARIIS ADDENDA.

Ad lib. V. §. 4. *impotem*] *vg. impotentem* codd. sed de G. nihil notatum est.

7. *incurvicervicum*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. pag. 270.

8. Sic velim scribas: *ad initia rerum*] *conl. et initia regis* codd., quod Turnebus (non Victorius) et Scaliger etc.

13. *qua cognatio eias erit verbi quae*] Nunc puto Vertranium verum vidisse, qui pronomen *quae* mutaverit in *quod*.

14. *Liberi fanum in civium Moero locavi*] In margine libri Spanhemiani in bibliotheca Regia Berolinensi asservati correctum est: *Liberi fanum inclutum Maro locavi*, et intelligitur Maro, Bacchi sodalis, Maronae in Thracia conditor. Haec Schneiderus in Vita Varron. p. 240. De forma nominis Threca v. Praefatio p. XXXIX.

18. Adde primae annot.: Nempe Plinius eo loco non de L. L. libros adhibuit, sed usus est Varronis Menippea, cui inscriptum Dolium, ex qua Probus ad Virgilii Ecl. VI, 31. haec: *Appellatur a caelatura caelum, Graece ab ornatu κόσμος, Latine a puritie mundus*. Posteriore tempore Varronem ab hac Aelii magistri sui sententia descivisse, ex h. l. intelligitur.

21. *item maxime*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 271.

23. *terra sit obrutus*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 271.

Annot. de osse excepto nunc addo, duplicem morem hac in re discernendum esse. Nam cum mortuum hominem terra condere Romanis religiosissimum videretur, ubi iustis faciendis vel tempus vel locus non dabatur, aut corpori nondum combusto digitus decidebatur (hoc dicebatur membrum abscondi, teste Festo p. 101. Lindem.), aut, cum ossa legebantur, os, credo calva potissimum capitis, excipiebatur et ad glebae

injectionem servabatur. Hoc cum saepe factum esset ad funus et luctum protrahendum, interdictum est XII tabulis (ap. Cicer. de legg. II, 24, 60. cf. Dirksen. de Duod. tab. p. 672.): *Homini mortuo ne ossa legito, quo post funus faciat*, id est eo consilio, ut in osse quodam non condito sed servato funebria fierent. Excipiebatur autem bellica et peregrina mors.

30. Varronis de Tiberis origine et Tiberino rege sententiam commemorat Servius ad Virgilii Aen. VIII, 330.

appellatam thebrim] γ. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 272.

46. *contra Tatium regem*] Eadem ex Varrone narrat Servius ad Virgilii Aen. V, 560., sed in quibusdam pleniora, ita ut alio scriptoris libro eum usum esse appareat.

49. *Larum Querquetulanum*] Non opus est ut copula interseratur, cum *Querquetulanum* quominus patricq casu accipiat nihil impedit. *Larum* autem sacellum, nisi ii Lares Querquetulani fuissent, a Varrone adhiberi non poterat ad demonstrandam Exquiliarum ab aesculetis originem.

54. *Germalum*] Assentior nunc Niebuhrio, R. H. I. p. 401. ed. sec., hoc loco *Cermalum* reponenti. Etiam Ciceroni ad Atticum IV, 3. *Cermalum* reddendum esse, ex librorum scriptura intelligitur.

61. *nuptiis*] De eadem re Varronis quaedam extant apud Servium ad Virgilii Aen. IV, 167.

68. *Luna vel quod*] FGB. *Luna ut quod* Hac. Manifestum est, vel servari non posse, nisi forte alterum etymon excidisse statueris.

71. *hanc aquam petere*] Praestabit codd. plurimorum scripturam *hinc* retinere.

80. *fuat*] Longe praefero nunc *cluat*, quam correctionem proposuit V. D. Coloniensis laudatus a Scaligero ad Festum p. 358. Lindem. cf. Neukirch. de fab. tog. p. 89. *siet* scripsit Niebuhr. R. H. T. I. p. 543. ed. alt.

83. *Scaevola Quintus*] Cur Varro ea nomina sic collocaverit, causa haec est, quod postquam Scaevolam dixit, eum ut distinguat a P. Mucio Scaevola Pont. Max., praenomen Quintus addit: deinde etiam a Q. Mucio Scaevola Augure Pontificis Maximi appellatione eum discernit. Cf. annot. ad VII, 105.

84. *Furrinalis et Furrina* scribendum esse, postea vidi. Cf. annot. VI, 19. VII, 45. H. I. *furrida* FGH.

89. *extremis*] Periculosius videtur sumere, h. v. a Varrone adverbii significatu usurpatum esse, quam corrigere *extremi*, praesertim cum proximi vocabuli prima litera sit S.

95. *peculia tori atque*] cf. ann. ad IX, 9.

96. De armentis Servius Danielis ad Virgilio Aen. III, 540. sic:
*Varro autem boves armenta vocari voluit, quasi pramenta, quod eorum
praecipue opera in arandis agris utimur.*

101. *G in C mutavit*] Cur *mutata* reiecerim, apparet ex annot.
ad VII, 74. IX, 54.

108. *quare*] Ad codicum scripturam *quorum* propius accessissem
quor scribendo. Cf. annot. ad V, 66.

130. V. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 276.

137. V. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 276.

141. *Quod operis muniebant*] *opere* video reponere Zumptium in
Annal. Lit. Berol. a. 1827. p. 1514.; neque infitior, hanc loci formam,
quam Turnebus proposuit, non displicere: *oppidum ab opi dictum, quod
munitur opis causa, ubi sit, et quod opus est ad vitam gerundam, ubi
habeant* (i. e. habitent) *tuto* (*tuto* Hab.). *Oppida quod opere muniebant,
moenia dicta.* Sed ratio et progressus totius loci facit, ut ad illud, quod
posui, sententia mea praeponderet. Ad *moerum* et *moeniendi* v. Suppl.
V. Scr. e C. G. p. 277.

148. *postilionem postulare id* defendi poterit collata altera dictione,
quam nativam esse in Latio; non e Graecia adscitam, certum est: *vocare
inlicium Quirites* VI, 88.

149. *Curtium in locum*] *Curtium* ex glossemate in margine ad-
scripto illatum esse videtur.

150. Sententiam loci apertius declarassem, si inter *septum esse*
atque *id quod μίον* distinxissem.

153. *carceres*] Non hunc, sed similem locum Varronis tangit Ser-
vius, cum refert ab illo *carceres dictos esse quasi arcres*; ad Virgilii
Aen. V, 145.

158. *a Flora susus*] *a Florae susus versus* coni. Io. Fr. Grono-
vius ad Gell. IX, 4. p. 537. Conr. Etiam §. 160. ad *inde dedicamus* pro
Iacobo Io. Fr. Gronovius appellandus erat.

VI. 2. *Λευκίον*, quod propter scripturam cod. H. in ordinem
recepi, cedere debet formae *Λευκιστόν*.

5. De *Plaetoria lege* cf. Dirksen. de XII. tab. legg. p. 187.

In *Reatino*] Reatinorum sermonis Varro eo magis gnarus esse de-

bebat, quod ipse Reatinus erat. V. Sidonius Apollin. Epist. IV, 32. et Symmachus Epist. I. p. 298. ed. Par. 1684. Hinc singularis eius Sabia agri locorum peritia, de qua dixit Petit-Radel in Annal. Instit. Archaeol. a. 1832. p. 18.

14. *appelletur*] Sic scripsi ex Fab. *appellatur* GH.
septimum] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 279.

20. *Vinalia rustica*] de tempore horum sacrorum cf. Schneider ad Varron. de R. R. I, 1. p. 248.

26. *Sementivae*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 279.
omnes pagi] *omnes pagus* FHa. *omnis pagus* G. ut vg. et redeo ad hanc lectionem. Nam non omnes pagi, sed omnis pagus (id est omnes pagi incolae) Paganicas ferias in agris habebant. Caeterum hacpropter non opus esse, ut *haberet* scribatur, sicut vg. fit, verbo monendum.

28. *in urbem ab agris*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 280.

30. *quid*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 280.

31. *eo est*] cf. Praefatio p. XXXVI.

40. *De quibus*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 280.

57. *eloqui ac reloqui*] De hoc notabili Sabinorum ritu, qui ad divinationem pertinere videtur, divinando quaedam profert Petit-Radel in Annal. Instit. Archaeol. a. 1832. p. 240.

58. *cum agunt*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 281.

63. *sit pura*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 281.

68. *ab his qui*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 281.

94. *dubium cum*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 281.

98. *cuius*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 282.

VII. 3. *verba poetica dicunt prolata*] v. p. d. contineri coni. Grauert. Analect. p. 68. quod ad nexum sententiarum parum aptum mihi videtur.

14. Ad stabiliendam eam Accii versuum scripturam, quam recepi, facit comparatio anapaestorum ex Menippea Varronis ap. Probum ad Virgilii Ecl. VI, 31. (Bipont. p. 270.) de limbo picto *bis sex signis stellimicantibus*; i. e. Zodiaco.

22. *fretum* a fervido Varronem dixisse, scribit Isidorus XIII, 18, 2

23. *non* ferre queant*] Sic me correxisse paenitet et piget, postquam incidi in versum Plauti Bacchid. IV, 6. extr. *bene navis agitur, pulcre haec confertur ratis*: ex quo intelligo, conferre navem dici de remigibus, qui cum omnes una remis incumbunt, navem propellunt, quod ferme dicitur a Thucydide VII, 14. *ἐντέχων τὴν ἐπιβολαν*. Sic Naevius in primo bello Punico narrasse videtur, quae tum cura et quod studium fuerit Romanorum, ut *conferre queant ratem aeratam* remiges.

sedentes] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 283.

64. *Cistellaria*] Ne quis me, quod obscurius sententiam meam significaverim, reprehendat: addicio certissimum haberi, Cistellariam non integram extare, sed truncatam. In antiquissimo codice plures ex hac fabula pagellae exciderant; postea alia quaedam, quae nexu iam destituta erant, omissa, et hians iunctura callide levigata est. Ambrosianus codex palimpsestus, cuius reliquias Maius edidit, cum multis aliis versibus, qui nunc in ea fabula non leguntur, habet etiam hunc, quem antea ex Nonio p. 164. noverant: *Expurgabo hercle omnia ad raucam ravim*. Hunc frustra Cistellariae ereptum, et Clitellariae (quam Nonius pariter ac Varro in his libris semper Astrabam appellat) donatum esse, nunc manifestum est. Itidemque statuendum de Varroniano hoc loco.

82. *voluit*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 285.

90. *proximo*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 286.

91. *Cicuri*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 286.

95. *apud Dossenum*] *personam* coni. Schober de Atellanis p. 18. quod a literis codd. *ad obsenum* nimium distat. Verum praeter Fabium Dossenum scriptorem Atellanarum idem nomen etiam personam Atellanarum significat, quam quod poeta ille in his fabellis, quae a civibus agebantur, ipse sustinere soleret, eum hoc cognomine appellatum esse existimo. Id nomen personae apud Festum s. v. temetum aperte extans, aliis locis ex corruptelis librorum enucleatur, de qua re nuper dixit Ed. Munk de L. Pomponio p. 66. 73. 81. Quos locos cum considero, atque Dossenum ipsum *edacibus in parasitis* magnum fuisse reputo, scilicet in ea ipsa persona, a qua nomen suum retulit, adducor iam ut h. l., omisso praeverbio *apud*, scribendum censeam *Dossenum* s. *Dorsenum*. Nam etiam ex hoc ipso nomine (*d-orseum*) facile fieri poterat *ad obsenum*.

107. 108. Naevii fabulas eo ordine Varronem disposuisse, quo dixi, eo probabilius est, quod eodem ordine, observatis tantum primis nominum literis, etiam Plautinas composuit et descripsit. Nam Plauti comediae, quas habemus, Varronianae cum sint, consentaneum etiam ordinem earum eum esse quem ille descripserat. In quo ordine (*Amphitruo*, *Asinaria*, *Aulularia*, *Captivi*, *Curculio*, *Casina*, *Cistellaria*, *Bpidicus*,

Bacchides, Mostellaria, Menaschmi, Miles, Mercator, Pseudolus, Poenulus, Persa, Rudens, Stichus, Trinummus, Truculentus, et Vidularia, quae amissa est, mutilatis antiqui codicis extremis, cuius codicis ab antiquitate et conditione indaganda nunc pendet legitima omnis Plauti fabularum crisis) cum mirari subiret, quamobrem Bacchidum fabula sola suo loco nota esse videretur, solvit hoc ζήτημα satis acute idem iuvenis, cuius diligentiam in excutiendo cod. G. laudavi in Praefatione p. XII. Nempe Bacchides Varro Epidico noluit anteponere, quoniam illam in hac ipse poeta commemorat. V. Bacchid. II, 2, 30.

VIII. 10. extr. declinatus] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 287.

23. a similibus] *ab similibus* FH. quod recipiendum. *a similibus* cett.

dissimilitudinem] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 288.

24. prioris et posterioris] cf. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 288.

36. Lua Luam] cf. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 288.

38. Aethiopam] Haec forma qui defendi possit, nescio. *Aethiopam* FHa. *Aethiopem* G.: hinc *Aethiopa* faciendum est. Cf. Praefatio p. XXXIX.

44. natura] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 289.

61. Cum] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 289.

63. discant] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 289.

67. a similibus] *ab similibus* FH. quod reponendum. *a similibus* cett.

72. dicere] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 290.

81. Andrius] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 290.

83. sub magistratuum nomina . . . succedere] Cf. ann. ad X, 14

IX. 6. intelliges] GHa. *intelleges* F. quod reponendum.

7. non modo] Beierum propter exempla ab eo congregata advocavi; eius sententiae, in hoc structurarum genere negativam particulam necessario addendam esse, non accessi.

16. a minus] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 291.

18. secutus] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 291.

23. *an aër et caetera*] Haec e cod. B. et vg. sumpta sunt. om. FGHa. Et non modo supervacanea ea sunt, sed etiam molesta, praeter unam particulam *an*, quae *quae sunt in his*, cum superioribus coniunguntur. Nam in iis quae secuntur enumerantur caelum (24. 25.), mare (26.), terra (27.), et deinde quae sunt in caelo s. aëre, in mari, in terra (28.), eodem ordine, quem scriptor iam V, 75 sqq. observaverat.

24. *ἀνταρτικόν*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 291.

28. *sui*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

31. *in qua sit casus*] *sint* scriptum esse a Varrone, verisimile est. *alia non, sic utraque*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

34. *ostia*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

facta] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

eas] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

36. *in analogias*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

43. *imprudenter*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 292.

59. *extr. mulier*] H. *femina* Fa. *foemina* G.

64. *duo*] vg. *duae* codd. Id reponendum.

76. *cuiusmodi*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 293.

79. *plagula*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 294.

X. 77. *quom et re*] v. Suppl. V. Scr. e C. G. p. 298.

I N D I C E S.

I. SCRIPTORUM ET LIBRORUM POPULORUMQUE NOMINA,
QUORUM VERBA A VARRONE REFERUNTUR. ADIECTI SUNT
ETIAM ARTIFICES.

Ubi scriptores a Varrone non nominati sunt, sed ex aliis libris intelligi possunt, asteriscum * addidi, ubi scripta, cruce signum †.

Ubi nullus in his Indicibus liber memoratur, quintus intelligitur.

- A**ccius Gramm. Fr. 1.
Accius poëta 21. 98. VII, 19.
50. 64. 83. 85. 88. 96. Accianum VI, 80.
in Bruto 80.
Eurysace† VII, 15.
Menalippa VII, 65.
Phaëthonte?† VII, 14.
Philocteta Lemnio VII, 11. VII, 80.†
Actiones VII, 93.
Aegyptiorum vocabula VIII, 65.
Aelius 18. 21. 25. 66. 101. VI, 7. 59.
Saliorum carminum interpretatio VII, 2.
Aeolis 25.
Afranius
in togata 25.
Amiternini VI, 5.
Annales 74. 101.
Antipater VI, 2.
Apelles pictor IX, 12.
Apollodorus 105. VI, 2.
Aprissius? VI, 68.
Aquilus
in Boeotia VI, 89.
Arimnas? IX, 12.
Aristarchei VIII, 63. X, 16. 42.
Aristarchus VIII, 68. IX. 1. 43.
Aristeas X, 75.
Aristocles IX, 10. X, 75.
Aristodemus X, 75.
Aristophanes Gramm. 9. VI, 2. IX, 12. X, 68.
Aristoteles VIII, 11.
Νόμιμα βαρβαρικά VII, 70.
Armenia lingua 100.
Atellanae VII, 29. 84. 95.
Atheniensium libri sacrorum 97.
Atilius VII, 90. 106.
Augures 33. VI, 64. 76.
Augurum formula templi concipiendi VII, 8.
Augurum libri 21. 58. VII, 51.

- Aurelius VII, 65. 70. 106.**
Brutus? 5.
Caecilius VII, 103.
Callimachus 113. VII, 34.
Campani 137.
Canius VI, 81.
Carmen Priami VII, 28.
Cassius VI, 7. VII, 21, VII, 72.
Cato VII, 58. IX, 107.
Catulus VI, 6.
Censoriae tabulae VI, 86.
Chersonesioe? 137.
Chrysippus VI, 2. 11. 56. IX, 1. X, 59.
Claudius VII, 66. 70. 106.
Cleanthes 9.
Commentaria consularia VI, 88.
Commentarium vetus antiquitatis M. Sergii VI, 90.
Cordubae 162.
Cornelius? Stilo 148. 150. in commentario Naevii VII, 39.
Cosconius VI, 36. in actionibus VI, 89.
Crates VIII, 64. 68. IX, 1.
Democritus 39.
Dion VIII, 11.
Dionysius Sidonius IX, 10.
Diores? IX, 12.
Dossenius? VII, 95.
Duodecim tabulae 140. VI, 5. VII, 57.
Duodecim tabularum interpretes 22.
Ennius 9. 14. 19. 23. 42. 59. 60. et IX, 54. 64. 65. 86. 111. 163. 182. VI, 61. VII, 6.* 12. 35. 49. 87. 89. 93. 101. 104. IX, 107. X, 70. in Aiace VI, 6.* 81.* VII, 76.*†
Ennius
in Alexandro VI, 83. VII, 82.*†
Andromacha 19. VII, 6.* VII, 13. 82.*†
Annalibus† VI, 82. VII, 7.* 12. 20. 21. 26.* 28. 32. 36. 37.* 41 bis. 42. 43. 44. 45. 46 ter. 48. 71. 100. 103. 104 quater.
Epicharmo 59. 60. 68.
Eumenidibus† VII, 19.
Hecuba VII, 6.*
Iphigenia† 19. VII, 73.*
Medea VI, 81.* VII, 9. 16.*† 33.*†
Sota 62.
Epicurus VI, 39.
Euripides VII, 82.
Faleris 162.
Flaccus flamen Martialis VI, 21.
Fulvius VI, 33.
Gallorum vocabula VIII, 65.
Glossarum scriptores VII, 10.
Glossemata VII, 107.
Graeci antiqui 96. VI, 84.
Graeci quidam 76.
Hesiodus 20.
Hispaniae lingua VII, 87.
Homerus VII, 74. 85.
Hortensius VIII, 14. X, 78.
Hypsicrates 88.
Ion Fragm. 1.
Iones 146.
Iunius 48. 55. VI, 33.
M. Iunius in commentariis VI, 95.
Inuentius VI, 50. VII, 65.
Lacedaemonii 146.
Lanuvi 162.
In Latio 162.
In Latio rure 97.

- Leges** 60.
Lex mancipiorum VI, 74.
Lex praediorum urbanorum 27.
Lex privata aedificiorum 42.
Litterae antiquae 143.
Livius 9. VII, 85.
     Teucro VII, 3.
Lucilius 17. 24. 44. 63. 80. 138? VI, 69. VII, 30. 32. 47. 94. 96. 103 bis. IX, 81.
Lutatius 150.
Lysippus IX, 18.

Mallius 31.
Mamilius VII, 105.
Manilius VII, 16. 28.
Matius VII, 95. 96. 104?
Micon pictor IX, 12.
Mimus VI, 61.
Mutius? 5.
Q. Mutius Scaevola 83. VI, 30. VII, 105.
Myrmecides VII, 1. IX, 108.

Naevius 43. 53. 153. 163. VI, 70. VII, 7. 23. 39. 51. VII, 92.
     in Bello Punico VII, 108.
     Clastidio VII, 107. IX, 78.
     Corollaria VII, 60.
     Cosmetria VII, 54.
     Demetrio VII, 107.
     Dolo VII, 107.
     Hesione VII, 107.
     Lampadione VII, 107.
     Lycurgo† VII, 53.
     Nagidone VII, 107.
     Quadrigeminis? VII, 70.
     Romulo VII, 54. 107.
     Stigmatia VII, 107.
     Tarentilla VII, 108.
     Technico VII, 107.
     Tunicularia VII, 108.

Opilius VII, 50. 67. 79.
- Osca lingua** VII, 28. 29. 54.
Pacuvius 7. 17. 24. VI, 6. VII, 22. 23.* VII, 59. VII, 76. 88. 91.
     in Atalante?† VII, 18.
     Chryse† 60. VII, 102.
     Hermiona VI, 94.
     Medio VI, 60. VII, 34.*
     Periboea* VII, 6.
     Teucro† VII, 87.
Papinius (Pomponius) VII, 28.
Parmeniscus IX, 10.
Persarum vocabula VIII, 64.
Physici 69. X, 55.
Piso
     in annalibus 148. 149. 165.
Plaetoria lex VI, 5.
Plato
     in Phaedone VII, 37.
Plautus 68. 108. 146. VII, 12. 38. VII, 91. 103.
     in Amphitruone† VI, 6. VII, 50.
     Asinaria VI, 7.† VII, 79.*
     Astraba VI, 73. VII, 66.*
     Aulularia 14.† 181.† VII, 103.*
     Casina* VII, 104. 106.
     Cesistione VII, 67.*
     Cistellaria 72.† VII, 64.* 65.* 98.† 99.†
     Colace* VII, 105.
     Condalio* VII, 77.
     Cornicularia* 153. VII, 52.
     Curculione 146.† VII, 60. 71.*
     Epidico† 131.
     Faeneratrice VII, 96.
     Frivolaria 89.† VII, 58.*
     Fugitivis VII, 63.*
     Menaechmis VII, 54.* 56.* 93.†
     Mercatore VII, 60.*

- Plautus**
 in *Milite glorioso* † VII, 86.
Mostellaria † IX, 54.
Nervolaria* VII, 68.
Parasito pigro VII, 62.* 77.
Persa VII, 55.*
Phagone* VII, 61.
Poenulo VII, 69.
Pseudolo † VII, 81.
Sitellitergo VII, 66.
Trinummo VII, 57.* 78.*
Truculento VI, 11. † VII, 70.* IX, 106. †
- Poenicum vocabula* VIII, 65.
Poëta comicus 62. *tragicus* VII, 17. 24. *comoedia* VI, 70. *tragoedia* VI, 72.
Poëta incertus 73. 97. VI, 67. 83. VII, 14.
 in *Choro*? VI, 60.
 in *Choro Proserpinae* VI, 94.
Poëtae veteres VII, 52.
Polybius 113.
Pompilius VII, 93.
Pontificii libri 98.
Porcius 163. VII, 104.
Praeneste in solario VI, 4.
Procilius 148. 154.
Protogenes pictor IX, 12.
Pythagoras 11. VII, 17. *artifex* 31.
- Reatini**? VI, 5.
- Sabini** 66. 68. 73. 74. 97.
107. 123. VI, 5. 13. VII, 28. 46. VII, 77.
Sacra Argeorum 45 — 54.
Sacra et sacella VII, 84.
Salii VI, 45.
Saliorum carmina VII, 3. 26. 27. IX, 61.
 libri VI, 14.
Saturnii versus VII, 36.
Siculi 101. 120.
Sisenna VIII, 73.
Sophron 179
Suetius VII, 104 bis.
Sulpicius 40.
Syracusani 151.
Syriaca lingua 100.
- Terentius**
 in *Adelphis* † VI, 69. VII, 84.
Tuscae tragoediae 55.
Tusci VII, 35.
- Valerius** VII, 65.
Valerius Soranus VII, 31. X, 70.?
- Varro**
 de *aestuariis* IX, 26.
antiquitatt. VI, 13. 18.
 de *poëmatis* VII, 36.
 in *tribuum libro* 55.
Venditionis lex fundi IX, 104.
Virgilius
commentario Naevii VII, 39.
Volnius 55.
- Zenon** 59.

II. VOCABULA QUAE A VARRONE EXPLICANTUR.

Immiscui huic indici Artis vocabula quibus Varro utitur, sed discriminaui ea a caeteris inclinata literarum forma.

- A**bies IX, 41.
accano VI, 75.
accensus? VII, 89. VII, 58.
accusandi casus VIII, 66.
accusativos VIII, 67.
Achilles X, 69.
acquiro VI, 79.
actiosus? VII, 66.
actus 22. 34. IX, 87.
adagio VII, 31.
addico VI, 61.
addictus VI, 61.
adlocutum VI, 57.
adminiculandi voc. VIII, 44.
ad Murcim 154.
adscriptivi VII, 56.
adserere VI, 64.
adustum VII, 31.
aedificium 141.
aedilis 81.
aedis 161.
aedituus, aeditumus VII, 12.
VIII, 61.
aedus, 97.
Aegeum VII, 22.
Aemilius VIII, 4.
Aequimelium 157.
aequinoctium VI, 8.
aequor VII, 23.
aeraria VIII, 62.
aerarium 183.
aes IX, 83.
aes militare 181.
aestas 61. VI, 9.
aestivom VI, 9.
aeternum VI, 11.
aeviternum VI, 11.
aevom VI, 11.
affari 53.
Africus vicus 159.
ager 34.
aggeres 141.
agculus Fr. 1.
agito VI, 41.
agnus 99.
ago VI, 41. 42. 77.
Agonales VI, 12.
Agonia VI, 14.
agrestis VII, 24.
αἰών VI, 11.
ala Fr. 15.
alauda VIII, 65.
Alba 144.
Albani, Albenses VIII, 35.
et p. XLVII.
Albius VIII, 80. X, 44.
Alcaeus, Alcaeo IX, 90.
alcedo VII, 88.
alcyonii dies VII, 88.
Alexander VII, 82.
Alexicacos VII, 82.
alites 75.
allecti VI, 66.
Alliensis dies VI, 32.
alpha VIII, 64.
Alphena VIII, 41. IX, 41.
ambages VII, 30.
ambe VII, 30.
ambiegna bos VII, 31.
ambit 28.
ambitiosus VII, 30.
ambitus 22. VII, 30.
amens VI, 44.
amia VII, 47.
amicitia X, 73.
amictui 131. 132.
Amiternini 28.
amnis 28.

- amphimallum 167.
 anas 78.
 ancilia VII, 43.
 Andromache VII, 82.
 anfracta VII, 15.
 Angeronalia VI, 23.
 angiportus 145. VI, 41.
 anguilla 77.
 angulus VI, 41.
 anicula, anicilla IX, 74.
 anima 59.
 annus VI, 8.
 anser 75.
 Antemnae 28.
 anulus VI, 8.
 anus VI, 8.
 aper 101.
 apexabo 111.
 Apollinar 52.
 Apollinares ludi VI, 19.
 Apollo 68.
appellandi voc. VIII, 44. 45.
 Appulia 32.
 Aprilis VI, 33.
 aqua 123.
 aquae caldae IX, 68. 69.
 aqualis 119.
 aquila VIII, 7.
 ara 38.
 arae Tati 74.
 arationes 39.
 aratrum 135.
 arboriae falces 137.
 arca 128.
 arcera 140.
 area 38.
 arenifodinae 7.
 Areopagitae VII, 19.
 Argei IX, 89.
 Argei 45. VII, 44.
 argenteus IX, 66.
 argentifodina VIII, 62.
 Argiletum 157.
 Aricinus 32.
 aries 98.
 arma 115.
 armamentarium 128.
 armarium 128.
 armenta 96.
 armilustrium 153. VI, 22.
 Arpocrates 57.
 Artemas VIII, 21.
 articuli VIII, 45. 63. X, 19.
 30.
finiti et infiniti X, 18.
 30.
 artifex 93.
 Arvales v. fratres.
 Arvernus VIII, 81.
 arviga 98.
 arvignus 98.
 arvos 39.
 arx 47. 151.
 as 169. IX, 83. 84.
 asbeston 131.
 asellus 77.
 asena VII, 27.
 Asia 16. 31.
 asparagus 104.
 aspicio VI, 82.
 assarium VIII, 71.
 assiduus VII, 99.
 assipondius 169.
 assum 109.
 asta 115.
 asta? VII, 54.
 Athenaei, Athenaeis, Athenaeopolitae VIII, 35.
 Athenaeus rhetor VIII, 82.
 atri dies VI, 29.
 atriensis VIII, 61.
 atrium 161.
 Atrius VIII, 80. X, 44.
 attributum 181.
 audio VI, 83.
 ave et avi VIII, 66.
 Aventinus 43.
 averruncare VII, 102.
 Averruncus VII, 102.
 augumentum 112.
 aviarium VIII, 54.
 aurifex VIII, 62.
 aurora VII, 83.
 ausculto VI, 83.

autumnus VI, 9.
 auxilium 90.
 axis VII, 74.
 axitiosus VII, 66.

Baccha VII, 87.
 Bacchidas X, 71.
 Bacchideis X, 71.
 Bacchus VII, 87.
 Baebii X, 50.
 balneae VIII, 48. IX, 68.
 balneum VIII, 48. IX, 68.
 balteum 116.
 barbatus 119.
 beatus 94.
 Bellona 73.
 bes 172.
 bibo VI, 84.
 bicessis 170.
 bigae IX, 63. X, 24. X, 66.
 bisellium 128.
 Boarium forum 146.
 bos 96.
 bovarum VII, 104.
 boves VII, 74.
 boum et boverum VIII, 74.
 Βούτης VII, 74.
 brassica 104.
 bruma VI, 8.
 bubo 75.
 buccinator VI, 75.
 bura 135.
 Busta Gallica 157.

Caccabum 127.
 caecus IX, 58.
 Caeligena 62.
 Caelii X, 50.
 Caeliolus 46.
 Caelius 46.
 caelum 16. 17. 18. 19. 20.
   deus 57.
 calamistrum 129.
 calatio 13. VI, 27.

calendae VI, 27.
 calix 127.
 camelopardalis 100.
 camelus 100.
 Camena VII, 27.
 camilla VII, 34.
 camillus VII, 34.
 campus 36.
 candelabrum 119.
 canes VII, 32.
 canicula 77.
 canis 99. VII, 32.
 canistra 120.
 canite, cante VII, 27.
 cano VI, 75.
 cantatio VI, 75.
 cantito VI, 75.
 canto VI, 75.
 cape VII, 90.
 caperata VII, 107.
 capis 121.
 capital 130.
 capitium 131.
 Capitolium 41.
 Capit. vetus 158.
 capra 97.
 caprea 101.
 Caprotinae nonae VI, 18.
 capulae 121.
 caput IX, 53. X, 82. Fr. 16.
 carcer 151.
 carceres 153.
 carere VII, 54.
 Carinae VI, 47.
 Carinas VIII, 84.
 Carmenae? VII, 26. 27.
 Carmentalia VI, 12.
 carminari VII, 54.
 cartibulum 125.
 caseus VII, 28. X, 73.
 caseus 108. VI, 43.
 Casinum VII, 29.
 Casmenae VII, 26.
 Casmilus VII, 34.
 casnar VII, 29.
 cassabundus VII, 53.
 Castor 73.

- casualis orationis pars* X, 18.
casus VIII, 16. 39. 46. 63.
     X, 21. 47.
     rectus VII, 33. VIII, 36.
     42. 46. 49. 69. 74. IX,
     43. 103. X, 52.
     obliquos VIII, 46. 49. 69.
     74. IX, 43. 71. 77. X,
     52.
     communis VIII, 46.
casus naturales et impositicii
     X, 61.
     singuli, terni etc. IX, 52.
catellus IX, 74.
κάτινον 120.
catinuli Fr. 7.
catinus 120.
catulus 99. IX, 74.
catus VII, 46.
cava cortina VII, 48.
cavea 20.
caulis 103.
caullae 20.
cavum 19.
cavum aedium 161.
cella 162.
ensor 81.
centuria 35.
centuriae 88.
centussis 170.
Cerealìa VI, 15.
Ceres 64.
κεραυοπίς 79.
Cermalus 54.
cernito VI, 81.
cerno VI, 81. VII, 98.
Ceroliensis 47.
cervi 101. 117.
cervix X, 78.
Cespeus 50.
cessit cum praeverb. VI, 38.
chaos 19.
choum 19.
ciccum VII, 91.
cicer VIII, 48. IX, 63. X,
     54.
cicur VII, 91.
cicurare VII, 91.
Cicuri VII, 91.
cilibrantum 121.
cilliba 118.
cinctus 114.
cinerarius 129.
cingulum 114.
circuli 106.
circumiectui 132.
circum moeros VI, 90. 93.
circumtextum 132.
circus Flaminius 154.
circus maximus 153.
cista, cistula, cistella VIII,
     79. IX, 74.
civitatum et civitatum VIII,
     66.
clamo VI, 67.
clamydes 133.
classici 91.
claustra VII, 21.
clepsere VII, 94.
clucidatus VII, 107.
cobius VII, 47.
Cocles VII, 71.
coemptio VI, 43.
coenacula 162.
coenaculum 162.
cogito VI, 43.
cohors 88.
colis IX, 75.
collecta VI, 66.
collegae VI, 66.
Collina 45. 56.
collis 36.
colloquium VI, 57.
columba 75.
columbus, columba IX, 56.
comissatio VII, 89.
comiter VII, 89.
comitia VI, 93.
comitiales VI, 29.
comitium 155.
comminisci VI, 44.
Commotiae 71.
commutatio syllabarum IX,
     99.

- comodia VII, 89.
 compendium 183.
 Compitalia VI, 25.
 compitum VI, 43.
 compluvium 161.
 composititia vocabula VIII,
 61.
 computatio VI, 63.
 conceptivae feriae VI, 26.
 conciliari VI, 43.
 concilium VI, 43.
 concinne loqui VI, 57.
 Concordia 73.
 concubium VI, 7. VII, 78.
 confessus VI, 55.
 confictant VII, 107.
 congerro VII, 55.
 conserere manum VI, 64.
 consilium VI, 43.
 consors VI, 65.
 conspiciōne VII, 9.
 Consualia VI, 20.
 consul 80.
 contemplare VII, 9.
 contentiones VIII, 75.
 conficiūm VI, 7. VII, 79.
 contio VI, 43.
 contraria VIII, 58. 59.
 convallis 20.
 conum 115.
 copiosus 92.
 copis 92.
 copulae VIII, 10.
 copulae divisionum X, 33.
 copulae trinae IX, 4.
 corbes 139.
 corbulae 139.
 coriandron 103.
 corneta 152.
 cornua 117. VII, 25.
 cornuata VII, 25.
 corollarium 178.
 corona 62.
 cortumio VII, 9.
 corvus 75.
 Cosconius clivus 153.
 cous 135.
 creperus VI, 5. VII, 77.
 crepo VI, 67.
 Crepusci VI, 5.
 crepusculum VI, 5. VII, 77.
 cretaria VIII, 55.
 cretio VI, 81.
 crevisse VII, 98.
 κρόκη? 105.
 crocodilos 78.
 crustulum 107.
 crux IX, 44.
 cubiculum 162. VIII, 54.
 cuculus 75.
 cucumeres 104.
 culcita 167.
 culmi 37.
 cultus 36.
 cum muliere esse VI, 80.
 cupedinis forum 146.
 cupressus, cupressi IX, 80.
 cura VI, 46.
 curare VI, 46.
 curiae 155. VI, 46.
 veteres, Hostilia 84.
 curiones 88. VI, 46.
 curiosus VI, 46.
 cursor 94.
 Curtius lacus 148.
 Cutiliae lacus 71.
 cyathus 124.
 cybium 77.
 cymion 103.
 Cyprius vicus 159.
 Cyzicenus VIII, 81.
 Damnum 176.
 dandi casus VIII, 36. X, 21.
 December VI, 34.
 decemvirum iudicium IX, 65.
 deciens IX, 88.
 declinatio VIII, 3. X, 11. 55.
 51. 77.
 nominandi, casualis etc.
 VIII, 52.
 verborum, temporum etc.
 X, 31. 32.

- voluntaria et naturalis*
 VIII, 21. IX, 34. 62.
 X, 15.
declinatus IX, 51. 53.
ecurio 91.
ecusses IX, 81.
ecussis 170. IX, 81.
ei 66.
ei magni 58.
elicuum VII, 106.
enarii 173.
enarium VIII, 71.
ens 135.
ensum 113.
entum et dentes VIII, 67.
es 172.
espondere VI, 71.
etrimentum 176.
eum Consentum VIII, 71.
leunx 172.
leus Fr. 4.
Deus Fidius 52.
extans 172.
liabathra VII, 53.
Dialis flamen 84. VI, 16.
Diana 68. 74.
libalare VII, 103.
licendi vocabula VIII, 44.
licere VI, 61.
licimonium? VI, 61.
licis causa VI, 61.
lictata VI, 61.
lictator 62. VI, 61.
lictiosus VI, 61.
lictum VI, 61.
ies VI, 4.
Diespiter 66. IX, 75. 77.
ii VIII, 70.
ilectus VI, 66.
iligens VI, 66.
iobolares VII, 64.
Diomedibus X, 49.
Dion et Theon VIII, 41. IX, 42.
ῥόσχορος 66.
Diovis 66.
discere VI, 62.
discerniculum 129.
disciplina VI, 62.
discrimen VI, 81.
disertus VI, 61.
Dis pater 66.
dispendium 183.
dispensator 183.
disputatio VI, 63.
dissero VI, 64.
dives 92.
Diviana 68.
dividia VII, 60.
Divi qui potes 58.
divisiones verbi IX, 95. 96.
 97.
dius, divos 66.
Dius Fidius 66.
doceo VI, 62.
documenta VI, 62.
dodrans 172.
doliola 157.
domare VI, 96.
domus 160.
donum 175.
dos 175.
Duellona VII, 49.
duellum VII, 49.
duplicarii 90.
dupondium IX, 81.
dupondius 169. IX, 81.
dux X, 56. 57.

Echinus 77.
edo VI, 84.
edulia VI, 84.
edus 97.
effari VI, 53.
effata VI, 53.
cheu VII, 93.
eiulitare VII, 103.
e iure 109.
Elicius Iupiter VI, 94.
elixum 109.
eloquens VI, 57.
eloqui VI, 57.
eminisci VI, 44.

ἐνη καὶ νεία VI, 10.
Epeus fumificus VII, 38.
epichysis 124.
epicrocum? VII, 53.
epityrum VII, 86.
Equiria VI, 13.
equiso VIII, 14. X, 28.
equitatus VII, 4.
errare VI, 96.
esca VI, 84.
esculentum VI, 84.
esculetum 152.
ἔσπερος VI, 6.
esum IX, 100.
Etruria 32.
euax VII, 93.
Europa 31.
exbolae VII, 108.
exercitus 87.
exitium 60.
exitus nominatum X, 21.
exoro VI, 76.
expensum 183.
Exquiliae 49.
Exquilina tribus 45. 55.
exspecto VI, 82.
extemplo VII, 13.
extermentarium 21.

Faba IX, 38. X, 84.
fabula VI, 55.
facere VI, 77. 78.
faciendi et patiendi X, 33.
factiosus VII, 66.
facundus VI, 52.
Facutalis lucus 49.
faenisicia et fenisicia VII, 96.
fagutal 152.
Falacer flamen 84. VII, 45.
false 137.
Faliscus venter 111.
fallacia VI, 55.
falli VI, 55.
falsum VI, 55.
fama VI, 55.
famigerabile VI, 55.

famosus VI, 55.
fanum VI, 54.
far 106.
farcimen 111.
fari VI, 52.
fassus VI, 55.
fasti dies VI, 29. 53.
fatales res VI, 52.
fatidicus VI, 52.
Fatuae VI, 55.
fatum VI, 52.
fatuus VI, 55.
Fauni VII, 36.
Februarius VI, 34.
Februatus VI, 13. 34.
februum VI, 13.
feciales 86.
femina IX, 57.
fenariae falces 137.
feralia VI, 13.
fere VII, 92.
ferentarius VII, 57.
feretrum 166.
ferme VII, 92.
Feronia 74.
ferte VI, 96.
ferveo VI, 84.
fiber 79.
fibra 79.
ficedula 76.
fici IX, 80.
fictores VII, 44.
ficus ruminialis 54.
Fides 74.
figura verbi X, 25.
figurae IX, 52. 55.
filum 113.
fimbria 79.
tingo VI, 78.
fnita voc. VIII, 45. 80.
fnitum IX, 84.
fiscina 139.
fistula 123.
fixus Fr. 3.
flamen 84.
flexura X, 28.
Flora 74.

floralis flamen VII, 45.
 lumen 27.
 luvius 27.
 oedesum VII, 27.
 oedus 86.
 ons 123.
 Fontanalia VI, 22.
 fontes et fontis VIII, 66.
 fonti et fonte IX, 112.
 orda bos VI, 15.
 Fordicidia VI, 15.
 forma in declinando IX, 37.
     X, 22.
 forma verbi IX, 101. 109.
 forinido VI, 48.
 formula IX, 103. X, 33. 43:
     Fors 74.
 Fortis Fortunae dies VI, 17.
 Fortuna 74.
 forum 145.
 fossa 143. VII, 100.
 fossari VII, 100.
 fratres Arvales 85.
 fratria 85.
 fremo VI, 67. VII, 104.
 frequens VII, 99.
 fretum VII, 22.
 fringutire VII, 104.
 fritinnire VII, 104.
 fructus 37. 104.
 fruges 37. 104.
 frugis IX, 75. 76.
 frumentum 104.
 fulgor, fulmen, fulgur, ful-
     guritum 70.
 fulmentum VIII, 10.
 fundulus 111.
 fundulae 145.
 fundus 37.
 Furnacalia VI, 13.
 Furrinalia VI, 19.
 Furrinalis flamen 84. VII, 45.
 futis 119.

Gabinus ager 33.
 galea 116.

galeritus 76.
 Gallica 116.
 gallina 75.
 gannire VII, 103.
 γάργαρα 76.
 gargarissare VI, 96.
 gaunacum 167.
 gausape 168. Fr. 19.
 gemo VI, 67.
 genera articularum X, 30.
     nominatum X, 22.
     verbi IX, 95.
 gentium, gentis VIII, 67.
 genus nominatus X, 21. 65.
 Germalum 54.
 gero VI, 77.
 gerra VII, 55.
 Geryon, Geryoneus IX, 90.
 gignitur VI, 96.
 git Fr. 8.
 gladiatores Faustini etc. IX,
     71.
 gladium IX, 81.
 gladius 116. IX, 81.
 globi 107.
 gradus 168. IX, 87.
 Graecostasis 155.
 graguli 76.
 gralator VII, 69.
 granarium 105.
 gusto VI, 84.
 guttus 124.

Halcedo 79.
 Ἁλῆα VII, 74,
 hastati 89.
 haurii Fr. 14.
 Hectoras X, 69.
 Hectorem X, 70.
 hehae VII, 93.
 Heraclide VIII, 68.
 Hercules 66. 74?
 Herculibus X, 49.
 heu VII, 93.
 hibernacula VI, 9.
 hibernum VI, 9.

hiems 61. VI, 9.
 hilum 111.
 hinnitus VII, 103.
 hinnulus IX, 28.
 hippopotamios 78.
 hirundo 75.
 ὁμωνυμία IX, 89.
 honestum 73.
 honos 73.
 hordeum 106.
 hosticus ager 33.
 hostis 3.
 humatus 23.
 humidus 24.
 humilior, humillimus 23.
 humor 24.
 humus 23.

I VI, 96.
 iaculum 115.
 ianitos VII, 27.
 ianualis porta 165.
 Ianuarius VI, 34.
 idus VI, 28.
 ignis 70.
 ignis et aqua in nuptiis 61.
 imburvom 127.
 impendium 183. VI, 65.
 imperator 87.
 impluvium 161.
 impos 4.
 impositio 1. VIII, 1. 5. X,
 35. 51. 60.
 incertus ager 33.
 inchoatum verbum IX, 96.
 incultus 36.
 indicandi IX, 101.
 indicere VI, 61.
 indicium VI, 61.
 indiscriminatum Fr. 11.
 indutui 131.
 infans VI, 52,
infectae et perfectae res IX,
 32. 101.
infectum verbum IX, 97 sqq.
 101. X, 33. 48.

inficiens VI, 78.
infinita voc. VIII, 45. 80.
infiniti articuli VIII, 50.
infinitum IX, 84.
 informo VI, 78.
 infulatae? VII, 24.
 ingluvies Fr. 12.
 initia 60.
 inlici VI, 94.
 inlicis VI, 94.
 inlicium VI, 94.
 inops 92.
 insane VII, 86.
 insicia 110.
 Instelanus vicus 52.
 intempesta nox VI, 7. VII,
 72.
 Interamna 28.
 intermestris VI, 10.
 intertrigo 176.
 intertrumentum 176.
 intusium 131.
 invident VI, 80.
 Ioum et Ioverum VIII, 74.
 Iovis? VIII, 46.
 irecus 97.
 irpices 136.
 Isis 57.
 ἰταλός 96.
 ite VI, 96.
 iter 22. 35.
 iubar VI, 6. VII, 76.
 iubilo VI, 68.
 iudex VI, 61.
 iudico VI, 61.
 iugerum 35.
 iuglans 102.
 iugula VII, 50.
 iugum 135.
 iumentum 135.
iungendi voc. VIII, 44.
 Iunius VI, 33.
 Iuno 67.
 Regina 67.
 Lucina 69. Huius deae
 lucus 49. et
 aedis 50.

- appiter 65. 74. VIII, 33, 49.
 X, 65.
 Viminus 51.
 argare VII, 93.
 argium VII, 93.
 avencus 96.

 Κοίντος VI, 52. Cett. sub C.

 lactuca 104.
 acus 26.
 acna 133.
 acta VI, 50.
 actari VI, 50.
 ana 113.
 anea 130.
 angula 120.
 aniena VIII, 55.
 apathium 103.
 Larentinal VI, 23.
 Larum ara 74. lucus 49.
 Larunda 74.
 Lases VI, 2.
 Latiaris collis 52.
 Latinae feriae VI, 25.
 Latium 32.
 atomiae 151.
 atratus VII, 32.
 atro VII, 103.
 atrones VII, 52.
 Lauretum 152.
 Lautolae 156.
 autumnia 151.
 lavatrina IX, 68.
 Lavernalis porta 163.
 Lavinium 144.
 lavo, labor IX, 105. 107.
 lea Fr. 2.
 lecti 166.
 lectica 166.
 legati 87. VI, 66.
 leges VI, 66.
 legio 87. VI, 66.
 legitima VI, 66.
 lego VI, 36. 66.
 legulus 94. VI, 66.
 legumina VI, 66.
 leo et leaena 100.
 λεπαστά 123.
 lepeste 123.
 λεπορις 101.
 lepus 101.
 Lesas? VIII, 84.
 letum VII, 42.
 λευκηγρός VI, 2.
 liba VII, 44.
 libella 174.
 Libentina Venus VI, 47.
 libidinosus VI, 47.
 libido VI, 47.
 Libitina VI, 47.
 libum 106.
 lignum VI, 66.
 ligo 134.
 lilium 103.
 limax VII, 64.
 lingere VI, 96.
 lingula VII, 107.
 lingulaca 77.
 liquitur VII, 106.
 lis VII, 93.
 liticines 91.
 lixulae 107.
 locare 15.
 locarium 15.
 loci muliebres 15.
 locus 14.
 loebesus VI, 2.
 lolligo 79.
 longavo 111.
 loquax VI, 57.
 loquela VI, 57.
 loqui VI, 56.
 lorica 116.
 Lua Saturni VIII, 36.
 lubere VI, 47.
 Luca bos VII, 39. 40.
 Lucana 111.
 Lucani 32.
 lucere VI, 79.
 Luceres 55. 81.
 lucerna 119.

Lucia IX, 61.
 Lucii 5.
 Lucina 74.
 Lucius IX, 60.
 lucrum 176.
 lugere VI, 79.
 luit IX, 104.
 lumariae falces 137.
 lumecta 137.
 luna 68. 74.
 Lupercalia VI, 13.
 luperci 85.
 lupus 77.
 lusciniola 76.
 lustrum VI, 11.
 lymphæ 71. VII, 87.
 Lymphæ Iuturna 71.
 Lymphæ Commotiae 71.
 lymphata VII, 87.
 lytra 79.

 Macellotæ 146.
 macellus VIII, 79.
 macellum 146. 147.
 macri VI, 50.
 macrior VIII, 77.
 Maecenas VIII, 84.
 maerere VI, 50.
 Maesius et Mesius VII, 96.
 magida 120.
 magister equitum 82.
 magister populi 82.
 magistratus 82.
 magmentum 112.
magnitudinis vocabula VIII,
 79.
 Maius VI, 33.
 malache 103.
 malaxare VI, 96.
 malum 102.
 malva 103.
 Mamers 73.
 Mamuri Veturi VI, 45.
 mancipium VI, 85.
 mandier VII, 95.
 manducari VII, 95.

Manducus VII, 95.
 mane VI, 4. VIII, 76. IX,
 73.
 Manes Serviles VI, 24.
 Mania IX, 61.
 manica VI, 85.
 manicula 135.
 manipularis VI, 85.
 manipulus 88. VI, 85.
 Manius IX, 60.
 mantelium VI, 85.
 manubrium VI, 85.
 manum VI, 4.
 manupretium 178. VI, 85.
 Marcus IX, 55.
 Mars 73.
 Marspiter VIII, 33.
 Martialis collis 52.
 flamen 84. VII, 45.
 Martius VI, 33.
mas, femina, neutrum IX,
 55 sqq.
 Maspiter VIII, 49. IX, 75.
 X, 65.
 matelio 119.
 matteae 112.
 medicina VII, 4.
 medicus 93.
 Meditrinalia VI, 21.
 Mefitis lucus 49.
 Megalesia VI, 15.
 Megalesius murus VI, 15.
 melandrya 77.
 Melicerta VIII, 68. IX, 91.
 meliosem VII, 27.
 melius VIII, 76.
 meminisse VI, 41. 45.
 mendicus 92.
 μήνη VI, 10.
 mensis VI, 10.
 menta 103.
 mentium et mentes VIII.
 merces 44. 178.
 mergus 78.
 meridies VI, 4.
 merula 76. IX, 55.
 mesa, mensa 118.

- metuo VI, 48. 49. 73.
 miles 89.
 milia IX, 82. 85.
 miliariae 76.
 milites aerarii 181.
 milium 106.
 mille IX, 82. 85.
 Minerva 74.
 miraculae VII, 64.
 miriones VII, 64.
 mitra 130.
 moenia 141.
 moerus 141.
μολτορ 179.
 mola 104.
 molae 138.
 monere VI, 45.
 monimenta VI, 45.
 monitor 94.
 monti et monte IX, 112.
 montis et montes VIII, 66.
 motacilla 76.
 Mucionis porta 164.
 mugire VII, 104.
 mulgere VI, 96.
 multa 177.
 multitudinis VIII, 36. 48. 60.
     66. IX, 62 sqq. 67. X, 33.
     56 sqq. 66.
 multitudo VIII, 46. 48. X,
     36. 56.
 mulus IX, 28.
 mundus VI, 3.
 mundus muliebris 129.
 municipes 179.
 munus 179.
 muraena 77.
 murmuratur VI, 67.
 murtatum 110.
 Murtea Venus 154.
 murus 141.
 mussare VII, 101.
 mutuum 179.
 mystica vada VII, 19.
 Nacvia porta 163.
 nanus 119.
 narratio VI, 50.
 narro VI, 50.
 natator 94.
 Neapolis VI, 58.
 nefasti VI, 30. 53.
 nemus 36.
 Neptunalia VI, 19.
 Neptunus 72.
 nequam X, 80.
 nexum VII, 105.
 nexus VII, 105.
 nigellus VIII, 79.
 nihil IX, 54.
 nihili IX, 54. X, 81.
 Noctiluca 68. VI, 69.
 noctua 76.
 nolo X, 81.
νομαί 36.
 nomen VIII, 13. 14 sq.
 nomenclator 94.
 nomina VIII, 45. 58. 79.
 nominandi casus VIII, 42.
     IX, 76. X, 23.
 nominare VI, 60.
 nominativos X, 23.
 nominatus VIII, 45. 52. 63.
     IX, 95. X, 18.
 nonae VI, 28.
 nonussis 169.
 novalis 39. VI, 59.
 Novapolis VI, 58.
 Nova via VI, 59.
 Novensides 74.
 novicius VI, 59.
 novissimum VI, 59.
 novitas VI, 59.
 nox VI, 6.
 numen VII, 85.
 Numerius IX, 53.
 nummi 173.
 nuncupare VI, 60.
 nuncupatae pecuniae VI, 60.
 nuntius VI, 58.
 nuptiae 72. X, 66.
 nuptus 72.
 aux 102.

nympholeptus VII, 87.

Obaeratus VII, 105.

obiurgare VII, 93.

obscaenum VII, 96. 97.

obsidium 90.

occasus solis VI, 5.

ocimum 103.

ocrea 118.

odor VI, 83.

odoratus VI, 83.

odorus VI, 83.

offula 110.

olea 108.

olera 108.

olet VI, 83.

olitorium 146.

olla centuria VII, 42.

olli VII, 42.

olor VI, 83.

Olympiades VII, 20.

Olympus VII, 20.

omen VI, 76. VII, 97.

ὀμφαλός VII, 17.

Opalia VI, 22.

Opeconsiva dies VI, 21.

opercula 167.

operimenta 167.

oppidum 8. 141.

oppidum Circi 153.

Oppius mons 50.

Ops 57. 64. 74.

optimum VIII, 76.

optiones 91.

opulentus 92.

oratio VI, 76.

orationis partes VIII, 44.
X, 47.

orator VI, 76. VII, 41.

orchimoria (ὀρχιμορία) 108.

orchitis 108.

Orcus 66.

ordeum 106.

ordines transversi (obliqui)
et directi X, 22. 43 sqq.

Orion VII, 50.

ornamentum VI, 76.

ornatus 129.

oro VI, 76.

oscines VI, 76.

osculum VI, 76.

osmen VI, 76.

osso Fr. 9.

ostreae 77.

ove et ovi VIII, 66.

ovile VIII, 54. IX, 50.

ovis 96.

Paganalia VI, 24.

paganicae VI, 26.

pala 134.

Palanto VI, 53.

Palatina tribus 45. 55.

Palatium 53.

Palatualis flamen VII, 45.

Palilia VI, 15.

palla 131.

pallia 133.

palma 62.

palpetras Fr. 10.

Paluda VII, 37.

paludamenta VII, 37.

paludatus VII, 37.

palus 26.

panarium 105.

panificium 105.

panis 105.

pannus 114.

pannuvellum 114.

panthera 100. IX, 55.

parapecthia 133.

παραπετάσματα 168.

parentum et parentium VIII,
66.

paries IX, 41.

parma 115.

Parmenses VIII, 56.

participalia X, 34.

participia VIII, 58. IX, 110.

pater 65.

patera 122.

paterfamilias, patrifamiliai
VIII, 73.

- patina, patella** 120.
patresfamilium VIII, 73.
patricus casus VIII, 66. 67.
     IX, 54. 76. 85.
pavo 75.
pavor VI, 48.
pauper 92.
pecten 129.
pectere VI, 96.
pectunculi 77.
peculatum 95.
peculia? 95.
pecunia 92. 95.
pecuniosus 92.
pedica 95.
pedisequus 95.
Peleus X, 69.
pellesuina VIII, 55.
pellexit VI, 94.
pellicula VII, 84.
peloris 77.
pelvis 119.
penaria 162.
Penatium aedes 54.
pensio 183.
Perclunus? VIII, 81.
perduellis 3. VII, 49.
perduellum VII, 49.
peregrinus ager 33.
perfectum verbum IX, 96.
     X, 33. 48.
περιστροφώματα 168.
perna 110.
peroro VI, 76.
Perpenna s. Perperna VIII,
     41. 81. IX, 41. X, 27.
persedit et perstitit IX, 49.
perseverantia 2.
persibus VII, 107.
personae verbi IX, 32. 95.
     101. X, 31.
pertinacia 2.
pes 95.
Philomedes VIII, 68. IX, 91.
φῶς ἀγαθόν VI, 4.
Phryx IX, 44.
pilani 89.
pilum 116. 138.
pinnae 142.
pinus 102 lac.
pipulo VII, 103.
piscarium forum 146.
pistrinum 138.
placenta 107.
platani IX, 80.
plaustrum 140. VII, 75.
Plautius et Plautus VIII, 35.
pluit IX, 104.
plusima VII, 27.
pocula 122. VI, 84.
poëmatum Fr. 6.
poena 177.
Poenicum 113.
Poetelius lucus 50.
polluctum VI, 54.
Pollux 73.
polus VII, 14.
polypus 78.
Pomonalis flamen VII, 45.
pontifex 83.
poplifugia VI, 18.
porca 39.
porcus 97.
porta 142.
Portunalia VI, 19.
pos 4.
postici muri 42.
postmoerium 143.
Postuma IX, 61.
Postumus IX, 60.
potatio 122. VI, 84.
potio VI, 84.
prachia VII, 107.
praeco VI, 89.
praeda 178.
praedia 40.
praeifica VII, 70.
praelucidum? VII, 108.
praemium 178.
Praenestinus 32.
praenomina IX, 54. et alio
     sensu IX, 60.
praes 40. VI, 74.
praesidium 90.

praestigiato 94.
 practor 80. 87.
 prata 40.
 pretium 177.
 principes 89.
 pro VI, 58.
 procare VII, 80.
 procedere VII, 81.
 prodire VII, 81.
 prodixit VI, 61.
 profanatum VI, 54.
 profanum VI, 54.
 professi VI, 55.
 prolocutum VI, 56.
 proloquium Fr. 13.
 pronomina VIII, 45.
 pronuntiare VI, 58.
 prosectum 110.
 Proserpina 68.
 proserpo 68.
 protinam VII, 107.
 proversus VII, 81.
 providere VI, 96.
 provocabula VIII, 45.
 Publicius clivos 158.
 pugil 94.
 Pullius clivos 158.
 pulmentarium 108.
 pulmentum 108.
 puls 105.
 pulvinar 167.
 puppis et puppes VIII, 66.
 purpura 113.
 putare VI, 63. 96.
 putator VI, 63.
 Puteoli 25.
 puteus 25. VI, 84.
 puticoli 25.
 puticulae 25.
 putum VI, 63.

Quadrans 171. 174.
 quadrigae VIII, 55.
 quadrini VIII, 55.
 quaestio 81. VI, 79.
 quaestor VI, 79.

Quando Rex comitiavit fas
 VI, 31.
 Quando stercus delatum fas
 VI, 32.
 querquedula 79.
 Querquetulanum sacellum 49.
 quinarii 173.
 Quinquatrus VI, 14. minus-
 culae VI, 17.
 Quintilis VI, 34.
 Quintus IX, 60.
 Quirinalia VI, 13.
 Quirinalis collis 57.
 Quirinalis flamen VII, 45.
 Quirini fanum 51.
 Quirinus 74.
 quiritare VI, 68. Fr. 18.
 Quirites 51. 73.

Ramnes 55. 81.
 rana 78.
 rapa 108.
 rapus 103.
 ῥάπυς 103.
 rastelli 136.
 rastri 136.
 rates VII, 23.
 ratitus quadrans 44.
 raudus 163.
 Rauduscula porta 163.
 reciprocare VII, 80.
 reciprocus VII, 80.
 recordare VI, 46.
 reliquom 175.
 reloqui VI, 57.
 reminisci VI, 44.
 reno 167.
 repotia 122. VI, 84.
 respondere VI, 72.
 restes et restis VIII, 66.
 restibilis 39.
 restipulari 182.
 rete 130.
 rete? VII, 47.
 reticulum 140.
 rica 130.

- ricinium 132.
- rite VII, 88.
- ritu VII, 88.
- robigalia VI, 16.
- Roma 144. IX, 50.
- Romanenses? libertini VIII, 83.
- Romani VIII, 56. X, 16.
- Romanula porta 164.
- Romanus ager 33.
- Romilia tribus 55.
- Romuli aedes 54.
- rorarii VII, 58.
- rosa 103.
- rostra 155.
- rudere VII, 103.
- runcina VI, 96.
- rura 40.
- rure Fr. 5.
- ruta 103.
- ruta caesa IX, 104.
- ῥυτή 103.
- rutilare VII, 83.
- rutrum 134.

- Sabini 32.
- sacerdotes 83.
- Sacra via 47.
- sacramentum 180.
- sacrifico, sacrificor IX, 105.
- sagum 167.
- Salacia 72.
- salii 85.
- salinae VIII, 48.
- saltus 36.
- Salus 74.
- Salutaris collis 52.
- Samothracae dei 58.
- Sancus 66.
- saperda VII, 47.
- Sappho, Psappha IX, 90.
- sarculum 134.
- sarrare VII, 108.
- sarta VI, 64.
- Saturnalia VI, 22.
- Saturnia 42. porta 42.
- Saturnius mons 42.

- Saturnus 57. 64. 74.
- scabellum 168.
- scaena, scena VII, 96.
- scaeptrum, sceptrum VII, 96.
- scaevola VII, 97.
- scalae IX, 63. 68. X, 54.
- scalpae VI, 96.
- scamnum 168.
- Sceleratus vicus 159.
- schoeniculae VII, 64.
- sciurus? VIII, 68.
- scobina VII, 68.
- scopae VIII, 7. X, 24.
- scortari VII, 84.
- scortea VII, 84.
- scortum VII, 84.
- scratae VII, 65.
- scrupipedae VII, 65.
- scutum 115.
- se 171.
- secessio Crustumina 81.
- seclum VI, 11.
- seculae 137.
- Secunda IX, 60.
- sedes, sedile 128.
- seges 37.
- segestria 166.
- selibra 171.
- seliquastrum 128.
- sellae 128.
- sembella 174.
- semel et saepius X, 33.
- semen 37.
- Sementinae feriae VI, 26.
- sementis 37.
- semilixulae 107.
- seminaria 37.
- semis 171.
- semisquartus } 173.
- semistertius }
- semita 35.
- semodius 171.
- semuncia 171.
- senaculum 156.
- senior Fr. 17.
- septimatus VI, 14.
- Septimontium 41. dies VI, 24.

- septunx 171.
 serae VII, 108.
 Serapis 57.
 sermo VI, 64.
 serpillum 103.
 sertā VI, 64.
 sestertius 173.
 sexatrus VI, 14.
 sextans 171.
 sextula 171.
 sextus casus X, 62.
 sexus VIII, 46.
 sidera VII, 14.
 signa VII, 14.
 silentium VI, 7.
 silurus VII, 47.
 simpulum 124.
 singularia VII, 33. VIII, 48.
 IX, 62 sqq. X, 33. 36.
 56 sqq.
 sinistimus? VII, 97.
 sinum 123.
 sirpata dolia 137.
 sirpea 139.
 sirpiculae 137.
 siser VIII, 48.
 sisumbrium 103.
 socrus X, 82.
 sol 68. 74.
 sola terrae 22.
 solarium VI, 4.
 solium 128.
 solstitium VI, 8.
 solu VI, 2.
 solui IX, 107.
 sorbeo VI, 84.
 sors 183. VI, 65.
 sortes VI, 65.
 sortilegi VI, 65.
 species nominatus X, 21.
 specillum VI, 82.
 specio VI, 82.
 spectro VI, 82.
 speculator VI, 82.
 speculum 129. VI, 82.
 spes VI, 73.
 spica 37.
 spondeo VI, 69.
 sponsa VI, 70.
 sponsalis VI, 70.
 sponsio VI, 70.
 sponsor VI, 69. 74.
 sponsus VI, 70. VII, 107.
 stagnum 26.
 stamen 113.
 sternere VI, 96.
 stillicidium 27.
 stipatores VII, 52.
 stipendium 182.
 stips 182.
 stipulari 182.
 stiva 135.
 stragulum 167.
 strangulare VI, 96.
 Streniae sacellum 47.
 stribula VII, 67.
 stringere VI, 96.
 strittabillae VII, 65.
 sublecti VI, 66.
 subluculi* 25.
 sub Novis VI, 59.
 subsellium 128.
 subsidium 89.
 subtemen 113.
 subucula 131.
 subulo VII, 35.
 Subura 48.
 Suburana tribus 46. 55.
 succano VI, 75.
 succidia 110.
 Succusa 48.
 sucus 109.
 sudis 77.
 sudor 24.
 suffibulum VI, 21.
 suile VIII, 54.
 suilla 109.
 suit? X, 25.
 sulcus 39.
 Summanus 74.
 supparus 131.
 suprema VI, 5.
 supremum VII, 51.
 surdus IX, 58.

aurenae 77.
 auris X, 73.
 sus 96.
 sutor 93.
 sutrina VII, 55.
 syncerastum VII, 61.
 συνωνυμία IX, 90.

Tabernola 47. 50.
 Tarentum? dies VI, 24.
 Tarpeius mons 41.
 Tartarinus VII, 37.
 Tatienses 55.
 taurus 96.
 tegus 110.
 temo VII, 73. 74. 75.
 tempesta VI, 3.
 tempestus VII, 51. 72.
 templi partes VII, 7.
 templum VII, 6. 7. 8. 9. 12.
 tempora verbi IX, 32. 95.
 96. 101. X, 47.
 tempus VI, 3.
 tempus praesens et praeteri-
 tum IX, 104.
 tenerior VIII, 77.
 Terminalia VI, 13.
 termini 21.
 Terminus 74.
 τέρμων 21.
 terra 16. 21. 22.
 terra Calydonia VII, 18.
 Terra dea 57.
 Terreus murus 48.
 territorium 21.
 teruncius 174.
 tesca VII, 10. 11. 12.
 testuatum 106.
 testudo 79. 161.
 texta 133.
 Thelis VII, 87.
 Θεοὶ δυνατοὶ 58.
 Θρίαμβος VI, 68.
 thrion 107.
 thynnus 77. VII, 47.
 Tiberinus 29. 71.

Tiberis 29. 30.
 tibicen VI, 75.
 Tiburs VIII, 53. IX, 34.
 tigris 100.
 tingere VI, 96.
 Titanis VII, 16.
 Titii sodales 85.
 toga 114.
 toral 167.
 torpedo 77.
 torvius 169.
 torulus 167.
 torvos 167.
 torus 167.
 trabes VII, 33.
 trabs X, 56. 57.
 tragula 115. 139.
 trama 113.
 trames VII, 62.
 transitus X, 52 sq.
 trapetes 138.
 tremor VI, 49.
 tremuisti† VI, 49.
 tresses IX, 81.
 tressis 169. IX, 81.
 triarii 89.
 tribuni aerarii 181. militum
 81. plebei 81.
 tribus 35. 55.
 tributum 180.
 tricesis 170.
 triens 171.
 trigae VIII, 55.
 triones VII, 74. 75.
 triticum 106.
 tritillare VII, 105.
 tritura 21.
 Trivia VII, 16.
 triumphare VI, 68.
 triumvirum iudicium IX, 85.
 trivolum 21.
 trua 118.
 τροφή 118.
 truleum, trulla 118.
 tryblia 120.
 tubae 117.
 tubi 117.

- tubicines 91.
 tubulustrium VI, 14.
 tueri VII, 12.
 Tullianum 151.
 tunica 114.
 turdus 77.
 turdus, turdarius, turdelicus†
     VI, 2.
 turma 91.
 turris 142.
 Tuscanicum 161.
 Tusci 32.
 Tuscus vicus 46.
 tutulati VII, 44.
 tutulus VII, 44.
 τυφλὸν ἐντερον 111.

 Vagire VII, 104.
 vallum 117.
 vallum (vannulum), 138.
 vas VI, 74.
 vates VII, 36.
 vaticinari VI, 52.
 udus 24.
 Vedius 74.
 vehiculum 140.
 vela 130.
 Velabrum 43. 44.
     minus 156.
 Veliae 54.
 Velinia 71.
 vellera 54.
 vellus 130.
 venator 94.
 Venelia 72.
 ventilabrum 38.
 Venus 62. victrix 62. Ve-
     neris natales 63.
 ver VI, 9.
 verbum VIII, 11. 12. 53.
 verbum, quid VIII, 40. X,
     77.
 verbum temporale VIII, 13.
     20 sqq. IX. 95. 109. X,
     31.
     finitum, non finitum IX,
     31.

 veru 127.
 vervex 98.
 vesper VI, 6. VII, 50.
 Vesper adest VII, 50.
 vesperugo VI, 6. VII, 50.
 Vesta 74.
 Vestalia VI, 17.
 vestigiator 94.
 vestis 130.
 vestispica VII, 12.
 veter VI, 2.
 Ufenas VIII, 84.
 via 8. 22. 35.
 vibices VII, 63.
 victoria 62.
 vicus 8. 145.
 video VI, 80.
 vieri 62.
 vigilant VI, 80.
 vigiliū VI, 80.
 villa 35.
 Viminalis collis 51.
 vina IX, 66.
 Vinalia 13. VI, 16. 20.
 vinaria VIII, 55.
 vindemia 37.
 vindemiator 94.
 vinea 37.
 vinetum 37.
 viocurus 7.
 violare VI, 80.
 virgultum 102.
 viride 102.
 virilia, muliebria, neutra
     X, 21. 30.
 virtus 73.
 vis VIII, 7.
 visenda VI, 80.
 vita 63.
 vitis 37. 102.
 vitulantes VII, 107.
 vitulus 96.
 uliginosus 24.
 ulula 75.
 ululare VII, 104.
 umbilicus VII, 17.
 umboneis 115.

- umbra 77.
 uncia 171.
 une VIII, 63.
 unguenta IX, 66.
 unguentaria VIII, 55.
 ungues 77.
 uni, unae, una IX, 64. X,
 24.
vocabula VIII, 45. 52. 53.
 80.
vocabulum VIII, 41. 42.
vocandi casus VIII, 42. 63.
 X, 30.
 Volaminia IX, 61.
 Volcanalia VI, 20.
 Volcanalis flamen 84.
 Volcanus 70. 74.
 volo VI, 47.
 volpes 101.
 Volturnalis flamen VII, 45.

- Volturnum 29.
 Volturnus 29.
 volucres 75.
 vomer 135.
 Vortumnus 46. 74.
 Vortunalia VI, 21.
 uraeon 77.
 Urbinas VIII, 84.
 urbs 143.
 urinare 126.
 urna 126.
 urnarium 126.
 ursus 100.
 urvom 127. 135.
 usura 183.
 uter, utri IX, 65.
 uvae 104.

Zanclae 137.

III. RES ET VERBA, QUAE IN ANNOTATIONE
EXPLICANTUR.

- A**b saepe mutatum in a 30.
ab sequente t et c 30. VIII,
7. 14.
ab in etymologiis 2. de
tempore IX, 26.
ab similibus X, 43.
ablativi exitus in e VI, 74.
ablativi usus sine praeverbio
in VI, 13. 60. proportionem
VIII, 68. IX, 48. vinum
Chio IX, 67.
ac ante vocalem IX, 9.
Accii poetae praenomen VI,
7. VII, 21. 104.
Accius et Atteius 98. Fr. 1.
Acculeia s. Occuleia curia
VI, 23.
accusativos abruptius positus
37. 88. 91.
accusativos duplex 148. et
p. 301.
a corde divinatio VII, 48.
adseque VI, 73.
adserere manu VI, 64.
adverbia ad formam supplicis
VII, 27.
ae et e promiscue posita 97.
VII, 96.
acditumus VII, 12. VIII, 61.
Aelius 13. 25. 148. VI, 59.
Aesopi iudicium VII, 104.
a lacte pueri IX, 16.
alanda Gallicum VIII, 65.
Albenses VIII, 35.
alii patrico casu IX, 67.
aliter esse VI, 8.
alius quis 170.
Alliensis dies VI, 32.
allocutio VI, 57.
Ambivius Turpio VII, 30.
anacolutha 23. VIII, 13. 23.
IX, 34. 74. 78. X, 1.
ἀνὰ λόγον VIII, 32.
antidire 80.
Antipater VI, 2.
apodosis cum protasi negli-
gentius iuncta VIII, 69.
IX, 67. X, 17.
Apollinares ludi quo tempore
acti VI, 19.
Apollo in omphalo VII, 17.
apud praeverbium postposi-
tum VI, 78.
Apuleius de orthogr. 97. 106.
arationes 39.
Argiletum 157.
Argolas 157.
Arimaspi VII, 71.
Aristotelis partes orationis
VIII, 11.
arma quae feruntur VII, 57.
as nominum terminatio VIII,
21.
Asia provincia 16.
aspiratio omissa 97. 103. (cf.
Charis. p. 62. P.). VIII,
14. cf. IX, 27.
Ἀθηναεῖς VIII, 35.
attractio 130. VII, 44. VIII,
21. 41. 52.
attributa pecunia 181.
attueri VII, 11.
auspicari alicui rei VI, 86.
auspicia maiora VI, 91.
Balnea IX, 68.
basilica Aemilia et Fulvia
VI, 4.

boves et temo quae stellae VII, 74.

bs pronuntiatum ps X, 57.

bubile, non bovine VIII, 54.

C scriptum pro g 49. 54.
(cf. p. 300.) 64. 76.

camelopardalis Romae 100.

capillus VI, 84. cf. VII, 44.

casnar pappus VII, 29.

Cassius poeta VI, 7.

cassus VIII, 17. X, 62.

casuum ordo non constans VIII, 63.

cenosorum precatio VI, 86.

centuria 35.

cervix VIII, 14.

Cicero emendatus 133. IX, 71. et p. 300.

Cimo pictor IX, 2.

circus primus et intumus 153.

Coeus Latonae pater VII, 16.

cohū et chom 19.

conferre ratem VII, 16.

consponsus VI, 70.

contra sponsum rogata pecunia VI, 70.

Covella luno VI, 27.

crassundia 111.

cum (pro quom) post tum 91.

curiae veteres 155.

Dativi casus exitus in e 40.

deciens miliens maximus

actus IX, 88.

deici p. XXXVII.

deinde tum VIII, 25.

derigo X, 22.

Diomedes emendatus VI, 60.

Diovis 66.

dus VII, 34.

Dossenus VII, 95. et p. 303.

Ego te ex iure manum conser-
tum voco VI, 64.

ei a Varrone scriptum pro i
p. XXXVI.

eis et is in nominativo plur.

5. VIII, 66. IX, 40. 43.

eis et is in accusativo plur.

partis 45. plureis 52. prior-

is VIII, 24. omnis et

omneis VIII, 32. similis

VIII, 69. cf. p. XXXVI.

ellipsis verbi substantivi 23.

38. 84. 108. 118. VIII,

39. IX, 4.

ellipses. aliae 123. VIII, 16.

X, 26. 27.

eminisci VI, 44.

emo 15.

Ennii fragmentis addenda VII,

12. 45. demenda 153. VI,

64. VII, 21. 23. 34. 39.

Epeus ὑδροφορεῖν VII, 38.

Epicharmus 105.

escendo 7.

essetur 106.

et pro etiam 98. VIII, 28.

57.

Eumarus pictor IX, 12.

Eumolpidarum libri 97.

euo contractum in o et u

X, 52.

exceptum os 23. et p. 299.

exta ollicoqua 104.

F Sabinorum 50.

fabā, cicer singularia IX, 38.

Fagutalis lucus 50.

Falacer flamen VII, 45.

Falacer pater et Pomona VII,

45.

Fatuae VI, 55.

Faustus et Faustius IX, 71.

ferio, percussi IX, 98.

festorum dierum notatio VI,

12 sqq.

Festus emendatus 62. VII,

66.

flamines Latii 84.

- formulae solennes licentius
 structurae insertae 131. VI,
 98. VIII, 48. X, 2. 43.
 fortassean 34.
 fovi et fūi, non fūvi IX, 104.
 fulguritum 70.
 Furnacalia VI, 13.
 Furrina et Furrinalia VI, 19.
 VII, 45. et p. 300.
- Gallorum thoraces 116.
 genitivos casus nominum quae
 exeunt in ius p. XXXVII.
 et p. 1.
 genitivos Herculi VIII, 26.
 gradus tricliniaris, cubicula-
 ris VIII, 32.
 Graecae formae VII, 16. et
 p. XXXIX.
 Graeca Latinis literis scripta
 122. VI, 33. et p. XXXIX.
- Haec i. q. hae, hic i. q. hi
 98. VI, 73. VII, 64.
 harena X, 19.
 Hegesiae dicendi genus p.
 XXXV.
- HENDO IX, 91.
 Herculis arcus VII, 80.
 Herodotus ab Ennio expres-
 sus VII, 35.
 honus 73.
 hostium VI, 92.
- Iambici octonarii apud tragi-
 cos VII, 23. cf. VII, 17.
 19.
- Ianus geminus 156.
 iibus et ius VII, 94.
 idem i. q. iidem 57. IX, 14.
 impersonalis structura 26.
 impositio 1.
 inaequalis iunctura modorum
 VI, 82. pronominum rela-
 tivorum X, 30. cf. p.
 XXXIV.
- indicativos in membris rela-
 tivis orat. obliquae 140.
 VI, 82. X, 58.
- infectum s. infecti verbum
 X, 48.
- infinitivos ad substantiva re-
 latus IX, 74.
- infuma Nova via 43.
- in partum adesse VI, 40.
- invidendum VI, 80.
- Ioannis Lydi auctoritas 116.
- Iovis Elicii ara VI, 94.
- is pro iis 13.
- is pro iis 33.
- iudices VI, 88.
- Iunius Gracchanus VI, 33.
- Iuturnae fons 71.
- L et d permutata 74.
- Lauretum 152.
- Lautumia 151.
- Lemnia bos VII, 25.
- λεπτός VII, 87.
- levitas sermonis 133.
- liba venalia VI, 14.
- libertini a servis publicis orti
 VIII, 83.
- Lua dea VIII, 36.
- Lucienus senator VI, 2.
- luna terra 69.
- Magistri 122.
- magmentum 112.
- Mamurius Veturius VI, 45.
- manducus VII, 95.
- Maspiter VIII, 49. X, 65.
- Mater Larum IX, 61.
- Medius idem qui Medus VI,
 60.
- Meli domus 157.
- Mercedonii intercalandi ratio
 VI, 13.
- meridies pronuntiatur VI, 89.

Micon IX, 42.
 milia 89. VI, 36. IX, 82.
 milia discrimina VI, 38. IX,
 82. 85.
 Minervae captae fanum 47.
 multa 177.
 Murcis 153.
 muto intransitive IX, 54.
 mutua muli VII, 28.
 Mutus et Brutus 5.
 Myrmecides VII, 1.
 myrti usus 110.

N ante s suppressum 4. 118.
 Naevii comoediae VII, 106.
 Saturnii versus 153. VII,
 23. versus ap. Prisc. con-
 stituuntur VII, 16. versus
 ex Gell. corrigitur VII, 107.
 natare IX, 71.
 natura IX, 56.
 ne interrogativom postponi-
 tur VII, 4.
 noctu lucuque 99.
 Nonius correctus VII, 107.
 non modo IX, 7.
 Nova via 164.
 novicii servi VIII, 6.
 noum p. XXXVIII.

O pro an 95. 167. IX, 75.
 oculis violare 80.
 omphali Pythii species VII,
 17.
 opi ablativos. 141.
 Ops Consivia VI, 21.
 opust VIII, 10. p. XXXVI.
 oratio obliqua immixta rectae
 34. cf. p. XXXIV.
 Ovidii error VI, 14.
 ouls 50.

Pacuvii Dulorestes perperam
 illatus VII, 107.

Pacuvii nulla erat Tarentilla
 VII, 108.

Pallas Stygis filia VII, 37.
 pannus, quartae decl. 105.
 pannuvellium 114.
 paratacticum dicendi genus
 IX, 12.

participium futuri passivi se-
 nescendus VI, 11.
 participium futuri passivi Var-
 roni incognitum VIII, 58.
 Pergama, primae decl. VI, 15.
 peristylum et atrium VIII, 29.
 Perperna VIII, 81. unde di-
 ctus VIII, 80.

phratriae Neapolit. 85.
 physiologia Varronis 59.
 pistrinale pecus 106.
 Plauti Cistellaria VII, 64. et
 p. 303.

Plauti fabularum ordo p. 303.
 Plautius rhetor et poëta VIII,
 36.

Poenices VIII, 65.
 poëtarum nomina a Varrone
 omissa VII, 6.
 Poetelius Libo Visolus Dict.
 VII, 105.

politio VIII, 32.
 pontis publicii sacra 83.
 pontufex, pontifices 83.
 Poplifugia dies VI, 18.
 Poplilius s. Publilius VII,
 105.

Porcius Licinius 163.
 porcopor 97.
 possessiones 36.
 postilio 148.
 praeendo IX, 91.
 praenomina marium et femi-
 narum IX, 60.

praenomina postposita 83. et
 p. 300.
 praes quomodo interrogetur
 VI, 74.

Prætor Urbis VI, 54.
 Procilius 148.

proloqui, passive VI, 58.
 prosus vel rosus X, 52.
 prudentem expiari non posse
 VI, 30.

Psappha ὑποχοριστικόν IX,
 90.

Publicius clivos 158.

Pullius clivos 158.

pullus sermo IX, 33.

Pythagorae principia 11.

Pythagoras statuarius 31.

Qui pro quis VI, 67. VII, 3.
 qui pro si quis, anacoluthice
 VII, 4.

qui ablativos instrumentalis
 21. 136.

qui quid (pro aliquid) et si-
 milia VI, 70. cf. VI, 45.

quis de mulieribus VII, 8.

quo pro hinc 6.

quo, quod, quoi ad pluralia
 relata 108. VI, 39. IX, 67.
 X, 41.

quo ad feminina relatum
 VIII, 14.

quo aut cū in sequuntur, se-
 cuntur et similibus 33. 98.
 et p. XXXVIII.

quoius 2.

quoque transpositum 69.

quor 2. 66.

R ante s elisum VIII, 49.
 X, 52.

r in sueris, boverum 110.
 VIII, 74.

re factum 176.

relativorum membrorum coa-
 cervatio 29. 95. VIII, 27.
 IX, 69. cf. p. XXXV.

reliquom 175.

repraehendo IX, 91. et pag.
 XXXVII.

retro aere dicere 173.

Romanenses liberti VIII, 83.
 Romuleae urbis portae 161.
 rustica et urbana lingua 97.

S cuius generis litera X, 57.
 sacramentum 180.

Sacra via 47.

sacrificor VI, 18. IX, 105.

sallere 110.

Saturnii versus VII, 51.

sed epanalepticum VIII, 31.

Sedecim viri? VII, 88. et
 p. IV.

sediculum VIII, 54.

senices? VI, 76.

sepulcrum 23.

sequi auspicia 33.

sequitur VIII, 12.

Servii murorum portae 162.

Serviles manes VI, 24.

Servius emendatus 161. VI,
 55.

sibilus 7.

L. Siccus 40.

Siculus poeta 123.

siet IX, 77. 81. p. XXX.

simile, dissimile substanti-
 vom VIII, 41.

sinistimus VII, 97.

sitellitergus VII, 66.

solarium primum VI, 4.

sol occasus VII, 51.

Sophoclis et Ennii Alexan-
 der VI, 83.

sortio VI, 87.

spēi VII, 93.

Stoica Varronis doctrina 9.
 IX, 30.

structura negligentior 109.
 cf. p. XXXV.

Suetius s. Sutrius comicus
 VII, 104.

susus, susum 158. 161.

syllaba elisa propter iteratio-
 nem eiusdem consonae VIII,
 61.

syllabarum productarum et
correptarum notae VIII,
72. IX, 104.

Tarutius Larentiae VI, 23.

Terra vineta Caelo 62.

Teuceri errores VII, 3.

Thelis VII, 87.

thesauri species VII, 17.

Threca 14. cf. VII, 34. et
p. XXXIX.

tigris mansuefactus 100.

Titani VII, 16.

tres et tris VII, 109.

tubulustrium VI, 14.

tutulus ex vittis VII, 44.

U ante l VI, 14. et pag.
XXXVII.

U et i permutata 83. VIII,
77. et p. XXXVII.

vallum 183.

Varro Reatinus p. 302.

Varronis grammatica scripta
p. 269.

Varronis de V. P. R. locus
emend. 166.

versum a 148.

Vestae duo sacra VI, 16.

Vinalia *περι ἀφροδισίων* sa-
tura VI, 20.

visenda 80.

um pro ium in genitivo VI,
53.

une VIII, 63.

vo, non vu, 127. 158. et p.
XXXVIII.

vocales violatae in simplici-
bus verbis VII, 90.

Volturnus et Vortumnus VII,
45.

usu in casu dandi VIII, 30.

usuis IX, 4. et p. XXXVI.

ut pro quasi VI, 56. cf. VII,
44. 91. VIII, 45.

ut, sequente ne VIII, 10.

utique pro utcunque VII, 8.

Z in carminibus Saliorum
VII, 26.

ζάγκλη 137.

GOTTINGÆ,
TYPIS DIETERICHIANIS.
